1|1|د الله په نامه سره (شروع کوم) چې ډېر زيات مهربان، بې حده رحم کوونکی دی
1|2|ټول (د کمال) صفتونه خاص د الله لپاره دي چې د ټولو عالَمونو ښه پالونکی دی
1|3|ډېر زيات مهربان، بې حده رحم کوونکی دی
1|4|د بَدلې د ورځې مالك دی
1|5|مونږ خاص ستا عبادت کوو او خاص له تا نه مدد غواړو
1|6|ته مونږ ته سَمَه (نېغه) لاره وښَيَه
1|7|د هغو خلقو لاره چې تا پر هغوی باندې انعام کړی دی؛ چې نه پر هغوی باندې غضب شوی او نه ګمراهان دي
2|1|الف، لام، ميم
2|2|دا (عظيم) کتاب دی، په ده کې هېڅ شك نشته، د پرهېزګارانو لپاره هدايت دی
2|3|هغه خلق چې په غيبو ايمان راوړي او لمونځ قايموي او له هغه (مال) نه څه (حصه) خرچ کوي؛ چې مونږ دوی ته ورکړی دی
2|4|او هغه خلق چې ايمان راوړي په هغه (کتاب) چې تا ته نازل کړی شوی دی او په هغو (کتابونو) چې له تا نه مخکې نازل کړی شوي دي، او په اخرت همدوی يقين لري
2|5|دغه خلق د خپل رب له طرفه په راغلې هدايت باندې دي او همدغه خلق پوره کامياب دي
2|6|بېشکه هغه (خاص) کسان چې کافر شوي دي؛ دوی ته يو شان ده که ته دوی ووېروې يا ته دوی ونه وېروې، دوی ايمان نه راوړي
2|7|الله د هغوی په زړونو او د هغوی په غوږونو مهر لګولی دی، او د هغوی په سترګو (يوه خاصه) پرده ده، او د هغوی لپاره ډېر لوی عذاب دی
2|8|او په خلقو کې ځېنې هغه څوك دي چې وايي: مونږ پر الله او د اخرت پر ورځ ايمان راوړی دی، حال دا چې دوی له سره مومنان نه دي
2|9|دوی له الله سره دوکه کوي، او له هغو خلقو سره چې ايمان يې راوړی دی، حال دا چې دوی يواځې له هم خپلو ځانونو سره دوکه کوي، او شعور نه لري
2|10|د دوی په زړونو کې بېماري ده، نو الله دوی ته بېماري ورزياته کړه، او د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی؛ په دې سبب چې دوی به همېشه دروغ ويل
2|11|او کله چې دوی ته وويل شي چې په ځمکه کې فساد مه کوئ، دوی وايي: يقينًا همدا خبره ده چې مونږ بس اصلاح کوونکي يو
2|12|خبردار! بېشکه همدوی فساد کوونکي دي، او لېکن دوی شعور نه لري
2|13|او کله چې دوی ته وويل شي: تاسو ايمان راوړئ، لکه څنګه چې خلقو (صحابه وو) ايمان راوړی دی، نو دوی وايي: ايا مونږ ايمان راوړو، لکه څنګه چې بې وقوفو (کم عقلو) ايمان راوړی دی؟ خبردار! يقينًا همدوی بې وقوفه دي، او لېکن دوی نه پوهېږي
2|14|او کله چې دوی له مومنانو سره ملاقات وکړي، نو وايي چې مونږ ايمان راوړی دی، او کله چې له خپلو شيطانانو (مشرانو) سره يواځې شي، نو (بيا) وايي: په رښتياخو مونږ له تاسو سره يو، خبره همدا ده چې مونږ خو بس استهزا (خندا) کوونکي يو
2|15|الله په دوی پورې استهزا کوي او دوی ته په خپلې سرکشۍ کې ترقي ورکوي، په داسې حال کې چې حيران سرګردان ګرځي
2|16|دا هغه خلق دي چا چې د نېغې لارې په بدل کې ګمراهي اخيستې ده، نو د دوی سوداګرۍ هېڅ ګټه ونه کړه او دوی نېغه لار موندونکي نه وو
2|17|د دوی مثال د هغه کس په شان دی چې اور يې بل کړ، نو کله چې دغه (اور) د هغه ګېرچاپېره (ځايونه) روښانه کړل، نو الله د هغوی رڼا ختمه کړه، او هغوی يې په تيارو کې پرېښودل، داسې چې نه ويني
2|18|کاڼه دي، ګونګيان دي، ړانده دي، نو دوی نه راګرځي (دوی)
2|19|يا (مثال د دوی) په شان له اسمان نه د ورېدونکي تېز باران دی، چې په هغه کې تيارې او ګړزارې او برېښنا وي، دوی د تندرونو په وجه د مرګ له وېرې نه خپلې ګوتې په خپلو غوږونو کې ننباسي، او الله کافرانو لره راګېروونکی دی
2|20|نژدې ده چې برېښنا د دوی نظرونه وتښتوي، کله هم چې هغه د دوی لپاره رڼا کوي، نو دوی په هغې کې مزل کوي او کله چې پر دوی تياره شي، نو ودرېږي، او که الله غوښتلی، نو خامخا به يې د دوی اورېدل او د دوی نظرونه ختم کړي وی، بېشکه الله پر هر شي باندې ښه قادر دی
2|21|ای خلقو! د خپل رب عبادت کوئ، هغه (رب) چې تاسو يې پيدا کړي يئ او هغه کسان چې له تاسو نه مخکې وو، د دې لپاره چې تاسو پرهېزګاره شئ
2|22|هغه (رب) چې ستاسو لپاره يې ځمکه فرش او اسمان چت جوړکړی دی او له بره نه يې اوبه نازلې کړې دي، بيا يې په دغو سره له مېوو نه ستاسو لپاره رزق راوېستلی دی، نو له الله سره هېڅ قسمه شريکان مه جوړوئ، حال دا چې تاسو پوهېږئ
2|23|او که تاسو د هغه (قرآن) په هکله په کوم شك کې يئ چې مونږ پر خپل بنده نازل کړی دی، نو د ده غوندې يوه وړوکی سورت راوړئ، او له الله نه سِوا خپل مددګاران راوغواړئ، که تاسو رښتوني يئ
2|24|نو که تاسو (دا کار) ونه کړ او کله به يې هم ونه کړی شئ، نو له هغه اور نه ځان بچ کړئ چې خشاك يې انسانان او کاڼي دي، د کافرانو لپاره تيار کړی شوی دی
2|25|او زېری ورکړه هغو کسانو ته چې ايمان يې راوړی دی او نېك عمل يې کړی دی، چې يقينًا د دوی لپاره (داسې) جنتونه دي چې د هغو له لاندې وَلې بهېږي، هر ځلې چې دوی ته له هغو (جنتونو) نه څه مېوه د خوراك لپاره ورکړی شي، نو دوی به وايي: دا خو هماغه ده چې مونږ ته مخکې راکړی شوې وه، او دوی ته به هغه يو له بله مُشابه (يو شانته) ورکول کېږي، او د دوی لپاره په دغو (جنتونو) کې ډېرې پاکې بيبيانې (ښځې) دي، او دوی به په دغو کې همېشه وي
2|26|بېشکه الله د هېڅ مثال په بيانولو نه شرمېږي، د ماشي وي، يا که له ده نه د زيات (شي) وي، نو هر چې هغه خلق دي چې ايمان يې راوړی دی، نو هغوی پوهېږي چې يقينًا دا د هغوی د رب له طرف نه حق (مثال) دی، او پاتې شو هغه خلق چې کفر يې کړی دی، نو هغوی وايي: الله په دې مثال ورکولو سره څه اراده کړې ده؟ (نو) هغه (الله) په دې سره ډېرخلق ګمراه کوي او ډېرو ته په دې سره هدايت ورکوي او نه ګمراه کوي په دې سره مګر فاسقان
2|27|هغه خلق چې د الله (سره کړی) لوظ ماتوي وروسته د هغه (لوظ) له مضبوطولو (او پخلي) نه او پرېکوي هغه

ځه چې الله یې د پیوست ساتلو حکم کړی دی، او په ځمکه کې ورانی کوي، همدغه خلق تاوانیان دي
ځنګه تاسو له الله نه منکرېږئ، حال دا چې تاسو نِشت وئ، نو هغه تاسو راژوندي کړئ، بیا به هغه تاسو مړه کوي، 2|28|
بیا به تاسو راژوندي کوي، بیا به خاص د هغه په طرف ستنولی شئ
همدی هغه ذات دی چې ستاسو لپاره یې هغه ټول څه پیدا کړل چې په ځمکه کې دي، بیا یې پورته قصد وکړ، نو 2|29|
هغه یې ښه برابر اوه اسمانونه جوړکړل، او هغه په هر شي ښه عالم دی
او کله چې ستا رب ملایکو ته وویل: بې شکه زه په ځمکه کې یو خلیفه پیدا کوونکی یم، هغوی وویل: ایا ته په 2|30|
هغې کې داسې څوك پیدا کوې چې په هغې کې به ورانی کوي او وینې به تُویَوي؟ حال دا چې مونږ ستا له ستایلو سره
تسبیح وایو او ستا پاکوالی بیانوو، (الله) وویل: یقینًا زه پوهېږم په هغه څه چې تاسو پرې نه پوهېږئ
او ادم ته یې ټول نومونه وښودل، بیا یې هغه ملایکو ته وړاندې کړل، نو وېې ویل: ما د دوی په نومونو خبر کړئ 2|31|
که تاسو (په خپله خبره کې) رښتوني یئ
هغوی وویل: ته پاك یې، مونږ ته هېڅ علم نشته سِوا له هغه نه چې تا مونږ ته راښودلی دی، بېشکه، خاص ته، 2|32|
ښه عالم، ښه حکمت والا یې
وویل: ای ادمه! دوی د هغو (څیزونو) په نومونو خبر کړه، نو کله چې یې دوی د هغو په نومونو خبر کړل، (الله) 2|33|
(الله) وویل: ایا ما تاسو ته نه و ویلي چې بېشکه زه د اسمانونو او ځمکې په غیبو (پټو څیزونو) پوهېږم، او پوهېږم په
هغه څه چې تاسو یې ښکاره کوئ او په هغه څه چې تاسو پټول
او کله چه مونږ ملایکو ته وویل: ادم ته سجده وکړئ، نو هغوی سجده وکړه خو ابلیس نه، هغه انکار وکړاو تکبر 2|34|
یې وکړ، او هغه و له کافرانو نه
او مونږ وویل: ای ادمه! اوسېږه ته او ستا ښځه په جنت کې، او دواړه له هغه (د جنت له مېوو) نه پرېمانه 2|35|
(په مزې سره) خوراك کوئ کوم ځای چې مو خوښه وي، او تاسو دواړه دې ونې ته مه نژدې کېږئ، ګنې تاسو به له
ظالمانو نه شئ
پس شیطان دوی دواړه د دغې (ونې) په سبب، وښویَول، نو له هغه (ځای) نه یې راوویستل چې دوی په کې وو، 2|36|
او مونږ وویل: تاسو ټول کوز شئ، ستاسو ځینې به د ځینو نورو لپاره دښمنان وي، او ستاسو لپاره په ځمکه کې تر یو
وخته پورې استوګنه او فایده اخیستل دي
نو ادم له خپل رب نه څو کلمې زده کړې، نو د هغه توبه یې قبوله کړه، بېشکه هم هغه ښه توبه قبلوونکی، بې 2|37|
حده رحم کوونکی دی
مونږ وویل: تاسو ټول له دې (جنت) نه کوز شئ، نو که زما له طرف نه تاسو ته کوم هدایت راغی، نو چا چې 2|38|
زما د هدایت پیروي وکړه، نو پر هغوی باندې نه هېڅ وېره شته او نه به هغوی غمژن کېږي
او هغه خلق چې کفر یې کړی دی او زمونږ ایتونه یې دروغ ګڼلي دي، همدغه کسان د (دوزخ د) اور والا دي، دوی 2|39|
به په هغه کې همېشه وي
ای بني اسرائیلو! زما هغه نعمتونه یاد کړئ چې ما پر تاسو باندې پېرزو کړي دي او زما لوظ پوره کړئ، زه به 2|40|
ستاسو لوظ پوره کړم، او خاص له ما نه وېرېږئ
او تاسو ایمان راوړئ په هغه (کتاب) چې ما نازل کړی دی، چې د هغه (کتاب) تصدیق کوونکی دی چې له تاسو 2|41|
سره دی، او په ده سره اول کفر کوونکي مه جوړېږئ، او زما په ایتونو سره لږ قیمت مه اخلئ او خاص له ما نه وېرېږئ
او تاسو حق له باطل سره مه ګډوئ، او حق مه پټوئ، حال دا چې تاسو پوهېږئ 2|42|
او تاسو لمونځ قایموئ او زکات ورکوئ او له رکوع کوونکو سره رکوع کوئ 2|43|
ایا تاسو (نورو) خلقو ته د نېکۍ حکم کوئ او خپل ځانونه هېروئ، سره له دې چې تاسو کتاب لولئ، ایا نو تاسو 2|44|
عقل نه لرئ؟
او په صبر او لمانځه سره مدد غواړئ او بېشکه چې یقینًادا (کار) ډېر ګران دی مګر پر عاجزي کوونکو باندې (نه 2|45|
دی)
هغه کسان چې یقین کوي چې بېشکه دوی د خپل رب سره ملاقات کوونکي دي او دا چې بېشکه دوی خاص د هغه 2|46|
په طرف واپس ورتلونکي دي
ای بني اسرائیلو! زما هغه نعمتونه یاد کړئ چې ما پر تاسو باندې انعام کړي دي او دا چې یقینًا هم مَا تاسو پر 2|47|
عالَمونو باندې غوره کړي وئ
او له هغې ورځې نه ووېرېږئ چې هېڅ یو نفس به د بل نفس هېڅ په کار نه راځي او نه به له هغه نه څه 2|48|
سفارش قبلېږي او نه به له هغه نه څه (مالي) بدله اخیستل کېږي او نه به له هغوی سره مدد کېږي
او کله چې مونږ له فرعونیانو نه تاسو خلاص کړئ چې تاسو ته به یې سخت عذاب درکاوه، ستاسو زامن به یې 2|49|
حلالول او ستاسو ښځې به یې ژوندۍ پرېښودلې، او په دې کې ستاسو د رب له طرف نه ډېر لوی ازمېښت و
اوکله چې مونږ ستاسو لپاره سمندر څیرې کړاو تاسو ته مو خلاصی درکړاو فرعونیان مو ډوب کړل او تاسو کتل 2|50|
او کله چې مونږ له موسٰی سره د څلوېښتو شپو وعده وکړه، بیا تاسو له هغه نه پس سخی (معبود) جوړکړاو 2|51|
تاسوظالمان وَئ
بیا مونږ له دې نه پس تاسو معاف کړئ، د دې لپاره چې تاسو شکر وباسئ 2|52|
او کله چې مونږ موسٰی ته کتاب او فرقان (حق او باطل سره بېلوونکی) ورکړ، د دې لپاره چې تاسو نېغه لار ومومئ 2|53|
او (یاد کړه) هغه وخت چې موسٰی خپل قوم ته وویل: ای زما قومه! یقینًا تاسو د سخي په (معبود) نیولوسره 2|54|
په خپلو ځانونو باندې ظلم کړی دی، لهٰذا خپل خالق ته توبه وباسئ، نو خپل ځانونه قتل کړئ، دا (وژل) تاسو لپاره ستاسو
د خالق په نیز بهتر دي، بیا هغه ستاسو توبه قبوله کړه، یقینًا هم هغه ښه توبه قبلوونکی، بې حده رحم کوونکی دی
او کله چې تاسو وویل: ای موسٰی! مونږ به هېڅ کله هم پر تا ایمان را نه وړو تر هغه پورې چې مونږ الله ښه 2|55|
ښکاره ووینو، نوتاسو تندر ونیولئ او تاسوکتل
بیا مونږ تاسو ستاسو له مرګ نه پس راژوندي کړئ، د دې لپاره چې تاسو شکر وباسئ 2|56|
او مونږ په تاسو ورېځ سیوری کړه او مَن او سلوٰی (ترنجبین او مرز ډوله مرغان) مو په تاسو نازل کړل، هغه پاکیزه 2|57|
څیزونه خورئ، چې مونږ تاسو ته درکړي دي، او هغوی پر مونږ ظلم نه و کړی، او لېکن هم پر خپلو ځانونو یې ظلم کاوه
او کله چې مونږ وویل: دې کلي ته ورننوځئ، نو چرته چې مو خوښه شي، ترې پرېمانه یې خورئ او په دروازه کې 2|58|
داخل شئ، چې سجده کوونکي یئ او وایئ ’’ مونږ وبخښه‘‘ مونږ به تاسو ته ستاسو ګناهونه وبخښو، او ژر ده چې
به نېکانو ته (ثواب) نور زیات ورکړو
نو هغو کسانو چې ظلم یې کړی و، هغه خبره چې ورته ویلی شوې وه، په بل شان بدله کړه، نو په هغو ظالمانو 2|59|

باندې مونږه د اسمان نه عذاب نازل کړ، ځکه چې نافرماني یې کوله
2|60 او کله چې موسیٰ د خپل قوم لپاره اوبه وغوښتې، نو مونږ ووېل: په خپلې امسا سره تیږه (ګټه) ووهه، نو له
هغې نه دُولس چینې جارې شوې، یقینًا ټولو خلقو خپل خپل ګودر (د څښاك ځای) وپېژنده، د الله له رزق نه خورئ او
څښئ، او په ځمکه کې له حده مه تېرېږئ، چې وراني کوونکي اوسئ
2|61 او کله چې تاسو ووېل: ای موسیٰ! مونږ به په یو خوراك باندې کله هم صبر ونه کړی شو، لهذا زمونږ لپاره له خپل
رب نه دُعا وغواړه چې زمونږ لپاره هغه څیزونه راوباسي چې ځمکه یې زرغونوي (لکه) د هغې سبزي (ساګ) بادرنګ،
هوږه، مسور او پیاز، هغه ووېل: ایا تاسو په بدل کې هغه څیز اخیستل غواړئ چې هغه ادنیٰ دی د هغه څیز په ځای چې
هغه بهتر دی، نو تاسوکوم ښار ته کوز شئ، پس بېشکه ستاسو لپاره هغه څه دي چې تاسو غوښتي دي، او پر هغوی ذلت
او محتاجي مسلط کړی شوه، او راستانه (اخته) شول په غضب سره د الله له طرف نه، دا په دې سبب چې یقینًا دوی د
الله له ایتونو نه انکار کاوه، او نبیان یې ناحقه وژل، دا په دې چې دوی نافرماني کوله، او زیاتی یې کاوه
2|62 یقینًا هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی، او هغه کسان چې یهودیان شوي دي، او نصرانیان او صابیان (بې دینه)
دي، هر هغه چا چې په الله او په ورځ د اخرت ایمان راوړ او نېك عمل یې وکړ، نو د خپل رب په نیز د دوی لپاره اجر
دی او نه په دوی باندې څه وېره شته او نه به دوی غمژن کېږي
2|63 او کله چې مونږ (له تاسو نه) ستاسو پخه وعده واخیسته او راپورته موکړ ستاسو له پاسه (غرد) طُور (او درته
ومو ویل:) کلك ونیسئ هغه څه چې مونږ تاسو ته درکړي دي؛ او څه چې په ده کې دي، (هغه) یاد کړئ، د دې لپاره
چې تاسو پرهېزګاره شئ
2|64 بیا له دې نه بعد تاسو (له وعدې نه) وګرځېدئ، نو که پر تاسو باندې د الله فضل او د هغه رحمت نه وی، نو
تاسو به خامخا تاوانیان شوي وی
2|65 او یقینًا یقینًا هغه خلق تاسو ته معلوم دي، چې له تاسو څخه یې د ورځې د خالي په هکله زیاتی کړی و، نو مونږ
هغوی ته ووېل: تاسو ذلیله بیزوګان (شادوګان) شئ
2|66 نو مونږه دا (واقعه) هغې ته د حاضرو (خلقو) او له هغې نه وروسته راتلونکو لپاره عبرت او د پرهېزګارولپاره
نصیحت وګرځوله
2|67 او کله چې موسیٰ خپل قوم ته ووېل: بېشکه الله تاسو ته حکم کوي چې یوه غوا حلاله کړئ، هغوی ووېل: ایا ته
مونږ مسخره ګرځوې (په مونږ پورې ټوقې کوې)؟ هغه ووېل: زه د الله پناه غواړم له دې نه چې زه شم له جاهلانو نه
2|68 هغوی ووېل: زمونږ لپاره له خپل رب نه دُعا وغواړه چې مونږ لپاره واضحه کړي چې هغه (غوا) څنګه ده؟ هغه
ووېل: یقینًا هغه وایي چې بېشکه هغه یوه داسې غوا ده چې نه زَړه ده او نه نوې ځوانه، (بلکې) د دې دواړو په مینځ
کې مِیانَه حاله ده۔، نو هغه کار وکړئ چې تاسو ته یې حکم کېږي
2|69 هغوی ووېل: زمونږ لپاره له خپل رب نه دُعا وغواړه چې مونږ ته بیان کړي چې د هغې رنګ څنګه دی؟ هغه
ووېل: یقینًا هغه وایي چې بېشکه هغه یوه زېړه غوا ده، رنګ یې تك زېړ دی، کتونکي خوشحالوي
2|70 هغوی ووېل: زمونږ لپاره له خپل رب نه دُعا وغواړه چې زمونږ لپاره بیان کړي چې هغه څه قسم ده؟ بېشکه چې
غواګانې پر مونږه ګډې وډې (مشتَبِه) شولې، او که الله وغواړي، بېشکه مونږ خامخا لارموندونکي یو
2|71 ووېل: یقینًا هغه وایي چې بېشکه هغه یوه داسې غوا ده چې نه کار کوونکې ده، چې ځمکه قُلبه کوي او (موسیٰ)
نه فصل اوبه کوي، روغه رَمَټه ده، هېڅ داغ ټکی په کې نشته، هغوی ووېل: اوس دې واضحه خبره راوړه۔، نو هغه یې
حلاله کړه، او دوی نژدې نه وو چې دا کار یې کړی وی
2|72 او کله چې تاسو یو کس ووژلو، نو د هغه په باره کې تاسو په خپل مینځ کې په جګړه شوئ، او الله د هغه څه
ښکاره کوونکی و چې تاسو پټول
2|73 نو مونږ ووېل: دا د ده په څه حصې سره ووهئ، الله همداسې مړي ژوندي کوي او تاسو ته خپلې نښې درښَيي، د
دې لپاره چې تاسو له عقل نه کار واخلئ
2|74 بیا له دې نه بعد ستاسو زړونه سخت شول، نو هغه د تیږو په شان دي، یا په سخت والي کې نور هم زیات دي
او بېشکه یقینًا ځینې تیږې هغه دي چې له هغو نه وَلِې بهېږي او بې شکه یقینًا ځینې هغه دي چې چوي، نو له هغو نه
اوبه راوځي، او خامخا یقینًا ځینې هغه دي چې د الله له وېرې نه رارغړي، او الله ستاسو له عملونو نه کله هم غافل نه
دی
2|75 ایا نو تاسو تمه کوئ چې دوی به ستاسو (د وینا) له وجې ایمان راوړي، او یقینًا په دوی کې یوه ډله وه چې د
الله کلام به یې اورېده، بیا به یې په هغه کې له پوهېدو نه وروسته تحریف کاوه، حال دا چې دوی به پوهېدل
2|76 او کله چې دوی له مومنانو سره ملاقات وکړي، نو وایي: مونږ ایمان راوړی دی او کله چې د دوی ځینې له ځینو
نورو سره یواځې شي (بیا) وایي: ایا تاسو دوی (مومنانو) ته هغه خبرې بیانوئ چې الله تاسو ته ښودلې دي؟ د دې
لپاره چې پر تاسو باندې په دغو (خبرو) سره د خپل رب په وړاندې غالبه شي، ایا نو تاسو عقل نه لرئ!
2|77 ایا دغه (خلق) په دې نه پوهېږي چې یقینًا الله په هغو خبرو پوهېږي چې دوی یې پټوي او په هغو چې دوی یې
ظاهروي
2|78 او په دوی کې ځینې اَمیان دي، په کتاب نه پوهېږي، مګر په تشو بې دلیله ارزوګانو، او دوی یواځې تش ګمانونه کوي
2|79 نو د هغوکسانو لپاره هلاکت دی چې په خپلو لاسونو (له ځانه) کتاب لیکي، بیا وایي: دا د الله له جانبه دی، د
دې لپاره چې د هغه په بدل کې لږ قیمت واخلي، نو د دوی لپاره هلاکت دی په سبب د هغه څه چې د دوی لاسونو
لیکلي دي، او د دوی لپاره هلاکت دی په سبب د هغه چې دوی څه عمل کوي
2|80 او دوی وایي: له څو په شمار ورځو نه سوا به مونږ ته کله هم اور را و نه رسېږي، ته (ورته) ووایه: ایا تاسو له
الله نه څه وعده اخیستې ده؟ (که داسې وي)، نو الله به کله هم د خپلې وعدې خلاف و نه کړي، بلکې تاسو په الله
باندې هغه دروغ تړئ (اړوئ) چې تاسو پرې نه پوهېږئ
2|81 ولې نه! چا چې بدي وکړه او په ده خپله ګناه راچاپېره شوه، نو همدغه کسان د اور والا دي، دوی به په هغه
(اور) کې تل ترتله وي
2|82 او هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، همدغه کسان د جنت والا دي، دوی به په هغه
(جنت) کې تل ترتله وي
2|83 او کله چې مونږ د بني اسرائیلو (نه) پخه وعده واخیسته چې عبادت به یواځې او یواځې د الله کوئ، او له مور
او پلار سره به ښېګړه کوئ او له خپلوانو او یتیمانو او مسکینانوسره (به هم ښېګړه کوئ) او خلقو ته ښایسته خبرې کوئ،
او لمونځ قایموئ او زکات ورکوئ، بیا تاسو (له خپلې وعدې نه) وګرځېدئ مګر ډېر لږکسان (ونه ګرځېدل) او تاسو مخ
ګرځونکي یئ

2|84| اوکله چې مونږ ستاسو (نه) پخه وعده واخیسته چې خپلې وینې به نه تُویَوَئ او له خپلو کورونو نه به خپل ځانونه
(یو بل) نه وباسئ، بیا تاسو اقرار وکړ، په دې حال کې چې تاسو ګواه یئ
2|85| بیا هم تاسو هغه کسان یئ چې خپل ځانونه وژنئ، او خپله یوه ډله د هغوی له کورونو نه وباسئ، په ګناه او ظلم
سره د هغوی په خلاف د یو بل مدد کوئ، او که چېرې هغوی تاسو ته بندیان راشي، نو د هغوی (دخلاصون لپاره) فدیه
ورکوئ، حال دا چې شان دا دی چې پر تاسو باندې دهغوی وېستل حرام دي۔ ایا نو د کتاب په ځینې (حکمونو) ایمان
راوړئ او په ځینو یې کافر کېږئ؟ نو د دغه کس څه سزا ده چې په تاسو کې دا کار کوي مګر په دنیایي ژوند کې ښه
رسوایي او د قیامت په ورځ به تر ټولو سخت عذاب ته ورګرځولی شي، او الله له هغه څه نه چې تاسو یې کوئ کله هم
غافل نه دی
2|86| دا هغه کسان دي چې دنیایي ژوند یې د اخرت په بدل کې اخیستی دی، نو نه به له دوی نه عذاب سپك (کم)
کړی شي او نه به له دوی سره مرسته کېږي
2|87| یقینًا یقینًا مونږ موسٰی ته کتاب ورکړی و، او له هغه نه بعد مو پرله پسې رسولان لېږلي وو، او مونږه د مریمې زوی
عیسٰی ته څرګندې نښې ورکړې وې۔ او مونږه هغه په پاك روح سره قوي کړی و، ایا نو کله چې به هم کوم رسول تاسو ته
هغه (احکام) راوړل چې ستاسو نفسونو به نه خوښَوَل، تاسو به ډېره لویي وکړه؛ نو (د پېغمبرانو) یوه ډله مو دروغژنه
وګڼله او بله ډله به تاسو وژله
2|88| دوی ویل: زمونږ زړونه پرده بَند دي، (داسې نه ده) بلکې د دوی د کفر په سبب الله پر دوی لعنت کړی دی، نو
هغه (خلق) چې ایمان راوړی ډېر لږ دي
2|89| او کله چې دوی ته د الله له جانبه کتاب (قرآن) راغی چې د هغه څه تصدیق کوونکی دی چې له دوی سره دي،
او له دې نه مخکې به دوی پر هغو خلقو باندې چې کافر شوي دي، فتح غوښتله، نو کله چې دوی ته هغه (رسول،
کتاب) راغی چې دوی پېژنده، نو په هغه باندې کافر شول، نو په کافرانو باندې د الله لعنت دی
2|90| بد دی هغه شی چې دوی د هغه په بدل کې خپل ځانونه خرڅ کړل، چې په هغه څه باندې کافر شول چې الله
نازل کړی دی، د دې کینې (او حسد) له وجې چې (ولې) الله خپل فضل په خپلو بنده ګانو کې پر هغه چا نازلوي چې
یې غواړي، نو راوګرځېدل (اخته شول) په یو غضب له پاسه د بل غضب، او د کافرانو لپاره سپکوونکی عذاب دی
2|91| او کله چې دوی ته وویل شي: ایمان راوړئ په هغه (کتاب) چې الله نازل کړی دی، نو دوی وایي: مونږ په هغه
(کتاب) ایمان راوړو چې پر مونږ باندې نازل کړی شوی دی، او چې له هغه (کتاب) نه علاوه دي؛ په هغو (کتابونو)
باندې کافر کېږي، حال دا چې هم دغه (قرآن) حق دی، د هغه (کتاب) تصدیق کوونکی دی چې له دوی سره دی، ته
(ورته) ووایه چې تاسو پخوا (له دې نه) د الله نبیان ولې وژل؟ که تاسو مومنان وئ
2|92| اویقینًا یقینًا تاسو ته موسٰی څرګند دلیلونه راوړي وو، بیا له هغه نه بعد تاسو سخی (معبود) وګرځاوه او تاسو ظالمان
یئ
2|93| او کله چې مونږه ستاسو (نه) پخه وعده واخیسته او مونږه طُور (غر) ستاسو له پاسه راپورته کړ (مونږ وویل:)
څه چې مونږ تاسو ته درکړي دي هغه په قوت سره ونیسئ او واورئ، دوی وویل: مونږ اَورېدلي دي او مونږ نافرماني کړې ده
او د دوی د کفر په سبب د دوی په زړونو کې د سخي (مینه) ورځښول شوې وه۔، ته (ورته) ووایه: هغه شی بد دی
چې ستاسو ایمان تاسو ته د هغه حکم درکوي، که تاسو مومنان یئ
2|94| ته (ورته) ووایه: که د الله په نیز د اخرت کور له نورو خلقو نه په غیر، یواځې هم ستاسو لپاره وي، نو (بیا
خو) د مرګ ارزو وکړئ که تاسو رښتوني یئ
2|95| او دوی به کله هم د هغه ارزو و نه کړي هېڅ کله، په سبب د هغو (عملونو) چې د دوی لاسونو وړاندې لېږلي
دي۔ او الله په ظالمانو باندې ښه پوه دی
2|96| او خامخا ته به له ټولو خلقو نه زیات د ژوند پسې حرصناك هم دوی مومې، او تر دې چې له مشرکانو نه هم
(زیات حرصناك)، د دوی (د یهودیانو) هر یو کس دا ارزو کوي چې ارمان! که زرکاله عمر ورکړی شي، او نه دی هغه
خَلاصَوُنکی ده لره له عذاب نه، دا چې (دومره) عمر ورکړی شي، او الله هغه څه لره ښه لیدونکی دی چې دوی یې کوي
2|97| ووایه: هر څوك چې د جبریل دښمن دی، نو یقینًا هغه دا (قرآن) د الله په حکم سره ستا په زړه نازل کړی دی،
چې د هغو (کتابونو) تصدیق کوونکی دی، چې له ده نه مخکې دي، او د مومنانو لپاره هدایت او زېری دی
2|98| هر څوك چې د الله دښمن دی او د هغه د ملایکو او د هغه د رسولانو او د جبریل او د میکائیل، نو یقینًا الله د
کافرانو دښمن دی
2|99| او یقینًا په تحقیق سره مونږ ستا په طرف روښانه ایتونه نازل کړي دي اوپه هغو باندې یواځې او یواځې فاسقان
(بدکاران) کافر کېږي
2|100| ایا هرکله چې دوی به وعده وکړه، کومه وعده، نو په دوی کې یوې ډلې به هغه وغورځوله، بلکې د دوی اکثره خلق
ایمان نه راوړي
2|101| او کله چې دوی ته د الله له جانب نه رسول راغی، چې تصدیق کوونکی دی د هغه څه چې له دوی سره دي، نو
له هغو کسانو نه چې کتاب (تورات) ورته ورکړی شوی و (اهل کتاب وو) یوې ډلې د الله کتاب د خپلو شاګانو وروسته
(داسې) وغورځاوه، ګویاکې دوی نه پوهېږي
2|102| او دوی د هغه څه تابع شول چې د سلیمان په بادشاهت کې شیطانانو لوستل، او سلیمان کفر نه و کړی او لېکن
شیطانان کافر شوي وو، خلقو ته به یې جادو (سحر) ښوده۔ او (دوی تابع شول) د هغه څه چې په بابل ښار کې په
دوه ملایکو هاروت او ماروت نازل کړی شوی و او دغو دواړو به هیچا ته ښودنه نه کوله، مګر چې ویل به یې: اصل خبره
دا ده چې مونږ یَوْ ازمېښت یو، نو ته مه کافر کېږه، نو هغوی به له دغو دواړو نه هغه څه زده کول چې په هغه سره به یې د سړي او
ښځې په مینځ کې جدایي راوستله، او په دې (جادو) سره دوی هیچا ته هم ضرر نه شو رسولی مګر د الله په حکم سره،
او دوی به هغه څه زده کول چې دوی ته به یې ضرر رساوه او فایده به یې ورته نه رسوله۔ او یقینًا یقینًا دوی په دې پوه
وو چې چا دا (سحر) واخیسته، نو د هغه لپاره په اخرت (جنت) کې هېڅ برخه نشته، او یقینًا بد دی هغه څیز چې د
هغه په بدل کې دوی خپل ځانونه خرڅ کړل، که چېرې دوی پوهېدلی
2|103| او که یقینًا دوی ایمان راوړی وی او پرهېزګاره شوي وی، نو خامخا د الله له جانبه بدله ډېره ښه ده، که دوی
پوهېدلی
2|104| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو 'رَاعِنَا' (لفظ) مه وایئ او 'اُنْظُرْنَا' (مونږ ته وګوره) وایئ او
(خبره) اورئ۔او د کافرانو لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
2|105| دا خبره نه هغه کسان خوښوي چې په اهل کتابو کې کافر شوي دي او نه یې مشرکان، چې ستاسو د رب له
جانبه په تاسو څه خیر نازل کړی شي، او الله په خپل رحمت سره خاص کوي هغه څوك چې یې وغواړي، او الله د عظیم

فضل خاوند دی
2|106| مونږ چې کوم ایت منسوخ کوو، یا یې (د مومنانو له زړونو نه) هیرَوُو، نو له هغه نه غوره، یا د هغه په شان
راوړو، ایا ته پوه نه یې چې یقینًا الله پر هر شي باندې ښه قادر دی
2|107| ایا ته پوه نه یې چې یقینًا الله چې دی، د اسمانونو او ځمکې بادشاهي خاص د هغه لپاره ده، او تاسو لپاره له
الله نه غیر (بل) هېڅ کارساز نشته او نه مددګار
2|108| ایا تاسو اراده لرئ چې له خپل رسول نه (داسې) سوال وکړئ لکه څنګه چې له دې نه مخکې له موسٰی نه
سوال شوی و؟ او هغه څوك چې د ایمان په بدل کې کفر واخلي، نو یقینًا هغه له سمې لارې نه بې لارې شو
2|109| په اهل کتابو کې ډېر خلق د خپلو نفسونو د حسد په وجه، د حق له واضحه کېدو نه بعد (هم)، دا ارزو لري چې
له ایمان راوړو نه پس تاسو بیا کافران کړي، نو (لا دوی ته) معافي کوئ او مخ ترې واړوئ، تر هغې چې الله خپل حکم
راوړي، بېشکه الله پر هر شي باندې ښه قادر دی
2|110| او تاسو لمونځ قایموئ او زکات ورکوئ، او هر هغه خیر (نېکي) چې تاسو یې د خپلو ځانونو لپاره مخکې لېږئ،
هغه به له الله سره وموموئ، بېشکه الله هغه عمل لره ښه لیدونکی دی چې تاسو یې کوئ
2|111| او دوی (اهل کتاب) وایي: جنت ته به هیڅکله هم (څوك) داخل نشي، مګر هغه څوك چې یهودي وي، یا
نصراني-، دا د دوی (باطلې) ارزوګانې دي، ته (ورته) ووایه: (په دې دعوا) خپل دلیل راوړئ، که تاسو رښتوني یئ
2|112| ولې نه! چا چې خپل مخ د الله تابع کړو او نېکي کوونکی و، نو د هغه لپاره د خپل رب په نیز اجر دی، او په
دوی باندې نه هېڅ وېره شته او نه به دوی غمژن کېږي
2|113| او یهودیانو ویل: نصرانیان (د دین) په هېڅ څیز باندې (قایم) نه دي او نصرانیانو ویل: یهودیان (د دین) په
هېڅ څیز باندې (ولاړ) نه دي، حال دا چې دوی کتاب لولي، همدارنګه، د دوی د خبرې په شان خبره هغو کسانو هم کړې
وه چې بې علمه وو، نو الله به د قیامت په ورځ د دوی په مینځ کې د هغو خبرو په هکله فیصله کوي چې دوی به په
کې اختلاف کاوه
2|114| او له هغه کس نه بل زیات ظالم څوك دی چې د الله جوماتونه بندوي (له دې خبرې نه) چې په دغو
(جوماتونو) کې د هغه (الله) نوم یاد کړی شي او د دغو (جوماتونو) په ورانولو کې کوشش کوي، دغه کسان چې دي،
دوی ته دا حق نشته چې دې (جوماتونو) ته ننوځي مګر دا چې وېرېدونکي وي-، د دوی لپاره په دنیا کې رسوایي ده او د
دوی لپاره په اخرت کې ډېر لوی عذاب دی
2|115| او خاص د الله لپاره مشرق او مغرب دی، نو کوم طرف ته چې تاسو مخ کوئ، نو هلته د الله مخ دی، بېشکه
الله ډېر فراخۍ والا، ښه پوه دی
2|116| او هغوی وویل: الله (د ځان لپاره) اولاد نیولی دی، (داسې نه ده) هغه (له دې خبرو نه) پاك دی، بلکې څه
چې په اسمانونو او ځمکه کې دي، هغه (ټول) خاص د هغه لپاره دي، ټول د هغه حکم منونکي دي
2|117| بې له نمونې پیدا کونکی د اسمانونو او ځمکې دی، او کله چې د کوم کار فیصله وکړي، نو همدا خبره ده چې هغه
ته ووایي: ''وشه'' نو هغه وشي
2|118| او وویل هغو کسانو چې (په هیڅ) نه پوهېږي: زمونږ سره الله ولې خبرې نه کوي، یا مونږ ته ولې کومه نښه نه
راځي؟ همدارنګه د دوی د خبرې په شان خبره هغو کسانو (هم) کړې وه؛ چې له دوی نه مخکې وو، د دوی زړونه له یو
بل سره مشابه (یوشان) شوي دي، یقینًا مونږ د هغو خلقو لپاره ایتونه بیان کړي دي چې یقین کوي
2|119| یقینًا (ای نبي!) ته مونږه په حقه سره زېری ورکوونکی او وېروونکی لېږلی یې، او د دوزخیانو په باره کې به له تا
نه تپوس نه کېږي
2|120| او له تا نه خو به هیڅکله نه یهودیان راضي شی، او نه نصرانیان، تر دې چې ته د دوی د دین پیروي وکړې-، ته
ووایه: بېشکه د الله هدایت، هُم هغه (اصل) هدایت دی، او یقینًا که تا، له دې نه پس چې تا ته علم راغی، د هغوی د
خواهشاتو پیروي وکړه، (نو) تا لره د الله (له عذاب) نه (خلاصونکی) نه څوك دوست شته او نه کوم مددګار
2|121| هغه کسان چې مونږ هغوی ته کتاب ورکړی دی، هغوی د دې (کتاب) تلاوت کوي (څنګه) چې یې د تلاوت حق
دی، هم دغه کسان په ده ایمان راوړي، او څوك چې په دې (کتاب) باندې کافر شه، نو هم دغه کسان تاوانیان دي
2|122| ای بني اسرائیلو! زما هغه نعمتونه یاد کړئ چې ما پر تاسو باندې لَوَرولي دي او دا چې بېشکه ما تاسو پر
عالَمونو باندې غوره کړي وئ
2|123| او له هغې ورځې نه ووېرېږئ چې هېڅ یو نفس به د بل نفس هېڅ په کار رانشي، او نه به له هغه نه فدیه
(بدل) قبلېږي او نه به هغه ته څه سفارش فایده ورکوي او نه به له هغوی سره مرسته کېږي
2|124| (الله) او (یاد کړه) هغه وخت چې خپل رب یې ابراهیم په څو خبرو سره وازمایه، نو (ابراهیم) هغه پوره کړې-
وویل: یقینًا زه تا د خلقو لپاره امام جوړوم، هغه وویل: او زما په اولاد کښې (هم امامان جوړکړه) (الله) وویل: زما عهد
(د امامت وعده) ظالمانو (کافرانو) ته نه رسېږي
2|125| او کله چې مونږه بیت الله د خلقو لپاره د جمع کېدو او د امن ځای وګرځاوه، او (مونږ وویل:) له مقامِ ابراهیم
نه''لمونځ ځای'' جوړکړئ، او مونږ ابراهیم او اسمٰعیل ته کلك حکم وکړدا چې تاسو (دواړه) زما کوَر د طواف کوونکو
او اعتکاف کوونکو او رکوع کوونکو، سجده کوونکو لپاره ښه پاك کړئ
2|126| او کله چې ابراهیم وویل: ای زما ربه! دا (ځای) امن ناکه ښار جوړکړه، او د ده اوسېدونکوته له مېوو نه روزي
ورکړه، (خو) په دوی کې یواځې هغه چا ته چې په الله او په ورځ د اخرت یې ایمان راوړی وي- (الله) وویل: او څوك
چې کافر شو، نو هغه ته به لږه فایده ورکړم، بیا به هغه په زوره د اور عذاب ته بوځم او هغه د ورتلو بد ځای دی
2|127| او کله چې ابراهیم د بیت الله بنیادونه اوچتول او (ورسره) اسمٰعیل (هم) (دواړو دا دعا کوله) ای زمونږه رَبه!
زمونږ نه (دا عمل) قبول کړه، ته چې یې، خاص ته، ښه اورېدونکی، ښه عالم یې
2|128| ای زمونږه ربه! مونږ ستا (حکم) منونکي جوړکړه او زمونږه په اولاد کې (هم) یوه ډله ستا حکم منونکې (جوړه
کړه) او مونږ ته زمونږ د عبادت طریقې وښَیَه او زمونږه توبه قبوله کړه، یقینًا همدا ته ډېر ښه توبه قبلوونکی، بې حده رحم
کوونکی یې
2|129| ای زمونږه ربه! دې (خلقو) ته له هم دوی نه یو رسول ولېږه، چې دوی ته ستا ایتونه تلاوت کوي او دوی ته
کتاب (قرآن) او حکمت (سنت) ښَیي او دوی پاکوي، یقینًا، هم دا ته، ډېر غالب، ښه حکمت والا یې
2|130| اوڅوك دی چې د ابراهیم له ملت نه مخ اړوي، سِوا له هغه کس نه چې خپل ځان یې جاهل کړی وي او یقینًا
یقینًا مونږه هغه (ابراهیم) په دنیا کې غوره کړی دی او بېشکه هغه په اخرت کې خامخا له صالحانو ځنې دی
2|131| کله چې هغه ته خپل رب وویل: حکم منونکی شه، هغه وویل: زه د رب العلمین لپاره حکم منونکی شوم
2|132| او ابراهیم خپلو زامنو ته د دې وصیت وکړ او یعقوب (هم، ویې ویل:) ای زما زامنو! بېشکه الله تاسو لپاره دا

دین غوره کړی دی، نو ښخي مه مرئ مګر په داسې حال کې چې مسلمانان يئ
2|133| ايا تاسو هغه وخت موجود وئ چې يعقوب ته مرګ حاضر شو؟ کله چې هغه خپلو زامنو ته وويل: له ما نه بعد
به د څه شي عبادت کوئ؟ هغوی وويل: مونږ به ستا د اِله (معبود) او ستا د پلرونو ابراهيم، او اسمٰعيل او اسحٰق د اِله
عبادت کوو، د یو حق معبود، او مونږه (ټول) د هغه حکم منونکي يو
2|134| دغه یوه ډله وه چې يقينًا تېره شوې ده، څه (عمل) چې هغوی کړی دی؛ هغه د هغوی لپاره دی او څه چې
تاسو کړی دی؛ هغه تاسو لپاره دی، او له تاسو نه به د هغوی د عملونو په باره کې تپوس نه کېږي
2|135| او دوی ويل چې تاسو يهوديان شئ، يا نصرانيان، نو نېغه لار به وموموئ۔ ته (دوی ته) ووایه: (داسې نه ده)
بلکې (مونږ) د ابراهيم د ملت (تابع کېږو) چې حنيف (توحيد والا) و او دی له مشرکانو څخه نه و
2|136| تاسو ووايئ: مونږ په الله ايمان راوړی دی او په هغه څه چې مونږ ته نازل کړی شوي دي، او په هغه څه چې
ابراهيم او اسمٰعيل او اسحٰق او يعقوب او (د هغوی) اولادې ته نازل کړی شوي دي، او (مونږ ايمان راوړی دی) په هغه
څه چې موسٰی او عيسٰی ته ورکړی شوي دي، او په هغه څه چې د خپل رب له جانبه (نورو) نبيانو ته ورکړی شوي دي۔
مونږ په دوی کې د هېڅ يو په مينځ کې فرق نه کوو، او مونږ خاص د هغه (الله) حکم منونکي يو
2|137| نو که دوی هغه شان ايمان راوړي څنګه چې تاسو په دې (کتاب) ايمان راوړی دی، نو يقينًا دوی سمه لاره
وموندله او که مخ يې وګرځاوه، نو همدا خبره ده چې دوی په سخت مخالفت کې دي، نو ژر ده چې د دوی مقابلې ته به
تا لپاره الله کافي شي او هم هغه ښه اورېدونکی، ښه پوه دی
2|138| د الله رنګ (قبول کړی دی) او له الله نه په رنګ کې څوک ډېر ښه دی! او مونږ خاص د هغه عبادت **(مونږ)**
کوونکي يو
2|139| ته (دوی ته) ووایه: ايا تاسو زمونږ سره د الله په باره کې جګړه کوئ؟ حال دا چې هغه زمونږ رب دی او
ستاسو (هم) رب دی۔ زمونږ لپاره زمونږ عملونه دي او تاسو لپاره ستاسو عملونه دي او مونږ خاص د هغه لپاره اخلاص
کوونکي يو
2|140| ايا تاسو (دا) وايئ چې بېشکه ابراهيم او اسمٰعيل او اسحٰق او يعقوب او (د هغه) اولاده يهوديان، يا نصرانيان وو؟
ته (دوی ته) ووایه: ایا تاسو ډېر پوه يئ، يا که الله؟ او له هغه کس نه زيات ظالم څوک دی چې هغه ګواهي پټوي چې
له ده سره د الله له جانبه ده؟ او الله ستاسو له عملونو نه کله هم غافل نه دی
2|141| دغه یوه ډله ده چې يقينًا تېره شوې ده، څه (عمل) چې هغوی کړی دی؛ هغه د هغوی لپاره دی او څه (عمل)
چې تاسو کړی دی؛ هغه تاسو لپاره دی او له تاسو نه به د هغوی د عملونو په باره کې تپوس نه کېږي
2|142| له خلقو څخه بې وقوفان به ژر ووايي چې دوی له خپلې هغه قبلې نه څه شي واړول چې دوی په هغې باندې
وو؟ ته (ورته) ووایه: خاص د الله لپاره مشرق او مغرب دی، سمې (نېغې) لارې ته هدايت کوي چا ته چې يې وغواړي
2|143| او همدارنګه مونږه تاسو غوره امت جوړ کړي يئ، د دې لپاره چې تاسو په خلقو باندې شاهِدان (ګواهان) شئ، او
رسول پر تاسو باندې ګواه شي۔ اوهغه قبله چې ته په هغې باندې وې؛ مونږه نه وه مقرره کړې مګر د دې لپاره چې م
هغه څوک معلوم (څرګند) کړو چې د رسول پيروي کوي له هغه چا نه چې په خپلو پوندو باندې بېرته ګرځي، او يقينًا دا
(خبره) ډېره درنه ده، مګر په هغو کسانو چې الله ورته هدايت کړی دی (درنه نه ده) او الله کله هم داسې نه دی چې
ستاسو ايمان (لمونځونه) ضايع کړي، يقينًا الله په خلقو باندې خامخا ډېر نرمي کوونکی، بې حده رحم کوونکی دی
2|144| يقينًا اسمان ته ستا د مخ ګرځېدل (اوړېدل) مونږ وينو، نو مونږ به تا خامخا د هغې قبلې په طرف وګرځوو چه ته
يې خوښَوې، نو خپل مخ د مسجد حرام (کعبې) په طرف وګرځوه۔ او تاسو چې په هر ځای کې يئ، نو خپل مخونه د
هغه په طرف وګرځوئ، او بېشکه هغه کسان چه هغو ته کتاب ورکړی شوی دی؛ هغوی خامخا پوهېږي چې يقينًا دا (د قبلې
بدلول) د دوی د رب له جانبه حق دي، او الله له هغه څه نه چه دوی يې کوي کله هم غافل نه دی
2|145| او يقينًا که ته هغو کسانو ته چې ورته کتاب ورکړی شوی دی، هره نښه (هر قسمه دليل) راوړې (بيا به هم)
هغوی ستا د قبلې تابع نشي او ته (هم) د هغوی د قبلې تابع کېدونکی نه يې، او د دوی بعضې د بعضو نورو د قبلې تابع
کېدونکي نه دي، او يقينًا له دې نه پس چې تا ته علم راغلی، که چېرې ته د هغوی د خواهشاتو تابع شوې (نو) يقينًا يقينًا
ته به په دغه وخت کې له ظالمانو نه يې
2|146| هغه کسان چه مونږ هغوی ته کتاب ورکړی دی، هغوی دا (محمدﷺ، قرآن، اسلام) پېژني لکه چې دوی خپل زامن
پېژني، او يقينًا له دوی نه يوه ډله لازمًا حق پټوي، حال دا چې دوی پوهېږي
2|147| حق ستا د رب له جانبه دی، نو کله هم له شك كوونكو نه مه کېږه
2|148| او د هر چا لپاره يو جانب دی چې دا هغه ته مخ ګرځوونکی دی، نو نېکيو ته له يو بل نه مخکې کېږئ، په هر
ځای کې چې تاسو يئ الله به تاسو (ټول) په جمع راولي، يقينًا الله په هر شي باندې ښه قادر دی
2|149| او له کوم ځای نه چه ته وځې، نو خپل مخ د مسجد حرام په طرف وګرځوه، او يقينًا همدا ستا د رب له جانبه
خامخا حق دي، او الله له هغه څه نه چه تاسو يې کوئ کله هم غافل نه دی
2|150| او له کوم ځای نه چې ته وځې، نو خپل مخ د مسجد حرام (قبلې) په طرف وګرځوه، او تاسو چې په هر ځای
کې يئ، نو خپل مخونه د هغه په طرف وګرځوئ، د دې لپاره چې د خلقو لپاره په تاسوباندې څه حجت (او اعتراض) نه
وي، مګر له دوی څخه هغه کسان چې ظلم يې کړی دی، نو له هغو نه مه وېرېږئ، او له ما نه وېرېږئ، او د دې لپاره چې
زه خپل نعمتونه پر تاسو باندې پوره کړم او د دې لپاره چې تاسو هدايت ومومئ
2|151| لکه چې مونږه په تاسو کې له هم تاسو نه رسول درلېږلی دی چې پر تاسو باندې زمونږه ايتونه تلاوت کوي، او
تاسو پاکوي او تاسو ته کتاب او حکمت (سنت) ښَيي، او تاسو ته د هغه څه تعليم درکوي چې تاسو پرې نه پوهېدلئ
2|152| نو تاسو ما يادوی زه به تاسو يادکړم او زما شکر وباسئ او په ما باندې مه کافر کېږئ
2|153| ای هغو کسانو چه ايمان يې راوړی دی! په صبر او لمانځه سره مدد غواړئ، يقينًا الله د صبر کوونکو ملګری دی
2|154| او تاسو هغه چا ته مړه مه وايئ چې د الله په لاره کې ووژل شي بلکې (هغوی) ژوندي دي او لېکن تاسو (د
هغوی په ژوند) نه پوهېږئ
2|155| او خامخا مونږ به تاسو ضرور په يو شي سره له وېرې او له لوږې او د مالونو او د ځانونو او دمېوو په نقصان
(کمي) سره ازمايو، اوصبر کوونکو ته زېری ورکړه
2|156| هغه کسان چې کله دوی ته څه مصيبت ورسي (نو) وايي: يقينًا مونږ د الله (مملوك) يو او بېشکه مونږه خاص
هغه ته ورګرځېدونکي يو
2|157| دغه خلق، پر هم دوی باندې د خپل رب له جانبه عنايتونه دي او رحمت دی، او همدغه خلق هدايت موندونکي
دي
2|158| يقينًا صفا او مروه د الله له نښو څخه دي، نو هر څوک چې د بيت الله حج کوي، يا عمره کوي، نو په هغه

باندې هېڅ ګناه نشته چې د دې دواړو طواف وکړي، او هر څوك چې په خپله خوښه څه نېكي وكړي، نو الله شكر قبلوونكی، ښه عالم دی
يقينًا كوم خلق چې هغه څه پټوي چې مونږ نازل كړي دي، چې هدايت او ښكاره دليلونه دي، له دې نه پس چې 2|159|
مونږ هغه په كتاب كې خلقو ته بيان كړي دي، دغه خلق (چې دي)، الله په دوی لعنت كوي اولعنت ويونكي په دوی لعنت وايي
مګر هغه كسان چې توبه وباسي او (د ځان) اصلاح وكړي او (د حق) بيان وكړي، پس دغه كسان، زه د هغوی 2|160|
توبه قبلوم او زه ښه توبه قبلوونكی، بې حده رحم كوونكی يم
بېشكه هغه كسان چې كفر يې كړی دی او په داسې حال كې مړه شول چې كافران وو، (نو) دغه كسان، په دوی 2|161|
باندې د الله لعنت دی او د ملايكو او د خلقو ټولو (لعنت دی)
په دې حال كې چې همېشه به وي په دې (لعنت) كې، له دوی نه به نه عذاب سپك كړی شي او نه به دوی 2|162|
ته مهلت وركړی شي
او ستاسو حق معبود يو معبود دی، هېڅ لايق د عبادت نشته مګر يواځې هغه دی چې ډېر زيات مهربان، بې حده 2|163|
رحم كوونكی دی
يقينًا د اسمانونو او د ځمكې په پيدا كولو كې، او د شپې او ورځې په بدلېدو كې، او په هغو بېړيو كې چې په 2|164|
سمندر كې يې هغه څه روان كړي وي چې خلقو ته نفع رسوي، او په هغه څه كې چې الله له اسمان (بره) نه راوَرولي
دي، چې اوبه دي، نو په دې سره يې ځمكه د هغې د مَړه كېدو (وچېدو) نه پس ژوندۍ كړه، او په دې كې يې هر قسمه
خوځنده (ښيان) خواره كړل، او د بادونو په كرځولو (راګرځولو) كې او په هغې وربځ كې چې د اسمان او ځمكې په مينځ
كې مُسَخَّره كړی شوې ده، خامخا د (هغه) قوم لپاره نښې دي چې عقلمند وي
او په خلقو كې ځينې هغه څوك دي چه له الله نه غير شريكان نيسي، له هغوی سره مينه كوي له الله سره د 2|165|
مينې په شان، او هغه كسان چې ايمان يې راوړی دی؛ له الله سره په مينه كې ډېر سخت (او كلك) دي، او كه چېرى
هغه كسان چې ظلم يې كړی دی؛ دا ووينې، كله چې دوی عذاب وينې، چې يقينًا قوت ټول خاص د الله لپاره دی او دا
چې يقينًا الله ډېر سخت عذاب وركوونكی دی
كله چې هغه كسان چې اتباع يې كړی شوې وه، له هغو كسانو نه بېزاره شي چې اتباع يې كړې وه، او عذاب 2|166|
ووينې او په دوی (ټولې) وسيلې غوڅې شي
او چا چې پيروي كړې ده، هغوی به وايي: ارمان! كه مونږ لپاره (دنيا ته) بيا تلل وي، نو له دوی نه به مونږ 2|167|
بېزاره شو لكه چې دوی له مونږ نه بېزاره شول، همدارنګه به الله دوی ته خپل عملونه په دوی باندې د حسرتونو لپاره
ښكاره كوي او دوی له اور نه كله هم وتونكي نه دي
ای خلقو! له هغو څيزونو نه چې په ځمكه كې دي، حلال پاك خورئ او د شيطان د قدمونو پيروي مه كوئ، يقينًا 2|168|
هغه ستاسو ښكاره دښمن دی
يقينًا همدا خبره ده چې هغه تاسو ته د بدۍ او بې حيايۍ حكم كوي او دا چې تاسو په الله باندې هغه خبرې 2|169|
وتړئ (وتپئ) چې تاسو پرې نه پوهېږئ
او كله چې دوی ته وويل شي: د هغه څه پيروي وكړئ چې الله نازل كړی دی، (نو) وايي: (نه) بلكې مونږه د 2|170|
هغه څه پيروي كوو چې په هغه باندې مونږ خپل پلرونه (مشران) موندلي دي، ايا اګر كه د دوی پلرونه (داسې) وو چې
په هېڅ شي نه پوهېدل، اونه يې سمه لار موندلې وه
د هغو كسانو مثال چې كفر يې كړی دی؛ د هغه كس په شان دی چې هغه (څاروبو) ته نارې وهي چې نه اوري 2|171|
مګر يواځې تشه بلنه او غږ، (دوی) كاڼه دي، ګونګيان دي، ړانده دي، نو دوی هېڅ نه پوهېږي
ای هغو كسانو چې ايمان يې راوړی دی! له هغو پاكو حلالو څيزونو څخه خورئ چې مونږ تاسو ته دركړي دي، او 2|172|
د الله شكر وباسئ، كه تاسو داسې يئ چې خاص د هغه عبادت كوئ
بېشكه خبره دا ده چې هغه په تاسو باندې همدا مرداره او وينه او د خنزير غوښه حرامه كړې ده او هغه څه 2|173|
(يې حرام كړي دي) چې په هغه باندې د غيرالله لپاره اواز كړی شوی وي، نو هغه څوك چې مجبوركړی شي، په دې حال
كې چې نه سركشي كوونكی وي او نه (له حد نه) تېرېدونكی وي، نو په هغه باندې هېڅ ګناه نشته، يقينًا الله ډېر
بخښونكی، بې حده رحم كوونكی دی
يقينًا هغه كسان چې هغه څه پټوي چې الله له (خپل) كتاب نه نازل كړي دي، او د دې په بدل كې لږ قيمت 2|174|
اخلي، (نو) دغه كسان، نه خوري (نه اچوي) په خپلو خېټو كې مګر اور، او د قيامت په ورځ به الله نه له دوی سره
خبرې وكړي او نه به دوی پاك كړي او د دوی لپاره ډېر دردوونكی عذاب دی
دا هغه كسان دي چې د هدايت په بدله كې يې ګمراهي اخيستې ده او دمغفرت په بدله كې عذاب، نو (تعجب 2|175|
دی!) دوی په اور باندې څومره صبر كوونكي دي
دا ځكه چې بېشكه الله كتاب په حقه نازل كړی دی او يقينًا هغه كسان چې په كتاب كې يې اختلاف كړی دی؛ 2|176|
خامخا په ډېر لرې مخالفت كې دي
نېكي دا نه ده چې خپل مخونه د مشرق او مغرب په طرف وګرځوئ، او لېكن نېكي (د هغه چا) ده چې په الله 2|177|
او په ورځ د اخرت او په ملايكو او په كتابونو او په نبيانو يې ايمان راوړی دی او د هغه په مينه (كې) خپلوانو او يتيمانو
او مسكينانو او مسافرو او سوالګرو ته مال وركوي او په (ازادولو د) څټونو كې (يې لګوي) او لمونځ قايموي او زكات وركوي
او د خپلو وعدو پوره كوونكي وي كله چې وعده وكړي، (خصوصًا) چې په سختۍ او تكليف كې او د جنګ په وخت كې
صبر كوونكي دي، دا هغه خلق دي چې رښتيني دي او همدغه خلق متقيان دي
ای هغو كسانو چې ايمان يې راوړی دی! پر تاسو باندې د وژل شويو په باره كې (د) قصاص (قانون) فرض كړی 2|178|
شوی دی، ازاد د ازاد په بدل كې، او غلام د غلام په بدل كې، او ښځه د ښځې په بدل كې (قصاصېږي)، پس هغه څوك
چې هغه ته د خپل ورور له جانبه د څه شي معافي وكړی شي، نو په ښې طريقې سره مطالبه (لازم) ده، او هغه (د
مقتول ولي) ته په نېكې طريقې سره اداكول (لازم) دي، دا ستاسو د رب له جانبه اساني او مهرباني ده، نو له دې نه پس
چې چا زياتی وكړ، نو د هغه لپاره ډېر دردوونكی عذاب دی
او تاسو لپاره په قصاص كې لوی ژوند دی، ای د خالص عقل خاوندانو! د دې لپاره چې تاسو (ځان) وساتئ 2|179|
پر تاسو باندې فرض كړی شوي دي د مور او پلار او خپلوانو لپاره په ښې طريقې سره وصيت كول، كله چې په 2|180|
تاسو كې يو كس ته مرګ راشي، په دې شرط چې مال يې پرېښی وي.، دا په متقيانو ډېر لازم (حكم) دی
نو چا چې دا (وصيت) له اورېدلو نه پس بدل كړ، نو يقينًا همدا خبره ده چې د دې (بدلولو) ګناه په هغو كسانو 2|181|
ده چې دا (وصيت) بدلوي، يقينًا الله ښه اورېدونكی، ښه عالم دی

2|182| بيا چې څوك له وصيت كوونكي نه (په خطا سره) د ظلم، يا (په قصد سره) د ګناه وېره لري، نو د هغوی په مينځ كې يې جوړه وكړه، نو په هغه باندې هېڅ ګناه نشته، يقينًا الله ډېر بخښونكی، بې حده رحم كوونكی دی

2|183| ای هغو كسانو چې ايمان يې راوړی دی! پر تاسو باندې روژه فرض كړی شوې ده لكه چې فرض كړی شوې وه پر هغو كسانو چې له تاسو نه مخكې وو، د دې لپاره چې تاسو متقيان شئ

2|184| يو څو ورځې شمېرل شوې، نو څوك چې په تاسو كې مريض وي، يا په سفر وي، نو (په هغه باندې) د نورو ورځو شمېرل دي، اوپه هغو كسانو باندې چې د دې (روژې) طاقت لري، د يو مسكين خوراك فديه لازم ده، پس څوك چې په خوښۍ سره نېكي وكړي، نو د ده لپاره هغه بهتره ده، او دا چې روژه ونيسئ (دا) تاسو لپاره ډېر غوره دي، كه چېرې يئ تاسو چې پوهېږئ

2|185| د رمضان مياشت هغه ده چې په هغې كې قرآن نازل كړی شوی دی، چې د خلقو لپاره هدايت دی، او د هدايت او د فرقان (حق او د باطل بېلوونكي) ښكاره دليلونه دي، نو په تاسو كې چې څوك دې مياشتې كې حاضر و، نو هغه دې د دې روژې ونيسي، او څوك چې مريض وي، يا په سفر وي، نو (په هغه) د نورو ورځو شمېرل دي، الله په تاسو د اسانتيا اراده لري او پر تاسو باندې د سختۍ اراده نه لري او د دې لپاره چې تاسو شمېره پوره كړئ او د دې لپاره چې تاسو د الله لويي بيان كړئ، په دې چې هغه تاسو ته هدايت كړی دی، او د دې لپاره چې تاسو شكر وباسئ

2|186| او كله چې زما په باره كې له تا نه زما بنده ګان تپوس وكړي، نو يقينًا زه قريب يم، د دعا كوونكي دعا قبلوم كله چې له ما نه دعا غواړي، پس دوی دې زما حكم ومني، او په ما دې ايمان راوړي، د دې لپاره چې دوی سمه لار ومومي

2|187| تاسو لپاره د روژې په شپه كې له خپلو ښځو سره يو ځای كېدل حلال كړی شوي دي، هغوی تاسو لپاره لباس (جامې) دي او تاسو د هغوی لپاره لباس (جامې) يئ، الله ته معلوم دي چې يقينًا تاسو له خپلو ځانونو سره خيانت كاوه، نو په تاسو يې (د مهربانۍ) رجوع وكړه، او تاسو ته يې معافي وكړه، نو اوس له هغوی سره مباشرت (كوروالی) كوئ او څه چې الله تاسو لپاره ليكلي دي هغه لټوئ، او خورئ، اوڅښئ تر هغه چې تاسو ته سپين تار د سبا له تور تار نه ښه ښكاره (او بېل) شي-، بيا روژه تر شپې پورې پوره كړئ، او له هغوی سره مباشرت (كوروالی) مه كوئ، په داسی حال كې چې تاسو په جوماتونو كې اعتكاف كوونكي يئ، دا د الله پُولې (حدونه) دي، نو دې ته مه نژدې كېږئ، هم په دې شان الله خپل ايتونه خلقو ته واضحه بيانوي، د دې لپاره چې دوی متقيان شي

2|188| او خپل مالونه په خپل مينځ كې په ناحقه سره مه خورئ او حاكمانو ته يې د دې لپاره مه وركوئ چې د خلقو له مالونو نه څه حصه په ظلم سره وخورئ، حال دا چې تاسو پوهېږئ

2|189| دوی له تا نه د نويو مياشتو په باره كې تپوس كوي، ته (ورته) ووايه: دا (مياشتې) د خلقو او د حج لپاره ټاكلي وختونه دي، او (دا) نېكي نه ده چې كورونو ته د هغو له شاګانو نه راشئ، او لېكن نېكي د هغه چا ده چې متقي شي، او تاسو كورونو ته د هغو له دروازو نه راځئ، او له الله نه وېرېږئ، د دې لپاره چې كامياب شئ

2|190| او د الله په لاره كې له هغو كسانو سره جنګكوئ چې له تاسو سره جنګېږي، او له حد نه مه تېرېږئ، يقينًا الله له حد نه تېرېدونكي نه خوښوي

2|191| او دوی وژنئ كوم ځای چې دوی ومومئ، او دوی له هغه ځای نه وباسئ چې تاسو يې وېستلي وئ، او فتنه (شرك، له دين نه اړول) له قتل نه ډېره سخته (ګناه) ده او له دوی سره د مسجد حرام په خوا كې جنګمه كوئ، تر دې چې دوی له تاسو سره په ده كې جنګشروع كړي، نو كه دوی له تاسو سره جنګشروع كړي، نو بيا دوی قتل كړئ، د كافرانو سزا همداسې ده

2|192| پس كه چېرې دوی منع شول، نو يقينًا الله ښه بخښونكی، بې حده رحم كوونكی دی

2|193| او له دوی سره جنګېږئ تر هغه چې فتنه (د كافرانو زور) پاتې نشي، او دين (ټول) د الله لپاره شي، نوكه دوی منع شول، نو هېڅ زياتی نشته مګر په ظالمانو باندې

2|194| حرامه مياشت په بدل د مياشتې حرامې كې ده، او حرمتونه (عزتونه) په بدله دي، پس چا چې پر تاسو باندې تېری وكړ، نو تاسو په هغه باندې (په جواب كې) تېری وكړئ په مثل د هغه چې هغه پر تاسو باندې تېری كړی دی، او له الله نه وېرېږئ او پوه شئ چې يقينًا الله د متقيانو ملګری دی

2|195| او د الله په لاره كې خرڅ كوئ اوپه خپلو لاسونو هلاكت ته غورځول مه كوئ، او نېكي كوئ، يقينًا الله له نېكي كوونكو سره مينه كوي

2|196| او حج او عمره خاص د الله لپاره پوره كړئ، بيا كه چېرې (له حج، يا عمرې نه) ايسار كړی شوئ، نو (بيا لازم ده) هغه هَدي (د حرم قرباني) چې په اسانۍ سره ترلاسه شي او خپل سرونه مه خرَوئ تر هغه چې قرباني خپل (د حلالې) ځای ته ورسي، پس څوك چې په تاسو كې ناجوړه وي، يا ده ته په خپل سر كې څه تكليف وي، نو (په ده) فديه لازمه ده په روژې سره، يا په صدقې سره، يا په قربانۍ سره، نو كله چې تاسو په امن شئ، پس كه چا فايده واخيسته په عمرې سره حج ته، نو (په هغه لازمه ده) هغه قرباني چې په اسانۍ سره ترلاسه شي، پس كه چا (قرباني) ونه موندله، نو درې ورځې روژې په حج كې (واجبې) دي او اوه روژې هغه وخت دي چې تاسو راوګرځئ، دا پوره لس (ورځې) دي، دا (حكم د تمتع) د هغه چا لپاره دی چې د هغه ټبر د مسجد حرام اوسېدونكي نه وي، او له الله نه وېرېږئ او پوه شئ چې يقينًا الله سخت عذاب وركونكی دی

2|197| حج څو معلومې مياشتې دي، نو چا چې په دې (مياشتو) كې (په ځان باندې) حج فرض (وخت د احرام د) كړ، نو په حج كې نه د ښځو د شهوت خبرې كول شته او نه (د الله) نافرماني او نه جګړه - او تاسو چې څه نېكي كوئ، الله په هغې پوهېږي، اوتوښه واخلئ، پس يقينًا بهترينه توښه تقویٰ ده، ای د صفا عقل خاوندانو! له ما نه وېرېږئ

2|198| پر تاسو باندې په دې كې هېڅ ګناه نشته چې د خپل رب څه فضل ولټوئ، نو كله چې له عرفات نه راكوز شئ، نو په مشعرحرام كې د الله ذكر كوئ، او د هغه ذكر كوئ لكه څنګه چې يې تاسو ته ښودنه كړې، او يقينًا تاسو له دې نه مخكې خامخا له ګمراهانو څخه وئ

2|199| بيا راكوزېږئ له هغه ځای نه چې خلق ترې راكوزېږي او له الله نه مغفرت غواړئ، يقينًا الله ښه مغفرت كوونكی، بې حده رحم كوونكی دی

2|200| نو كله چې تاسو خپل د حج عبادتونه (اعمال) ادا كړئ، نو الله يادوئ په شان د يادولو ستاسو خپلو پلرونو لره، بلكې زيات يادول، نو په خلقو كې ځينې هغه څوك دي چې وايي: ای زمونږه ربه! ته مونږ ته (هر څه) په دنيا كې راكړه، او د دغه كس لپاره په اخرت كې هېڅ برخه نشته

2|201| او په دوی كې بعضې هغه څوك دي چې وايي: ای زمونږه ربه! مونږ ته په دنيا كې نعمت راكړه او په اخرت كې (هم) نعمت راكړه او مونږ د اور له عذابه وساته

2|202| دغه كسان دي چې د دوی لپاره د دوی د كړو (نېكو) عملونو په سبب لويه برخه ده، او الله ډېر ژر حساب

کوونکی دی
2|203| په شمېرل شویو ورځو کې الله یادوئ، پس څوك چې په دوه ورځو کې ژر لاړ، نو په هغه هېڅ ګناه نشته، او چا
چې تاخیر وکړ، نو په ده (هم) هېڅ ګناه نشته، د هغه چا لپاره چې تقویٰ یې غوره کړې وي او له الله نه وېرېږئ، او په
دې پوه شئ چې یقینًا تاسو به خاص هغه ته ورجمع کولی شئ
2|204| او بعضې له خلقو نه هغه څوك دي چې د دنیایي ژوند په باره کې د هغه خبرې تا په تعجب کې اچوي او دی
په هغه څه باندې الله ګواه کوي چې د ده په زړه کې دي، حال دا چې دی ډېر زیات جګړه مار دی
2|205| او کله چې بېرته وګرځي، نو په ځمکه کې ګرندی ګرځي، د دې لپاره چې په دې کې فساد وکړي او فصل او نسل
تباه کړي، حال دا چې الله فساد نه خوښوي
2|206| او کله چې هغه ته وویل شي: له الله نه ووېرېږه، نو ده لره تکبر ونیسي په ګناه کولو سره، نو د ده لپاره جهنم
بس دی او یقینًا هغه بده استوګنه ده
2|207| او بعضې له خلقو نه هغه څوك دي چې د الله د رضا لټولو لپاره ځان خرڅوي، او الله په بنده ګانو باندې ډېر
نرمي کوونکی دی
2|208| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! په اسلام کې پوره پوره داخل شئ او د شیطان د قدمونو پسې مه ځئ،
یقینًا هغه ستاسو ښکاره دښمن دی
2|209| بیا که چېرې تاسو له دې نه پس وښوئیدلئ؛ چې تاسو ته ښکاره دلیلونه (هم) راغلل، نو پوه شئ چې یقینًا الله
ډېر غالب، ښه حکمت والا دی
2|210| دوی انتظار نه کوي مګر د دې چې الله دوی ته د وریځو په سیورو کې راشي او ملایك (هم) او معامله فیصله
کړی شي، او ټول کارونه خاص الله ته ورګرځول کېږي
2|211| له بني اسرائیلو نه تپوس وکړه چې مونږ څومره ډېرې واضحې نښې دوی ته ورکړې وې، او څوك چې د الله نعمت
بدل کړي، له دې نه پس چې ده ته راغلی، نو یقینًا الله سخت عذاب ورکوونکی دی
2|212| او هغو کسانو ته چې کافران شوي دي دنیایي ژوند ښایسته کړی شوی دی، او دوی په هغو کسانو پورې مسخرې
کوي چې ایمان یې راوړی دی، او هغه کسان چې متقیان دي د قیامت په ورځ به د دوی له پاسه وي او الله چې چا لره
وغواړي بې حسابه رزق ورکوي
2|213| ټول خلق (په شروع کې) یو امت و (بیا په کې ځیني کافر شول) نو الله نبیان راولېږل چې زېری ورکوونکي او
وېروونکي وو او له هغوی سره یې په حقه سره کتاب نازل کړ، د دې لپاره چې هغه د خلقو په منځ کې د هغه شي فیصله
وکړي چې دوی په کې اختلاف کړی دی، او په هغه کې اختلاف نه دی کړی مګر هغو کسانو چې هغوی ته هغه (کتاب)
ورکړی شوی و، په خپل منځ کې د لویې او ظلم په وجه (یې اختلاف کړی و)، له دې نه پس چې هغوی ته ښې
څرګندې نښې راغلې، نو الله هغو کسانو ته چې ایمان یې راوړی و، په خپل حکم سره هغه حق ته هدایت وکړ چې هغوی
(کافرانو) په کې اختلاف کړی و او الله د سمې لارې هدایت کوي هغه چا ته چې ویې غواړي
2|214| ایا تاسو دا ګمان کوئ چې جنت ته به داخل شئ؟ حال دا چې پر تاسو باندې لا تر اوسه د هغو خلقو حالت نه
دی راغلی چې له تاسو نه مخکې تېر شوي دي، هغوی ته سختي او بیماري رسېدلې وې، او جړقول شوي وو تر دې چې
رسول او له هغه سره ایمان راوړونکو به وویل: د الله مدد به کله راځي؟ خبردار شئ! یقینًا د الله مدد ډېر نژدې دی
2|215| دوی له تا نه پوښتنه کوي چې څه شی خرچ (انفاق) کړي؟ ته (ورته) ووایه: څه چې خرڅ کوئ له مال نه،
نو (هغه) د مور او پلار لپاره او نژدې خپلوانو او او مسکینانو او مسافر لپاره دي، او تاسو چې څه نېکي هم کوئ، نو یقینًا
الله په هغې ښه عالم دی,
2|216| پر تاسو باندې جنګکول فرض کړی شوي دي، حال دا چې دا ستاسو بدې شي، او کېدی شي چې تاسو به یو
شی بد ګڼئ، حال دا چې هغه به تاسو لپاره ډېر غوره وي- او کېدی شی چې تاسو به یو شی خوښوئ، حال دا چې هغه
به تاسو لپاره ډېر بد وي- او الله پوهېږي او تاسو نه پوهېږئ
2|217| دوی له تا نه د حرامو میاشتو په باره کې تپوس کوي، په هغې کې د جنګکولو (په باره کې)، ته (ورته)
ووایه: په هغې کې جنګکول لویه ګناه ده- او د الله له لارې نه منع کول او په هغه (الله) سره کافر کېدل او له مسجد
حرام نه منع کول او له هغه (مسجد) نه د هغه اهل (حقدار) وېستل د الله په نیز ډېره لویه ګناه ده، او فتنه
(شرك) له قتل نه ډېره لویه ګناه ده، او دوی به همېشه له تاسو سره جنګکوي تر هغه پورې چې تاسو له خپل دین نه
واړوي، که وس یې وشي، او په تاسو کې چې څوك له خپل دین نه وګرځېده، بیا په داسې حال کې مړشو چې کافر و، نو
دغه کسان (چې دي) د دوی عملونه په دنیا او اخرت (دواړو) کې ضایع شوي دي او دغه کسان د اور ملګري دي، دوی
به په هغه کې تل ترتله (همېشه) وي
2|218| یقینًا هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او هغه کسان چې هجرت یې کړی دی او جهاد یې کړی دی د الله په
لاره کې، دغه کسان د الله د رحمت امید لري، او الله ډېر بخښونکی، ډېر مهربانه دی
2|219|... دوی له تا نه د شرابو او جوارۍ په باره کې تپوس کوي، ووایه: په دې دواړو کې ښېخې لویه ګناه ده، او د
خلقو لپاره په کې فایدې دي، او د دې دواړو ګناه ډېره لویه ده، د دې دواړو له فایدو نه- او دوی له تا نه پوښتنه کوي چې
څه خرچ (انفاق) کړي؟ ته (ورته) ووایه: له نفقې (اخراجاتو) نه زیاتې (څیز خرچ کړئ) الله همداسې تاسو لپاره ایتونه
†بیانوي، د دې لپاره چې تاسو ښه فکر وکړئ
2|220| د دنیا او اخرت په باره کې، او دوی له تا نه د یتیمانو په باره کې پوښتنه کوي، ووایه: د دوی اصلاح کول ډېر
ښه دي، او که تاسو هغوی (له ځان سره) شریك کړئ، نو ستاسو ورونه دي، او الله پېژني ورانکاری له اصلاح کوونکي نه،
‡او که الله غوښتلی، نو تاسو به یې خامخا په مشقت کې اچولي وی، یقینًا الله ډېر غالب، ښه حکمت والا دی
2|221| او له مشرکو ښځو سره نکاح مه کوئ تر هغه پورې چې دوی ایمان راوړي، او خامخا مومنه وینځه ښېخې غوره ده
له ازادې مشرکې نه اګر که هغه تاسو حیران کړي (د خوښېدو په وجه) او مشرکانو ته (مسلمانې ښځې) په نکاح مه
ورکوئ تر هغه پورې چې دوی ایمان راوړي، او خامخا مومن مَرَیی ښېخي غوره دی له ازاد مشرك نه، اګر که هغه تاسو (د
خوښېدو په وجه) حیران کړي، دغه کسان اور ته بلنه کوي، او الله په خپل اذن سره جنت او مغفرت طرف ته بلنه کوي،
او خلقو ته خپل ایتونه بیانوي، د دې لپاره چې دوی نصیحت قبول کړي
2|222| او دوی له تا نه د حیض په باره کې پوښتنه کوي، ته ووایه: دا یوه پلیتي ده، نو په حیض کې د ښځو له جماع
نه په ډَډَه شئ، او دوی ته مه نژدې کېږئ له (د جماع لپاره) تر هغه پورې چې پاکې شي، نو کله چې ښې پاکې شي،
بیا له دوی سره جماع کوئ، په هغه ځای کې چې الله تاسو ته حکم کړی دی، یقینًا الله ډېرې توبې وېستونکي خوښوي او
‰ښه پاك اوسېدونکي خوښوي
2|223| ستاسو ښځې تاسو لپاره فصل دي، نو خپل فصل ته راځئ څنګه چې ستاسو خوښه وي، او د خپلو ځانونو لپاره

(نېك عمل) وړاندې ولېږئ، او له الله نه وېرېږئ او په دې پوه شئ چې يقينًا تاسو له هغه سره ملاقات كوونكي يئ، او
مومنانو ته زېرى وركړه
2|224| او تاسو الله د خپلو قسمونو لپاره هدف مه ګرځوئ (د الله نوم مه استعمالوئ) چې نه به كوئ نېكي او
پرهېزګاري او د خلقو په منځ كې صلح، او الله ښه اورېدونكى، ښه پوه دى
2|225| الله تاسو نه نيسي په خپلو قسمونو كې په لغو سره، او لېكن نيسي تاسو په هغه (قسم) چې ستاسو زړونو يې
قصد (نيت) كړى وي، او الله ډېر بخښونكى، ښه تحمل كوونكى دى
2|226| د هغو كسانو لپاره چې خپلو ښځو (ته له ورتلو) نه قسم خوري، د څلورو مياشتو مهلت دى، بيا كه دوى رجوع
وكړه، نو يقينًا الله ډېر بخښونكى، ډېر مهربان دى
2|227| او كه دوى د طلاقو عزم كړى وي، نو يقينًا الله ښه اورېدونكى، ښه پوه دى
2|228| او طلاقې كړى شوې ښځې دې په خپلو ځانونو درې حيضه انتظار كوي، او د دوى لپاره حلال نه دي چې پټكړي
هغه څه چې الله د دوى په رَحِمونو كې پيدا كړي دي، كه دوى په الله او په ورځ د اخرت ايمان لري- او په دې موده كې
د دوى خاوندان د دوى د بيا راوستلو اَصل حقدار دي كه هغوى د اصلاح (جوړښت) اراده لري، او د دستور مطابق د هغو
(ښځو) لپاره (په خاوندانو باندې حقونه) دي په شان د هغو (حقونو) چې په دوى باندې لازم دي (د خپلو خاوندانو
لپاره) او په دوى باندې د سړيو لپاره درجه شته، او الله ډېر غالب، ښه حكمت والا دى
2|229| طلاق دوه ځله دي، بيا په ښې طريقې سره (ښځې لره) ساتل دي، يا په ډېرې ښې طريقې سره رخصتول دي او
(اى سړو!) تاسو لپاره دا حلال نه دي چې له هغه (مال) نه چې تاسو دوى ته وركړى دى؛ څه لږ شى هم واخلئ، مګر
دا چې دواړه له دې نهووېرېږي چې دوى به د الله حدونه (حكمونه) قايم نه كړي، نو كه تاسو وېرېږئ چې دوى دواړه به
د الله حكمونه پوره نه كړي، بيا نو په دې دواړو باندې هېڅ ګناه نشته په هغه (مال) كې چې هغه ښځه يې د جداوالي
لپاره وركوي. دا د الله حدونه دي، نو له دغو نه مه تېرېږئ، او څوك چې د الله له حدونو نه تېر شي، نو همدغه كسان
ظالمان دي
2|230| كه بيا يې هغه (په درېم ځلي) طلاقه كړه، نو له دې نه پس هغه د ده لپاره حلاله نه ده تر هغه پورې چې
هغه (ښځه له عدت نه پس) له ده نه غېر بل خاوند سره نكاح وكړي، بيا كه هغه (دويم خاوند) دا طلاقه كړه، نو په
دې دواړو (ښځه او پخواني خاوند) باندې هېڅ ګناه نشته چې دواړه (له عدت نه پس په نوي نكاح سره) يو بل ته رجوع
وكړي، كه دواړه دا خيال كوي چې دوى به د الله حكمونه پوره كړي، او دا د الله حكمونه دي، دا د هغه قوم لپاره بيانوي
چې پوهېږي•
2|231| او كله چې تاسو ښځې طلاقې كړئ، بيا هغوى خپلې (د عدت اخري) مودې ته نژدې شي، نو دوى په ښې
طريقې سره ايسارې كړئ (په رجوع كولو سره)، يا هغوى په ښې طريقې سره رخصت كړئ، او د ضرر رسولو لپاره هغوى
مه ايساروئ چې زياتى وكړئ، او چا چې دغه (كارونه) وكړل، نو يقينًا هغه په ځان ظلم وكړ- او د الله ايتونه مسخره مه
جوړوئ او پر تاسو باندې (شوي) د الله نعمتونه ياد كړئ او هغه چې الله پر تاسو باندې نازل كړى دى چې كتاب (قرآن)
او حكمت (سنت) دى، هغه تاسو ته په دې سره وعظ كوي، او له الله نهووېرېږئ او پوه شئ چې يقينًا الله په هر شي
باندې ښه پوه دى–
2|232| او كله چې تاسو ښځو ته (رجعي) طلاق وركړئ، بيا هغوى خپلې نېټې ته ورسېږي (او عدت يې پوره شي) نو
تاسو دوى مه منع كوئ (له دې نه) چې دوى له خپلو پخوانيو خاوندانو سره نكاح وكړي، كله چې دوى په خپل منځ كې د
دستور مطابق راضي شي، دا (حكم چې دى)، په ده سره هغه چا ته وعظ كولى شي چې په تاسو كې په الله او په ورځ
د اخرت ايمان لري، دا تاسو لپاره ډېر غوره او ډېر پاكيزه دى، او الله پوهېږي او تاسونه پوهېږئ—
2|233| او ميندې دې خپل اولاد ته پوره دوه كاله تى وركوي، (دا حكم) د هغه چا لپاره دى چې د تي وركولو موده پوره
كول غواړي او د چا لپاره چې بچى دى په هغه باندې د دغو (ښځو) نفقه ده او د دوى جامه ده په ښې طريقې سره،
هيڅوك هم مكلف كولى نشي مګر د هغه د وَس سره سم.، ضرر دې ونه رسول شي مور ته د هغې د بچي په وجه، او نه
د بچي پلار ته د هغه د بچي په وجه ـ او په وارث باندې د دې په مثل لازم دي.، پس كه دواړه د خپل منځي رضامندۍ
او مشورې سره له تي نه د پرېكولو اراده وكړي، نو په دې دواړه باندې هېڅ ګناه نشته- او كه تاسو خپل اولاد ته مُرضِعه
(دائيه) نيول غواړئ بيا (هم) پر تاسو باندې هېڅ ګناه نشته، كله چې هغه (مال) سپارئ چې تاسو يې وركول غواړئ، په
ښې طريقې سره، او له الله نه ووېرېږئ او پوه شئ چې يقينًا الله هغه څه لره ښه لېدونكى دى چې تاسو يې كوئ
2|234| او هغه كسان چې په تاسو كې مړه شي او ښځې پرېږدي، هغه ښځې دې څلور مياشتې او لس ورځې خپل
ځانونه په انتظار كې ساتي، بيا چې كله هغوى خپلې نېټې ته ورسېږي (عدت پوره شي) نو پر تاسو باندې هېڅ ګناه نشته
په هغه كار كې چې دوى يې له خپلو ځانونو په حق كې په ښې طريقې سره كوي، او الله په هغو عملونو چې تاسو يې
كوئ ښه خبردار دى™
2|235| او پر تاسو باندې هېڅ ګناه نشته په هغه (خبره) كې چې په هغې سره تاسو د ښځو د غوښتنې اشاره كوئ، يا
په خپلو نفسونو كې (له هغو سره نكاح كول) پټساتئ، الله پوه دى چې يقينًا ژر دى چې تاسو به دوى يادَوئ، او لېكن
له دوى سره په پټه وعده مه كوئ، مګر دا چې مناسبه (تعريضي) خبره وكړئ، او د نكاح تړلو عزم مه كوئ تر هغه پورې
چې فرض شوى (عدت) خپلې نېټې ته ورسېږي، او پوه شئ چې يقينًا الله په هغه څه پوهېږي چې ستاسو په نفسونو كې
دي، نو له هغه (الله) نه وېرېږئ، او پوه شئ چې يقينًا الله ډېر بخښونكى، ډېر تحمل كوونكى دى
2|236| پر تاسو باندې هېڅ بوج (مهر) نشته كه تاسو ښځو ته طلاق وركړئ څو پورې چې تاسو له هغوى سره كوروالى
(جماع) كړى نه وي، يا مو د هغوى لپاره څه مهر مقرر كړى نه وي- او دوى ته څه خرڅ، سامان وركړئ، په مالدار باندې
د هغه د اندازې مطابق وركول لازم دي او په غريب باندې د هغه د اندازې سره سم لازم دي، د دستور سره سم ضروري
سامان وركول، (دا) په نېكي كوونكو باندې لازم دي
2|237| اوكه تاسو دوى ته طلاق وركړئ مخكې له دې نه چې تاسو له هغوى سره كوروالى وكړئ، په دې حال كې چې
تاسو د هغوى لپاره مهر مقرر كړى وي، نو د هغه (مهر) نيم وركول لازم دي چې تاسو مقرر كړى دى مګر دا چې هغوى
(ښځې) يې معاف كړي، يا هغه كس يې معاف كړي د چا په لاس كې چې د نكاح غوټه ده (خاوند وركړى مهر ښځې
ته پرېږدي)، او ستاسو معافي كول تقوىٰ ته ډېر نژدې دي، او په خپل منځ كې احسان كول مه هېروئ، يقيناً الله هغو
عملونو لره چې تاسو يې كوئ، ښه ليدونكى دى
2|238| د لمونځونو ساتنه كوئ او (خصوصًا) د ببخې منځني لمونځ، او الله ته ودرېږئ اطاعت كوونكي
2|239| بيا كه وېرېدلئ، نو (لمونځ كوئ) پياده، يا سواره، بيا چې كله په امن شئ، نو الله يادوئ څنګه چې يې تاسو ته
هغه څه ښودلي دي چې تاسو (پرې) نه پوهېدئ
2|240| او هغه كسان چې په تاسو كې مري او ښځې پرېږدي (نو په دوى باندې لازم دي) وصيت كول د خپلو ښځو

لپاره تر يو کاله پورې د خرچ ورکولو، بې له وېستلو نه، نو که دوی (ښځې) ووتلې، نو پر تاسو باندې هېڅ ګناه نشته په
هغه څه کې چې دوی (ښځې) يې د خپلو ځانونو په باره کې کوي څه نېك کار، او الله ډېر غالب، ښه حکمت والا دی
او د طلاقې کړې شويو ښځو لپاره، له عرف سره سم، سامان ورکول دي، په متقيانو باندې (دا) لازم دي 2|241|
همدارنګه الله تاسو لپاره خپل ايتونه بيانوي، د دې لپاره چې تاسو پوه شئ 2|242|
ايا تا هغه کسان نه دي ليدلي چې د مرګ له وېرې له خپلو کورونو نه وتلي وو، په دې حال کې چې هغوی زرګونه 2|243|
وو، پس الله دوی ته وويل: مړه شئ، بيا يې هغوی راژوندي کړل، يقينًا الله خامخا په خلقو باندې فضل کولو والا دی او
لېکن اکثره خلق شکر نه وباسي
او د الله په لاره کې جنګېږئ، او پوه شئ چې يقينًا الله ښه اورېدونکی، ښه عالم دی 2|244|
څوك دی هغه کس چې الله ته قرض ورکوي، قرضِ حسنه، نو هغه (الله) به د هغه لپاره دا (قرض) زيات کړي 2|245|
په ډېرو زياتولو سره، او الله تنګي راولي او (هغه) فراخي راولي، او تاسو به خاص هغه ته بېرته ورګرځول کېږئ
ايا تا د بني اسرائيلو سردارانو ته نه دي کتلي، له موسٰی نه بعد، کله چې هغوی خپل نبي ته وويل: زمونږ لپاره 2|246|
يو بادشاه مقرر کړه چې مونږ د الله په لاره کې جنګ وکړو۔ هغه نبي وويل: ايا تاسو نژدې يې که پر تاسو باندې جنګ
کول فرض کړی شي دا چې جنګ به ونه کړئ؟ هغوی وويل: او مونږ لره څه (موانع) دي چې د الله په لاره کې به جنګ
نه کوو، حال دا چې مونږ له خپلو کورونو او خپلو زامنو نه وېستل شوي يو، بيا چې کله پر هغوی باندې جنګ کول فرض
کړی شول، نو هغوی (له خپلې خبرې نه) وګرځېدل، مګر له هغوی څخه ډېر لږ (خلق ونه ګرځېدل) او الله په ظالمانو
باندې ښه پوه دی
او دوی ته خپل نبي وويل: بېشکه الله تاسو لپاره يقينًا طالوت بادشاه مقرر کړی دی، هغوی وويل: د هغه لپاره په 2|247|
مونږه باندې بادشاهي څنګه کېدی شي، حال دا چې مونږ له هغه نه د بادشاهۍ زيات حقدار يو، او هغه ته د مال فراخي
(هم) نه ده ورکړی شوې، ۔ هغه (نبي) وويل: يقينًا الله هغه پر تاسو باندې غوره کړی دی، او هغه ته يې په جسم او
علم کې زياته فراخي ورکړې ده، او الله خپله بادشاهي ورکوي چا ته چې يې وغواړي، او الله فراخه فضل والا، ښه عالم دی
او دوی ته خپل نبي وويل: بېشکه د ده د باشاهۍ نښه دا ده چې تاسو ته به صندوق راشي چې په هغه کې 2|248|
ستاسو د رب له جانبه سکينت (د زړه ارام) دی او باقي پاتې شونې له هغو (څيزونو) نه چې آلِ موسٰی او آلِ هارون
پرېښي وو، چې ملايکو به راپورته کړی وي، يقينًا په دې کې تاسو لپاره خامخا لويه نښه ده که تاسو ايمان لرونکي يئ
نو کله چې طالوت سره د لښکرو راووت، ويې ويل: يقينًا الله په يوې ولې سره ستاسو ازمايش کوونکی دی، نو 2|249|
څوك چې له هغې نه اوبه وڅښي، نو هغه زما له ملګرو نه نه دی، او څوك چې هغه ونه څکي، نو بېشکه هغه زما له
ملګرو څخه دی مګر هغه څوك چې په خپل لاس سره يو چونګ(اوبه) راواخلي، نو هغوی له هغې (ولې) نه اوبه وڅښلې
مګر له دوی نه ډېرو لږو (خلقو ونه وڅښلې) نو کله چې دی (طالوت) او هغه کسان چې له ده سره يې ايمان راوړی و
له هغې نه پورې وتل، (مخالفت کوونکو وويل:) نن ورځ زمونږ لپاره د جالوت او د هغه د لښکرو په مقابله کې هېڅ
طاقت نشته، او وويل هغو کسانو چې يقين يې لاره چې بېشکه دوی له الله سره ملاقات کوونکي دي: څومره ډېر ځلې ډېره
لږه ډله په ډېرې لويې ډلې باندې د الله په حکم سره غالبه شوې ده، اوالله د صبر کوونکو ملګری دی
او کله چې هغوی د جالوت او د هغه د لښکرو (د مقابلې) لپاره (ميدان ته) راووتل، ويې ويل: ای زمونږه ربه! 2|250|
راخوشې کړه پر مونږ باندې صبر، او زمونږ قدمونه ټينګ(کلك) کړه، او د کافر قوم په مقابله کې زمونږ مدد وکړه
نو دوی هغو ته د الله په حکم سره ماتې ورکړه، او داود جالوت لره قتل کړو، او الله هغه (داود) ته بادشاهي او 2|251|
حکمت ورکړ، او هغه ته يې له هغو (څيزونو) نه ښودنه وکړه چې (الله) غوښتل او که د الله لرې کول نه وی خلقو
لره، د دوی ځينو لره په ځينو نورو سره (نو) ځمکه به خامخا ورانه شوې وی۔ او لېکن الله په عالَمونو باندې دلوی فضل
کولو والا دی
دا د الله ايتونه دي، مونږ دا په تا باندې په حقه سره لولو او يقينًا ته خامخا له رسولانو څخه يې 2|252|
دا رسولان (دي)، مونږه د دوی ځينې په ځينو نورو باندې غوره کړي دي، له دوی نه ځينې هغه دي چې الله 2|253|
ورسره خبرې کړې دي، او د دوی د بعضو يې درجې اوچتې کړي دي، او مونږه د مريمې زوی عيسٰی ته ښکاره معجزې
ورکړې دي، اومونږ هغه په روح القدس (پاك روح) سره قوي کړی دی، اوکه الله غوښتلی، (نو) هغه کسان به په خپلو کې
نه وو جنګېدلي، چې له دغو (رسولانو) نه پس وو، له دې نه وروسته چې دوی ته څرګندې نښې راغلې، او لېکن دوی
اختلاف وکړ، نو په دوی کې ځينې هغه دي؛ چې ايمان يې راوړ، او ځينې په دوی کې هغه دي؛ چې کافر شول، او که الله
غوښتلی، (نو) دوی به په خپلو کې نه ووجنګېدلي، او لېکن الله کوي هغه څه چې اراده يې وکړي
ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! له هغه (مال) نه څه حصه خرچ کوئ چې مونږ تاسو ته درکړی دی، 2|254|
مخکې له دې چې هغه ورځ راشي چې نه په هغې کې اخيستل خرڅول شته، او نه څه دوستانه، او نه څه سفارش، او
همدا کافران ظالمان دي
الله (چې دی) نشته هېڅ لايق د عبادت مګر هم دی دی، همېشه ژوندی دی، د ټول عالم انتظام کوونکی دی، په 2|255|
ده نه پرکالې راځي، او نه خوب، خاص هم ده لره دي هغه څه چې په اسمانونو کې دي، او هغه څه چې په ځمکه کې
دي، څوك دی هغه کس چې د ده په وړاندې به سفارش کوي مګر د ده په اجازت سره؟ هغه پوهېږي په هر هغه څه چې
د دوی په وړاندې دي او په هر هغه څه چې د دوی وروسته دي، او دوی (مخلوق) د هغه له علم نه هېڅ شی هم نشي
راګېرولی، مګر هغه څه چې هغه (الله) يې وغواړي۔ د هغه کرسۍ اسمانونه او ځمکه راځای کړي (راګېر) کړي دي او د
دې دواړو ساتنه هغه (الله) نه ستړی کوي، او هم هغه ډېر اوچت دی، ډېر لوی دی
په دين (منلو) کې هېڅ جبر نشته، يقينًا حقه لار له ګمراهۍ نه ښه څرګنده (بېله) شوې ده، نو چا چې له 2|256|
طاغوت (شيطان، بت) نه انکار وکړاو په الله يې ايمان راوړ، نو يقينًا ده ډېره مضبوطه کړۍ ټينګه ونيوله، چې هغې لره
هېڅ پرېکېدل نشته، او الله ښه اورېدونکی، ښه پوه دی
او الله د هغو کسانو دوست دی چې ايمان يې راوړی دی، هغه دوی لره له تيارو نه رڼا ته راوباسي، او هغه کسان 2|257|
چې کفر يې کړی دی؛ د هغوی دوستان شيطانان دي، دغه (شيطانان) دوی لره د رڼا نه تيارو ته وباسي، دغه کسان د اور
ملګري دي، دوی به په هغه کې همېشه وي
ايا تا هغه کس نه دی ليدلی (د هغه په قصه نه يې خبر شوی) چې له ابراهيم سره يې د ده د رب په باره 2|258|
کې جګړه وکړه، ځکه چې الله هغه ته بادشاهي ورکړې وه؟ کله چې ابراهيم وويل: زما رب هغه دی چې ژوندي کول او
مړه کول کوي، هغه وويل: زه ژوندي کول او مړه کول کوم، ابراهيم وويل: پس يقينًا الله لمر له مشرق نه راخېژوي، نو ته
هغه له مغرب نه راوخېژوه، نو هغه کس چې کفر يې کړی و؛ حيرانه، ملامته شو، او الله داسې ظالم قوم ته سمه لار نه
ښيي
يا د هغه کس په شان، چې په يو کلي باندې تېر شو، او هغه (کلی) په خپلو چتونو باندې راپرېوتی و، هغه 2|259|

وویل: الله به دا (د کلي خلق د دوی) له مرګ نه پس څنګه ژوندي کوي؟ نو الله هغه تر سلو کالو پورې مړوساته، بیا
یې هغه راژوندی کړ، (الله) وویل: څومره موده (داسې) پاتې شوی یې؟ هغه وویل: زه یوه ورځ، یا د ورځې څه حصه
(داسې) پاتې شوی یم. هغه (الله) وویل: بلکې ته سل کاله (داسې مړ) پاتې شوی یې، نو ته خپل خوراك او څښاك
ته وګوره، چې خراب شوی نه دی۔ او خپل خر ته وګوره، او د دې لپاره چې مونږ تا د خلقو لپاره نښه وګرځوو، او هډوکو
ته وګوره، مونږ هغو ته څنګه حرکت ورکوو، په پورته کولوسره، بیا هغو ته غوښه وراغوندو۔، نوکله چې ده ته (دا حال)
ښه څرګند شو، ویې ویل: زه پوهېږم چې یقینًا الله په هر شي باندې ښه قادر دی
او کله چې ابراهیم وویل: ای زما ربه! په ما باندې ووینه چې ته مړي څنګه ژوندي کوې؟ ویې ویل: ایا ته یقین 2|260|
نه لرې؟ هغه وویل: ولې نه! او لېکن د دې لپاره چې زما زړه مطمئن شي۔، (الله) وویل: نو له مرغانو نه څلور راونیسه،
نو هغه خپلې خوا ته (له بلَدولو نه پس) ټکړې کړه، بیا له هغو څنې یوه یوه حصه په هر غره باندې کېږده، بیا هغوی
راوبله، (نو) دغه به تا ته په منډو راځي، او پوه شه چې یقینًا الله ډېر غالب، ښه حکمت والا دی
د هغو کسانو مثال چې د الله په لار کې خپل مالونه لګوي د هغه دانې په شان دی چې اوه وږي زرغون کړي، په 2|261|
هر وږي کې سل دانې دي، او الله (اجر) زیاتوي چا لپاره چې وغواړي، او الله ډېر فراخۍ والا، ښه پوه دی
هغه کسان چې خپل مالونه د الله په لاره کې لګوي، بیا دوی په خپل انفاق (خیرات) پسې احسان بارول نه کوي 2|262|
او نه ازار رسوي، خاص د دوی لپاره د خپل رب په نیز د دوی اجر دی، او نه به په دوی باندې څه وېره وي اونه به دوی
غمژن کېږي
ښه خبره کول، او بخښنه کول، ډېر غوره دي له هغه خیرات نه چې په هغه پسې تکلیف (تنګول) راځي، او 2|263|
الله ډېر بې پروا، ډېر تحمل والا دی
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! خپل خیراتونه په احسان بارولو (زباتولو) او ضرر رسولو سره مه بربادوئ، 2|264|
د هغه کس په شان چې خلقو ته د ځان ښودنې لپاره خپل مال خرچ کوي، او په الله او د اخرت په ورځ ایمان نه لري،
نو د ده مثال د هغه ښوییې ګټې په شان دی؛ چې په هغې باندې څه لږه خاوره وي، بیا په هغې (ګټې) زوروَر باران
ووربږي، نو هغه (ګټه) صفا پرېږدي۔، دوی به له هغو عملونو نه چې کړي یې دي، په هېڅ شي (ثواب) باندې قادره نشي،
او الله داسې کافر قوم ته نېغه لار نه ښيي
او د هغو کسانو مثال چې خپل مالونه د الله د رضا غوښتلو لپاره او د خپلو نفسونو د کلکوالي لپاره لګوي، د هغه 2|265|
باغ په شان دی؛ چې په نرمه ځرَبَه ځمکه باندې وي؛ چې په هغه زورور باران ووربږي، نو دغه (باغ) خپلې مېوې دوه
چنده وکړي، نو که په هغه زورور باران ونه وربږي، نو (هغه ته) نرۍ باران (هم کافي دی) او الله هغو (کارونو) لره ښه
لیدونکی دی، چې تاسو یې کوئ
ایا په تاسو کې یو کس دا خوښَوي چې د ده دې د کجورو، او انګورو داسې باغ وي چې د هغه له لاندې وَلې 2|266|
بهېږي او د ده لپاره په هغه (باغ) کې هر قسمه مېوې وي، په دې حال کې چې ده ته بُوډاوالی (زوړوالی) راشي او د ده
کمزوري (واړه) بچي وي، پس په دغه (باغ) داسې سخت باد راوالوزي چې په هغه کې اور وي، نو دا (باغ) بېخي
وسوَځي، همدارنګه الله تاسو لپاره ایتونه (نښې) بیانوي؛ د دې لپاره چې تاسو ښه فکر وکړئ
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! له هغو پاکو (مالونو) نه انفاق کوئ چې تاسو ګټلي دي او له هغو 2|267|
(مالونو) نه چې مونږه تاسو لپاره له ځمکې نه را اېستلي دي، او له هغه (مال) څخه چې تاسو یې خیرات کوئ، د بې
کاره څیز اراده مه کوئ، حال دا چې تاسو (پخپله) د هغه اخیستونکي نه یئ مګر دا چې د ده په باره کې تاسو سترګې
پټې کړئ، او پوه شئ چې یقینًا الله ډېر بې پروا، ډېر ستایل شوی دی
شیطان تاسو له غریبۍ څخه وېروي او تاسو ته د بې حیایۍ حکم کوي او الله تاسو سره له خپل جانب نه د 2|268|
مغفرت او فضل وعده کوي او الله فراخه فضل والا، ښه پوه دی
چا ته چې وغواړي حکمت (د دین پوهه) ورکوي، او چا ته چې حکمت ورکړی شو، نو یقینًا هغه ته ډېر لوی خیر 2|269|
ورکړی شو، او نصیحت نه اخلي مګر د خالص عقل خاوندان
او تاسو چې څه خرچ هم ولګوئ، یا څه نذر هم (په ځان) لازم کړئ؛ نو یقینًا الله په هغو پوهېږي او د ظالمانو 2|270|
لپاره هېڅ مدد کوونکي نشته
که تاسو خیراتونه په ښکاره وکړئ، نو دا یو ښه کار دی او که تاسو دا په پټه وکړئ او فقیرانو ته یې ورکړئ، نو 2|271|
دا ستاسو لپاره ډېر غوره دي او هغه (الله) به له تاسو نه ستاسو ځینې ګناهونه لرې کړي، او الله په هغو (کارونو) چې
تاسو یې کوئ؛ ښه خبردار دی
سمې لارې ته د دوی راړول ستا په ذمه نه دي او لېکن الله سمې لارې ته راړوي چا ته چې وغواړي، او هغه څه 2|272|
چې تاسو یې له مال څخه خرچ کوئ؛ نو ستاسو ځانونو لپاره (یې فایدې) دي او تاسو یواځې د الله د مخ لَټوَنې (رضا) د
پاره انفاق کوئ، او هغه څه چې تاسو یې له مال څخه لګوئ (انفاق کوئ، نو) هغه به تاسو ته پوره پوره درکړی شي، په
داسې حال کې چې په تاسو به ظلم نه کېږي
د هغو فقیرو کسانولپاره دي چې د الله په لاره کې ایسار کړی شوي دي، په ځمکه کې د سفر کولو (خیراتونه) 2|273|
وَس نه لري، د ښه عفت (له سوال نه د ځان ساتلو) په وجه ناخبره کس په دوی د غنیانو ګمان کوي، ته به دوی په
خپلو علامو (سره) پېژنې، دوی له خلقو څخه په سختۍ سره (بې ضرورته) سوال نه کوي او هغه چې تاسو یې له مال
څخه لګوئ، نو یقینًا الله په هغه باندې ښه عالم دی
هغه کسان چې خپل مالونه (د الله لپاره) لګوي په شپه کې او په ورځ کې، په پټه او په ښکاره، نو د دوی 2|274|
لپاره د خپل رب په نیز د دوی اجر دی، او نه به په دوی باندې څه وېره وي او نه به دوی غمژن کېږي
هغه کسان چې سود خوري؛ دوی به (له قبرونو نه) نه پاڅېږي مګر په شان د پاڅېدلو د هغه کس چې شیطان 2|275|
هغه په لېونتوب سره بدحواسه کړی وي، دا ځکه چې یقینًا دوی ویلي دي چې بېشکه بیع خو د سود په شان ده، حال دا
چې الله اخیستل خرڅول (بیع) حلال کړي دي او سود یې حرام کړی دی۔، پس چا ته چې د خپل رب له جانبه نصیحت
راغلی، نو دی (فوراً) منع شو، نو د ده لپاره هغه څه (معاف) دي چې مخکې تېر شوي دي او د ده معامله الله ته حواله
ده، او کوم کس چې (سود ته) بېرته راوګرځي، نو دغه کسان د اور والا دي، دوی به په هغه کې همېشه وي
الله سود محوه کوي او خېراتونه (صدقې) زیاتوي، او الله هېڅ یو سخت ناشکره، سخت ګناهګار نه خوښوي 2|276|
بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، او لمونځ یې قایم کړی دی او زکات یې 2|277|
ورکړی دی، د دوی لپاره د خپل رب په نیز د دوی اجر دی، او نه به په دوی باندې څه وېره وي او نه به دوی غمژن
کېږي
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! له الله نه ووېرېږئ او هغه باقي پاتې سود پرېږدئ؛ که تاسو مومنان یئ 2|278|
نو که تاسو (داسې) ونه کړل، نو تاسو د الله او د هغه د رسول له جانبه په جنګکولو خبر شئ، او که چېرې 2|279|

تاسو توبه وباسئ، نو ستاسو رأس المال (اصل مال) ستاسو لپاره دی، مه تاسو ظلم کوئ او نه به په تاسو ظلم کېږي
2|280| او که هغه (قرض داری) تنګلاسی وي، نو تر اسانۍ پورې مهلت ورکول دي، او خیراتي پرېښودل یې تاسو لپاره
ډېر غوره دي؛ که تاسو پوهېږئ
2|281| او تاسو له هغې ورځې نه ووېرېږئ چې په هغې کې به تاسو الله ته بېرته ورګرځول کېږئ، بیا به هر نفس ته
پوره پوره ورکړی شي بدل د هغه عمل چې ده کړی دی، او په دوی به ظلم ونه کړی شي
2|282| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! کله چې تاسو یوله بله سره تر ټاکلې نېټې پورې په قرضو معامله کوئ،
نو هغه ولیکئ۔ او ستاسو په مینځ کې دې لیکونکی په انصاف سره لیکل وکړي، او لیکونکی دې له لیکلو نه انکار نه کوي؛
لکه څنګه چې الله ده ته ښودنه کړې ده، نو هغه دې لیکل وکړي، او هغه کس دې اِملاء (اقراري عبارت) ووایي؛ په چا
باندې چې حق دی، او له خپل پالونکي الله نه دې ووېرېږي، او له هغه (حق) نه دې هېڅ شی نه کموي، بیا که چېرې
هغه کس، په چا باندې چې حق دی؛ ناپوه وي، یا (بدني) کمزوری وي، یا پخپله د اِملاء (عبارت) ویلو طاقت نه لري، نو
د هغه وَلي (واکدار) دې په انصاف سره املاء ووایي۔ او تاسو له خپلو (مسلمانانو) سړیو نه دوه ګواهان ګواه ونیسئ۔، نو
که دوه سړي ګواهان نه وي، نو یو سړی او دوه ښځې (دې ګواه شي) له هغو ګواهانو څخه چې تاسو یې خوښَوئ، د دې
لپاره چې که په دواړو کې له یوې نه هېر شي؛ نو په دوی کې یوه به یې بلې ته وریاد کړي او ګواهان دې انکار نه کوي؛
چې کله هم راوبلل شي او د خپلې نېټې پورې (د هغه قرض) په لیکلو باندې مه تنګېږئ؛ لږ وي، یا که ډېر وي، دا د الله
په نیز ښه انصاف (والاکار) دی او ګواهۍ لره ښه درست ساتونکی دی او ډېر قریب دی دې ته چې تاسو به شکمن
نشئ۔ مګر دا چې دا (معامله) لاس په لاس سودا وي چې تاسو هغه په خپل مینځ کې نغده اخلئ راخلئ، نو پر تاسو
باندې څه ګناه نشته چې دا (شان معامله) و نه لیکئ۔ او کله چې په خپل مینځ کې اخیستل خرڅول کوئ (نو) ګواهان
ونیسئ۔ او ضرر دې ونه رسول شي لیکونکي ته او نه ګواه ته او که تاسو (داسې) وکړئ، نو یقینًا دا نافرماني (ګناه) ده
چې په تاسو پورې (نښتې) ده۔ او له الله نه ووېرېږئ، او الله تاسو ته ښودنه کوي، او الله په هر شي باندې ښه پوه
دی
2|283| او که چېرې تاسو په سفر باندې یئ او کوم لیکونکی مو ونه مونده، نو (جایز ده چې) قبض کړی شوې ګروي
(رهن) واخلئ، نو که ستاسو بعضو په بعضو نورو باندې اعتبار وکړ (اوګروي یې وانه خستله) بیا نو لازم ده چې امین ګڼلی
شوی کس دی د هغه (بائع) امانت (حق) ادا کړي، او له خپل پالونکي الله نه دې ووېرېږي، او ګواهي مه پټوئ، او چا
چې دا پټه کړه، نو یقینًا د هغه زړه ګناهګار دی، او الله په هغو (کارونو) چې تاسو یې کوئ؛ ښه پوه دی
2|284| خاص د الله لپاره دي؛ څه چې په اسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه کې دي او که تاسو هغه څه چې
ستاسو په زړونو کې دي، څرګندوئ، یا هغه پټوئ (نو) الله به له تاسو سره د هغه حساب کوي، بیا به چا ته چې وغواړي
بخښنه وکړي او چا ته چې وغواړي عذاب به ورکړي او الله په هر شي باندې ښه قادر دی
2|285| رسول په هغه څه ایمان راوړی دی؛ چې په ده باندې د خپل رب له جانبه نازل کړی شوی دی او مومنانو هم،
ټولو ایمان راوړی دی په الله باندې او د هغه په ملایکو او د هغه په کتابونو او د هغه په رسولانو باندې ۔ (او وایي) مونږه
د هغه (الله) په رسولانو کې د هیچا په مینځ کې تفریق نه کوو او وایي: مونږ واورېدل او مونږ خبره ومنله (مونږ) ستا
(نه) بخښنه (غواړو) ای زمونږه ربه! او خاص تا ته بیا درتګ دی
2|286| او الله هېڅ یو نفس نه مکلف کوي مګر د هغه له وَس سره سم، همده لپاره دي څه نېکۍ چې ده کړي دي او
په همدغه (نفس) باندې دي څه (ګناهونه) چې ده کړي دي۔ ای زمونږه ربه! مونږ مه نیسه که مونږ (څه حکم) هېر کړو،
یا مونږ غلطي وکړو، ای زمونږه ربه! او په مونږ باندې بوج مه ږده؛ لکه څنګه چې تا هغه (بوج) ایښی و په هغو خلقو
باندې چې له مونږ نه مخکې وو، ای زمونږه ربه! او پر مونږ باندې داسې څه مه راباروه چې پر مونږ کې د هغو (د
اوچتولو) هېڅ طاقت نه وي ۔او مونږ ته معافي وکړه او مونږه وبخښه او پر مونږ رحم وکړه، هم ته زمونږ کارساز یې، نو د
کافر قوم په خلاف ته زمونږ مدد وکړه
3|1| الف، لام، میم
3|2| الله (چې دی) نشته هېڅ لایق د عبادت مګر هم دی دی، همېشه ژوندی دی، د ټول عالَم انتظام کوونکی دی
3|3| هغه په تا باندې په حقه سره کتاب نازل کړی دی چې د هغو (کتابونو) تصدیق کوونکی دی چې له ده نه مخکې وو،
او تورات او انجیل یې نازل کړی دی
3|4| له دې نه مخکې، دخلقو د هدایت لپاره او فرقان یې نازل کړی دی، بېشکه هغه کسان چې د الله په ایتونو سره کافر
شوي دي، د دوی لپاره ډېر سخت عذاب دی او الله ډېر غالب (او) انتقام والا دی
3|5| یقینًا الله (چې دی) له هغه نه هېڅ شی نه دی پټېپه ځمکه کې او نه په اسمان کې
3|6| دی همغه ذات دی چې په رَحِمونو کې ستاسو شکلونه (صورتونه) جوړوي څنګه چې وغواړي، نشته هېڅ لایق د عبادت
مګر هم دی دی، چې ډېر غالبه، ښه حکمت والا دی
3|7| دی هغه ذات دی چې په تا باندې یې کتاب نازل کړی دی، په ده کې ځینې محکم (ښکاره مراد والا) ایتونه دي؛
چې هغه د کتاب اصل دي، نور یې متشابهات (پټمراد والا) دي، نو هغه کسان چې د هغوی په زړونو کې کوږ والی دی؛
نو هغوی په هغو (ایتونو) پسې کېږي چې په دې (قرآن) کې متشابه (پټمراد والا) دي، د فتنې لټَولو لپاره او د هغو د
مراد معلومولو لپاره، حال دا چې د هغوی په تاویل (مراد) باندې نه پوهېږي مګر الله۔، او هغه کسان چې په علم کې پاخه
دي؛ هغوی وایي: مونږ په ده ایمان راوړی دی، ټول (محکم او متشابه ایتونه) زمونږ د رب له جانبه دي، او نصیحت نه
اخلي مګر د صفا عقل خاوندان
3|8| (او وایي) ای زمونږه ربه! زمونږ زړونه مه کږوه وروسته له دې چې تا مونږ ته سمه لار وښودله او مونږ ته له خپلې
خوا نه رحمت راکړه، یقینًا هم ته، (د نعمت او رحمت) بې حده عطا کوونکی یې
3|9| ای زمونږه ربه! بېشکه ته خلقو لره جمع کوونکی یې په داسې ورځ کې چې په هغې کې هېڅ شك نشته، یقینًا الله
د وعدې مخالفت نه کوي
3|10| بېشکه هغه کسان چې کفر یې کړی دی، هېڅ کله به هم د هغوی مالونه او اولادونه له دوی څخه د الله (له
عذاب) نه هېڅ شی لرې نه کړی شي او همدغه کسان د اور خشاك دي
3|11| لکه حال (او عادت) د فرعونیانو او د هغو کسانو چې له دوی نه مخکې وو، چې (زمونږ) وی داسی دی)
ایتونه به یې دروغ ګڼل، نو الله هغوی د خپلو ګناهونو په سبب ونیول او الله ډېر سخت عذاب ورکوونکی دی
3|12| ته ووایه هغو کسانو ته چې کفر یې کړی دی: ژر دی چې تاسو به مغلوب کړی شئ او جهنم ته به را یوځای
(راجمع) کړی شئ او هغه بده استوګنه ده
3|13| یقینًا شته تاسو لپاره لویه نښه په هغو دوه ډلو کې چې یو بل ته مخامخ شوې وې، یوه ډله د الله په لار کې
جنګېدله او بله کافره وه، دوی به هغوی لره له خپل ځان نه دوه چنده (زیات) لیدل، دسترګو په لیدلو سره، او الله په

خپل مدد سره قوت ورکوي (مضبوطوي) چا ته چې وغواړي، یقینًا په دې کې د سترګو خاوندانو لپاره خامخا عبرت
(اونصیحت) دی
3|14| بښایسته کړی شوې ده خلقو ته مینه د مرغوبو خونډَوَرو شیانو چې ښځې دي او زامن دي او راجمع کړی شوې ډېر
مالونه دي له سرو زرو نه او سپینو زرو نه او اسونو نه، چې نښه دار کړی شوي دي او له څاروېو نه او فصل نه، دا د
دنیایي ژوند سامان دی او له الله سره د ورګرځېدلو ښه ځای دی
3|15| ته (ورته) ووایه: ایا تاسو ته د داسې شیانو خبر درکړم چې له دغو (دنیوي خوندونو) نه ډېر ښه دي؟ د هغو
کسانو لپاره چې پرهېزګاره دي، (هغه) د خپل رب په نیز باغونه دي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، چې په هغو کې به
دوی تل ترتله وي او (د دوی لپاره) ښې پاکې ښځې دي او د الله له جانبه رضامندي (ده) او الله بنده ګانو لره ښه
لیدونکی دی
3|16| هغه کسان چې وایي: ای زمونږه ربه! یقینًا مونږ ایمان راوړی دی، نو مونږ ته زمونږګناهونه وبخښه او مونږ د اور له
عذابه وساته
3|17| چې صبرکوونکي دي او رښتیاویونکي دي اوحکم منونکي دي او انفاق کوونکي دي او د شپو په اخر کې مغفرت
غوښتونکي دي
3|18| الله ګواهي ورکړې ده د دې خبرې چې یقینًا نشته دی هېڅ لایق د عبادت مګر هم دی دی او ملایکو او د علم
خاوندانو، (هم) په داسې حال کې چې دی په انصاف سره قایم دی. ـ نشته دی هېڅ لایق د عبادت مګر هم دی دی چې
ډېرغالب، ښه حکمت والا دی
3|19| بېشکه (معتبر) دین د الله په نیز اسلام دی، او هغو کسانو، چې کتاب ورته ورکړی شوی دی، اختلاف نه دی کړی
مګر وروسته له دې چې دوی ته علم راغی، په خپل مینځ کې د ضد او سرکشۍ په سبب اوهغه کس چې د الله په ایتونو
باندې کافر شي، نو یقینًا الله بېخي ژر حساب کوونکی دی
3|20| بیا که چېرې دوی له تاسره جګړه کوي، نو ته ووایه: ما خپل مخ خاص الله ته تابع کړی دی او هغه چا هم (تابع
کړی دی) چې زما پېروي کوي. او ته هغو کسانو ته ووایه چې هغوی ته کتاب ورکړی شوی دی او اُمیانو (نالوستو) ته: ایا
تاسو اسلام راوړئ؟ پس که دوی اسلام راوړ، نو یقینًا دوی سمه لار موندله او که وګرځېدل، پس بېشکه په تا باندې یواځې
تبلیغ کول (دحق رسَول) دي او الله بنده ګانو لره ښه لیدونکی دی
3|21| بېشکه هغه کسان چې د الله په ایتونو کافران کېږي او نبیان ناحقه وژني او په خلقو کې هغه کسان وژني چې د
انصاف کولو حکم کوي، نو هغوی ته د بېخي دردونکي عذاب زېری ورکړه
3|22| دا هغه کسان دي چې د دوی عملونه په دنیا او اخرت (دواړو) کې ضائع شوي دي او نشته د دوی لپاره هیڅوك
مددکوونکي
3|23| ایا تا نه دې کتلي هغو کسانو ته چې هغوی ته له کتاب نه څه حصه (د علم) ورکړی شوې ده، دوی کتاب ته
رابللی شي، د دې لپاره چې (دا کتاب) د دوی په مینځ کې فیصله وکړي، بیا په دوی کې یوه ډله مخ اړوي او دوی
(همېشه له حق نه) مخ ګرځوونکي دي
3|24| دا په دې سبب چې بېشکه دوی ویلي دي: مونږ ته به اور هېڅ کله هم راونه رسېږي مګر څو په شمار ورځې. او
دوی په خپل دین کې هغو خبرو غولولي (دوکه کړي) دي چې دوی به له ځانه جوړولې
3|25| نوڅه حال به وي کله چې مونږ دوی د هغې ورځې (د فیصلې) لپاره راجمع کړو چې په هغې کې هېڅ شك نشته
او هر نفس ته به (جزا د) هغه څه پوره پوره ورکړی شي چې ده کړي دي او په دوی به ظلم ونه کړی شي
3|26| ته ووایه: ای الله! د بادشاهۍ مالکه! ته بادشاهي ورکوې هغه چا ته چې وغواړې او بادشاهي ببرته اخلې له هغه
چا نه چې وغواړې، چا ته چې وغواړې عزت ورکوې او چا ته چې وغواړې ذلت ورکوې، هم ستا په لاس کې خیر دی،
بېشکه ته په هر شي باندې ښه قادر یې
3|27| ته شپه په ورځ کې ننَباسې او ورځ په شپه کې ننَباسې او ته ژوندی له مړي راوباسې او مړی له ژوندي راوباسې او
چا ته چې وغواړې بې حسابه روزي ورکوې
3|28| او مومنان دې له (خپلو) مومنانو نه غیر کافرانو لره دوستان نه جوړوي، او څوك چې دا کار وکړي، نو نه دی (دغه
کس) د الله (له ډلې) نه په هېڅ شي کې، مګر دا چې تاسو له دغو (کافرو) نه ځان ساتل غواړئ، ځان ساتنه، او الله
تاسو له خپل ځان نه وېروي او خاص الله ته ورتلل دي
3|29| ته ووایه: که تاسو پټساتئ هغه څه چې ستاسو په سینو کې دي، یا هغه څرګندوئ، الله ته هغه معلوم دي.، دی
پوهېږي په هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او په هر هغه څه چې په ځمکه کې دي او الله په هر شي باندې ښه
قادر دی
3|30| په هغه ورځ کې چې هر نفس به هره هغه نېکي چې ده کړې وي، (خپلې مخې ته) حاضره ومومي او هره هغه
بدي چې ده کړې ده (هغه هم)، دا (نفس) به ارزو کوي چې کاشکې د ده په مینځ کې او د هغې (بدۍ) په مینځ کې
ډېر لرې مسافت وی او الله تاسو له خپل ځان نه وېروي او الله په بنده ګانو باندې ډېر نرمي کوونکی دی
3|31| ته ووایه: که چېرې یئ تاسو چې له الله سره مینه کوئ، بیا نو زما اتباع وکړئ، الله به له تاسو سره (!ای نبي)
مینه وکړي او تاسو ته به ستاسو ګناهونه وبخښي او الله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
3|32| ته ووایه: د الله اطاعت کوئ او د (هغه د) رسول، بیا که دوی وګرځېدل، نو بېشکه الله له کافرانو (!ای نبي)
سره مینه نه کوي
3|33| بېشکه الله په عالَمونو باندې ادم او نوح او الِ ابراهیم او الِ عمران غوره کړي دي
3|34| په دې حال کې چې (داسې) نسل دی، چې ځینې د دوی له ځینو نورو دي او الله ښه اورېدونکی، ښه پوه دی
3|35| کله چې د عمران ښځې ووېل: ای زما ربه! بېشکه ما تا لپاره نذر منلی دی د هغه چې زما په ګېډه کې دی، په
دې حال کې چې ازاد به وي، نو ته یې له ما نه قبول کړه، بېشکه هم ته ښه اورېدونکی، ښه پوه یې
3|36| نو کله چې دې هغه وزېږوله، هغې ووېل! ای زما ربه! بېشکه زه چې یم، ما هغه وزېږوله، چې ښځه (جینۍ) ده.
او الله ښه پوه دی په هغه څه چې دې وزېږوه ـاو نر (هلك) د ښځې (جینۍ) په شان نه دی او بېشکه ما دې ته
مریم نوم کېښود، او بېشکه زه دا او د دې اولاد له شیطان رټل شوي نه ستا په حفاظت کې درکوم
3|37| نو هغه د هغې رب په ډېرو ښو قبلولو سره قبوله کړه او هغه یې په ډېرو ښکلو زرغونولو (لوېَولو) سره زرغونه
(لویه) کړه او هغه یې د زکریا په کفالت کې ورکړه کله چې به هم زکریا دې ته عبادت خانې ته ننوت (نو) له هغې
سره به یې څه رزق (خوراك) مونده، هغه ووېل: ای مریمې! تا ته دا له کومه کېږي؟ هغې ووېل: داد الله له خوا راځي،
یقینًا الله چې چا ته وغواړي بې حسابه روزي ورکوي
3|38| په دغه ځای کې زکریا له خپل رب نه دعا وغوښته، ویې ویل: ای زماربه! ما ته له خپلې خوانه ښه پاکیزه اولاد

راکړه، يقينًا ته د دعا ښه اورېدونکی يې
3|39| نو ملايکو ده ته اواز وکړ، په داسې حال کې چې دی په عبادت خانه کې ولاړ و، لمونځ يې کاوه، دا چې بېشکه
الله تا ته د يحيٰی زېری درکوي، چې تصديق کوونکی به وي د هغه کلمې چې د الله له طرفه ده، او سردار به وي او ځان
به ډېرمنع کوونکی وي (له خواهشاتو نه) او نبي به وي له صالحانو نه
3|40| ويې ويل: ای زما ربه! ما لره به هلك څنگه کېږي، حال دا چې په ما باندې بوډاوالی (زوړوالی) راغلی دی او زما
ښځه شنډه ده؟! هغه وويل: همداسې الله کوي څه چې وغواړي
3|41| ويې ويل: ای زما ربه! زما لپاره څه نښه مقرره کړه، هغه وويل: ستا نښه دا ده چې ته به له خلقو سره خبرې
نشې کولی خو په اشارې سره، او ته خپل رب ډېر يادوه او د ورځې په اٰخر او اول کې تسبيح (پاکي) بيانوه
3|42| او کله چې ملايکو وويل: ای مريمې! يقينًا الله ته غوره کړې يې او ته يې پاکه کړې يې او د ټول عالَم په ښځو
يې تا ته غوره والی درکړی دی
3|43| ای مريمې! د خپل رب فرمانبرداره شه او سجده کوه او له رکوع کوونکو سره رکوع کوه
3|44| دا د غيب له خبرونو څخه دي چې مونږه يې تا ته وحي کوو او ته له هغوی سره موجود نه وې کله چې هغوی
خپل قلمونه غورځول، چې په دوی کې څوك د مريمې کفالت وکړي او ته له هغوی سره حاضر نه وې کله چې يې په خپلو
کې جگړه کوله
3|45| کله چې ملايکو وويل: ای مريمې! بېشکه الله تا ته له خپل طرف نه د يوې کلمې زېری درکوي، چې د هغه نوم
مسيح عيسٰی زوی د مريم دی، چې په دنيا او اٰخرت کې به ډېر مخور وي او له مُقرَبينو څخه به وي
3|46| او له خلقو سره به خبرې کوي په زانگو (غېږ) کې او په پاخه عمر کې او وي به له صالحانو ځنې
3|47| هغې وويل: ای زما ربه! زما لپاره بچی څنگه کېدی شي، حال دا چې ما ته هېڅ يو بشر لاس (هم) نه دی
راوړی؟! هغه (جبريل) وويل: همداسې الله پيداکوي څه چې وغواړي، کله چې د يو کار اراده وکړي، نو بېشکه چې هغه
(کار) ته همدا وايي: ’’وشه،، نو هغه وشي
3|48| او هغه ته به کتاب او حکمت او تورات او انجيل ورزده کوي
3|49| او بني اسرائيلو ته به رسول وي (چې ورته به وايي:) بېشکه زه چې يم، يقينًا ما تاسو ته ستاسو د رب له طرفه
نه لويه نښه راوړې ده، چې يقينًا زه تاسو ته له خَټې نه د مرغۍ د شکل په شان (يو شی) جوړوم، بيا په دې (شکل)
کې پوکی کوم، نو هغه به د الله په حکم سره الوتونکې مرغۍ شي، او زه مورزادي ړوند او د برگې مرض والا روغوم او
مړي ژوندي کوم د الله په حکم سره، او تاسو خبروم په هغه څه چې تاسو يې خورئ او په هغه څه چې تاسو يې په
خپلو کورونو کې ذخيره کوئ، بېشکه تاسو لپاره په دې کې خامخا لويه نښه ده که چېرې تاسو ايمان راوړونکي يئ
3|50| په دې حال کې چې تصديق کوونکی يم د هغه (کتاب) چې له ما نه مخکې و، چې تورات دی او د دې لپاره
(راغلی يم) چې تاسو لپاره بعضې له هغو شيانو حلال کړم چې پر تاسو باندې حرام کړی شوي وو او ستاسو د رب له
طرفه نه ما تاسو ته واضحه نښه راوړې ده، نو له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ
3|51| بېشکه الله زما رب دی او ستاسو رب دی، نو د هغه عبادت کوئ، دا ډېره نېغه لار ده
3|52| نو عيسٰی چې کله له دوی څخه کفر وليده، نو ويې ويل: د الله په طرف (تللو کې) څوك زما مددکوونکي دي؟
حواريانو وويل: مونږ د الله مددگار يو، مونږ په الله ايمان راوړی دی او ته گواه شه په دې چې بېشکه مونږ مسلمانان
(فرمانبردار) يو
3|53| ای زمونږه ربه! مونږ ايمان راوړی دی په هغه څه چې تا نازل کړي دي او مونږ د رسول تابعداري کړې ده، نو ته
مونږه له گواهې کوونکو (د حق) سره وليکه
3|54| او هغوی چلونه جوړکړل او الله پټتدبير وکړاو الله له ټولو تدبيرکوونکو نه غوره دی
3|55| کله چې الله وويل: ای عيسٰی! بېشکه زه تا لره پوره پوره اخيستونکی يم او د خپل ځان طرف ته ستا راپورته
کوونکی يم او تا لره له هغو کسانو نه پاکوونکی يم چې کفر يې کړی دی اوچا چې ستا پيروي کړې ده هغوی لره د قيامت
د ورځې پورې د هغو کسانو له پاسه کوونکی يم؛ چې کفر يې کړی دی، بيا خاص زما طرف ته ستاسو واپسي ده، نو ستاسو
په مينځ کې به د هغو خبرو په باره کې فيصله کوم چې تاسو په کې اختلاف کاوه
3|56| پس هر چې هغه کسان دي چا چې کفر کړی دی، نو هغوی ته به زه په دنيا او اٰخرت کې ډېر سخت عذاب ورکوم
او د دوی لپاره به هيڅوك مددکوونکي نه وي
3|57| پاتې شو هغه کسان چا چې ايمان راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي، نو هغوی ته به (الله) د هغوی اجر
پوره ورکړي او الله له ظالمانو سره مينه نه کوي
3|58| دا دي چې مونږ يې له ايتونو او له حکمته ډك نصيحت څخه پر تا لولو
3|59| بېشکه د عيسٰی مثال د الله په نيز د ادم د مثال په شان دی، الله هغه له خاورې پيدا کړ، بيا يې هغه ته وويل:
(پيدا) شه، پس (پيدا) شو
3|60| حق ستا د رب له جانبه دی، نو له شك کوونکو نه مه کېږه
3|61| نو څوك چې د ده (عيسٰی) په باره کې له تا سره جگړه کوي، وروسته له دې چې تا ته علم حاصل شو، نو ته
ووايه: راځئ! چې مونږ راوبلو خپل زامن او ستاسو زامن او خپلې ښځې او ستاسو ښځې او خپل ځانونه او ستاسو
ځانونه، بيا به په زارۍ سره دعا وکړو، نو په دروغژنو به د الله لعنت ووايو
3|62| بېشکه همدا حق بيان دی او نشته هېڅ برحق معبود مگر يواځې الله دی او بېشکه يواځې الله ډېر غالب، ښه
حکمت والادی
3|63| نو که دوی وگرځېدل، نو يقينًا الله په فسادکوونکو ښه پوه دی
3|64| ته (دوی ته) ووايه: ای اهل کتابو! داسې کلمې ته راشئ چې زمونږ په مينځ کې او ستاسو په مينځ (!ای نبي)
کې برابره ده، دا چې عبادت به نه کوو مگر يواځې د الله او له هغه سره به هېڅ شی نه شريکوو او زمونږ بعضې به بعضو
نورو لره له الله نه غېر پالونکي (خدايان) نه نيسي، نو که دوی وگرځېدل، نو تاسو (ورته) ووايئ چې تاسو په دې گواه
شئ چې يقينًا مونږ مسلمانان يو
3|65| ای اهل کتابو! ولې تاسو د ابراهيم په باره کې جگړه کوئ، حال دا چې تورات او ا نجيل نه و نازل کړی شوي
!مگر له هغه نه وروسته، ايا نو ولې له عقل نه کار نه اخلئ
3|66| گورئ! تاسو خصوصًا دغو په هغه خبره کې جگړه وکړه چې تاسو ته د هغې څه علم و، نو په هغه خبره کې ولې
جگړه کوئ چې تاسو ته د هغې هېڅ علم نشته؟ او الله پوهېږي او تاسو نه پوهېږئ
3|67| ابراهيم نه يهودي و او نه نصراني۔ او لېکن حنيف (پوخ توحيد والا) مسلمان و او له مشرکانو څخه نه و
3|68| بېشکه په خلقو کې ابراهيم ته حقيقتًا نژدې خامخا هغه کسان دي چا چې د هغه تابعداري کړې ده او دا نبي دی او

هغه کسان دي چې ایمان یې راوړی دی او الله د مومنانو دوست دی
3|69|په اهل کتابو کې یوه ډله ستاسو د ګمراه کولو ارزو لري او هغوی یواځې خپل ځانونه ګمراه کوي او شعور نه لري
3|70|ای اهلِ کتابو! ولې د الله په ایتونو کافر کېږئ، حال دا چې تاسو (د هغو د حقانیت) ګواهي ورکوئ؟
3|71|ای اهلِ کتابو! ولې تاسو حق له باطل سره ګډوډ کوئ؟ او تاسو حق پټوئ، حال دا چې تاسو پوهېږئ
3|72|اوله اهلِ کتابو څخه یوې ډلې (بلې ډلې ته) وویل: تاسو په هغه (کتاب) باندې چې په مومنانو باندې نازل کړی
شوی دی، د ورځې په اول کې (په ظاهره) ایمان راوړئ او د هغې (ورځې) په اخر کې (بیا) کافر شئ، د دې لپاره چې
دوی راوګرځي
3|73|او (د دې) یقین مه کوئ مګر د هغه چا لپاره چې ستاسو د دین متابعت یې کړی وي- (ای نبي!) ته ووایه:
یقینًا اصل هدایت (او حق دین) خو د الله هدایت دی- (او د دې یقین هم مه کوئ) دا چې یو چا ته به د هغو
(فضایلو) په مثل ورکړی شي چې تاسو ته درکړی شوي دي، یا به دوی پر تاسو باندې د خپل رب په وړاندې غالبه شي،
(ای نبي!) ته ووایه: بېشکه فضل د الله په لاس کې دی، چا ته چې وغواړي هغه ورکوي او الله فراخۍ والا دی، ښه پوه
دی
3|74|په خپلې مهربانۍ سره خاص کوي چا ته چې وغواړي او الله د ډېر لوی فضل والا دی
3|75|او ځینې له اهلِ کتابو څخه هغه څوك دي چې که ته هغه ته ډېر مال امانت ورکړې، نو تا ته به هغه (مال)
بېرته ادا کوي او ځینې له دوی نه هغه څوك دي چې که ته هغه ته یو دینار (هم) امانت ورکړې (نو) تا ته به هغه
(دینار) بېرته نه ادا کوي مګر دا چې ته په (سر د) هغه مدام ولاړ اوسې، دا په دې چې یقینًا دوی ویلي دي چې پر
مونږ باندې د اُمیانو (د حق) په باره کې هېڅ ګناه نشته او په الله باندې دروغ ورتړي، حال دا چې دوی پوهېږي
3|76|ولې نه! چا چې خپله وعده پوره کړه او پرهېزګاره شه، نو یقینًا الله پرهېزګاران خوښوي
3|77|بېشکه هغه کسان چې د الله (سره د کړې) وعدې او د خپلو قسمونو په بدل کې لږه پیسې اخلي، دغه کسان، د
دوی لپاره په اخرت کې هېڅ برخه نشته او د قیامت په ورځ به الله له دوی سره نه خبرې کوي او نه به دوی ته ګوري
اونه به دوی پاك کړي او د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
3|78|او یقینًا یقینًا په دوی کې یوه ډله ده چې په (لوستو د) کتاب سره خپلې ژبې تاووي، د دې لپاره چې تاسو په
هغه د (الله د) کتاب ګمان وکړئ، حال دا چې هغه له (حق) کتاب څخه نه دي، او دوی وایي چې دا (مُحرَّف
عبارتونه) د الله له جانبه دي، حال دا چې هغه د الله له جانبه نه دي، او دوی په الله باندې دروغ تړي، حال دا چې
دوی پوهېږي
3|79|هېڅ یو انسان ته دا حق نه دی حاصل چې الله هغه ته کتاب او حکم او نبوت (پېغمبري) ورکړي، بیا دې هغه،
خلقو ته وایي چې له الله نه غیر زما بنده ګان (عبادت کوونکي) شئ، او لېکن (هغه خو به وایي چې) تاسو الهي خلق
شئ (په علم باندې عمل کوونکي شئ) ځکه چې تاسو د کتاب ښودنه کوئ او په دې چې تاسو زده کړه کوئ
3|80|او نه (ورته) دا (حق حاصل دی) چې تاسو ته حکم درکړي چې تاسو ملایکو او نبیانو لره پروردګاران (خدایان)
ونیسئ، ایا هغه به تاسو ته د کفر کولو حکم کوي وروسته له دې چې تاسو مسلمانان یئ؟
3|81|او کله چې الله د نبیانو (نه) پخه وعده واخیسته چې هر هغه څه چې زه یې تاسو ته له کتاب او حکمته درکړم،
بیا تاسو ته یو رسول راشي چې د هغه څه تصدیق کوونکی وي چې له تاسو سره دي (نو) تاسو به خامخا په هغه ایمان
راوړئ او خامخا به د هغه مدد کوئ، (الله) وویل: ایا تاسو اقرار وکړاو په دې باندې تاسو زما درنه وعده قبوله کړه،
هغوی وویل: مونږ اقرار وکړ، (الله) وویل: نو تاسو ګواه شئ او زه (هم) تاسو سره له ګواهانو ځنې یم
3|82|نو څوك چې له دې نه بعد وګرځېده، نو همدغه خلق فاسقان دي
3|83|ایا نو دوی د الله له دین نه غیر (بل دین) غواړي، حال دا چې خاص هغه (الله) ته غاړه ایښې ده، هر هغه
څه چې په اسمانونو او ځمکه کې دي، په خوښه، یا په ناخوښه، او خاص هغه ته به دوی ورګرځولی شي
3|84|ته ووایه: مونږ ایمان راوړی دی په الله او په هغه (کتاب) چې په مونږه نازل کړی شوی دی او په هغه څه چې
په ابراهیم او سمٰعیل او اسحٰق او یعقوب او (د هغه) په اولادې باندې نازل کړی شوي دي او په هغه څه چې موسٰی او
عیسٰی او) نورو) نبیانو ته د خپل رب له جانبه ورکړی شوي دي، مونږ په دوی کې د هېڅ یو په مینځ کې فرق نه کوو او
مونږ خاص د هغه (الله) حکم منونکي یو
3|85|اوڅوك چې له اسلام نه غېر (بل) دین غواړي، نو هېڅکله به له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په اخرت
کې له تاوانیانو څخه دی
3|86|الله به داسې قوم څنګه په سمه لار روان کړي چې له خپل ایمان راوړو نه بعد (بیا) کافر شول، حال دا چې دوی
ګواهي ورکړې وه چې بېشکه دا رسول حق دی او دوی ته ښکاره معجزې (هم) راغلې وې او الله (داسې) ظالمو خلقو ته
سمه لار نه ښَیي
3|87|دغه خلق، د دوی جزا دا ده چې یقینًا په دوی باندې د الله لعنت دی او د ملایکو او د خلقو، د ټولو (لعنت دی)
3|88|چې همېشه به وي په دې (لعنت) کې، له دوی نه به نه عذاب سپکولی شي او نه به دوی ته مهلت ورکول کېږي
3|89|مګر هغه کسان چې له دې نه بعد توبه وباسي او دځان اصلاح وکړي، نو یقینًا الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان
دی
3|90|بېشکه هغه کسان چې له خپل ایمان راوړو نه بعد کافر شول، بیا په کفر کې (ترځنکدنه) مخ په وړاندې لاړل، (نو)
د هغوی توبه به له سره نه قبلېږي او همدغه کسان ګمراهان دي
3|91|بېشکه هغه کسان چې کافر شوي دي او په داسې حال کې مړه شول چې کافران وو، نو کله به هم قبول نه کړی
شي د هغوی له هېڅ یو تن نه ډکه ځمکه سره زر اګر که هغه یې د ځان خلاصي په بدل کې ورکړي، دغه کسان، د دوی
لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی او د دوی لپاره به هیڅوك مدد کوونکي نه وي
3|92|تاسو به (پوره) نېکۍ ته له سره ونه رسېږئ تر هغه پورې چې له هغه (څیز) نه څه حصه خرچ کړئ چې تاسو
یې خوښَوئ، او تاسو چې څه څیز هم خرچ کوئ، نو بېشکه الله په هغه ښه عالم دی
3|93|د خوراك ټول شیان د بني اسرائیلو لپاره حلال وو، مګر هغه (شیان) چې اسرائیل (یعقوب) په ځان باندې بند
کړي وو، مخکې له دې چې تورات نازل کړی شي، ته ووایه: نو تورات راوړئ، بیا هغه ولولئ، که تاسو رښتوني یئ
3|94|نو هغه چا چې له دې نه بعد په الله باندې دروغ وویل، نو همدغه کسان ظالمان دي
3|95|ته ووایه: الله رښتیا وَیلي دي، پس د ابراهیم د ملت تابع شئ، چې حنیف (پوخ توحید والا) و او له مشرکانو
څخه نه و
3|96|بېشکه اول کور چې د خلقو لپاره جوړکړی شوی دی، خامخا هغه دی چې په مکه کې دی، چې ډېر برکتي دی او
د عالَمونو لپاره هدایت دی

3|97| په هغه کې ښې واضحې نښې دي، چې (یوه په کې) مقامِ ابراهیم دی او څوك چې په هغه (کور) کې داخل شي، (نو) هغه په امن شي، او خاص د الله لپاره په خلقو باندې د (هغه د) کور حج کول فرض دي، په هغه چا باندې چې هغه ته د لارې وس‌ولري او څوك چې کافر شه، نو بېشکه الله له مخلوقاتو نه بېخي پروا دی

3|98| ته ووایه: ای اهلِ کتابو! تاسو د الله په ایتونو ولې کافر کېږئ، حال دا چې الله ستاسو په عملونو (!ای نبي) باندې ګواه دی

3|99| ته ووایه: ای اهلِ کتابو! تاسو د الله له لارې نه هغه څوك ولې منع کوئ چې ایمان راوړي؟ تاسو په (!ای نبي) هغې (لاره) کې کوږوالی لټوئ، حال دا چې تاسو ګواهان یئ او تاسو چې څه عمل کوئ، الله له هغه (عمل) نه کله هم غافل نه دی

3|100| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! که چېرې تاسو په اهلِ کتابو کې د یوې ډلې خبره ومنئ (، نو) هغه به تاسو لره ستاسو له ایمان راوړو نه پس بیا کافران کړي

3|101| او تاسو څنګه کافر کېږئ، او تاسو چې یئ، تاسو ته د الله ایتونه تلاوت کېږي او په تاسو کې د هغه رسول (هم موجود) دی او چا چې په (دین د) الله منګولې ښخې کړې، نو په رښتیا سره هغه په نېغه لار روان کړی شو

3|102| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! له الله نه ووېرېږئ، څنګه چې له هغه نه د وېرېدلو حق دی او تاسو مه مرئ مګر په دې حال کې چې تاسو مسلمانان یئ

3|103| او تاسو د الله په رسۍ (ټول) په جمع سره منګولې ښخې کړئ او سره بېلېږئ مه او د الله (هغه) نعمتونه را یاد کړئ چې پر تاسو باندې شوي دي، کله چې تاسو دښمنان وَئ، بیا الله ستاسو د زړونو تر مینځ جوړښت راوسته، نو د هغه په (دې) نعمت سره تاسو وروڼه شوئ او تاسو له اور نه د ډکې کندې په غاړه وَئ، نو تاسو یې له هغه نه وژغورلئ، همدارنګه الله تاسو ته خپل ایتونه بیانوي، د دې لپاره چې تاسو نېغه لار ومومئ

3|104| او لازم ده چې په تاسو کې دې یوه داسې ډله وي چې د خیر طرف ته بلنه کوي او د نېکۍ حکم کوي او له بدۍ نه منع کوي، او همدغه خلق پوره کامیاب دي

3|105| او تاسو د هغو خلقو په شان مه کېږئ چې بېل بېل شول او هغو ته د واضحو دلایلو له راتلو نه پس (هم) په خپلو کې مختلف شول، او دغه خلق (چې دي)، د هغوی لپاره بېخي لوی عذاب دی

3|106| په هغې ورځ کې چې څه مخونه به تك سپین وي او څه مخونه به تك تور وي، نو هر چې هغه کسان دي چې د چا مخونه به تك تور وي، (هغوی ته به ویلی شي) ایا تاسو د خپل ایمان نه پس کافر شوي وَئ، نو عذاب وڅکئ د هغه کفر په بدل کې چې تاسو به کاوه

3|107| او پاتې شو هغه کسان چې د هغوی مخونه به تك سپین وي، نو (هغوی) به د الله په مهربانۍ کې وي، دوی به په هغې کې همېشه وي

3|108| دا د الله ایتونه دي، چې مونږه یې تا ته په حقه سره لولو او الله په عالَمونو باندې د ظلم کولو اراده نه لري

3|109| او خاص د الله لپاره دي هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هغه څه چې په ځمکه کې دي او خاص د الله په طرف (ټول) کارونه ورګرځولی شي

3|110| تاسو غوره امت یئ چې د خلقو لپاره پیدا کړی شوي یئ، تاسو د نېکۍ حکم کوئ او له بدۍ نه منع کوئ او په الله باندې ایمان راوړئ، او که چېرې اهلِ کتابو ایمان راوړی وَی، نو دا به د هغوی لپاره ډېر ښه و، له دوی نه ځینې اِیمان راوړونکي دي او د دوی اکثره فاسقان (بدکاران) دي

3|111| دوی هیڅکله هم تاسو ته ضرر نشي دررسولی مګر لږ (د ژبې) تکلیف، او که دوی له تاسو سره جنګشروع کړي (نو) تاسو ته به شاګانې درواړوي، بیا به له دوی سره مرسته نه کېږي

3|112| په دوی باندې ذلت مسلط کړی شوی دی، هر ځای چې دوی وموندلی شي، مګر (دا چې دوی منګولې ولګوي) د الله په رسۍ او د خلقو په رسۍ او دوی راستانه شول په هغه غضب سره چې د الله له طرف نه و، او په دوی باندې محتاجي مسلط کړی شوه، دا په دې چې یقینًا دوی د الله له ایتونو نه انکار کاوه او نبیان یې ناحقه وژل، دا په دې وجه چې دوی نافرماني کوله او دوی زیاتی کاوه

3|113| دوی یو شان نه دي، په اهلِ کتابو کې یوه ډله ده قایمه، چې د شپې په ساعتونو کې د الله ایتونه تلاوت کوي او هغوی سجدې کوي

3|114| په الله او د اخرت په ورځ ایمان راوړي او د نېکۍ حکم کوي او له بدۍ نه منع کوي، او په نېکیو کې له یو بل نه تلوار کوي او دغه کسان له صالحانو څخه دي

3|115| او هغوی چې څه نېکي هم وکړي، نو هیڅکله به هم د هغوی د دې (عمل) ناقدري ونه کړی شي او الله په پرهېزګارانو ښه پوه دی

3|116| بېشکه هغه کسان چې کفر یې کړی دی، هېڅ کله به هم د هغوی مالونه او اولادونه له دوی څخه د الله (له عذاب) نه هېڅ شی لرې نه کړی شي، او دغه کسان د اور والا دي، دوی به په هغه (اور) کې همېشه وي

3|117| مثال د هغه شي چې دوی یې په دې دنیایي ژوند کې خرچ کوي د هغه باد په شان دی چې په هغه کې سخته یخني وي، د داسې خلقو فصل ته ورسي چې په خپلو ځانونو یې ظلم کړی وي، نو دا (باد) هغه (فصل) تباه کړي، او الله پر هغوی ظلم نه دی کړی او لېکن هغوی (پخپله) په خپلو ځانونو ظلم کاوه

3|118| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! له خپلو (مسلمانانو) نه غیر (بل څوك) رازدار دوست مه جوړوئ، دوی تاسو ته په نقصان رسولو کې هېڅ کمی نه کوي، دوی هر هغه څه خوښوي چې تاسو په تکلیف کې اچوي، یقینًا د دوی له خولو ځنې (کینه او) بغض ښکاره شوی دی او هغه (بغض) چې د دوی سینې یې پټوي (هغه) ډېر لوی دی، یقینًا مونږه تاسو لپاره ایتونه ښه واضحه بیان کړي دي، که چېرې یئ تاسو چې له عقل نه کار اخلئ

3|119| ګورئ! تاسو هغه خلق یئ چې له هغو (اهل کتابو) سره مینه کوئ او هغوی له تاسو سره مینه نه کوي او تاسو په ټولو کتابونو ایمان راوړئ او کله چې دوی له تاسو سره ملاقات وکړي، (نو) وایي: مونږ ایمان راوړی دی، او کله چې یواځې شي، نو تاسو ته د غصې له وجې نه د ګوتو سرونه چیچي، (ورته) ووایه: په خپلې غصې سره مړه شئ، بېشکه الله ښه پوه دی په هغو (خبرو) چې په سینو (زړونو) کې دي

3|120| که چېرې تاسو ته څه ښېګڼه دررسېږي، نو هغه دوی لره خفه کوي او که چېرې تاسو ته څه بدي (تکلیف) دررسیږي، نو دوی په هغې باندې خوشحالېږي او که تاسو صبر وکړئ او (د دوی له دوستۍ نه) ځان وساتئ (نو) د هغوی چل (او فریب) به تاسو ته هېڅ ضرر هم در ونه رسولی شي، بېشکه چې الله د هغو کارونو چې دوی یې کوي، ښه احاطه کوونکی دی

3|121| او (یاد کړه هغه وخت) کله چې د ورځې په اوله حصه کې له خپل ټبره راووتلې، چې د جنګلپاره دې مومنان په (خپلو) ځایونو باندې کېنول، او الله ښه اورېدونکی، ښه پوه دی

3|122| کله چې له تاسو څخه دوه ډلو د دې اراده وکړه چې بې زړه (بُزدله) شي او الله د هغو دواړو دوست و، او لازم
ده چې مومنان خاص په الله باندې توکل وکړي
3|123| او خامخا په رښتیا سره الله په بدر کې ستاسو مدد کړی دی، حال دا چې تاسو ډېر کمزوري (او لږ) وئ، نو له
الله نه ووېرېږئ، د دې لپاره چې تاسو شکر وباسئ
3|124| کله چې تا مومنانو ته ویل: ایا تاسو ته به دا کافي نه شي چې ستاسو رب په درې زره نازل کړی شویو ملایکو
سره ستاسو مدد وکړي!
3|125| ولې نه! که تاسو صبر وکړئ او پرهېزګاره شئ او هغوی پر تاسو باندې په خپل جوش سره په تېزۍ حمله وکړي،
(نو) دا دی چې ستاسو رب به په پنځه زره علامې لرونکو ملایکو سره ستاسو مدد وکړي
3|126| او الله دا (مدد) نه دی ګرځولی مګر ستاسو لپاره زېری او لپاره د دې چې ستاسو زړونه په دې مطمئن شي او
نه دی مدد مګر د الله له جانبه، چې ډېر غالب، ډېر حکمت والا دی
3|127| لپاره د دې چې هغه هلاك كړي يو ټولی د هغو کسانو چې کفر يې کړی دی، يا يې ذليله (خواروزار) کړي، پس
چې بېرته محرومه، نامراده لاړ شي
3|128| تا لپاره په دې کار کې هېڅ شی (اختيار) نشته، يا به هغه (الله) په دوی باندې په مهربانۍ سره راوګرځي، يا
به دوی ته عذاب ورکړي، ځکه چې يقيناً دوی ظالمان دي
3|129| او خاص د الله لپاره دي هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هغه څه چې په ځمکه کې دي، هغه بخښنه کوي
چا لپاره چې وغواړي او چا ته چې وغواړي عذاب ورکوي او الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
3|130| ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو سود مه خورئ چې څو چنده دوه ګونه کړی شوی وي او له الله
نه وېرېږئ، د دې لپاره چې تاسو کامياب شئ
3|131| او له هغه اور نه ځان وساتئ چې د کافرانو لپاره تيار کړی شوی دی
3|132| او د الله او د رسول اطاعت کوئ، لپاره د دې چې په تاسو رحم وکړی شي،
3|133| او تاسو له يو بل نه تلوار کوئ هغه (مغفرت) بخښنې ته چې د خپل رب له جانبه ده او داسې جنت ته چې
د هغه پلن والی د اسمانونو او د ځمکې (په اندازه) دی، د پرهېزګارانو لپاره تيار کړی شوی دی
3|134| هغه کسان چې انفاق کوي په اسانۍ او تنګۍ کې او خصوصًا چې غصې لره زغمونکي وي او خلقو ته معافي
کوونکي وي او الله نېکي کوونکي خوښَوي
3|135| او هغه کسان چې کله څه فاحش کار وکړي، يا په خپلو ځانونو (بل) ظلم وکړي (نو) الله ياد کړي، (او) ورپسې
د خپلو ګناهونو لپاره بخښنه وغواړي، او بل څوك دی چې ګناهونه وبخښي غير له الله نه؟ او څه چې دوی کړي وي په
هغې اصرار (کلکوالی) و نه کړي، په دې حال کې چې دوی پوهېږي
3|136| دغه کسان (چې دي) د دوی بدله د خپل رب له جانبه بخښنه ده او داسې جنتونه دي، چې د هغو له لاندې
وَلې بهېږي، چې په هغو کې به دوی همېشه وي، او د (ښه) عمل کوونکو (لپاره) ښه اجر دی
3|137| بېشکه له تاسو مخکې ډېرې طريقې (او پېښې) تېرې شوي دي، نو تاسو په ځمکه کې وګرځئ، بيا وګورئ چې د
دروغ ګڼونکو انجام څنګه و؟
3|138| دا د خلقو لپاره بيان دی او د پرهېزګارانو لپاره لارښوونه او نصيحت دی
3|139| او تاسو مه کمزوري کېږئ او مه غمژن کېږئ، په دې حال کې چې هم تاسو به غالبه يئ، (خو) که تاسو مومنان
يئ
3|140| که چېرې تاسو ته څه زخم رسېږي، نو يقيناً (کافر) قوم ته (هم) د دې په شان زخم رسېدلی دی او دا ورځې
(حادثې) دي چې مونږه يې د خلقو په مينځ کې په وار سره اړوو راړوو او لپاره د دې چې الله مومنان معلوم کړي او له
تاسو څخه شهيدان واخلي او الله له ظالمانو سره مينه نه کوي
3|141| او لپاره د دې چې الله مومنان ښه پاك کړي او کافران ختم (او) نابوده کړي
3|142| ايا تاسو دا ګمان کوئ چې تاسو به جنت ته داخل شئ، حال دا چې لا تر اوسه الله په تاسو کې هغه کسان نه
دي معلوم (څرګند) کړي چې جهاد يې کړی دی، او د دې لپاره چې هغه صبر کوونکي معلوم کړي
3|143| او خامخا په رښتيا سره تاسو د مرګ ارزو کوله، له دې (مرګ) سره له مخامخ کېدو نه مخکې، نو يقيناً تاسو هغه
وليده، په داسې حال کې چې تاسو کتل
3|144| او محمد نه دی مګر يو رسول، بېشکه له ده نه مخکې رسولان تېر شوي دي، ايا نو که چېرې دی مړ شي، يا
ووژل شي (، نو) تاسو به بېرته په شا لاړ شئ او څوك چې بېرته په شا لاړ شي، نو هغه به الله ته هېڅکله هم څه زيان
ونه رسولی شي او الله به خامخا شکر ګذارو ته بدله (ثواب) ورکړي
3|145| او هېڅ يو نفس لره دا اختيار نشته چې (پخپله) مړ شي مګر د الله په ارادې سره، ليکلی مقرر وخت دی، او
څوك چې د دنيا بدله غواړي، (نو) مونږ به له دې (دنيا) نه هغه ته (بدله) ورکړو او څوك چې د اخرت ثواب غواړي،
(نو) هغه ته به يې له دې (اخرت) نه ورکړو، نژدې ده چې مونږ به شکر ګذارو ته ښه بدله ورکړو
3|146| او ډېر پېغمبران (تېر شوي) دي چې د هغوی په ملګرتيا کې ډېرو رباني (خدايي) خلقو جنګ کړی دی، نو نه
هغوی د هغه مصيبت په سبب سستې وکړه چې پر هغوی باندې د الله په لار کې راغلی و او نه يې کمزورتيا ښکاره کړه
او نه ټيټ شول، او الله له صبرکوونکو سره مينه کوي
3|147| او د هغوی وينا له دې نه غير بله نه وه چې ويل به يې: ای زمونږه ربه! مونږ ته زمونږ ګناهونه او په خپل کار
کې زمونږه اسراف کول (له حد نه تېربدل) وبخښه او زمونږه (پښې) قدمونه ټينګ کړه او د کافر قوم په مقابله کې
مدد وکړه
3|148| نو الله هغوی ته ددنيا بدله او د اخرت ښکلی ثواب ورعطا کړ او الله له نېکي کوونکو سره مينه کوي
3|149| ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! که چېرې تاسو د کافر شويو کسانو خبره ومنئ (، نو) هغوی به تاسو
(له دين نه) په شا وګرځوي، بيا به تاسو داسې شئ چې تاوانيان به يئ
3|150| بلکې الله ستاسو مددګار دی او هغه تر ټولو ښه مدد کوونکی دی
3|151| ژر ده چې مونږ به د هغو کسانو په زړونو کې رعب واچوو چې کافران شوي دي، په سبب د دې چې دوی له الله
سره هغه شی شريك کړی دی چې هغه (الله) په دې هېڅ دليل نه دی نازل کړی، او د دوی استوګنځای اور دی او هغه د
ظالمانو بد اوسېدنځای دی
3|152| او خامخا يقيناً الله تاسو ته خپله وعده رښتيا کړله، کله چې تاسو هغوی وژل د هغه (الله) په حکم سره، تر دې
چې تاسو بې زړه شوئ او د کار په باره کې مو په خپلو کې اختلاف وکړ او نافرماني مو وکړه، وروسته له دې چې هغه
(الله) تاسو ته هغه څه دروښودل چې تاسو خوښول، په تاسو کې ځينې هغه څوك دي چې دنيا غواړي او ځينې په تاسو

کې هغه څوك دي چې اخرت غواړي، بیا هغه (الله) تاسو له هغوی نه واړولئ، د دې لپاره چې تاسو و ازمايي، او خامخا
په رښتیا سره یې تاسو معاف کړئ، او الله په مومنانو باندې د لوی فضل کولو والا دی
کله چې تاسو په بره په منډه روان وئ او تاسو هیچا ته مخ هم نه را اړولو او رسول ستاسو شا ته تاسو ته 3|153|
اوازونه کول، نو (د دې) په بدل کې یې تاسو ته غم له پاسه غم درکړ، د دې لپاره چې تاسو غمژن نشئ په هغه شي
چې له تاسو نه پاتې شو او نه په هغه شي چې تاسو ته درورسېده، او الله ستاسو په عملونو ښه خبردار دی
بیا یې له دغه غم نه پس پر تاسو باندې امن (اطمینان) نازل کړ، چې پرکالي وه، چې ستاسو یوه ډله یې لاندې 3|154|
کړې وه او بله ډله وه چې یقینًا هغوی (فکرونو د) خپلو ځانونو غمژن کړي وو، په داسې حال کې چې هغوی په الله باندې
ناحقه ګمان کاوه، د جاهلیت ګمان، هغوی ویل: ایا په دې کار کې موږ له هم څه برخه شته؟ ته ووایه: بېشکه (د) کار
ټول (اختیار) خاص الله لره دی، دوی په خپلو نفسونو کې هغه خبرې پټوي، چې تا ته یې نه ښکاره کوي، دوی وايي: که
موږ لره له دې کاره څه حصه وَی (، نو) موږ به دلته نه وژل کېدلو. ـته (ورته) ووایه: که چېرې تاسو په خپلو کورونو
کې وَی (، نو) هغه کسان به خامخا خپلو د غورځېدو ځایونو ته راوتلي وو، د چا چې وژل کېدل لیکل شوي وو (او دا کار
الله تعالٰی وکړ) د دې لپاره چې الله هغه څه و ازمايي چې ستاسو په سینو کې دي او ښه پاك کړي هغه څه چې ستاسو
په زړونو کې دي او الله ښه عالم دی په هغو خبرو چې په سینو کې پرتې دي
بېشکه هغه کسان چې له تاسو نه په هغې ورځې کې (له جنګ‌نه) وګرځېدل (کله) چې دوه ډلې یو بل ته 3|155|
مخامخ شولې، بېشکه همدا خبره ده چې شیطان دوی د خپلو ځینو (د ګناه د) عملونو په وجه ښُویولي وو، او خامخا یقینًا
الله دوی ته معافي کړې ده، بېشکه الله ډېر بخښونکی، ډېر تحمل والا دی
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو د هغو کسانو په شان مه کېږئ، چې کافران شوي دي او د خپلو 3|156|
ورونړو په باره کې به یې ویل، کله چې به هغوی په ځمکه کې په سفر تلل، یا به هغوی غزا کوونکي وو: که چېرې دوی
له موږ سره وَی (، نو) نه به مړه شوي وو او نه به وژل شوي وو، لپاره د دې چې الله (د دوی) دا (ګمان) د دوی په
زړونو کې (د) حسرت (او افسوس باعث) وګرځوي او الله ژوندي کول او مړه کول کوي، او الله هغو عملونو لره، چې تاسو
یې کوئ، ښه لیدونکی دی
او قسم دی، خامخا که تاسو د الله په لار کې ووژل شئ، یا مړه شئ (نو) خامخا د الله له طرفه نه بخښنه او 3|157|
رحمت ډېر غوره دی له هغو (مالونو) نه چې دوی یې جمع کوي
او خامخا که چېرې تاسو مړه شئ، یا ووژل شئ، (نو) خامخا خاص د الله په طرف به تاسو راجمع کړی شئ 3|158|
نو (یواځې) د الله د رحمت په سبب ته د دوی لپاره نرم یې او که چېرې ته بدخویَه، سخت زړی وَی (، نو) 3|159|
خامخا دوی به ستا له چاپېره نه خواره شوي وو، نو دوی ته معافي کوه، او د دوی لپاره بخښنه غواړه، او له دوی سره په
کار کې مشوره کوه، بیا چې کله ته پخه اراده وکړې، نو په الله باندې توکل کوه، یقینًا الله له توکل کوونکو سره مینه کوي
که چېرې الله ستاسو مدد وکړي، نو بیا پر تاسو باندې هیڅوك غالب راتلونکی نشته او که چېرې تاسو (بې مدده) 3|160|
پرېږدي، نو څوك دی هغه کس چې له هغه (الله) نه بعد به ستاسو مدد وکړي؟ او پس لازم ده چې مومنان خاص په الله
باندې توکل وکړي
او له نبي نه دا نشي کېدلی چې هغه دې خیانت وکړي او چا چې خیانت وکړ، نو د قیامت په ورځ به له خیانت 3|161|
سره راځي، بیا به هر نفس ته د هغه د عمل پوره پوره بدله ورکړی شي او پر هغوی به ظلم ونه کړی شي
ایا نو هغه څوك چې د الله د رضامندۍ پیروي کوي، د هغه کس په شان دی چې د الله له جانبه په (راغلي) 3|162|
غضب سره واپس شي؟ او د هغه استوګنه جهنم دی او هغه د ورتلو بد ځای دی
د الله په نیز دوی د بېلو بېلو درجو (والا) دي او الله ښه لیدونکی دی هغو عملونو لره چې دوی یې کوي 3|163|
خامخا په رښتیا سره الله په مومنانو باندې احسان کړی دی کله چې یې دوی ته د همدوی له نفسونو (جنس) 3|164|
څخه یو رسول راولېږه، چې دوی ته د هغه ایتونه تلاوت کوي او دوی پاکوي او دوی ته د کتاب او حکمت (سنت) تعلیم
ورکوي او یقینًا دوی له دې نه مخکې په ښکاره ګمراهۍ کې وو
ایا کله چې تاسو ته (په احد کې) یو مصیبت درورسېده، چې یقینًا تاسو د هغه دوه چنده (مصیبت کفارو ته) 3|165|
رسولی و، تاسو وویل: دا له کومه (راغی؟) ته ووایه: دا ستاسو د نفسونو له طرفه دی، بېشکه الله په هر شي باندې ښه
قادر دی
او تاسو ته چې څه مصیبت درورسېده، په هغې ورځې کې چې دوه ډلې یو بل ته مخامخ شولې، نو (دا) د الله 3|166|
په حکم سره و او د دې لپاره چې هغه (الله) مومنان معلوم کړي
او د دې لپاره چې هغه (الله) هغه کسان معلوم کړي چې نفاق یې کړی دی او دوی ته وویل شو چې راځئ د 3|167|
الله په لار کې جنګ‌وکړئ، یا دفاع وکړئ، دوی ویل: که چېرې موږه په جنګ‌پوهېدلی، (نو) موږ به خامخا ستاسو پیروي
کړې وه، دوی په دغې ورځ کې ایمان ته د نژدې کېدو په نسبت کفر ته زیات نژدې وو، دوی په خپلو خولو سره هغه خبرې
کوي چې په زړونو کې یې نشته، او الله په هغه څه ښه عالم دی، چې دوی یې پټوي
هغه کسان چې د خپلو ورونړو په باره کې یې وویل او خپله (له جنګ نه) ناست وو: که چېرې هغوی زموږ 3|168|
خبره منلې وی، (نو) نه به وژل کېدل، ته (ورته) ووایه: نو تاسو له خپلو ځانونو نه مرګ لرې کړئ که چېرې تاسو
رښتیني یئ
او د الله په لاره کې پر وژل شویو کسانو باندې هېڅکله د مړیو ګمان مه کوه، بلکې (هغوی) ژوندي دي، د خپل 3|169|
رب په نیز هغوی ته رزق ورکول کېږي
په دې حال کې چې ډېر خوشحاله دي په هغه شي باندې چې الله دوی ته له خپله فضله ورکړی دی او د هغو 3|170|
کسانو په باره کې ډېر خوشحالېږي چې له دوی نه وروسته دوی پسې لا نه دي وررسېدلي، دا چې په دوی باندې هېڅ وېره
نشته او نه دوی غمژن کېږي
ډېر خوشحالېږي د الله له جانبه په نعمت او فضل سره او په دې چې بېشکه الله د مومنانو اجر نه ضائع کوي 3|171|
هغه کسان، چې د الله او د رسول حکم یې ومانه، وروسته له دې چې دوی ته زخم (هم) رسېدلی و، په دوی کې 3|172|
د هغو کسانو لپاره چې نېکي یې کړې ده او پرهېزګاره شوي دي ډېر لوی اجر دی
هغه کسان دي چې دوی ته (ځینو) خلقو وویل: بېشکه (د مکې) خلق په رښتیا سره ستاسو (سره د (دوی) 3|173|
جنګ) لپاره راټول شوي دي، نو تاسو له هغوی نهووېرېږئ، نو (دې خبرې) د هغوی ایمان (نور هم) زیات کړ او ویې
ویل: زموږ لپاره الله کافي دی او هغه ښه کار جوړوونکی دی
نو دوی د الله له جانبه په نعمت او فضل سره بېرته راوګرځېدل، په دې حال کې چې ونه رسېد دوی ته هېڅ 3|174|
تکلیف او دوی د الله د رضامندۍ تابع شول او الله د ډېر لوی فضل والا دی
بېشکه همدا خبره ده چې دغه شیطان دی، چې خپل دوستان وېروي، نو تاسو له هغوی نه مه وېرېږئ او له ما نه 3|175|

وبربېږئ که چېرې تاسو مومنان یئ
او تا لره دې هغه کسان غمژن نه کړي چې په کفر کې یو تر بله تلوار کوي، بېشکه دوی کله هم الله ته څه ضرر 3|176|
نشي رسولی، الله اراده لري چې د دوی لپاره په اخرت کې هېڅ برخه جوړه نه کړي او د دوی لپاره بېخي لوی عذاب دی
بېشکه هغه کسان چې د ایمان په بدله کې یې کفر اخیستی دی، دوی به کله هم الله ته څه ضرر ونه رسولی شي 3|177|
او د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
اوکافران شوي خلق دې له سره دا ګمان ونه کړي چې بېشکه مونږ چې دوی ته مهلت ورکوو، دا دوی د ځانونو 3|178|
لپاره ډېر ښه دی، یقینًا خبره دا ده چې مونږ دوی ته مهلت د دې لپاره ورکوو چې دوی په ګناه کې مخ په وړاندې لاړ شي
او د دوی لپاره سپکوونکی عذاب دی
الله له سره داسې نه دی چې مومنان په هغه حال باندې پرېږدي په کوم باندې چې تاسو (اوس) یئ، تر دې 3|179|
چې ناپاك له پاکه بېل کړي، او الله کله هم داسې نه دی چې تاسو په غیبو باندې خبر کړي او لېکن الله د خپلو رسولانو
(له ډلې) نه غوره کوي چا لره چې وغواړي، نو په الله او د هغه په رسولانو باندې ایمان راوړئ او که چېرې تاسو ایمان
راوړ او پرهېزګاره شوئ، نو تاسو لپاره بېخي لوی اجر دی
اوهغه کسان، چې په هغه څه سره شومتیا (بخل) کوي چې الله دوی ته له خپله فضله ورکړی دی (دوی دې) له 3|180|
سره دا ګمان ونه کړي چې دا (شومتیا کول) د دوی لپاره ډېر ښه دي، بلکې دا د دوی لپاره ډېر بد دي، ژر ده چې د
قیامت په ورځ به دوی ته هغه شی امېل کړی شي، چې په هغه سره دوی شومتیا کوله، او خاص الله لپاره د اسمانونو او
ځمکې میراث دی او الله په هغو کارونو چې تاسو يې کوئ؛ ښه خبردار دی
خامخا یقینًا الله د هغو خلقو خبره واورېدله چې ویې ویل: بېشکه الله فقیر دی او مونږه غنیان یو، خامخا به مونږ 3|181|
لیکو د دوی دا خبره او نبیانو لره د دوی ناحقه وژل، او مونږ به (دوی ته) ووایو: تاسو سخت سوزوونکی عذاب وڅکئ
دا (عذاب) په سبب د هغه (بدعمل) دی چې ستاسو لاسونو مخکې لېږلی دی، او ځکه چې یقینًا الله په بنده 3|182|
ګانو هېڅ ظلم کوونکی نه دی
هغه کسان دي چې وایي: بېشکه الله مونږ ته حکم کړی دی چې مونږ به په هېڅ یو پېغمبر باندې ایمان (دوی) 3|183|
نه راوړو تر هغه پورې چې هغه مونږ ته یوه داسې قرباني راوړي چې اور یې خوري.، ته (ورته) ووایه: یقینًا تاسو ته له
ما نه مخکې رسولانو ښکاره معجزې راوړې وې او هغه شی هم چې تاسو یې وایئ، بیا ولې تاسو هغوی قتل کړل؟ که
چېرې تاسو رښتیني یئ
نو که دوی تا دروغژن وګڼي، نو یقینًا له تا نه مخکې (هم) رسولان دروغژن ګڼلی شوي دي، هغوی ښکاره دلیلونه 3|184|
راوړي وو او واړه کتابونه او رڼا کوونکی کتاب (یې راوړی و)
هر ساه لرونکی د مرګ (مزه) څکونکی دی او یقینًا همدا خبره ده چې تاسو ته به د قیامت په ورځ ستاسو 3|185|
ثوابونه (پوره) پوره در کړی شي، نو څوك چې له اور (د جهنم) نه لرې کړی شو او جنت ته داخل کړی شو، نو یقینًا
هغه کامیاب شو او دنیایي ژوند یواځې د غولېدلو سامان دی
خامخا به تاسو په خپلو مالونو او خپلو ځانونو کې وازمایل شئ او خامخا به تاسو له هغو کسانو نه چې له تاسو 3|186|
نه مخکې ورته کتاب ورکړی شوی دی او له هغو کسانو نه چې مشرکان دي، د خفګان ډېرې زیاتې خبرې واورئ، اوکه چېرې
تاسو صبر وکړئ او پرهېزګاره شئ، نو یقینًا دا د همت له کارونو څخه دي
او کله چې الله له اهلِ کتابو نه پخه وعده واخیستله چې تاسو به هرومرو خلقو ته دا (کتاب) بیانوئ او تاسو به 3|187|
دا نه پټوئ، نو هغوی دا (کتاب) د خپلو شاګانو شا ته وغورځاوه او د ده په بدل کې یې لږ قیمت واخیست، نو بد دی
هغه شی چې دوی یې اخلي
ته له سره ګمان مه کوه په هغو خلقو باندې چې په خپلو کړو (ناروا کارونو) باندې خوشحالېږي او خوښوي چې 3|188|
په هغو (نېکو) کارونو وستایل شي چې دوی نه دي کړي، نو ته د دوی په هکله له عذاب نه د خلاصي ګمان له سره مه
کوه او د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
او خاص د الله لپاره د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ده او الله په هر شي باندې ښه قادر دی 3|189|
بېشکه د اسمانونو او ځمکې په پیدا کولو کې او د شپې او ورځې په تلو راتلو کې خامخا د خالص عقل خاوندانو 3|190|
لپاره ډېرې نښې دي
هغه کسان چې الله یادوي په ولاړه او ناسته او (چې پراته وي) په خپلو اړخونو باندې او د اسمانونو او ځمکې په 3|191|
پیدا کونه کې ښه فکر کوي (او وایي:) ای زمونږه ربه! تا دا عبث نه دي پیدا کړي، تا لره پاکي ده، نو ته مونږه (د
جهنم) له اور نه بچ کړه
ای زمونږه ربه! بېشکه ته چې څوك اور ته داخل کړې، نو یقینًا تا هغه رسوا کړ او د ظالمانو لپاره هیڅوك مدد 3|192|
کوونکي نشته
ای زمونږه ربه! بېشکه مونږه یو اواز کوونکی واورېده، چې ایمان ته یې بلنه کوله، (او دا یې ویل) چې په خپل 3|193|
رب باندې ایمان راوړئ، نو مونږ ایمان راوړ، ای زمونږه ربه! نو ته مونږ ته زمونږ ګناهونه وبخښه او له مونږ نه زمونږ بدۍ
لرې کړه او مونږ ته وفات راکړه، په دې حال کې چې د نېکانو له ډلې سره یو
ای زمونږه ربه! او مونږ ته هغه (ثوابونه) راکړه چې تا له مونږ سره د خپلو رسولانو په ژبه (د هغو) وعده کړې 3|194|
ده، او د قیامت په ورځ مونږه مه رسوا کوه، بېشکه ته د وعدې مخالفت نه کوې
نو خپل رب یې دعا قبوله کړه چې بېشکه زه په تاسو کې د هېڅ یو عمل کوونکي عمل نه ضائع کوم، نر وي او 3|195|
که ښځه، ستاسو ځینې له ځینو نورو څخه دي، نو هغه کسان چې هجرت یې کړی دی او له خپلو کورونو نه وېستل شوي
دي او زما په لاره کې ورته تکلیفونه رسول شوي دي او جنګونه یې کړي دي او وژل شوي دي (نو) زه به خامخا ضرور
لرې (معاف) کړم له دوی نه د دوی ګناهونه او خامخا ضرور به یې داسې جنتونو ته داخل کړم چې د هغو له لاندې وَلې
بهېږي، چې د الله له طرفه نه بدله ده او هم دا الله دی چې له هغه سره ښه بدله ده
په ښارونو کې د کافرانو تلل راتلل دې تا تېر نه باسي (دوکه نه کړي) (!ای اورېدونکیه) 3|196|
ډېره لږه فایده ده، بیا د هغو اوسېدنځای جهنم دی او هغه بده استوګنه ده (دا) 3|197|
خو هغه کسان چې له خپل رب نه ووېرېدل د هغوی لپاره داسې جنتونه دي چې د هغو له لاندې وَلې بهېږي، چې 3|198|
دوی به په هغو کې همېشه وي، چې د الله له طرف نه مېلمستیا ده، او هغه څه چې له الله سره دي (هغه) د نېکانو
خلقو لپاره ډېر غوره دي
او بېشکه ځینې له اهلِ کتابو څخه خامخا هغه څوك دي چې په الله ایمان راوړي او په هغه (کتاب) چې تاسو 3|199|
ته نازل کړی شوی دی او په هغو (کتابونو) چې دوی ته نازل کړی شوي دي، چې الله ته عاجزي کوونکي دي، د الله د
ایتونو په بدل کې لږ قیمت نه اخلي، دغه کسان (چې دي) د دوی لپاره د خپل رب په نیز د دوی اجر دی، بېشکه الله

ډېر ژر حساب کوونکی دی
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو صبر کوئ او په صبر ټینګ اوسئ او په (سرحدي) مورچو کې 3|200
محکم اوسئ او له الله نه وېرېږئ، لپاره د دې چې تاسو کامیاب شئ
ای خلقو! له خپل رب نه ووېرېږئ هغه چې تاسو یې د یو نفس نه پیدا کړي یئ او له هغه نه یې د هغه جوړه 4|1
پیدا کړې ده، او له دغو دواړو نه یې (په ځمکه کې) ډېر سړي او ښځې خواره کړل، او له هغه الله نه ووېرېږئ چې تاسو
له یو بل نه په (نامه د) هغه سره سوال کوئ او د خپلولۍ له پرېکولو نه (ووېرېږئ)، بېشکه الله پر تاسو باندې ښه
ساتونکی (نګهبان) دی
او یتیمانو ته د هغوی مالونه ورکړئ او ناپاکه څیز د پاك په بدل کې مه اخلئ او د هغوی مالونه له خپلو مالونو سره 4|2
(په یوځای کولو) مه خورئ، یقینًا دا له همېشه بېخي لویه ګناه ده
او که چېرې تاسو وېرېدلئ له دې چې د یتیمانو په حق کې به انصاف ونه کړی شئ، بیا نو له (نورو) هغو ښځو 4|3
سره نکاح وکړئ چې ستاسو خوښې وي، دوه دوه، یا درې درې، یا څلور څلور، نو که تاسو وېرېدلئ چې انصاف به ونه کړی
شئ، بیا نو له یوې (اصیلې ښځې) سره (نکاح وکړئ)، یا وینځه (واخلئ)، دا (طریقه) ډېره نژدې ده دې ته چې تاسو
به ظلم ونه کړئ
او ښځو ته د هغوی مهرونه په خوشحالۍ سره ورکړئ، بیا که دوی تاسو ته له هغه (مهر) نه څه شی د زړه په 4|4
خوشحالۍ سره درکړي، نو هغه خورئ، چې ښه خوندوَر حلال (او) بې ضرره دی
او ناپوهو کسانو ته د هغوی مالونه مه ورسپارئ، هغه چې الله تاسو لپاره د ګذران سبب ګرځولي دي، او له د غو 4|5
(مالونو) نه تاسو هغوی ته خوراك ورکوئ او جامه ورکوئ او هغوی ته ښه خبره کوئ
او تاسو یتیمان ازمایئ تر هغه پورې چې دوی (حد د) نکاح ته ورسېږي، نو که تاسو له هغوی نه څه هوښیارتیا 4|6
معلومه (محسوسه) کړه، بیا نو هغوی ته خپل مالونه وروسپارئ، او تاسو دا (د یتیمانو مالونه) په اسراف سره او جلتۍ
سره مه خورئ، چې دوی به لوی شي (نو وابه یې خلي) او څوك (د یتیم ولي) چې مالداره وي، نو هغه دې (له دې
ماله) ځان ښه بچ ساتي او څوك چې فقیر وي، نو هغه دې له دستور سره سم خوري، بیا چې کله هغوی ته خپل مالونه
ورکوئ، نو په دې (ورکړه) باندې ګواهان ونیسئ او الله کافي دی، چې ښه حساب اخیستونکی دی
د نارینه و لپاره حصه شته له هغه (مال) نه چې مور او پلار او نژدې خپلوان یې پرېږدي، او د ښځو لپاره (هم) 4|7
حصه شته له هغه (مال) نه چې مور او پلار او نژدې خپلوان یې پرېږدي، له هغه (مال) نه چې لږ وي، یا ډېر وي، مقرر
کړی شوې برخه ده
او کله چې (د میراث) تقسیم ته خپلوان او یتیمان او مسکینان حاضر شي، نو له هغه (مال) نه دوی ته (هم څه) 4|8
ورکړئ او دوی ته ښه خبره وکړئ
او هغه کسان دې ووېرېږي چې که چېرې دوی له خپل ځان (له مرګ) نه وروسته کمزوري بچي پرېږدي، (نو) دوی به 4|9
په هغو باندې وېرېږي، نو لازم ده چې له الله نه دې ووېرېږي او سمه نېغه خبره دې وکړي
بېشکه هغه کسان چې د یتیمانو مالونه په ظلم سره خوري، یقینًا همدا خبره ده چې هغوی په خپلو خېټو کې اور 4|10
خوري او ژر ده چې لمبې وهونکي اور کې به داخل شي
الله تاسو ته ستاسو د اولاد په باره کې وصیت کوي (چې) د یو نر اولاد لپاره د دوه جینکو د حصې په مثل 4|11
(حصه) ده، نو که دوی (دوه یا) ددوو نه زیاتې جینکۍ وي، نو د دوی لپاره دوه په درې برخې دي د هغه (مال) چې ده
پرېښی وي او که چېرې یواځې یوه جینۍ وي، نو د هغې لپاره نیم (مال) دی او د هغه (مړي) مور او پلار لپاره په
دواړو کې د هر یو لپاره شپږمه حصه ده له هغه (مال) نه چې هغه (مړي) پرېښی وي، که چېرې د هغه (مړي) لپاره
اولاد وي او که د هغه اولاد نه وي او د هغه وارثان د هغه مور او پلار وي، نو د هغه د مور لپاره دریمه حصه ده، نو که
چېرې د هغه (مړي) لپاره وروڼه وي، نو د هغه د مور لپاره شپږمه حصه ده (دا) پس له (اداکولو د) وصیت نه، چې
هغه (مړي) یې وصیت کړی وي یا له قرض نه، ستاسو پلرونه او ستاسو زامن (چې دي)، تاسو نه پوهېږئ چې په دوی
کې تاسو ته د فایدې په لحاظ سره څوك ډېر نژدې دي، دا مقرره برخه ده د الله له جانبه، بېشکه الله ښه پوه، ښه
حکمت والا دی
او تاسو لپاره (ای سړیو!) نیمه حصه ده له هغه (مال) نه چې ستاسو ښځې یې پرېږدي که چېرې د هغوی اولاد 4|12
نه وي، نو که چېرې د هغوی اولاد وي، نو تاسو لپاره څلورمه حصه ده له هغه (مال) نه چې هغوی یې پرېږدي، پس له
(ادا کولو د) وصیت نه چې هغوی په دې سره وصیت کوي، یا له قرض نه، او د هغو (ښځو) لپاره څلورمه حصه ده له
هغه (مال) نه چې تاسو (سړي) یې پرېږدئ که چېرې ستاسو اولاد نه وي، نو که چېرې ستاسو لپاره وي، نو د هغو
(ښځو) لپاره اتمه حصه ده له هغه (مال) نه چې تاسو یې پرېږدئ، پس له (اداکولو د) وصیت نه چې تاسو د هغه
وصیت کوئ، یا له قرض نه او که یو سړی، یا ښځه چې میراث ترې وړل کېږي، کلاله (بې پلاره او بې اولاده) وي او د
هغه (یا د هغې) (مورنی) ورور، یا خور وي، نو په دې دواړو کې هر یو ته شپږمه حصه ده، بیا که هغوی (د کلاله
خویندې، وروڼه) له دې (شمېر) نه زیات وو، نو هغوی په دریمه حصه کې (ټول) شریك دي، پس له وصیته، چې د هغه
وصیت کولی شي، یا له قرض نه، چې ضرر رسوونکی نه وي (بل ته په دې وصیت سره) دا د الله له جانبه وصیت دی،
او الله ښه پوه، ښه تحمل ولا دی
دا د الله حدونه دي او چا چې د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړ، (نو) هغه (الله) به یې داسې جنتونو ته 4|13
ننباسي چې د هغو له لاندې وَلې بهېږي، چې دوی به په هغو کې همېشه وي او دا بېخي لویه کامیابي ده
او چا چې د الله او د هغه د رسول نافرماني وکړه او د هغه (الله) له حدونو نه مخکې تېر شو، نو هغه (الله) 4|14
به یې اور ته داخل کړي، چې په هغه کې به همېشه وي او د هغه لپاره سپکوونکی عذاب دی
او ستاسو له ښځو ځنې چې کومې بدکاري (زنا) وکړي، نو تاسو پر هغوی باندې له خپلو (مسلمانانو) نه څلور 4|15
(سړي) ګواهان ونیسئ، نو که چېرې هغوی ګواهي وواېي، بیا دا ښځې په کورونو کې پابندې وساتئ تر هغه وخته پورې چې
مرګ یې فنا کړي، یا الله د دوی لپاره بله لار راوباسي
او په تاسو کې چې کوم دوه کسان دا (بدکاري) کوي، نو هغوی دواړو ته تکلیف ورسوئ، بیا که دوی توبه ووېسته او 4|16
د ځان اصلاح یې وکړه، نو تاسو له دوی نه مخ واړوئ، بېشکه الله ډېر توبه قبلوونکی، بې حده مهربان دی
اصل خبره دا ده چې په الله باندې د توبې د قبلولو حق د هغه چا لپاره دی، چې په ناپوهۍ سره ګناه کوي، بیا 4|17
ډېر ژر توبه وباسي، نو دغه خلق دي چې الله د هغوی توبه قبلوي او الله ښه پوه، ښه حکمت والا دی
او د هغه چا لپاره توبه نشته چې لګیا وي ګناهونه کوي، تر دې چې کله په دوی کې یو کس ته مرګ راشي، (بیا د 4|18
ځنکدن په وخت کې) وایي: بېشکه زما اوس توبه ده او نه د هغو کسانو لپاره (توبه شته) چې د کافرتوب په حالت کې
مري، دغه کسان چې دي؛ مونږ د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب تیار کړی دی

4|19| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو لپاره حلال نه دي چې ښځې په زورسره په میراث کې واخلئ او په دې غرض دوی مه منع کوئ (مه تنګوئ) چې تاسو (له دوی نه) له هغه (مال) نه څه برخه (بېرته) واخلئ چې تاسو دوی ته ورکړی و مګر دا چې دوی ښکاره بدکار وکړي (نو بیا یې تنګولی شئ) او له دوی سره په ښه طریقه ګذران کوئ، نو که دوی ستاسو خوښې نه وي، نو کېدی شي چې تاسو به یو شی بد ګڼئ او الله به په هغه کې ډېر زیات خیر ایښی وي

4|20| او که چېرې تاسو غواړئ چې د یوې ښځې په ځای بله ښځه بَدَله راولئ او تاسو په دوی کې یوې ته ډېرۍ مالونه ورکړي وي، نو له هغه (مال) نه هېڅ شی هم مه اخلئ، ایا تاسو به هغه (مال) اخلئ په بهتان لګولوسره او په ښکاره ګناه سره؟

4|21| او تاسو به هغه (مال) څنګه واپس اخلئ، حال دا چې په تحقیق سره تاسو له یو بل سره یو ځای شوي یئ او هغو (ښځو) له تاسو نه ډېره پخه وعده اخیستې ده!

4|22| او له کومو ښځو سره چې ستاسو پلرونو نکا ح کړی دی، تاسو له هغوی سره نکاح مه کوئ، لېکن هغه چې مخکې تېر شوي دي، بېشکه دا له همېشه د ډېرې بې حیایۍ او د (الله د) غضب کار دی او بده لار ده

4|23| حرامې کړی شوي دي پر تاسو باندې ستاسو میندې، او ستاسو لوڼه، او ستاسو خویندې او ستاسو تروریانې (د پلار خویندې) او ستاسو خاله ګانې (د مور خویندې) او وربرې او خورځې او ستاسو هغه میندې چې تاسو ته یې تی درکړی دی او ستاسو رضاعي خویندې او ستاسو د ښځو میندې (سکه خواښې) او ستاسو پرکټیانې، چې (عمومًا) ستاسو په پرورش کې وي، چې ستاسو له هغو ښځو نه (پیدا وي) چې تاسو ورسره کوروالی کړی وي او که تاسو ورسره کوروالی نه وي کړی، نو (بیا) پر تاسو باندې څه ګناه نشته، او ستاسو د خپلو حقیقي زامنو ښځې (اینګوریانې) او دا چې تاسو د دوه خویندو تر مینځه جمع وکړئ (په یو وخت کې دواړه په نکاح کې وساتئ) لېکن هغه چې مخکې تېر شوي دي، بېشکه الله له همېشه ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی

4|24| او (پر تاسو باندې حرامې کړی شوي دي) مېروښې ښځې مګر (حرامې نه دي) هغه چې تاسو یې مالکان شئ (ستاسو وینځې شي) دا پر تاسو باندې (د) الله لازم کړی (قانون) دی او چې له دغو (ښځو) نه ماسِوا دي هغه تاسو لپاره حلالې دي، (په دې شرط) چې د خپلو مالونو په ذریعه یې غواړئ، چې عفت غوښتونکي یئ، بدکاري کوونکي نه یئ، بیا چې تاسو له هغوی نه د ښځه والي فایده واخیستله، نو هغوی ته خپل مهرونه ورکړئ، چې مقرر شوي دي او (ای خاوندانو او ښځو!) پر تاسو باندې هېڅ حرج نشته په هغه څه کې چې له مقررولو (د مهر) نه پس تاسو په خپلو کې په هغه (کې په کمي، یا زیاتي) باندې راضي شئ، بېشکه الله له ازله په هر څه پوه، ښه حکمت والا دی

4|25| او په تاسو کې چې څوك له اصیلو مومنو ښځو سره د نکاح کولو مالي وَس نه لري، نو (نکاح دې وکړي) له هغو مومنو وینځو سره چې تاسو یې مالکان شوي یئ او الله ستاسو په ایمان ښه عالم دی، ستاسو ځینې له ځینو نورو دي، نو د هغو (وینځو) د مالکانو په اجازت سره له هغوی سره نکاح وکړئ او هغوی ته خپل مهرونه د دستور سره سم ورکړئ، (په دې شرط) چې پاك لمنې وي، بدکارې نه وي او نه پټیاران نیونکې وي، بیا چې کله دوی مېروښې شوې، نو که بدکاري (زنا) یې وکړه، نو په دوی باندې د اصیلو ښځو د سزا نیمایي (سزا) ده، دا (له وینځې سره د نکاح کولو اسانې) په تاسو کې د هغه چا لپاره ده چې د زنا اندېښنه لري او که تاسو (له وینځې سره له نکاح نه) صبر وکړئ (نو دا) تاسو لپاره غوره دي او الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی

4|26| الله غواړي چې تاسو ته (حکمونه) ښه واضحه کړي او تاسو ته د هغو خلقو لارې وښیي چې له تاسو نه مخکې وو، او ستاسو توبه قبوله کړي (تاسو ته په خپل رحمت سره توجه وکړي) او الله ښه عالم، ښه حکمت والا دی

4|27| الله غواړي تاسو ته توجه وکړي (په خپل رحمت سره) او هغه کسان، چې د خواهشاتو تابع کېږي، (هغوی) غواړي ،چې تاسو (له حقې لارې نه) ډېر زیات کاږه شئ

4|28| او الله غواړي چې په تاسو تخفیف (اسانې) راولي او انسان ډېر کمزوری پیدا کړی شوی دی

4|29| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو په خپل مینځ کې د یو بل مالونه په باطله (ناحقه طریقه) مه خورئ مګر داچې تجارت وي، چې ستاسو په خپل مینځې رضامندۍ سره وي او تاسو خپل ځانونه مه وژنئ، بېشکه الله پر تاسو باندې بې حده مهربان دی

4|30| او چا چې دا (کارونه) وکړل، په دې حال کې چې زیاتي کوونکی او ظلم کوونکی و، نو ژر به مونږ دغه (کس) اور ته داخل کړو او دا (کار) الله ته ډېر اسان دی

4|31| که چېرې تاسو له هغو غټو ګناهونو نه ځان وساتئ، چې تاسو ترې منع کولی شئ (، نو) مونږ به له تاسو نه ستاسو (واړه) ګناهونه لرې کړو او ډېر د عزت ځای ته به مو داخل کړو

4|32| او د هغه شي ارزو مه کوئ چې په هغه سره الله ستاسو ځینې په ځینو نورو غوره ګرځولي دي، د سړیو لپاره د خپل عمل حصه ده او د ښځو لپاره د خپل عمل برخه ده او له الله نه د هغه د فضل سوال کوئ، بېشکه الله په هر شي ښه پوه دی

4|33| او د هر یو (سړي او ښځې) لپاره مونږ وارثان مقررکړي دي له هغه (مال) نه چې مور او پلار او نژدې خپلوانو پرېښی وي او هغه کسان چې له هغوی سره ستاسو معاهده شوې ده، نو تاسو هغوی ته د هغوی حصه ورکړئ، بېشکه الله په هر شي باندې ګواه دی

4|34| سړي په ښځو باندې نګرانان دي په سبب د دې چې الله د دوی ځینې په ځینو نورو باندې غوره کړي دي او په سبب د دې چې دوی (سړي) له خپلو مالونو نه انفاق کوي، نو نېکې ښځې اطاعت کوونکې دي او د الله په ساتنې سره پسې شا (د ځان او مال) حفاظت کوونکې دي، او هغه ښځې چې تاسو د هغوی له نافرمانۍ نه وېرېږئ، نو دوی ته نصیحت وکړئ او د ملاستې په ځایونو کې ترې نه جدا شئ او ویې وهئ، نو که ستاسو خبره یې ومنله، نو (بیا) د دوی په خلاف بله لار مه لټوئ، بېشکه الله ډېر اوچت، ډېر لوی دی

4|35| او که تاسو د دغو دواړو په مینځ کې د مخالفت وېره لرئ، نو یو حکَم (مینځګړی) د هغه (سړي) له خاندان نه مقرر کړئ او یو مینځګړی د هغې (ښځې) له کورنۍ نه، که دوی دواړه (ښځه، خاوند، یا ثالثان) د څه اصلاح اراده ولري، (نو) الله به د دې دواړو په مینځ کې موافقت (جوړښت) راولي، بېشکه الله له همېشه ښه پوه، ښه خبردار دی

4|36| او تاسو د الله عبادت کوئ او له هغه سره هېڅ شی مه شریکوئ او له مور او پلار سره ښېګڼه کوئ او له خپلوانو سره او یتیمانو او مسکینانو سره او له خپلوان ګاونډي سره او د څنګله ګاونډي سره او د څنګله ملګري سره او له مسافر سره او له خپلو وینځو، مریانو سره (ښېګڼه کوئ) بېشکه الله نه خوښوي هغه چا لره چې کبرجن، ډېر فخر کوونکی وي

4|37| هغه کسان چې شومتیا کوي او (نورو) خلقو ته د شومتیا کولو حکم کوي او هغه څه پټوي چې الله دوی ته له خپله فضله ورکړي دي او مونږه د کافرانو لپاره سپکوونکی عذاب تیار کړی دی

4|38| او (نه) هغه کسان (خوښوي) چې خلقو ته د ځان ښودلو لپاره خپل مالونه خرچ کوي او په الله او د اخرت په
ورځ ایمان نه راوړي او هغه څوك چې د هغه ملګرى شيطان وي، نو هغه بد ملګرى دى
4|39| او دوى ته به څه نقصان و كه چېرې دوى په الله او په ورځ د اخرت ايمان راوړى وَى او له هغه (مال) نه يې
انفاق کړى وَى چې الله دوى ته ورکړى دى او الله په دوى ښه پوه دى
4|40| بېشکه الله د يوې ذرې په اندازه (هم) ظلم نه کوي او که دا (ذره) يوه نېکي وي، نو هغه به يې دوه چنده کړي
او هغه ته به له خپل جانب نه ښېخي لوى اجر ورکړي
4|41| نو څه حال به وي په هغه وخت کې کله چې مونږ له هر امت نه يو ګواه راولو او تا په دوى باندې (د) ګواه
(په حيث) راولو
4|42| په دغه ورځ کې به هغه کسان ارزو کوي چې كافر شوي دي او د رسول نافرماني يې کړې ده، چې کاشکې په دوى
باندې ځمکه (له پاسه نه) همواره کړى شي، او دوى به له الله نه هيڅ خبره (هم) نشي پټولى
4|43| اى هغو کسانو چې ايمان يې راوړى دى! تاسو د نشې په حالت کې لمانځه ته مه نژدې کېږئ، تر هغه پورې چې
تاسو پوه شئ په هغه څه چې تاسو يې وايئ او نه د جنابت په حالت کې، مګر دا چې لاروي يئ، تر دې چې تاسو غسل
وکړئ او که تاسو بېماران يئ، يا په سفر يئ، يا په تاسو کې يو کس له اودس ماتي راشي، يا تاسو له ښځو سره کوروالى
وکړئ، بيا تاسو اوبه ونه مومئ، نو د ځمکې پاك مخ (خاورې وغيره) ته اراده وکړئ، پس د خپلو مخونو او (تر مړوندونو
پورې د) لاسونو مسح وکړئ، بېشکه الله ډېر معافي کوونکى، ښه مغفرت کوونکى دى
4|44| ايا تاسو هغه کسان نه دي کتلي (د هغوى په حال نه يئ خبر شوي) چې هغوى ته څه حصه له کتابه ورکړى
شوې ده، چې هغوى ګمراهي اخلي او غواړي چې تاسو (هم حقه) لاره ورکه کړئ
4|45| او الله ستاسو په دښمنانو ښه پوه دى او الله كافي دى كارساز او الله كافي دى مدد كوونكى
4|46| او ځيني له هغو کسانو نه چې يهوديان دي، هغوى له خپلو ځايونو نه کلمې بدلوي او هغوى وايي :سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
مونږ واورېدل او مونږ نافرماني وکړه۔'' وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ ''او ته واوره، چې ته اورول شوى نه يې'' اوراعِنَا زمونږ
رعايت وکړه د خپلو ژبو په تاوولو سره او په دين کې د طعن (او عيب) راوښکلو لپاره، او يقينًا که دوى ويلي وى (چې)
سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ''مونږ واورېدل او اطاعت مو وکړ''، او اِسْمَعْ ''واوره''، وَانْظُرْنَا ''او مونږ ته وګوره''، نو دا (کلام) به
د هغوى لپاره ډېر غوره او ډېر درست ساتونکى و او لېکن الله د دوى د کفر په سبب په دوى لعنت کړى دى، نو دوى
ايمان نه راوړي مګر ډېر لږ (خلق)
4|47| او اى هغو کسانو چې هغوى ته کتاب ورکړى شوى دى! تاسو په هغه (کتاب) ايمان راوړئ چې مونږ نازل کړى
دى، چې تصديق کوونکى دى د هغو (کتابونو) چې له تاسو سره دي، مخکې له دې چې مونږ څه مخونه محوه کړو، بيا
دغه (مخونه) خپلو شاګانو ته ورواړوو، يا پرې مونږ لعنت وکړو، لکه څنګه چې مونږ لعنت کړى و د خالي د ورځې په
ملګرو، او د الله کار (خامخا) پوره کړى شوى وي
4|48| بېشکه الله نه بخښي دا چې له هغه سره دې (څوك) شريك کړى شي او هغه بخښي هغه (ګناه) چې له دې
(شرك، يا کفر) نه کمه وي د چا لپاره چې وغواړي او څوك چې له الله سره شريك ونيسي، نو يقينًا هغه ډېره لويه ګناه
راجوړه کړله
4|49| ايا تاسو هغه کسان نه دي کتلي چې د خپلو ځانونو تزکيه (ستاينه) کوي (داسې نه ده) بلکې الله پاکوي چا لره
چې وغواړي، اوپه دوى به د کجورې د نرۍ تار په برابر هم ظلم ونه کړى شي
4|50| ته وګوره دوى څنګه په الله باندې دروغ ورتړي او دا (دروغ) د ښکاره ګناه کېدلو لپاره کافي دي
4|51| ايا تا هغو کسانو ته نه دي کتلي چې هغوى ته يوه برخه له کتابه ورکړى شوې وه، چې هغوى (اوس) په بت او
په شيطان (هم) ايمان راوړي او د کافر شوو کسانو (مشرکانو) په باره کې وايي: دا (کفار) له مومنانو نه زيات، سمه
لارموندونکي دي
4|52| دا هغه کسان دي چې الله په دوى لعنت کړى دى او په چا باندې چې الله لعنت وکړي، نو ته به کله هم د هغه
لپاره مدد کوونکى ونه مومې
4|53| ايا د دوى لپاره په بادشاهۍ کې څه برخه شته؟ (نشته او که وَى) نو په دغه وخت کې به دوى خلقو ته نقير (د
کجورې د زړي داغ) هم نه ورکوي
4|54| **يا دوى له خلقو سره حسد کوي په هغه څه چې الله هغوى ته له خپل فضل نه ورکړى دى، پس يقينًا مونږ الِ**
ابراهيم ته کتاب او حکمت ورکړى و او مونږه هغوى ته ډېره لويه بادشاهي ورکړې وه
4|55| نو له دوى نه ځينې هغه دي چې په ده يې ايمان راوړى دى او ځينې له دوى نه هغه دي چې له ده نه يې مخ
اړولى دى، او د (کافرانو لپاره) جهنم کافي دى، چې لمبې وهونکى دى
4|56| بېشکه هغه کسان چې زمونږ په ايتونو کافر شوي دي ژر ده چې مونږ به هغوى اور ته ننباسو، هر کله چې د هغوى
څرمنې (په اور) پخې شي، مونږ به هغوى ته له هغو نه غير نورې څرمنې وربدلې کړو، د دې لپاره چې دوى عذاب
وڅکي، بېشکه الله ډېر غالب، ښه حکمت والا دى
4|57| او هغه کسان چې ايمان يې راوړى دى او نېك عملونه يې کړي دي، يقينًا مونږ به دوى داسې جنتونو ته داخل کړو
چې د هغو له لاندې وَلې بهېږي، چې دوى به په هغو کې تل ترتله، همېشه وي، د دوى لپاره په هغو کې ښې پاکې
بيبياني دي او مونږ به دوى ښه ګور سيورې ته داخل کړو
4|58| بېشکه الله تاسو ته د دې حکم کوي چې امانتونه خپلو حقدارو ته وسپارئ او دا چې کله تاسو د خلقو په مينځ کې
فيصله کوئ، (نو) په انصاف سره فيصله کوئ، بېشکه الله تاسو ته ډېر ښه نصيحت کوي، بېشکه الله ښه اورېدونکى، ښه
ليدونکى دى
4|59| اى هغو کسانو چې ايمان يې راوړى دى! د الله خبره منئ او د رسول خبره منئ او د خپلو د امر د خاوندانو، نو
که چېرې تاسو په خپلو کې د څه شي په باره کې جګړه وکړئ، نو هغه (شى) الله او د هغه رسول ته وګرځوئ۔ که
چېرې تاسو په الله او په ورځ د اخرت ايمان لرئ، دا (کار) ډېر غوره دى او د انجام په لحاظ ډېر ښه دى
4|60| ايا تا هغه کسان نه دي کتلي چې دا دعوىٰ کوي چې دوى په هغه څه ايمان راوړى دى چې تا ته نازل کړى شوي
دي او په هغه څه چې له تا نه مخکې نازل کړى شوي دي، دوى غواړي دا چې خپل منځي فيصلې طاغوت ته يوسي،
حال دا چې دوى ته له هغه نه د انکار کولو حکم شوى دى او شيطان غواړي چې دوى بې لارې کړي، په ډېرې لرې
ګمراهۍ سره
4|61| او کله چې دوى ته وويل شي هغه (قرآن) ته راشئ چې الله نازل کړى دى او رسول ته (راشئ، نو) ته به
منافقان وينې چې له تا نه مخ اړوي، سخت مخ اړول
4|62| نو څه حال به وي (د دوى) چې کله دوى ته څه مصيبت ورسېږي په سبب د هغو (کارونو) چې د دوى لاسونو

مخکې لېږلي دي، بیا تا ته راشي، چې په الله قسمونه خوري چې زمونږ اراده یوازې ښېګڼه کول او موافقت راوستل وو
4|63 دا هغه کسان دي چې الله پوهېږي په هغه څه چې د دوی په زړونو کې دي، نو ته له دوی نه مخ واړوه او دوی ته
نصیحت وکړه او دوی ته د دوی د نفسونو په باره کې ښه اثر کوونکې خبره وکړه
4|64 او نه دی لېږلی مونږ هېڅ رسول مګر د دې لپاره چې د الله په حکم سره د هغه اطاعت وکړی شي او که په
رښتیا دوی په هغه وخت کې تا ته راغلي وَی چې دوی په خپلو ځانونو ظلم وکړ، بیا یې له الله نه بخښنه غوښتې وَی
او د دوی لپاره رسول (هم) بخښنه غوښتې وَی (، نو) خامخا دوی به الله ښه توبه قبلوونکی، بې حده رحم کوونکی
موندلی و
4|65 پس داسې نه ده، ستاپه رب مې دې قسم وي! دوی مومنان کېدی نشي تر هغه پورې چې دوی په خپل مینځ کې
په پېښو جګړو کې تا فیصله کوونکی ومني، بیا په خپلو نفسونو کې ستا د کړې فیصلې په باره کې هېڅ تنګي ونه مومي او
په ښو منلو سره یې ومني
4|66 او که په رښتیا مونږه په دوی باندې دا فرض کړي وَی چې خپل ځانونه قتل کړئ، یا له خپلو کورونو نه ووځئ (،
نو) دا کار به نه و کړی مګر په دوی کې ډېرو لږو (خلقو) او که په رښتیا دوی هغه کار کړی وَی د څه چې ورته
نصیحت کېږي (، نو) دا به د دوی لپاره یقینًا ډېر غوره و، او د کلکوالي په لحاظ به ډېر سخت و
4|67 او په دغه وخت کې به یقینًا مونږه دوی ته له خپل جانبه ډېر لوی اجر ورکړی و
4|68 او مونږ به یقینًا دوی په نېغه لار روان کړي وو
4|69 او څوک چې د الله او د (هغه د) رسول اطاعت وکړي، نو دغه کسان به له هغو خلقو سره وي په چا باندې چې
الله انعام کړی دی، چې نبیان، او صدیقین او شهیدان او صالحان دي او دغه خلق ښه ملګري دي
4|70 دا د الله له جانبه (پېرزوېنه او) فضل دی او الله کافي دی، ښه پوه
4|71 ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! خپلې وسلې واخلئ، پس (د جنګ‌لپاره) بېلې بېلې ډلې ووځئ، یا ټول په
جمع ووځئ
4|72 او بېشکه په تاسو کې ځینې خامخا هغه دي چې ارومرو به (غزا ته په تلو کې) تاخیر کوي، او که چېرې تاسو ته
څه مصیبت ورسېږي (، نو) هغه وایي: یقینًا الله په ما باندې پېرزوینه وکړه، چې په دغه وخت کې زه له دوی سره حاضر
نه وم
4|73 او که چېرې پر تاسو باندې د الله له جانبه څه فضل وشي (، نو) دوی به خامخا (په داسې انداز کې) وایي
ګویاکې ستاسو په مینځ کې او د هغه په مینځ کې هېڅ دوستي (او مینه) نه وه: کاشکې زه (هم) له دوی سره وَی، نو
ډېره لویه کامیابي به مې حاصله کړې وَی
4|74 نو (لازم دہ چې) هغه کسان دې د الله په لار کې وجنګېږي چې دنیایي ژوند د اخرت په بدل کې خرڅوي
(قربانوي) او څوک چې د الله په لار کې جنګېږي، بیا هغه ووژل شي، یا (په دښمن) غالبه شي، نو مونږ به هغه ته
ژر ډېر لوی اجر ورکړو
4|75 او په تاسو څه شوي دي چې تاسو د الله په لاره کې نه جنګېږئ او د کمزورو سړیو او ښځو او ماشومانو (د
خلاصولو) په لاره کې، هغه کسان چې وایي: ای زمونږه ربه! ته مونږه له دې کلي نه وباسه، چې اوسېدونکي یې ظالمان
دي او ته زمونږ لپاره له خپل اړخه کوم دوست (حمایت کوونکی) مقرر کړه او ته زمونږ لپاره له خپل جانبه کوم مدد
کوونکی مقرر کړه
4|76 هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی، هغوی د الله په لار کې جنګېږي او هغه کسان چې کفر یې کړی دی، هغوی
د طاغوت (شیطان) په لار کې جنګېږي، نو تاسو د شیطان له دوستانو سره جنګېږئ، بېشکه د شیطان چل (او مکر)
له همېشه ضعیف دی
4|77 ایا تا هغه کسان نه دي کتلي، چې هغوی ته وویل شو: خپل لاسونه (له جنګ‌نه) بند وساتئ او لمونځ قایموئ او
زکات ورکوئ، نو کله چې پر هغوی باندې جنګ‌کول فرض کړی شول (، نو) ناڅاپه په دغه وخت کې په هغو کې یوه ډله
له خلقو نه وېرېدله، له الله نه د وېرېدلو په شان، یا (له دې نه هم) زیات وېرېدل، او ویې ویل: ای زمونږه ربه! تا پر
مونږ باندې جنګ‌کول ولې فرض کړل؟ ولې ته مونږ ته تر نژدې مودې پورې مهلت نه راکوې؟ ته (ورته) ووایه: د دنیا فایده
ډېره لږه ده او اخرت ډېر غوره دی د هغه چا لپاره چې پرهېزګاره شو او په تاسو به د کجورې د هډوکي د نرۍ تار
(قدرې) ظلم (هم) ونه کړی شي
4|78 تاسو چې په هر ځای کې یئ، مرګ به تاسو رالاندې کړي، اګر که تاسو په سختو مضبوط کړی شویو قلاګانو کې یئ،
او که چېرې په دوی څه خوشحالي راشي (، نو) وایي: دا د الله له جانبه ده او که په دوی څه سختي راشي (، نو)
وایي: (ای نبي!) دا ستا له طرفه ده۔ ته (ورته) ووایه: دا هر څه (خوشحالي او تکلیف) د الله له خوا دي، نو په
دې قوم څه شوي دي چې نژدې نه دي چې په څه خبره پوه شي
4|79 تا ته چې څه خوشحالي هم دررسېدلې ده، نو د الله له جانبه ده او تا ته چې څه تکلیف هم
دررسېدلی دی، نو (هغه) ستا د نفس له جانبه دی او (ای نبي!) ته مونږه د خلقو لپاره رسول لېږلی یې
و- کفي- ی- الله (د) ګوله- (په حیث)
4|80 چا چې د رسول اطاعت وکړ، نو یقینًا هغه د الله اطاعت وکړاو څوک چې (له اطاعت نه) وګرځېده، نو ته مونږه
پر هغوی باندې ځارونکی (نګهبان) نه یې لېږلی
4|81 او دوی وایي: (زمونږ کار ستا) خبره منل دي، نو کله چې ستا له خوا نه ووځي (، بیا) په دوی کې یوه ډله د
شپې مشورې کوي، له هغې خبرې نه غیر چې دوی کوله، او الله لیکي هغه خبرې چې دوی یې د شپې تدبیر کوي، نو ته
له دوی نه مخ واړوه او په الله باندې توکل وکړه او الله کافي دی کارساز
4|82 ایا نو دوی په قرآن کې غور نه کوي او که چېرې دا د غیرالله له خوا وَی، دوی به په ده کې خامخا ډېر زیات
اختلاف موندلی و
4|83 او کله چې دوی ته د امن، یا وېرې څه خبره راشي، دوی هغه خوره (نشر) کړي۔ او که چېرې دوی هغه رسول ته
او خپلو د کار خاوندانو (حاکمانو) ته رسولې وَی، (نو) خامخا په دوی کې به هغو کسانو دا (خبره) معلومه کړې وَی، څوک
چې د دې استنباط او راوېستنه کوي۔ او که پر تاسو باندې د الله فضل او د هغه رحمت نه وَی، خامخا تاسو به د شیطان
تابعداري کړې وه۔ مګر لږو خلقو (به نه وه کړې)
4|84 نو ته د الله په لاره کې جنګ‌کوه، ته یوازې د خپل نفس په هکله ذمه وار ګرځولی شې او مومنانو ته ترغیب
ورکړه، کېدی شي چې الله د هغو کسانو جنګ‌بند کړي چا چې کفر کړی دی، او الله ډېر سخت دی د جنګ‌په لحاظ او
ډېر سخت دی د سزا ورکولو په لحاظ
4|85 چا چې سفارش وکړ، ښه سفارش، هغه ته به په دې (سفارش) سره (د ثواب) برخه وي او چا چې سفارش وکړ،

بد سفارش (، نو) هغه ته به په دې سره (د ګناه) پيټی وي او الله له همېشه په هر شي باندې قدرت لرونکی دی
او کله چې تاسو ته په سلام ويلو سره دعا وکړی شي، نو تاسو له هغې نه غوره جواب ورکړئ، يا هم هغه ور 4|86|
وګرځوئ ـ، بېشکه الله د هرشي ښه حساب کوونکی دی
الله (چې دی) نشته هېڅ لايق د عبادت مګر يواځې هم دی دی، هغه به تاسو خامخا د قيامت ورځې ته راجمع 4|87|
کړي، چې په هغې کې هېڅ شك نشته او له الله نه په خبره کې ډېر رښتينی څوك دی؟
نو د منافقانو په باره کې په تاسو څه شوي دي، چې دوه ډلې شوئ، حال دا چې الله هغوی د خپلو عملونو په 4|88|
سبب نسکور کړي دي، ايا تاسو غواړئ چې هغه کس په نېغه لار روان کړئ چې الله ګمراه کړی دی، او چې الله څوك
ګمراه کړي، نو ته به هېڅ کله هم د هغه لپاره (نېغه) لار ونه مومې
دوی خوښوي چې تاسو (هم) کافران شئ، لکه څنګه چې دوی کافران شوي دي، بيا به تاسو (ټول) يو شان شئ، 4|89|
نو تاسو له دوی نه هېڅ دوستان مه نيسئ تر هغه پورې چې دوی د الله په لار کې هجرت وکړي، نو که دوی (د الله له
لارې نه) وګرځېدل، نو تاسو دوی نيسئ او دوی وژنئ کوم ځای چې تاسو دوی ومومئ او تاسو له دوی نه مه هېڅ دوست
نيسئ او نه مدد کوونکی
مګر هغه کسان چې د داسې قوم سره پيوند لري چې ستاسو په مينځ کې او د هغوی په مينځ کې معاهده (تړون) 4|90|
وي، يا هغوی تاسو ته راشي چې سينې يې له تاسو سره له جنګکولو نه، يا له خپل قوم سره له جنګکولو نه تنګې وي
او که الله غوښتلی (، نو) دوی به يې خامخا پر تاسو باندې زورور کړي وَی، بيا به دوی له تاسو سره خامخا جنګکړی
و، پس که دوی له تاسو نه ډډه وکړي، نوله تاسو سره جنګونه کړي او تاسو ته د سولې درخواست وکړي، بيا نو الله تاسو
لپاره په دوی باندې هېڅ لاره نه ده ګرځولې
ژر دی چې تاسو به نور خلق ومومئ چې هغوی غواړي چې له تاسو نه په امن (او بېغمه) شي او له خپل قوم 4|91|
نه (هم) په امن شي، هر وخت چې فتنې (کفر او وراني) ته وبللی شي، (نو) په هغې کې نسکور پرېوځي، نو که دوی
له تاسو نه په ډډه نه شول، او تاسو ته يې سوله پېش نه کړله او خپل لاسونه يې (له جنګ) نه بند نه کړل، بيا نو تاسو
دوی نيسئ او دوی وژنئ کوم ځای چې تاسو دوی ومومئ او دغه خلق دي چې مونږ تاسو ته د دوی په خلاف (د جنګ
کولو) ښکاره دليل ګرځولی دی
او د هېڅ مومن لپاره دا حق نشته چې بل مومن قتل کړي مګر دا چې په خطا سره وي، او چا چې مومن په خطا 4|92|
سره قتل کړ، نو د يو مومن څټ(مريي، وينځې) ازادول لازم دي او ديت دی چې د هغه (مقتول) وارثانو ته به سپارلی
شي، مګر دا چې هغوی (وارثان) يې معاف کړي، نو که چېرې هغه ستاسو د دښمن له قوم ځنې وي او دا (مقتول)
مومن وي، بيا نو د يو مومن څټازادول دي، او که چېرې له داسې قوم ځنې وي چې ستاسو په مينځ کې او د هغوی په
مينځ کې معاهده وي، نو بيا ديت دی چې د هغه وارثانو ته به سپارلی شي او مومن څټ(غلام، وينځه) ازادول دي، نو
چا چې (څټ) ونه مونده، نو پرله پسې دوه مياشتې روژې نيول دي، د الله له جانبه د توبې لپاره۔ او الله له همېشه ښه
پوه، ښه حکمت والا دی
او هغه څوك چې مومن په قصد (او ارادې) سره قتل کړي، نو د هغه سزا جهنم دی، چې همېشه به په هغه کې 4|93|
وي او الله په ده باندې غضب کړی دی او په ده يې لعنت کړی دی او د ده لپاره يې ببخې لوی عذاب تيار کړی دی
ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! کله چې تاسو د الله په لار کې سفر کوئ، نو ښه تحقيق کوئ او څوك 4|94|
چې په تاسو سلام واچوي، هغه ته دا مه وايئ چې ته مومن نه يې، ـتاسو د دنيايي ژوند سامان غواړئ، نو له الله سره
ډېر زيات غنيمتونه دي، له دې نه مخکې تاسو هم همداسې وئ، بيا پر تاسو باندې الله فضل وکړ، نو ښه تحقيق کوئ،
بېشکه الله په هغو کارونو چې تاسو يې کوئ، ښه خبردار دی
په مومنانو کې ناست خلق، چې تکليف والا نه دي، (دوی) او د الله په لار کې په خپلو مالونو او ځانونو سره جهاد 4|95|
کوونکي سره برابرېدلی۔ نه شي، الله په خپلو مالونو او ځانونو سره جهاد کوونکو ته په ناستو باندې په لويې مرتبې سره
فضيلت ورکړی دی، او له هر يو سره الله د ښې بدلې وعده کړې ده، او الله جهاد کوونکو ته په ناستو باندې په ډېر لوی
اجر سره غوره والی ورکړی دی
چې د هغه (الله) له طرف نه مرتبې دي او بخښنه او مهرباني ده، او الله له همېشه بخښونکی، بې حده رحم 4|96|
کوونکی دی
بېشکه هغه کسان چې ملايکو د هغوی روحونه قبض کړل، په داسې حال کې چې په خپلو ځانونو ظلم کوونکي وو، 4|97|
ورته وايي به: تاسو په څه حال کې وئ؟ دوی به وايي: مونږه په (هغې) ځمکه کې کمزوري کړی شوي وو، ورته وبه
وايي: ايا د الله ځمکه فراخه نه وه چې تاسو په هغې کې هجرت کړی وَی، نو دغه خلق (چې دي) د دوی اوسېدنځای
جهنم دی او هغه د ورتلو بد ځای دی
مګر هغه (په رښتيا) کمزوري کړی شوي سړي او ښځې او ماشومان، چې نه د هېڅ حيلې وَس لري او نه څه لاره 4|98|
مومي
نو دغه خلق (چې دي) امېد دی چې الله به هغوی ته معافي وکړي او الله له ازله ښه معافي کوونکی، ښه 4|99|
بخښونکی دی
او چا چې د الله په لار کې هجرت وکړ(، نو) هغه به په ځمکه کې د اوسېدو ډېر ځايونه او فراخي ومومي او 4|100|
څوك چې له خپله کوره وځي، چې الله ته او د هغه رسول ته هجرت کوونکی وي، بيا مرګ‌دی رالاندې کړي، نو يقيناً د ده
اجر په الله باندې ثابت شو، او الله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
او کله چې تاسو په ځمکه کې سفر کوئ، نو پر تاسو باندې هېڅ ګناه نشته چې له لمانځه نه څه حصه کمه کړئ 4|101|
که تاسو وېرېدلئ له دې نه چې کافران شوي خلق به تاسو په فتنه کې واچوي، بېشکه کافران له همېشه ستاسو ښکاره
دښمنان دي
او کله چې ته په دوی کې موجود يې، بيا ته دوی ته لمونځ ودروې، نوله دوی نه دې يوه ډله له تا سره ودرېږي 4|102|
او خپلې وسلې دې (هم له ځانه سره) ونيسي، نو کله چې دوی سجده وکړي، نو دوی دې ستاسو شا ته شي او هغه بله
ډله دې راشي چې لمونځ يې نه دی کړی، نو هغوی دې له تا سره لمونځ وکړي او خپل د ساتنې سامان او خپلې وسلې
دې (له ځانه سره) ونيسي، کافران شوي خلق دا ارزو لري چې کاشکې تاسو له خپلو وسلو او خپلو سامانونو نه غافله شئ،
بيا هغوی پر تاسو باندې په يو ځلي زوروره حمله وکړي۔ او پر تاسو باندې هېڅ ګناه نشته که تاسو ته د باران په وجه څه
تکليف وي، يا تاسو بيماران يئ دا چې تاسو خپلې وسلې کېږدئ، او خپله بيداري (د ساتنې سامان) راکلکه کړئ، بېشکه الله
د کافرانو لپاره سپکوونکی عذاب تيار کړی دی
بيا چې کله تاسو لمونځ ادا کړئ، نو الله يادوئ، په ولاړه او ناسته او په خپلو اړخونو باندې (چې پراته يئ)، بيا 4|103|
چې کله تاسو مطمئن (ډاډمن) شئ، نو لمونځ قايموئ (د اطمينان د حالت لمونځ) بېشکه لمونځ له شروع نه په مومنانو

باندې په (معلومو) وختونو کې فرض کړی شوی دی
4|104| او تاسو د (کافرو) خلقو په لټون کې سستي (کمزوري) مه کوئ، که تاسو یئ چې په تکلیف کېږئ، نو بېشکه
هغوی (هم) په تکلیف کېږي، لکه څنګه چې تاسو په تکلیف کېږئ او تاسو له الله نه د هغه څه امېد لرئ چې هغوی یې
امېد نه لري او الله له همېشه ښه پوه، ښه حکمت والا دی
4|105| بېشکه مونږ تا ته کتاب په حقه سره نازل کړی دی، د دې لپاره چې ته د خلقو په مینځ کې فیصله وکړې په هغه
څه سره چې الله تا ته ښودلي دي او ته د خیانت کوونکو لپاره جګړه کوونکی مه جوړېږه
4|106| او له الله نه بخښنه غواړه، بېشکه الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
4|107| او ته د هغو کسانو له طرفه جګړه مه کوه چې له خپلو ځانونو سره خیانت کوي، بېشکه الله له هغه چا سره مینه
نه کوي چې ډېر خاین، سخت ګناهګار وي
4|108| دوی پټول کوي له خلقو نه او له الله نه پټول نه کوي، حال دا چې هغه (الله) له دوی سره وي کله چې دوی
د شپې د هغې خبرې په باره کې مشورې کوي چې هغه (الله) یې نه خوښوي، او الله هغو عملونو لره چې دوی یې
کوي، راګېروونکی دی
4|109| واورئ! دا تاسو خلق یئ چې د دوی له طرفه مو په دنیایي ژوند کې جګړه وکړه، نو د قیامت په ورځ به له الله
سره د دوی له طرفه څوك جګړه کوي؟ یا څوك به د دوی لپاره کارساز جوړېږي؟
4|110| او هر څوك چې څه بد عمل وکړي یا په خپل ځان ظلم وکړي، بیا له الله نه بخښنه وغواړي (، نو) الله به ډېر
بخښونکی، بیحده رحم کوونکی ومومي
4|111| او هر څوك چې څه ګناه وکړي، نو بېشکه هم دا خبره ده چې د خپل ځان په ضرر یې کوي، او الله له همېشه
ښه پوه، ښه حکمت والا دی
4|112| او هر څوك چې څه خطا وکړي یا څه ګناه بیا د هغې تور په (بل) بې ګناه پورې کوي، نو یقینًا هغه د غټ
تهمت او ښکاره ګناه بار پورته کړ
4|113| او که په تا باندې د الله فضل او د هغه رحمت نه وَی (، نو) خامخا په دوی کې یوې ډلې اراده کړې وه چې
تا ګمراه کړي او دوی نه ګمراه کوي مګر خپل ځانونه، او تا ته هېڅ قسمه ضرر نشي دررسولی. او الله په تا باندې کتاب
(قرآن) او حکمت (سنت) نازل کړی دی او تا ته یې هغه څه درزده کړي دي چې ته پرې نه پوهېدلې، او په تا باندې د
الله فضل ډېر لوی دی
4|114| هېڅ خیر نشته د هغوی په ډېرو پټو مشورو کې مګر هغه څوك چې حکم وکړي د صدقې کولو، یا د نېکۍ کولو، یا
د خلقو په مینځ کې د اصلاح (روغې) کولو، او هر څوك چې دغه کارونه د الله د رضا لټولو لپاره وکړي، نو ژر ده چې
هغه ته به مونږ ډېر لوی اجر ورکړو
4|115| او هغه څوك چې له رسول سره مخالفت وکړي، وروسته له دې نه چې هغه ته نېغه لار ښه څرګنده شوه، او د
مومنانو له لارې نه غیر د بلې (لارې) تابع شي (، نو) مونږ به دغه (کس) هغه څه ته وروګرځوو چې دی ورته
ورګرځېدلی دی او جهنم ته به یې داخل کړو او هغه د ورتلو بد ځای دی
4|116| بېشکه الله نه بخښي دا چې له هغه سره شریك ونیول شي او بخښي هغه (ګناهونه) چې له دې (شرك، کفر)
نه کم دي، د چا لپاره چې یې وغواړي، او څوك چې له الله سره شریك ونیسي، نو یقینًا هغه ګمراه شو په ډېرې لرې
ګمراهۍ سره
4|117| دوی له هغه (الله) نه غیر نه بلي مګر ښځې (ښځ نومي بتان) او دوی نه بلي مګر سرکښه شیطان لره
4|118| الله په هغه لعنت کړی دی او هغه (شیطان) وویل: زه به خامخا لازمًا ستاپه بنده ګانو کې یوه مقرره برخه
راګېروم
4|119| او زه به خامخا لازمًا هغوی ګمراه کوم او زه به خامخا لازمًا هغوی په ارزوګانو کې اچوم او زه به خامخا لازمًا
هغوی ته حکم کوم، بیا به هغوی خامخا د څارویو غوږونه څیروي او زه به خامخا هغوی ته حکم کوم، نو هغوی به ارومرو د
الله په تخلیق کې تغییر (بدلون) راولي او چا چې له الله نه غیر شیطان دوست ونیوه، نو یقینًا هغه تاواني شو، ښکاره
تاواني کېدل
4|120| هغه (شیطان) دوی ته وعدې ورکوي او په ارزوګانو کې یې اچوي او شیطان دوی ته وعدې نه ورکوي مګر د دوکې
(چل ول)
4|121| دغه خلق دي چې د دوی استوګنه جهنم دی او دوی به له هغه نه هېڅ خلاصی ونه مومي
4|122| او هغه کسان چا چې ایمان راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي ژر ده چې مونږ به دوی داسې جنتونو ته
داخل کړو چې د هغو له لاندې ولې بهیږي، چې دوی به په هغو کې تل ترتله وي، (دا) د الله حقه وعده ده او له الله
نه په خبره کې څوك زیات رښتینی دی؟
4|123| نه ستاسو په ارزوګانو څه کېږي او نه د اهلِ کتابو په ارزوګانو، (بلکې) چا چې هم بد عمل وکړ هغه ته به د
دغه (بد عمل) بدله ورکولی شي او هغه به ونه مومي د ځان لپاره له الله نه غیر هېڅ کار سازی او نه څوك مدد کوونکی
4|124| او چې چا هم د نېکیو عمل وکړ، نر وي او که ښځه، خو چې مومن وي، نو دغه خلق به جنت ته داخلېږي او
په دوی به د کجورې د زړي د داغ هومره ظلم (هم) نه کېږي
4|125| او د دین په لحاظ له هغه کس نه څوك زیات ښه دی، چې خپل مخ یې الله ته تابع کړ او هغه نېکي کوونکی
و. او هغه د ابراهیم د ملت تابع شي، چې یواځې حق پسې تلونکی و، او الله ابراهیم لره خلیل نیولی دی
4|126| او خاص د الله لپاره دي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي او الله هر
شي لره ښه راګېروونکی دی
4|127| او (ای نبي!) دوی له تا نه د ښځو په باره کې تپوس کوي، تهووایه: الله تاسو ته د هغوی په باره کې فتویٰ
درکوي او هغه (حکم هم شته) چې تاسو ته په کتاب کې تلاوت کولی شي د هغو یتیمو ښځو په باره کې چې تاسو
هغوی ته د هغوی لپاره مقرر شوی (مهر) نه ورکوئ او له هغوی سره د نکاح کولو رغبت لرئ او د کمزورو ماشومانو په
باره کې او د دې په باره کې چې تاسو د یتیمانو لپاره په انصاف سره قایم اوسئ. او تاسو چې څه نېکي کوئ، بېشکه الله
په هغې باندې ښه عالم دی
4|128| او که چېرې یوه ښځه له خپل خاوند نه د زیاتي، یا مخ اړونې اندېښنه ولري، نو په دې دواړو باندې هېڅ ګناه
نشته چې په خپل مینځ کې په څه شان هم روغه وکړي، او روغه کول ډېر غوره دي او نفسونه شومتیا ته حاضر کړی شوي
دي او که تاسو نېکي وکړئ او پرهېزګاره شئ، نو یقینًا الله په هغو کارونو چې تاسو یې کوئ؛ ښه خبردار دی
4|129| او تاسو به کله هم (دا) وَس ونه لرئ چې د ښځو په مینځ کې انصاف وکړئ اګر که تاسو (د دې) حرص (هم)
وکړئ، نومه کږېږئ (یوې خوا ته) پوره کږېدل، چې تاسو هغه (بله) پرېږدئ په شان د زوړندې کړی شوې او که تاسو صلح

وکړئ او پرهېزګاره شئ، نو بېشکه الله له همېشه ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
4|130| او که دواړه له یو بل نه بېل شي (، نو) الله به هر یو په خپلې فراخۍ سره غني کاندي او الله له همېشه فراخۍ والا، ښه حکمت والا دی
4|131| او خاص د الله لپاره دي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي او یقینًا یقینًا مونږه هغو کسانو ته کلك حکم کړی دی چې له تاسو مخکې ورته کتاب ورکړی شوی و او تاسو ته هم، چې له الله نه ووېرېږئ او که تاسو کفر وکړئ، نو یقینًا خاص د الله لپاره دي هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هغه څه چې په ځمکه کې دي او الله له همېشه غني (او) ښه ستایل شوی دی
4|132| او خاص د الله لپاره دي هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هغه څه چې په ځمکه کې دي او الله ښه کافي دی کارساز
4|133| که هغه وغواړي تاسو به فناکړي ای خلقو! اونور خلق به راولي۔ او الله په دې باندې ښه قادر دی
4|134| څوك چې داسې دی چې د دنیا بدله غواړي، نو له الله سره د دنیا او اخرت دواړو بدله ده او الله ښه اورېدونکی، ښه لیدونکی دی
4|135| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! شئ تاسو قایم اوسېدونکي په انصاف باندې، ګواهي کوونکي د الله لپاره، اګر که (دا ګواهي) ستاسو د خپلو ځانونو، یا مور او پلار او نژدې خپلوانو په خلاف وي، که هغه (کس) مالداره وي، یا غریب وي، نو الله د دې دواړو ډېر خیرغوښتونکی دی، نو تاسو (له حق نه) د اوړېدلو لپاره د خواهشاتو پیروي مه کوئ او که تاسو ژبې کږې کړئ، یا مخ واړوئ، نو یقینًا الله په هغو کارونو چې تاسو یې کوئ ښه خبردار دی
4|136| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو په الله ایمان راوړئ او د هغه په رسول او په هغه کتاب چې هغه په خپل رسول باندې نازل کړی دی او په هغو کتابونو چې له ده نه یې مخکې نازل کړي دي، او څوك چې په الله سره کافر شي او د هغه په ملایکو او د هغه په کتابونو او د هغه په رسولانو او د اخرت په ورځ، نو یقینًا هغه ګمراه شو په ډېرې لرې ګمراهۍ سره
4|137| بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړ، بیا دوی کافر شول، بیا یې ایمان راوړ، بیا کافر شول، بیا دوی په کفر کې ښه مخ په وړاندې لاړل (، نو) الله کله هم داسې نه دی چې دوی ته بخښنه وکړي او نه داسې دی چې دوی به په (نېغه) لاره روان کړي
4|138| منافقانو ته زېری ورکړه چې بېشکه د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
4|139| هغه کسان چې له مومنانو نه غیر کافران دوستان نیسي، ایا دوی د هغوی په خوا کې عزت لټوي؟ نو بېشکه عزت ټول د الله لپاره دی
4|140| او یقینًا هغه (الله) پر تاسو باندې په کتاب کې دا (حکم) نازل کړی دی چې کله تاسو د الله ایتونه واورئ، چې په هغو سره کفر کېږي او په هغو پورې مسخرې کېږي، نو تاسو له هغوی (کفر او استهزا کوونکو) سره مه کېنئ تر دې چې هغوی له دې نه علاوه (په نورو) خبرو کې مشغوله شي، بېشکه تاسو په دغه وخت کې د هغوی په شان یئ، بېشکه الله منافقانو او کافرانو ټولو لره په جهنم کې راجمع کوونکی دی
4|141| هغه (منافقان) چې ستاسو په باره کې انتظار کوي، نو که د الله له جانبه تاسو ته فتح حاصله شي، دوی وایي: ایا مونږ له تاسوسره ملګري نه وو؟ او که چېرې د کافرانو لپاره څه برخه وي، (بیا کافرو ته) دوی وایي: ایا مونږ په تاسو غالب شوي نه وو او (ایا) مونږ تاسو له مومنانو نه بچ نه کړئ، نو الله به ستاسو په مینځ کې د قیامت په ورځ فیصله کوي۔ او الله به کله هم د کافرانو لپاره په مومنانو باندې (د غلبې) څه لار جوړه نه کړي
4|142| بېشکه منافقان له الله سره دوکه کوي او الله له دوی سره دوکه کوونکی دی او کله چې دوی لمانځه ته پاڅېږي (، نو) سست (کاهلان) پاڅېږي، خلقو ته ځانونه ښیي او الله نه یادوی مګر ډېر ل
4|143| دوی د دې (کفر او اسلام) په مینځ کې زړه نازړه دي، نه (سم) د دوی په طرف دي او نه (سم) د هغوی په طرف دي او هغه څوك چې الله یې ګمراه کړي، نو ته به کله هم د هغه لپاره څه لار ونه مومې
4|144| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! له مومنانو نه غیر کافرانو لره دوستان مه نیسئ، ایا تاسو غواړئ چې د الله لپاره د خپل ځان په خلاف ښکاره دلیل ثابت کړئ
4|145| بېشکه منافقان د اور تر ټولو لاندینۍ طبقه کې دي او ته به کله هم د هغوی لپاره څوك مدد کوونکی ونه مومې
4|146| مګر هغه کسان چې توبه یې وېستله او د ځان اصلاح یې وکړه او په (دین د) الله یې منګولې کلکې ولګولې او خپل دین یې د الله لپاره خالص کړ، نو دغه کسان به له مومنانو سره وي او ژر ده چې الله به مومنانو ته ببخي لوی اجر ورکړي
4|147| الله تاسو ته په عذاب درکولو څه کوي که تاسو شکر وباسئ؟! او ایمان راوړئ او الله له همېشه شکر قبلوونکی، ښه پوه دی
4|148| الله د بدې خبرې ښکاره ویل نه خوښوي خو هغه کس چې ظلم پرې شوی وي (هغه معاف دی) او الله له همېشه ښه اورېدونکی، ښه پوه دی
4|149| که تاسو څه نېکي څرګندوئ، یا هغه پټه کوئ، یا د بدۍ په هکله معافي کوي، بېشکه الله له ازله ښه معافي کوونکی، ښه قادر دی
4|150| بېشکه هغه کسان چې په الله او د هغه په رسولانو کافران کېږي او دوی غواړي چې د الله او د هغه د رسولانو په مینځ کې بېلتون وکړي او دوی وایي چې مونږ په ځینو ایمان راوړو او په ځینو کافر کېږو او دوی غواړي چې د دې (اسلام او کفر) په مینځ کې (بله) لار ونیسي
4|151| دغه کسان په رښتیا کافران دي او مونږه د کافرانو لپاره سپکوونکی عذاب تیار کړی دی
4|152| او هغه کسان چې په الله او د هغه په رسولانو یې ایمان راوړی دی او په دوی کې یې د هېڅ یو تر مینځه تفریق نه دی کړی، دغه کسان دي چې هغه (الله) به دوی ته د دوی ثوابونه ژر (او) یقینًا ورکړي او الله له ازله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
4|153| اهلِ کتاب له تا نه د دې مطالبه کوي چې ته په دوی باندې له اسمانه یو کتاب نازل کړې، پس یقینًا دوی له موسیٰ څخه له دې نه غټه مطالبه کړې وه، پس دوی (هغه ته) ویلي وو: ته مونږ ته الله ښکاره مخامخ وښیه، نو دوی د خپل ظلم په سبب تندر ونیول، بیا دوی سخی (معبود) ونیوه، وروسته له دې چې دوی ته ښې واضحې نښې راغلې، بیا مونږ دوی ته د دې معافي وکړه او مونږ موسیٰ ته ښکاره غلبه (دلیل) ورکړه
4|154| او مونږ له دوی څخه د پخې وعدې اخیستلو لپاره د دوی له پاسه (د) طور (غر) راپورته کړ او مونږه دوی ته وویل: تاسو په دروازه کې داخل شئ، چې سجده کوونکي یئ او مونږه دوی ته وویل: تاسو د خالي په ورځ کې زیاتی مه کوئ او مونږه له دوی نه ډېره مضبوطه وعده واخیستله

4|155| نو (دوی ته سزا ورکړی شوه) په سبب د دوی د ماتولو خپل لوظ لره او د الله په ایتونو د کفر کولو او د نبیانو د ناحقه وژلو (په سبب) او د دوی د دې خبرې په سبب چې زمونږ زړونه ''پرده بند'' دي (داسې نه ده) بلکې الله د دوی د کفر په وجه په هغو (زړونو) مهر لګولی دی، نو دوی ایمان نه راوړي مګر ډېر لږ (خلق)

4|156| او په سبب د دوی د کفر کولو او په مریم باندې د بېخي لوی تهمت ویلو

4|157| او د دوی د دې وینا په سبب چې بېشکه مونږه د مریمې زوی مسیح عیسٰی وژلی دی، چې د الله رسول دی، حال دا چې دوی نه هغه وژلی دی او نه یې په دار کړی دی او لېکن دوی ته هغه (له عیسٰی سره) یو شان کړی شوی و او بېشکه هغه کسان چې د ده (عیسٰی) په باره کې یې اختلاف کړی دی، خامخا د ده په هکله په شك کې دي، دوی ته د هغه په باره کې هېڅ علم نشته سِوا د (خپل) ګمان له پیروۍ نه۔ او دوی هغه یقیناً نه دی وژلی

4|158| بلکې الله هغه خپل طرف ته راپورته کړی دی۔ او الله له ازله ډېر غالب، ښه حکمت والا دی

4|159| او نشته هیڅوك له اهلِ کتابو نه مګر چې هغه به خامخا لازمًا د ده له مرګ نه مخکې په ده ایمان راوړي او د قیامت په ورځ به هغه (عیسٰی) په دوی باندې ګواه وي

4|160| نو د یهودیان شویو خلقو د ظلم کولو په سبب مونږ پر هغوی باندې هغه پاکیزه څیزونه حرام کړل، چې د دوی لپاره (مخکې) حلال ګرځول شوي وو او په سبب د منع کولو د دوی ډېرو (خلقو) لره د الله له لارې نه

4|161| او (په سبب) د دوی د سود اخیستلو، حال دا چې دوی له دې نه منع کړی شوي وو، او (په سبب) د دوی په ناحقه خوړلو د خلقو مالونو لره، او مونږه په دوی کې د کافرانو لپاره ډېر دردوونکی عذاب تیار کړی دی

4|162| خو په دوی کې په علم کې پاخه خلق او مومنان، هغوی ایمان رواړي په هغه (کتاب) باندې چې تا ته نازل کړی شوی دی او په هغو (کتابونو) باندې چې له تا نه مخکې نازل کړی شوي دي او خصوصًا چې لمونځ قایمووونکي دي او زکات ورکوونکي دي او په الله او په ورځ د اخرت ایمان لرونکي دي، دغه خلق، خامخا به مونږ دوی ته ډېر لوی اجر ورکړو

4|163| بېشکه مونږ تا ته وحي کړې ده، لکه څنګه چې مونږه وحي کړې وه نوح ته او له هغه نه پس (نورو) نبیانو ته او مونږ وحي کړې وه ابراهیم او اسمعیل او اسحاق او یعقوب او د (هغوی) اولادې ته او عیسٰی او ایوب او یونس او هارون او سلیمان ته۔ او مونږه داود ته زبور ورکړی و

4|164| او (مونږ لېږلي وو) ډېر رسولان، چې یقینًا د هغوی احوال مونږ تا ته له دې نه مخکې بیان کړي دي او (نور) رسولان چې د هغوی احوال مونږ تا ته نه دي بیان کړي او الله له موسٰی سره خبرې کړې دي، واضحې خبرې

4|165| او (مونږ لېږلي وو) رسولان، چې زېری ورکوونکي او وېروونکي وو، د دې لپاره چې د خلقو لپاره په الله باندې څه حجت پاتې نشي او الله له ازله ډېر غالب، ښه حکمت والا دی

4|166| لېکن الله ګواهي کوي په هغه شي چې تا ته یې نازل کړی دی، چې دا یې په خپل علم سره نازل کړی دی، او ملایك (هم) ګواهي کوي او الله ښه کافي دی (په حیث د) ګواه

4|167| بېشکه هغه کسان چې کافر شوي دي او د الله له لارې نه یې بندول کړي دي، یقینًا هغوی ګمراه شوي دي په ډېرې لرې ګمراهۍ سره

4|168| بېشکه هغه کسان چې کفر یې کړی دی او ظلم یې کړی دی، الله داسې نه دی چې دوی به وبخښي او نه دا چې دوی به په نېغه لار روان کړي

4|169| مګر په لار د جهنم، چې دوی به په هغه کې تل ترتله وي او دا (کار) الله ته ډېر اسان دی

4|170| ای خلقو! یقینًا تاسو ته د خپل رب له جانبه په حقه سره رسول راغلی دی، نو تاسو ایمان راوړئ، (دا به) تاسو لپاره ډېر غوره وي او که تاسو کفر کوئ، نو یقینًا خاص د الله لپاره دي هر هغه څه چې په اسمانونو او ځمکه کې دي او الله له ازله ښه پوه، ښه حکمت والا دی

4|171| ای اهلِ کتابو! تاسو په خپل دین کې غُلو (زیاتی) مه کوئ او الله ته یواځې د حقې خبرې نسبت کوئ، یقینًا همدا خبره ده چې د مریمې زوی مسیح عیسٰی (یواځې) د الله رسول دی او د هغه کلمه ده، چې هغه یې مریم ته غورځولې وه او د هغه (الله) له جانبه روح دی، نو تاسو په الله او د هغه په رسولانو ایمان راوړئ او تاسو مه وایئ چې (معبودان) درې دي، تاسو (له دې نه) منع شئ، تاسو لپاره به (دا) ډېره ښه وي، یقینًا همدا خبره ده چې الله یو معبوددی (زه) هغه لره پاکي بیانوم له دې نه چې د هغه لپاره دې اولاد وي، خاص د هغه لپاره دي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي او الله ښه کافي دی (په حیث د) کار ساز

4|172| هیڅکله به هم مسیح (دا د ځان لپاره) عار ونه ګڼي چې هغه دې د الله بنده وي او نه ملایك چې مقرب دي۔ او څوك چې د هغه عبادت کول (د ځان لپاره) عار ګڼي او لویي کوي، نو ژر به هغه (الله) دوی خپل طرف ته ټول راجمع کړي

4|173| نو هر چې هغه کسان دي چا چې ایمان راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي' نو هغه به دوی ته د دوی اجرونه پوره ورکړي او له خپل فضل نه به دوی ته (نور) زیات ورکړي او پاتې شول هغه کسان چې عار یې وکړو او لویي یې وکړه، نو هغه به دوی ته ډېر دردوونکی عذاب ورکړي او دوی به د خپلو ځانونو لپاره له الله نه سوا (بل) نه څوك دوست ومومي او نه مدد کوونکی

4|174| ای خلقو! یقینًا تاسو ته د خپل رب له جانبه لوی دلیل راغلی دی او مونږه تاسو ته واضحه رڼا نازله کړې ده

4|175| نو هر چې هغه کسان دي چې په الله یې ایمان راوړو او په (دین د) هغه یې منګولې ښخې کړې، نو خامخا به هغه دوی په خپل رحمت او فضل کې داخلوي او د خپل ځان په طرف به یې په نېغه لار روانوي

4|176| دوی له تا نه فتوٰی غواړي، ته (ورته) ووایه: الله تاسو ته د ''کلاله'' په باره کې فتویٰ درکوي، که یو سړی وفات شي او د هغه هېڅ اولاد نه وي او د هغه یوه خور وي، نو د هغې لپاره د هغه مال نیمه (حصه) ده چې هغه (مړي) پرېښې دی او دا (سړی) د هغې (خور) (د ټول مال) وارث ګرځي که د هغې هېڅ اولاد نه وي، بیا که هغه دوه (خوېندې) وي، نو د هغوی لپاره (د ټول مال) دوه په درې برخې دي، د هغه (مال) نه چې هغه پرېښې وي او که چېرې هغوی څو وروڼه (خوېندې) وي، سړي او ښځې، نو د نر لپاره د دوه ښځو د حصې په مثل (حصه) ده، الله تاسو ته ښه وضاحت کوي، چې تاسو ګمراه نشئ او الله په هر شي ښه عالم دی

5|1| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! (خپل) لوظونه پوره کړئ، تاسو لپاره اَنعام څاروي حلال کړی شوي دي، سوا له هغو نه چې تاسو ته به ولوستی شي، په دې حال کې چې تاسو د احرام په حالت کې ښکار لره حلال ګڼونکي نه یئ، بېشکه الله فیصله کوي د څه چې اراده وکړي

5|2| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو د الله د شعائرو (د دین د نښو) بې حرمتي مه کوئ او نه د عزتمنې میاشتې، او نه د حرم د قربانۍ، او نه د حرم د غاړکۍ والا څارویو او نه عزتمن کورته د اراده لرونکو خلقو، چې د خپل رب فضل او رضامندي لټوي او کله چې تاسو حلال (بې احرامه) شئ، نو بیا تاسو ښکار کوئ او له یو قوم (سره) بغض دې تاسو زیاتي کولو ته راپورته نه کړي، له دې وجې چې تاسو یې له مسجد حرام نه منع کړي وئ۔ او تاسو له یو

بل سره په نېکۍ او پرهېزګارۍ کې مدد کوئ او د ګناه او ظلم په کار کې د يو بل مدد مه کوئ او له الله نه وېرېږئ،
بېشکه الله ډېر سخت عذاب ورکوونکی دی

5|3| پر تاسو باندې حرامه کړی شوې ده مرداره، او وينه او د خنزير غوښه او هغه چې په هغه د غير الله لپاره اواز
شوی وي او مرۍ خپه کړی شوی (زندۍ شوی) څاروی، او په کوتك وهل شوی او له بره راغورځېدلی او په ښکر وهل
شوی، او هغه چې ليوان يې مات کړي، سوا له هغه (څاروي) نه چې تاسو يې حلال کړئ، او (حرام دی) هغه (څاروی)
چې په استانو (درګاګانو) باندې ذبح کړی شي او دا چې تاسو په غشو سره قسمت معلوموئ، دغه (ټول) کارونه فسق او
نافرماني ده، نن ورځ کافر شوي خلق ستاسو د دين (له ختمولو) نه نااميده شول، نو تاسو له دوی نه مه وېرېږئ او له ما
نه وېرېږئ، نن ورځ ما تاسو لپاره ستاسو دين مکمل کړو او پر تاسو باندې مې خپل نعمتونه تمام کړل او ما تاسو لپاره
اسلام د دين په توګه خوښ کړو، نو څوك چې په سخته لوږه کې مجبور شو، په دې حال کې چې ګناه ته مايل کېدونکی
نه وي، بيا نو يقينًا الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی

5|4| دوی له تا نه تپوس کوي چې د دوی لپاره څه حلال کړی شوي دي، ته (ورته) ووايه: تاسو لپاره پاکيزه څيزونه
حلال کړی شوي دي او هغه (ښکار د) ښکاري حيواناتو چې تاسو تربيه کړې وي، چې ښکاري جوړونکي يئ، چې تاسو
دوی ته له هغه علمه نه ښوونه کوئ چې الله تاسو ته ښوولی دی، نو تاسو خورئ له هغه (ښکار) نه چې دغو
(ښکاري حيواناتو) تاسو لپاره نيولی وي او تاسو په هغه د الله نوم يادوئ، او له الله نه وېرېږئ، بېشکه الله ډېر ژر حساب
کوونکی دی

5|5| نن ورځ تاسو لپاره پاکيزه څيزونه حلال کړی شول او د هغو کسانو ذبيحه چې کتاب ورته ورکړی شوی دی؛ تاسو لپاره
حلاله ده۔ او ستاسو طعام د هغوی لپاره حلال دی، او (تاسو لپاره حلالې دي) پاك لمنې مومنې ښځې او پاك لمنې ښځې
د هغو خلقو څنې چې هغوی ته له تاسو نه مخکې کتاب ورکړی شوی دی۔ کله چې تاسو دغو (ښځو) ته د هغوی مهرونه
ورکړئ، چې عفت غوښتونکي يئ، بدکاري کوونکي نه يئ او نه په پټه سره ياران نيونکي يئ او څوك چې له ايمان نه انکار
وکړي، نو يقينًا د هغه عمل برباد شو او هغه به په اخرت کې له تاوانيانو څخه وي

5|6| ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! کله چې تاسو لمانځه ته پاڅېږئ، نو تاسو خپل مخونه او خپل لاسونه تر
څنګلو پورې ووينځئ او د خپلو سرونو مسح وکړئ او تر ګيټو (ښنګرو) پورې خپلې پښې (ووينځئ) او که چېرې تاسو د
جنابت په حالت کې يئ، نو ځان ښه پاك کړئ (غسل وکړئ) او که چېرې تاسو بيماران يئ، يا په سفر کې يئ، يا په
تاسو کې کوم يو له اودس ماتي نه راغی، يا تاسو له ښځو سره کوروالی وکړئ، بيا تاسو اوبه ونه موندلې، نو د پاکې
ځمکې مخ ته قصد وکړئ (تيمم وکړئ)، نو خپل مخونه او خپل لاسونه (تر مړوندونو پورې) په دې (خاورې، شګې) سره
مسح کړئ، الله اراده نه لري چې پر تاسو باندې څه حرج (سختی) راولي، او لېکن غواړي چې تاسو ښه پاك کړي او پر
تاسو باندې خپل نعمتونه پوره کړي، د دې لپاره چې تاسو شکر وباسئ

5|7| او تاسو د الله نعمتونه ياد کړئ، چې پر تاسو باندې شوي دي او د هغه هغه پخه وعده ياده کړئ چې له تاسو سره
يې مضبوطه کړې وه، کله چې تاسو وويل: مونږ واورېدل او مونږ اطاعت وکړو، او تاسو له الله نه وېرېږئ، بېشکه الله د سينو
په خبرو باندې (هم) ښه عالم دی

5|8| ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو د الله لپاره (په حق باندې) مضبوط ولاړ اوسئ، چې په انصاف سره
ګواهي کوونکي يئ او د يو قوم بغض دې تاسو دې ته راپورته نه کړي چې تاسو عدل ونه کړئ، عدل کوئ، دا تقوىٰ ته ډېر
نژدې دی او له الله نه ووېرېږئ، بيشکه الله ښه خبر دی په هغو کارونو چې تاسو يې کوئ

5|9| الله له هغو کسانو سره وعده کړې ده چې ايمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړې دي، چې د هغوی لپاره
بخښنه او ډېر لوی اجر دی

5|10| او هغه کسان چې کفر يې کړی دی او زمونږ ايتونه يې دروغ ګڼلي دي، دغه خلق د اور والا دي

5|11| ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو د الله هغه نعمتونه رایاد کړئ چې پر تاسو باندې شوي دي، کله چې
څه خلقو اراده وکړه چې تاسو ته خپل لاسونه در اوږده کړي، نو هغه (الله) د هغوی لاسونه له تاسو بند کړل او له الله نه
ووېرېږئ او لازم دہ چې مومنان خاص په الله باندې توکل وکړي

5|12| او يقينًا يقينًا، الله له بني اسرائيلو نه پخه وعده اخيستې وه۔ او مونږ په دوی کې دولس تنه مشران مقرر کړل او
الله وفرمايل: بېشکه زه له تاسو سره يم، يقينًا که چېرې تاسو لمونځ قايم وساتئ او زکات ادا کړئ او زما په رسولانو ايمان
راوړئ او تاسو د هغوی مدد وکړئ او تاسو الله ته ډېر ښکلی قرض ورکړئ، نو خامخا لازمًا به زه له تاسو څخه ستاسو
ګناهونه ختم کړم او خامخا لازمًا به تاسو داسې جنتونو ته ننباسم چې د هغو له لاندې ولې بهېږ ي، نو چا چې په تاسو کې
له دې نه وروسته کفر وکړ، نو يقينًا هغه له نېغې لارې نه بې لارې شو

5|13| نو د خپلې کلکې وعدې د ماتولو په سبب مونږ په دوی لعنت وکړ او مونږ د دوی زړونه سخت کړل، دوی (د
تورات) کلمې له خپلو ځايونو نه اړوي او دوی ته چې څه نصيحت شوی و د هغه (لويه) حصه يې هېره کړله او ته به
همېشه د دوی په څه خيانت باندې اګاه ګېږي، مګر په دوی کې ډېر لږ خلق (داسې نه دي)، نو ته دوی ته معافي کوه او
تېرېږه، بېشکه الله نېکي کوونکي خوښوي

5|14| او له هغو کسانو څخه چې وايي: بېشکه مونږ نصرانيان يو، مونږ له دوی نه پخه وعده اخيستې وه، نو دوی ته چې
د څه نصيحت ورکړی شوی و د هغه (لويه) برخه يې هېره کړله، نو مونږ د دوی په مينځ کې د قيامت د ورځې پورې
دښمني او کينه واچوله او الله به ژر دوی په هغو عملونو خبر کړي چې دوی به کول

5|15| ای اهل کتابو! يقينًا تاسو ته زمونږ رسول راغلی دی چې تاسو ته ډېر هغه څيزونه بيانوي چې تاسو به له کتابه
پټول او له ډېرو څخه تېرېږي، يقينًا تاسو ته د الله له جانبه رڼا او روښانه کتاب راغلی دی

5|16| چې په ده سره الله د سلامتۍ د لارو هدايت کوي هغه چا ته چې د هغه (الله) د رضا تابع وي او هغه (الله)
په خپل حکم سره دوی لره له تيارو نه رڼا ته راوباسي او دوی ته د نېغې لارې هدايت کوي

5|17| يقينًا يقينًا هغه کسان کافر شول چې هغوی ويل: بېشکه الله هم دا د مريمې زوی مسيح دی، ته (ورته) ووايه: د
الله په وړاندې به څوك د څه شي اختيار ولري که هغه اراده وکړي چې د مريمې زوی مسيح او د هغه مور او څوك چې په
ځمکه کې دي؛ هغه ټول هلاك کړي، او خاص د الله لپاره د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ده او د هغه څه چې د دې دواړو
په مينځ کې دي، هغه (الله) چې څه وغواړي پيدا کوي او الله په هر شي باندې ښه قادر دی

5|18| او يهوديانو او نصرانيانو وويل: مونږ د الله زامن او د هغه دوستان يو، ته (ورته) ووايه: نو بيا ولې هغه تاسو ته
ستاسو د ګناهونو په وجه عذاب درکوي؟ بلکې تاسو د هغه په مخلوقاتو کې انسانان يئ، هغه (الله) چا ته چې وغواړي
بخښنه کوي او چا چې ته وغواړي عذاب ورکوي او خاص د الله لپاره د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ده او د هغه څه چې
د دې دواړو په مينځ کې دي او خاص د هغه په طرف ورتلل دي

5|19| ای اهل کتابو! يقينًا تاسو ته زمونږ رسول، د رسولانو له وقفې نه پس راغلی دی، چې تاسو ته احکام بيانوي چې

تاسو (بیا) دا ونه وایئ چې مونږ ته نه څوک زېری ورکوونکی راغلی و او نه وېروونکی، نو (دا دی) یقینًا تاسو ته زېری
ورکوونکی او وېروونکی راغی او الله په هر شي باندې ښه قادر دی
5|20|او کله چې موسی خپل قوم ته وویل: ای قومه! تاسو د الله نعمتونه یاد کړئ چې پر تاسو باندې (شوي) دي کله
چې یې په تاسو کې پیغمبران پیدا کړل او تاسو یې ازاد (او خودمختاره) کړئ او تاسو ته یې هغه څه در کړل چې په
عالمونو کې یې هیچا ته هم نه و ورکړي
5|21|ای زما قومه! تاسو هغه پاکې ځمکې ته داخل شئ چې الله تاسو لپاره لیکلې ده او په خپلو شاګانو ببرته مه
ګرځئ (ګنې) نو تاوانیان به شئ
5|22|دوی وویل: ای موسی! بېشکه په دغې (پاکې ځمکه) کې ډېر زورور خلق دي او بېشکه مونږ به کله هم دغې ته
داخل نشو ترهغه پورې چې دوی د دغې نه ووځي، نو که دوی د دغې نه ووتل، نو بېشکه مونږ (هغې ته) ننوتونکي یو
5|23|وویل دوه سړیو له هغو کسانو نه چې (د الله نه) وېرېدل، (او) الله په هغو دواړو انعام کړی و: تاسو په دوی
باندې په دروازه کې (حمله کوونکي) داخل شئ، نو کله چې تاسو هغې ته ننوتئ، نو بېشکه تاسو غالبه یئ او تاسو خاص
په الله باندې توکل وکړئ که چېرې تاسو مومنان یئ
5|24|هغوی وویل: ای موسی! بېشکه مونږه دې (ښارپې) ته له سره نه ننوځو هیڅکله هم، څو پورې چې دوی په هغې
کې وي، نو ته او ستا رب دې لاړ شي، نو تاسو دواړه وجنګېږئ، مونږ خو بس همدلته ناست یو
5|25|وویل (موسی) ای زما ربه! بېشکه زه اختیار نه لرم مګر د خپل ځان او د خپل ورور، نو ته زمونږ په مینځ کې او
د فاسق (نافرمان) قوم په مینځ کې جدایي راوله
5|26|وویل (الله) پس بېشکه هغه (مقدسه ځمکه) په دوی باندې څلوېښت کاله بنده (ممنوعه) ده، چې دوی به په
ځمکه کې حیران سرګردان ګرځي، نو ته په فاسق (نافرمانه) قوم باندې مه خفه کېږه
5|27|او دوی ته د ادم د دوه زامنو خبر په حقه سره ولوله، کله چې هغو دواړو قرباني وړاندې کړه، نو په دوی کې له یو
څخه قبوله شوه او له بل څخه قبوله نشوه، هغه وویل: زه به خامخا لازمًا تا ووژنم، هغه (ورته) وویل: بېشکه همدا خبره
ده چې الله له پرهېزګارانو څخه (قرباني) قبلوي
5|28|که چېرې ته زما د وژلو لپاره خپل لاس را اوږد کړې (، نو) زه خپل لاس ستا د وژلو لپاره تا ته نه در اوږدوم،
بېشکه زه له الله رب العلمین څخه وېرېږم
5|29|بېشکه زه غواړم چې ته زما (د وژلو) په ګناه باندې او په خپلې (مخکېنۍ) ګناه باندې اخته شې، بیا چې د دوزخ
په ملګرو کې شې او دا د ظالمانو جزا ده
5|30|نو هغه ته خپل نفس د خپل ورور وژل ښکلي (او) اسان کړل، نو هغه یې قتل کړ، نو شو له تاوانیانو نه
5|31|نو الله یو کارغه راولېږه، چې ځمکه یې کنستله، د دې لپاره چې هغه (قاتل) ته وښيي چې څنګه هغه د خپل
ورور جثه (کالبوت) پټه کړي، هغه وویل: هئ افسوس! ایا زه د دې کارغه په شان له کېدو نه هم عاجزه شوم، چې د
خپل ورور جثه مې پټه کړې وی، نو له پښېمانه کېدونکو څخه شو
5|32|له همدې وجې نه مونږ په بني اسرائیلو باندې لازم کړي وو چې بېشکه خبره دا ده چې چا هم یو نفس له بدلې نه
بغیر، یا په ځمکه کې له ورانکارۍ نه بغیر وواژه، نو ګویا کې هغه ټول خلق ووژل او چا چې د دغه نفس ژوند بچ کړ، نو
ګویا کې هغه د ټولو خلقو ژوند بچ کړاو یقینًا یقینًا دوی ته زمونږه رسولانو څرګندې نښې راوړې وې، یقینًا بیا له دې نه
پس (هم) په دوی کې ډېر خلق په ځمکه کې خامخا زیاتي کوونکي دي
5|33|بېشکه اصل خبره همدا ده چې څوک چې د الله او د هغه له رسول سره جنګېږي او په ځمکه کې د وراني کولو
کوشش کوي، د هغوی سزا دا ده چې دوی دې قتل کړی شي، یادې په دار کړی شي، یا دې د دوی لاسونه او پښې ادلې
بدلې پرې کړی شي، یا دې دوی له (دغې) ځمکې نه وشړل شي، دا د دوی لپاره په دنیا کې رسوایي ده او د دوی لپاره
په اخرت کې بېخي لوی عذاب دی
5|34|مګر هغه کسان چې توبه وباسي مخکې له دې نه چې تاسو په دوی باندې قابو ومومئ، نو پوه شئ چې یقینًا الله
ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
5|35|ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو له الله نه ووېرېږئ او هغه ته قرب (نژدې والی) ولټوئ او تاسو د
هغه په لار کې جهاد کوئ، د دې لپاره چې تاسو کامیاب شئ
5|36|بېشکه هغه کسان چې کفر یې کړی دی که د ځمکې ټول دولت د دوی شي او له دغې (دولت) سره د دې هومره
(نور هم)، د دې لپاره چې دا د قیامت د ورځې د عذاب په بدله کې ورکړي (، نو) دا (فدیه) به له دوی نه قبوله نه
کړی شي او د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
5|37|دوی به غواړي چې له اور نه ووځي، حال دا چې دوی له هغه نه وتونکي نه دي او د دوی لپاره دایمي (همېشنی)
عذاب دی
5|38|او غل او غله، نو تاسو د دوی لاسونه د دوی د کړي عمل په بدله کې پرې کړئ، چې د الله له جانبه عبرتناکه
سزا ده او الله ډېر غالب، ښه حکمت والا دی
5|39|نو چا چې له خپل ظلم نه پس توبه وکړه او (د ځان) اصلاح یې وکړه، نو بېشکه الله د ده توبه قبلوي، بېشکه
الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
5|40|ایا ته پوه نه یې چې بېشکه خاص د الله لپاره د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ده، چا ته چې وغواړي عذاب ورکوي
او چا ته چې وغواړي بخښنه کوي او الله په هر شي باندې ښه قادر دی
5|41|ای رسوله! تا دې هغه کسان غمجن نه کړي چې په کفر کې له یو بل نه تلوار کوي، له هغو خلقو څخه چې په
خپلو خولو وایي چې مونږ ایمان راوړی دی، حال دا چې د دوی زړونو ایمان نه دی راوړی او له هغو خلقو څخه چې یهودیان
دي، دوی د دروغو ډېر اورېدونکي (قبلوونکي) دي، د هغو نورو خلقو لپاره ډېر اورېدونکي دي چې تا ته نه دي راغلي، دوی
خبرې بدلوي وروسته له دې نه چې هغه په خپلو ځایونو کې (ثابتې) شې، دوی وایي که چېرې تاسو ته دا درکړی شي، نو
هغه واخلئ، او که چېرې تاسو ته هغه در نه کړی شي، نو بیا ځان وساتئ او هغه څوک چې الله د هغه ګمراه کول
وغواړي، (بیا) نو ته د هغه لپاره د الله په وړاندې د هیڅ شي اختیار نه لرې، دا هغه کسان دي چې الله د دوی د زړونو
دپاکولو اراده نه ده کړې، د همدوی لپاره په دنیا کې رسوایي ده او د همدوی لپاره په اخرت کې بېخي لوی عذاب دی
5|42|دوی د دروغو ډېر اورېدونکي دي او د حرامو ډېر خوړونکي دي، نو که چېرې دوی تا ته راشي، نو ته د دوی په مینځ
کې فیصله وکړه، یا له دوی نه مخ واړوه او که چېرې ته له دوی نه مخ واړوې، نو دوی به تا ته هیڅکله هم هیڅ شی ضرر
در ونه رسولی شي، او که چېرې ته فیصله کوې، نو د دوی په مینځ کې په انصاف سره فیصله وکړه، بېشکه الله له انصاف
کوونکو سره مینه کوي
5|43|او دوی (د زنا په باره کې) فیصله تا ته څنګه راوړي؟! حال دا چې له دوی سره تورات دی، چې په هغه کې (د

دې په باره کې) د الله حکم دی، بیا دوی له دې (ستا له فیصلې) نه بعد بېرته ګرځي او دغه خلق له سره مومنان نه دي
بېشکه موږ تورات نازل کړی دی، چې په هغه کې هدایت او رڼا ده، په ده سره به نبیانو، چې حکم منونکي وو، د 5|44|
یهودیانو لپاره فیصلې کولې او الهي خلقو او عالمانو (به هم فیصلې کولې)، ځکه چې دوی د الله د کتاب ساتونکي ګرځول
شوي وو او دوی په ده باندې ګواهان وو، نو تاسو له خلقو نه مه ویرېږئ او له ما نه ویرېږئ او زما د ایتونو په بدل ک
قیمت مه اخلئ او چا چې د الله په نازل کړي (کتاب، قانون) باندې فیصله ونه کړه، نو همدغه خلق کافران دي
او موږ په دوی باندې په دې (تورات) کې فرض کړي وو چې بېشکه ځان د ځان په بدله کې دی او سترګه د 5|45|
سترګې په بدله کې او پوزه د پوزې په بدله کې او غوږ د غوږ په بدله کې او غاښ د غاښ په بدله کې دی او زخمونه
(هم) قصاص (برابر) دي، نو چا چې د دې (قصاص) معافي وکړه، نو دا د ده لپاره کفاره ده (په دې سره له ده ګناه
څخه پاکېږي) او چا چې د الله په نازل کړي (کتاب، قانون) باندې فیصله ونه کړه، نو همدغه خلق ظالمان دي
او مونږه په هغوی پسې د دوی په نښو باندې د مریمې زوی عیسٰی ولېږه چې له ده نه د وړاندې (کتاب) تورات 5|46|
تصدیق کوونکی و او موږ هغه ته انجیل ورکړ، چې په هغه کې هدایت او رڼا وه او چې له ده نه د مخکې (کتاب)
تورات تصدیق کوونکی و او د پرهېزګارانو لپاره هدایت او نصیحت و
او لازم ده چې انجیل والا دې فیصله وکړي په هغه څه چې الله په دې (انجیل) کې نازل کړي دي (چې د قرآن 5|47|
او محمدﷺ تصدیق دی) او چا چې د الله په نازل کړي (کتاب، قانون) باندې فیصله ونه کړه، نو همدغه خلق فاسقان دي
او (ای نبي!) موږ تا ته کتاب په حقه سره نازل کړی دی، چې د هغو کتابونو تصدیق کوونکی دی چې له ده نه 5|48|
مخکې دي او د هغوی محافظ دی، نو ته د دوی په مینځ کې فیصله وکړه په هغه څه سره چې الله نازل کړی دی او ته د
دوی د خواهشاتو پیروي مه کوه، چې هغه حق پرېږدې چې تا ته راغلی دی، موږ په تاسو کې د هر یو لپاره یو دستور او
لاره مقرر کړې ده، او که الله غوښتلی، نو تاسو به یې یو امت ګرځولي وئ، او لېکن (بېل بېل یې کړئ) د دې لپاره چې
تاسو وازمایي په هغه څه کې چې تاسو ته یې درکړي دي، نو تاسو نېکیو ته له یو بل نه مخکې کېږئ، خاص الله ته
ستاسو د ټولو واپسي ده، نو هغه به تاسو ته د هغو کارونو خبر درکړي چې تاسو په هغو کې اختلاف کاوه
او دا چې ته د دوی په مینځ کې فیصله کوه په هغه څه سره چې الله نازل کړی دی او ته د دوی د خواهشاتو 5|49|
پیروي مه کوه او ته له دوی نه محتاط اوسه (هسې نه) چې دوی تا له ځینو (حکمونو) نه واړوي، چې تا ته الله نازل
کړي دي، نو که چېرې دوی وګرځېدل، نو پوه شه چې بېشکه همدا خبره ده چې الله غواړي چې دوی ته د دوی د ځینو
ګناهونو په وجه سزا ورسوي او بېشکه ډېر په خلقو کې خامخا فاسقان دي
ایا نو دوی د جاهلیت فیصله غواړي؟ او په فیصله کولو کې له الله نه (بل) څوك ډېر ښه دی، د هغه قوم لپاره 5|50|
چې یقین کوي!
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو یهودیان او نصرانیان دوستان مه جوړوئ، د دوی ځینې د ځینو نورو 5|51|
دوستان دي او په تاسو کې چې چا له دوی سره دوستي وکړه، نو یقینًا هغه له همدوی څخه دی، بېشکه الله ظالم قوم ته
نېغه لار نه ښيي
نو ته به هغه کسان وینې چې د هغوی په زړونو کې بیماري ده چې په (مینه د) دوی کې منډې وهي او دوی 5|52|
وایي: موږ وېرېږو (له دې نه) چې موږ ته څه مصیبت راورسي، نو قریب ده چې الله فتح راولي، یا له خپلې خوا نه
کوم بل حکم (راولي) نو دوی به پښېمانه شي په هغو خبرو چې دوی په خپلو نفسونو کې پټې ساتلې وې
او مومنان به (د حیرانتیا په سبب) وایي: ایا دا هغه خلق دي چې په الله یې ډېر پاخه قسمونه خوړلي وو چې 5|53|
بېشکه دوی خامخا له تاسو سره دي، د دوی عملونه ضائع شوي دي، نو دوی تاوانیان شول
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! په تاسو کې چې څوك له خپل دین نه مرتد شو، نو ژر ده چې الله به 5|54|
داسې خلق راولي چې هغه (الله) به له دوی سره مینه کوي او دوی به له هغه (الله) سره مینه کوي، په مومنانو به ډېر
نرمي کوونکي وي او په کافرانو باندې به ډېر سخت وي، د الله په لار کې به جهاد کوي او د هېڅ ملامت کوونکي له
ملامتیا نه به نه وېرېږي، دا د الله فضل دی، چا ته چې وغواړي هغه ته یې ورکوي او الله ډېر د فراخۍ والا، ښه پوه دی
ستاسو دوست یواځې (او یواځې) الله او د هغه رسول دی او هغه کسان دې چې ایمان یې راوړی دی، (یعنې) 5|55|
هغه کسان چې لمونځ قایموي او زکات ورکوي او دوی رکوع کوونکي دي
او څوك چې د الله او د هغه له رسول او مومنانو سره دوستي وکړي، نو یقینًا هم د الله ډله غالبه کېدونکې ده 5|56|
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو هغه کسان دوستان مه جوړوئ چې ستاسو دین یې ټوقې او لوبې 5|57|
ګرځولی دی، له هغو کسانو نه چې له تاسو نه مخکې ورته کتاب ورکړی شوی و او مه کفار (دوستان جوړوئ) او له الله نه
ووېرېږئ که چېرې تاسو مومنان یئ
او کله چې تاسو لمانځه ته اواز کوئ (، نو) دوی هغه ټوقې او لوبې وګرځوي، دا ځکه چې بېشکه دوی داسې خلق 5|58|
دي چې هېڅ عقل نه لري
ته ورته ووایه: ای اهل کتابو! تاسو مونږه (په هېڅ وجه) د بدۍ (او) عیب والا نه ګڼئ، مګر په (!ای نبي) 5|59|
دې چې موږ په الله ایمان راوړی دی او په هغه څه چې موږ ته نازل کړی شوي دي او په هغه څه چې له ده نه
مخکې نازل کړی شوي دي او دا ځکه چې یقینًا ستاسو اکثره (خلق) فاسقان (له حد نه وتونکي) دي
ته ووایه! ایا زه تاسو ته د الله په نیز د جزا په لحاظ سره له دوی نه د بدترو خلقو خبر در نه کړم؟ (دا) هغه 5|60|
څوك دي چې الله په دوی لعنت کړی دی او په دوی یې غضب کړی دی او له دوی نه یې بیزوګان او خنزیران جوړ کړي
دي او دوی (هغه څوك دي چې یې) د طاغوت عبادت کړی دی، دغه کسان د ځای په لحاظ سره ډېر بدتره دي او له
حقې لارې نه ډېر ګمراه دي
او کله چې دوی تاسو ته راشي (، نو) دوی وایي: موږ ایمان راوړی دی، حال دا چې یقینًا دوی له کفر سره داخل 5|61|
شوي وو او یقینًا له هغه (کفر) سره ووتل او الله ډېر ښه پوه دی په هغو خبرو چې دوی پټولې
او ته به په دوی کې ډېر خلق وینې چې په ګناه او ظلم کې او په خپلې حرام خورۍ کې منډې وهي، خامخا بد 5|62|
دی هغه کار چې دوی کاوه
الهي خلق او عالمان دوی (یهودیانو) لره له خپلو د ګناه له ویناوو نه او له خپلې حرام خورۍ نه ولې نه منع 5|63|
کوي؟ خامخا بد دی هغه کار (د خاموشۍ) چې دوی کاوه
وویل یهودیانو: د الله لاس تړل شوی دی، د دوی لاسونه دې وتړل شي او د دې وینا په سبب دې په دوی لعنت 5|64|
وشي.، بلکې د هغه دواړه لاسونه خلاص دي، څنګه چې وغواړي انفاق کوي او خامخا هغه (کتاب) به، چې تا ته ستا د
رب له جانبه نازل کړی شوی دی؛ په دوی کې د ډېرو خلقو سرکشي او کفر لازمًا ورزیات کړي او مونږه د دوی په مینځ کې
د قیامت د ورځې پورې دښمني او بغض واچاوه، هر کله چې دوی د جنګلپاره اور بلوي (، نو) الله هغه مړکړي او دوی

په ځمکه کې د وراني لپاره منډې وهي او الله وراني کوونکي نه خوښوي
او که یقینًا اهل کتابو ایمان راوړی وی او پرهېزګاره شوي وی (، نو) لازمًا به مونږه له دوی نه د دوی ګناهونه لرې 5|65
کړي وی او خامخا به مونږه دوی د نعمتونو جنتونو ته داخل کړي وو۔
او که یقینًا دوی (احکام د) تورات او انجیل قایم کړي وی او هغه چې دوی ته د دوی د رب له جانبه نازل کړی 5|66
شوي دي (، نو) خامخا دوی به خوراك کړی و د خپل له پاسه نه او د خپلو پښو له لاندې نه، په دوی کې یوه مینځ
لارې ډله ده او ډېر زیات په دوی کې (داسې) دي چې بد دي هغه چې دوی یې کوي
ای رسوله! ته ورسوه هغه څه چې تا ته د خپل رب له جانبه نازل کړی شوي دي او که ته (دا کار) ونه کړې، 5|67
نو تا د هغه (الله) پېغام نه دی رسولی او الله تا له خلقو نه بچ ساتي، بېشکه الله کافر قوم ته نېغه لار نه ښيي
ته (ورته) ووایه: ای اهل کتابو! تاسو (د حق) په هېڅ شي باندې نه یئ تر دې چې تاسو تورات او انجیل قایم 5|68
کړئ او هغه چې تاسو ته د خپل رب له جانبه نازل کړی شوي دي، خامخا هغه (کتاب) به، چې تا ته د خپل رب له
جانبه نازل کړی شوی دی؛ په دوی کې د ډېرو خلقو سرکشۍ او کفر لازمًا ورزیات کړي، نو ته په کافر قوم باندې مه خفه
کېږه
بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او هغه کسان چې یهودیان او صابیان، او نصرانیان دي، هر چا چې په 5|69
الله او د اخرت په ورځ ایمان راوړ او نېك عمل یې وکړ، نو په دوی باندې نه څه وېره شته او نه به دوی غمژن کېږي
خامخا یقینًا مونږ له بني اسرائیلو نه پخه وعده اخیستې وه او دوی ته مونږ ډېر رسولان لېږلي وو، هر کله چې به 5|70
هم دوی ته کوم رسول هغه (حکمونه) راوړل چې د دوی نفسونو به نه خوښول (، نو) یوه ډله دوی دروغژنه وګڼله او بله
ډله دوی وژله
او دوی دا ګڼله چې هېڅ ازمېښت به نه کېږي، نو ړانده شول او کاڼه شول، بیا الله دوی ته (په رحمت سره) 5|71
توجه وکړه، بیا په دوی کې ډېر خلق ړانده شول او کاڼه شول او الله ښه لیدونکی دی هغه څه لره چې دوی یې کوي
خامخا یقینًا کافر شول هغه خلق چې ویې ویل: بېشکه الله همدا د مریمې زوی مسیح دی، حال دا چې مسیح، بني 5|72
اسرائیلو ته وویل: تاسو د الله عبادت کوئ، چې زما رب دی او ستاسو رب دی، بېشکه خبره دا ده چې څوك له الله سره
شریك نیسي، نو یقینًا په هغه باندې الله جنت حرام کړی دی او د هغه استوګنه اور دی او د ظالمانو لپاره هیڅوك مدد
کوونکي نشته
خامخا یقینًا کافر شول هغه خلق چې ویې ویل: بېشکه الله د درېوو دریم دی، حال دا چې هېڅ لایق د عبادت نشته 5|73
مګر یو معبود، او که چېرې دوی له هغو خبرو نه منع نشي چې دوی یې کوي، نو خامخا لازمًا به په دوی کې کافر شویو
خلقو ته ډېر دردوونکی عذاب ورسېږي
ایا دوی ولې الله ته توبه نه وباسي او له هغه نه بخښنه نه غواړي؟! حال دا چې الله ډېر بخښونکی، بې حده 5|74
مهربان دی
نه دی د مریمې زوی مسیح مګر یو رسول دی، یقینًا له ده نه مخکې رسولان تېر شوي دي او د ده مور صِدیقه 5|75
(ډېره زیاته رښتینې) وه، دې دواړو به طعام خوړلو۔ ته وګوره مونږه څنګه دوی ته ایتونه بیانوو، بیا ته وګوره دوی کوم طرف
اړولی شي
ته ووایه: ایا تاسو له الله نه غیر د هغه شي عبادت کوئ چې تاسو لپاره نه د نقصان اختیار لري او نه د نفع او 5|76
همدا الله ښه اورېدونکی، ښه پوه دی
ته (ورته) ووایه: ای اهلِ کتابو! تاسو په خپل دین کې ناحقه زیاتی مه کوئ او د هغه قوم د خواهشاتو پیروي مه 5|77
کوئ چې له دې نه مخکې ګمراه شوي دي او هغوی ډېر خلق ګمراه کړي دي او له نېغې لارې نه بې لارې شوي دي
په هغو کسانو باندې، چې په بني اسرائیلو کې کافر شوي دي، لعنت شوی دی د داود او د مریمې زوی عیسٰی په 5|78
ژبه، دا ځکه چې دوی نافرماني وکړه او دوی له حد نه تېرېدل
دوی به له هغه ناروا کار نه یو بل نه منع کول چې دوی به هغه کاوه، خامخا بد دی هغه (کار) چې دوی به کاوه 5|79
ته به په دوی کې ډېر (داسې) وینې چې له هغو کسانو سره دوستي کوي چې کافر شوي دي، خامخا بد دی هغه 5|80
شی چې د دوی لپاره د دوی نفسونو مخکې لېږلی دی، دا چې الله دوی ته په غصه شو او دوی به په عذاب کې همېشه
وي
او که چېرې دوی په الله او په نبي او په هغه څه چې ده ته نازل کړی شوي دي ایمان لرلی (، نو) دوی به 5|81
هغه (کافران) دوستان نه وو جوړ کړي او لېکن په دوی کې ډېر خلق فاسقان دي
خامخا لازمًا به ته له مومنانو سره په دښمنۍ کې تر ټولو خلقو زیات سخت، یهودیان مومې او هغه کسان چې 5|82
مشرکان دي او خامخا لازمًا به ته له مومنانو سره په دوستۍ کې تر ټولو خلقو زیات نژدې هغه کسان مومې چې ویلي دي:
بېشکه مونږ نصرانیان یو، دا ځکه چې په دوی کې په رښتیا عبادت ګذاره عالمان او راهبان (زاهدان) دي او دا ځکه چې
واقعاً دوی تکبر نه کوي
اوکله چې دوی هغه (قرآن) واوري چې رسول ته نازل کړی شوی دی (، نو) ته به د دوی سترګې وینې چې له 5|83
اوښکو به بهېږي، په سبب د هغه حق چې دوی وپېژنده، دوی وایي: ای زمونږه ربه! مونږ ایمان راوړی دی، نو ته مونږ له
ګواهي کوونکو سره ولیکه
او مونږ لره څه دي چې په الله به ایمان نه راوړو او په هغه حق چې مونږ ته راغلی دی، حال دا چې مونږ د دې 5|84
طمع لرو چې زمونږ رب به مونږ د نېکانو خلقو په ډله کې داخل کړي
نو الله دوی ته د دوی د وینا په بدل کې داسې جنتونه ورکړل چې د هغو له لاندې وَلِې بهېږي، چې دوی به په 5|85
هغو کې همېشه وي او دا د نېکي کوونکو بدله ده
او هغه کسان چې کافر شوي دي او زمونږ ایتونه یې دروغ ګڼلي دي، دغه کسان د دوزخ ملګري (دوزخیان) دي 5|86
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو هغه پاکیزه څیزونه مه حراموئ چې ستاسو لپاره الله حلال کړي دي 5|87
او له حد نه مه تېرېږئ، بېشکه الله له حد نه تېرېدونکي نه خوښوي
او تاسو له هغه (رزق) نه، چې الله تاسو ته درکړی دی حلال پاکیزه خورئ او له هغه الله نه ووېرېږئ چې تاسو 5|88
په هغه ایمان لرونکي یئ
الله تاسو په خپلو قسمونو کې په لغو (قسم) سره نه نیسي، او لېکن تاسو په هغو قسمونو نیسي چې تاسو پاخه 5|89
خوړلي وي، نو د ده کفاره لسو مسکینانو ته خوراك ورکول دي له هغه درمیانه (خوراك) نه چې تاسو یې په خپلو کورنیو
خوروئ، یا د هغو (لسو مسکینانو) جامه ده، یا د یو څټ(د غلام، یا وینځې) ازادول دي، نو چا چې (دا) ونه موندل، نو
(د هغه په ذمه) درې ورځې روژې دي، دا ستاسو د قسمونو کفاره ده، کله چې تاسو قسم وخورئ او تاسو د خپلو قسمونو
حفاظت کوئ، همدارنګه الله تاسو ته خپل ایتونه بیانوي، د دې لپاره چې تاسو شکر وباسئ

5|90|ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! بېشکه همدا خبره ده چې شراب، او جواري او بتان او د فال غشي پلیت
دي، د شیطان له عمله دي، نو تاسو له دې نه ځان وساتئ، د دې لپاره چې تاسو کامیاب شئ
5|91|یقینًا همدا خبره ده چې شیطان غواړي چې ستاسو په مینځ کې د شرابو او جواري په ذریعې سره دښمني او بغض
واچوي او تاسو د الله له ذکر نه او له لمانځه نه بند كړي، نو ایا تاسو (له شرابو او جوارۍ نه) منع كېدونكي يئ؟
5|92|او تاسو د الله اطاعت كوئ او د (هغه د) رسول اطاعت كوئ او ځان بچ كړئ، نو كه چېرې تاسو وګرځېدلئ، نو
پوه شئ چې یقینًا زمونږ د رسُول په ذمه خو بس ښكاره رسَول (تبلیغ كول) دي
5|93|هېڅ ګناه نشته په هغو كسانو باندې چې ایمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې كړي دي، په هغه څه كې چې
هغوی خوړلي دي، كله چې هغوی پرهېزګاره شوي وو او ایمان يې راوړی و او نېك عملونه يې كړي وو، بیا پرهېزګاره شوي
وو او ایمان يې راوړی و، بیا پرهېزګاره شوي وو او نېكي يې كړې وه او الله نېكي كوونكي خوښوي
5|94|ای هغو كسانو چې ایمان يې راوړی دی! الله به خامخا لازمًا تاسو په یو شي سره ازمايي چې له ښكاره به وي،
چې ستاسو لاسونه او ستاسو نېزې به هغه ته رسېږي، د دې لپاره چې الله معلوم كړي هغه څوك چې له هغه نه په نا
لېدلو وېرېږي، نو چا چې له دې نه بعد زیاتی وكړ، نو د هغه لپاره ډېر دردوونكی عذاب دی
5|95|ای هغو كسانو چې ایمان يې راوړی دی! تاسو ښكار مه وژنئ (ښكار مه كوئ)، په دې حال كې چې تاسو په
احرام كې يئ، او په تاسو كې چې چا هغه قصدًا قتل كړ، نو (په هغه) جزا (لازمه) ده د هغه څاروي په مثل (څاروی)
چې ده وژلی دی، په تاسو كې دوه عدل والا كسان به د دې فیصله كوي، چې كعبې ته رسېدونكي قرباني به وي، یا (د ده
په ذمه) كفاره ده چې مسكینانو ته خوراك وركول دي، یا د دې په برابر روژې نیول دي، د دې لپاره چې د خپل كار سزا
وڅكي، الله د هغه څه معافي كړې ده چې مخكې تېر شوي دي او څوك چې بیا راوګرځي، نو الله به له هغه نه انتقام
واخلي او الله ډېر غالب دی، انتقام والا دی
5|96|ستاسو لپاره د سمندر ښكار او د هغه طعام حلال كړی شوی دی، ستاسو او د (نورو) مسافرو د فايدې لپاره، او پر
تاسو باندې د وچې ښكار حرام كړی شوی دی، څو پورې چې تاسو په احرام كې يئ۔ او تاسو له هغه الله نه ووېرېږئ چې
تاسو به خاص هغه ته ورجمع كولی شئ
5|97|كعبه، چې د عزت كور دی، الله د خلقو د قیام سبب ګرځولې ده او د عزت میاشت او د حرم قرباني او امیل والا
څاروي، دا د دې لپاره چې تاسو پوه شئ چې یقینًا الله پوهېږي په هر هغه څه چې په اسمانونو كې دي او په (هر) هغه
څه چې په ځمكه كې دي او دا چې یقینًا الله په هر شي ښه پوه دی
5|98|تاسو پوه شئ چې بېشكه الله سخت عذاب والا دی او دا چې بېشكه الله ډېر بخښونكی، بې حده مهربان دی
5|99|د رسُول په ذمه نشته مګر یواځې (د حق) رسَول، او الله پوهېږي په هغه څه چې تاسو يې ښكاروئ او په هغه
څه چې تاسو يې پټوئ
5|100|ته ووايه: ناپاك او پاك سره برابر نه دي اګر كه تا د ناپاكو ډېروالی په تعجب كې واچوي، نو ای د خالص عقل
خاوندانو! تاسو له الله نه ووېرېږئ، د دې لپاره چې تاسو كامیاب شئ
5|101|ای هغو كسانو چې ایمان يې راوړی دی! تاسو د داسې څیزونو په باره كې تپوس مه كوئ چې كه تاسو ته ظاهر
كړی شي (، نو) تاسو به خفه كړي، او كه چېرې تاسو په هغه وخت كې تپوس وكړئ كله چې قرآن نازلولی شي (، نو)
تاسو ته به ظاهر كړی شي، الله تاسو ته (د تېرو سوالونو) معافي كړې ده او الله ډېر بخښونكی، ډېر تحمل والا دی
5|102|یقینًا له تاسو نه مخكې یو قوم د دغه خبرو پوښتنه كړې وه، بیا دوی په هغو (یا په سبب د هغو سره) كافر
شول
5|103|الله نه ده مقرره كړې هېڅ بحیره او نه سایبه او نه وصیله او نه حام، او لېكن هغه كسان چې كافر شوي دي
دوی په الله باندې دروغ تړي او د دوی اكثره نه پوهېږي
5|104|او كله چې دوی ته وویل شي چې راشئ هغه شي ته چې الله نازل كړی دی او رسول ته (راشئ)، دوی وايي:
مونږ ته هغه (لار) كافي ده چې په هغې باندې مونږ خپل پلرونه موندلي دي، ایا اګر كه د دوی پلرونه نه په هېڅ شي
پوهېږي او نه هدایت موندونكي وي
5|105|ای هغو كسانو چې ایمان يې راوړی دی! په تاسو د خپل ځان بچ كول لازم دي، تاسو ته هغه څوك ضرر نشي
دررسولی چې ګمراه شوي دي، كله چې تاسو (پخپله) په نېغه لار يئ، خاص د الله په طرف ستاسو د ټولو واپس تلل دي،
نو هغه به تاسو په هغو عملونو خبر كړي چې تاسو به كول
5|106|ای هغو كسانو چې ایمان يې راوړی دی! كله چې په تاسو كې یو تن ته مرګ راشي، (نو) د وصیت په وخت
كې ستاسو په مینځ كې له خپلو (مومنانو) څخه د دوه عادلو كسانوګواه كول (لازم) دي، یا ستاسو له غیرو نه دوه نور
كسان (ګواهان پكار دي) كه چېرې تاسو په ځمكه كې سفر كوئ، بیا تاسو ته د مرګ مصیبت ورسېږي۔، تاسو به دغه دواړه
له لمانځه نه پس ایساروئ، نو هغه دواړه به په الله قسم وخوري، كه تاسو شك وكړئ، (او هغه دواړه به وايي:) مونږ په
دې (قسم) سره څه قیمت نه اخلو، اګر كه هغه خپلوان وي او مونږ د الله ګواهي نه پټوو، (كه مونږ قیمت واخیسته، یا
مو ګواهي پټه كړه) بېشكه مونږ به په دغه وخت كې خامخا له ګناه كوونكو څخه یو
5|107|نو كه اطلاع حاصله شوه چې بېشكه هغه دواړه د ګناه مستحق شوي دي، نو دوه نور كسان به د دوی په ځای
ودرېږي هغه چې پر هغوی د حق دعوې وشوه چې (مړي ته) ډېر قریب وي، نو دوی دواړه به په الله سره قسم خوري،
چې یقینًا د دوی ګواهي د هغو دواړو له ګواهۍ نه ښه حقه ده او مونږ زیاتی نه دی كړی، (كه مونږ وكړو) بېشكه مونږه به
په دغه وخت كې خامخا له ظالمانو څخه یو
5|108|دا (خبره) ډېره نږدې ده دې ته چې دوی به ګواهي په صحیح طریقې سره وكړي، یا به دوی ووېرېږي چې (د
دوی) قسمونه به د هغوی له قسمونو نه پس رد كړی شي۔ او تاسو له الله نه وېرېږئ او اَورئ، او الله فاسقو خلقو ته نېغه
لار نه ښيي
5|109|هغه ورځ (یاده كړه) چې الله به رسولان راجمع كړي، نو (ورته) وايي به: تاسو ته څه جواب دركړی شوی و؟
هغوی به ووايي: مونږ ته هېڅ علم نشته، بېشكه هم ته په غیبو ښه عالم يې
5|110|كله چې الله به ووايي: ای عیسی د مریمې زویه! زما هغه نعمتونه یادكړه چې په تا او ستا په مور باندې شوي
دي، كله چې ته ما په پاك روح (جبریل) سره قوي كړې، تا به د خلقو سره په غېږ كې او په پاخه عمر كې خبرې كولې
او كله چې ما تا ته كتاب، او حكمت او تورات او انجیل وښووده، او كله چې تا به زما په حكم سره له خټې نه د مرغۍ
د شكل په شان (شكل) جوړاوه، بیا به تا په هغه كې پوكی وواهه، نو هغه به زما په حكم سره مرغۍ شوه او تابه زما
په حكم سره مورزادي ړوند او برګي مرض والا روغاوه او كله چې تا زما په حكم سره مړي (له قبرونو نه ژوندي) راوښكل
او كله چې ما له تا نه بني اسرائیل بند (ایسار) كړل، كله چې تا هغوی ته ښكاره دلیلونه راوړل، نو په هغوی كې كافر
شویو خلقو وویل: نه دی دا مګر ښكاره جادو

5|111|او کله چې مونږه حواريانو ته الهام وکړچې په ما او زما په رسول ایمان راوړئ، هغوی وویل: مونږ ایمان راوړی او ته په دې ګواه شه چې یقینًا مونږ مسلمانان یو

5|112|کله چې حواريانو وویل: ای عیسٰی د مریمې زویه! ایا ستا رب د دې طاقت لري چې پر مونږ باندې له اسمانه دسترخوان نازل کړي؟ هغه (عیسٰی) وویل: تاسو له الله نه ووېرېږئ که چېرې تاسو مومنان یئ

5|113|هغوی وویل: مونږ غواړو چې له هغه نه خوراك وکړو او زمونږ زړونه مطمئن شي او پوه شو چې تا مونږ ته رښتیا ویلي دي او مونږ به په هغه باندې له ګواهانو څخه شو

5|114|د مریمې زوی عیسٰی وویل: ای الله زمونږه ربه! ته په مونږه له اسمانه دسترخوان نازل کړه چې زمونږ د ړومبنو او زمونږ د وروستنو لپاره اختر شي او ستا له جانبه یوه نخښه او ته مونږ ته روزي راکړه او ته تر ټولو غوره رزق ورکوونکی یې

5|115|الله وفرمایل: بېشکه زه پر تاسو باندې هغه لره نازلوونکی یم، نو په تاسو کې چې چا له دې نه بعد کفر وکړ، نو بېشکه زه هغه لره عذاب ورکوونکی یم، داسې عذاب، چې په مخلوقاتو کې هېڅ یو کس ته هم هغه (شان) عذاب نه ورکوم

5|116|او کله چې الله وفرمایل: ای عیسٰی د مریمې زویه! ایا تا خلقو ته ویلي وو چې له الله نه غیر ما او زما مور دوه معبودان ونیسئ، ووېل (عیسٰی) زه ستا پاکي بیانوم، زما لپاره جایز نه دي چې زه هغه خبره وکړم چې د هغې حق ما ته نشته، که چېرې ما دا خبره کړې وی، نو یقینًا تا ته به معلومه وَی، ته عالم یې په هر هغه څه چې زما په نفس کې دي او زه نه پوهېږم په هغه څه چې ستا په نفس کې دي، بېشکه هم ته په غیبو ښه عالم یې

5|117|ما دوی ته یواځې هغه خبره کړې ده چې تا ما ته د هغې حکم راکړی و، دا چې تاسو د الله عبادت کوئ، چې زما رب دی او ستاسو رب دی، او زه په دوی باندې ګواه وم ترڅو پورې چې زه په دوی کې موجود وم، نو کله چې تا زه واخیستلم (، نو) هم ته له همېشه په دوی نګهبان وې او ته په هر شي باندې ګواه یې

5|118|که چېرې ته دوی ته عذاب ورکوې، نو یقینًا دوی ستا بنده ګان دي او که چېرې ته دوی ته بخښنه کوې، نو بېشکه هم ته ډېر غالب، ښه حکمت والا یې

5|119|الله وفرمایل: دا ورځ ده چې رښتینو ته به د هغوی رښتیا ویل فایده ورکوي، د دوی لپاره داسې جنتونه دي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، دوی به په هغو کې تل ترتله وي، الله له دوی نه راضي دی او دوی له هغه نه راضي دي، همدا ډېره لویه کامیابي ده

5|120|خاص د الله لپاره ده بادشاهي د اسمانونو او د ځمکې او د هغه څه چې په دغو کې دي او هغه په هر شي باندې ښه قادر دی

6|1|ټول د کمال صفتونه خاص هغه الله لره دي، چې اسمانونه او ځمکه یې پیدا کړي دي، او پیدا کړې یې دي تیارې او رڼا، بیا (هم) هغه خلق چې کافر دي، له خپل رب سره (نور څیزونه) برابروي

6|2|دی همهغه ذات دی چې تاسو یې له خټې نه پیدا کړئ، بیا یې یو وخت مقرر کړاو مقرر وخت له هغه سره (لیك) دی، بیا (هم) تاسو شك کوئ

6|3|او په اسمانونو کې او په ځمکه کې هم هغه الله دی، هغه ستاسو په پټو (حالاتو) او ستاسو په ښکاره (حالاتو) پوهېږي او پوهېږي په هغه څه چې تاسو یې کوئ

6|4|او دوی ته د خپل رب له ایتونو څخه هېڅ یو ایت نه راځي مګر دا چې دوی له هغه نه مخ اړونکي دي

6|5|پس یقینًا دوی د حق تکذیب وکړ، کله چې دوی ته راغی، نو ژر به دوی ته د هغه څیز خبرونه راشي چې دوی به په هغه پورې استهزا کوله

6|6|ایا دوی نه دي کتلي (نه دي خبر شوي) چې له دوی نه مخکې څومره (ډېر) امتونه مونږ هلاك کړي دي، چې مونږه هغوی ته په ځمکه کې ښه قوت ورکړی و، دومره (قوت) چې تاسو ته مونږ (هومره) نه دی درکړی او مونږ پر هغوی باندې پرله پسې ورېدونکی باران ورولی و او داسې وَلې مونږه جاري کړې وې چې له هغوی نه ښکته بهېدلې، نو مونږ هغوی د خپلو ګناهونو په سبب هلاك کړل او له هغوی نه بعد مونږه نور خلق پیدا کړل

6|7|او که چېرې مونږه په تا باندې په کاغذ کې (لیکلی) کتاب نازل کړ، بیا دوی په هغه خپل لاسونه (هم) لګولي وی، (نو) خامخا کافر شویو کسانو به ویل: نه دی دا مګر ښکاره جادو

6|8|او دوی وویل: په ده باندې مَلَك ولې نه دی نازل کړی شوی؟ او که مونږه مَلَك نازل کړی وی (نو) لازمًا به معامله فیصله کړی شوې وه، بیا به دوی ته مهلت نه ورکول کېدی

6|9|او که چېرې مونږ دا (رسول) مَلَك ګرځولی وَی (، نو) خامخا مونږ به هغه سړی جوړکړی و او خامخا مونږه به دوی په هغه شبه کې اچولی، په کومه شبه کې چې (اوس) پراته دي

6|10|او یقینًا یقینًا له تا نه په مخکې رسولانو پورې استهزا ګانې شوې دي، نو هغو کسانو لره چې په دوی پورې یې مسخرې کړې وې؛ هغه شي راګېر کړل چې دوی به په هغه پورې استهزا کوله

6|11|ته ووایه: تاسو په ځمکه کې وګرځئ، بیا تاسو وګورئ چې د دروغ ګڼونکو انجام څنګه و؟

6|12|ته ووایه: هغه څه د چا دي چې په اسمانونو او ځمکه کې دي؟ ته ووایه: د الله دي، هغه په خپل ځان باندې رحمت لازم کړی دی، خامخا لازمًا به هغه تاسو د قیامت په ورځ راجمع کوي، چې په هغې کې هېڅ شك نشته، هغه کسان چې خپلو ځانونو ته یې تاوان رسولی دی، نو هغوی ایمان نه راوړي

6|13|او خاص د هغه لپاره دي هغه څه چې ارام کوي په شپه کې او په ورځ کې او هم هغه ښه اورېدونکی، ښه عالم دی

6|14|ته ووایه: ایا زه (بل) ولي (مددګار) ونیسم، له هغه الله نه غیر چې د اسمانونو او ځمکې پیداکوونکی دی او هغه خوراك ورکوي او هغه ته خوراك نشي ورکولی؟ ته ووایه: بېشکه زه چې یم، ما ته حکم شوی دی چې زه په اسلام راوړونکو کې اول شم او (ما ته ویل شوي دي چې) ته هېڅکله هم له مشرکانو څخه مه کېږه

6|15|ته ووایه: بېشکه زه د لویې ورځې له عذاب نه وېرېږم، که د خپل رب نافرماني وکړم

6|16|هغه څوك چې له هغه نه په دغې ورځ کې دغه (عذاب) واړول شو، نو یقینًا په هغه یې رحم وکړاو دا ځرګنده کامیابي ده

6|17|او که الله تا ته تکلیف درورسوي، نو د هغه (تکلیف) لرې کوونکی له هغه نه سِوا بل هیڅوك نشته او که هغه تا ته خیر درورسوي، نو هغه په هر شي باندې ښه قادر دی

6|18|او هم دی غالب دی، د خپلو بنده ګانو له پاسه دی او هم دی ښه حکمت والا، ښه خبردار دی

6|19|ته ووایه: د ګواهۍ په لحاظ کوم شی تر ټولو لوی دی؟ ته ووایه: الله دی، (هغه) زما په مینځ کې او ستاسو په مینځ کې ګواه دی۔ او ما ته دا قرآن وحي کړی شوی دی، د دې لپاره چې په دې (قرآن) سره زه تاسو ووېروم او هغه څوك چې دا ورته رسېدلی، ایا بېشکه تاسو خامخا (د دې خبرې) ګواهي کوئ چې یقینًا له الله سره نور معبودان (هم)

شته؟ ته ووایه: زه (د دې) شاهدي نه کوم، ته ووایه: بېشکه همدا خبره ده چې هغه یو معبود دی او بېشکه زه له هغه څه نه بېزاره یم چې تاسو یې شریکان کوئ
6|20| هغه کسان چې هغوی ته مونږ کتاب ورکړی دی، هغوی، دی (داسې) پېژني لکه څنګه چې خپل زامن پېژني، هغه کسان چې خپلو ځانونو ته یې تاوان رسولی دی، نو هغوی ایمان نه راوړي
6|21| او له هغه کس نه (بل) زیات ظالم څوك دی چې په الله باندې دروغ تپي (اړوي)، یا د هغه ایتونه دروغ ګڼي، بېشکه حقیقت دا دی چې ظالمان نشي کامیابېدلی
6|22| او په هغې ورځ کې چې مونږ به دوی ټول راجمع کوو، بیا به مونږه هغو کسانو ته چې شرك یې کړی دی؛ وایو: ستاسو هغه شریکان چېرته دي چې تاسو به (له الله سره شریکان) ګڼل؟
6|23| بیا به نه وي د دوی (بله) بهانه مګر دا چې دوی به وایي: قسم په الله چې زمونږ رب دی! مونږ مشرکان نه وو
6|24| ته وګوره څنګه دوی په خپلو ځانونو باندې دروغ وویل او له دوی نه هغه څه ورك شول چې دوی به په دروغه جوړول
6|25| او په دوی کې ځینې هغه څوك دي چې تا ته غوږ نیسي او مونږ د هغوی په زړونو باندې پردې اچولې دي چې په دې (قرآن) پوه (نه) شي او د دوی په غوږونو کې مو کوڼ والی (اچولی دی) او که دوی هره نښه ووینې، (بیا هم) دوی په هغې ایمان نه راوړي، تر دې چې کله دوی تا ته راشي، چې له تا سره جګړه کوي (، نو) هغه کسان چې کافر شوي دي وایي: نه دی دا (قرآن) مګر د مخکېنو خلقو باطلې قصې
6|26| او دوی له ده نه منع کول کوي او له ده نه لرې کېږي او دوی یواځې خپل ځانونه هلاکوي او دوی شعور نه لري
6|27| او که ته ووینې کله چې دوی پر غاړه د اور ودرولی شي، نو دوی به وایي: ای کاشکې! مونږ بیا (دنیا ته) واپس کړی شو، له دې سره چې د خپل رب د ایتونو (بیا) تکذیب ونه کړو او مونږ شو له مومنانو ځنې
6|28| بلکې دوی ته هغه څه ظاهر شول چې دوی مخکې پټول او که چېرې دوی (دنیا ته) واپس کړی شي (، نو) لازمًا به دوی هغه شي ته راوګرځي، له څه نه چې دوی منع کړی شوي وو، او بېشکه دوی یقینًا دروغجن دي
6|29| او دوی وایي: نه دی دا (ژوند) مګر همدا زمونږ دنیایي ژوند دی او مونږ به کله هم بیا راژوندي نه کړی شو
6|30| او که چېرې ته ووینې کله چې دوی د خپل رب په وړاندې ودرولی شي (، نو) هغه به وفرمایي: ایا دا (ژوند) رښتیا نه دی؟ دوی به ووایي: ولې نه! قسم دی زمونږ په رب، هغه به وفرمایي: نو تاسو عذاب وڅکئ د هغه کفر په سبب چې تاسو کاوه
6|31| یقینًا هغه کسان تاوانیان شوي دي چا چې د الله ملاقات دروغ ګڼلی دی، تر دې چې کله دوی ته قیامت ناڅاپه راشي، دوی به وایي: هئ افسوس! په هغې کوتاهۍ باندې چې مونږ د دې (قیامت) په باره کې کړې ده، او دوی به خپل پېټي په خپلو شاګانو پورته کوي، اګاه شئ! بد دی هغه شی چې دوی یې (بوج) پورته کوي
6|32| او دنیایي ژوند نه دی مګر لوبه او تماشه، او یقینًا د اخرت کور د هغو کسانو لپار ډېر غوره دی چې پرهېزګاره دي، ایا نو تاسو عقل نه لرئ
6|33| یقینًا مونږ پوهېږو چې بېشکه حقیقت دا دی چې تا هغه خبره خامخا غمجن کوي، چې دوی یې وایي، نو یقینًا دوی تا دروغژن نه ګڼي او لېکن ظالمان د الله له ایتونو نه انکار کوي
6|34| او یقینًا یقینًا له تا نه مخکې رسولان دروغژن بلل شوي وو، نو هغوی په دروغژن بلل کېدلو او ضرر رسېدلو صبر وکړ تر دې چې هغوی ته زمونږ مدد راغی، او د الله کلماتو لره هېڅوك اړوونکی نشته، او یقینًا یقینًا تا ته د رسولانو څه خبرونه راغلي دي
6|35| او که چېرې په تا باندې د دوی مخ اړول ګران وي، نو که ته طاقت لرې د دې چې په ځمکه کې سُرنګ‌ولټوې، یا اسمان ته کومه زینه، بیا ته دوی ته څه نښه (معجزه) راوړې، (نو داسې وکړه) او که الله غوښتلی لازمًا به یې دوی په نېغه لار باندې جمع کړي وو، نو ته له ناپوهانو څخه مه کېږه
6|36| یقینًا همدا خبره ده چې هغه کسان (حق) قبلوي چې اوري، او (کافران مړي دي) مړي به الله راژوندي کوي، بیا به خاص د هغه په طرف ورګرځولی شي
6|37| او دوی وایي: ولې په ده باندې کومه معجزه د خپل رب له جانبه نه نازلولی شي؟ ته (دوی ته) ووایه: بېشکه الله په دې قادر دی چې معجزه نازله کړي او لېکن د دوی اکثره خلق نه پوهېږي
6|38| او نشته دی هېڅ یو په ځمکه کې خوځنده او نه هېڅ مارغه چې په خپلو دواړو وزرونو الوزي مګر (دوی) ستاسو په شان امتونه دي، مونږ په کتاب کې هېڅ شی نه دی پرېښی، بیا به دوی د خپل رب په طرف ورجمع کولی شي
6|39| او هغه کسان چې زمونږ د ایتونو تکذیب یې کړی دی (دوی) کاڼه او ګونګیان دي، په تیارو کې دي، چا ته چې الله وغواړي هغه ګمراه کوي او چا ته چې وغواړي هغه په نېغه لار روانوي
6|40| ته (دوی ته) ووایه: ما خبر کړئ که چېرې په تاسو د الله عذاب راشي، یا په تاسو قیامت راشي، ایا تاسو به له الله نه غیر (بل څوك) بلئ، که چېرې تاسو رښتیني یئ
6|41| بلکې تاسو به خاص هغه بلئ، نو هغه به که وغواړي هغه (تکلیف) لرې کړي د څه لپاره چې تاسو هغه بلئ او تاسو هغه هېروئ چې تاسو یې (له الله) سره شریکان جوړوئ
6|42| او یقینًا یقینًا مونږ پېغام لېږلی و له تا نه مخکې امتونو ته، بیا مونږ هغوی په سختیو اوتکلیفونو سره ونیول، د دې لپاره چې هغوی عاجزي وکړي
6|43| نو کله چې دوی ته زمونږ عذاب راغی، دوی ولې عاجزي ونه کړه او لېکن د دوی زړونه سخت شوي وو او شیطان دوی ته د دوی هغه عملونه ښایسته کړي وو چې دوی کول
6|44| نو کله چې دوی هغه شی هېر کړ په څه سره چې دوی ته نصیحت شوی و، بیا نو مونږ په دوی باندې د هر شي دروازې پرانستلې تر دې چې دوی لویي وکړه، په سبب د هغه څه چې دوی ته ورکړی شوي وو (، نو) مونږه دوی ناڅاپه ونیول، نو ناګهانه دوی نا امېده شول
6|45| نو د هغه قوم بېخ پرې کړی شو چې ظلم یې کړی و او ټولې ستاینې خاص د الله لپاره دي، چې د عالَمونو ښه پالونکی دی
6|46| ته (دوی ته) ووایه: تاسو ما خبر کړئ که چېرې الله ستاسو غوږونه او ستاسو سترګې واخلي او ستاسو په زړونو باندې مهر ولګوي (، نو) له الله نه غیر (بل څوك حق) معبود دی، چې دا تاسو ته (واپس) راوړي؟ ته وګوره، مونږه ایتونه څنګه قسما قسم بیانوو، بیا (هم) دوی مخ اړوي
6|47| ته ووایه: تاسو ما خبر کړئ که چېرې پر تاسو باندې د الله عذاب ناڅاپه راشي، یا ښه ښکاره، (، نو) نه به شي هلاکولی مګر ظالمان خلق
6|48| او مونږ رسولان نه لېږو مګر زېری ورکوونکي او وېرروونکي، نو چا چې ایمان راوړ او د ځان اصلاح یې وکړه، نو په

دوی باندې به نه څه وېره وي او نه به دوی غمجن کېږي
او هغه کسان چې زمونږ د ایتونو تکذیب یې وکړ، دوی ته به د هغې نافرمانۍ په سبب عذاب رسېږي چې دوی 6|49|
کوله
ته ووایه: زه تاسو ته نه وایم چې ما سره د الله خزانې دي او نه زه عالم الغیب یم او نه زه تاسو ته دا وایم 6|50|
چې بېشکه زه مَلَك یم، زه پیروي نه کوم مګر د هغه شي چې ما ته وحي کولی شي، ته ووایه: ایا ړوند او بینا سره برابر
دي؟ ایا نو ولې تاسو سوچ او فکر نه کوئ
او ته په دې (وحي) سره هغه کسان ووېروه چې د خپل رب په وړاندې له ورټولول کېدو نه وېرېږي، چې د دوی 6|51|
لپاره له هغه نه غیر نه څوك دوست شته او نه څوك سفارشي، لپاره د دې چې دوی پرهېزګاره شي
او ته هغه کسان مه شړه چې خپل رب سبا او بېګاه بلي، چې د هغه (الله) مخ غواړي، په تا باندې د هغوی د 6|52|
حساب نه هېڅ شی نشته او نه پر هغوی باندې ستا له حسابه څه شی شته، نو که ته دوی وشړې، نو شې به ته له
ظالمانو څخه
او همدارنګه مونږ د دوی ځینې په ځینو (نورو) سره ازمایلي دي، د دې لپاره چې دوی ووایي: ایا داخلق دي چې 6|53|
!الله په دوی باندې زمونږ له مینځه احسان کړی دی، ایا الله په شکر ګذارو باندې ښه پوه نه دی
او کله چې تا ته هغه کسان راشي چې زمونږ په ایتونو ایمان لري، نو ته ووایه: په تاسو دې سلام وي، ستاسو رب6|54|
په خپل ځان باندې مهرباني کول لیکلي (لازم کړي) دي، چې یقینًا شان دا دی څوك چې په تاسو کې په ناپوهۍ سره بدي
وکړي، بیا له هغې نه پس توبه وباسي او اصلاح وکړي، نو بېشکه هغه ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
او همدارنګه مونږ ایتونه په تفصیل سره بیانوو، او د دې لپاره چې د مجرمانو لاره ښه واضحه شي6|55|
ته (دوی ته) ووایه: بېشکه زه منع کړی شوی یم له دې نه چې زه د هغو (څیزونو) عبادت وکړم چې تاسو یې 6|56|
له الله نه غیر بلئ، ته ووایه: زه ستاسو د خواهشاتو پیروي نه کوم، (که ومې کړه، نو) یقینًا زه به په د غه وخت کې
ګمراه شوی یم اونه به یم زه له نېغه لار موندونکو نه
ته ووایه: بېشکه زه په هغه ښکاره دلیل باندې یم چې زما د رب له جانبه دی او تاسو د هغه تکذیب کړی دی، 6|57|
ما سره هغه شی نشته چې تاسو هغه په تلوار سره غواړئ، نشته دی حکم مګر خاص د الله لپاره، هغه حق بیانوي او هغه
ډېر غوره فیصله کوونکی دی
ته ووایه: یقینًا که ما سره هغه شی وَی چې تاسو هغه په تلوار سره غواړئ (، نو) لازمًا به زما او ستاسو په 6|58|
مینځ کې خبره فیصله کړی شوې وه او الله په ظالمانو باندې ښه عالم دی
او خاص له هغه (الله) سره د غیبو چابیانې دي، یواځې هغه په دغو عالم دی او هغه عالم دی په هغه څه چې 6|59|
په وچه او سمندر کې دي، او هېڅ یوه پاڼه نه غورځېږي مګر هغه پرې عالم دی او د ځمکې په تیارو کې نه یوه دانه
(پرېوځي) او نه لوند څیز او نه وچ مګر (دا ټول) په څرګند کتاب (لوح محفوظ) کې دي
او هم هغه ذات دی چې تاسو په شپه کې وفات کوي او هغه پوهېږي په هغه څه چې تاسو یې د ورځې کوئ، بیا6|60|
به هغه تاسو په هغې (ورځې) کې راژوندي کوي، د دې لپاره چې ټاکلی وخت پوره کړی شي، بیا به خاص د هغه په
طرف ستاسو واپسي وي، بیا به هغه تاسو په هغو عملونو خبر کړي چې تاسو کول
او هم هغه غالب دی، د خپلو بنده ګانو له پاسه دی، او پر تاسو باندې ساتونکي (ملایك) رالېږي، تر هغه پورې 6|61|
چې کله په تاسو کې یو کس ته مرګ راشي (، نو) زمونږ استازي یې وفات کړي او هغوی هېڅ تقصیر (کمی) نه کوي
بیا به دوی ورګرځولی شي الله ته چې د دوی حق مالك دی، اګاه شئ، خاص د هغه لپاره حکم کول دي، او هغه تر6|62|
ټولو حساب کوونکو ډېر تېز دی
ته (دوی ته) ووایه: تاسو ته د وچې او سمندر له تیارو نه څوك خلاصی درکوي، چې تاسو هغه بلئ په زارۍ سره 6|63|
او په پټه سره، (او وایئ) که چېرې هغه (الله) مونږ ته د دې (مصیبت) نه خلاصی راکړ (، نو) مونږ به خامخا ارومرو
له شکر کوونکو څخه شو
ته (ورته) ووایه: الله تاسو ته له دې نه نجات درکوي او له هر غم نه (هم)، بیا (هم) تاسو شرك کوئ6|64|
ته (دوی ته) ووایه: هم هغه قادر دی په دې خبره باندې چې تاسو باندې ستاسو له پاسه نه عذاب راولېږي، یا 6|65|
ستاسو د پښو له لاندې طرف نه، یا تاسو د بېلو، بېلو ډلو په جوړولو سره ګډوَډ کړي او په ځینو باندې د ځینو نورو (د)
جنګ (مزه) وڅکي، ته وګوره مونږه ایتونه څنګه قسما قسم بیانوو، د دې لپاره چې دوی پوه شي
او ستا قوم د دې (قرآن) تکذیب وکړ، حال دا چې همدا حق دی، ته (ورته) ووایه: زه پر تاسو باندې نګهبان نه 6|66|
یم
د هر یو خبر لپاره مقرر وخت دی او ژر به تاسو پوه شئ6|67|
او کله چې ته هغه کسان ووینې چې زمونږ په ایتونوکې عبث بحثونه کوي، نو ته له هغوی نه مخ واړوه، تر دې چې6|68|
دوی له دې نه په علاوه خبرو کې مشغول شي، او که چېرې شیطان له تا نه (دا حکم) هېر کړي، نو له یادېدلو نه پس له
ظالمو خلقو سره مه کېنه
او په پرهېزګاره کسانو باندې د دوی (عبث بحث کوونکو) له حسابه څخه هېڅ شی نشته او لېکن (د هغوی په 6|69|
ذمه) نصیحت کول دي، د دې لپاره چې دوی (هم) ## پرهېزګار شي
او ته هغه کسان پرېږده چې خپل دین یې لوبه او تماشه ګرځولی و او دوی دنیایي ژوند دوکه کړي (غولولي) وو او6|70|
ته په دې (قرآن) سره نصیحت کوه، چې کوم نفس د خپلو کړو عملونو په سبب هلاك (نه) کړی شي، چې د هغه
(نفس) لپاره له الله نه پرته نه څوك دوست شته او نه سفارشي او که دا (نفس) فدیه ورکړي، هر قسمه فدیه (، نو) دا
به له هغه نه قبوله نه کړی شي، دا هغه کسان دي چې د خپلو کړو عملونو په سبب هلاك کړی شوي دي، د دوی لپاره
ډېرې ګرمې اوبه څښاك دی او ډېر دردوونکی عذاب دی، په سبب د هغه کفر چې دوی به کاوه
ته (ورته) ووایه: ایا مونږه له الله نه سوا د هغه شي عبادت وکړو چې مونږ ته هغه نه فایده رارسولی شي او نه6|71|
مونږ ته ضرر رارسولی شي؟ او (ایا) مونږه بېرته په خپلو شاګانو وګرځولی شو، وروسته له دې نه چې الله مونږ ته نېغه لار
وښودله، د هغه کس په شان چې هغه شیطانانو په ځمکه کې ژورې کندې ته ببولی وي، چې حیران وي، د هغه ملګري وي
چې دا نېغې لارې ته رابلي، (چې) مونږ ته راشه، ته ووایه: بېشکه د الله هدایت، هم هغه اصل هدایت دی او مونږ ته
حکم کړی شوی دی چې د رب العلمین اطاعت کوونکي شو
او دا چې تاسو لمونځ قایموئ او له هغه (الله) نه وېرېږئ او دی همغه ذات دی چې خاص هغه ته به تاسو 6|72|
ورټولولی شئ
او دی همغه ذات دی چې اسمانونه او ځمکه یې په حقه سره پیدا کړي دي او (یاده کړئ) هغه ورځ چې هغه 6|73|
(الله) به ووایي: موجود شه! نو هغه به موجود شي، هم د هغه وینا حقه ده، او خاص د هغه لپاره حکومت دی په هغې

ورځ کې چې په شپېلۍ کې به پوکۍ وکړی شي، (هغه) د پټو او ښکاره (څیزونو) عالم دی او هم هغه ښه حکمت والا، ښه خبردار دی
او کله چې ابراهیم خپل پلار ازر ته وویل: ایا ته بتان معبودان نیسې، بېشکه زه تا او ستا قوم په څرګنده ګمراهۍ 6|74|
کې وینم
او همدارنګه مونږ ابراهیم ته د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ښودله او د دې لپاره چې هغه له یقین کوونکو څخه شي 6|75|
بیا کله چې په هغه باندې شپه تیاره شوه (، نو) یو ستوری یې ولیده، ویې ویل: دا زما رب دی؟ نو کله چې 6|76|
هغه پټ‌شو، ویې ویل: زه پټېدونکي (غایبېدونکي) نه خوښوم
بیا کله چې یې سپوږمۍ ولیده، ځلېدونکې، ویې ویل: دا زما رب دی؟ نو کله چې هغه پرېوتله (، نو) ویې ویل: 6|77|
یقینًا که چېرې ما ته زما رب نېغه لار ونه ښیي (، نو) زه به خامخا له ګمراه خلقو څخه شم
نو کله چې هغه لمرسترګه ولیدله، ځلېدونکې، ویې ویل: دا زما رب دی؟ دا تر ټولو لوی دی، نو کله چې هغه 6|78|
پرېوتله، ویې ویل: ای زما قومه! بېشکه زه بېزاره یم له هغه څه نه چې تاسو یې شریکان جوړوئ
بېشکه ما خپل مخ هغه ذات ته اړولی دی چې اسمانونه او ځمکه یې پیدا کړي دي، یواځې په حق پسې تلونکی یم 6|79|
او نه یم له مشرکانو څخه
او له هغه سره خپل قوم جګړه وکړه، ویې ویل: ایا تاسو زما سره د الله په باره کې جګړه کوئ، حال دا چې هغه 6|80|
ما ته نېغه لار راښودلې ده، او زه له هغو شیانو نه نه وېرېږم چې تاسو یې له هغه (الله) سره شریکان جوړوئ، مګر دا
چې زما رب څه شی وغواړي، زما رب د علم په لحاظ سره هر شی راګېر کړی دی، ایا نو ولې تاسو نصیحت نه منئ
او زه له هغو څیزونو نه څنګه ووېرېږم چې تاسو (له الله سره) شریکان کړي دي، حال دا چې تاسو له دې څخه 6|81|
نه وېرېږئ چې بېشکه تاسو له الله سره هغه شی شریك کړی دی چې د هغه په باره کې یې پر تاسو باندې هېڅ دلیل نه
دی نازل کړی، نو په دواړو ډلو کې کومه یوه د امن (له عذاب نه د بچ کېدو) زیاته حقداره ده؟ که چېرې تاسو پوهېږئ
هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او له خپل ایمان سره یې ظلم نه دی ګډ کړی (، نو) دغه کسان دي چې د 6|82|
همدوی لپاره (له عذاب نه) امن (بچاو) دی او دغه کسان هدایت موندونکي دي
او دا زمونږ دلیل دی چې هغه مونږه ابراهیم ته ورکړی و د هغه د قوم په مقابله کې، مونږ درجې اوچتوو چا لره 6|83|
چې مونږ وغواړو، بېشکه ستا رب، ښه حکمت والا، ښه پوه دی
او مونږ هغه ته اسحٰق او یعقوب عطا کړ، مونږ هر یو ته هدایت کړی و، او له ده نه مخکې نوح ته مونږ هدایت 6|84|
کړی و او د هغه په اولاد کې داود او سلیمان، او ایوب او یوسف او موسٰی او هارون ته (هم) اوهمدارنګه مونږ نېکي کوونکو
ته بدله ورکوو
زکریا، او یحیٰی او عیسٰی او الیاس ته، (دوی) هر یو له صالحانو څخه دي **(او هدایت کړی و مونږ)** 6|85|
او اسمٰعیل، او اَلیسَع او یونس او لوط ته، او (دوی) هر یو مونږه په ټولو عالَمونو باندې غوره کړي دي 6|86|
او (فضیلت مو ورکړی و) د دوی په پلرونو کې ځینو ته او د دوی په اولاد کې او د دوی په وروڼو کې (ځینو ته) 6|87|
او مونږ هغوی غوره کړي وو او مونږ هغوی ته د نېغې لارې هدایت کړی و
دغه د الله هدایت دی، په دې سره هدایت کوي په خپلو بنده ګانو کې چا ته چې وغواړي او که چېرې دوی شرك 6|88|
کړی وَی (، نو) خامخا به له دوی نه ضایع شوي وو هغه عملونه چې دوی کول
دا هغه کسان دي چې دوی ته مونږ کتاب او حکم او نبوت ورکړی و، نو که دا خلق په دې سره کفر وکړي، نو یقینًا 6|89|
مونږ د دې لپاره داسې خلق مقرر کړي دي چې په دې سره کفر کوونکي نه دي
دا هغه کسان دي چې الله ورته هدایت کړی دی، نو ته د دوی د طریقې اتباع کوه، ته ووایه: زه له تاسو نه په 6|90|
دې (تبلیغ) باندې مزدوري نه غواړم، نه دی دا مګر د ټولو عالَمونو لپاره نصیحت
او دوی د الله قدر ونه کړ، څنګه چې د هغه د قدر کولو حق دی! کله چې دوی وویل: الله په انسان باندې هېڅ 6|91|
شی نه دی نازل کړی، ته (ورته) ووایه: هغه کتاب چا نازل کړی دی چې موسٰی راوړی و، چې رڼا او هدایت دی د خلقو
لپاره؟ چې تاسو یې پاڼه پاڼه کوئ، چې هغه (ځینې) ښکاره کوئ او ډېرې پټوئ، او تاسو ته هغه علم درکړی شو چې
نه پرې تاسو پوهېدلئ او نه ستاسو پلاران، ته ووایه: الله (نازل کړی دی) بیا ته دوی په خپلو باطلو بحثونو کې پرېږده
چې لوبې کوي
او دا کتاب دی، چې مونږ نازل کړی دی، برکتي دی او د هغو (کتابونو) تصدیق کوونکی دی چې له ده نه مخکې 6|92|
دي او د دې لپاره چې ته د مکې خلق او د هغې ګېرچاپېره خلق ووېروې او هغه کسان چې په اخرت ایمان لري، دوی په
ده ایمان راوړي، په داسې حال کې چې هم دوی د خپلو لمونځونو ساتنه کوي
او له هغه کس نه لوی ظالم څوك دی چې په الله باندې دروغ تړي، یا وایي چې ما ته وحي کړی شوې ده! حال 6|93|
دا چې هغه ته هېڅ شی نه وي وحي کړی شوی او له هغه چا نه (بل لوی ظالم څوك دی) چې وایي: ژر دی زه به
(هم) نازل کړم د هغه په مثل چې الله نازل کړی دی! او که چېرې ته ووینې کله چې ظالمان د مرګ په سختیو کې
(ګېر) وي او ملایکو خپل لاسونه وراوږده کړي وي (او ورته وایي) تاسو خپلې ساه ګانې راوباسئ، نن ورځ به تاسو ته د
سپکوونکي عذاب سزا درکولی شي، په سبب د هغې ناحقه وینا چې تاسو به په الله باندې تړله، او وئ تاسو چې د ده له
ایتونو څخه مو تکبر کاوه
او یقینًا یقینًا تاسو مونږ ته یواځې یواځې (ځانله، ځانله) راغلئ، لکه څنګه چې مونږ تاسو اول ځلې پیدا کړي وئ، 6|94|
او تاسو هغه څه د خپلو شاګانو شا ته پرېښودل چې مونږ تاسو ته درکړي وو. او مونږ له تاسو سره ستاسو هغه سفارشیان
نه وینو چې تاسو به دعوٰی کوله چې بېشکه دوی په تاسو کې شریکان دي، یقینًا یقینًا ستاسو خپل مینځې تعلق پرې شو او
له تاسو څخه هغه څه ورك شول چې تاسو به (سفارشیان) ګڼل
بېشکه الله د دانې او زړي چوونکی دی، ژوندی له مړي څخه راوباسي او له ژوندي څخه د مړي راوېستونکی دی، هم 6|95|
دغه الله دی، نو کوم طرف ته تاسو ګرځولی شئ
د سبا (د رڼا) چوونکی دی او شپه یې د ارام ذریعه ګرځولې ده او لمرسترګه او سپوږمۍ یې د حساب ذریعې 6|96|
ګرځولې دي، دا د ښه غالب، ښه پوه ذات اندازه کول دي
او دی همغه ذات دی چې ستاسو لپاره یې ستوري پیدا کړي دي، د دې لپاره چې تاسو د هغو په ذریعې سره د 6|97|
وچې او سمندر په تیارو کې لار وموموئ، یقینًا مونږ ایتونه ښه واضحه بیان کړي دي د هغه قوم لپاره چې پوهېږي
او دی همغه ذات دی چې تاسو یې له یو نفس څخه پیدا کړئ، نو (تاسو لپاره) یو قرارځای او یو امانت ځای دی، 6|98|
یقینًا مونږ ایتونه ښه واضحه بیان کړي دي د هغه قوم لپاره چې ښه پوهېږي
او دی همغه ذات دی چې له اسمان نه یې اوبه نازلې کړې دي، بیا مونږ په هغو سره د هر شي زرغونه راوښکلې 6|99|
ده، بیا مونږ له هغې (زرغونې) څخه شینکۍ راوښکلې دی، چې له دې (شینکي) نه مونږ پر یو بل سَورې دانې راوباسو

او له کجورې څخه د هغې له کځورو نه نژدې وږي، او د انګورو باغونه او زيتون او انار چې له يو بل سره (څه) مشابه
وي او (څه) مشابه نه وي، تاسو د هغې مېوې ته وګورئ کله چې مېوه ونيسي او د هغې پخوالي ته، بېشکه په دې کې
خامخا د هغه قوم لپاره نښې دي چې ايمان لري
او دوی له الله سره پېريان شريکان جوړکړي دي، حال دا چې هغه (الله) دوی پيدا کړي دي، او دوی بې له 6|100|
پوهې، د هغه (الله) لپاره زامن او لوڼه له ځانه راپيداکړې، هغه لره پاکي ده او هغه (الله) له هغو خبرو نه ډېر اوچت
دی چې دوی يې بيانوي
د اسمانونو او ځمکې بې له نمونې پيدا کوونکی دی، د هغه لپاره به اولاد څرنګه وي، حال دا چې د هغه لپاره 6|101|
هېڅ ښځه نشته، او هغه، هر شی پيدا کړی دی او هغه په هر شي باندې ښه عالم دی
همدا الله ستاسو رب دی، نشته دی هېڅ لايق د عبادت مګر هم دی، د هر شي پيدا کوونکی دی، نو تاسو د هغه 6|102|
عبادت کوئ او هغه په هر شي باندې نګران دی
سترګې د هغه ادراك نشي کولی او هغه د سترګو ادراك کولی شي او هغه ډېر باريکبين، ښه خبردار دی 6|103|
يقينًا تاسو ته د خپل رب له جانبه څرګند دليلونه راغلي دي، نو چا چې بصيرت حاصل کړ، نو د خپل ځان لپاره 6|104|
يې حاصل کړاو څوك چې ړوند شو، نو ضرر يې په همدې نفس باندې دي او زه پر تاسو باندې نګهبان نه يم
او همدارنګه مونږ ايتونه بيانوو او د دې لپاره چې دوی ووايي: تا لوستل زده کړي دي او د دې لپاره چې مونږه دا 6|105|
ښه بيان کړو د هغه قوم لپاره چې پوهېږي
ته پيروي کوه د هغه شي چې تا ته د خپل رب له جانبه وحي کولی شي، نشته حق معبود مګر هم هغه دی او 6|106|
ته له مشرکانو څخه مخ واړوه
او که چېرې الله غوښتلی (، نو) دوی به شرك نه و کړی او ته مونږ په دوی باندې ساتونکی نه يې ګرځولی او 6|107|
نه يې ته په دوی باندې نګران
او تاسو هغو ته کنځلې مه کوئ چې دوی يې له الله نه غير بلي، نو دوی به په ناحقه سره، بې له پوهې، الله 6|108|
ته کنځل وکړي، همدارنګه مونږ د هر امت لپاره د هغوی عمل ښايسته کړی دی، بيا خاص د خپل رب په طرف د دوی
واپسي ده، نو هغه به دوی ته د هغو عملونو خبر ورکړي چې دوی به کول
او دوی قسمونه وخوړل په الله باندې خپل پاخه قسمونه چې که چېرې دوی ته معجزه راشي، نو خامخا لازمًا به 6|109|
په هغې ايمان راوړي، ته (ورته) ووايه: بېشکه همدا خبره ده چې معجزې له الله سره دي او تاسو په دې څه شي پوه
کړئ چې بېشکه دا (معجزه) چې کله راشي (بيا به هم) دوی ايمان نه راوړي
او مونږ د دوی زړونه او د دوی سترګې اړوو، لکه څنګه چې دوی په اول واري په دې (نورو معجزاتو) باندې ايمان 6|110|
رانه وړاو مونږ دوی په خپله سرکشۍ کې پرېږدو، چې سرګردانه دي
او که يقينًا مونږ دوی ته ملايك نازل کړي وی او له دوی سره مړيو خبرې کړې وی او مونږ هر شی دوی ته 6|111|
مخامخ راجمع کړی وی، (بيا هم) دوی (داسې) نه وو چې ايمان يې راوړی وی مګر دا چې که الله وغواړي، او لېکن د
دوی زياتره خلق جهالت کوي
او همدارنګه مونږ د هر نبي لپاره انساني او جني شيطانان دښمنان ګرځولي وو، چې د دوی ځينو به ځينو نورو ته 6|112|
ښايسته کړی شوې خبرې د دوکه کولو (غولولو) لپاره ور اچولې او که چېرې ستا رب، غوښتلی (، نو) دوی به دا (کار)
نه و کړی، نو ته دوی پرېږده او هغه هم چې دوی له خپله ځانه څه دروغ جوړوي
او د دې لپاره چې دې (دروغو) ته د هغو خلقو زړونه مايل شي چې په اخرت ايمان نه راوړي او د دې لپاره 6|113|
چې دوی دا خوښ کړي او د دې لپاره چې دوی هغه (ګناهونه) وکړي چې دوی يې کوونکي دي
ايا نو زه له الله نه سِوا حَکَم (عادل قاضي) ولټوم، حال دا چې هم هغه دی چې تاسو ته يې کتاب نازل کړی 6|114|
دی، چې ښه تفصيل يې شوی دی او هغه کسان چې مونږ هغوی ته (مخکې) کتاب ورکړی دی؛ هغوی پوهېږي چې بېشکه
دا ستا د رب له جانبه په حقه سره نازل کړی شوی دی، نو ته هېڅ کله هم له شك کوونکوڅخه مه کېږه
او د رښتينولۍ او عدل له لحاظه ستا د رب خبره کمال ته رسېدلې ده، د هغهٔ کلماتو لره هيڅوك بدلوونکی نشته، 6|115|
او هم هغه ښه اورېدونکی، ښه عالم دی
او که چېرې ته اطاعت وکړې د هغو کسانو د اکثريت چې په ځمکه کې دي (، نو) دوی به تا د الله له لارې نه 6|116|
واړوي، دوی يواځې د ګمان پيروي کوي او دوی يواځې اټکل چلوي
بېشکه ستا رب په هغه چا ښه پوه دی چې د هغه د لارې نه ګمراه کېږي او هغه په هدايت موندونکو (هم) 6|117|
ښه پوه دی
نو تاسو له هغې (مذبوحې) څخه خورئ چې په هغې د الله نوم ياد کړی شوی وي، که چېرې تاسو يئ چې د 6|118|
هغه په ايتونو ايمان لرونکي يئ
او په تاسو څه دي چې له هغې (مذبوحې) څخه به خوراك نه کوئ چې په هغې د الله نوم ياد کړی شوی وي 6|119|
او يقينًا هغه (الله) تاسو ته هغه څه واضح کړي دي چې پر تاسو يې حرام کړي دي، سِوا له هغه نه چې تاسو هغه ته
مجبور کړی شئ، او بېشکه ډېر خلق، خامخا د خپلو خواهشاتو په ذريعې سره، بې له پوهې نه (خلقو لره) ګمراه کوي،
بېشکه ستا رب، هغه په زياتي کوونکو ښه پوه دی
او تاسو ښکاره ګناه او پټه ګناه پرېږدئ، بېشکه هغه کسان چې ګناه کوي، ژر ده چې دوی ته به سزا ورکړی شي 6|120|
د هغو (ګناهونو) په سبب چې دوی کولې
او تاسو له هغې (مذبوحې) څخه خوراك مه کوئ چې په هغې باندې د الله نوم نه وي ياد کړی شوی او بېشکه 6|121|
دا (خوراك کول) خامخا فسق (نافرماني) دی اوبېشکه شيطانان يقينًا خپلو دوستانو ته وسوسې اچوي، د دې لپاره چې له
تاسو سره جګړه وکړي او که چېرې تاسو د هغوی اطاعت وکړئ، (بيا نو) بېشکه تاسو (هم) خامخا مشرکان يئ
ايا هغه څوك چې مړو، بيا مونږ هغه راژوندی کړاو مونږ د هغه لپاره رڼا پيدا کړه چې په هغې سره هغه په 6|122|
خلقو کې ګرځي راګرځي؛ د هغه کس په شان دی چې د هغه حال (داسې وي چې هغه) په تيارو کې دی، له هغو نه کله
هم وتونکی نه دی، همدارنګه د کافرانو لپاره هغه عملونه ښايسته کړی شوي دي چې دوی کول
او همدارنګه مونږ په هر کلي کې د هغه (کلي) مجرمان مشران ګرځولي دي، د دې لپاره چې دوی په هغه 6|123|
(کلي) کې مکر (فريب) وکړي او دوی يواځې له خپلو ځانونو سره مکر کوي، په دې حال کې چې دوی شعور نه لري
او کله چې دوی ته کومه نښه راشي، دوی وايي: هيڅکله به مونږ ايمان رانه وړو تر هغه پورې چې مونږ ته 6|124|
راکړی شي په شان د هغو (نښو) چې د الله رسولانو ته ورکړی شوي دي؞. الله ښه عالم دی په هغه ځای چې (هلته)
خپل رسالت ږدي، ژر به هغو کسانو ته چې جرم يې کړی دی د الله په نيز ذلت ورسېږي او ډېر سخت عذاب، په سبب
د هغه مکر چې دوی کاوه

6|125|نو هغه څوک چې الله هغه ته د هدایت کولو اراده وکړي، د هغه سینه د اسلام لپاره فراخه کړي او هغه څوک چې
هغه یې د ګمراه کولو اراده وکړي (، نو) د هغه سینه تنګه کړي، بېخي تنګه، ګویا کې هغه پورته اسمان ته په سختۍ
سره خېژي، همدارنګه الله پلیتي (عذاب) اچوي په هغو کسانو باندې چې ایمان نه راوړي
6|126|او دا ستا د رب لار ده، چې نېغه ده، یقینًا مونږ ایتونه واضحه بیان کړي دي، د هغه قوم لپاره چې نصیحت اخلي
6|127|د دوی لپاره د خپل رب په نیز د سلامتۍ کور دی او هغه د دوی مددګار دی، په سبب د هغو عملونو چې دوی
کول
6|128|او په هغې ورځ کې چې هغه به دوی ټول راجمع کړي (او ورته وبه وایي:) ای د پېریانو ډلې! یقینًا تاسو له
انسانانو څخه ډېر راخپل (او بې لارې) کړل او د دوی هغه دوستان به، چې له انسانانو څخه دي؛ وایي: ای زمونږه ربه!
زمونږه ځینو له ځینو نورو نه فایده واخیسته او مونږ هغې نېټې ته ورسېدو کومه چې تا زمونږ لپاره مقرر کړې وه، وبه وایي
(دوی ته الله) ستاسو ځای اور دی، چې په هغه کې به همېشه یئ مګر هغه چې الله وغواړي، بېشکه ستا رب ښه
حکمت والا، ښه پوه دی
6|129|او همدارنګه مونږ ځینې ظالمان په ځینو نورو مسلط کوو، په سبب د هغو عملونو چې دوی به کول
6|130|ای د پېریانو او انسانانو ډلې! ایا تاسو ته له هم تاسو نه رسولان نه وو راغلي چې تاسو ته به یې زما ایتونه
بیانول او تاسو به یې د خپلې دې ورځې له ملاقات نه وېرولئ؟ دوی به وایي: مونږ د خپلو ځانونو په خلاف ګواهي کوو
او دوی دنیایي ژوند دوکه کړي وو او دوی به د خپلو ځانونو په خلاف ګواهي ورکړي دا چې بېشکه دوی کافران وو
6|131|دا (د رسولانو لېږل) د دې لپاره (دي) چې ستا رب د ظلم په وجه د کلیو هلاکوونکی نه دی، په دې حال کې
چې د هغو اوسېدونکي ناخبره وي
6|132|او د هر چا لپاره درجې دي له هغو اعمالو نه چې دوی کړي دي، او ستا رب له هغو عملونو نه چې دوی یې
کوي؛ کله هم غافل نه دی
6|133|او هم ستا رب ښه بې پروا، (او) رحمت والا دی، که چېرې هغه وغواړي (، نو) تاسو به بوځي او له تاسو
وروسته به هغه (خلق) ځای نیوونکي کړي چې یې وغواړي، لکه څنګه چې یې تاسو د بل قوم له اولادې نه پیدا کړئ
6|134|بېشکه هغه چې له تاسو سره یې وعده کولی شي، خامخا راتلونکی دی او تاسو کله هم (الله لره) عاجزه کوونکي
نه یئ
6|135|ته ووایه: ای زما قومه! تاسو په خپل حالت باندې عمل کوئ، بېشکه زه (هم) عمل کوونکی یم، پس تاسو به
ژر پوه شئ چې څوک دی چې د هغه لپاره به د اخرت (ښه) انجام وي، بېشکه حقیقت دا دی چې ظالمان برى نه مومي
6|136|او دوی د الله لپاره په هغو څېزونو کې برخه مقرر کړه چې هغه پیدا کړي دي، چې فصل او څاروي دي، نو وایي:
دا د الله لپاره دي، د دوی په عقیده، او دا زمونږ د شریکانو لپاره دي، نو هغه چې د دوی د شریکانو لپاره وي، نو هغه الله
ته نه رسېږي او هغه چې د الله لپاره وي، نو هغه د دوی شریکانو ته رسېږي، بده ده هغه فیصله چې دوی یې کوي
6|137|او همدارنګه د ډېرو مشرکانو لپاره د هغوی شریکانو د خپل اولاد وژل ښایسته کړي دي، د دې لپاره چې هغوی دوی
هلاک کړي او د دې لپاره چې په دوی باندې خپل دین ګډوډ کړي او که چېرې الله غوښتلی (، نو) دوی به دا (کار) نه
و کړی، نو ته پرېږده دوی او هغه چې دوی دروغ جوړوي
6|138|او دوی وایي چې دا ځینې څاروي او فصلونه دي چې ممنوع دي، دا به نه خوري مګر هغه څوک چې مونږ یې
وغواړو، د دوی په عقیده، او څه څاروي دي چې د هغو شاګانې منع کړی شوي دي (سوربدل او بار وړل پرې بند دي)، او
څه څاروي دي چې دوی په هغو باندې د الله نوم نه یادوي، په هغه (الله) باندې د دروغو تړلو لپاره، ضرور به هغه (الله)
دوی ته سزا ورکړي، په سبب د هغو دروغو چې دوی به جوړول
6|139|او دوی وایي: هغه چې د دې څارویو په ګېډو کې دي (هغه) زمونږ د نرانو لپاره خالص دي او زمونږ په ښځو
باندې حرام کړی شوي دي او که چېرې هغه مردار وي، نو دوی (نر او ښځه) په هغه کې شریکان دي، ژر به هغه (الله)
دوی ته د خپل (دې) بیان سزا ورکړي، بېشکه هغه ښه حکمت والا، ښه عالم دی
6|140|یقینًا هغه کسان تاوانیان شول چې خپل اولادونه یې قتل کړل، چې (دوی) بېوقوفان وو (او) بې پوهې وو او حرام
یې کړل هغه څه چې الله دوی ته ورکړي وو، په الله باندې د دروغو تړلو لپاره، یقینًا دوی ګمراه شول او دوی هدایت
موندونکي نه وو
6|141|او دا (الله) هغه ذات دی چې باغونه یې پیدا کړي دي، چې په څپرونو خېژول شوي دي او چې په څپرونو نه
دي خېژول شوي او د کجورو ونې او فصل (یې پیدا کړي دي) چې د هغو مېوې مختلفې وي او زیتون او انار (یې پیدا
کړي دي) چې په خپلو کې یو شان وي او غیر متشابه (هم) وي.، تاسو د هغو له مېوو څخه خورئ! کله چې مېوه وکړي
او د هغه حق (عشر، زکات) د رېبلو په ورځ ورکړئ، او تاسو اسراف مه کوئ، بېشکه هغه (الله) اسراف کوونکي نه
خوښوي
6|142|او (پیدا کړي یې دي) په څارویو کې بار وړونکي او وړوکي (، نو) تاسو له هغو څخه خورئ چې الله تاسو ته
درکړي دي او تاسو د شیطان د قدمونو پیروي مه کوئ، بېشکه هغه تاسو لپاره ښکاره دښمن دی
6|143|اته جوړې (قسمونه)، له ګډو نه دوه (نر او ښځه) او له چېلو (بزو) نه دوه (نر او (الله پیدا کړي دي حلال)
ښځه)، ته (دوی ته) ووایه: ایا هغه (الله) دواړه نران حرام کړي دي، یا دواړه ښځې، یا هغه (بچي) چې د دواړو
ښځو (ګډې او چېلۍ) رحمونه په هغو مشتمل وي، تاسو ما ته په علم سره خبر راکړئ، که چېرې تاسو رښتیني یئ
6|144|او (پیدا کړي یې دي) له اوښانو نه دوه (نر او ښځه) او له غوایانو نه دوه (نر او ښځه) ته ووایه: ایا هغه
(الله) دواړه نران حرام کړي دي، یا دواړه ښځې، یا هغه (بچي) چې د دواړو ښځو (اوښې او غوا) رحمونه په هغو
مشتمل وي، ایا تاسو حاضر وَئ کله چې الله تاسو ته د دې وصیت کاوه، نو له هغه چا نه لوی ظالم (بل) څوک دی چې
په الله باندې دروغ تړي، د دې لپاره چې بې له علمه خلق ګمراه کړي، بېشکه الله ظالم قوم ته نېغه لار نه ښيي
6|145|ته ووایه: زه نه مومم (هېڅ څیز) په هغه (شریعت) کې چې ما ته وحي کړی شوی دی په کوم (!ای نبي)
خوړونکي باندې حرام کړی شوی، چې هغه یې خوري سِوا له هغه نه چې مرداره وي، یا بهَول شوې وینه، یا د خنزیر
غوښه، پس بېشکه هغه پلیتي ده، یا نافرماني وي چې په هغې د غیر الله لپاره اواز اوچت کړی شوی وي، نو هغه څوک
چې ناچاره شي، چې نه زیاتي کوونکی وي او نه له حده تېرېدونکی وي، (د هغه لپاره یې خوړل حلال دي) نو بېشکه ستا
رب ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
6|146|او پر هغو کسانو باندې چې یهودیان دي، مونږ هر نوکداره څاروي حرام کړي وو او له غوایانو او ګډو نه مونږه پر
هغوی باندې د هغو دواړو وازدې حرامې کړې وې، سِوا له هغو نه چې د هغو شاګانو پورته کړې وي، یا کُلمو، یا هغه چې له
هډوکو سره لګېدلې وي، دا مونږ هغوی ته د خپلې سرکشۍ سزا ورکړه او بېشکه مونږ خامخا رښتیا ویونکي یو
6|147|نو که چېرې دوی ستا تکذیب وکړي، نو ته ووایه: ستاسو رب د فراخه رحمت والا دی او د هغه عذاب له مجرم

قوم نه بېرته نه ګرځول کېږي
6|148| ژر به هغه کسان ووايي چې شرک يې کړی دی، که چېرې الله غوښتلی (نو) نه به مونږ شرک کړی وای او نه زمونږ
پلرونو او نه به مونږ څه شی حرام ګرځولی و، همدارنګه هغو کسانو (هم) تکذيب کړی و چې له دوی نه مخکې وو، تر دې
چې هغوی زمونږ عذاب وڅاکه، ته ووايه: ايا تاسو سره څه علم شته چې پس مونږ ته يې راوباسئ، تاسو يواځې د ګمان
پيروي کوئ او تاسو يواځې اټکل چلونکي يئ
6|149| ته ووايه: نو خاص الله لره کامل دليل دی، نو که هغه غوښتلی تاسو ټول به يې لازمًا په نېغه لار روان کړي وی
6|150| ته ووايه: تاسو خپل هغه ګواهان راولئ چې د دې خبرې ګواهي کوي چې بېشکه الله دا (څيزونه) حرام کړي دي،
نو که هغوی ګواهي ورکړي، نو ته له دوی سره ګواهي مه ورکوه او ته د هغو خلقو په خواهشاتو پسې مه ځه چې زمو
ايتونه يې دروغ ګڼلي دي او هغه کسان چې په اخرت ايمان نه راوړي او هغوی له خپل رب سره (نور څيزونه) برابروي
6|151| ته ووايه: تاسو راشئ چې زه ولولم هغه څه چې ستاسو رب پر تاسو باندې حرام کړي دي، دا چې تاسو له هغه
سره هېڅ شی مه شريکوئ او له مور او پلار سره ښېګڼه کوئ، او تاسو خپل اولاد د غريبۍ له وجې مه وژنئ، مونږ تاسو
ته روزي درکوو او هغوی ته (هم) او تاسو د بې حيايۍ کارونو ته مه نژدې کېږئ هغه چې په دغو کې ظاهر دي او هغه
چې پټ دي او تاسو هغه نفس مه وژنئ چې الله حرام کړی دی مګر په حقه سره دا، (حکم) چې دی، هغه (الله) تاسو
ته د دې کلک حکم درکړی دی، د دې لپاره چې تاسو عقل وچلوئ
6|152| او تاسو د يتيم مال ته نژدې (هم) مه ورځئ مګر په هغې طريقې سره چې تر ټولو ښه وي تر دې چې هغه
(يتيم) خپل پوخ والي ته ورسېږي او تاسو پېمانه او تول په انصاف سره پوره ورکوئ، مونږ هېڅ يو نفس د هغه له طاقت
نه زيات نه مکلف کوو او کله چې تاسو خبره کوئ، نو عدل کوئ، اګر چې هغه د خپلولۍ والا وي او د الله عهد پوره
کوئ، دا (حکم) دی چې هغه (الله) تاسو ته د دې کلک حکم کړی دی، د دې لپاره چې تاسو نصيحت ومنئ
6|153| او دا چې بېشکه دا زما لار ده، چې نېغه ده، نو تاسو د دې پيروي وکړئ او د (نورو) لارو پيروي مه کوئ، نو
تاسو به (د نورو لارو پيروي) د هغه له لارې نه تار په تار کړي، دا (حکم) دی چې هغه (الله) تاسو ته د دې کلک حکم
کړی دی، د دې لپاره چې تاسو پرهېزګاره شئ
6|154| بيا مونږ موسٰی ته کتاب ورکړ، د نعمت د پوره کولو لپاره په هغه کس باندې چې نېکي يې وکړه او لپاره د هر
شي د تفصيل او هدايت او رحمت، د دې لپاره چې دوی د خپل رب په ملاقات ايمان راوړي
6|155| او دا کتاب دی چې مونږ نازل کړی دی، نو تاسو د ده پيروي وکړئ او پرهېزګاره شئ، د دې لپاره چې په تاسو
رحم وکړی شي
6|156| دا چې تاسو ونه وايئ چې يقينًا همدا خبره ده چې زمونږ نه په مخکېنو دوه ډلو باندې کتاب نازل کړی شوی و، او
بېشکه مونږ د هغوی له لوستلو نه يقينًا ناخبره وو
6|157| يا چې تاسو ونه وايئ: يقينًا که چېرې په مونږه کتاب نازل کړی شوی وَی لازمًا به مونږ له دوی نه ښه
لارموندونکي وو، نو يقينًا تاسو ته د خپل رب له جانبه ښکاره دليل راغلی دی او هدايت او رحمت، نو له هغه چا نه لوی
ظالم څوک دی چې د الله ايتونه دروغ ګڼي او له هغو نه مخ اړوي؟ عنقريب به مونږ هغو کسانو ته د سخت عذاب سزا
ورکړو چې زمونږ له ايتونو نه مخ اړوي، په سبب د هغه چې دوی اعراض کاوه
6|158| دوی انتظار نه کوي مګر د دې چې دوی ته ملايک راشي، يا ستا رب راشي، يا ستا د رب ځينې نښې راشي، په
کومه ورځ کې چې ستا د رب ځينې نښې راشي (نو) هېڅ نفس ته به د هغه ايمان راوړل فايده ورنه کړي چې له مخکې
نه يې ايمان نه وي راوړی، يا يې په خپل ايمان کې څه خير نه وي ګټلی، ته (دوی ته) ووايه: تاسو انتظار کوئ، بېشکه
مونږ (هم) انتظار کوونکي يو
6|159| بېشکه هغه کسان چې خپل دين يې تار په تار کړی دی، او دوی فرقې فرقې شول، ته له دوی نه په هېڅ شي
کې نه يې، يقينًا خبره همدا ده چې د دوی معامله الله ته (سپارل شوې) ده، بيا به هغه دوی ته د هغو کارونو خبر ورکوي
چې دوی کول
6|160| څوک چې يوه نېکي راوړي، نو د هغه لپاره د هغې لس چنده دی او څوک چې يوه بدي راوړي، نو هغه ته به
يواځې د هغې په مثل سزا ورکولی شي او په دوی به ظلم نه کېږي
6|161| ته ووايه: بېشکه زه (چې يم) ما ته زما رب د نېغې لارې هدايت کړی دی، چې ښېځي سم دين دی، د ابراهيم
ملت دی، چې يواځې په حق پسې تلونکی و او له مشرکانو څخه نه و
6|162| ته ووايه: بېشکه زما لمونځ او زما قرباني او زما ژوند او زما مرګ خاص د الله رب العلمين لپاره دي
6|163| د هغه هېڅ شريک نشته او ما ته د همدې (توحيد) حکم شوی دی او زه تر ټولو مسلمانانو اول يم
6|164| ته ووايه: ايا زه له الله نه غير (بل) رب ولټوم، حال دا چې هغه د هر شي رب دی، او هېڅ يو نفس (دګناه)
کسب نه کوي مګر د خپل (ځان) په ضرر يې کوي او هېڅ بار وړونکی د بل بار نه وړي، بيا خاص خپل رب ته ستاسو
واپس تلل دي، نو هغه به تاسو خبر کړي په هغو کارونو چې تاسو به په هغو کې اختلاف کاوه
6|165| او دا (الله) هغه ذات دی چې تاسو يې په ځمکه کې خليفګان جوړکړئ او ستاسو ځينې يې د ځينو (نورو) له
پاسه په درجو کې پورته کړل، د دې لپاره چې تاسو وازمايي په هغه څه کې چې تاسو ته يې درکړي دي، بېشکه ستا رب
ډېر ژر سزا ورکوونکی دی او بېشکه هغه خامخا ښه بخښونکی، بې حده مهربان دی
7|1| الف، لام، ميم، صاد
7|2| کتاب دی چې تا ته نازل کړی شوی دی، نو د ده په وجه دې ستا په سينه کې څه تنګي نه وي، د دې لپاره (دا)
(نازل کړی شوی دی) چې ته د ده په ذريعې سره (خلق) ووېروې او د مومنانو لپاره نصيحت دی
7|3| تاسو پيروي کوئ د هغه (دين) چې تاسو ته د خپل رب له جانبه نازل کړی شوی دی او تاسو له ده نه سِوا (د
نورو) دوستانو پيروي مه کوئ، تاسو ډېر کم نصيحت اخلئ
7|4| او څومره ډېر کلي دي چې مونږ هغه هلاك کړي دي، نو زمونږ عذاب هغو ته راغی، په دې حال کې چې دوی د
شپې ويده وو، يا په غرمه کې ارام کوونکي وو
7|5| نو نه وه د دوی دعوٰی (بلنه) کله چې په دوی زمونږ عذاب راغی، مګر دا چې دوی وويل: بېشکه مونږ ظالمان وو
7|6| نو خامخا لازمًا به مونږ له هغو خلقو نه تپوس وکړو چې رسولان ورته استول شوي وو او خامخا لازمًا به مونږ له
رسولانو نه (هم) تپوس وکړو
7|7| نو خامخا لازمًا به مونږ دوی ته په علم سره بيان وکړو او مونږ (څه) غايب خو نه وو
7|8| او په دغه ورځ (د عملونو) تول ښېځي حق دی، نو هغه څوک چې تولونه (يا ميزانونه) يې درانه وختل، نو همدغه
خلق کامياب دي
7|9| او هغه څوک چې تولونه (يا ميزانونه) يې سپك وختل، نو دغه خلق هغه دي چې دوی خپلو ځانونو ته تاوان رسولی

دی، په سبب د دې چې دوی زمونږ له ایتونو سره ظلم کاوه
او یقینًا یقینًا مونږ تاسو ته په ځمکه کې قدرت درکړی دی او تاسو لپاره مو په هغې کې د ژوند اسباب پیدا کړي 7|10|
دي، تاسو ډېر لږ شکر وباسئ
او یقینًا یقینًا مونږ تاسو پیدا کړئ، بیا مو ستاسو صورتونه جوړکړل، بیا مونږ ملایکو ته وویل: د ادم لپاره سجده 7|11|
وکړئ، نو هغوی سجده وکړه سِوا له ابلیس نه، هغه له سجده کوونکو څخه نه و
وویل (الله): ته څه شي منع کړې، چې سجده دې ونه کړه کله چې ما تا ته حکم وکړ؟ وویل (شیطان): زه له 7|12|
هغه نه غوره یم، تا زه له اوره پیدا کړی یم او هغه دې له خَټې پیدا کړی دی
وویل: نو ته له دې (جنت) نه کوز شه، پس تا ته دا حق نشته چې ته په دې (جنت) کې تکبر وکړې، (الله) 7|13|
نو ته وځه، بېشکه ته له ذلیلو څخه یې
وویل (ابلیس چې ای الله!) ته ما ته مهلت راکړه، تر هغې ورځې پورې چې خلق به راژوندي کولی شي 7|14|
وویل (الله): بېشکه ته له مهلت ورکړی شویو څخه یې 7|15|
وویل: نو په سبب د هغه چې تا زه ګمراه کړم، زه به خامخا ضرور دوی ته ستا په نېغه لار کې کېنم (ابلیس) 7|16|
بیا به خامخا لازمًا زه دوی ته راځم د دوی له مخې نه او د دوی له شا نه او د دوی له ښیو اړخونو نه او چپو 7|17|
اړخونو نه او ته به د دوی اکثره شکر ګذاره ونه مومې
وویل (الله): وُځه ته له دې ځای نه، چې بدحاله غمجن کړی شوی، رټلی شوی یې، یقینًا په دوی کې چې چا 7|18|
ستا پیروي وکړه (، نو) خامخا لازمًا به زه له تاسو ټولو نه جهنم ډکوم
او ای ادمه! ته او ستا ښځه په جنت کې اوسئ، نو تاسو خوراك کوئ له کوم ځای نه چې مو خوښه شي، او دې 7|19|
ونې ته مه نږدې کېږئ (، ګنې) نو له ظالمانو نه به شئ
نو دوی دواړو ته شیطان وسوسه واچوله، د دې لپاره چې هغه (شیطان) دوی دواړو ته هغه څه ورښکاره کړي چې 7|20|
له دوی نه پټوو، چې د دوی د شرم ځایونه دي۔ او (ورته) ویې ویل: تاسو دواړه ستاسو رب له دې ونې نه نه یئ
منع کړي مګر له دې وجې چې تاسو دواړه به ملایك شئ، یا چې شئ به له تل پاتې کېدونکو نه
او هغه دوی ته پوخ قسم وخوړچې بېشکه زه تاسو لپاره یقینًا له خیر خواهي کوونکو څخه یم 7|21|
نو هغه دوی دواړو ته په دوکې سره تمه ورکړه، نو کله چې دوی هغه ونه وڅکله، دوی ته خپل شرم ځایونه ښکاره 7|22|
شول او دواړه لګیا شول چې په خپلو ځانونو یې د جنت پاڼې نښلولې او دوی ته خپل رب اواز وکړچې ایا ما تاسو
دواړه له دې ونې نه نه وئ منع کړي او تاسو ته مې نه وویلي چې بېشکه شیطان تاسو دواړو لپاره ښکاره دښمن دی؟
دوی وویل: ای زمونږه ربه! مونږ په خپلو ځانونو ظلم کړی دی او که چېرې ته مونږ ونه بخښې او پر مونږ رحم 7|23|
ونه کړې (، نو) مونږ به خامخا لازمًا له تاوانیانو څخه شو
وویل (الله): تاسو کوز شئ، ستاسو ځینې به د ځینو نورو لپاره دښمنان وي او تاسو لپاره په ځمکه کې استوګنه 7|24|
ده او تر یو وخته پورې فایده اخیستل دي
وویل: په همدې (ځمکه) کې به تاسو ژوندون کوئ او په همدې کې به تاسو مرئ او له همدې نه به تاسو (الله) 7|25|
راوښکلی کېږئ
ای د ادم اولاده! یقینًا مونږ پر تاسو باندې لباس نازل کړی دی چې ستاسو د شرم ځایونه پټوي او د زینت جامې 7|26|
(مو نازلې کړې دي) او د پرهېزګارۍ لباس؛ دغه ډېر غوره دي، دا د الله له ایتونو څخه دي، د دې لپاره چې دوی نصیحت
حاصل کړي
ای د ادم اولاده! تاسو لره دې شیطان هیڅکله هم په فتنه کې وانه چوي، لکه څنګه چې یې ستاسو مور او پلار له 7|27|
جنت نه وښکل، چې له هغوی نه یې د هغوی لباس وښکلو، د دې لپاره چې هغوی ته خپل د شرم ځایونه وښیي، بېشکه
هغه او د هغه قبیله تاسو له هغه ځایه ویني چې تاسو یې نه وینئ، بېشکه مونږ شیطانان د هغو خلقو لپاره دوستان جوړ
کړي دي چې ایمان نه راوړي
او کله چې دوی څه بې حیایي وکړي (، نو) وایي: مونږ په دې باندې خپل پلرونه موندلي دي او الله مونږ ته د 7|28|
دې حکم کړی دی، ته (ورته) ووایه: بېشکه الله د بې حیایۍ حکم نه کوي، ایا تاسو په الله باندې هغه دروغ تړئ چې
تاسو پرې نه پوهېږئ
ته ووایه: زما رب د انصاف حکم کړی دی او (دا چې) تاسو خپل مخونه د هر لمانځه په وخت کې نېغ (سیده) 7|29|
کړئ او تاسو هغه بلئ، چې د هغه لپاره د دین (عبادت) خالص کوونکي یئ، لکه څنګه چې یې تاسو اول ځل پیدا کړي
یئ (هماغه شان به) تاسو راګرځئ
یوې ډلې ته یې هدایت کړی دی او بله ډله (یې ګمراه کړې ده) چې په هغو باندې ګمراهي ثابته شوې ده، بېشکه 7|30|
دوی له الله نه سِوا شیطانان (د ځان) دوستان نیولي وو او دوی دا ګمان کاوه چې بېشکه همدوی نېغه لار موندونکي دي
ای د ادم اولاده! تاسو خپل زینت (لباس) واخلئ د هر لمانځه په وخت کې او خوراك کوئ او څښاك کوئ او تاسو 7|31|
اسراف مه کوئ، بېشکه هغه (الله) اسراف کوونکي نه خوښوي
ته ووایه: هغه زینت چا حرام کړی دی چې الله د خپلو بنده ګانو لپاره راویستلی دی او له رزقه څخه پاکیزه شیان 7|32|
(چا حرام کړي دي؟) ته ووایه: دا (نعمتونه) په دنیایي ژوند کې د هغو کسانو لپاره دي چې ایمان یې راوړی دی، چې
(د دوی لپاره به) د قیامت په ورځ بېخي خالص وي، همدارنګه مونږ ایتونه په تفصیل سره بیانوو د هغه قوم لپاره چې
پوهېږي
ته ووایه: یقینًا همدا خبره ده چې زما رب د بې حیایۍ کارونه حرام کړي دي، هغه چې له هغو څخه ظاهِر وي او 7|33|
هغه چې باطن وي او (حرامه کړې یې ده) ګناه او ناحقه ظلم کول او دا چې تاسو له الله سره هغه شی شریك کړئ چې
د هغه په هکله هغه (الله) هېڅ دلیل نه وي نازل کړی، او دا چې تاسو په الله باندې هغه دروغ وتړئ چې تاسو پرې نه
پوهېږئ
او د هر امت لپاره یوه نېټه ده، نو کله چې د دوی نېټه راشي، دوی به نه یوه ګړۍ تاخیر کوي او نه به دوی 7|34|
ړومبی کېږي
ای د ادم اولاده! که لازمًا تاسو ته له هم ستاسو نه رسولان راشي، چې تاسو ته زما ایتونه بیانوي، نو هغه څوك 7|35|
چې پرهېزګاره شو او د ځان اصلاح یې وکړه، نو په دوی باندې به نه څه وېره وي او نه به دوی غمجن کېږي
او هغه کسان چې زمونږ د ایتونو تکذیب یې کړی دی او له هغو نه یې سرکشي (لویي) کړې ده، دغه کسان د اور 7|36|
ملګري دي، دوی به په هغه کې همېشه وي
نو د هغه کس نه لوی ظالم څوك دی چې په الله باندې دروغ تړي، یا د هغه د ایتونو تکذیب کوي؟ دغه کسان دي 7|37|
چې دوی ته به له لیکل شوي (عمر، رزق وغیره) نه خپله برخه ورسېږي، تر دې چې کله دوی ته زمونږ استازي راشي،

چې دوی مړه کوي (، نو ورته) وايي به: چېرته دي هغه معبودان چې تاسو به له الله نه غير بلل؟ هغوی به ووايي:
هغه له مونږ نه ورك شول، او دوی به د خپلو ځانونو په خلاف ګواهي وکړي دا چې بېشکه دوی کافران وو
7|38|وبه وايي: تاسو له هغو امتونو سره يو ځای اور ته داخل شئ چې له تاسو نه مخکې په پېريانو او انسانانو (ورته)
کې تېر شوي دي، هر کله چې يوه ډله ننوځي (، نو) د خپل ځان په مثل ډلې باندې به لعنت وايي، تر دې چې کله
دوی ټول په دې (اور) کې راجمع شي، د دوی وروستنۍ به د خپلو ړومبنو په هکله وايي: ای زمونږه ربه! دا کسان چې
دي مونږ يې ګمراه کړي وو، نو دوی ته د اور دوه چنده عذاب ورکړه، وبه وايي (الله) د هر يو لپاره دوه چنده (عذاب)
دی او لېکن تاسو نه پوهېږئ
7|39|د دوی ړومبني به خپلو وروستنو ته ووايي: نو تاسو لپاره پر مونږ باندې هېڅ فضيلت نشته، پس تاسو عذاب وڅکئ د
هغو عملونو په سبب چې تاسو به کول
7|40|بېشکه هغه کسان چې زمونږ ايتونه يې دروغ ګڼلي دي او له هغو نه يې تکبر کړی دی، د دوی لپاره به د اسمان
دروازې نه پرانستل کېږي او نه به دوی جنت ته داخلېږي تر هغه پورې چې اوښ د ستنې په سوري کې ننوځي او همدارنګه
مونږ مجرمانو ته سزا ورکوو
7|41|د دوی لپاره له جهنم څخه فرش دی او د دوی له پاسه به (د اور) اغوستنی وي او همدارنګه مونږ ظالمانو ته سزا
ورکوو
7|42|او هغه کسان چې ايمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي، مونږ هېڅ يو نفس نه مکلف کوو مګر د هغه د
وَس مطابق، دغه کسان د جنت ملګري دي، دوی به په هغه کې همېشه وي
7|43|او مونږ به راوباسو هغه کينه چې د دوی په سينو کې وي، د هغو له لاندې به ولې بهېږي، او دوی به وايي: ټولې
ستاينې د هغه الله لپاره دي چې مونږ ته يې د دې هدايت وکړاو مونږ پخپله (داسې) نه وو چې دا لار مو موندلې وَی،
که چېرې الله مونږ ته دا لار نه وه راښودلې، يقينًا يقينًا زمونږ د رب رسولان په حقه سره راغلي وو او دوی ته به اواز
وکړی شي چې دا جنت دی چې تاسو د ده وارثان ګرځولی شوي يئ، په سبب د هغو عملونو چې تاسو به کول
7|44|او جنتيان به دوزخيانو ته اواز وکړي دا چې يقينًا مونږ هغه وعده چې زمونږ رب له مونږ سره کړې وه حقه وموندله،
نو ايا تاسو (هم) هغه وعده حقه وموندله چې ستاسو رب (له تاسو سره) کړې وه؟ هغوی به ووايي: هو! نو د دوی په
مينځ کې به يو اعلان کوونکی دا اعلان وکړي چې د الله لعنت په ظالمانو باندې دی
7|45|هغه کسان چې د الله له لارې نه منع کول کوي او په دې کې کوږوالی لټوي او هم دوی د اخرت منکر دي
7|46|او د دواړو په مينځ کې پرده ده او د اَعراف له پاسه به کسان وي چې دوی به هر يو (له جنتيانو او دوزخيانو نه)
په خپلو علامو سره پېژني او دوی به جنتيانو ته اواز وکړي دا چې په تاسو دې سلام وي، دوی هغه (جنت) ته داخل
شوي نه دي او دوی (د جنت) طمع لري
7|47|او کله چې د دوی سترګې د دوزخيانو په طرف واړولی شي، دوی به وايي: ای زمونږه ربه! مونږ له ظالم قوم سره
مه يو ځای کوه
7|48|او د اَعراف ملګري به داسې سړيو ته اواز وکړي چې دوی به يې په خپلو نښو سره پېژني، دوی به (ورته) وايي:
تاسو ته نه خو ستاسو ډلې فايده درورسوله او (نه) هغه چې تاسو به تکبر کاوه
7|49|ايا دا هغه کسان دي چې تاسو به قسمونه خوړل چې الله به دوی ته رحمت ونه رسوي (دوی ته ويل شوي دي
چې) تاسو جنت ته داخل شئ، پر تاسو باندې هېڅ وېره نشته او نه به تاسو غمجن کېږئ
7|50|او دوزخيان به جنتيانو ته اواز وکړي دا چې تاسو پر مونږ باندې څه اوبه راتوئ کړئ، يا له هغه څه نه چې الله
تاسو ته درکړي دي (څه راکړئ)، وبه وايي (جنتيان) بېشکه الله دا دواړه په کافرانو باندې حرام کړي دي
7|51|هغه کسان چې خپل دين يې تماشه او لوبه ګرځولی دی او دوی دنيايي ژوند دوکه کړي (غولولي) دي، نو نن ورځ
به يې مونږ هېر کړو، لکه څنګه چې هغوی د خپلې دې ورځې ملاقات هېر کړی و او هغه چې دوی به زمونږ له ايتونو نه
انکار کاوه
7|52|او يقينًا يقينًا مونږ دوی ته کتاب راوړی دی چې مونږ د علم له مخې په تفصيل سره بيان کړی دی، چې هدايت او
رحمت دی د هغه قوم لپاره چې ايمان راوړي
7|53|دوی انتظار نه کوي مګر د هغه (قيامت) د انجام، په هغې ورځ چې د هغه انجام راشي؛ (نو) هغه کسان به وايي
چې دا يې مخکې هېر کړی و: يقينًا زمونږ د رب رسولان په حقه سره راغلي وو، نو ايا زمونږ لپاره څه سفارشيان شته چې
زمونږ لپاره سفارش وکړي؟ يا مونږ واپس کړی شو، نو (بيا) له هغه عمل نه سِوا عمل وکړو چې مونږه کاوه، يقينًا دوی
خپلو ځانونو ته نقصان رسولی دی او له دوی څخه هغه دروغ ورك شول چې دوی به جوړول
7|54|بېشکه ستاسو رب هغه الله دی چې اسمانونه او ځمکه يې په شپږو ورځو کې پيدا کړي دي، بيا د عرش له پاسه
برقراره شو، هغه په شپې سره ورځ پټوي، په دې حال کې چې دا (شپه) هغې (ورځ) لره په تلوار سره طلب کوي او
(پيدا کړې يې ده) لمرسترګه، او سپوږمۍ او ستوري، چې د هغه په حکم سره مسخر کړی شوي دي، اګاه شئ! خاص هغه
لره دي پيدا کول او حکم کول، ډېر برکت والا دی الله چې رب العلمين دی
7|55|تاسو خپل رب وبلئ په عاجزۍ سره او په پټه سره، بېشکه هغه له حد نه تېرېدونکي نه خوښوي
7|56|او تاسو په ځمکه کې ورانی مه کوئ، د هغې له اصلاح نه پس، او تاسو هغه (الله) رابلئ په وېرې سره او په
طمع سره، بېشکه د الله رحمت نېکي کوونکو ته ډېر نژدې دی
7|57|او دی همغه ذات دی چې هواګانې لېږي، چې د هغه له رحمت نه وړاندې زېری ورکوونکې وي، تر دې چې کله دا
(هواګانې) درنې ورېځې راپورته کړي (، نو) مونږ هغه مړښار ته روانوو، نو مونږ په دې سره اوبه نازلوو، نو په هغو سره
هر قسمه مېوې راوباسو، همدارنګه به مونږ مړي راوباسو، د دې لپاره چې تاسو نصيحت ومنئ
7|58|او پاکيزه ښار، د هغې زرغونه د خپل رب په حکم سره راوځي او هغه (ځمکه) چې خرابه (ښوره) وي (د هغې
زرغونه) نه راوځي مګر ناقصه، همدارنګه مونږ ايتونه بيا، بيا بيانوو د هغه قوم لپاره چې شکر وباسي
7|59|يقينًا يقينًا مونږ نوح خپل قوم ته لېږلی و، نو هغه وويل: ای زما قومه! تاسو د الله عبادت کوئ، تاسو لپاره له
هغه نه سِوا (بل) هېڅ برحق معبود نشته، بېشکه زه په تاسو د لويې ورځې له عذاب نه وېرېږم
7|60|د هغه د قوم سردارانو وويل: بېشکه مونږ تا لازمًا په ښکاره ګمراهۍ کې وينو
7|61|هغه وويل: ای زما قومه! په ما کې هېڅ ګمراهي نشته او لېکن زه د رب العلمين رسول يم
7|62|زه تاسو ته د خپل رب پېغامونه دررسوم او ستاسو خيرخواهي کوم او زه د الله له جانبه په هغه څه پوهېږم چې
تاسو پرې نه پوهېږئ
7|63|ايا تاسو په دې تعجب کوئ چې تاسو ته د خپل رب له جانبه نصيحت راغی په داسې سړي چې له هم ستاسو
څخه دی، د دې لپاره چې تاسو ووېروي او د دې لپاره چې تاسو پرهېزګاره شئ او د دې لپاره چې په تاسو رحم وکړی شي

7|64| نو هغوی دا دروغژن وګڼه، نو مونږ هغه ته او هغو کسانو ته چې له ده سره په کشتۍ کې وو، نجات ورکړاو هغه
کسان مو غرق کړل چې زمونږ ایتونه یې دروغ ګڼلي وو، بېشکه هغوی ړانده خلق وو
7|65| او (مونږ لېږلی و) عاد (قوم) ته د هغوی ورور هود، هغه وویل: ای زما قومه! تاسو د الله عبادت کوئ، تاسو
لپاره له هغه نه سِوا (بل) هېڅ برحق معبود نشته، ایا نو تاسو نه وېرېږئ!
7|66| د هغه د قوم کافرو سردارانو وویل: بېشکه مونږ خامخا تا په بېوقوفۍ کې وینو او بېشکه مونږ خامخا په تا ګمان کوو
له دروغجنو څخه
7|67| هغه وویل: ای زما قومه! په ما کې هېڅ بېوقوفي نشته او لېکن زه د رب العلمین رسول یم
7|68| زه تاسو ته د خپل رب پېغامونه دررسوم او زه ستاسو لپاره خیرخواه، امانت دار یم
7|69| ایا تاسو په دې تعجب کوئ چې تاسو ته د خپل رب له جانبه نصیحت راغلی په داسې سړي باندې چې له هم
ستاسو څخه دی، د دې لپاره چې تاسو ووېروي، او تاسو هغه وخت رایاد کړئ کله چې یې تاسو له نوح نه پس خلیفګان
(ځای ناستي) جوړکړئ او تاسو ته یې په تخلیق کې زیات فراخ والی درکړ، نو تاسو د الله نعمتونه یادوئ، د دې لپاره
چې تاسو کامیاب شئ
7|70| هغوی وویل: ایا ته د دې لپاره مونږ ته راغلی یې چې مونږ د یو الله عبادت وکړو او هغه معبودان پرېږدو چې
زمونږ پلرونو یې عبادت کاوه، نو هغه (عذاب) راوله چې ته مونږ په هغه سره وېروې، که چېرې ته له رښتینو څخه یې
7|71| هغه وویل: یقینًا پر تاسو باندې د خپل رب له جانبه عذاب او غضب ثابت شو، ایا تاسو زما سره په هغو نومونو
کې جګړه کوئ چې هغه تاسو پخپله او ستاسو پلرونو نومولي دي، الله د هغو په باره کې هېڅ دلیل نه دی نازل کړی، نو
تاسو انتظار کوئ، بېشکه زه تاسو سره له انتظار کوونکو څخه یم
7|72| نو مونږ هغه (هود) ته او هغو کسانو ته چې له ده سره یې ایمان راوړی و، په خپل رحمت سره نجات ورکړاو د
هغو کسانو جرړه (بېخ) مو غوڅه کړه چا چې زمونږ ایتونه دروغ ګڼلي وو او هغوی له سره مومنان نه وو
7|73| او ثمودیانو ته مو د هغوی ورور صالح (لېږلی و)، هغه وویل: ای زما قومه! تاسو د الله عبادت کوئ، تاسو لپاره له
هغه نه سِوا (بل) هېڅ حق معبود نشته، یقینًا تاسو ته د خپل رب له جانبه ښکاره معجزه راغلې ده۔، دا د الله اوښه ده
ستاسو لپاره، چې نښه ده، نو تاسو دا پرېږدئ چې د الله په ځمکه کې خوراك كوي او دې ته تکلیف مه رسوئ (ګنې) نو
تاسو لره به ډېر دردوونکی عذاب ونیسي
7|74| او تاسو هغه وخت یاد کړئ چې هغه (الله) تاسو له عادیانو نه پس خلیفګان (ځای ناستي، نایبان) جوړکړئ او
تاسو ته یې په ځمکه کې ځای درکړ، چې تاسو د دې (ځمکې) په نرمو هوارو ځایونو کې هسکې ماڼۍ جوړوئ او تاسو
غرونه د کورونو لپاره توږئ (کنئ)، نو تاسو د الله نعمتونه یاد کړئ او په ځمکه کې ورانی کوونکي مه ګرځئ، چې فسادیان
شئ
7|75| د هغه په قوم کې تکبر کوونکو مشرانو هغو کسانو ته وویل چې کمزوري کړی شوي وو، هغه چا ته چې له دوی
څخه یې ایمان راوړی و: ایا تاسو پوهېږئ چې بېشکه صالح د خپل رب له جانبه رالېږل شوی (رسول) دی؟ هغو
(کمزورو) وویل: بېشکه مونږ په هغه څه ایمان لرونکي یو چې په هغه سره هغه (صالح) رالېږل شوی دی
7|76| تکبر کوونکو کسانو وویل: بېشکه مونږ په هغه څه چې تاسو پرې ایمان راوړی دی، کفرکوونکي یو
7|77| نو هغوی د اوښې پښې پرې کړل او د خپل رب له حکم نه یې سرکشي وکړه او ویې ویل: ای صالحه! پر مونږ
راوله هغه (عذاب) چې ته مونږ په هغه سره وېروې، که چېرې ته له رسولانو څخه یې
7|78| نو دوی سختې زلزلې ونیول، نو شول دوی په خپلو کورونوکې پړمخې مړه پراته
7|79| نو هغه له دوی نه وګرځېده، او ویې ویل: ای زما قومه! یقینًا یقینًا ما تاسو ته د خپل رب پېغام دررساوه او
ستاسو خیرخواهي مې وکړه او لېکن تاسو نصیحت (خیرخواهي) کوونکي نه خوښوئ
7|80| او (لېږلی و مونږ) لوط کله چې هغه خپل قوم ته وویل: ایا تاسو داسې بدکار کوئ چې په مخلوقاتو کې هېڅ یو
کس له تاسو نه هغه (بدکار) ته ړومبی شوی نه دی
7|81| بېشکه تاسو د شهوت (پوره کولو) لپاره سړیو ته ورځئ، په دې حال کې چې له ښځو بېلېږئ، بلکې تاسو له حد
نه تېرېدونکی قوم یئ
7|82| او د هغه د قوم (بل) جواب نه و سِوا له دې نه چې دا خلق له خپل کلي نه وباسئ، بېشکه دوی داسې خلق
دی چې ځان ډېر پاك ساتي
7|83| نو مونږ هغه ته او د هغه خاندان ته نجات ورکړ؛ د هغه له ښځې نه سِوا، هغه په پاتې کېدونکو کې وه
7|84| او مونږ پر هغوی باندې ناشنا باران ووراوه، نو ته وګوره چې د مجرمانو انجام څنګه و؟
7|85| او (لېږلی و مونږ) مدین ته د هغوی ورور شعیب، هغه وویل: ای زما قومه! تاسو د الله عبادت کوئ، تاسو لپاره
له هغه نه سِوا (بل) هېڅ حق معبود نشته، یقینًا تاسو ته د خپل رب له جانبه ښکاره دلیل راغلی دی، نو تاسو پیمانه او
تول پوره کوئ او خلقو ته د هغوی شیان کم مه ورکوئ او په ځمکه کې ورانی مه کوئ، د هغې له اصلاح نه پس، دا تاسو
لپاره ډېر غوره دي، که چېرې تاسو ایمان راوړونکي یئ
7|86| او تاسو په هره لار کې مه کېنئ، چې تاسو (خلق) وېروئ او تاسو د الله له لارې نه هغه څوك منع کوئ چې په
هغه (الله) ایمان راوړي او تاسو په هغې کې کوږوالی لټوئ او تاسو هغه وخت یاد کړئ کله چې تاسو ډېر لږ وئ، نو
تاسو ډېر کړئ او تاسو وګورئ چې د ورانکارو انجام څنګه و؟
7|87| او که په تاسو کې یوه ډله داسې ده چې په هغه شي یې ایمان راوړی دی چې زه ورسره رالېږل شوی یم او بلې
ډلې ایمان نه دی راوړی، نو تاسو صبر کوئ تر دې چې الله زمونږ په مینځ کې فیصله وکړي او هغه تر ټولو بهتر فیصله
کوونکی دی
7|88| د هغه له قوم څخه کبرجنو مشرانو وویل: ای شعیبه! خامخا لازمًا به مونږ تا او هغه کسان چې له تا سره یې
ایمان راوړی دی؛ له خپل کلي نه وباسو، یا به تاسو خامخا لازمًا زمونږ دین ته راګرځئ، هغه وویل: ایا اګر که مونږ (دا)
بدګڼونکي یو
7|89| یقینًا مونږ به په الله باندې سخت دروغ تپلي وي که مونږ ستاسو دین ته در وګرځو وروسته له دې چې مونږ ته الله
له هغه نه خلاصی راکړ، او مونږ ته دا حق نشته چې هغه ته وګرځو مګر دا چې زمونږ رب الله (څه) وغواړي، زمونږ رب
هر شی په (خپل) علم کې راګېر کړی دی، خاص په الله باندې مونږ توکل کړی دی، ای زمونږه ربه! ته زمونږ په مینځ
کې او زمونږ د قوم په مینځ کې په حقه سره فیصله وکړه او ته تر ټولو غوره فیصله کوونکی یې
7|90| او د هغه له قومه کافرو مشرانو وویل: یقینًا که چېرې تاسو د شعیب تابعداري وکړه، بېشکه تاسو به په دغه وخت
کې خامخا له تاوانیانو څخه یئ
7|91| نو دوی زلزلې ونیول، نو دوی شول په خپلو کورونو کې پړمخې (مړه) پراته

7|92|هغه کسان چې شعیب یې دروغجن ګڼلی و، (داسې هلاك شول) لكه چې دوی په دغو (کورونو) کې بېخي اباد نه وو، هغه کسان چې شعیب یې دورغجن ګڼلی و، هم هغوی تاوانیان وو
7|93|نو دی له هغوی نه وګرځېده او ویې ویل: ای زما قومه! یقینًا یقینًا ما تاسو ته د خپل رب پېغامونه دررسول او ستاسو خیرخواهي مې وکړه، نو زه څنګه په کافر قوم باندې افسوس وکړم
7|94|او مونږه په هېڅ یو کلي کې هېڅ یو نبي نه و لېږلی مګر دا چې مونږ به د هغه (کلي) اوسېدونکي په سختئ او تکلیف کې ونیول، د دې لپاره چې دوی (الله ته) زاري وکړي
7|95|بیا مونږ د بدۍ په ځای خوشحالي په بدل کې ورکړه، تر دې چې دوی ډېر شول او ویې ویل: یقینًا زمونږ پلرونو ته (هم) زمونږ په شان تکلیف او خوشحالي رسېدلې وه، نو مونږه دوی ناڅاپه راونیول او دوی شعور نه لاره
7|96|او كه چېرې د کلیو اوسېدونکو ایمان راوړی وَی او پرهېزګاره شوي وَی (، نو) مونږ به خامخا په دوي باندې د اسمان او ځمکې نه برکتونه پرانستلي وی او لېکن دوی تکذیب وکړ، نو مونږ دوی د هغو عملونو په سبب ونیول چې دوی کول
7|97|ایا د کلیو اوسېدونکي له دې نه بې غمه شوي دي چې په دوی باندې زمونږ عذاب د شپې راشي، په داسې حال کې چې دوی ویده وي
7|98|ایا د کلیو اوسېدونکي له دې نه بې غمه شوي دي چې په دوی باندې زمونږ عذاب په څاښت کې راشي، په داسې حال کې چې دوی لوبې کوي
7|99|ایا نو دوی د الله له مکر (پټتدبیر) نه بې وېرې دي، پس د الله له مکر نه یواځې تاواني خلق بې وېرې کېږي
7|100|او ایا څرګنده شوې نه ده هغو کسانو ته چې د ځمکې له (مخکینو) اوسېدونکو نه وروسته دوی د هغې وارثان ګرځي دا چې که مونږ غوښتلی (، نو) مونږ به دوی ته د دوی د ګناهونو په وجه سزا ورکړې وَی او مونږ به د دوی په زړونو باندې مهر ولګوو، بیا به دوی (هېڅ) نه وېني
7|101|دغه کلي دي چې مونږ یې تا ته څه خبرونه بیانوو، او یقینًا یقینًا دوی ته خپلو رسولانو ښکاره معجزې راوړې وې، نو دوی کله هم داسې نه وو چې په هغه څه ایمان راوړي د څه چې یې مخکې تکذیب کړی و، همدارنګه الله د کافرانو په زړونو باندې مهر لګوي
7|102|او مونږ په دوی کې د زیاترو هېڅ وعده نه ده موندلې (چې دوی پرې وفا کړې وي) او بېشکه مونږ د دوی زیاتره لازمًا نافرمان (وعده ماتوونکي) موندلي دي
7|103|بیا وروسته له دوی نه مونږ فرعون او د هغه سردارانو ته موسٰی ولېږه له خپلو ایتونو (معجزو) سره، نو هغوی په دې (ایتونو) سره ظلم وکړ، نو ته وګوره د ورانکارو انجام څنګه شو؟
7|104|او موسٰی وویل: ای فرعونه! بېشکه زه د رب العلمین له جانبه رسول یم
7|105|ټینګ ولاړ (یم) په دې خبره چې نه وایم پر الله مګر حقه خبره، یقینًا ما تاسو ته د خپل رب له جانبه ښکاره معجزه راوړې ده، نو ته زما سره بني اسرائیل خوشې کړه (ولېږه)
7|106|وویل (فرعون) که چېرې تا کومه نښه راوړې وي، نو هغه راوړاندې کړه، که چېرې ته له رښتینو څخه یې
7|107|نو هغه خپله اَمسا وغورځوله، نو ناڅاپه هغه ښکاره اژدها وه
7|108|او خپل لاس یې راوښکه، نو ناڅاپه هغه د کتونکو لپاره تك سپین و
7|109|د فرعون د قوم مشرانو وویل: بېشکه دا خامخا ډېر پوه جادوګر دی
7|110|دا غواړي چې تاسو له خپلې ځمکې نه وباسي، نو تاسو څه حکم کوئ
7|111|وویل: ته ده ته او د ده ورور ته مهلت ورکړه او په ښارونو کې راټولوونکي ولېږه (خلقو)
7|112|چې تا ته هر ښه پوه جادوګر راولي
7|113|او جادوګر فرعون ته راغلل، ویې ویل: بېشکه زمونږ لپاره به لازمًا اجرت وي که چېرې همدا مونږ غلبه موندونکي شو
7|114|وویل: هو! یقینًا لازمًا تاسو به له مقربینو څخه یئ (فرعون)
7|115|وویل: ای موسٰی! یا ته (امسا) وغورځوه او یا به همدا مونږ (خپلو رسیو او امساګانو لره) (جادوګرو) غورځوونکي یو
7|116|ویې ویل: تاسو یې وغورځوئ، نو کله چې هغوی وغورځولې (، نو) د خلقو پر سترګو یې جادو وکړاو هغوی یې ښه ووېرول او ډېر لوی جادو یې وکړ
7|117|او مونږ موسٰی ته وحې وکړه چې خپله امسا وغورځوه، نو ناڅاپه هغې هغه څه ښوی تېرول چې هغوی به جوړول
7|118|نو حق ثابت شو او هغه څه باطل شول چې هغوی به کول
7|119|نو دوی (ساحران) په دغه ځای کې مغلوب شول او دوی ذلیله سپك وګرځېدل
7|120|او (جادوګر) وغورځول شول، په دې حال کې چې سجده کوونکي وو
7|121|ویې ویل: مونږ په رب العلمین ایمان راوړ
7|122|د موسٰی او د هارون په رب
7|123|فرعون وویل: تاسو په ده ایمان راوړمخکې له دې نه چې زه تاسو ته اجازت درکړم، بېشکه دا لازمًا یو مکر (سازش) دی چې تاسو په دې ښار کې (دا) مکر کړی دی، د دې لپاره چې تاسو له دې (ښار) نه د هغه اوسېدونکي وباسئ، نو ژر به تاسو پوه شئ
7|124|خامخا لازمًا به زه ستاسو لاسونه او ستاسو پښې ادلې بدلې غوڅې کړم، بیا به خامخا لازمًا تاسو ټول په دار کړم
7|125|وویل (جادوګرو): بېشکه مونږ د خپل رب په طرف بېرته ورتلونکي یو
7|126|او ته بدې نه ګڼې زمونږ نه (هېڅ عمل) سوا له دې نه چې مونږ د خپل رب په ایتونو ایمان راوړی دی، کله چې دا (ایتونه) مونږ ته راغلل، ای زمونږه ربه! ته پر مونږ باندې صبر راتوی کړه او مونږ ته وفات راکړه، په داسې حال کې چې مسلمانان یو
7|127|او د فرعون د قوم مشرانو (فرعون ته) وویل: ایا ته موسٰی او د هغه قوم د دې لپاره (ازاد) پرېږدې چې په ځمکه کې ورانی وکړي او تا او ستا معبودان پرېږدي، وویل (فرعون): ژر به مونږ د دوی زامن ووژنو او د دوی ښځې (جینکۍ) به ژوندۍ پرېږدو او بېشکه مونږ د دوی له پاسه زوروَر یو
7|128|موسٰی خپل قوم ته وویل: تاسو له الله نه مدد وغواړئ او صبر کوئ، بېشکه ځمکه د الله لپاره ده، هغه په خپلو بنده ګانو کې هغه څوك د دې وارث ګرځوي چې یې وغواړي او ښه انجام د پرهېزګارانو لپاره دی
7|129|وویل: مونږ ته تکلیف رسول شوی دی، مخکې له دې چې ته مونږ ته راشې او وروسته له دې (بني اسرائیلو) چې ته مونږ ته راغلې. (موسٰی) وویل: امېد دی چې ستاسو رب به ستاسو دښمن هلاك کړي او تاسو به په ځمکه کې

خليفګان (ځای ناستي) جوړکړي، بيا به هغه ګوري چې تاسو څنګه عمل کوئ؟

7|130| اويقينًا يقينًا مونږه فرعونيان په وچکالئ سره او د ميوو په کم والي سره نيولي وو، د دې لپاره چې دوی نصيحت ومني

7|131| نو کله چې به په دوی خوشحالي راغله، ويل به يې: هم زمونږ لپاره دا ده او که چېرې په دوی به څه تکليف راغی، نو بدفالي به يې په موسی او په هغه چا چې له هغه سره وو؛ نيوله، خبردار! بېشکه خبره همدا ده چې د دوی بدفالي له الله سره ده او لېکن د دوی زياتره نه پوهېږي

7|132| او دوی به (موسی ته) ويل: ته چې مونږ ته هر قسمه نښه راوړې؛ د دې لپاره چې په هغې سره ته په مونږه جادو وکړې، نو مونږه په تا باندې کله هم ايمان راوړونکي نه يو

7|133| نو مونږه په دوی باندې (وار په وار) طوفان، او ملخان او سپږې او چيندخې او وينه راولېږله، چې بېلې بېلې نښې وې، بيا هم هغوی تکبر وکړ او هغوی مجرم قوم وو

7|134| او کله چې په دوی باندې عذاب راپرېوت (، نو) ويې ويل: ای موسی: ته زمونږ لپاره له خپل رب نه دعا وغواړه په هغه څه سره چې له تا سره يې وعده کړې ده، يقينًا که ته زمونږ نه عذاب لرې کړې، مونږ به خامخا لازمًا په تا ايمان راوړو او خامخا لازمًا به له تا سره بني اسرائيل ولېږو (خوشې کړو)

7|135| نو کله چې به مونږ له دوی نه عذاب لرې کړتر هغې مودې پورې چې دوی هغې ته رسېدونکي وو، ناڅاپه به دوی وعده ماته کړه

7|136| نو مونږ له دوی نه انتقام واخيست، پس په سمندر کې مو غرق کړل، ځکه چې يقينًا هغوی زمونږ د ايتونو تکذيب کړی و او له هغو نه غافله وو

7|137| او مونږه هغه خلق چې ضعيفه کولی شول د ځمکې د مشرقي اړخونو او د هغې د مغربي اړخونو وارثان وګرځول، هغه (اړخونه) چې مونږ په هغو کې برکت اچولی دی، او ستا د رب ډېره ښه کلمه په بني اسرائيلو باندې تمامه شوه، د دوی د صبر کولو په سبب او مونږه تباه کړې هغه (ودانۍ) چې فرعون او د هغه قوم به جوړولې او هغه چې دوی به لوړولې

7|138| او مونږه بني اسرائيل په سمندر پورې اېستل، نو دوی په داسې قوم راغلل چې د خپلو بتانو په عبادت قايم وو، وويل (بني اسرائيلو:) ای موسی! مونږ لپاره (هم) داسې معبود جوړکړه، لکه څنګه چې د دوی لپاره معبودان دي، (موسی) وويل: بېشکه تاسو داسې قوم يئ چې جهالت کوئ

7|139| بېشکه دا خلق (چې دي) تباه دی هغه (دين) چې دوی په هغه کې دي او باطل دي هغه عملونه چې دوی يې کوي

7|140| وويل: ايا زه تاسو ته له الله نه سِوا معبود ولټوم، حال دا چې هغه (الله) تاسو په عالمونو باندې (موسی) غوره کړي يئ

7|141| او کله چې مونږ تاسو ته له فرعونيانو نه نجات درکړ، چې تاسو ته به يې سخت عذاب دررساوه، چې ستاسو زامن به يې وژل او ستاسو ښځې (لوڼه) به يې ژوندۍ پرېښودلې او په دې کې ستاسو د رب له جانبه ډېر لوی ازمېښت و

7|142| او مونږ له موسی سره د دېرشو شپو وعده وکړه او مونږ هغه په لسو (نورو) سره پوره کړې، نو ستا د رب ټاکلې موده څلوېښت ورځې پوره شوه، او موسی خپل ورور هارون ته وويل: ته زما په قوم کې زما نايب جوړ شه او اصلاح کوه او د ورانکارو د لارې پيروي مه کوه

7|143| او کله چې موسی زمونږ ټاکلي وخت ته راغی او خپل رب يې ورسره خبرې وکړې، ويې ويل: ای زما ربه! ته ما ته (خپل ځان) وښيه چې زه تا ووينم، وويل: (رب:) ته به ما (په دنيا کې) له سره ونه وينې او لېکن ته غر ته وګوره، نو که چېرې هغه په خپل ځای ثابت پاتې شو، نو ژر ده چې ته به ما ووينې، نو کله چې خپل رب يې غر ته تجلي وکړه (، نو) هغه يې ذرې ذرې وګرځاوه او موسی بېخوده پرېوتلو، نو کله چې په خود شو، ويې ويل: زه ستا پاکي بيانوم، ما تا ته توبه وښکله او زه تر ټولو اول ايمان راوړونکی يم

7|144| وويل: (الله:) ای موسی! بېشکه ما تا ته په ټولو خلقو باندې په خپلو پېغامونو سره او په خپل کلام سره غوره والی درکړی دی، نو ته هغه څه ونيسه چې ما تا ته درکړي دي، او له شکر کوونکو څخه شه

7|145| او مونږ د هغه لپاره په تختيو کې له هر شي نه نصيحت او د هر شي تفصيل وليکه، نو ته دا په قوت سره ونيسه او خپل قوم ته حکم وکړه چې د دې په غوره (احکامو) عمل وکړي، ژر به زه تاسو ته د فاسقانو استوګنه وښيم

7|146| عنقريب به زه له خپلو ايتونو نه هغه کسان واړوم چې په ځمکه کې ناحقه تکبر کوي او که دوی هره نښه ووينې (، بيا هم) په هغې ايمان نه راوړي او که چېرې دوی د هدايت لار ووينې (، نو) هغه خپله لار نه غوره کوي، او که چېرې د ګمراهۍ لار ووينې (، نو) هغه خپله لار ګرځوي، دا ځکه چې يقينًا دوی زمونږ د ايتونو تکذيب کړی دی، او دوی له هغو نه غافله وو

7|147| او هغه کسان چې زمونږ د ايتونو او د اخرت د ملاقات تکذيب يې کړی دی، د هغوی عملونه برباد شول، دوی ته به بدله نه ورکول کېږي مګر د هغو کارونو چې دوی به کول

7|148| او د موسی قوم د هغه (له تلو) نه پس د خپلو کاليو (زيوراتو) نه مجسم سخی جوړکړچې د هغه لپاره د سخي اواز و، ايا دوی نه دي کتلي چې بېشکه دا (مجسم سخی) نه له دوی سره خبرې کولی شي او نه دوی ته څه لار ښودلی شي، دوی دا (معبود) جوړکړی دی او دوی ظالمان وو

7|149| او کله چې دوی پښېمانه شول او پوه شول چې يقينًا دوی ګمراه شوي دي، ويې ويل: که چېرې زمونږ رب پر مونږ رحم ونه کړي او مونږ ته بخښنه ونه کړي (، نو) مونږ به خامخا ضرور له تاوانيانو څخه شو

7|150| او کله چې موسی خپل قوم ته بېرته راغی، چې ډېر غضّه، افسوس کوونکی و، ويې ويل: بد دی هغه چې له ما نه وروسته تاسو زما ځای ناستی کړی دی، ايا تاسو د خپل رب له حکم نه تلوار وکړ؟ او تختې يې وغورځولې او د خپل ورور سر يې راونيوه، چې هغه يې خپل ځان ته راښکه، هغه وويل: ای زما د مور زويه! بېشکه قوم زه کمزوری کړی وم او نژدې وو چې ما ووژني، نو ته په ما باندې دښمنان مه خوشحالوه او ما له ظالم قوم سره مه ملګری کوه

7|151| وويل: ای زما ربه! ته ما ته بخښنه وکړه او زما ورور ته او مونږه په خپل رحمت کې داخل کړه او (موسی) ته تر ټولو لوی مهربان يې

7|152| بېشکه هغه کسان چې سخی يې (معبود) نيولی دی، ژر به دوی ته د خپل رب له جانبه غضب ورسېږي او په دنيايي ژوند کې ذلت او همدارنګه مونږ بهتان تړونکو ته سزا ورکوو

7|153| او هغه کسان چې بد کارونه يې کړي دي، بيا يې له هغو نه وروسته توبه وېستلې ده او ايمان يې راوړی دی، بېشکه ستا رب له دې (توبې) نه پس خامخا ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی

7|154| او کله چې د موسی غصه سړه شوه، تختۍ يې راواخيستلې او د مغو په ليك کې هدايت او رحمت و د مغو کسانو لپاره چې مغوی يواځې له خپل رب نه ويرېږي
7|155| او موسی له خپل قوم نه اويا کسان زمونږ د مقرر کړي وخت لپاره غوره کړل، نو کله چې مغوی زلزلې ونيول، وويل (موسی:) ای زما ربه! که چېرې تا غوښتلی، تا به دوی مخکې هلاك کړي و او زه (هم)، ايا ته مونږه د مغه کار په وجه هلاکوې چې پر مونږ کې بېوقوفو کړی دی؟ نه دي دا مگر ستا ازمايل، ته په دې سره گمراه کوې چا لره چې ته وغواړې او په نېغه لار روانوې چا لره چې وغواړې، ته زمونږ کارساز يې، نو ته مونږ ته بخښنه وکړه او پر مونږ رحم وکړه او ته تر ټولو غوره بخښونکی يې
7|156| او ته زمونږ لپاره په دې دنيا کې ښېگڼه وليکه او په اخرت کې هم، بېشکه مونږه تا ته رجوع کړې ده، وويل (الله:) زه خپل عذاب رسوم چا ته چې وغواړم او زما رحمت هر شي لره راگېر کړی دی، نو ژر به زه وليکم دا (رحمت) د مغو کسانو لپاره چې پرهېزگاره دي او زکات ادا کوي او مغه کسان چې مغوی زمونږ په ايتونو ايمان لري
7|157| مغه کسان چې د اُمي رسول (او) نبي پيروي کوي مغه چې دوی يې له خپل ځان سره په تورات او انجيل کې ليکلی مومي، دوی ته د نېکۍ حکم کوي او دوی له بدۍ نه منع کوي او دوی ته پاکيزه څيزونه حلالوي او په دوی باندې خبيث څيزونه حراموي او له دوی نه د دوی درانه بارونه لرې کوي او مغه قيدونه چې په دوی وو، نو مغه کسان چې په ده يې ايمان راوړاو د ده ادب يې وکړاو د ده مدد يې وکړاو د مغې رڼا پيروي يې وکړه چې له ده سره نازله کړی شوې ده، ممدغه کسان کامياب دي
7|158| ته ووايه: ای خلقو! بېشکه زه ستاسو د ټولو په طرف د الله (رالېږل شوی) رسول يم، مغه (الله) چې خاص د مغه لپاره د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ده، نشته دی مېڅ حق معبود مگر مغه دی، ژوندي کول کوي او مرګ‌ورکوي، نو تاسو په الله او د مغه په رسول ايمان راوړئ چې نبي دی، امي دی، مغه چې په الله او د مغه په کلماتو ايمان لري او تاسو د مغه پيروي وکړئ، د دې لپاره چې تاسو هدايت ومومئ
7|159| او د موسی په قوم کې يو ډله ده چې په حقه سره لار ښيي او په دې (حق) سره انصاف کوي
7|160| او مونږ دغه بني اسرائيل بېل بېل کړل دولس قبيلې، ډلې ډلې او مونږ موسی ته وحي وکړه، کله چې له مغه نه خپل قوم اوبه وغوښتې، چې ته په خپلې امسا سره کاڼی ووهه، نو له مغه نه دولس چينې جاري شوې، تحقيق ټولو خلقو خپل خپل گودر وپېژنده او مونږه پر مغوی باندې وريځ سيوری کړه او پر مغوی باندې مو ''مَنّ'' او ''سَلْوی'' نازل کړل، تاسو د مغو پاکيزه څيزونو نه خورئ چې مونږ تاسو ته درکړي دي او دوی پر مونږ ظلم نه و کړی او لېکن دوی خاص په خپلو ځانونو ظلم کاوه
7|161| او کله چې دوی ته وويل شول چې تاسو په دې کلي کې اوسئ او له دې (کلي) نه خوراك کوئ کوم ځای چې مو خوښه شي، او تاسو وايئ: وبخښه (زمونږ گناهونه) او په دروازه کې سجده کوونکي داخل شئ، مونږ به ستاسو گناهونه وبخښو، ژر به مونږ نېکي کوونکو ته نور زيات (ثواب) ورکړو
7|162| نو مغو کسانو چې ظلم يې کړی و، مغه خبره چې دوی ته ويل شوې وه په بل شان بدله کړه، نو مونږه پر مغوی باندې له اسمان نه عذاب راولېږه، په سبب د مغه ظلم چې دوی به کاوه
7|163| او ته له دوی نه د مغه کلي په باره کې تپوس وکړه چې د سمندر په غاړه و، کله چې به دوی د خالي په ورځ له حد نه تېرېدل، کله چې به دوی ته د دوی د خالي په ورځ خپل کبان ښکاره راتلل، او په مغې ورځ کې چې دوی به په خالي کې نه وو داخل (، نو) دوی ته به نه راتلل، همدارنگه مونږه دوی ازمايو، په سبب د مغې نافرمانۍ چې دوی به کوله
7|164| او کله چې په دوی کې يوې ډلې وويل: ولې تاسو داسې قوم ته نصيحت کوئ چې الله د مغه هلاکوونکی دی، يا مغه ته ډېر سخت عذاب ورکوونکی دی؟ مغوی وويل: خپل رب ته د عذر وړاندې کولو لپاره او د دې لپاره چې دوی پرهېزگاره شي
7|165| نو کله چې دوی مغه (دين) پرېښوده چې په مغه سره ورته نصيحت شوی و، مونږ مغو کسانو ته نجات ورکړ چې له بدۍ نه يې منع کوله او په ډېر سخت عذاب سره مو مغه کسان راونيول چې ظلم يې کړی و، په سبب د مغې نافرمانۍ چې دوی به کوله
7|166| نو کله چې دوی سرکشي وکړه له مغه څه نه چې ترې منع شوي وو، مونږ دوی ته وويل: تاسو ذليله شادوگان شئ
7|167| او کله چې ستا رب اعلان وکړچې خامخا ضرور به په دوی باندې د قيامت د ورځې پورې داسې څوك مسلط کوي چې دوی ته به سخت عذاب رسوي، بېشکه ستا رب خامخا ډېر تېز عذاب والا دی او بېشکه مغه خامخا ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
7|168| او مونږه دوی په ځمکه کې بېل بېل کړل، څو ډلې، ځينې له دوی نه نېکان دي او ځينې له دوی نه راکم دي، او مونږ دوی په نعمتونو او تکليفونوسره وازمايل، د دې لپاره چې دوی راوگرځي (الله ته)
7|169| نو له دوی نه وروسته داسې نالايقه خلق د دوی ځای ناستي شول، چې د کتاب وارثان شول، چې د دې ډېر خسيسې (دنيا) سامان اخلي او (بيا هم) وايي: ژر به مونږ ته بخښنه وشي او که چېرې دوی ته د دې په مثل سامان راشي (، نو) مغه (هم) اخلي، ايا له دوی نه په کتاب کې پخه وعده نه وه اخيستل شوې چې دوی به په الله باندې نه وايي مگر حقه خبره او دوی مغه (احکام) لوستي وو چې په مغه (کتاب) کې وو، او د اخرت کور د مغو کسانو لپاره ډېر غوره دی چې پرهېزگاره دي، ايا نو تاسو ولې له عقل نه کار نه اخلئ
7|170| او مغه کسان چې کتاب ښه ټينګ‌نيسي او لمونځ قايموي، بېشکه مونږ د نېکي کوونکو اجر نه ضايع کوو
7|171| او کله چې مونږ د دوی له پاسه غر راپورته کړ، گويا کې مغه سايبان دی، او دوی يقين وکړچې بېشکه دا په دوی راپرېوتونکی دی، تاسو په قوت سره ونيسئ مغه (تورات) چې مونږ تاسو ته درکړی دی او ياد کړئ مغه څه چې په دې کې دي، د دې لپاره چې تاسوپرهېزگاره شئ
7|172| او کله چې ستا رب د ادم له اولادې نه د مغوی له شاگانو نه د مغوی اولاد راواخيست او دوی يې په خپلو ځانونو باندې گواه جوړکړل، (او ورته ويې ويل:) ايا زه ستاسو رب نه يم؟ دوی وويل: ولې نه! مونږ گواهي وکړه، (دا د دې لپاره) چې تاسو د قيامت په ورځ و (نه) وايئ چې بېشکه مونږه له دې نه غافله وو
7|173| يا دا و (نه) وايئ چې بېشکه خبره دا ده چې شرك زمونږ پلرونو کړی و مخکې، او مونږ له مغوی نه وروسته (د مغوی) اولاد وو، ايا ته به مونږ په مغه څه سره هلاکوې چې باطل پرستو کړي دي؟
7|174| او همدارنگه مونږ په تفصيل سره ايتونه بيانوو او د دې لپاره چې دوی راوگرځي (له تقليده)
7|175| او ته دوی ته د مغه کس خبر ولوله چې مونږ مغه ته خپل ايتونه ورکړي وو، نو دی له مغو نه ووتلو، نو شيطان د مغه پسې شو، نو له گمراهانو څخه شو

7|176|او که چېرې مونږ غوښتلی (، نو) خامخا به مو هغه په دغو (ایتونو) سره پورته کړی و او لېکن هغه ځمکې ته
پوخ مایله شو (هغه ځمکې ته مینه وکړه) او د خپل خواهش پیروي یې شروع کړه، نو د هغه مثال د سپي په شان دی،
که ته په هغه حمله وکړې، (نو هغه) ژبه راوباسي او تیګاه وهي او که ته یې پرېږدې (بیا هم) ژبه راوباسي او تیګاه
وهي، دا د هغو خلقو مثال دی چې زمونږ د ایتونو تکذیب یې کړی دی، نو ته (دا) قصې بیان کړه، د دې لپاره چې دوی
ښه فکر وکړي
7|177|د مثال له مخې هغه قوم بد دی چې زمونږ د ایتونوتکذیب یې کړی دی او دوی به خاص په خپلو ځانونو ظلم کاوه
7|178|چا ته چې الله هدایت په نصیب کړي، نو هم هغه هدایت موندونکی دی او څوك چې هغه (الله) یې ګمراه کړي،
نو همدغه خلق تاوانیان دي
7|179|او یقینًا یقینًا مونږ د جهنم لپاره ډېر زیات داسې پېریان او انسانان پیدا کړي دي چې د هغوی زړونه شته (خو) په
هغو سره هغوی نه پوهېږي او د هغوی سترګې شته (خو) لیدل پرې نه کوي او د هغوی غوږونه شته (خو) اورېدل پرې نه
کوي، دغه خلق د څارویو په شان دي، بلکې دوی زیات ګمراه دي، همدغه خلق غافله دي
7|180|او خاص د الله لپاره ترټولو ښکلي نومونه دي، نو تاسو دی په دغو (نومونو) سره بلئ او هغه کسان پرېږدئ چې
د هغه (الله) په نومونو کې الحاد (کږوالی) کوي، ژر به دوی ته د هغو عملونو سزا ورکړی شي چې دوی به کول
7|181|او له هغو کسانو څخه چې مونږ پیدا کړي دي؟ یوه ډله ده چې په حقه سره نېغه لار ښیي او په دې (حق)
سره انصاف کوي
7|182|او هغه کسان چې زمونږ د ایتونو یې تکذیب کړی دی؛ ژر به مونږ دوی له داسې لوري په تدریج سره راونیسو چې
دوی به نه پوهېږي
7|183|او زه دوی ته مهلت ورکوم، بېشکه زما تدبیر (چل) ډېر مضبوط دی
7|184|ایا دوی فکر نه دی کړی، چې د دوی په ملګري پورې هېڅ لیونتوب نشته، نه دی هغه مګر یو ښکاره وېروونکی
7|185|ایا دوی د اسمانونو او ځمکې په سلطنت کې غور نه دی کړی او په هغه کې چې الله څه شی هم پیدا کړی دی
او په دې کې چې کېدی شي چې د دوی اجل ډېر نژدې شوی وي، نو له دې (قرآن) نه وروسته به دوی په کومه خبره
ایمان راوړي؟
7|186|هغه څوك چې الله یې ګمراه کړي، نو د هغه لپاره هېڅ هدایت ورکوونکی نشته او هغه (الله) دوی په خپلې
سرکشۍ کې پرېږدي، په دې حال کې چې سرګردان وي
7|187|دوی له تا نه د قیامت په باره کې سوال کوي چې د دې (قیامت) پېښېدل کله دي؟ ته ووایه: بېشکه خبره
همدا ده چې د هغه علم زما له رب سره دی، په خپل وخت یې نه ظاهروي مګر هغه، دا (پېښه) په اسمانونو او ځمکه
کې درنه ده، په تاسو به نه راځي مګر ناڅاپه، دوی له تا نه (په داسې انداز کې) تپوس کوي ګویا کې ته د ده په باره
کې پوره تحقیق ته رسېدلی یې، ته ووایه: بېشکه خبره همدا ده چې د ده علم له الله سره دی او لېکن زیاتره خلق نه
پوهېږي
7|188|ته ووایه: زه د خپل ځان لپاره نه د نفعې مالك یم او نه د نقصان مګر هغه چې الله یې وغواړي او که چېرې
زه په غیبو عالم وَی (، نو) ما به خامخا ډېر خیر حاصل کړی و او ما ته به هېڅ تکلیف نه و رارسېدلی، زه نه یم مګر
وېروونکی او زېری ورکوونکی د هغه قوم لپاره چې ایمان راوړي
7|189|همدغه (الله) هغه ذات دی چې تاسو یې له یو ځان نه پیدا کړي یئ او له هغه نه یې د هغه جوړه پیدا کړه،
د دې لپاره چې د هغې ترڅنګ‌ارام او سکون حاصل کړي، بیا کله چې هغه (خپله جوړه) پټه کړه (جماع یې ورسره وکړه،
نو) هغه حامله شوه په سپك حمل سره، نو هغه به یې ګرځاوه، نو کله چې درنه شوه، دواړو د له خپل پالونکي الله نه
دعا وغوښتله، (چې) که چېرې تا مونږ ته روغ بچی راکړ (، نو) مونږ به خامخا ضرور له شکر کوونکو څخه شو
7|190|نو کله چې هغه (الله) (نو) دوی ته روغ بچی ورکړ، دوی د هغه (الله) لپاره په هغه څه کې شریکان جوړکړل
چې دوی ته یې ورکړی و، نو الله ډېر اوچت دی له هغو نه چې دوی یې (ورسره) شریکوي
7|191|ایا دوی (له الله سره) هغه شیان شریکوي چې هېڅ شی نشي پیدا کولی، حال دا چې دوی پخپله پیدا کاوه شي
7|192|او نه له دوی سره د څه مدد کولو طاقت لري او نه هم له خپلو ځانونو سره مدد کولی شي
7|193|او که چېرې ته دوی هدایت ته راوبلې، دوی به ستاسو پیروي ونه کړي، ستاسو لپاره برابره ده که تاسو دوی
راوبلئ، یا تاسو خاموشه یئ
7|194|بېشکه هغه خلق چې تاسو یې له الله نه غیر بلئ، (هغوی) ستاسو په شان بنده ګان دي، نو هغوی راوبلئ، پس
هغوی دې ستاسو بلنه قبوله کړي، که چېرې تاسو رښتیني یئ
7|195|ایا د هغوی لپاره پښې دي چې په هغو سره هغوی تلل کوي، یا د هغوی لپاره لاسونه دي چې په هغو سره نیول
کوي، یا د هغوی لپاره سترګې دي چې په هغو سره لیدل کوي، یا د هغوی لپاره غوږونه دي چې په هغو سره اورېدل کوي؟
ته ووایه: تاسو خپل شریکان راوبلئ، بیا ما سره چل وکړئ، پس ما ته (هېڅ) مهلت مه راکوئ
7|196|بېشکه زما مدد کوونکی هغه الله دی چې کتاب یې نازل کړی دی او هغه د نېکانو مدد او ملګرتیا کوي
7|197|او هغه خلق چې تاسو یې له هغه (الله) نه غیر بلئ، دوی ستاسو د مدد کولو هېڅ وَس نه لري او نه د خپلو
ځانونو سره مدد کولی شي
7|198|او که چېرې ته دوی هدایت ته راوبلې (، نو) دوی نه اوري او ته به دوی وینې چې تا ته ګوري، په داسې حال
کې چې لیدل نه کوي
7|199|ته معاف کول راونیسه (د عفوه کولو عادت راخپل کړه) او د نېکۍ حکم کوه او له جاهلانو نه مخ وګرځوه
7|200|او که چېرې د شیطان له طرفه کومه وسوسه تا (په ګناه کولو) ورتېز کړي، نو په الله پورې پناه وغواړه، بېشکه
هغه ښه اورېدونکی، ښه پوه دی
7|201|بېشکه هغه کسان چې پرهېزګاره شوي دي؛ کله چې هغوی ته د شیطان له طرف نه څه وسوسه ورسېږي (، نو)
دوی (د الله حکم) رایاد کړي، نو ناڅاپه دوی لېدونکي وي
7|202|او د دوی ورونه دوی لره په ګمراهۍ کې راکاږي، بیا دوی هېڅ کمی نه کوي
7|203|او کله چې ته دوی ته څه نښه رانه وړې، دوی وایي: ولې دې له خپله ځانه غوره نه کړه، ته ووایه: بېشکه
خبره همدا ده چې زه د هغه څه پیروي کوم چې ما ته د خپل رب له جانبه وحې کېږي، دا ستاسو د رب له جانبه د
پوهنې دلایل دي او هدایت او رحمت دی د هغه قوم لپاره چې ایمان لري
7|204|او کله چې قرآن لوستل کېږي، نو تاسو هغه ښه اورئ او خاموشه اوسئ، د دې لپاره چې په تاسو رحم وکړی شي
7|205|او ته خپل رب سبا او بېګاه په خپل زړه کې یادوه په عاجزۍ او وېرې سره او له اوچت اواز نه ټیټه خبرو
(په انداز) کې او له غافلانو څخه مه کېږه

7|206| بېشکه هغه کسان چې له خپل رب سره دي، هغوی د هغه له عبادت نه تکبر نه کوي او د هغه پاکي بیانوي او خاص هغه ته سجده کوي

8|1| دوی له تا نه د غنیمتونو په باره کې تپوس کوي، ته ووایه: غنیمتونه خاص د الله او د رسول لپاره دي، نو تاسو له الله نه ووېرېږئ او تاسو د خپل مینځې حال اصلاح وکړئ او د الله او د هغه د رسول حکم ومنئ که چېرې تاسو مومنان یئ

8|2| بېشکه خبره همدا ده چې مومنان هغه خلق دي، چې کله الله یاد کړی شي، نو د دوی زړونه ووېرېږي او کله چې دوی ته د هغه (الله) ایتونه تلاوت کړی شي (، نو) دغه (ایتونه) دوی ته ایمان ورزیات کړي او خاص په خپل رب باندې دوی توکل کوي

8|3| هغه کسان چې لمونځ قایموي او له هغه (مال) نه چې مونږ دوی ته ورکړی دی، څه حصه خرچ کوي

8|4| همدغه خلق په حقه مومنان دي، د دوی لپاره د خپل رب په نېز درجې دي او بخښنه او عزتمن رزق دی

8|5| لکه څنګه چې ته خپل رب له خپله کوره په حقه سره راوېستلی وې، او بېشکه یوه ډله له مومنانو څخه خامخا بدګڼونکې وه (په دې کار ناخوښه وو)

8|6| دوی له تا سره په حقه خبره کې جګړه کوله وروسته له هغه چې ښه ښکاره شوه، ګویاکې دوی مرګ ته بېول کېږي، په داسې حال کې چې دوی وینې

8|7| او کله چې الله له تاسو سره په دوه ډلو کې د یوې وعده کوله چې بېشکه دا تاسو لپاره ده او تاسو (دا) خوښوله چې بېشکه بې وسلې ډله دې تاسو لپاره شي او الله اراده کوي چې په خپلو کلماتو سره حق ثابت کړي او د کافرانو بېخ غوڅ کړي

8|8| د دې لپاره چې حق څرګند ثابت کړي اوباطل ښکاره باطل کړي (د باطل باطلوالی ښکاره کړي) اګر چې مجرمان (دا) بدې وګڼي

8|9| کله چې تاسو له خپل رب نه مدد غوښتلو، نو هغه ستاسو دعا قبوله کړه چې بېشکه زه مدد کوونکی یم له تاسو سره په زرو ملایکو سره، چې په یو بل پسې به راتلونکي وي

8|10| او الله دا (مرسته) نه وه ګرځولې مګر زېری او د دې لپاره چې په دې سره ستاسو زړونه مطمئن شي او مدد یواځې د الله له جانبه دی، بېشکه الله ډېر غالب، ښه حکمت والا دی

8|11| کله چې هغه (الله) پر تاسو باندې له خپل طرف نه پرکالي اچوله د امن لپاره، او پر تاسو باندې یې له اسمانه اوبه نازلولې، د دې لپاره چې تاسو په دې سره ښه پاك کړي او له تاسو نه د شیطان پلیتي لرې کړي او د دې لپاره چې ستاسو زړونه مضبوط کړي او په دې سره (ستاسو) قدمونه کلك کړي

8|12| کله چې ستا رب ملایکو ته وحې کوله چې بېشکه زه له تاسو سره یم، نو هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی ثابت کړئ، ژر به زه د هغو کسانو په زړونو کې رعب واچوم چې کافران شوي دي، نو تاسو د څټونو له پاسه وهل وکړئ، او تاسو له دوی نه (هر بند او) ټولې ګوتې ووهئ

8|13| دا ځکه چې بېشکه دوی د الله او د هغه د رسول مخالفت کړی دی او څوك چې د الله او د هغه د رسول مخالفت کوي، نو یقینًا الله ډېر سخت عذاب وا لا دی

8|14| دا (دنیایي سزا ده) نو تاسو دا وڅکئ او دا چې بېشکه د کافرانو لپاره د اور عذاب دی

8|15| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! کله چې تاسو له کافرانو سره مخامخ شئ، چې یو لښکر وئ، نو تاسو هغوی ته (خپلې) شاګانې مه وراړوئ

8|16| او هغه څوك چې دوی ته په دغه ورځ کې خپله شا ورواړوي، سوا له هغه نه چې د جنګلپاره بېرته ورګرځېدونکی وي، یا له (خپلې) ډلې سره یو ځای کېدونکی وي، نویقینًا هغه د الله له جانبه په غضب سره راوګرځېده او د هغه استوګنه جهنم دی او هغه د ورتلو بد ځای دی

8|17| نو تاسو هغوی نه دي وژلي او لېکن الله هغوی وژلي دي او تا ویشتل نه دي کړي کله چې تا ویشتل وکړل او لېکن الله (دغه) ویشتل کړي دي او د دې لپاره چې هغه د خپل جانب نه په مومنانو باندې أحسان وکړي، ښه احسان، بېشکه الله ښه اورېدونکی، ښه پوه دی

8|18| دا (احسان لازم و) او دا چې بېشکه الله د کافرانو چلونو (سازشونو) لره ضعیفه کوونکی دی

8|19| که چېرې تاسو فتح غواړئ، نو یقینًا تاسو ته فتح راغله، او که چېرې تاسو (له کفر نه) منع شئ، نو دا تاسو لپاره ډېر غوره دي او که چېرې تاسو راوګرځېدئ (جنګکفرته) مونږ به (هم د مومنانو مدد ته) راوګرځو او تاسو ته به ستاسو ډله د هېڅ شي فایده درونه رسولی شي اګر که ډېره لویه هم وي او دا چې بېشکه الله د مومنانو ملګری دی

8|20| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی! تاسو د الله او د هغه د رسول حکم منئ او له دې (اطاعت) نه مه ګرځئ، په دې حال کې چې تاسو اورئ

8|21| او تاسو د هغو خلقو په شان مه کېږئ چې ویل یې: مونږ واورېدل، حال دا چې دوی به نه اورېدل (فایده من اورېدل)

8|22| بېشکه د الله په نیز په حیواناتو کې تر ټولو بدتر کاڼه خلق دي، ګونګیان دي، هغه چې له عقل نه کار نه اخلي

8|23| او که چېرې الله ته په دوی کې څه خیر (انابت) معلوم وَی (، نو) خامخا به یې دوی ته اورولي وَی او که چېرې دوی ته یې (له انابته بغیر) اورولي وَی، نو دوی به خامخا ګرځېدلي وو، په دې حال کې چې دوي به اعراض کوونکي وو

8|24| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو د الله او د رسول خبره منئ کله چې دی تاسو د هغه کار لپاره راوبلي چې تاسو ته ژوند درکوي، او پوه شئ چې بېشکه الله د انسان او د هغه د زړه په مینځ کې حایل (رکاوټ) کېږي او دا چې بېشکه خاص د هغه په طرف به تاسو ورجمع کولی شئ

8|25| اوتاسو له هغې فتنې نه ځان وساتئ چې په تاسو کې به یواځې خاص ظالمانو ته نه رسېږي او پوه شئ چې بېشکه الله ډېر سخت عذاب وا لا دی

8|26| او تاسو یاد کړئ (هغه وخت) کله چې تاسو ډېر لږ وئ، په ځمکه کې ضعیفه کړی شوي وئ، چې تاسو به وېرېدلئ له دې نه چې خلق به مو په جلتۍ سره وتښتوي، نو هغه تاسو ته ځای درکړاو په خپل مدد سره یې تاسو مضبوط کړئ او تاسو ته یې له پاکېزه څیزونو نه رزق درکړ، د دې لپاره چې تاسو شکر وباسئ

8|27| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو له الله سره او له رسول سره خیانت مه کوئ او په خپلو امانتونو کې (هم) خیانت مه کوئ، په دې حال کې چې تاسو پوهېږئ

8|28| او تاسو پوه شئ چې بېشکه خبره همدا ده چې ستاسو مالونه او ستاسو اولادونه ازمایش دی او بېشکه الله (چې دی) له هغه سره ډېر لوی اجر دی

8|29| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! که چېرې تاسو له الله نه ووېرېږئ، هغه به تاسو لپاره فرقان (د حق او باطل په مینځ کې فرق کوونکی) مقرر کړي او له تاسو نه به ستاسو ګناهونه ختم کړي او تاسو ته به بخښنه وکړي او الله د ډېر لوی فضل والا دی
8|30| او کله چې له تا سره کافرانو مکر (فریب) کاوه، د دې لپاره چې تا بندي کړي، یا تا قتل کړي، یا تا وباسي، او هغوی چلونه کول او الله (هم) پټتدبیر کاوه او الله ترټولو بهتر تدبیر کوونکی دی
8|31| او کله چې دوی ته زمونږ ایتونه تلاوت کولی شي، دوی وایي: تحقیق مونږ واورېده، که چېرې مونږ وغواړو خامخا مونږ به هم د دې (قرآن) په مثل ووایو، نه دي دا مګر د ړومبنو خلقو باطل داستانونه دي
8|32| او کله چې دوی وویل: ای الله! که چېرې همدا ستا له جانبه حق دی، نو ته پر مونږ باندې له اسمان نه کاڼي راووروه، یا مونږ ته ډېر دردوونکی عذاب راولېږه
8|33| او الله داسې نه دی چې دوی ته عذاب ورکړي، په دې حال کې چې ته په دوی کې یې او الله دوی ته عذاب ورکوونکی نه دی، په داسې حال کې چې دوی بخښنه (استغفار) غواړي
8|34| او دوی ته څه (امتیاز حاصل) دی چې الله به دوی ته عذاب نه ورکوي، حال دا چې دوی له مسجد حرام نه (خلق) منع کوي، حال دا چې دوی د دې (مسجد) جایز واکداران نه دي، نه دي واکداران د دې (مسجد) مګر پرهېزګاره خلق او لېکن د دوی زیاتره نه پوهېږي
8|35| او د بیت الله په خوا کې د دوی لمونځ نه و مګر شپېلي وهل او لاسونه ټکول (پړقول)، نو تاسو عذاب وڅکئ په سبب د هغه کفر چې تاسو به کاوه
8|36| بېشکه هغه کسان چې کفر یې کړی دی، دوی خپل مالونه د دې لپاره خرچ کوي چې د الله له لارې نه (خلق) منع کړي، نو ژر به دوی دا (مالونه) ولګوي، بیا به په دوی باندې (د) حسرت (او پښېمانتیا باعث) وي، بیا به دوی مغلوب کړی شي او هغه کسان چې کفر یې کړی دی، دوی به جهنم ته ورجمع کولی شي
8|37| د دې لپاره چې الله خبیث له پاك نه جدا کړي او (بیا) خبیث کېږدي څینې یې د څینو له پاسه، بیا یې یو د بل له پاسه ټول راجمع کړي، بیا به یې جهنم ته وغورځوي، همدغه خلق تاوانیان دي
8|38| ته هغو کسانو ته ووایه چې کفر یې کړی دی: که چېرې دوی منع شي (، نو) دوی ته به د هغو (ګناهونو) بخښنه وشي چې مخکې شوي دي او که چېرې دوی راوګرځي، نو تحقیق د ړومبنو خلق طریقه (سنت) تېره شوې ده
8|39| او تاسو له دوی سره وجنګېږئ تر هغه پورې چې فتنه پاتې نشي او دین ټول خاص د الله لپاره شي، نو که چېرې دوی منع شي، نو بېشکه الله په هغو عملونو چې دوی یې کوي ښه لیدونکی دی
8|40| او که چېرې دوی وګرځي، نو تاسو پوه شئ چې بېشکه الله ستاسو مولی (ساتونکی) دی، ښه مولی دی او ښه مدد کوونکی دی
8|41| او تاسو پوه شئ چې بېشکه هر هغه شی چې تاسو یې په غنیمت کې واخلئ، نو بېشکه د الله لپاره د هغه (غنیمت) پنځمه برخه ده او د رسول لپاره او د خپلوانو، او یتیمانو او مسکینانو او مسافرو لپاره۔، که چېرې یئ تاسو چې په الله ایمان لرئ او په هغه شي چې مونږ پر خپل بنده باندې د فیصلې په ورځ نازل کړ، هغه ورځ چې دوه ډلې یو تربله مخامخ شوې۔ او الله په هر شي باندې ښه قادر دی
8|42| کله چې تاسو په ډېرې نژدې غاړه کې وئ او هغوی په ډېرې لرې غاړه کې وو او قافله له تاسو نه لاندې وه۔ او که چېرې تاسو یو له بل سره وعده کړې وَی، خامخا به تاسو په وعده کې مختلف شوي وَی او لېکن د دې لپاره چې الله هغه کار پوره کړي چې مقرر شوی و، د دې لپاره چې هلاکېدونکی د روښانه دلیل (له قایمېدو) نه (پس) هلاك شي، او ژوندی پاتې کېدونکی د روښانه دلیل (له قایمېدو) نه (پس) ژوندی واوسي او بېشکه الله یقینًا ښه اورېدونکی، ښه پوه دی
8|43| کله چې الله تا ته ستا په خوب کې هغوی ښه لږ ښودل او که چېرې تا ته یې هغوی ډېر زیات ښودلي وَی، (نو) تاسو به خامخا بې زړه شوي وی او تاسو به په خپل مینځ کې په دې کار کې خامخا جګړه کړې وَی او لېکن الله (ستاسو) ساتنه وکړه، بېشکه هغه د سینو په خبرو ښه عالم دی
8|44| او کله چې یې تاسو ته هغوی، ستاسو له یو بل سره د مخامخ کېدلو په وخت کې، ستاسو په سترګو کې لږ ښودل او تاسو یې د هغوی په سترګو کې لږ ښودلئ، د دې لپاره چې الله هغه کار پوره کړي چې مقرر شوی و او خاص د الله په طرف ټول کارونه بېرته ګرځولی شي
8|45| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! کله چې تاسو د کومې (کافرې) ډلې سره مخامخ شئ، نو ثابت قدم اوسئ او الله ډېر زیات یادوئ، د دې لپاره چې تاسو کامیاب شئ
8|46| او تاسو د الله او د هغه د رسول اطاعت کوئ او په خپل مینځ کې جګړه مه کوئ (ګنې) نو بې زړه به شئ او ستاسو زور به لاړ شي او صبر کوئ، بېشکه الله د صبر کوونکو ملګری دی
8|47| او تاسو د هغه خلقو په شان مه کېږئ چې له خپلو کورونو نه ووتل، په دې حال کې چې تکبر کوونکي او خلقو ته ځان ښودونکي وو او دوی د الله له لارې نه (خلق) منع کوي او الله د هغو کارونو احاطه کوونکی دی چې دوی یې کوي
8|48| او (یاد کړئ) هغه وخت چې شیطان دوی ته د دوی عملونه ښایسته کړل او وې ویل: نن ورځ پر تاسو باندې له خلقو څخه هېڅوك غالب راتلونکی نشته او بېشکه زه ستاسو ساتونکی یم، نو کله چې دواړه ډلې یو تربله مخامخ شوې، بېرته په منډه په شا لاړ او وې ویل: بېشکه زه له تاسو بېزاره یم، بېشکه زه هغه څه وینم چې تاسو یې نه وینئ، بېشکه زه له الله څخه وېرېږم او الله ډېر سخت عذاب والا دی
8|49| کله چې منافقانو ویل او هغو کسانو چې د هغوی په زړونو کې مرض و: دا خلق خپل دین دوکه کړي دي او څوك چې په الله باندې توکل وکړي، نو یقینًا الله ښه غالب، ښه حکمت والا دی
8|50| او که چېرې ته ووینې هغه وخت چې ملایك د کافر شویو کسانو ساګانې قبض کوي، چې د هغوی مخونه او د هغوی شاګانې وهي او (ورته وایي:) سخت سوزونکی عذاب وڅکئ
8|51| دا په سبب د هغه (بدو عملونو) چې ستاسو لاسونو مخکې لېږلي دي او په دې چې یقینًا الله په بنده ګانو هېڅ ظلم کوونکی نه دی
8|52| لکه حال د فرعونیانو او د هغو کسانو چې له دوی نه مخکې وو، د الله په ایتونو کافر شول، نو الله هغوی د خپلو ګناهونو په سبب ونیول، بېشکه الله قوي، (او) ډېر سخت عذاب والا دی
8|53| دا په دې چې یقینًا الله د هغه نعمت بدلوونکی نه دی چې په کوم قوم یې پېرزوکړی وي تر هغه پورې چې هغوی هغه بدل کړي چې د هغوی په نفسونو کې دی او دا په دې چې یقینًا الله ښه اورېدونکی، ښه پوه دی
8|54| لکه حال د فرعونیانو او د هغو کسانو چې له دوی نه مخکې وو، د خپل رب د ایتونو تکذیب یې وکړ، نو مونږ هغوی د خپلو ګناهونو په وجه هلاك کړل او فرعونیان مو غرق کړل او (دوی) ټول ظالمان وو
8|55| بېشکه د الله په نیز په ګرځېدونکو کې تر ټولو بدتر هغه کسان دي چې کفر یې کړی دی، نو هغوی

ایمان نه راوړي
8|56|هغه کسان چې تا له دوی سره معاهده کړې وه، بیا هر ځله دوی خپله عهد (تړون) ماتوي او دوی نه وېرېږي
8|57|نو که کله هم ته دوی په جنګکې ومومې، نو دوی ته په سزا ورکولو سره هغه کسان تیت او پرك کړه چې د دوی
وروسته دي، لپاره د دې چې دوی (وروستني خلق) نصیحت ومومي
8|58|او که چېرې کله هم ته له کوم قوم نه د خیانت (وعده خلافۍ) اندېښنه ولرې، نوته دوی ته په برابرۍ سره (دغه
عهد) وغورځوه، بېشکه الله خیانت کوونکي (وعده ماتوونکي) نه خوښوي
8|59|او کافر شوي کسان دې کله هم (دا) ګمان ونه کړي چې دوی بچ شول، بېشکه دوی (الله لره) نشي عاجزه کولی
8|60|او تاسو قوت او تړلي اسونه تیار کړئ څومره چې استطاعت لرئ، چې په دې سره به تاسو د الله دښمنان او خپل
دښمنان وېروئ او له دوی نه سوا نور خلق (هم) چې تاسو هغوی نه پېژني، الله هغوی پېژني او تاسو چې د الله په لاره
کې څه شی هم خرچ کوئ، تاسو ته به پوره (بدله) درکړی شي او په تاسو به ظلم نه کېږي
8|61|او که دوی (کفار) سولې ته مایل شي، نو ته هم دې ته مایل شه او په الله باندې توکل وکړه، بېشکه هم هغه
ښه اورېدونکی، ښه پوه دی
8|62|او که دوی له تا سره د دوکې کولو اراده وکړي، نو بېشکه تا لپاره الله کافي دی، دی همغه ذات دی چې ته یې په
خپل مدد سره او په مومنانو سره مضبوط کړی یې
8|63|او د دوی د زړونو په مینځ کې یې محبت واچاوه، که چېرې تا هغه ټول څه لګولي وی چې په ځمکه کې دي (،
نو) تا به د دوی د زړونو په مینځ کې محبت نه و اچولی او لېکن الله د دوی په مینځ کې محبت واچاوه، بېشکه هغه ډېر
غالب، ښه حکمت والا دی
8|64|ای نبي! تا لپاره او ستا پیروي کوونکو مومنانو لپاره الله کافي دی
8|65|ای نبي! ته مومنان (له کفارو سره) په جنګکولو باندې تېز کړه، که چېرې په تاسو کې شل تنه صبر کوونکي وي،
نو په دوه سوه کسانو به غالبه شي او که چېرې په تاسو کې سل تنه صبر کوونکي وي (، نو) په هغو زرو کسانو به غالبه
شي چې کافر شوي دي، ځکه چې یقینًا هغوی داسې قوم دی چې نه پوهېږي
8|66|اوس الله په تاسو اساني راوستله او معلومه (څرګنده) یې کړه چې بېشکه په تاسو کې کمزوري ده، نو که چېرې په
تاسو کې سل تنه صبر کوونکي وي، (، نو) په دوه سوه به غالبه شي- او که په تاسو کې زر تنه (صبر کوونکي) وي (،
نو) په دوه زره به غالبه شي، د الله په حکم سره، او الله د صبر کوونکو ملګری دی
8|67|د نبي لپاره لایق نه دي چې د هغه لپاره دې بندیان وي، تر هغه چې وینې توئ کړي، تاسو د دنیا اسباب غواړئ
او الله (تاسو لپاره) د اخرت (د ثواب) اراده لري او الله ښه غالب، ښه حکمت والا دی
8|68|که د الله له جانبه مخکینی لیك نه وی (، نو) تاسو ته به د هغې (فدیې) په بدل کې چې تاسو واخیستله،
خامخا ډېر لوی عذاب دررسېدلی و
8|69|نو تاسو خورئ له هغه (ماله) چې تاسو په غنیمت اخیستی دی، چې حلال پاکیزه دی، او له الله نهووېرېږئ،
بېشکه الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
8|70|ای نبي! ته هغو بندیانو ته ووایه چې ستاسو په لاس کې دي: که چېرې الله ستاسو په زړونو کې خیر (ایمان)
معلوم کړي (، نو) تاسو ته به له هغه (مال) نه غوره درکړي چې له تاسو اخیستل شوی دی او تاسو ته به بخښنه
وکړي او الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
8|71|او که دوی له تا سره د خیانت کولو اراده لري، نو یقینًا دوی له دې نه مخکې له الله سره خیانت کړی دی، نو
هغه پر دوی باندې (د مومنانو) قابو راوستله، او الله ښه پوه، ښه حکمت والا دی
8|72|بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او هجرت یې کړی دی او د الله په لاره کې یې په خپلو ځانونو سره
جهاد کړی دی او هغه کسان چې ځای یې ورکړی دی او مرسته یې کړې ده، دغه کسان یو تر بله دوستان دي او هغه
کسان چې ایمان یې راوړی دی او هجرت یې نه دی کړی (، نو) تاسو لپاره د هغوی له دوستۍ نه هېڅ شی نشته تر هغه
پورې چې دوی هجرت وکړي او که چېرې دوی له تاسو نه په دین کې مرسته وغواړي، نو پر تاسو باندې مدد کول لازم دي،
مګر د هغه (کافر) قوم په خلاف نه چې ستاسو او د هغوی په مینځ کې معاهده وي او الله هغو کارونو لره چې تاسو یې
کوئ؛ ښه لیدونکی دی
8|73|او هغه کسان چې کفر یې کړی دی؛ دوی یو تر بله دوستان دي، که تاسو دا (کارونه) ونه کړئ (، نو) په ځمکه
کې به لویه فتنه او ډېر لوی ورانی جوړ شي
8|74|او هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او هجرت یې کړی دی او د الله په لاره کې یې جهاد کړی دی او هغه
کسان چې ځای یې ورکړی دی او مدد یې کړی دی، همدغه کسان په حقه مومنان دي، د دوی لپاره بخښنه او ډېر د عزت
رزق دی
8|75|او هغه کسان چې له دې نه پس یې ایمان راوړاو هجرت یې وکړاو ستاسو په ملګرتیا کې یې جهاد وکړ، نو دغه
کسان له هم ستاسو څخه دي او د خپلولۍ والا د الله په کتاب کې د یو بل زیات حقدار دي، بېشکه الله په هر شي ښه
پوه دی
9|1|(دا) د الله او د هغه د رسول له جانبه بیزاري او صاف ځواب دی، په مشرکانو کې هغو کسانو ته چې تاسو ورسره
عهد کړی و
9|2|نو (ای مشرکانو!) تاسو په دغه ځمکه کې څلور میاشتې (په امن سره) ګرځئ او پوه شئ چې یقینًا تاسو الله لره
عاجزه کوونکي نه یئ او دا چې یقینًا الله کافرانو لره رسواکوونکی دی
9|3|او د حج اکبر په ورځ د الله او د هغه د رسول له جانبه ټولو خلقو ته (دا) اعلان (او خبرتیا) دی چې بېشکه الله
او د هغه رسول له مشرکانو نه بیزاره دی، نو که تاسو توبه وباسئ، نو دا تاسو لپاره ډېر غوره دي او که تاسو مخ وګرځوئ،
نو پوه شئ چې یقینًا تاسو الله لره عاجزه کوونکي نه یئ او هغو کسانو ته چې کافران شوي دي د ډېر دردوونکي عذاب
زېری ورکړه
9|4|مګر په مشرکانو کې هغه کسان چې تاسو ورسره عهد کړی دی، بیا هغوی تاسو ته هېڅ شی نقصان نه دی دررسولی
او نه یې ستاسو په مقابل کې د هیچا مدد کړی دی، نو هغوی ته خپل عهد د هغوی د مودې پورې پوره کړئ، بېشکه الله
(له بدعهدۍ نه) ځان ساتونکي خوښوي
9|5|نو کله چې حرامې میاشتې تېرې شي، بیا نو تاسو مشرکان وژنئ چېرته چې تاسو هغوی ومومئ او دوی نیسئ او د
دوی محاصره کوئ او د دوی لپاره په هر کمین ځای کې کېنئ، نو که دوی توبه وباسي او لمونځ قایم کړي او زکات ادا
کړي، بیا نو تاسو د دوی لاره خوشې کړئ-. بېشکه الله ډیر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
9|6|او که په مشرکانو کې یو تن له تا نه امان (پناه) وغواړي، نو هغه ته امان ورکړه تر هغه پورې چې هغه د الله

كلام واوري، بیا هغه خپل د امن ځای (وطن) ته ورسوه، دا په سبب د دی چې یقینًا دوی داسې قوم دی چې نه پوهېږي
9|7|د الله په نیز او د هغه د رسول په نیز به د مشرکانو لپاره څنګه عهد وي، غیر له هغو کسانو نه چې تاسو ورسره د مسجد حرام په خوا کې عهد کړی دی، نو ترڅو پورې چې هغوی تاسو لپاره (په عهد) پوره قایم وي، نو تاسو هم د هغوی لپاره (په عهد) کلك قایم اوسئ، بېشکه الله (له بد عهدۍ نه) ځان ساتونکي خوښوي
9|8|څنګه (کېدی شي د دوی لپاره عهد!) حال دا چې که دوی پر تاسو باندې لاس بري شي (، نو بیا) دوی ستاسو په حق کې نه خپلولۍ ته ګوري او نه عهد ته، دوی تاسو په خپلو خولو سره راضي کوي او د دوی زړونه انکار کوي او د دوی اکثره فاسقان دي
9|9|دوی د الله د ایتونو (د پرېښودلو) په بدل کې لږ قیمت اخیستی دی، نو منع شوي دي د هغه له لارې نه، بېشکه دوی (چې دي) بد دی هغه عمل چې دوی به کاوه
9|10|دوی د مومن په باره کې نه د خپلولۍ لحاظ کوي او نه د عهد، او همدغه کسان (له حد نه) تېرېدونکي دي
9|11|نو که دوی توبه وباسي او لمونځ قایم کړي او زکات ادا کړي، نو بیا ستاسو ورونه دي په دین کې او مونږ په تفصیل سره بیانوو ایتونه د هغه قوم لپاره چې پوهېږي
9|12|او که دوی خپل قسمونه له خپل عهد نه پس مات کړل او ستاسو په دین کښې یې عیبونه راوېستل شروع کړل، بیا نو د کفر له امامانو (مشرانو) سره جنګ کوئ، بېشکه دوی (چې دي) د دوی لپاره هېڅ قسمونه نشته، د دې لپاره چې دوی منع شي
9|13|ولې تاسو له داسې قوم سره نه جنګېږئ چې هغوی خپل قسمونه مات کړي دي او د رسول د وېستلو اراده یې کړې ده، حال دا چې هم دوی په تاسو شروع کړې ده اول ځلې! ایا تاسو له دوی نه وېرېږئ، نو الله تر ټولو زیات حق دار دی د دې چې له هغه نه ووېرېږئ، که تاسو مومنان یئ
9|14|له دوی سره وجنګېږئ، الله به دوی لره ستاسو په لاسونو عذاب ورکړي او دوی به رسوا کړي او د دوی په مقابل کې به ستاسو مدد وکړي او د مومنو خلقو سینو ته به شفا ورکړي
9|15|او د هغوی د زړونو غصه به لرې کړي او الله چې په چا وغواړي په رحمت سره رجوع کوي او الله ښه پوه، ښه حکمت والا دی
9|16|ایا تاسو دا ګمان کړی دی چې تاسو به (همداسې) پرېښودی شئ، حال دا چې لاتر اوسه الله هغه کسان نه دي معلوم (ظاهر) کړي چې جهاد یې کړی دی له تاسو نه، او له الله او د هغه له رسول او مومنانو نه غیر یې بل هېڅ رازدار نه دی نیولی او الله ښه خبردار دی په هغو عملونو چې تاسو یې کوئ
9|17|د مشرکانو لپاره دا حق نشته چې د الله جوماتونه اباد کړي، په داسې حال کې چې په خپلو ځانونو باندې د کفر ګواهي کوونکي دي، دغه خلق (چې دي) د دوی عملونه ضایع شوي دي او دوی به په اور کې تل ترتله وي
9|18|د الله جوماتونه خو یواځې هغه څوك ابادوي چې په الله او د اخرت په ورځ یې ایمان راوړی وي او لمونځ قایموي او زکات ورکوي او نه وېرېږي غیر له الله نه، نو امېد دی چې دغه کسان به له هدایت موندونکو ځني وي
9|19|ایا تاسو حاجیانو ته اوبه ورکول او د مسجد حرام ابادول د هغه چا (د ایمان) په شان ګرځولي دي چې په الله او په ورځ د اخرت یې ایمان راوړی دی او د الله په لاره کې یې جهاد کړی دی، دوی د الله په نیز برابر نه دي او الله ظالم قوم ته هدایت نه کوي
9|20|هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او هجرت یې کړی دی او د الله په لاره کې یې په خپلو مالونو او ځانونو سره جهاد کړی دی، د الله په نیز په درجه کې تر ټولو لوی دي، اوهمدغه کسان کامیاب دي
9|21|دوی ته خپل رب له خپل جانب نه د رحمت او رضامندۍ او د داسې جنتونو زېری ورکوي چې د دوی لپاره به په هغو کې همېشنۍ نعمت وي
9|22|په دې حال کې چې په هغو کې به تل ترتله همېشه وي، بېشکه الله (چې دی) له هغه سره ډېر لوی اجر دی
9|23|ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو خپل پلرونه او خپل ورونه دوستان مه نیسئ که دوی کفر محبوب (او غوره) وګڼي په ایمان باندې، او په تاسو کې چې چا له دغو (کفارو) سره دوستي وکړه، نو همدغه کسان ظالمان دي
9|24|ووایه: که چېرې وي ستاسو پلرونه او ستاسو زامن او ستاسو ورونه او ستاسو ښځې (ته دوی ته) (!ای پیغمبره) او ستاسو قبیله او هغه مالونه چې تاسو هغه ګټلي دي او هغه تجارت چې تاسو د هغه د بندېدو وېره کوئ او هغه استوګنې چې تاسو هغه خوښوئ، تاسو ته ډېر محبوب دي له الله او د هغه له رسول او د هغه په لاره کې له جهاد کولو نه، نو بیا انتظار کوئ، تر هغه پورې چې الله خپل حکم راولي او الله فاسقو خلقو ته هدایت نه کوي
9|25|یقینًا یقینًا الله په ډېرو ځایونو کې ستاسو مدد کړی دی او د حنین په ورځ هم، کله چې خپل ډېر والي تاسو په تعجب کې اچولي وئ، بیا دا (ډېر والی) ستاسو هېڅ په کار رانغی او پر تاسو باندې ځمکه د هغې د ارتوالي باوجود تنګه شوه، بیا تاسو وګرځېدئ، په داسی حال کې چې شا کوونکي وئ
9|26|بیا الله خپل تسکین په خپل رسول او په مومنانو باندې نازل کړ او داسې لښکرې یې نازلې کړې چې تاسو هغه نه وې لیدلې او کافر شویو خلقو ته یې عذاب ورکړ او دا د کافرانو جزا ده
9|27|بیا به الله له دې نه بعد (په رحمت سره) رجوع وکړي په هغه چا چې یې وغواړي او الله ډېر بخښونکی، ښه حکمت والا دی
9|28|ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! په رښتیا هم دا خبره ده چې مشرکان نجس دي، نو مسجد حرام ته دې له خپل دې کال نه وروسته نه نژدې کېږي او که تاسو له کومې غریبۍ نه وېرېږئ، نو ژر به الله تاسو له خپله فضله غنیان کړي، که هغه وغواړي، بېشکه الله ښه پوه، ښه حکمت والا دی
9|29|تاسو له هغو کسانو سره وجنګېږئ چې نه په الله ایمان راوړي او نه د اخرت په ورځ، او هغه څه ته حرام نه وایي چې الله او د هغه رسول حرام کړي دي او نه دینِ حق قبلوي، له هغو کسانو ځني چې کتاب ورته ورکړی شوی دی، تر دې چې دوی له خپله لاسه په داسې حال کې جزیه ورکړي، چې دوی ذلیل وي
9|30|او یهودیانو وویل: عزیر د الله زوی دی او نصرانیانو وویل: مسیح د الله زوی دی، دا د دوی په خپلو خولو سره وینا ده، دوی د هغو کسانو له خبرې سره مشابهت کوي چې له دوی نه مخکې کافران وو، الله دې دوی هلاك کړي، څنګه (له سمې لارې نه) ګرځولی شي!
9|31|دوی خپل عالمان او خپل عابدان له الله نه غیر خدایان نیولي دي او د مریمې زوی مسیح (یې هم)، حال داچې دوی ته حکم نه و شوی مګر د دې چې دوی دې د یو حق معبود عبادت کوي چې نشته هېڅ حق معبود مګر همدی دی، هغه پاك دی له هغه څه نه چې دوی یې (ورسره) شریکوي
9|32|دوی غواړي چې د الله رڼا په (پوکو د) خپلو خولو سره مړه کړي او الله انکار کوي مګر دا چې خپله رڼا پوره کړي اګر که کافران (دا کار) بد ګڼي

9|33|دی هم هغه ذات دی چې خپل رسول یې په هدایت او حق دین سره رالیږلی دی، د دې لپاره چې هغه (الله) دا
(دین) په نورو ټولو دینونو باندې غالب کړي اگر که مشرکان (دا کار) بد گڼي
9|34|ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! بېشکه ډېر عالمان (د یهودیانو) او عابدان (د نصرانیانو) د خلقو مالونه په
باطلې طریقې سره یقینًا خوري او د الله له لارې نه (خلق) منع کوي، او هغه کسان چې سره زر اوسپین زر خزانه کوي او
هغه د الله په لاره کې نه لگوي، نو دوی ته د ډېر دردوونکي عذاب زېری ورکړه
9|35|په هغې ورځ چې د جهنم په اور کې به دغه (خزانې) ښې گرمې کړی شي، بیا به په هغې سره د دوی تندي او
د دوی اړخونه او د دوی شاگانې داغلی شي (او دوی ته به ویلی شي:) دا هغه څه دي چې تاسو د خپلو ځانونو لپاره
خزانه کړي وو، نو تاسو وڅکئ هغه څه چې تاسو خزانه کول
9|36|بېشکه د الله په نیز د میاشتو (معتبر) شمېر دولس میاشتې دی، د الله په کتاب کې، په هغه ورځ چې هغه پیدا
کړل اسمانونه او ځمکه، له هغو نه څلور (میاشتی) د حرمت والا دي، همدغه سم (نېغ) دین دی، نو تاسو په دغو کې په
خپلو ځانونو ظلم مه کوئ او تاسو ټول له مشرکانو سره جنگکوئ، لکه څنگه چې دوی له تاسو سره جنگکوي ټول او پوه
شئ چې یقینًا الله د پرهېزگارانو مل دی
9|37|اصل خبره دا ده چې تاخیر (د حرمت د یوې میاشتې بلې میاشتې ته) یواځې په کفر کې ډېر والی دی، په دې
سره هغه کسان گمراه کولی شي چې کافران شوي دي، دوی دغه (حرامه میاشت) یو کال حلاله گڼي او یو کال هغه
حرامه، د دې لپاره چې دوی د هغو (میاشتو) شمېر پوره کړي چې الله حرامې کړې دي، بیا حلالې کړي هغه (میاشتې)
چې الله حرامې کړې دي، دوی ته خپل نا کاره عملونه ښایسته کړی شوي دي او الله کافر قوم ته هدایت نه کوي
9|38|ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! په تاسو څه شوي دي چې کله تاسو ته وویل شي: د الله په لاره کې د
غزا لپاره ووځئ (، نو) تاسو ځمکې ته درانه (او مایل) شئ؟ ایا تاسو د اخرت په مقابله کې په دې دنیایي ژوند راضي
شوي یئ؟ نو د اخرت په مقابله کې د دنیاوي ژوند فایده نه ده مگر ډېره لږه
9|39|که تاسو ونه وځئ (نو) هغه (الله) به تاسو ته ډېر دردوونکی عذاب درکړي او له تاسو نه غیر به بل قوم په بدل
کې راولي او تاسو به هغه ته هېڅ شی ضرر ونه رسولی شئ او الله په هر شي باندې ښه قادر دی
9|40|که تاسو د دغه (رسول) مرسته ونه وکړئ، نو یقینًا الله د هغه مدد کړی دی کله چې دې کافران شویو خلقو په
داسې حال کې وویست چې دویم د دوو و.، کله چې هغوی دواړه په غار کې وو، کله چې هغه خپل ملگري ته ویل: غم
مه کوه، بېشکه الله زمونږ سره دی، نو الله په هغه باندې خپل تسکین نازل کړاو هغه یې په داسې لښکرو سره مضبوط کړ
چې تاسو هغه نه دي لیدلي، او د کافران شویو خلقو کلمه یې ترټولو ښکته کړه او د الله کلمه، همغه تر ټولو لوړه ده، او
الله ښه غالب، ښه حکمت والا دی
9|41|تاسو غزا ته وځئ، په داسې حال کې چې سپك یئ او درانه او په خپلو مالونو او ځانونو سره د الله په لار کې
جهاد کوئ، دا تاسو لپاره ډېر غوره دي، که تاسو پوهېږئ
9|42|که هغه، نژدې سامان او منځنی سفر وی (، نو) دوی به لازمًا ستا متابعت کړی و او لېکن په دوی باندې فاصله
لرې پرېوته (نو ځکه یې نافرماني وکړه) او ژر به دوی په الله قسمونه خوري که زمونږ طاقت وی (، نو) ضرور به له تاسو
سره وتلي وو، دوی خپل ځانونه هلاکوي او الله پوهېږي چې بېشکه دوی یقینًا دروغجن دي
9|43|الله ته معاف کړې، د څه لپاره (او ولې) دې دوی ته (دپاتې کېدلو) اجازت ورکړ؟ تر هغه پورې چې تا ته هغه
کسان ښه ښکاره شوي وی چې رښتیا یې ویلي او تا دروغجن (هم) معلوم کړي وی
9|44|له تا نه هغه کسان اجازت نه غواړي چې په الله او د اخرت په ورځ ایمان لري له دې نه چې په خپلو مالونو او
خپلو ځانونو سره جهاد وکړي او الله په پرهېزگارانو ښه عالم دی
9|45|له تا نه اجازت یواځې هغه کسان غواړي چې په الله او د اخرت په ورځ ایمان نه لري او د هغوی زړونه شکمن
شوي دي، نو دوی په خپل شك کې حیرانه سرگردانه دي
9|46|او که دوی (غزا ته) د وتلو اراده لرلی، نو ارومرو به دوی د دې (وتلو) لپاره د تیارې څه اسباب تیار کړي وو او
لېکن الله د دوی پورته کېدل (د جهاد لپاره) نه و خوښ کړي، نو دوی یې په سست کولو سره بند کړل او وویل شو:
تاسو کېنئ له کېناستونکو سره
9|47|که دوی په (لښکر د) تاسو کې وتلي وی (، نو) دوی به تاسو ته نه و زیات کړی (هېڅ شی) مگر شر او ضرور
به دوی ستاسو په مینځ کې (د خرابۍ او چغلۍ لپاره) چابکي کړې وه، په داسې حال کې چې دوی به تاسو لپاره فتنه
لټوله او په تاسو کې د هغوی لپاره څه جاسوسان هم شته او الله په ظالمانو ښه پوه دی
9|48|یقینًا یقینًا دوی له دې نه مخکې فتنه (خرابي) لټولې وه او تا ته یې ټول کارونه (په حیلو او دسیسو سره) اړولي
وو، تر دې چې حق راغی او د الله حکم څرگند (او غالب) شو، په داسې حال کې چې دوی بدگڼونکي وو
9|49|په دوی کې ځینې هغه څوك دي چې وایي: ما ته اجازت راکړه او ما په فتنه (گمراهۍ) کې مه اچوه، خبردار
شئ! هم دوی په فتنه کې غورځېدلي دي او بېشکه جهنم یقینًا کافرانو لره راگېرونکی دی
9|50|که تا ته څه ښېگڼه درورسیږي (، نو) ...دوی خفه کوي، او که چېرې تا ته څه مصیبت د رورسیږي (نو) دوی
وایي: یقینًا مونږ خپل کار (د احتیاط) له مخکې نه نیولی و او واپس کېږي، په داسې حال کې چې دوی (ستا په
مصیبت) ډېر خوشحاله وي
9|51|ته (دوی ته) ووایه: مونږ ته به له سره مصیبت راونه راسېږي مگر هغه چې الله زمونږ لپاره لیکلی دی، هم هغه
زمونږ کارساز دی او پس لازم ده چې مومنان خاص په الله باندې توکل وکړي
9|52|ته (دوی ته) ووایه: تاسو زمونږ په باره کې انتظار نه کوئ مگر په دوو تر ټولو غوره څیزونو کې د یو څیز، او مونږ
ستاسو په باره کې انتظار کوو د دې چې الله تاسو ته عذاب درورسوي له خپل جانب نه، یا زمونږ په لاسونو سره، پس
تاسو انتظار کوئ، بېشکه مونږ هم له تاسو سره انتظار کوونکي یو
9|53|ته (دې منافقانو ته) ووایه: تاسو مالونه لگوئ په رضا سره، یا (د اسلام) په زور سره، له سره به له تاسو نه
قبول نه کړی شي، بېشکه تاسو له شروع نه فاسقان (کافران) یئ
9|54|او دوی لره نه دي منع کړي چې له دوی نه دې د دوی لگولي مالونه قبول کړی شي مگر دې (خبرې) چې یقینًا
دوی په الله او د هغه په رسول کافران شوي دي او لمانځه ته نه راځي مگر په داسې حال کې چې سست وي او انفاق
نه کوي مگر په داسې حال کې چې ناخوښه وي
9|55|نو تا دې په تعجب کې وانه چوي د دوی مالونه او نه د دوی اولادونه، همدا خبره ده چې الله غواړي چې دوی ته
په دغو (څیزونو) سره په دنیایي ژوند کې عذاب ورکړي او د دوی روحونه په داسې حال کې ووځي چې دوی کافران وي
9|56|او دوی په الله قسمونه خوري چې بېشکه دوی یقینًا له تاسو ځني دي، حال دا چې دوی له تاسو څخه نه دي او
لېکن دوی داسې قوم دی چې وېرېږي

9|57| که دوی څه د پناه ځای ومومي، یا غارونه، یا بل د ننوتلو ځای (، نو) خامخا به دوی هغه ته وګرځي، په داسې
حال کې چې دوی به منډې وهي
9|58| او په دوی کې ځینې هغه څوك دي چې د صدقاتو (د تقسیم) په باره کې په تا عیب لګوي، نو که دوی ته له دې
(صدقاتو) نه (څه) ورکړی شي (نو) راضي کېږي او که له دې نه ورته څه ورنه کړی شي (نو) سمدستي هماغه وخت
غصه کېږي
9|59| او که حقیقتًا دوی په هغه څه راضي شوي وی چې الله او د هغه رسول دوی ته ورکړي دي او ویلي یې: زمونږ
لپاره الله کافي دی۔ ژر به الله مونږ ته له خپله فضله راکړي او د هغه رسول (هم له بل غنیمت نه) بېشکه مونږ خاص
الله ته رغبت کوونکي یو
9|60| بېشکه همدا خبره ده چې صدقې (زکاتونه) یواځې د فقیرانو او مسکینانو لپاره دي او د هغو کسانو لپاره چې په دې
باندې عامل (راټولوونکي) وي او د هغو لپاره د چا په زړونو کې چې الفت اچولی شي او په (ازادولو د) څټونو (د مریانو
مکاتبانو) کې (به صرف کولی شي) او تاوان موندونکو لپاره او د الله په لار کې او د مسافرو لپاره (به صرف کولی شي،
دغه مقرره (کړی شوې) فریضه ده د الله له جانبه او الله ښه عالم، ښه حکمت والا دی
9|61| او په دوی کې ځینې هغه کسان دي چې نبي ته تکلیف رسوي او وایي: هغه (اورېدونکی) غوږ دی (هرڅه اوري او
مني یې) ته ووایه: تاسو لپاره د خیر غوږ دی، په الله ایمان لري او په مومنانو باور کوي او په تاسو کې د هغو کسانو
لپاره رحمت دی چې ایمان یې راوړی دی، او هغه کسان چې د الله رسول ته تکلیف رسوي؛ د هغوی لپاره ډېر دردوونکی
عذاب دی
9|62| تاسو لپاره دوی په الله قسمونه خوري، د دې لپاره چې تاسو راضي کړي او الله او د هغه رسول زیات حقدار دي د
دې چې دوی هغه راضي کړي، که دوی ایمان راوړونکي وي
9|63| ایا دوی په دې نه دي پوه شوي چې بېشکه شان دا دی چې څوك د الله او د هغه د رسول مخالفت کوي، نو
(جزا د هغه دا ده چې) یقینًا هم د هغه لپاره د جهنم اور دی، چې په هغه کې به همېشه وي او همدغه ډېره لویه
رسوایي ده
9|64| منافقان وېرېږي له دې نه چې په دوی باندې داسې سورت نازل کړی شي چې دې (مومنانو) ته د هغه څه خبر
ورکوي چې د دوي (منافقانو) په زړونو کې دي ته (ورته) ووایه: تاسو (دغه) استهزا مسخرې کوئ، بېشکه الله د هغه څه
ښکاره کوونکی دی چې تاسو (ترې) وېرېږئ
9|65| او قسم دی که ته له دوی نه پوښتنه وکړې (، نو) خامخا به وایي: مونږ خو یواځې مشغولتیا او لوبې کولې، ته
(ورته) ووایه: ایا تاسو په الله او د هغه په ایتونو او د هغه په رسول پورې استهزا او مسخرې کولې؟
9|66| عذرونه (بهانې) مه جوړوئ، یقینًا تاسو له خپل ایمان راوړو نه وروسته کافران شوي یئ، که مونږ په تاسو کې یوې
ډلې ته معافي وکړو (، نو) بلې ډلې ته به عذاب ورکړو، په سبب د دې چې هغوی په رښتیا مجرمان وو
9|67| منافق سړي او منافقې ښځې د دوی ځینې د ځینو (نورو) څخه دي، دوی د نارواو حکم کوي او له نیکۍ نه منع
کوي او خپل لاسونه (له انفاق کولو نه) کلك بند ساتي، دوی الله پرېښوده، نو هغه (الله) دوی پرېښودل، بېشکه همدا
منافقان فاسقان (د ایمان له دایرې نه وتونکي) دي
9|68| الله له منافقو سړیو او منافقو ښځو او (ټولو) کفارو سره د جهنم د اور وعده کړې ده، په داسې حال کې چې دوی
به په هغه کې تل ترتله وي، همدغه د دوی لپاره بس دی او الله په دوی لعنت کړی دی او د دوی لپاره تل (دایمي)
عذاب دی
9|69| (ای منافقانو! تاسو یئ) په شان د هغو کسانو چې له تاسو نه مخکې وو، هغوی له تاسو نه د قوت په لحاظ ډېر
سخت وو او د مالونو او اولادونو په لحاظ سره ډېر زیات وو، نو هغوی له خپلې برخې نه فایده واخیستله، بیا تاسو له خپلې
برخې نه فایده واخیستله، لکه څنګه چې هغو کسانو د خپلې برخې نه فایده اخیستې وه چې له تاسو نه مخکې وو او تاسو
هم په باطلو خبرو کې ښه داخل شوئ په شان د هغه (داخلېدلو) چې هغوی داخل شوي وو، دغه کسان (چې دي) د
دوی عملونه په دنیا او اخرت کې برباد شول او همدغه کسان تاوانیان دي
9|70| ایا دوی ته د هغو کسانو (د عذاب) خبر نه دی راغلی چې له دوی نه مخکې وو (یعنې) د نوح قوم او عاد او
ثمود او د ابراهیم قوم او د مدین والا او د چپه شویو کلیو (د قومِ لوط)، دوی ته خپلو رسولانو ښکاره معجزې راوړې وې،
نو الله له سره داسې نه و چې پر دوی یې ظلم کړی وی او لېکن هغوی پخپله پر خپلو ځانونو ظلم کاوه
9|71| او مومن سړي او مومنې ښځې د دوی ځینې د ځینو نورو دوستان دي، دوی د نېکۍ حکم کوي او له بدۍ نه منع
کوي او لمونځ قایموي او زکات ورکوي او د الله او د هغه د رسول اطاعت کوي، دغه کسان (چې دي) ضرور به الله په
دوی رحم وکړي، بېشکه الله ډېر غالب، ښه حکمت والا دی
9|72| الله د مومنو سړیو او مومنو ښځو سره د داسې جنتونو وعده کړې ده چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، چې دوی به
په هغو کې همیشه وي او د داسې پاکیزه اوسیدنځایونو چې د عدن (تل اوسېدنې) په جنتونو کې به وي۔ او د الله له
جانبه رضامندي تر ټولو لویه ده، همدغه ډېره لویه کامیابي ده
9|73| ای نبي! ته له کفارو او منافقانو سره جهاد کوه او په دوی سختي کوه او د دوی د ورتلو ځای جهنم دی او (هغه)
د ورتلو بد ځای دی
9|74| دوی په الله قسمونه خوري چې دوی (څه) نه دي ویلي او یقینًا یقینًا دوی د کفر الفاظ ویلي دي او له خپل اسلام
راوړو نه بعد کافر شوي دي او دوی د هغه څه اراده کړې ده چې دوی (هغه ته) ونه رسېدل او دوی (په الله او د هغه
په رسول، عیب ونه لګاوه مګر ځکه چې الله له خپل فضله دوی غنیان کړل او د هغه رسول (د غنیمتونه په تقسیم سره)
نو که دوی (له نفاقه) توبه وباسي دا به د دوی لپاره ډېر غوره وي او که دوی وګرځي (نو) الله به دوی ته په دنیا او
اخرت (دواړو) کې ډېر دردوونکی عذاب ورکړي، په دې حال کې چې د دوی لپاره به په ځمکه کې هېڅ کارساز او مددګار
نه وي
9|75| او په دوی کې ځینې هغه څوك دي چې له الله سره یې عهد کړی دی چې قسم دی که هغه مونږ ته له خپله
فضله څه راکړل (، نو) خامخا ضرور به خیراتونه کوو او هرومرو لازمًا به له نېکانو څخه کېږو
9|76| نو کله چې هغه (الله) دوی ته له خپله فضله (مال) ورکړ (، نو) په هغه (مال) یې بخل وکړ او وګرځېدل، په
داسې حال چې اعراض کوونکي وو
9|77| نو هغه (الله) دوی ته د دې په نتیجه کې د دوی په زړونو کې داسې نفاق کېښود چې تر هغې ورځې پورې به
وي چې له هغه (الله) سره ملاوېږي، په سبب د هغه چې دوی له الله سره د هغې خبرې مخالفت وکړ چې دوی له هغه
سره وعده کړې وه او په سبب د دې چې دوی به دروغ ویل
9|78| ایا دوی په دې نه دي پوه شوي چې بېشکه الله د دوی په پټو (نیتونو) او د دوی په پټو مشورو عالم دی او (دوی

په دې نه دي پوه شوي) چې بېشکه الله په ټولو پټو خبرو ښه عالم دی
9|79| هغه کسان چې په نفلي خیرات کوونکو مومنانو باندې د صدقاتو په باره کې عیب لګوي او په هغو کسانو باندې
(عیب لګوي) چې هغوی نه مومي مګر خپل وس او محنت، نو دوی (منافقان) په دوی پورې مسخرې کوي، الله به په
دوی پورې مسخرې وکړي او د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
9|80| ته د دوی لپاره استغفار وغواړه، یا د دوی لپاره استغفار مه غواړه که ته د دوی لپاره اویا ځله هم استغفار وغواړې،
نو الله به له سره دوی ته بخښنه ونه کړي، دا ځکه چې یقینًا دوی په الله او د هغه په رسول کافران شوي دي او الله
فاسق (له حد نه وتونکي) قوم ته هدایت نه کوي
9|81| وروسته پاتې کړی شوي خلق، له رسول الله نه شا ته، په خپلو کېناستو باندې خوشحاله شول او دوی بد وګڼل دا
چې په خپلو مالونو او ځانونو سره د الله په لاره کې جهاد وکړي او ویې ویل: تاسو په ګرمۍ کې (دې غزا ته) مه وځئ،
ته ووایه: بېشکه د جهنم اور د ګرمۍ په لحاظ ډېر سخت دی، که چېرې دوی پوهېدلی
9|82| نو دوی دې وخاندې (په دنیا کې) لږ او ودې ژاړي ډېر (په اخرت کې) (دا) جزا ده په سبب د هغو عملونو چې
دوی به کول
9|83| نو که الله ته بېرته راوستې په دوی کې یوې ډلې ته، بیا دوی له تا نه (بلې غزا ته) د وتلو اجازت وغواړي، نو
ته (ورته) ووایه: تاسو به له سره ونه وځئ (جهاد ته) زما سره، هیڅکله، او له سره به زما په ملګرتیا کې د کوم دښمن
سره جنګ‌ونه کړئ، هیڅکله، بېشکه تاسو مخکې ځلې په ناسته راضي شوي وئ، نو (اوس) ناست اوسئ د وروسته پاتې
کېدونکو (ښځو، ماشومانو او عاجزو سړیو) سره
9|84| او په دوی کې چې کوم یومړ شي، نو ته د هغه هیڅکله هم جنازه مه کوه او مه یې (د دعا او تدفین لپاره) په
قبر ودرېږه، بېشکه دوی په الله او د هغه په رسول کافران شوي دي او مړه شوي دي، په داسې حال کې چې فاسقان وو
9|85| او تا دې په تعجب کې وانه اچوي د دوی مالونه او نه د دوی اولادونه، یقینًا الله همدا اراده لري چې دوی ته په
دغو (مالونو او اولادونو) سره عذاب ورکړي او روحونه یې ووځي، په داسی حال کې چې کافران وي
9|86| او کله چې کوم سورت نازل کړی شي (او دا حکم په کې وي) چې په الله ایمان راوړئ او د هغه د رسول په
ملګرتیا کې جهاد وکړئ، (نو) له تا نه په دوی کښی د (مالي) طاقت والا د پاتې کېدو) اجازت غواړي او وايي: ته مو
پرېږده چې اوسو (په کورونو کې) له کېناستونکو (ښځو، ماشومانو) سره
9|87| دوی په دې راضي شول چې د پاتې شویو (ښځو، ماشومانو) سره وي او د دوی په زړونو مهر لګول شوی دی، ځکه
نو دوی نه پوهېږي
9|88| لېکن رسول او هغو کسانو چې له ده سره یې ایمان راوړی دی، هغوی په خپلو مالونو او خپلو ځانونو سره جهاد وکړ
او خاص د همدغو کسانو لپاره ښېګڼې دي او همدغه کسان کامیاب دي
9|89| الله د دوی لپاره داسې جنتونه تیار کړي دي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، په دې حال کې چې همېشه
اوسېدونکي به وي په هغو کې، همدغه ډېر لوی بری دی
9|90| او د اعرابو (بانډېسیانو) څخه عذر جوړونکي راغلل، د دې لپاره چې دوی ته (د پاتې کېدو) اجازت ورکړی شي او
هغه کسان کېناستل چې الله او د هغه رسول ته یې دروغ ویلي وو، ژر به هغو کسانو ته، چې په دوی کې کافران شوي
دي؛ ډېر دردوونکی عذاب ورسېږي
9|91| هېڅ ګناه او جرم نشته په کمزورو او نه په مریضانو او نه په هغو کسانو چې نه مومي هغه (مال) چې یې ولګوي،
کله چې دوی د الله او د هغه د رسول لپاره اخلاص کوي، په نېکي کوونکو باندې هېڅ (د الزام) لار نشته او الله ډېر
بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
9|92| او نه په هغو کسانو (څه حرج شته) چې هرکله تا ته راغلي دي، د دې لپاره چې ته هغوی ته سورلۍ ورکړې، تا
وویل: زه نه مومم هغه (سورلي) چې تاسو پر هغې سواره کړم، نو هغوی وګرځې، په داسې حال کې چې د هغوی سترګې
په اوښکو سره بهېږي، د دې غم په سبب چې دوی هغه (مال) نه مومي چې دوی یې ولګوي
9|93| یقینا همداخبره ده چې لار (د ملامتۍ) خو په هغو کسانو ده چې هغوی له تا نه (د پاتې کېدلو) اجازت غواړي،
حال دا چې دوی غنیان دي، دوی راضي شوي دي په دې چې دوی پاتې شي له وروسته پاتې کېدونکو (ښځو، جینکو) سره
او الله د دوی په زړونو مهر لګولی دی، نو دوی نه پوهېږي
9|94| دوی به تاسو ته عذرونه وړاندې کوي کله چې تاسو دوی ته بېرته راوګرځئ، ته (ورته) ووایه: تاسو عذرونه مه
وړاندې کوئ-، مونږ به له سره په تاسو باور ونه کړو، یقینًا مونږ، الله ستاسو له ځینو احوالو نه خبر کړي یو- او ژر ده چې
الله او د هغه رسول به ستاسو عملونه ویني، بیا به تاسو د پټو او ښکاره وو عالِم (الله) ته ورګرځولی شئ، نو هغه به
تاسو په هغو عملونو خبر کړي چې تاسو به کول
9|95| یقینًا دوی به تاسو ته په الله سره قسمونه خوري، کله چې تاسو دوی ته واپس راشئ، د دې لپاره چې تاسو له دوی
نه اعراض وکړئ، نو تاسو له دوی نه اعراض وکړئ، بېشکه دوی پلیت دي، او د دوی د ورتلو ځای جهنم دی، لپاره د بدلې د
هغو عملونو چې دوی به کول
9|96| دوی تاسو ته قسمونه خوري، د دې لپاره چې تاسو له دوی نه راضي شئ، نو که تاسو له دوی نه راضي شئ، پس
یقینًا الله له فاسق قوم نه نه راضي کېږي
9|97| اَعرابیان په کفر او نفاق کې ډېر سخت دي او ډېر لایق دي له دې سره چې د هغو (احکامو) په حدودو پوه نشي
چې الله په خپل رسول نازل کړي دي او الله ډېر پوه، ښه حکمت والا دی
9|98| او په اعرابیانو کې ځینې هغه دي چې (د الله په لار کې) څه چې خرچ کوي (هغه) تاوان ګڼي او ستاسو په
باره کې د زمانې د ګردشونو انتظار کوي، په همدوی باندې دې د بدۍ ګردش وي او الله ښه اورېدونکی، ښه عالم دی
9|99| او په اعرابیانو کې ځینې هغه دي چې په الله او په ورځ د اخرت ایمان لري او هغه څه چې (د الله په لار کې
یې) لګوي، الله ته د نژدې والي او د رسول د دعاګانو اسباب ګڼي، خبردار شئ! بېشکه دا د دوی لپاره د نژدې والي
سبب دی، الله به ژر دوی په خپل رحمت کې داخل کړي، بېشکه الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
9|100| او له مهاجرینو او انصارو نه هغه وړاندیني اولني (ایمان لرونکي) او هغه کسان چې په نېکۍ سره یې د دوی
پیروي کړې ده، الله له دوی نه راضي شوی دی او دوی له هغه نه راضي شوي دي او هغه، د دوی لپاره داسې جنتونه تیار
کړي دي چې د هغو له لاندې وَلې بهېږي، چې دوی به په هغو کې تل ترتله وي، همدا ډېره لویه کامیابي ده
9|101| او ستاسو په شاو خوا کې چې اعرابیان دي، په هغو کې ځینې منافقان دي او ځینې د مدینې له اوسېدونکو نه هم،
چې په نفاق باندې ټینګ‌شوي دي، ته (ای نبي!) هغوی نه پېژنې، مونږ یې پېژنو، ژر به مونږ دوی ته دوه ځله عذاب
ورکړو، بیا به دوی ډېر لوی عذاب ته ورګرځولی شي
9|102| او (ځینې) نور (خلق) دي چې په خپلو ګناهونو قایله شوي دي، دوی نېک عمل او بل بد عمل سره ګډ (او

ميلاو) کړي دي، امېد دی چې الله به په دوی رجوع وکړي، بېشکه الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
ته د دوی له مالونو نه صدقه واخله، چې ته دوی پاك کړې او په دې سره يې تزکيه وکړې او دوی ته (!ای نبي) 9|103|
دعا وکړه، بېشکه ستا دعا د دوی لپاره تسکين دی او الله ښه اورېدونکی، ښه عالم دی
ايا دوی نه پوهېدل چې يقينًا الله دی چې هغه له خپلو بنده ګانو توبه قبلوي او صدقې اخلي او دا چې بېشکه 9|104|
الله، هم دی ښه توبه قبلوونکی، بې حده مهربان دی
او (ای نبي!) ته ووايه: تاسو عمل کوئ، پس ضرور به الله ستاسو عمل ويني او د ده رسول او مومنان (هم) 9|105|
او ژر به تاسو بيا بوتلی شئ د پټو او ښکاره وو عالِم (الله) ته، نو هغه به تاسو په هغو کارونو خبر کړي چې تاسو به کول
او نور کسان دي چې د الله د حکم لپاره وروسته کړی شوي دي، يا به دوی ته عذاب ورکړي او يا به په دوی 9|106|
باندې مهرباني وکړي او الله ښه عالم، ښه حکمت والا دی
اوهغه خلق چې يو جومات يې جوړکړی دی د ضرر رسولو لپاره او د کفر کولو لپاره او د مومنانو په مينځ کې د 9|107|
بېلتون راوستلو لپاره او د هغو کسانو د انتظار (او کمين) لپاره چا چې له دې نه مخکې (هم) له الله او له هغه د رسول
سره جنګکړی دی۔ او دوی به يقينًا هرومرو قسمونه خوري چې مونږ اراده نه ده کړې مګر د نېکۍ او الله شاهدي وايي
چې بېشکه دوی يقينًا دروغجن دي
ته په دغه (جومات) کې هېڅکله هم مه ودرېږه، يقينًا هغه جومات چې بنياد يې له اولې ورځې نه په تقویٰ 9|108|
ايښودل شوی دی؛ ډېر لايق دی د دې چې ته په کې ودرېږې، په دې (جومات) کې داسې سړي دي چې ښه پاك اوسېدل
خوښوي او الله ښه پاك اوسېدونکي خوښوي
ايا نو هغه څوك چې د خپلې ابادۍ بنياد يې د الله په تقویٰ او رضامندۍ باندې ايښی دی، غوره دی، يا هغه څوك 9|109|
چې د خپلې ابادۍ بنياد يې د نړېدونکې کندې (پاند) په غاړه ايښی دی، نو هغه د جهنم په اور کې له هغه سره ونړېږي
او الله ظالم قوم ته هدايت نه کوي
د دوی هغه ابادي چې دوی جوړه کړې ده؛ همېشه به د دوی په زړونو کې د شك سبب وي مګر دا چې د دوی 9|110|
زړونه ټوټې ټوټې شي او الله ښه پوه، ښه حکمت والا دی
بېشکه الله له مومنانو نه د هغوی ځانونه او د هغوی مالونه اخيستي دي په بدل د دې کې چې يقينًا د دوی لپاره 9|111|
جنت دی، دوی د الله په لاره کې جنګکوي، نو وژل کوي او وژلی شي، دا په تورات او انجيل او قرآن کې د هغه په ذمه
حقه وعده ده او له الله نه په خپلې وعدې باندې زيات ښه وفا کوونکی (بل) څوك دی؟ نو تاسو په خپلې هغې سودا
باندې ښه خوشاله شئ چې تاسو له هغه (الله) سره کړې ده او همدغه ډېر لوی بری دی
توبه کوونکي دي، عبادت کوونکي، ثنا ويونکي، روژه نيونکي، رکوع کوونکي، سجده کوونکي، د نېکۍ حکم (دوی) 9|112|
کوونکي او له بدو کارونو څخه منع کوونکي دي او د الله د حدودو حفاظت کوونکي دي۔ او ته مومنانو ته زېری ورکړه
د نبي او هغو کسانو لپاره چې ايمان يې راوړی دی؛ روا نه دي چې د مشرکانو لپاره مغفرت وغواړي اګر که دغه 9|113|
(مشرکان) د خپلولۍ والا وي، وروسته له دې نه چې دوی ته دا ښه ښکاره شوه چې يقينًا دوی د دوزخ والا دي
او د خپل پلار لپاره د ابراهيم مغفرت غوښتل نه و مګر د يوې وعدې له وجې نه چې د هغې وعده يې له هغه 9|114|
(خپل پلار) سره کړې وه، نو کله چې هغه ته ښه څرګنده شوه چې يقينًا هغه د الله دښمن دی (، نو) له هغه نه
بېزاره شو، بېشکه ابراهيم خامخا ډېر آه کوونکی (په زړه نرم) ډېر تحمل والا و
او الله هيڅکله هم داسې نه دی چې يو قوم بې لارې کړي وروسته له دې چې دوی ته يې لاره ښودلې وي تر 9|115|
هغه پورې چې دوی ته هغه څه بيان کړي چې دوی ترې ځان وساتي، بېشکه الله په هر شي باندې ښه پوه دی
بېشکه الله چې دی، د اسمانونو او ځمکې سلطنت خاص د هغه لپاره دی، هغه ژوندي کول کوي او هغه مړه کول 9|116|
کوي او تاسو لپاره له الله نه غير نه هېڅ کار ساز شته او نه هېڅ مددګار
يقينًا يقينًا الله په مهربانۍ سره رجوع وکړه په خپل نبي او مهاجرو او انصارو باندې، په هغو کسانو باندې چې د 9|117|
تنګۍ په وخت کې يې د هغه متابعت وکړ، وروسته له دې چې قريب وه چې په دوی کې د يوې ډلې زړونه کاږه شي، بيا
هغه (الله) په دوی باندې مهرباني وکړه، يقينًا هغه په دوی ډېرنرمي کوونکی، بې حده مهربان دی
او په هغو درې کسانو باندې چې وروسته کړی شوي وو، تر دې چې په دوی باندې ځمکه، سره د هغې له ارت 9|118|
والي تنګه شوه او په دوی باندې خپل ځانونه (هم) تنګشول او دوی يقين وکړچې د الله (له عذاب) نه د پناه هېڅ
ځای نشته مګر هم ده ته دی، بيا هغه (الله) په دوی مهرباني وکړه، د دې لپاره چې دوی توبه وباسي۔ بېشکه چې الله،
هم دی ښه توبه قبلوونکی، بې حده مهربان دی
ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو له الله نهووېرېږئ او له رښتينو سره ملګري شئ 9|119|
د مدينې د خلقو لپاره او د دوی چاپېره د هغه چا لپاره چې اعرابيان دي، روا نه دي چې له رسول الله (ﷺ) نه 9|120|
شا ته پاتې شي او نه دا چې خپل ځانونه د هغه له ځان نه ښه او غوره وګڼي، دا ځکه چې يقينًا دوی چې دي، دوی
ته نه څه تنده رسي او نه ستړي والی او نه لوږه د الله په لاره کې او نه دوی په کوم داسې ځای قدمونه ږدي چې کفار
په غصه کوي اونه رسي دوی دښمن ته په (هېڅ) رسېدلو سره (چې د هغوی وژل، بنديان کول او لوټکول دي) مګر
دوی ته په دې سره نېك عمل ليکلی شي، بېشکه الله د نېکي کوونکو اجر نه ضايع کوي
او نه دوی څه نفقه لګوي، نه وړه او نه لويه او نه څه ميدان قطع کوي مګر د دوی لپاره (يې ثواب) ليکلی شي، 9|121|
د دې لپاره چې الله دوی ته د هغو بهترينو عملونو جزا ورکړي چې دوی به کول
او مومنان داسې نه دي چې ټول له ځېرمې ووځي، نو ولې نه وځي د دوی له هرې ډلې نه يو ټولګی؟ د دې 9|122|
لپاره چې دوی په دين کې ژوره پوهه پيدا کړي او خپل قوم ته انذار ورکړي کله چې دوی ته راواپس شي، د دې لپاره چې
دوی ووېرېږي
ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو له هغو کفارو سره وجنګېږئ چې تاسو ته نژدې دي او لازم ده چې 9|123|
دوی په تاسو کې سختي ومومي او تاسو پوه شئ چې يقينًا الله د پرهېزګارو ملګری دی
او کله چې هم کوم سورت نازل کړی شي، نو په دوی کې ځيني هغه څوك دي چې وايي: په تاسو کې کوم يو 9|124|
دی چې دې (سورت) د هغه ايمان زيات کړ؟ نو هر چې مومنان دي، نو دې (سورت) د دوی ايمان ورزيات کړ، په داسې
حال کې چې دوی ښه خوشالېږي
او پاتې شو هغه کسان چې د هغوی په زړونو کې مرض دی، نو دې (سورت) هغوی ته د هغوی له ګندګۍ سره 9|125|
ګندګي ور زياته کړه او دوی مړه شول، په دې حال کې چې دوی کافران وو
او ايا دوی نه ګوري چې يقينًا دوی هر کال يو ځله، يا دوه ځله ازمايلی شي، بيا نه دوی توبه وباسي او نه دوی 9|126|
نصيحت اخلي

9|127|او کله چې هم کوم سورت نازل کړی شي د دوی ځینې ځینو (نورو) ته وګوري چې ایا تاسو څوك ویني؟ بیا واپس شي، الله د دوی زړونه ګرځولي دي، په سبب د دې چې یقینًا دوی داسې قوم دی چې نه پوهېږي

9|128|یقینًا یقینًا تاسو ته له هم ستاسو له جنسه نه رسول راغلی دی، هغه څه چې تاسو په تکلیف کې اچوي؛ په ده ډېر سخت (او درانه) دي، ستاسو (د هدایت) لپاره پر تاسو باندې ډېر حرصناك دی، په مومنانو باندې ډېر نرمي کوونکی، ډېر مهربان دی

9|129|نو که چېرې دوی (د حق له قبلولو نه) وګرځي، نو ته ووایه: ما ته الله کافي دی، نشته دی هېڅ لایق د عبادت مګر هغه دی، خاص په هغه باندې ما توکل کړی دی۔ او هم هغه د عظیم عرش مالك دی

10|1|الف، لام، را، دا له حکمت نه د ډك کتاب ایتونه دي

10|2|ایا د خلقو لپاره دا تعجب دی چې مونږ په دوی کې یو سړي ته دا وحي وکړه چې ته خلق ووېروه او هغو کسانو ته زېری ورکړه چې ایمان یې راوړی دی چې یقینًا د دوی لپاره د خپل رب په نیز لویه رښتینې مرتبه ده۔ (نو) کافرانو وویل: بېشکه دا یقینًا ښکاره جادوګر دی

10|3|بېشکه چې ستاسو رب هم هغه الله دی چې پیدا کړي یې دي اسمانونه او ځمکه په شپږو ورځو کې، بیا دی په عرش باندې برقرار شو، دی د ټولو کارونو تدبیر کوي، هېڅ سفارشي نشته مګر د هغه له اجازت نه وروسته، دغه الله ستاسو رب دی، نو تاسو د ده عبادت کوئ، ایا نو تاسو نصیحت نه اخلئ

10|4|خاص هم ده ته ستاسو د ټولو واپسي ده، الله حقه وعده کړې ده، بېشکه دی مخلوق لره اول ځل پیدا کوي، بیا یې دوباره ژوندي کوي، د دې لپاره چې هغو خلقو ته چې ایمان یې راوړی دی په انصاف سره بدله ورکړي او نېك عملونه یې کړي دي، او هغه کسان چې کفر یې کړی دی، د دوی لپاره ایشېدلې ګرمې اوبه دي او ډېر دردناك عذاب دی، په دې سبب چې دوی به کفر کاوه

10|5|هم هغه (الله) دی چې (ټیکلی د) لمر یې تېز ځلېدونکی ګرځولی دی او (ټیکلی د) سپوږمۍ یې روښانه او هغه یې منزلونه منزلونه مقرر کړه (او منزلونه یې مقرر کړل)، د دې لپاره چې تاسو د کلونو شمېره او حساب معلوم کړئ۔ الله دا (څیزونه) نه دي پیدا کړي مګر په حقه سره، هغه ایتونه (دلیلونه) په تفصیل سره بیانوي، د هغو خلقو لپاره چې پوهېږي

10|6|بېشکه د شپې او ورځې په اختلاف کې او په هغو (شیانو) کې چې الله په اسمانونو او ځمکه کې پیدا کړي دي، خامخا نښې دي د هغو خلقو لپاره چې وېرېږي

10|7|بېشکه هغه کسان چې زمونږ د ملاقات امېد نه لري او په دنیايي ژوند راضي شوي دي او په دې (ژوند) مطمئن دي او هغه کسان چې دوی زمونږ له ایتونو نه غافلان دي

10|8|دغه کسان، د دوی استوګنه اور دی، په سبب د هغه چې دوی به کول

10|9|بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، د دوی رب به دوی ته د خپل ایمان په سبب لارښوونه کوي، د نعمتونو په باغونو کې به د دوی له لاندې نهرونه بهېږي

10|10|د دوی وینا به په دغو (جنتونو) کې سُبْحَانَكَ اللهم (اى الله! ستا پاكي بیانوو) وي او په دغو (باغونو) کې به د دوی ډالۍ سلام وي او د دوی د وینا اخر به دا وي چې ټول صفتونه خاص د الله لپاره دي چې د ټولو عالمونو ښه پالونکی دی

10|11|او که چېرې الله خلقو ته بدي جلت ورسوي، په شان د جلت غوښتلو د دوی خیر لره (، نو) خامخا دوی ته به د دوی موده پوره کړی شوې وی، نومونږه هغه کسان چې زمونږ د ملاقات امېد نه لري په خپلې سرکشۍ کې پرېږدو، چې سرګردانه وي

10|12|او کله چې انسان ته تکلیف ورسېږي (نو) په خپل اړخ باندې (پروت)، یا ناست، یا په ولاړه مونږ بلي، نو کله چې مونږ له هغه نه د هغه تکلیف لرې کړو (نو داسې) تېرېږي لکه چې ده مونږ نه وو بللي (د) هغه تکلیف (لرې کولو) ته چې ده ته ور رسېدلی و، همدارنګه له حد نه تېرېدونکو ته هغه عملونه ښایسته کړی شول چې دوی به کول

10|13|او یقینًا یقینًا ستاسو نه مخکې قرنونه (مخکیني خلق) مونږ هلاك کړل کله چې هغوی ظلم وکړ او هغوی ته خپلو رسولانو ښکاره معجزې راوړې وې او هغوی له سره داسې نه وو چې ایمان یې راوړی وی، همدارنګه مونږ مجرمو خلقو ته سزا ورکوو

10|14|بیا مونږه له هغوی نه وروسته تاسو په ځمکه کې ځای ناستي جوړ کړئ، د دې لپاره چې مونږ وګورو تاسو څنګه عمل کوئ

10|15|او کله چې په دوی باندې زمونږ ایتونه، چې واضح دي ولوستل شي، هغه کسان وایي چې زمونږ د ملاقات امېد نه لري: ته له ده نه غیر قرآن راوړه، یا په ده کې تبدیلي وکړه، ته (ورته) ووایه: ما ته دا حق نشته چې زه په ده کې د خپل ځانه تبدیلي وکړم۔ زه پیروي نه کوم مګر د هغه چې ما ته وحي کولی شي، بېشکه زه د ډېرې سترې ورځې له عذاب نه وېرېږم که د خپل رب نافرماني وکړم

10|16|ته ووایه: که چېرې الله غوښتلی (، نو) ما به دا (قرآن) پر تاسو باندې نه و لوستی او نه به هغه تاسو په ده عالمان کړي وی، پس یقینًا ما له ده نه مخکې په تاسو کې ډېر عمر تېر کړی دی، ایا نو تاسو له عقل نه کار نه اخلئ؟

10|17|نو له هغه چا نه لوی ظالم څوك دی چې په الله باندې دروغ تړي، یا د هغه د ایتونو تکذیب کوي، بېشکه شان دا دی چې مجرمان به خلاصی ونه مومي

10|18|او دوی له الله نه غیر د هغو څیزونو عبادت کوي چې نه دوی ته ضرر رسولی شي او نه دوی ته نفع رسولی شي او دوی وایي: دا د الله په وړاندې زمونږ سفارشیان دي، ته ووایه: ایا تاسو الله په هغه څه خبروئ چې هغه یې نه په اسمانونو کې پېژني او نه یې په ځمکه کې، هغه ډېر پاك دی او ډېر اوچت دی له هغو څیزونو نه چې دوی یې ورسره شریکوي

10|19|او خلق نه وو مګر یو امت، بیا دوی مختلفه شول او که چېرې نه وی هغه خبره چې ستا د رب له خوا مخکې ثابته شوې ده خامخا د دوی په مینځ کې به د هغو خبرو فیصله شوې وی چې دوی په کې اختلاف کوي

10|20|او دوی وایي: ولې په ده باندې د خپل رب له جانبه معجزه نه ده نازله کړی شوې؟ نو ته (ورته) ووایه: بېشکه همدا خبره ده چې (علم د) غیب د الله لپاره خاص دی، نوتاسو انتظار کوئ، بېشکه زه له تاسو سره له انتظار کوونکو څخه یم

10|21|او کله چې مونږ په خلقو باندې څه رحمت وڅکو، وروسته له هغه تکلیف نه چې دوی ته رسېدلی وي (، نو) ناڅاپه دوی زمونږ په ایتونو کې مکر کوي، ته ووایه: الله د مکر په لحاظ سره تر ټولو جلت دی، بېشکه زمونږ رسولان (ملایك) لیکي هغه څه چې تاسو مکر کوئ

هم هغه دی چې تاسو په وچه او بحر کې ګرځوي، تر دې چې کله تاسو په کښتیو کې (سواره) شئ، او دا 10|22|
(کښتۍ) له دوی سره په ښې (موافقې) هوا سره رواني شي او په دې سره دوی خوشحاله شي (، نو) په دې
(کښتیو) باندې سخت تېز باد راشي او په دې (خلقو) باندې له هر ځایه څپې راشي او دوی یقین وکړي چې بېشکه دوی
ګېر کړی شول (بیا) دوی الله بلي، په داسې حال کې چې خاص هغه لره دین (عبادت) خالص کوونکي وي (او وایي)
یقینًا که چېرې تا مونږ ته له دې (مصیبت) نه خلاصی راکړ (، نو) مونږ به هرومرو لازمًا له شکر کوونکو څخه شو
نو کله چې هغه، دوی ته نجات ورکړي ناڅاپه دوی په ځمکه کې ناحقه ظلم فساد کوي، ای خلقو! بېشکه همدا 10|23|
خبره ده چې ستاسو ظلم او سرکشي د خپلو ځانونو په ضرر ده. د دنیایي ژوند فایده (واخلئ) بیا خاص مونږ ته ستاسو
واپس راتله دي، نو مونږ به تاسو په هغو عملونو خبر کړو چې تاسو به کول
بېشکه همدا خبره ده چې د دنیایي ژوند مثال د هغو اوبو په شان دی چې مونږ له اسمانه نازلې کړې، بیا په 10|24|
(سبب د) هغو سره د ځمکې زرغونه ښه ګډه وډه شي له هغو څیزونو ځنې چې خلق او څاروي یې خوري، تر دې چې
کله ځمکه خپل زینت واخلي او ښه ښکلې شي او د هغې خاوندان یقین وکړي چې یقینًا دوی په دې قادر دي (، نو)
هغې ته زمونږ حکم د شپې راشي، یا د ورځې، نو مونږ هغه رېبل شوې کړو، ګویا کې دغه (اباده زرغونه ځمکه) پرون له
سره موجوده نه وه، همدارنګه مونږه ایتونه په تفصیل سره بیانوو د هغو خلقو لپاره چې ښه فکر کوي
او الله د سلامتۍ کور ته بلنه کوي او چا ته چې وغواړي هغه ته د نېغې لارې هدایت کوي 10|25|
د هغو کسانو لپاره چې نېکي یې کړې ده ډېره نېکه بدله ده او زیادت (د اجر هم شته) او د دوی مخونه به نه 10|26|
هېڅ تورګرد او غبار پټوي او نه څه ذلت، دغه کسان د جنت والا دي دوی به په هغه کې همېشه وي
او هغه کسان چې بد کارونه یې کړي دي (د دوی) د بدۍ جزا د هغې په مثل ده او ذلت به دوی لره پټوي، د 10|27|
د دوی لپاره به د الله (له عذاب) نه هېڅ ساتونکی نه وي، ګویاکې د دوی مخونه د تکې تیارې شپې په ټکړو پټکړی
شوي دي، دغه کسان د اور والا دي، دوی به په هغه کې همېشه وي
او هغه ورځ چې مونږ به دوی ټول راجمع کړو، بیا به مونږ هغو کسانو ته چې شرك یې کړی دی، ووایو: تاسو او 10|28|
ستاسو شریکان په خپل ځای ټینګودرېږئ، نو مونږ به د دوی په مینځ کې بېلتون راولو او د دوی شریکان به ووایي: تاسو
خو زمونږ عبادت نه کاوه
نو الله ښه کافي ګواه دی زمونږ په مینځ کې او ستاسو په مینځ کې، بېشکه شان دا دی چې مونږ ستاسو له 10|29|
عبادته یقینًا ناخبره وو
په دغه ځای کې به هر نفس وازمایي هغه څه چې ده مخکې لېږلي دي او دوی به خپل حق مولٰی (مالك) ته 10|30|
واپس بوتلی شي او له دوی نه به هغه څه ورك شي چې دوی به له ځانه دروغ جوړول
ته ووایه: تاسو ته له اسمان او ځمکې نه روزي څوك درکوي؟ یا د غوږونو او سترګو مالك څوك دی اوڅوك ژوندی 10|31|
له مړي راوباسي او مړی له ژوندي راوباسي او څوك د کارونو تدبیر کوي؟ نو یقینًا دوی به وایي چې الله دی، (نو ته
!ووایه:) ایا نو تاسو نه وېرېږئ
نو دغه الله ستاسو په حقه رب دی، نو له حق نه بعد نشته مګر ګمراهي، نو تاسو کوم طرف ته ګرځولی شئ؟ 10|32|
همدارنګه ستا د رب کلمه په هغو کسانو باندې چې فسق یې کړی دی، ثابته شوه چې یقینًا دوی ایمان نه راوړي 10|33|
ته (دوی ته) ووایه: ایا ستاسو په شریکانو کې داسې څوك شته چې مخلوق لره اول ځل پیدا کوي، بیا یې دوباره 10|34|
ژوندي کوي؟ ته ووایه: الله مخلوق لره اول ځل پیدا کوي، بیا به یې دوباره ژوندي کوي، نو تاسو کوم اړخ ته اړول کېږئ؟
ته (دوی ته) ووایه: ایا ستاسو په شریکانو کې داسې څوك شته چې د حق طرف ته هدایت کوي؟ ته ووایه: الله 10|35|
حق ته لار ښوونه کوي، ایا نو هغه څوك چې حق ته لار ښوونه کوي زیات حقدار دی چې متابعت یې وکړی شي، یا که
هغه څوك چې (پخپله هم) لاره نشي موندلی مګر دا چې لار ورته وښودلی شي؟ نو په تاسو څه شوي دي، تاسو څنګه
فیصله کوئ؟
او د دوی زیاتره پیروي نه کوي مګر د ګمان، بېشکه ګمان د حق په مقابله کې هېڅ فایده نه ورکوي، بېشکه الله 10|36|
ښه پوه دی په هغو کارونو چې دوی یې کوي
او دا قرآن هیڅکله هم داسې نه دی چې له الله نه پرته په دروغو جوړکړی شي او لېکن دا تصدیق دی د هغو 10|37|
(کتابونو) چې له ده نه مخکې دي او د رب العلمین له جانبه د کتاب تفصیل دی چې هېڅ شك په کې نشته
ایا دوی وایي چې ده دا له ځانه جوړکړی دی، ته (دوی ته) ووایه: نو تاسو یو سورت د ده په مثل راوړئ او 10|38|
له الله نه پرته چې څوك کولی شئ راوبلئ، که چېرې تاسو رښتیني یئ
بلکې دوی د هغه (قرآن) تکذیب وکړچې دوی د هغه د علم احاطه نه وه کړې، او دوی ته لا د ده حقیقت نه و 10|39|
راغلی۔، همدارنګه تکذیب کړی و هغو کسانو چې له دوی نه مخکې وو، نو ته وګوره د ظالمانو انجام څنګه و؟
او ځینې په دوی کې هغه څوك دي چې په ده ایمان راوړي او ځینې په دوی کې هغه څوك دي چې په ده ایمان 10|40|
نه راوړي، او ستا رب پر فساد کوونکو تر ټولو ښه پوه دی
او که چېرې دوی ستا تکذیب وکړي، نو ته (دوی ته) ووایه: زما لپاره زما عمل دی او ستاسو لپاره ستاسو عمل 10|41|
دی، او تاسو له هغه عمل نه بېزاره یئ چې زه یې کوم او زه له هغه عمل نه بېزاره یم چې تاسو یې کوئ
او ځینې په دوی کې هغه کسان دي چې تا ته په غور سره غوږ نیسي، ایا نو ته کڼو ته اورول کولی شې اګر 10|42|
که دوی عقل هم ونه لري؟
او ځینې په دوی کې هغه کسان دي چې تا ته ګوري، ایا نو ته ړندو ته لار ښودلی شې اګر که هغوی لیدل هم 10|43|
نه کوي
بېشکه الله په خلقو باندې هېڅ شی ظلم نه کوي او لېکن همدا خلق پر خپلو ځانونو ظلم کوي 10|44|
او هغه ورځ چې هغه (الله) به دوی راجمع کړي، په دې حال کې چې لکه دوی (په دنیا کې) نه وو اوسېدلي 10|45|
مګر د ورځې یوه ګړۍ، دوی به په خپل مینځ کې یو بل پېژني، یقینًا هغه کسان تاوانیان شول چې د الله د ملاقات تکذیب
یې کړی و او دوی هدایت موندونکي نه وو
او که کله هم مونږ تا ته ځینې هغه څه وښیو چې مونږه یې له دوی سره وعده کوو، یا تا وفات کړو، نو خاص 10|46|
زمونږ طرف ته د دوی واپس راتلل دي، بیا الله ښه ګواه دی په هغو کارونو چې دوی یې کوي
او دهر امت لپاره یو رسول و، نو کله چې به د هغوی رسول راغی د هغوی په مینځ کې به په انصاف سره 10|47|
فیصله وکړی شوه، په داسې حال کې چې په دوی به ظلم نه کېده
او دوی وایي: دا وعده کله ده که چېرې تاسو رښتیني یئ؟ 10|48|
ته (دوی ته) ووایه: زه د خپل ځان لپاره نه د هېڅ ضرر او نه د هېڅ فایدې مالك یم مګر هغه چې الله یې 10|49|
وغواړي، د هر امت لپاره یو نېټه ده (، نو) کله چې د دوی نېټه راشي، نو دوی نه یوه ګړۍ وروسته کېږي اونه مخکې

کېږي
ته (دوی ته) ووایه: تاسو خبر راکړئ! که چېرې په تاسو د هغه عذاب د شپې راشي، یا د ورځې، (نو) څه دی 10|50|
هغه (عذاب) چې مجرمان یې په تلوار غواړي؟
ایا بیا به تاسو په دې (عذاب) ایمان راوړئ کله چې واقع شي؟ ایا اوس (ایمان راوړئ چې عذاب نازل شو؟)!، 10|51|
حال دا چې یقینًا تاسو وئ چې د دغه (عذاب) به مو جلتي کوله
بیابه ظالمانو ته وویل شي: تاسو د همېشه والي عذاب وڅکئ، تاسو ته سزا نه درکوله شي مګر په سبب د هغه 10|52|
(عمل) چې تاسو به کاوه
او دوی له تا نه پوښتنه کوي چې ایا دا حق دی؟ ته (ورته) ووایه: هو! پخپل رب مې دې قسم وي چې 10|53|
بېشکه دغه خامخا حق دی او تاسو (له الله لره) عاجزه کوونکي نه یئ
او که چېرې یقینًا د هر هغه نفس لپاره چې ظلم یې کړی دی، هغه څه وي چې په ځمکه کې دي، نو خامخا به 10|54|
یې فدیه کړي او دوی به پښېماني پټه کړي کله چې دوی عذاب ووینې او د دوی په مېنځ کې به فیصله په انصاف سره
وکړی شي، په دې حال کې چې په دوی به ظلم نه کېږي
اګاه شئ! بېشکه خاص د الله لپاره دي هغه څه چې په اسمانونو او ځمکه کې دي، اګاه شئ! بېشکه د الله 10|55|
وعده حقه ده او لېکن د دوی اکثره نه پوهېږي
هغه ژوندي کول کوي او مړه کول کوي او خاص د هغه په طرف به تاسو ورګرځولی شئ 10|56|
ای خلقو! یقینًا تاسو ته د خپل رب له جانبه نصیحت راغلی دی او په سینو کې چې څه (مرضونه) دي د هغو 10|57|
لپاره ستره شفا ده او د مومنانو لپاره هدایت او رحمت دی
ته ووایه: د الله په فضل سره او د هغه په رحمت سره، لهذا په دې سره دې دوی خوشحاله شي، دا ډېر غوره 10|58|
دی له هغه نه چې دوی یې جمع کوي
ته (دوی ته) ووایه: تاسو ما ته خبرراکړئ! هغه رزق چې الله تاسو لپاره نازل کړی دی، نو تاسو له هغه نه څه 10|59|
حرام او څه حلال ګرځولی دی، ته (ورته) ووایه: ایا الله تاسو ته د دې اجازت (خبر) درکړی دی، یا تاسو په الله پورې
دروغ تړئ؟
او د هغو کسانو، چې په الله باندې له ځانه دروغ تپي، څه ګمان دی، د قیامت په ورځ کې (به ورسره څه 10|60|
کېږي) بېشکه الله په خلقو باندې خامخا د فضل کولو والا دی او لېکن د دوی زیاتره شکر نه وباسي
او ته نه یې په کوم کار کې (مشغوله) او نه ته لولې له دې نه، یعنې له قرآنه او نه تاسو څه عمل کوئ مګر 10|61|
مونږ پر تاسو باندې شاهدان یو کله چې تاسو په هغه کې بوختېږئ او ستا له رب نه په ځمکه کې اونه په اسمان کې د
ذرې په اندازه (شی) هم نه پټېږي او نه له دې نه زیات وړوکی شی او نه له دې نه زیات غټمګر په واضحه کتاب کې
دي
اګاه شئ! بېشکه د الله دوستان چې دي؛ پر هغوی باندې نه څه وېره شته او نه دوی غمژن کېږي 10|62|
هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او ځان (له نافرمانیو) ساتي 10|63|
د همدوی لپاره په دنیایي ژوند کې زېری دی او په اخرت کې (هم). د الله کلماتو لره هېڅ بدلول نشته، همدغه 10|64|
ډېر ستر بری دی
او د دوی وینا دې تا غمژن نه کړي، بېشکه عزت ټول خاص د الله لپاره دی، هم هغه ښه اورېدونکی، ښه پوه 10|65|
دی
خبردار شئ! بېشکه خاص د الله لپاره دي هغه څوك چې په اسمانونو کې دي او هغه څوك چې په ځمکه کې دي 10|66|
او پیروي نه کوي هغه کسان چې له الله نه پرته شریکان بلي، دوی پیروي نه کوي مګر د ګمان او نه دي دوی مګر دا چې
اټکل چلوي
دی همغه ذات دی چې تاسو لپاره یې شپه جوړه کړې ده، د دې لپاره چې تاسو په دې کې په ارام شئ او ورځ 10|67|
یې روښانه (ګرځولې ده)، بېشکه په دې کې خامخا نښې دي د هغه قوم لپاره چې اوري
دوی وایي: الله (د ځان لپاره) اولاد نیولی دی، هغه پاك دی، هم دی غني (بې پروا) دی، خاص ده لره دي هغه 10|68|
څه چې اسمانونو کې دي او هغه څه چې په ځمکه کې دي تاسو سره په دې خبره هېڅ دلیل نشته، ایا تاسو په الله
باندې هغه خبره ورتپئ چې پرې نه پوهېږئ؟
ته ووایه: بېشکه هغه کسان چې په الله باندې له ځانه دروغ تړي؛ دوی به خلاصی ونه مومي 10|69|
په دنیا کې لږه فایده اخیستل دي، بیا خاص مونږ ته د دوی واپس راتلل دي، بیا به مونږ دوی ته ډېر سخت 10|70|
عذاب ورڅکوو، په سبب د دې چې دوی کفر کاوه
او ته دوی ته د نوح خبر ولوله، کله چې هغه خپل قوم ته وویل: ای زما قومه! که چېرې پر تاسو باندې زما 10|71|
اوسېدل او د الله په ایتونو سره (تاسو ته) زما نصیحت کول سخت (او ګران) وي، نو ما خاص په الله باندې توکل کړی
دی، نو تاسو له خپلو شریکانو سره د خپل کار پخه اراده وکړئ، بیا دې پر تاسو باندې خپله معامله پټه نه وي، بیا ما ته
ضرر راورسوئ او ما ته مهلت (هم) مه راکوئ
نو که تاسو وګرځېدئ، پس ما له تاسو نه هېڅ مزدوري نه ده غوښتې، زما اجر یواځې په الله دی او ما ته حکم 10|72|
شوی دی چې زه شم له مسلمانانو څخه
پس هغوی د ده تکذیب وکړ، نو مونږ ده ته او هغه چا ته چې له ده سره په بېړۍ کې (سواره) وو، نجات ورکړ 10|73|
او مونږ دوی خلیفګان (ځای ناستي) جوړکړل او هغه کسان مو غرق کړل چا چې زمونږ د ایتونو تکذیب کړی و، نو ته
وګوره د وېرول شویو انجام څنګه و؟
بیا مونږ له ده نه بعد خپلو قومونو ته نور رسولان ولېږل، نو هغوی ته یې څرګند دلیلونه راوړل، پس دوی داسې نه 10|74|
وو چې په هغه څه یې ایمان راوړی وی چې له دې نه مخکې یې د هغه تکذیب کړی و، همدارنګه (په دې وجه) مونږ د
زیاتي کوونکو په زړونو مهر لګوو
بیا مونږ له دوی نه بعد موسٰی او هارون ولېږل په ښکاره معجزو سره فرعون او د هغه سردارانو ته، نو هغوی تکبر 10|75|
وکړ او دوی مجرمان خلق وو
پس کله چې زمونږ له خوا نه دوی ته حق راغی، دوی وویل: بېشکه دا یقینًا ښکاره جادو دی 10|76|
موسٰی وویل: ایا تاسو حق ته (جادو) وایئ کله چې تاسو ته راغی، ایا جادو دا دی؟، حال دا چې جادوګر خو 10|77|
بری نه مومي
دوی وویل: ایا ته مونږ ته د دې لپاره راغلی یې چې مونږه د هغې (لارې) نه واړوې چې په هغې مونږ خپل 10|78|
پلرونه موندلي دي او په ځمکه کې تاسو دواړو ته لویي (غلبه) حاصله شي؟ او مونږه په تاسو دواړو ایمان راوړونکي نه یو

10|79|او فرعون وویل: تاسو ما ته هر ښه پوه (ماهر) جادوګر راولئ
10|80|نو کله چې جادوګر راغلل، موسی دوی ته وویل: وغورځوئ هغه څه چې تاسو یې غورځوونکي یئ
10|81|پس کله چې دوی (امساکانې او پړي) وغورځول، موسی وویل: هغه څه چې تاسو راوړي دي، واقعي جادو دی، بېشکه الله به یې ژر تباه (بې اثره) کړي، بېشکه الله د فساد کوونکو کار نه جوړوي
10|82|او الله په خپلو کَلِمو سره حق ثابتوي اګر که مجرمان یې بد ګڼي
10|83|نو په موسی ایمان رانه وړمګر د هغه له قومه څو ځلمیانو، د فرعون او د هغوی د سردارانو څخه په دې وېره کې چې دوی به یې په فتنه کې واچوي او بېشکه فرعون په ځمکه کې سرکشي کوونکی و او بېشکه هغه له حده تېرېدونکو څخه و
10|84|او موسی وویل: ای زما قومه! که چېرې تاسو (داسې) یئ چې په الله مو ایمان راوړی دی، نو خاص په هغه باندې توکل وکړئ که چېرې تاسو مسلمانان یئ
10|85|پس دوی وویل: خاص په الله باندې مونږ توکل کړی دی، ای زمونږه ربه! مونږ د ظالمو خلقو لپاره فتنه مه جوړوه
10|86|او په خپل رحمت سره مونږ ته له کافرو خلقو نه نجات راکړه
10|87|او مونږ موسی او د هغه ورور ته وحې وکړه دا چې تاسو د خپل قوم لپاره په مصر کې څه کوټې مقررې کړئ او خپلې کوټې قبله وګرځوئ او تاسو لمونځ قایموئ او ته مومنانو ته زېری ورکړه
10|88|او موسی وویل: ای زمونږ ربه! بېشکه هم تا فرعون او د هغه سردارانو ته په دنیایي ژوند کې زینت او مالونه ورکړي دي، ای زمونږ ربه! د دې لپاره چې دوی ستا له لارې نه (خلق) بې لارې کړي، ای زمونږ ربه! ته د دوی مالونه محوه کړه او د دوی په زړونو سختې راوله، پس چې دوی ایمان رانه وړي تر هغه چې ډېر دردناك عذاب ووینې
10|89|ویې ویل: یقینًا ستاسو د دواړو دعا قبوله کړی شوه، لهذا سم ولاړاوسئ او هیڅکله هم د هغو خلقو د لارې پیروي مه کوئ چې نه پوهېږي
10|90|اومونږه بني اسرائیل له بحر نه پورې وېستل، نو فرعون او د هغه لښکر د ظلم او زیاتې کولو لپاره د دوی پسې شول، تر دې چې کله دی غرقېدو (ډوبېدو) راونیوه، ده وویل: ما ایمان راوړ په دې (خبره) چې یقینًا شان دا دی چې نشته هېڅ لایق د عبادت مګر هغه ذات چې بني اسرائیلو پر هغه ایمان راوړی دی او زه له مسلمانانو څخه یم
10|91|ایا اوس (ته ایمان راوړې)؟! حال دا چې یقینًا له دې نه مخکې تا نافرمانې کوله او ته له فساد کوونکو څخه وې
10|92|پس نن ورځ به مونږ ستا بدن په لوړځای واچوو، د دې لپاره چې ته د هغه چا لپاره چې له تا نه وروسته دي، نښه جوړشې او بېشکه په خلقو کې ډېر زمونږ له ایتونو څخه یقینًا غافلان دي
10|93|او یقینًا یقینًا مونږه بني اسرائیلو ته د عزت استوګنه ورکړه او مونږه دوی ته له پاکیزه څیزونو څخه روزي ورکړه، نو دوی اختلاف ونه کړ تر هغه پورې چې دوی ته علم راغی، بېشکه ستا رب به د دوی په مینځ کې د قیامت په ورځ فیصله کوي په هغه څیز کې چې دوی په هغه کې اختلاف کاوه
10|94|نو که چېرې ته د هغه (قرآن) په باره کې په شك کې یې چې مونږ تا ته نازل کړی دی، نو ته له هغو کسانو څخه پوښتنه وکړه چې له تا نه مخکې کتاب لولي، یقینًا یقینًا ستا د رب له جانبه تا ته حق راغلی دی، نو ته هیڅکله هم له شك کوونکو څخه مه کېږه
10|95|او هیڅکله هم مه کېږه له هغو کسانو څخه چې د الله د ایتونو تکذیب یې کړی دی، نو ګڼې شې به ته له تاوانیانو څخه
10|96|بېشکه هغه کسان چې ستا د رب خبره پرې ثابته شوې ده، دوی ایمان نه راوړي
10|97|اګر که دوی ته هره نښه راشي تر هغه پورې چې دوی ډېر دردناك عذاب ووینې
10|98|نو ولې یو داسې کلی نه و چې ایمان یې راوړی وی، بیا هغه ته د هغه ایمان فایده رسولې وی۔ غیر د یونس له قوم نه کله چې دوی ایمان راوړ(، نو) مونږ له دوی نه په دنیایي ژوند کې د رسوایۍ عذاب لرې کړو او دوی ته مونږ تر یو وخته پورې فایده ورکړه
10|99|او که چېرې ستا رب غوښتلی (، نو) خامخا ایمان به راوړی و هغه چا چې په ځمکه کې دي ټول په ټولو، ایا نو ته خلق مجبوروې تر هغه چې دوی مومنان شي؟
10|100|او د هېڅ نفس لپاره ممکن نه دي چې ایمان راوړي مګر په اذن (ارادې) له الله سره او هغه (الله) عذاب په هغو کسانو اچوي چې له عقل نه کار نه اخلي
10|101|ته (ورته) ووایه: تاسو وګورئ په اسمانونو او ځمکه کې څه (څه دلیلونه) دي او هغه قوم ته له ایتونو او وېرووونکیو څخه فایده نه رسي چې ایمان نه راوړي
10|102|پس دوی انتظار نه کوي مګر په شان د هغو خلقو د بدو ورځو چې له دوی نه مخکې تېر شوي دي، ته (ورته) ووایه: پس تاسو انتظار کوئ، بېشکه زه (هم) له تاسو سره له انتظار کوونکو څخه یم
10|103|بیا مونږ خپلو رسولانو ته نجات ورکوو او همدارنګه هغو کسانو ته چې ایمان یې راوړی دی، پر مونږ ثابته ده دا چې مونږ به مومنانو ته نجات ورکوو
10|104|ته ووایه: ای خلقو! که چېرې تاسوزما د دین په باره کې په شك کې یئ، نو زه خو د هغو څیزونو عبادت نه کوم چې تاسو یې له الله نه پرته (غیر) عبادت کوئ او لېکن زه د هغه الله عبادت کوم چې تاسو وفات کوي او ما ته حکم کړی شوی دی دا چې زه شم له مومنانو څخه
10|105|او دا چې ته خپل مخ دین ته سم ودروه، په دې حال کې چې له باطله حق ته مایله یې او ته هیڅکله هم له مشرکانو څخه مه کېږه
10|106|او له الله نه غیر هغه شی مه رابله چې تا ته نه فایده دررسولی شي او نه تا ته ضرر دررسولی شي، نو که چېرې ته (دا) وکړې، نو بېشکه ته به په دغه وخت کې له ظالمانو څخه یې
10|107|او که چېرې الله تا ته څه تکلیف دوررسوي، نو له هغه نه غیر هیڅوك هغه (تکلیف) لره لرې کوونکی نشته او که چېرې هغه له تا سره د خیر اراده وکړي، نو د هغه فضل لره هېڅ منع کوونکی نشته، په خپلو بنده ګانو کې چا ته چې وغواړي وررسوي یې او هماغه ښه بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
10|108|ته ووایه: ای خلقو! یقینًا تاسو ته د خپل رب له جانبه حق راغی، نو هغه چا چې هدایت اختیار کړ، نو بېشکه همدا خبره ده چې هغه د خپل ځان لپاره هدایت حاصلوي اوڅوك چې بې لارې شي، نو بېشکه همدا خبره ده چې هغه دخپل ځان په ضرر ګمراه کېږي او زه پر تاسو باندې نګران نه یم
10|109|او ته متابعت کوه د هغه څه چې تا ته وحې کولی شي او صبر کوه تر هغه پورې چې الله فیصله وکړي او هغه تر ټولو غوره فیصله کوونکی دی
11|1|الف، لام، را، (دا) کتاب دی چې ایتونه یې محکم کړی شوي دي، بیا د ښه حکمت والا، پوره خبردار ذات له خوا

نه په تفصیل سره بیان شوي دي
دا چې تاسو عبادت مه کوئ مګر یواځې د الله، بېشکه زه تاسو لپاره د هغه له جانبه (رالېږل شوی) وېروونکی او 11|2|
زېرې ورکوونکی یم
او دا چې تاسو له خپل رب نه مغفرت وغواړئ، بیا هغه ته توبه وباسئ (، نو) هغه به تاسو ته د یوې مقررې 11|3|
نېټې پورې ډېره ښکلې فایده درکړي او هر فضل والا ته به د هغه فضل ورکړي او که چېرې تاسو وګرځېدئ، نو بېشکه زه پر
تاسو باندې د ډېرې سترې ورځې د عذاب وېره لرم
خاص الله ته ستاسو واپس ورتله دي او هغه په هر شي باندې ښه قادر دی 11|4|
خبردار شئ! بېشکه دوی خپلې سینې دوه قته کوي، د دې لپاره چې له هغه نه پټ شي، خبردار شي! کله چې 11|5|
دوی خپلې جامې اغوندي، هغه (الله) پوهېږي په هغه څه چې دوی (یې) پټوي اوپه هغه څه چې دوی (یې) څرګندوي،
بېشکه هغه د سینو په پټوخبرو (هم) ښه پوه دی
او په ځمکه کې هېڅ خوځنده (ذي روح) نشته مګر د هغه رزق خاص په الله باندې دی، او هغه د هغه د اوسېدلو 11|6|
ځای او د هغه د سپارېدلو ځای پېژني (دا) هر څه په واضح کتاب کې (لیك) دي
او دی هماغه ذات دی چې اسمانونه او ځمکه یې په شپږو ورځو كې پیدا کړي دي، په دې حال کې چې د هغه 11|7|
عرش په اوبو باندې و، د دې لپاره چې هغه تاسو وازمايي چې په تاسو کې د عمل په لحاظ څوك ډېر ښه دی۔ او یقینًا
که ته (دې خلقو) ووايې چې بېشکه تاسو به له مرګ نه پس ژوندي کولی شئ (نو) هرومرو لازمًا به هغه کسان ووايي چې
کافران شوي دي: ۔ نه دی دا مګر ښکاره جادو (باطل)
او یقینًا که چېرې مونږ له دوی نه عذاب تر یو شمېرل شوې مودې پورې وروسته کړو (، نو) دوی به ارومرو لازمًا 11|8|
وايي: دغه (عذاب) لره څه شی ایساروي؟ خبردار شئ! په هغې ورځ کې چې دوی ته هغه (عذاب) راشي (، نو) هغه
به له دوی څخه ګرځولی نشي او له دوی نه به هغه څه چاپېره شي چې دوی به په هغه پورې استهزا کوله
او یقینًا که چېرې مونږه انسان ته له خپل جانبه رحمت وروڅکوو، بیا مونږ هغه له ده نه راکش کړو (، نو) بېشکه 11|9|
هغه (بیا) یقینًا ډېر نا امېده، ډېر ناشکره وي
او یقینًا که چېرې مونږ په ده باندې نعمت وروڅکوو له هغه تکلیف نه وروسته چې ده ته رسېدلی و (، نو) ارومرو 11|10|
لازما به هغه وايي: زما څخه ټولې سختۍ لاړې، بېشکه هغه یقینًا ډېر خوشالېدونکی دی، ډېر فخر کوونکی دی
مګر هغه کسان چې صبر یې وکړاو نېك عملونه یې وکړل، دغه کسان (چې دي) د همدوی لپاره مغفرت او ډېر 11|11|
لوی اجر دی
نو ښايي چې ته پرېښودونکی یې ځینې برخې د هغه (قرآن) لره چې تا ته وحي کولی شي او په ده سره دې 11|12|
خپله سینه تنګېدونکې ده (له دې وېرې) چې دوی به وايي: په ده باندې خزانه ولې نه ده نازله کړی شوې، یا له ده سره
مَلَك (ولې نه دی) راغلی؟ بېشکه همدا خبره ده چې ته (یواځې) وېروونکی یې او الله په هر شي باندې نګران دی
ایا دوی وايي چې دا یې له خپله ځانه جوړکړی دی؟ ته (ورته) ووایه: نو تاسو د ده په مثل لس سورتونه 11|13|
راوړئ، چې له خپله ځانه جوړکړی شوي وي او له الله نه غیر چې څوك کولی شئ راوغواړئ، که چېرې تاسو رښتیني یئ
نو که چېرې دوی تاسو ته جواب درنه کړي (ستاسو دعا قبوله نه کړي)، نو تاسو پوه شئ چې یقینًا هغه د الله 11|14|
په علم سره نازل کړی شوی دی او دا چې نشته هېڅ لایق د عبادت مګر هم دی دی، نو ایا تاسو اسلام راوړونکي یئ؟
هر څوك چې (داسې) وي چې دنیايي ژوند او د ده ښایست غواړي (، نو) مونږ به په همدې (دنیا) کې هغو ته 11|15|
خپل عملونه پوره ورکړو، په داسې حال کې چې له دوی نه به په دې (دنیا) کې څه کمولی نشي
دا هغه کسان دي چې د دوی لپاره په اخرت کې نشته مګر اور او هغه څه برباد شول چې دوی په دې (دنیا) 11|16|
کې کړي وو او باطل دي هغه عملونه چې دوی به کول
ایا نو هغه څوك چې د خپل رب له جانبه په څرګند دلیل باندې وي او د هغه له جانبه د ده پسې یو شاهد وي، 11|17|
او له ده نه مخکې د موسٰی کتاب و، چې پیشوا او رحمت و، دغه کسان په ده ایمان لري او له ډلو څخه چې څوك په ده
سره کافر شو، نو اور د هغه د وعدې ځای دی، نو ته د ده په باره کې په هېڅ شك کې مه کېږه، بېشکه هم دا ستا د
رب له جانبه حق دی او لېکن اکثره خلق ایمان نه راوړي
او له هغه کس نه لوی ظالم څوك دی چې په الله باندې دروغ تړي، دغه کسان به د خپل رب په وړاندې پیش 11|18|
کړی شي، او ګمراهان به ووايي: دا هغه کسان دي چې په خپل رب یې دروغ تړلي وو۔ خبردار شئ! د الله لعنت په
ظالمانو باندې دی
هغه کسان چې د الله له لارې نه منع کول کوي او په هغې (لاره) کې کوږوالی لټوي او له اخرت نه انکار 11|19|
کوونکي (هم) همدوی دي
دغه کسان کله هم په ځمکه کې (الله لره) عاجزه کوونکي نه دي، او د دوی لپاره له الله نه سوا هیڅوك مدد 11|20|
کوونکي نشته، دوی ته به دوه چنده عذاب ورکولی شي، دوی اورېدل نشول کولی او نه دوی لیدل کول
دا هغه کسان دي چې خپلو ځانونو ته یې تاوان رسولی دی او له دوی نه هغه څه ورك شول چې دوی به دروغ 11|21|
تړل
حقه خبره دا ده چې یقینًا هم دوی په اخرت کې تر ټولو زیات زیان کاران دي 11|22|
بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي او خپل رب ته یې عاجزي کړې ده، دغه 11|23|
کسان د جنت صاحبان دي، دوی به په هغه کې همېشه وي
د دواړو ډلو مثال د ړانده او کاڼه او لیدونکي او اورېدونکي دی، ایا دغه دواړه په مثال کې برابرېدی شي؟ ایا نو 11|24|
تاسو پند نه اخلئ؟
او یقینًا یقینًا مونږ نوح خپل قوم ته لېږلی و، (ورته وېې ویل) بېشکه زه تاسو لپاره ښکاره وېروونکی یم 11|25|
چې تاسو له الله نه غیر (د هیچا) عبادت مه کوئ، بېشکه زه پر تاسو باندې د ډېرې دردوونکې ورځې له عذاب 11|26|
نه وېرېږم
نو د هغه له قومه کافر شویو مشرانو وویل: مونږ تا نه وینو مګر زمونږ په شان یو بشر او مونږ نه وینو تا چې 11|27|
ستا پیروي کړې ده مګر هغو کسانو چې دوی زمونږ تر ټولو لاندې خلق دي، په سرسري فکر سره، تاسو لپاره مونږ په خپل
ځان باندې هېڅ بهتري (غوره والی) نه وینو، بلکې مونږ پر تاسو باندې ددروغجنو ګمان کوو
هغه وویل: ای زما قومه! تاسو ما ته خبر راکړئ که زه یم په هغه څرګند دلیل باندې چې زما د رب له جانبه 11|28|
دی او هغه ما ته له خپل جانبه رحمت راکړی وي، بیا پر تاسو باندې هغه پټکړی شوی وي، ایا مونږه په هغه باندې
تاسو مجبوره کولی شو، په دې حال کې چې تاسو هغه لره بد ګڼونکي یئ
او ای زما قومه! زه له تاسو نه په دغه (تبلیغ) باندې مال نه غواړم، زما اجر یواځې په الله باندې دی او زه د 11|29|

هغو کسانو شړونکی نه یم چې ایمان یې راوړی دی، بېشکه دوی له خپل رب سره ملاقات کوونکي دي او لېکن زه تاسو
وینم داسې قوم چې جهالت کوئ
11|30| او ای زما قومه! له الله نه به ما څوك بچ کړي که زه دوی وشړم؟ ایا نو تاسو نصیحت نه قبلوئ!
11|31| او زه تاسو ته (دا) نه وایم چې زما سره د الله خزانې دي او نه دا (وایم) چې زه په غیبو پوهېږم او نه (دا)
وایم چې بېشکه زه مَلَك یم او نه زه د هغو کسانو په حق کې چې ستاسو سترګې یې سپك ګڼي دا وایم چې الله به دوی
ته له سره څه خیر ورنه کړي، الله ښه عالم دی په هغو (خبرو) چې د دوی په نفسونو کې دي۔، بېشکه زه به په دغه
وخت کې خامخا له ظالمانو څخه یم
11|32| دوی وویل: ای نوحه! یقینًا تا زمونږ سره جګړه وکړه، نو زمونږ (سره) جګړه دې ډېره زیاته کړه، لهذا ته مونږ ته
هغه (عذاب) راوړه چې ته یې زمونږه سره وعده کوې، که ته له صادقانو څخه یې
11|33| هغه وویل: یواځې الله هغه (عذاب) راولي که ویې غواړي او تاسو عاجزه کوونکي نه یئ (الله لره)
11|34| او زما نصیحت تاسو ته نفع نه دررسوي که زه تاسو ته د نصیحت کولو اراده وکړم، که چېرې الله ستاسو د ګمراه
کولو اراده لري، هم هغه ستاسو رب دی او خاص هغه ته به ورګرځولی شئ
11|35| بلکې دوی وایي: ده له ځانه دا (قرآن) جوړکړی دی، ته ووایه: که ما دا له ځانه جوړکړی وي، نو خاص په
ما باندې دی (انجام) زما (د) جرم او زه بري یم له هغو جرمونو نه چې تاسو یې کوئ
11|36| او نوح ته وحي وکړی شوه چې بېشکه شان دا دی چې ستا له قومه به (څوك هم) ایمان رانه وړي غیر له هغو
کسانو چې ایمان یې راوړی دی، نو مه غمجن کېږه په هغو کارونو چې دوی یې کوي
11|37| او زمونږ د سترګو په وړاندې او زمونږ د وحي مطابق بېړۍ جوړه کړه او د هغو کسانو په باره کې له ما سره خبرې
مه کوه چې ظلم (شرك) یې کړی دی، بېشکه دوی غرقېدونکي دي
11|38| او هغه (نوح) بېړۍ جوړوله، په داسې حال کې چې کله به هم په ده باندې د ده له قومه څه مشران تېرېدل
(نو) په ده پورې به یې مسخرې کولې، هغه وویل: که تاسو په مونږ پورې مسخرې کوئ، نو بېشکه مونږ به هم په تاسو
پورې مسخرې وکړو، لکه څنګه چې تاسو مسخرې کوئ
11|39| نو ژر به تاسو هغه څوك وپېژنئ چې ورته به داسې عذاب راشي چې هغه به رسوا کړي او په ده باندې به دایمي
عذاب راکوز شي
11|40| تر هغه پورې چې کله زمونږ حکم راغی او تنور راوخوټېده، مونږ وویل: په دې (بېړۍ) کې له هر قسمه نه جوړه
دوه دوه سواره کړه او خپل اهل هم، (خو) له هغه چا نه پرته چې په هغه باندې خبرې سبقت کړی دی۔ او هغه څوك
هم (سواره کړه) چې ایمان یې راوړی دی او له ده سره ایمان نه و راوړی مګر ډېرو لږو (خلقو)
11|41| او هغه وویل: په دې کې سواره شئ (او وایئ:) د الله په نامه سره د دې روانېدل او د دې ودرېدل دي، بېشکه
زما رب یقینًا ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
11|42| دې به دوی په داسې چپو کې وړل لکه غرونه، او نوح خپل زوی ته اواز وکړ۔، په داسې حال کې چې هغه په
یوې غاړه کې و: ای زما بچوړیه! زمونږ سره راسور شه او له کافرانو سره مه کېږه
11|43| هغه وویل: ژر به زه د داسې غره په سر کې ځای ونیسم چې ما به له اوبو نه بچ کړي، هغه (نوح) وویل: نن
ورځ د الله له حکم نه هېڅوك ساتونکی (بچ کوونکی) نشته مګر هغه چې دغه (الله) پرې رحم وکړي، او د دواړو په مینځ
کې چپه حایله شوه، نو دی شه د غرق کړی شویو نه
11|44| او وویل شول: ای ځمکې! خپلې اوبه ونغړه (جذب کړه) او ای اسمانه! اوبه ورول بند کړه او اوبه کمې کړی
شوې او کار پوره کړی شو او هغه (بېړۍ) په جودي غر ودرېده او وویل شول: لرې والی دې وي (له رحمت نه) د ظلم
کوونکو خلقو لپاره
11|45| او نوح خپل رب ته اواز (سوال) وکړ، نو ویې ویل: ای زما ربه! بېشکه زما زوی زما له اهله دی او بېشکه هم
ستا وعده حقه ده او ته ترټولو ښه فیصله کوونکی یې
11|46| ویې ویل: ای نوحه! بېشکه هغه (ستا زوی) ستا له (مومن) اهله ځنې نه دی، بېشکه هغه (خاوند د) ناکاره
عمل دی، نو له ما نه د هغه څیز سوال مه کوه چې تا ته د هغه په باره کې څه علم نه وي، بېشکه زه تا ته له دې نه
نصیحت کوم چې ته شې له جاهلانو نه
11|47| هغه وویل: ای زما ربه! بېشکه زه په تا پورې پناه نیسم له دې نه چې له تا نه د هغه څه سوال وکړم چې ما
ته د هغه په باره کې څه علم نه وي او که ته ما ته بخښنه ونه کړې او په ما رحم ونه کړې (، نو) شم به زه له
تاوانیانو نه
11|48| وویل شو: ای نوحه! کوز شه په سلامتۍ سره زمونږ له جانبه او سره د هغو برکتونو چې په تا باندې دي او په
څو ډلو باندې له هغو ځنې چې له تا سره دي۔ او نورې ډلې دي چې ژر به مونږ هغوی ته نفع ورکړو، بیا به هغوی ته
زمونږ له جانبه ډېر دردوونکی عذاب ورسېږي
11|49| دغه د غیبو له خبرونو ځنې دي چې مونږ یې تا ته وحي کوو، له دې نه مخکې نه ته په دې عالِم وې او نه
ستا قوم، نو صبر کوه، بېشکه ښه انجام د پرهېزګارانو لپاره دی
11|50| او (مونږ لېږلی و) قومِ عاد ته د هغوی ورور هود، هغه وویل: ای زما قومه! تاسو د الله عبادت کوئ، تاسو لپاره
له هغه نه غیر هېڅ حق معبود نشته، نه یئ تاسو مګر دروغ تړونکي
11|51| ای زما قومه! زه له تاسو نه په دې (تبلیغ) باندې څه مزدوري نه غواړم، زما اجر نه دی مګر په هغه ذات چې
زه یې پیداکړی یم، ایا نو تاسو له عقل نه کار نه اخلئ
11|52| او ای زما قومه! له خپل رب نه مغفرت وغواړئ، بیا هغه ته رجوع وکړئ، هغه به پر تاسو باندې باران راخوشې
کړي، چې په شېبو شېبو به ورېدونکی وي۔ او ستاسو قوت ته به (نور) قوت ورزیات کړي او تاسو (له ایمان او توبې نه)
مخ مه ګرځوئ، په دې حال کې چې مجرمان یئ
11|53| هغوی وویل: ای هوده! تا مونږ ته څه واضح دلیل نه دی راوړی او ستا د وینا له وجې مونږ هېڅ کله هم خپل
خدایان پرېښودونکي نه یو او هېڅ کله هم مونږ په تا ایمان راوړونکي نه یو
11|54| مونږ یواځې همدا وایو چې تا ته زمونږ ځینې خدایانو څه ضرر دررسولی دی، هغه وویل: بېشکه (ستا په باره کې)
زه الله ګواه کوم او تاسو (هم) ګواه شئ چې یقینًا زه له هغو (خدایانو) نه بېزاره یم چې تاسو یې شریکان کوئ
11|55| غیر له هغه (الله) نه، نو تاسو ټول ما ته تدبیرونه جوړکړئ، بیا ما ته مهلت مه راکوئ
11|56| بېشکه ما په الله باندې توکل کړی دی چې زما رب دی او ستاسو رب دی، نشته هېڅ یو خوځنده مګر هم دغه
(الله) د هغه وچولي (د تندي وېښتانو) لره نیوونکی دی، بېشکه زما رب په نېغه لار دی
11|57| نو که تاسو مخ واړوئ، نو یقینًا ما تاسو ته هغه (پېغام) دررسوه چې زه په هغه سره تاسو ته رالېږلی شوی وم۔

او زما رب به له تاسو نه غیر بل قوم ستاسو په ځای راولي او تاسو به هغه (الله) ته هېڅ ضرر ونه رسولی شئ، بېشکه زما رب په هر شي باندې ښه نګران او ساتونکی دی

11|58| او کله چې زمونږ حکم (عذاب) راغی (، نو) مونږ هود ته او هغو کسانو ته چې له هغه سره یې ایمان راوړی و له خپل جانب نه په رحمت سره نجات ورکړ او مونږه دوی له ډېر سخت عذاب نه خلاص کړل

11|59| او دغه عادیان دي چې د خپل رب له ایتونو نه یې انکار کړی و او د هغه (الله) د رسولانو نافرماني یې کړې وه او د هر سرکشه عنادي د حکم تابع شوي وو

11|60| او په دوی پسې په دې دنیا کې لعنت ولګولی شو او د قیامت په ورځ هم، خبردار شئ! بېشکه عادیان په خپل رب سره کافران شوي دي، خبردار شئ چې (د الله له رحمت نه) لرې والی دی، عادیانو ته چې د هود قوم دی

11|61| او (مونږ لېږلی و) ثمودیانو ته د هغوی ورور صالح، هغه (دوی ته) وویل: ای زما قومه! تاسو د الله عبادت کوئ، ستاسو لپاره له هغه نه غیر (بل) هېڅ حق معبود نشته.، هم هغه تاسو له ځمکې نه پیدا کړئ یئ او په دې کې یې تاسو اوسولي یئ، نو تاسو له ده نه مغفرت وغواړئ، بیا تاسو ده ته رجوع وکړئ، بېشکه زما رب ډېر نژدې دی، د دعا قبلوونکی دی

11|62| دوی وویل: ای صالحه، ته په مونږ کې مخکې له دې (دعوې د نبوت) نه امېد کړی شوی وې، ایا ته مونږ د هغو (بتانو) له عبادت نه منع کوې چې زمونږ پلرونو به یې عبادت کاوه او بېشکه مونږ د هغه (توحید) په باره کې چې ته مونږ هغه ته بلې یقینًا په اضطراب اچوونکي (پریشانه کوونکي) شك کې یو

11|63| هغه وویل: ای زما قومه! تاسو ما ته خبر راکړئ! که زه د خپل رب له جانبه په ښکاره دلیل باندې یم او هغه له خپله جانبه ما ته رحمت (نبوت) راکړی وي، نو له الله نه به ما څوك خلاص کړي که زه د هغه نافرماني وکړم، نو تاسو به ما ته له نقصان نه غیر (بل څه) زیات نه کړئ

11|64| ای زما قومه! دا د الله اوښه ده چې ستاسو لپاره لویه نښه ده، نو تاسو دا پرېږدئ چې د الله په ځمکه کې خوراك (څر) کوي او دې ته هېڅ تکلیف مه رسوئ (ګنې) نو ډېر نژدې عذاب به مو ونیسي

11|65| نو دوی د هغې پڅکي پرې کړل (او مړه یې کړه) نو هغه (ورته) وویل: تاسو په خپلو کورونو کې درې ورځې فایده واخلئ، دا داسې وعده ده چې هېڅ دروغ په کې نشته

11|66| نو کله چې زمونږ (د عذاب) حکم راغی، مونږ صالح ته او هغو کسانو ته چې له هغه سره یې ایمان راوړی و په خپل رحمت سره خلاصی ورکړ او د هغې ورځې له رسوایۍ نه، بېشکه ستا رب، هم هغه قوي، ډېر غالب دی

11|67| او هغه کسان چې ظلم یې کړی و؛ چغې ونیول، نو سهار مهال په خپلو کورونو کې پړمخې پراته شول

11|68| ګویاکې دوی په دې (کورونو) کې له سره اوسېدلي نه وو، خبردار شئ! بېشکه ثمودیان په خپل رب سره کافران شوي وو، اګاه شئ! د ثمودیانو لپاره (د رحمت نه) لرې والی دی

11|69| او یقینًا یقینًا زمونږ استازو ابراهیم ته زېری راوړ، ویې ویل: (په تا) سلام (اچوو) ابراهیم وویل: (په تاسو) سلام، نو درنګ (وخت) یې تېر نه کړچې رایې وریت کړی شوی سخی

11|70| نو کله چې یې د هغوی لاسونه ولیدل چې دې (وریتې غوښې) ته نه رسېږي، نو دوی یې نا اشنا وګڼل او له دوی نه یې په زړه کې وېره وکړه، دوی وویل: ته مه وېرېږه، بېشکه مونږ د لوط قوم ته رالېږل شوي یو (چې هلاك یې کړو)

11|71| او د ده ښځه ولاړه وه، نو ویې خندل، نو مونږ دې ته اسحق زېری ورکړ او د اسحق نه پس د (لمسي) یعقوب (زېری ورکړ)

11|72| هغې وویل: ای زما تعجبه! ایا زه به بچی راوړم، حال دا چې زه زړه (بوډۍ) یم او دا زما خاوند دی زوړ، بېشکه دا یقینًا ډېر عجیبه شی (کار) دی

11|73| هغوی وویل: ایا ته د الله په امر تعجب کوې؟ د الله رحمت او د هغه برکتونه دې په تاسو وي ای اهلِ بیتو، بېشکه هغه (الله) ډېر ستایل شوی، د ډېرې لویي والا دی

11|74| نو کله چې له ابراهیم نه وېره لاړه او ده ته زېری راغی، (نو بیا یې) د لوط د قوم په حق کې زمونږ (رسولانو) سره بحث کاوه

11|75| بېشکه ابراهیم یقینًا ډېر تحمل والا، آه کوونکی (په زړه ډېر نرم او الله ته) رجوع کوونکی دی

11|76| ای ابراهیمه! له دې نه تېر شه، بېشکه شان دا دی چې یقینًا ستا د رب حکم راغلی دی او بېشکه دوی چې دي، دوی ته داسې عذاب راتلونکی دی چې بېرته ګرځولی به نشي

11|77| او کله چې زمونږ استازي (ملایك) لوط ته راغلل، نو دی په دوی غمجن شو او د دوی په وجه یې سینه تنګه شوه او ویې ویل: دا ډېره سخته ورځ ده

11|78| او ده ته د ده قوم راغی، چې د ده په طرف یې بې اختیاره منډې وهلې او دوی مخکې له دې نه (هم) د بدو کارونو کوونکي وو، ده وویل: ای زما قومه! دا زما لوڼه دي (په نکاح یې واخلئ) دا تاسو لپاره ډېرې پاکې (او حلالې) دي، نو تاسو له الله نه ووېرېږئ او زما د مېلمنو په حق کې ما مه شرموئ، ایا په تاسو کې کوم یو پوه سړی نشته؟

11|79| دوی وویل: یقینًا یقینًا تا ته معلومه ده چې مونږ ته ستا په لوڼو کې هېڅ حق (رغبت) نشته او بېشکه ته خامخا په هغه کار پوهېږې چې مونږ یې غواړو

11|80| ویې ویل: کاشکې واقعې ما ته ستاسو په مقابله کې قوت حاصل وی یا مې ډېر مستحکم پناه ځای (خپل قوي قوم) ته پناه وړی شوی

11|81| (ملایکو) وویل: ای لوطه! مونږ ستا د رب استازي یو، دوی به تا ته له سره در ونه رسي، نو ته خپل اهل د شپې په یوه حصه کې بوځه او په تاسو کې دې هیڅوك بېرته (شا ته) نه ګوري، ستا له ښځې نه پرته، بېشکه شان دا دی چې هغې ته هغه عذاب رسېدونکی دی چې هغوی ته رسېږي، بېشکه د دوی د وعدې وخت سهار دی، ایا سهار ډېر نژدې نه دی؟

11|82| نو کله چې زمونږ حکم راغی (نو) مونږ د هغه (کلي) برنی اړخ د هغه لاندې اړخ وګرځاوه او پر هغه مو د داسې کاڼو باران وواروه چې له خټو جوړ په اور پخ شوي وو، لاندې باندې (پرله پسې) وو

11|83| ستا د رب په نیز په نښه کړی شوي وو، او د ظالمانو (د مکې له مشرکانو) نه هغه (کاڼي یا ښارونه) ډېر لرې نه دي

11|84| او (لېږلی و مونږ) مدین ته د هغوی ورور شعیب، هغه وویل: ای زما قومه! تاسو د الله عبادت کوئ، تاسو لپاره له هغه نه غیر (بل) هېڅ حق معبود نشته او تاسو پېمانه او تله مه کموئ، بېشکه زه تاسو په خیر (ښه حال) وینم او بېشکه زه پر تاسو باندې د چا پېرېدونکي ورځې له عذاب نه وېرېږم

11|85| او ای زما قومه! تاسو پېمانه او تله په انصاف سره پوره ورکوئ او خلقو ته د هغوی څیزونه مه کموئ او په

ځمکه کې ورانی کوونکې مه ګرځئ، فساد کوونکې

11|86| د الله باقي پاتې کړی (رزق) تاسو لپاره ډېر غوره دی که تاسو مومنان یئ او زه پر تاسو باندې څه نګران خو نه یم

11|87| هغوی وویل: ای شعیبه! ایا ستا لمونځ تا ته د دې حکم کوي چې مونږ هغه (څیزونه) پرېږدو چې زمونږ پلرونو به يې عبادت کاوه یا دا چې په خپلو مالونو کې چې مونږ څه کول غواړو (هغه پرېږدو)، بېشکه هم ته یقینًا ډېر تحمل والا، ډېر پوه يې

11|88| هغه وویل: ای زما قومه! تاسو ما ته خبر راکړئ! که زه یم په ښکاره دلیل باندې د خپل رب له جانبه او ما ته يې له خپله جانبه ډېر ښکلی رزق راکړی وي (نو زه يې ولې نافرماني وکړم) او زه نه غواړم چې ستاسو مخالفت وکړم (او راشم) هغه کار ته چې تاسو له هغه نه منع کوم، زه یواځې اصلاح کول غواړم، څومره چې زما وس وي او زما توفیق یواځې دالله په مدد سره دی، خاص په هغه باندې ما توکل کړی دی او خاص هغه ته رجوع کوم

11|89| او ای زما قومه! زما سره دښمني دې تاسو د دې حقدار ونه ګرځوي چې تاسو ته په مثل د هغه (عذاب) ورسېږي چې د نوح قوم یا د هود قوم یا د صالح قوم ته رسېدلی و او له تاسو نه د لوط قوم ډېر لرې نه دی

11|90| او تاسو له خپل رب نه مغفرت وغواړئ، بیا هغه ته رجوع وکړئ، بېشکه زما رب ډېر مهربان، بې حده مینه کوونکی دی

11|91| دوی وویل: ای شعیبه! مونږ په ډېرو هغو خبرو نه پوهېږو چې ته يې وایې او بېشکه مونږ خو تا په مونږ کې کمزوری وینو او که چېرې ستا دا خپلوان نه وی (چې مونږ سره په کُفر کې شریکان دي) نو مونږ به ته خامخا سنګسار کړی وی او ته پر مونږ باندې هېڅ عزتناك نه يې

11|92| هغه وویل: ای زما قومه! ایا زما خپلوان پر تاسو باندې له الله نه ډېر عزتناك (او مخور) دي او تاسو دا (الله) ګرځولی دی خپل وروسته، شا ته غورځول شوی، بېشکه زما رب په هغو کارونو چې تاسو يې کوئ ښه احاطه کوونکی دی

11|93| او ای زما قومه! تاسو په خپل ځای (او طریقې) عمل کوئ، یقینًا زه هم عمل کوونکی یم، ژر به تاسو وپېژنئ هغه څوك چې ده ته به داسې عذاب راځي چې هغه به رسواکوي او هغه څوك چې دروغجن دی، او تاسو انتظار کوئ بېشکه زه (هم) له تاسو سره انتظار کوونکی یم

11|94| او کله چې زمونږ حکم (د عذاب) راغی (، نو) مونږ شعیب ته او هغو کسانو ته چې له هغه سره يې ایمان راوړی و خلاصی ورکړه په رحمت سره له خپل جانب نه او هغه کسان چې ظلم يې کړی و چغې ونیول، نو شول په خپلو کورونو کې پړمخې مړه پراته

11|95| ګویاکې دوی په دې (کورونو) کې نه وو اوسېدلي، اګاه شئ (د الله له رحمت نه) لرې والی دی مدین ته لکه څنګه چې ثمودیان لرې (او هلاك) شول

11|96| او یقینًا یقینًا مونږ موسی په خپلو (نهو) معجزو او ښکاره دلیل سره لېږلی و

11|97| فرعون او د هغه سردارانو ته، نو دغه (سرداران) د فرعون د حکم تابع شول، حال دا چې د فرعون حکم له سره درست نه و

11|98| د قیامت په ورځ به د خپل قوم په مخکې شي، نو اور ته به يې داخل کړي او بد ځای د ورتلو دی چې (دوی هغه ته) وروستلی شي

11|99| اوپه دوی پسې په دې دنیا کې لعنت ولګول شو او د قیامت په ورځ (هم)، بد دی هغه انعام چې (دوی ته) ورکولی شي

11|100| دا د کلیو له خبرونو ځنې دي چې دا مونږ تا ته بیانوو، ځینې په دوی کې ولاړدي او (ځینې يې) رېبل شوي دي

11|101| او مونږ په دوی ظلم نه و کړی او لېکن دوی (پخپله) په خپلو ځانونو ظلم وکړ، نو د دوی هغه خدایان چې دوی به له الله نه غیر بلل هېڅ شی په کار رانغلل، کله چې ستا د رب حکم راغی او دغو (خدایانو) دوی ته له هلاکت نه غیر (نور څه) ورزیات نه کړل

11|102| او په شان د دغو (نیولو) نیول د رب ستا دي کله چې هغه کلي نیسي، په داسې حال کې چې هغه (کلي) %ظالم وي، بېشکه د هغه نیول ډېر دردوونکې، ډېر سخت دي

11|103| بېشکه په دغو (ذکر شوو قصو) کې خامخا (د عبرت) لویه نښه ده د هغه چا لپاره چې د اخرت له عذاب نه وېرېږي، دا داسې ورځ ده چې په دې کې به خلق جمع کولی شي او دا داسې ورځ ده چې حاضري به ورته وشي

11|104| او مونږ دا (ورځ) نه وروسته کوو مګر د معلومې نېټې (د پوره کېدلو) لپاره

11|105| په کومه ورځ چې (د هغه قیامت هیبت) راشي (نو) هېڅ نفس به د هغه (الله) له اجازت نه پرته خبرې نه کوي، نو ځینې به په دوی کې بدبخته وي او (ځینې به) نېك بخته وي

11|106| نو هر چې هغه کسان دي چې بدبخته شوي دي، نو (د جهنم) په اور کې به د دوی لپاره په هغه کې (د خره په شان) سختې اوچتې رمباړې او ټیټې نرمې رمباړې وي

11|107| په داسې حال کې چې دوی به په هغه کې تل ترتله وي، څو چې اسمانونه او ځمکه وي مګر هغه چې ستا رب (څه) وغواړي (او زمهریر ته يې بوځي)، بېشکه ستا رب د هغه کار کوونکی دی چې اراده يې وکړي

11|108| او پاتې شو هغه کسان چې نېکبخته شوي دي، نو په جنت کې به وي، چې تل ترتله به وي، څو چې اسمانونه او ځمکه وي مګر هغه چې ستا رب اراده وکړي (چې رضوان ته او د ځان ملاقات ته يې بوځي) (دغه) نه ختمېدونکې عطا (ورکړه) ده

11|109| نو ته په هېڅ شك کې مه کېږه د هغو په باره کې چې دا خلق يې عبادت کوي، دوی عبادت نه کوي مګر لکه څنګه چې پخوا د دوی پلرونو عبادت کاوه او بېشکه مونږ هرومرو دوی ته د دوی برخه کامله، بې له نقصانه پوره ورکوونکې یو

11|110| او یقینًا یقینًا مونږ موسی ته کتاب ورکړی و، نو (د خلقو له خوا نه) په ده کې اختلاف وکړی شو، او که هغه کلمه (حکم) نه وی چې ستا د رب له جانبه رومبی (لیکل) شوې ده (نو) خامخا به د دوی په مینځ کې فیصله شوې وی او یقینًا دوی د دې (قرآن) په باره کې خامخا په اضطراب اچوونکې شك کې دي

11|111| او بېشکه هره ډله (د مومنانو او کافرانو) کله چې وخت راشي (په قیامت کې، نو) خامخا لازماً به دوی ته د دوی رب د خپلو عملونو پوره پوره جزا (بدله) ورکړي، بېشکه هغه (الله) په هغو کارونو چې دوی يې کوي ښه خبردار دی

11|112| نو ته په استقامت (او ثابت) اوسه لکه څنګه چې تا ته حکم کړی شوی دی او هغه څوك هم چې له تا سره يې توبه وېستلې ده او (ای خلقو) تاسو سرکشي مه کوئ، بېشکه هغه (الله) د هغو کارونو چې تاسو يې کوئ؛ ښه لیدونکی دی

11|113| او تاسو د هغو کسانو په طرف مه مایلېږئ چې ظلم یې کړی دی، (ګنې) نو (د دوزخ) اور به تاسو ته درورسېږي، په داسې حال کې چې تاسو لپاره به له الله نه غیر هېڅ کارسازي (دوستان) نه وي، بیا به له تاسو سره مدد نه کولی شي
11|114| او ته لمونځ قایموه د ورځې په دوه طرفونو کې او د شپې په څه ګړیو کې، بېشکه نېکۍ بدۍ لرې کوي، دا د ذکر کوونکو (نصیحت قبلوونکو) لپاره نصیحت دی
11|115| او ته صبر کوه، پس بېشکه الله د نېکي کوونکو اجر نه ضائع کوي
11|116| نو له تاسو نه مخکې په تېر شویو امتونو کې ولې داسې د عقل او فکر خاوندان نه وو چې منع کولی یې (خلق) په ځمکه کې له فساد کولو نه (چې عذاب پرې نه وی راغلی) خو (منع کوله) لږو خلقو له هغه چا نه چې په دغو (خلقو) کې مونږ (هغوی ته) نجات ورکړ، او پیروي وکړه هغو کسانو چې ظلم یې کړی و د هغې (لارې) چې په هغې کې اسوده کړی شوي وو او هغوی مجرمان وو
11|117| او ستا رب له سره داسې نه دی چې کلي په ظلم سره (ناحقه) هلاك کړي، په دې حال کې چې د هغو اوسېدونکي اصلاح کوونکي (مومنان) وي
11|118| او که ستا رب غوښتلی خامخا به یې خلق ټول یو امت ګرځولي وو او دوی به همېشه اختلاف کوونکي وي
11|119| مګر هغه څوك چې ستا رب پرې رحم وکړي-او د دغه (اختلاف او رحمت) لپاره یې دوی پیدا کړي دي او ستا د رب خبره پوره شوې ده چې خامخا هرومرو به زه جهنم له پېریانو او انسانانو ټولو نه ضرور ډکوم
11|120| او مونږ تا ته د رسولانو له خبرونو ځنې ټول هغه څه بیانوو چې په هغو سره مونږ ستا زړه کلکوو او تا ته په دې (خبرونو) کې راغلی دی حق او نصیحت او یادونه لپاره د مومنانو
11|121| او ته هغو کسانو ته چې ایمان نه راوړي، ووایه: تاسو په خپل ځای (او حال) عمل کوئ، بېشکه مونږ هم عمل کوونکي یو
11|122| او تاسو انتظار کوئ، بېشکه مونږ هم انتظار کوونکي یو
11|123| او خاص الله لره دی د اسمانونو او ځمکې (علم) غیب او خاص هم ده ته بېرته ګرځولی شي (د بنده ګانو) کار ټول، نو ته د ده عبادت کوه او په ده توکل کوه او ستا رب له سره غافله نه دی له هغو کارونو نه چې تاسو یې کوئ
12|1| الف، لام، را، دا د واضح کتاب ایتونه دي
12|2| بېشکه مونږ دا نازل کړی دی، په داسې حال کې چې عربي قرآن دی، د دې لپاره چې تاسو پوه شئ
12|3| مونږ تا ته تر ټولو ښه بیان (قصه) بیانوو په دې سبب چې مونږ تا ته دا قرآن وحي کړی دی، او بېشکه شان دا دی چې ته د دې (قرآن له نازلېدلو) نه مخکې خامخا له ناخبرو ځنې وې
12|4| کله چې یوسف خپل پلار ته وویل: ای زما پلار جانه! بېشکه ما (په خوب کې) یوولس (یاد کړه هغه وخت) ستوري او لمر او سپوږمۍ ولیدل، ما دوی ولېدل چې ما ته سجده کوونکي وو
12|5| (یعقوب) وویل: ای زما بچوړیه! خپل (دا) خوب خپلو ورونړو ته مه بیانوه، (ګنې) بیا به دوی تا ته څه چل جوړ کړي، څه چل جوړول، بېشکه شیطان د انسان لپاره ښکاره دښمن دی
12|6| او همدارنګه ستا رب به تا غوره کړي او تا ته به د خبرو (خوبونو) څه اصل حقیقت (تعبیر کول) وښیي او په تا باندې او د یعقوب په کورنۍ به خپل نعمت پوره کړي لکه چې هغه پوره کړی و دا (نعمت) له تا نه مخکې ستا په دوو پلرونو (نیکه او ورنیکه) ابراهیم او اسحق باندې، بېشکه ستا رب ښه پوه، ښه حکمت والا دی
12|7| یقینًا یقینًا په یوسف او د هغه په ورونړو کې د تپوس کوونکو لپاره ډېرې نښې دي
12|8| کله چې هغوی (په خپل مینځ کې) وویل: خامخا یوسف او د هغه سکنی ورور زمونږ پلار ته زمونږ نه زیات محبوب دي، حال دا چې مونږ یوه قوتناکه ډله یو، بېشکه زمونږ پلار خامخا په ښکاره خطا کې (پروت) دی
12|9| تاسو یوسف قتل کړئ یا هغه په کومې (لرې نامعلومه) ځمکه کې وغورځوئ چې ستاسو لپاره د خپل پلار مخ خالص (او وزګار) شي او له دې (کاره) وروسته به تاسو نېك خلق شئ
12|10| په دوی کې یو ویونکي وویل: تاسو یوسف مه وژنئ او (بلکې) هغه د ګمنامي کوهي په تیاره ببخ کې وغورځوئ چې په تېرېدونکو (لارویانو) کې به یې ځینې (څوك) واخلي که تاسو کوونکي یئ (د هغه کار چې ستاسو مقصد پرې پوره کېږي)
12|11| دوی وویل: ای زمونږ پلاره! څه باعث دی تا لره چې ته مونږ په یوسف باندې امینان نه ګرځوې، حال (دا چې) مونږ د ده یقینًا خیر غوښتونکي یو
12|12| ته مونږ سره سبا دا ولېږه چې ډېرې مېوې وخوري (مزې وکړي) او لوبې وکړي او بېشکه مونږ د ده خامخا ساتونکي یو
12|13| هغه وویل: بېشکه زه چې یم، یقینًا ما دا (اراده) غمجنوي چې تاسو دا بوځئ او زه له دې نه وېرېږم چې دا (یوسف) به لیوه (شرمښ) وخوري، په داسې حال کې چې تاسو به له ده نه غافلان یئ
12|14| هغوی وویل: قسم دی که ده لره لیوه وخوري، حال دا چې مونږه یوه قوتناکه ډله یو (، نو) بېشکه مونږ به په دغه وخت کې خامخا تاوانیان (او هلاکېدونکي) یو
12|15| نو کله چې دوی هغه بوته او په دې یې اتفاق وکړچې دی د (ګمنامي) کوهي په تیاره ببخ کې وغورځوي او مونږ ده (یوسف) ته وحي وکړه چې قسم دی چې ته به خامخا ضرور دوی ته د دوی د دې کار خبر ورکړې، په دې حال کې چې دوی به نه پوهېږي (چې ته یوسف یې)
12|16| او دوی خپل پلار ته په بېګاه (تیاره) کې راغلل چې ژړل یې (په دروغو سره)
12|17| ویې ویل: ای زمونږ پلاره! بېشکه مونږ لاړو مسابقه مو سره کوله او مونږ یوسف له خپلو اسبابو سره پرېښوده، نو هغه شرمخ وخوړاو ته پر مونږ باندې باور کوونکی نه یې اګر که مونږ رښتیني یو
12|18| او دوی د هغه د کمیس له پاسه دروغجنه وینه راوړه، یعقوب وویل: (دا دروغ دي) بلکې تاسو ته ستاسو نفسونو (دا بد) کار ښایسته کړی دی، نو (زما کار) صبر جمیل دی او د هغو خبرو په هکله خاص له الله نه مدد غوښتلی شي چې تاسو یې بیانوئ
12|19| او قافله راغله، نو دوی خپل اوبه راوړونکی ولېږه، نو هغه خپله بوکه (په کوهي کې) ورخوشې کړه (نو یوسف دغې بوکې پورې و نښت، چې یې ولیده، نو) ویې ویل: ای زما خوشحالۍ! دا یو هلك دی او دوی هغه د تجارت د مال په توګه پټ کړاو الله په هغو کارونو ښه عالم دی چې دوی کول
12|20| او دوی هغه په ډېر کم قیمت خرڅ کړ، چې څو شمېرل شوې روپۍ وې او دوی د هغه په حق کې له بې رغبتو څخه وو
12|21| او هغه سړي چې دی یې له مصره اخیستی و، خپلې ښځې ته وویل: د ده استوګنه عزتمنه ساته۔ امېد دی چې

دا به مونږ ته فايده راورسوي يا به دا مونږ زوی ونيسو او همدارنګه مونږ يوسف ته په ځمکه کې ځای (او قدرت) ورکړاو
د دې لپاره چې مونږ هغه ته د خبرو څه تاويل (او تعبير) وښيو او الله په خپل کار غالب دی او لېکن اکثره خلق نه پوهېږي
او کله چې هغه خپل قوت ته ورسېده (، نو) مونږ هغه ته حکم او علم ورکړاو همداسې مونږ نېکي کوونکو ته |12|22
بدله ورکوو
او هغې ښځې، چې دا د هغې په کور کې و، هغې له ده نه له هغې سره د بدکارۍ مطالبه وکړه او (ټولې) |12|23
دروازې يې کلکې پورې کړې او ويې ويل: هله، ته زر راشه! هغه وويل: زه په الله پورې پناه نيسم، بېشکه دا (عزيز) زما
مالك دی، هغه زما استوګنه ښه کړې ده، بېشکه شان دا دی چې ظالمان فلاح (او خلاصی) نه مومي
او يقينًايقينًا هغې ده ته قصد کړی و، او ده به هغې ته قصد کړی و که چېرې ده د خپل رب دليل نه وی ليدلی، |12|24
همداسې (مونږ يوسف وساته) د دې لپاره چې مونږ له هغه نه بد او ناکاره (بې حيا) فعل وګرځوو (واړوو)، بېشکه دغه
(يوسف) زمونږ د غوره کړی شو بنده ګانو څخه دی
او دواړو دروازې ته سره منډې شروع کړې او هغې د ده کميس له شا طرف نه څيرې کړاو دواړه د هغې له |12|25
خاوند سره دروازې ته نژدې مخامخ شول، هغې وويل: نه ده سزا د هغه چا چې ستا د اهل سره يې د بدۍ اراده وکړه
مګر دا چې هغه بندي کړی شي يا (د هغه لپاره) ډېر دردوونکی عذاب دی
هغه وويل: هم دې له ما نه د بدکارۍ غوښتنه کړې ده، او د هغې د کورنۍ يو شاهد شاهدي ورکړه (داسې چې) |12|26
که د ده کميس له مخامخ اړخ نه څېرې کړی شو ی وي، نو هغې رښتيا ويلي دي او دا له دروغجنانو څخه دی
او که د ده کميس له شا اړخ نه څيرې کړی شوی وي، نو دې دروغ ويلي دي او هغه (يوسف) له رښتينو څخه |12|27
دی
نو کله چې هغه (عزيز) د ده کميس وليد چې د شا اړخ نه څيرې کړی شوی دی، ويې ويل: بېشکه (ای |12|28
ښځو) دا ستاسو له فريبونو څخه دی، بېشکه ستاسو فريب (او چل) ډېر لوی دی
ای يوسفه! د دې خبرې نه مخ واړوه او (ای ښځې) ته د خپلې ګناه لپاره مغفرت وغواړه، بېشکه هم ته له خطا |12|29
کارانو څنې وې
او په ښار کې ښځو وويل: د عزيز ښځه له خپل غلام نه د بدکارۍ مطالبه کوي، يقينًا د مينې په لحاظ سره |12|30
هغه د دې د زړه پرده څيرې کړې ده، بېشکه مونږ خامخا هغه په ښکاره ګمراهۍ کې وينو
نو کله چې هغې د دوی مکر واورېده (، نو) دوی ته يې پېغام ولېږه او د دوی لپاره يې مجلس تيار کړاو په |12|31
دوی کې يې هرې يوې ته چاړه ورکړه او هغې (ده ته) وويل: دوی ته راووځه، نو کله چې دوی هغه وليده (، نو) ډېر
لوی ښايسته يې ومونده او خپل لاسونه يې پرې کړل او ويې ويل الله ته پاکي ده، دا خو بشر نه دی، دا نه دی مګر ډېر
عزتمن مَلك
هغې وويل: دا هماغه (زلمی) دی چې تاسو زه د ده (له ده سره د مينې) په باره کې ملامته کړې ومه او |12|32
يقينًا يقينًا ما له ده نه د ده د ځان غوښتنه کړې وه، نو ده ځان وساته او قسم دی که ده هغه کار ونه کړچې زه يې ده
ته حکم کوم (، نو) خامخا هرومرو به دی بندي کړی شي او خامخا هرومرو به دی شي له ذليلانو نه
هغه وويل: ای زما ربه! بندي خانه ما ته ډېره خوښه ده له هغه کار نه چې دوی ما هغه ته بلي او که ته زما |12|33
څخه د دوی مکر فريب وانهړوې (، نو) زه به دوی ته مايله شم او شم به له جاهلانو نه
نو خپل رب يې د ده دعا قبوله کړه، نو له ده نه يې د دوی مکر فريب وګرځاوه، بېشکه هغه، هم هغه ښه |12|34
اورېدونکی، ښه پوه دی
بيا دوی (عزيز او د هغه کسانو) ته ښکاره شوه (صلاح يې وکړه)، وروسته له دې چې دوی (د يوسف د پاکۍ) |12|35
نښې ولېدې، چې دوی به دا خامخا هرومرو تر يو وخته پورې بندي کړي
او له ده سره زندان ته دوه زلمي ننوتل، په دې دواړو کې يو وويل: بېشکه زه چې يم، زه ځان (په خوب کې) |12|36
وينم، چې د شرابو لپاره انګور نچوړوم او بل وويل: بېشکه زه چې يم، ځان وينم، په دې حال کې چې د خپل سر له پاسه
مې ډوډۍ بار کړې ده، چې له هغې نه مرغان خوراك کوي، مونږ د دې (خوبونو) په تعبير خبر کړه، بېشکه مونږ تا له
نيکوکارانو څخه وينو
وويل: چې تاسو ته به هغه طعام لا نه وي راغلی چې تاسو ته هغه درکاوه شي مګر چې تاسو به د (يوسف) |12|37
دې (خوبونو) په تعبير خبر کړم، مخکې له دې نه چې تاسو ته هغه راشي، دا (تعبير) له هغه علم څخه دی چې زما
رب ما ته ښودلی دی، بېشکه ما د هغه قوم دين پرېښی دی چې په الله ايمان نه لري او په اخرت هم کافران دي
او ما د خپلو پلرونو د ملت پيروي کړې ده چې ابراهيم او اسحق او يعقوب دی، زمونږ لپاره له سره جايز نه دي |12|38
چې له الله سره څه شی شريك کړو، دا د الله له فضله څخه دي پر مونږ باندې او په (نورو) خلقو باندې او لېکن زياتره
خلق شکر نه وباسي
ای د زندان دواړو ملګرو! ايا ګڼ او متفرق خدايان غوره دي يا که هغه الله چې يو دی، ډېر قوي او غالب دی |12|39
تاسو له الله نه غير عبادت نه کوئ مګر د داسې نومونو چې تاسو او ستاسو پلرونو ايښي (او نومولي) دي (او) |12|40
الله د دوی (د الوهيت) په باره کې هېڅ دليل نه دی نازل کړی، حکم يواځې الله ته خاص دی، هغه حکم کړی دی چې
تاسو يواځې د هغه عبادت کوئ، همدا سم دين دی او لېکن زياتره خلق نه پوهېږي
ای د زندان دواړو ملګرو! هر چې په تاسو کې يو دی، نو هغه به په خپل مالك شراب ورڅښوي او پاتې شو بل، |12|41
نو هغه به په دار کولی شي، نو مرغان به د ده له سر نه (غوښې) خوري، هغه کار فيصله شوی دی چې تاسو د هغه په
باره کې (له ما نه) تعبير پوښتئ
او هغه کس ته يې وويل چې په هغه يې دا يقين و چې يقينًا دا په دې دواړو کې خلاصی موندونکی دی: ته ما |12|42
د خپل مالك په نيز ياد کړه، نو شيطان له هغه نه خپل مالك ته (د يوسف) يادول هېر کړل، نو هغه په زندان کې څوکاله
پاتې شو
او بادشاه وويل: بېشکه زه چې يم، زه اوه چاقې څربه غواګانې وينم، چې اوه خوارې غواګانې يې خوري او اوه |12|43
شنه وږي او نور وچ (اوه وږي وينم) ای سردارانو! تاسو ما ته زما د خوب تعبير ووايئ، که چېرې تاسو د خوب تعبير
کولی شئ
هغوی وويل: (دا) ګډوډ (تخيلي) خوبونه دي او مونږ د خيالي ګډو وډو خوبونو په تعبير باندې عالمان نه يو |12|44
او هغه کس وويل چې په هغو دواړو کې ده نجات موندلی و او له ډېرې مودې نه پس يې ياد شو: زه تاسو د |12|45
دې (خوب) په تعبيرخبروم، نو تاسو ما (يوسف ته) ولېږئ
ای يوسفه! ای ډېره رښتينه! ته مونږ ته تعبير بيان کړه د اوو څربو غواګانو په باره کې چې اوه خوارې يې |12|46

خوري او د اوو شنو وږو او نورو (اوو) وچو (وږو) په باره کې، د دې لپاره چې زه خلقو ته واپس لاړشم د دې لپاره چې هغوی پوه شي

12|47|هغه وویل: تاسو به اوه کاله پرله پسې په ډېر کوشش سره کر کوئ، نو څه چې تاسو وربیئ هغه (غله) په خپل وږي کې پرېږدئ، خو لږ له هغو نه چې تاسو يې خورئ

12|48|بیا به د دې (کلونو) نه پس ډېر سخت اوه (کاله) راځي چې هغه (غلې) به وخوري چې تاسو مخکې د دغو (کلونو) لپاره ذخیره کړي دي۔ مګر لږ شان له هغه نه چې تاسو يې ساتئ

12|49|بیا به له دې (کلونو) نه پس یو کال راځي چې په هغه کې به (په باران سره) د خلقو فریاد رسي وشي او په ده کې به دوی (مېوې) نچوړي

12|50|او بادشاه ووېل: تاسو هغه (یوسف) ما ته راولئ، نو کله چې ده ته استازی راغی، (نو) ده (ورته) ووېل: خپل مالك ته بېرته لاړشه، نو له هغه نه تپوس وکړه چې د هغو ښځو څه حال و چې خپل لاسونه يې پرې کړي وو، بېشکه زما رب د هغوی په مکر او چل ښه پوه دی

12|51|هغه ووېل: ستاسو څه حال (معامله) وه کله چې تاسو له یوسف نه د هغه د نفس غوښتنه کوله؟ هغوی ووېل: الله ته پاکي ده، مونږ په هغه کې هېڅ بدي نه وه معلومه کړې، د عزیز ښځې ووېل: اوس حقه (رښتیا) خبره ظاهره شوه، ما له هغه نه مطالبه کړې وه او بېشکه هغه یقینًا له رښتینو څخه دی

12|52|دا د دې لپاره چې هغه (عزیز) پوه شي چې ما پسې شا له هغه سره خیانت نه دی کړی، او دا چې یقینًا الله د خیانتګرو مکر نه برابروي (سر ته يې نه رسوي)

12|53|او زه خپل نفس نه بري کوم، یقینًا نفس خو په بدئ سره ډېر حکم کوونکی دی، مګر هغه چې زما رب پرې رحم وکړي، یقینًا زما رب ښه مغفرت کوونکی، بې حده رحم کوونکی دی

12|54|او باچا ووېل: هغه ما ته راولئ چې زه يې د خپل ځان لپاره خالص کړم، نو کله چې يې له هغه سره خبرې وکړې، ویې ویل: بېشکه ته نن ورځ زمونږ په نیز د مرتبې خاوند، (او) امانتګر يې

12|55|هغه ووېل: ته ما د ځمکې په خزانو باندې مقرر کړه، بېشکه زه ښه ساتونکی، ښه پوه یم

12|56|او همدارنګه مونږ یوسف ته په ځمکه کې اقتدار ورکړ، چې په دې (ځمکه) کې به يې چېرې چې غوښتل؛ ځای نیوه، مونږ خپل رحمت رسوو چا ته چې مونږ وغواړو او مونږ د نېکي کوونکو اجر نه ضایع کوو

12|57|او یقینًا د اخرت اجر د هغو کسانو لپاره ډېر غوره دی چې ایمان يې راوړ او پرهېزګاري يې کوله

12|58|او د یوسف وروڼه راغلل، نو په ده باندې ورننوتل، نو ده هغوی وپېژندل او هغوی ده لره ناپېژندونکي وو

12|59|او کله چې هغه دوی ته د دوی د سفر اسباب تیار کړل، ویې ویل: تاسو ما ته خپل هغه ورور راولئ چې ستاسو له پلاره دی، ایا تاسو نه وینئ چې بېشکه زه پیمانه (داني) پوره ورکوم او زه تر ټولو غوره مېلمه پال یم

12|60|نو که چېرې تاسو هغه ما ته رانه وسته، بیا نو ستاسو لپاره زما سره هېڅ پیمانه نشته او (بیا) تاسو ما ته مه رانژدې کېږئ

12|61|هغوی ووېل: مونږ به د هغه په هکله د هغه له پلاره په کوښښ سره غوښتنه کوو او بېشکه مونږ خامخا (دا کار) کوونکي یو

12|62|او هغه خپلو ځلمیو ته ووېل: د هغوی پنګه (سرمایه) د هغوی په بارونو کې کېږدئ۔، د دې لپاره چې دوی هغه وپېژني، کله چې دوی خپل اهل ته واپس لاړ شي، د دې لپاره چې دوی واپس راشي

12|63|نو کله چې دوی خپل پلار ته بېرته وګرځېدل، ویې ویل: ای زمونږ پلاره! زمونږ نه یوه پیمانه منع کړې شوې ده، نو ته زمونږ سره زمونږ ورور ولېږه چې پیمانه راواخلو او بېشکه مونږ خامخا د ده حفاظت کوونکي یو

12|64|هغه ووېل: ایا زه تاسو په ده باندې امینان کړم مګر په شان د هغه چې ما تاسو له دې نه مخکې د ده په ورور باندې امینان ګرځولي وئ، نو الله ډېر غوره ساتونکی دی او هغه تر ټولو زیات رحم کوونکی دی

12|65|او کله چې دوی خپل سامان پرانسته، دوی خپله پنګه وموندله چې دوی ته بېرته واپس کړې شوې ده، دوی ووېل: ای زمونږ پلاره! مونږ (نور) څه غواړو، دا زمونږ پنګه ده چې مونږ ته بېرته واپس کړې شوې ده، او مونږ به د خپل اهل لپاره غله راوړو او خپل ورور به ساتو او د یو اوښ بار به زیات راوړو، دغه ډېره اسانه پیمانه ده

12|66|هغه ووېل: هېڅکله به هم زه له تاسو سره هغه ونه لېږم تر هغه پورې چې تاسو ما ته د الله پخه وعده راکړئ چې تاسو به هغه خامخا لازمًا ما ته بېرته راولئ، مګر دا چې تاسو ګېر کړی شئ، نو کله چې هغوی ده ته خپله پخه وعده ورکړه، هغه ووېل: الله وکیل (او شاهد) دی په هغه څه چې مونږ يې وایو

12|67|او هغه ووېل: ای زما زامنو! تاسو (ټول) له یوې دروازې نه مه ننوځئ او له بېلو بېلو دروازو نه ورننوځئ او زه له تاسو نه د الله (له فیصلې) نه هېڅ شی نشم لرې کولی، حکم نشته مګر خاص د الله لپاره دی، خاص په هغه باندې ما توکل کړی دی اولازم دي چې توکل کوونکي یواځې په هغه باندې توکل وکړي

12|68|او کله چې دوی ننوتل له هغه ځایه چې دوی ته يې خپل پلار حکم کړی و، هغه له دوی نه د الله (له فیصلې) نه هېڅ شی نشو لرې کولی، مګر دا د یعقوب په زړه کې یو حاجت و چې هغه يې ادا کړ، او بېشکه هغه یقینًا د علم خاوند و، په سبب د دې چې مونږ هغه ته تعلیم ورکړی و او لېکن د خلقو اکثریت نه پوهېږي

12|69|او کله چې دوی په یوسف باندې ورننوتل، (نو) هغه خپل ورور خپل ځان ته رانژدې کړ، ویې ویل: بېشکه زه چې یم، هم دا زه ستا ورور یم، نو ته په هغو کارونو مه خفه کېږه چې دوی کول

12|70|نو کله چې هغه، دوی ته د دوی سامانونه تیار کړل (، نو) د څښلو جام يې د خپل ورور په بار کې کېښود، بیا غږ کوونکي غږ وکړ! ای قافلې! بېشکه تاسو خامخا غله یئ

12|71|هغوی ووېل او دوی ته يې مخ راواړوه: تاسو څه شی ورك کړی دی؟

12|72|هغوی ووېل: مونږ د بادشاه پیمانه ورکه کړې ده، او د هغه چا لپاره چې دغه راوړي، د یو اوښ بار دی، او زه د دې ضامن یم

12|73|هغوی ووېل: قسم په الله، یقینًا یقینًا تاسو پوه شوي یئ چې مونږ د دې لپاره نه یو راغلي چې په دې ځمکه کې فساد وکړو، او مونږ خو غله نه یو

12|74|هغوی ووېل: نو د هغه جزا به څه وي که تاسو غله وئ؟

12|75|دوی ووېل: د هغه جزا هغه کس دی د چا په بار کې چې دغه وموندل شي، نو هم دغه کس د هغه جزا دی، همدارنګه مونږ ظالمانو ته جزا ورکوو

12|76|نو د خپل ورور له بار نه مخکې يې د هغوی په بارونو شروع وکړه، بیا يې دغه پیمانه د خپل ورور له بار نه راوښکله، همدارنګه مونږ د یوسف لپاره تدبیر وکړ، هغه (یوسف د دې حقدار) نه و چې د بادشاه په قانون کې خپل ورور راونیسي، مګر دا چې الله وغواړي، چا ته چې مونږ وغواړو په درجو کې يې اوچتوو او د هر علم والا له پاسه لوی عالم دی

مغوی وویل: که دا غلا کوي، نو یقینًا له ده نه مخکې د ده ورور (هم) غلا کړې ده.، نو یوسف دا په خپل 12|77|
نفس کې پټه وساتله او دایې دوی ته ښکاره نه کړه، ویې ویل: تاسو د مرتبې په لحاظ ډېر بد یئ او الله ښه عالم دی
په هغې خبره چې تاسو یې بیانوئ
دوی وویل: ای عزیزه! بېشکه د ده ډېر زوړعمرخوړلی پلار دی، نو ته د ده په ځای پر مونږ کې یو تن ونیسه، 12|78|
بېشکه مونږ تا له احسان کوونکو څنې وینو
هغه وویل: د الله پناه غواړو (له دې خبرې نه) چې مونږ (بل څوک) ونیسو، غیر له هغه کس نه چې مونږ له 12|79|
هغه سره خپل سامان موندلی دی، بېشکه مونږ به په دغه وخت کې خامخا ظالمان یو
نو کله چې دوی له هغه نه نا امېده شول (، نو یوې خوا ته) بېل شول، په دې حال کې چې مشوره کوونکي وو، 12|80|
د دوی مشر وویل: ایا تاسو په دې پوه نه یئ چې یقینًا ستاسو پلار له تاسو نه د الله پخه وعده اخیستې ده او له دې نه
مخکې چې تاسو د یوسف په باره کې څه تقصیر کړی دی، نو زه خو به هیڅکله هم له دې ځمکې ونه خوځم تر هغه پورې
چې ما ته زما پلار اجازت راکړي، یا الله زما لپاره فیصله وکړي او هغه تر ټولو غوره فیصله کوونکی دی
تاسو خپل پلار ته بېرته لاړشئ، نو (ورته) ووایئ، ای زمونږ پلاره! بېشکه ستا زوی غلا کړې ده او مونږ ګواهي 12|81|
نه ده کړې مګر په هغه څه چې مونږ پرې پوه شوي یو. او مونږ د پټکار ساتونکي نه وو
او ته له هغه کلي نه تپوس وکړه، چې مونږ په کې وو. او له هغې قافلې نه (هم) چې مونږ په هغې کې راغلو. 12|82|
او بېشکه مونږ لازمًا رښتیا ویونکي یو
هغه وویل: بلکې تاسو لپاره ستاسو نفسونو یو کار ښایسته کړی دی، نو (زما کار) صبر جمیل دی، امېد دی چې 12|83|
الله به ما ته هغوی ټول راولي، بېشکه هغه، هم هغه ښه پوه، ښه حکمت والا دی
او له هغوی نه یې مخ وګرځاوه او ویې ویل: ای زما غمه په یوسف باندې! او د هغه دواړه سترګې له غمه تکې 12|84|
سپینې شوې، نو هغه (له قهره) ډک و
مغوی وویل: په الله قسم دی چې ته به همېشه یوسف یادوې، تر هغه پورې چې ته په وېلې کېدو سره مرګ ته 12|85|
قریب شې یا ته د هلاکېدونکو نه شې
هغه وویل: بېشکه همدا خبره ده چې زه د خپل واړه او لوی غم شکایت الله ته کوم، او زه د الله له جانبه په 12|86|
هغه څه پوهېږم چې تاسو پرې نه پوهېږئ
ای زما زامنو! تاسو لاړشئ، نو د یوسف او د هغه د ورور لټون وکړئ او د الله له رحمت نه مه نا امېده کېږئ، 12|87|
بېشکه شان دا دی چې د الله له رحمت نه نه نا امېده کېږي مګر کافر قوم
نو کله چې دوی په هغه ورننوتل، دوی وویل: ای عزیزه! مونږ ته او زمونږ کورنۍ ته سختي رسېدلې ده او مونږ 12|88|
ناقصه (کمه) پنګه راوړې ده، نو ته مونږ ته پوره پیمانه راکړه او پر مونږ صدقه وکړه، بېشکه الله خیرات کوونکو ته بدله
ورکوي
ویې ویل: ایا تاسو په هغه فعل عالمان یئ چې تاسو له یوسف او د هغه له ورور سره کړی و، کله چې تاسو 12|89|
ناپوهان وئ؟
هغوی وویل: ایا یقینًا ته چې یې، په رښتیا هم ته یوسف یې؟ هغه وویل: هم زه یوسف یم او دغه مې سکه 12|90|
ورور دی، یقینًا الله پر مونږ احسان وکړ، بېشکه شان دا دی چې څوک تقوىٰ اختیار کړي او صبر وکړي، نو بېشکه الله د نېکي
کوونکو اجر نه ضائع کوي
هغوی وویل: قسم په الله چې یقینًا په رښتیا سره الله ته پر مونږ باندې غوره کړی یې او بېشکه مونږ خامخا 12|91|
خطا کار وو
هغه وویل: نن ورځ پر تاسو باندې هېڅ ملامتي نشته، الله دې تاسو وبخښي او هغه تر ټولو زیات رحم کوونکی 12|92|
دی
تاسو زما دا کمیس یوسئ، نو دا زما د پلار په مخ واچوئ، هغه به بېرته بینا شي او تاسو، سره له خپل اهله ټول 12|93|
ما ته راشئ
او کله چې قافله (د مصر له حدودو) ووتله، د هغوی پلار وویل: بېشکه زه چې یم خامخا د یوسف خوشبویي 12|94|
محسوسوم که چېرې تاسو ما ته د بوډاوالي د کم عقلۍ نسبت ونه کړئ (نو زما تصدیق به وکړئ)
وویل: بېشکه ته چې یې، خامخا په خپلې پخوانۍ خطا کې پروت یې (ده ته حاضرینو) 12|95|
نو هغه وخت چې زېری کوونکی څنګه راغی، نو د ده په مخ یې هغه (کمیس) واچوه، نو دی بینا وګرځېده.، هغه 12|96|
(یعقوب) وویل: ایا ماتاسو ته نه و ویلي؟ بېشکه زه (د الله په ښودنې سره) په هغه څه پوهېږم چې تاسو پرې نه
پوهېږئ
هغوی وویل: ای زمونږ پلاره! زمونږ لپاره (له الله نه) زمونږ د ګناهونو بخښنه وغواړه، بېشکه مونږ خطا کار وو 12|97|
هغه وویل: عنقریب به زه تاسو لپاره له خپل رب نه بخښنه وغواړم، بېشکه هغه، هم هغه، ښه بخښونکی، بې 12|98|
حده رحم کوونکی دی
نو کله چې دوی په یوسف ورننوتل، نو خپل مور او پلار یې خپل ځان ته رانژدې کړل او ویې ویل: تاسو مصر ته 12|99|
داخل شئ، په داسې حال کې چې په امن کې به یئ. که الله وغواړي
او خپل مور او پلار یې (له ځان سره) په تخت باندې پورته کړل، او دوی (ټول) ده ته پرېوتل سجده کوونکي. 12|100|
او ده وویل: ای زما پلار جانه! دا زما د هغه خوب تعبیر دی چې مخکې (مالېدلی) و، یقینًا هغه زما رب رښتیا وګرځاوه،
او یقینًا هغه په ما احسان وکړکله چې یې زه له جېل نه راووېستم او تاسو یې له میرې (صحرا) نه راوستئ، وروسته له
دې چې شیطان زما او زما د ورڼو په مینځ کې جګړه غورځولې وه، بېشکه زما رب باریک تدبیر والا دی، د هغه (شي)
لپاره چې اراده یې وکړي، بېشکه هغه، هم هغه، ښه عالم، ښه حکمت والا دی
ای زما ربه! یقینًا تا ما ته (د) څه (علاقې) بادشاهي راکړې ده، او تا ما ته د خوبونو د تعبیر علم راکړی 12|101|
دی، ای د اسمانونو او ځمکې پیدا کوونکیه! په دنیا او اخرت کې هم ته زما کارساز یې، ته ما ته وفات راکړه، په داسې
حال کې چې مسلمان یم او ته ما له نېکانو صالحانو سره یو ځای کړه
دا د غیب له خبرونو څنې دي چې هغه مونږ تا ته وحي کوو او ته له هغوی سره نه وې کله چې هغوی د 12|102|
%خپل کار پخه اراده وکړه، په داسې حال کې چې دوی مکر (او فرېب) کاوه
او زیاتره خلق، اګر که ته (د دوی په ایمان راوړلو) حرص وکړې (بیا هم) هېڅکله ایمان راوړونکي نه دي 12|103|
او ته له دوی نه په دې (تبلیغ د قرآن) باندې هېڅ اجر نه غواړې، نه دی دا مګر د ټولو خلقو لپاره (د الله 12|104|
له جانبه) نصیحت
او څومره ډېر دلیلونه دي په اسمانونو او ځمکه کې، چې دوی پرې تېرېږي، په داسې حال کې چې دوی له مغو 12|105|

نه مخ اړوونکي وي
او د دوی زیاتره په الله ایمان نه لري، مګر په داسې حال کې چې دوی شرك كوونكي وي|12|106
ایا نو دوی په امن کې شوي دي له دې نه چې په دوی باندې د الله له عذاب نه پټوونكې (راګېرونكې) برخه |12|107
راشي، یا په دوی باندې ناڅاپه قیامت راشي، په داسې حال کې چې دوی به نه پوهېږي
ته ووایه: دا زما لاره ده، د الله په طرف بلنه کوم، په ښه بیان او بصیرت سره، زه او هغه څوك چې زما |12|108
پیروي کوي، او الله پاك دی، او زه له شرك كوونكو ځنې نه یم
او مونږ له تا نه مخکې نه دي لېږلي مګر سړي چې مونږ به هغوی ته وحي کوله، چې د کلیو (ښارونو) |12|109
اوسېدونكي وو، ایا نو دوی په ځمکه کې نه دي ګرځېدلي، پس چې لیدلي یې وی چې د هغو (مجرمو) کسانو انجام څنګه و
چې له دوی نه مخکې وو، او یقینًا د اخرت کور د هغو کسانو لپاره ډېر غوره دی چې (له شرك او کفر نه) ځان ساتي، ایا
نو تاسو له عقل نه کار نه اخلئ؟
تر هغه پورې چې رسولان به نا امېده شول او هغو (خلقو) به دا یقین وکړچې بېشکه دوی (رسولان) چې دي،|12|110
یقینًا دوی ته دروغ ویل شوي دي (، نو) دوی (رسولانو) ته به زمونږ مدد راغی، بیا به هغه چا ته نجات ورکړی شو چې
مونږ به غوښتل او زمونږ عذاب له مجرمو (کافرو) خلقو نه نشي دفع کېدلی
یقینًا یقینًا د دوی (د قصې) په بیان کې د خالصو عقلونو والاو لپاره ښه عبرت دی.، دغه (قرآن) داسې خبره |12|111
بېخي نه ده چې له ځانه په دروغو جوړه کړی شوې وي او لېکن (دغه قرآن) د هغو (کتابونو) تصدیق دی چې له ده نه
مخکې وو او د هر شي تفصیل (بیان) دی او هدایت او رحمت دی د هغه قوم لپاره چې (په الله او د هغه په رسول)
ایمان لري
الف، لام، میم، را، دا د کتاب ایتونه دي او هغه (کتاب) چې تا ته د خپل رب له جانبه نازل کړی شوی دی، حق|13|1
دی او لېکن زیاتره خلق ایمان نه راوړي
الله هغه ذات دی چې اسمانونه یې پورته کړي دي، بې له ستنو، چې تاسو هغه وینئ، بیا یې په عرش باندې |13|2
برقرار شو، او ده لمر او سپوږمۍ مسخر کړي دي، هر یو یې تر مقررې نېټې پورې روان دی، هغه، د هر کار تدبیر کوي،
دلیلونه ښه په تفصیل سره بیانوي، د دې لپاره چې تاسو د خپل رب په ملاقات یقین وکړئ
او دی همغه ذات دی چې ځمکه یې غوړولې ده او په هغې کې یې پاخه غرونه او نهرونه جوړکړي دي او له هر |13|3
قسمه مېوو نه یې په دغې کې دوه دوه جوړې پیدا کړي دي، هغه په شپې سره ورځ پټوي، بېشکه په دې کې د هغو خلقو
لپاره لازمًا نښې دي چې فکر (او غور) کوي
او په ځمکه کې څنګ‌په څنګ‌پیوستې ټوټې دي او د انګورو باغونه دي او فصلونه دي او د کجورو ونې دي چې له|13|4
یوه بېخه پورته شوي دي او ځینې ځان ته (جدا) بېخ لري، چې په یوه قسم اوبو سره اوبه کولی شي. او مونږ په هغو
کې ځینو ته په نورو باندې په مېوه (او خوند) کې فضیلت ورکوو، بېشکه په دې کې د هغو خلقو لپاره یقینًا نښې دي چې
د عقل نه کار اخلي
او که ته تعجب کوې، نو د دوی (دا) خبره ډېره عجیبه ده چې (وايي:) ایا چې کله مونږ خاورې شو|13|5|ایا نو مونږ
به په رښتیا نوي تخلیق کې یو (بیا به له نوي سره پیدا کولی شو)؟ دوی همغه کسان دي چې په خپل رب سره کافران
شوي دي او دغه کسان دي چې طوقونه به یې په غاړو کې وي او دغه کسان د اور ملګري دي، دوی به په هغه کې تل
ترتله وي
او دوی له تا نه د نېکۍ (رحمت) نه مخکې بدي ژر غواړي او یقینًا له دوی نه مخکې (له عبرته ډك) عذابونه |13|6
تېر شوي دي او بېشکه ستا رب د خلقو لپاره د هغوی د ظلم باوجود یقینًا د لوی مغفرت والا دی او بېشکه ستا رب یقینًا
ډېر سخت عذاب والا دی
او هغه کسان چې کفر یې کړی دی، وايي: ولې په ده باندې د خپل رب له جانبه کومه نښه نه ده نازله کړی |13|7
شوې؟ یقینًا همدا خبره ده چې ته وېروونکی یې او د هر قوم لپاره یو لار ښودونکی دی
الله پوهېږي په هغه څه چې هره ښځه یې (په خپله خېټه کې) اوچتوي او په هغه څه چې رحمونه یې کموي او|13|8
په هغه څه چې زیاتوي یې او هر شی له هغه سره په اندازې سره دی
د غیبو او د ښکاره و عالم دی، ډېر لوی، لوړبرتر دی|13|9
یو شان دي، په تاسو کې چې څوك خبره پټوي او څوك چې یې ښکاره کوي، او هغه څوك چې هغه په شپه کې |13|10
پټېدونکی دی او په ورځ کې ظاهرېدونکی دی
د ده لپاره له مخې نه او د ده له شا نه نوبت په نوبت یو د بل پسې راتلونکي (ملایك) دي چې د الله په |13|11
امر سره د ده ساتنه کوي.، بېشکه الله د هېڅ قوم حالت نه بدلوي تر هغه پورې چې هغوی (پخپله) د خپلو نفسونو حالت
بدل کړي او کله چې الله په یو قوم د بدۍ اراده وکړي، نو د هغې لپاره هېڅ بېرته ګرځېدل نشته او د دوی لپاره له هغه
نه غیر هیڅوك مددګار نشته
دی همغه ذات دی چې تاسو ته بریښنا د وېرولو او طمع درکولو لپاره درښيي او درنې ورېځې پیدا کوي|13|12
او رعد د هغه له حمد سره تسبیح وايي او ملایك (هم) د هغه له وېرې نه او هغه تندرونه لېږي، نو چا ته چې |13|13
وغواړي دا ورته رسوي، په داسې حال کې چې دوی د الله په باره کې جګړه کوي او هغه ډېر سخت سزا والا دی
خاص د هغه لپاره حق بلل دي او هغه (معبودان) چې دوی یې له هغه نه پرته بلي؛ هغه د دوی هېڅ دعا نشي|13|14
قبلولی مګر په شان د هغه کس چې اوبو ته خپل دواړه ورغوي غځونکی وي، د دې لپاره چې هغه د ده خولې ته راورسي،
حال دا چې دغه (اوبه خولې د) ده ته رسېدونکې نه دي او د کافرانو دعا نه ده مګر بېخي په تاوان کې ده
او خاص الله ته سجده کوي هغه څوك چې په اسمانونو او ځمکه کې دي په خوښه او په زور او د هغوی سیوري|13|15
(هم سجده کوي) سبا او بېګاه
ته (دوی ته) ووایه: د اسمانونو او ځمکې رب څوك دی؟ ته ووایه: الله دی، (نو ورته) ووایه: ایا نو تاسو له |13|16
هغه نه غیر نور کار سازان (دوستان) جوړکړي دي چې د خپلو ځانونو لپاره نه د نفعې اختیار لري او نه د ضرر (لرې
کولو) ته ووایه: ایا ړوند او بینا سره برابر دي؟ بلکې (دا ورته ووایه:) ایا سره برابرې دي تیارې او رڼا.، یا دوی د الله
لپاره داسې شریکان مقرر کړي دي چې د هغه د پیدا کولو په شان پیدا کول یې کړي دي، بیا په دوی باندې پیدا کول
مشتبه شوي دي؟ ته ووایه: الله د هر شي پیدا کوونکی دی او هم هغه یو دی، ډېر غالب دی
هغه له بره نه اوبه نازلې کړې، نو خوړونه په خپلې اندازې سره وبهېدل، نو سیلاب اوچت شوی ځګ‌راپورته کړاو|13|17
له هغو څیزونو نه هم چې دوی پرې په اور کې د ګاڼې، یا سامان جوړولو لپاره بلول کوي، د دې په مثل ځګ‌وي.،
همدارنګه الله (مثال د) حق او باطل بیانوي، نو هر چې ځګ‌دی، نو هغه بې کاره لاړشي او هر چې هغه څیز دی چې
خلقو ته فایده رسوي، نو هغه په ځمکه کې پاتې کېږي، همدارنګه الله مثالونه بیانوي

13|18| هم د هغو کسانو لپاره نېکه بدله ده چې د خپل رب حکم یې قبول کړی دی او هغه کسان چې د هغه حکم یې نه دی قبول کړی که له دوی سره په رښتیا هر هغه څه وي چې په ځمکه کې دي ټول او د ده په مثل نور هم له ده سره وي (، نو) خامخا به دوی هغه په فدیه کې ورکړي، دغه کسان دي چې د دوی لپاره بد حساب دی او د دوی استوګنځای جهنم دی او هغه بد ارام ځای دی

13|19| ایا نو هغه څوك چې په دې پوهېږي چې بېشکه هغه (قرآن) چې تا ته د خپل رب له جانبه نازل کړی شوی دی، حق دی، د هغه چا په شان دی چې هغه ړوند دی؟ یقینًا همدا خبره ده چې نصیحت د خالصو عقلونو والا اخلي

13|20| هغه کسان چې د الله وعده پوره کوي او پخه وعده نه ماتوي

13|21| او هغه کسان چې هغه څه وصل کوي چې الله د هغه د میلاوولو حکم کړی دی او له خپل رب څخه وېرېږي او له بد حساب نه وېره کوي

13|22| او هغه کسان چې د خپل رب د مخ لټونې لپاره یې صبر کړی دی او لمونځ یې قایم کړی دی او له هغه څه نه یې چې مونږ ورته ورکړي دي؛ په پټه او ښکاره انفاق کړی دی او هغوی په نېکۍ سره بدي دفع کوي دغه کسان چې دي د دوی لپاره د اخرت ښه انجام دی

13|23| چې د تل اوسېدلو جنتونه دي، دوی به هغو ته داخلېږي، او هغوی هم چې صالح وي د دوی له پلرونو څخه او د دوی له جوړو (ښځو) څخه او د دوی له اولادونو څخه۔ او ملایك به په دوی باندې له هرې دروازې نه ورننوځي

13|24| ستاسو د صبر کولو په سبب دې پر تاسو باندې سلام وي، نو (دا) د اخرت ښه انجام دی (او وایي به)

13|25| او هغه کسان چې د الله عهد ماتوي د هغه (عهد) له پخولو نه وروسته۔ او هغه څه پرېکوي چې الله د هغه د میلاوولو حکم کړی دی او په ځمکه کې فساد کوي، هم دغه کسان چې دي د دوی لپاره لعنت دی او هم د دوی لپاره د اخرت بدي ده

13|26| الله روزي فراخوي چا ته چې وغواړي او تنګوي یې (چا ته چې یې وغواړي) او دوی په دنیایي ژوند خوشحاله شوي دي او دنیایي ژوند د اخرت په مقابله کې نه دی مګر لږه متاع (سامان)

13|27| او وایي هغه کسان چې کفر یې کړی دی: په ده باندې د خپل رب له جانبه کومه نښه (معجزه) ولې نه ده نازله کړی شوې؟ ته (ورته) ووایه: بېشکه الله چې چا ته وغواړي ګمراه کوي یې او خپل طرف ته هغه چا ته هدایت کوي چې رجوع وکړي

13|28| هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او د هغوی زړونه د الله په ذکر سره مطمئن کېږي، خبردار شئ! د الله په ذکر سره زړونه مطمئن کېږي

13|29| هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، د دوی لپاره ښه حال دی او ښه استوګنځای دی

13|30| همدارنګه ته مونږ په داسې امت کې لېږلی یې چې یقینًا له هغه نه مخکې ډېر امتونه تېر شوي دي، د دې لپاره چې ته دوی ته هغه (قرآن) ولولې چې مونږ تا ته وحي کړی دی، په داسې حال کې چې دوی په رحمٰن سره کفر کوي، ته ووایه: هغه زما رب دی، له هغه نه غیر د عبادت هېڅ لایق نشته، خاص په هم ده باندې ما توکل کړی دی او خاص هم ده ته زما بېرته ورتله دي

13|31| او که بېشکه قرآن چې دی (داسې شي چې) په ده سره غرونه روان کړی شي، یا په ده سره ځمکه ټوټې کړی شي، یا په ده سره مړي په خبرو راوستلی شي۔ (بیا به هم دوی ایمان رانه وړي) بلکې امر (اختیار) ټول خاص الله لپاره دی، ایا نو هغه کسان چې ایمان یې راوړرو (د دغو خلقو له ایمان نه) نا امېده شوي نه دي، (حال دا چې دغه مومنان پوهېږي چې) که الله غوښتلی، نو یقینًا ټولو خلقو ته به یې هدایت کړی و۔ او هغه کسان چې کفر یې کړی دی، همېشه به دوی ته د خپلو کړو عملونو په سبب زړه ټکوونکی (عذاب) رسېږي، یا به د دوی کورونو ته نژدې راکوزېږي، تر هغه پورې چې د الله وعده راشي، بېشکه الله د وعدې خلاف نه کوي

13|32| او یقینًا یقینًا له تا نه مخکې رسولانو پورې استهزا (او مسخرې) شوې وې، نو ما کافران شویو خلقو ته مهلت ورکړ، بیا مې هغوی ونیول، نو (بیا) زما عذاب څنګه و؟

13|33| ایا نو هغه ذات چې ولاړ (او نګران) دی پر هر نفس باندې سره د هغه عمل چې هغه کړی دی (نو بل څوك د ده برابر کېدی شي؟) او دوی د الله لپاره شریکان مقرر کړل، ته (ورته) ووایه: تاسو د دوی نومونه (او صفتونه) ذکر کړئ، یا تاسو هغه (الله) ته د هغه څه خبر ورکوئ چې هغه یې په ځمکه کې نه پېژني، بلکې تاسو په ظاهره وینا سره (تش په خولې، بې دلیله دوی شریکان کوئ) بلکې کافران شویو کسانو ته خپل مکرونه (او دروغ) ښایسته کړی شوي دي او له سمې لارې نه بند کړی شوي دي او هغه څوك چې الله یې ګمراه کړي، نو د هغه لپاره هېڅ هدایت ورکوونکی نشته

13|34| شته دی د دوی لپاره عذاب په دنیایي ژوند کې او خامخا د اخرت عذاب ډېر سخت دی، او د دوی لپاره به د الله (له عذاب) نه هېڅ ساتونکی نه وي

13|35| د هغه جنت حال چې له متقیانو سره یې وعده شوې ده (دا دی چې) د هغه له لاندې ولې بهېږي، د هغه مېوې همېشنۍ دي او د هغه سیوری هم، دغه (جنت) د هغو کسانو انجام (او د رجوع ځای) دی چې پرهېزګاري کوي او د کافرانو انجام اور دی

13|36| او هغه کسان چې مونږ هغوی ته (له تا نه مخکې) کتاب ورکړی دی، هغوی په هغه (کتاب، قرآن) باندې خوشحالېږي چې تا ته نازل کړی شوی دی، او (د اهل کتابو) په ډلو کې ځینې هغه دي چې د ده ځینې برخه نه مني، ته (دوی ته) ووایه: ما ته په دې سره حکم شوی دی چې زه د الله عبادت کوم او له هغه سره شریك ونه نیسم، خاص د هغه طرف ته بلنه کوم او خاص هم ده ته زما ورتله دي

13|37| او همداسې مونږ دا (قرآن) نازل کړی دی، په عربۍ ژبه حکم کوونکی او قسم دی که ته د دوی د خواهشاتو پېروي وکړې وروسته له دې چې تا ته علم راغلی (، نو) تا لپاره به د الله په مقابله کې نه هېڅ کارساز وي او نه بچ کوونکی

13|38| او یقینًا یقینًا مونږ له تا نه مخکې رسولان لېږلي وو او مونږ دوی ته ښځې او اولادونه ورکړي وو، او د هېڅ رسول لپاره دا اختیار نه و چې کومه معجزه راوړي مګر د الله په اذن (او حکم) سره۔، د هرې یوې مودې لپاره یو لیك دی

13|39| الله محوه کوي هغه چې اراده یې وکړي او ثابتوي یې او له هغه سره اصل د کتاب دی

13|40| او که لازمًا مونږ تا ته ځینې له هغه (عذاب) نه وښیو چې دوی ته یې مونږ وعده ورکوو، یا خامخا مونږ تا وفات کړو، نو په تا خو یواځې تبلیغ کول دي او پر مونږ باندې حساب کول دي

13|41| ایا دوی نه ګوري چې یقینًا مونږ ځمکې ته راځو چې د هغې له اطرافو نه یې کموو او الله حکم کوي، هیڅوك د هغه د حکم رد کوونکی نشته او هغه ډېر ژر حساب کوونکی دی

13|42| او تحقیق هغو (کافرانو) مکر کړی و چې له دې (کافرانو) نه مخکې وو، نو خاص الله لره دي پټتدبیرونه ټول،

هغه پوهېږي په هغه څه چې هر نفس یې کوي، او کافران به ژر پوه شي چې د چا لپاره د اخرت ښه انجام دی
او کافران شوي خلق وايي: ته رسول نه یې، ته (ورته) ووایه: زما په مینځ کې او ستاسو په مینځ کې د ګواه 13|43|
په ډول الله ښه کافي دی او هغه څوك (هم) چې له هغه سره د کتاب علم دی
الف، لام، را، (دا) کتاب دی چې مونږ تا ته نازل کړی دی، د دې لپاره چې ته خلق له تیارو نه رڼا ته وباسې د 14|1|
دوی د رب په اذن سره، د ډېر غالب، ښه ستایل شوي ذات لارې ته
چې الله دی، هغه چې خاص د هغه لپاره دي څه چې په اسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه کې دي او کافرانو 14|2|
ته له ډېر سخت عذاب نه هلاکت دی
هغه کسان چې دنیایي ژوند په اخرت باندې غوره ګڼي او د الله له لارې نه بندول کوي او په دې کې کوږوالی 14|3|
لټوي، دغه کسان په ډېرې لرې ګمراهۍ کې دي
او مونږ هېڅ یو رسول نه دی لېږلی مګر د خپل قوم په ژبه، د دې لپاره چې دوی ته بیان (او وضاحت) وکړي، بیا 14|4|
نو الله ګمراه کوي هغه څوك چې یې وغواړي او هدایت ورکوي هغه چا ته چې یې وغواړي، او هم دی ښه غالب، ښه
حکمت والا دی
او یقینًا یقینًا مونږ موسیٰ په خپلو معجزو سره لېږلی و چې خپل قوم له تیارو نه رڼا ته راوباسه او دوی ته د الله 14|5|
د ورځو یادونه وکړه، بېشکه په دې کې خامخا د هر ښه صبر کوونکي، ډېر شکر کوونکي لپاره نښې دي
او کله چې موسیٰ خپل قوم ته وویل: تاسو د الله هغه نعمت رایاد کړئ چې پر تاسو باندې شوی دی، کله چې 14|6|
یې تاسو له اٰلِ فرعون نه خلاص کړئ چې هغوی به تاسو ته ډېر سخت عذاب دررساوه او ستاسو زامن به یې حلالول او
ستاسو ښځې (لوڼه) به یې ژوندۍ پرېښودلې او په دې کې ستاسو د رب له جانبه ډېر لوی ازمېښت و
او کله چې ستاسو رب اعلان وکړچې قسم دی که تاسو شکر وباسئ (، نو) زه به خامخا هرومرو تاسو ته اضافه 14|7|
وکړم او قسم دی که تاسو ناشکري وکړئ، نو بېشکه زما عذاب خامخا ډېر سخت دی
او موسیٰ وویل: که کافران شئ تاسو او هغه څوك چې په ځمکه کې دي، ټول، نو بېشکه الله خامخا ډېر بې پروا، 14|8|
ډېر ستایل شوی دی
ایا تاسو ته د هغو خلقو خبر نه دی راغلی چې له تاسو نه مخکې وو، چې د نوح قوم او عادیان او ثمودیان وو او 14|9|
هغه کسان چې له دوی نه پس وو، چې یواځې الله پر هغوی عالم دی، دوی ته خپلو رسولانو ښکاره دلیلونه راوړي وو، نو
دوی خپل لاسونه خپلو خولو ته وګرځول او ویې ویل: بېشکه مونږ کافران شوي یو په هغه څه چې تاسو په هغه سره
رالېږل شوي یئ او بېشکه مونږ یقینًا د هغه څه په هکله چې تاسو مونږ هغه ته بلئ په اضطراب اچوونکي شك کې یو
د دوی رسولانو وویل: ایا د الله په باره کې شك دی، چې د اسمانونو او ځمکې پیدا کوونکی دی؟ هغه تاسو 14|10|
رابلي، د دې لپاره چې هغه تاسو لپاره ستاسو څه ګناهونه وبخښي او تاسو مقررې نېټې ته وروسته کړي۔، دوی وویل: نه
یئ تاسو مګر زمونږ په شان بشر، تاسو غواړئ چې مونږ له هغه څه نه منع کړئ چې زمونږ پلرونو یې عبادت کاوه، نو
تاسو مونږ ته ښکاره دلیل (معجزه) راوړئ
دوی ته خپلو رسولانو وویل: مونږ نه یو مګر ستاسو په شان بشر، او لېکن الله په خپلو بنده ګانو کې چې په چا 14|11|
وغواړي احسان کوي او مونږ ته له سره اختیار نشته چې تاسو ته کوم دلیل (معجزه) راوړو مګر د الله په حکم سره۔ او
لازم ده چې خاص په الله باندې مومنان توکل وکړي
او مونږ ته څه عذر دی چې مونږ به په الله توکل نه کوو، حال دا چې هغه مونږ ته د خپلو لارو هدایت کړی دی 14|12|
او خامخا هرومرو به مونږ په هغو تکلیفونو صبر کوو چې تاسو یې مونږ ته راکوئ، او لازم ده چې خاص په الله باندې توکل
کوونکي توکل وکړي
او کافران شویو خلقو خپلو رسولانو ته وویل: خامخا هرومرو به مونږ تاسو له خپلې ځمکې نه وباسو، یا به خامخا 14|13|
هرومرو تاسو زمونږ دین ته راګرځئ، نو دغو (رسولانو) ته خپل رب وحي وکړه چې خامخا ضرور به مونږ ظالمان هلاکوو
او خامخا ضرور به مونږ له دوی نه پس تاسو په دغه ځمکه کې واوسوو، دغه (د ظالمانو هلاکول او د نېکانو 14|14|
اوسول حق دي) د هغه چا لپاره چې زما په وړاندې له ودرېدلو نه وېرېږي اوزما له وعید نه وېرېږي
او هغوی (رسولانو) فتح وغوښته او هر متکبر سرکشه نامراده شو 14|15|
چې د هغه په وړاندې جهنم دی او په هغه به د وینو زوبو اوبه څښولی شي 14|16|
چې هغه به په تکلیف سره ګوټ ګوټ څښي او نژدې به نه وي چې هغه تېرې کړي او ده ته به له هره ځایه 14|17|
مرګ راشي، حال دا چې هغه به مړکېدونکی نه وي او د ده شا او مخې ته به ډېر سخت عذاب وي
حال د هغو کسانو چې په خپل رب سره کافران شوي دي، د دوی عملونه د هغه ایرو په شان دي چې په سخته 14|18|
بادي ورځ کې پرې تیز باد راوالوځي، دوی به له خپلو کړو عملونو نه په هېڅ شي قادره نشي۔، همدغه ډېره لرې ګمراهي ده
ایا ته نه وینې چې بېشکه الله اسمانونه او ځمکه په حقه سره پیدا کړي دي، که هغه وغواړي (، نو) تاسو به 14|19|
ختم کړي او نوي خلق به راولي
او دغه (کار) په الله باندې هېڅ ګران نه دی 14|20|
او دوی به ټول الله ته ظاهر شي، نو کمزوران به هغو کسانو ته ووايي چې کبر او لويي به يې کوله 14|21| بېشکه مونږ
ستاسو پیروي کوونکي وو، نو ایا تاسو زمونږ څخه د الله له عذاب نه څه شی لرې کوونکي یئ؟ هغوی به ووايي: که الله
مونږ ته هدایت کړی وی (نو) مونږ به خامخا تاسو ته لار ښوونه کړې وی، پر مونږ برابر دي که مونږ شور او فریاد وکړو،
یا مونږ صبر وکړو، زمونږ لپاره هېڅ د خلاصي ځای نشته
او کله چې د خبرې فیصله وشي، شیطان به ووايي: بېشکه الله له تاسو سره وعده کړې وه حقه وعده او ما له 14|22|
تاسو سره وعده کړې وه، نو ما له تاسو سره خلاف وکړو، او زما لپاره پر تاسو باندې هېڅ غلبه نه وه غیر له دې نه چې
ما تاسو راوبللئ، نو تاسو زما بلنه قبوله کړه (اوس) نو تاسو ما مه ملامتوئ او (بلکې) خپل ځانونه ملامته کړئ، نه زه
ستاسو فریادرس یم او نه تاسو زما فریاد رسان یئ، بېشکه زه کافر (او بېزاره) شوی یم په هغه څه چې تاسو زه (له الله
سره) شریك کړی وم له دې نه مخکې۔، بېشکه دا ظالمان چې دي د هغوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
او هغه کسان به چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي داسې جنتونو ته داخل کړی شي چې د 14|23|
هغو له لاندې ولې بهېږي، په دې حال کې چې دوی به په هغو کې تل ترتله وي، د خپل رب په حکم سره۔ او د دوی
پیشکشي به په دغو (جنتونو) کې سلام وي
ایا ته نه وینې چې الله څنګه یو مثال بیانوي: پاکیزه کلمه (چې لا اله الا الله ده) د هغې پاکیزه ونې په شان 14|24|
ده چې د هغې بېخ کلك وي (په ځمکه کې) او د هغې څانګې په اسمان کې وي
خپله مېوه د خپل رب په حکم سره هر وخت ورکوي۔ او الله د خلقو لپاره مثالونه بیانوي، د دې لپاره چې دوی 14|25|
نصیحت واخلي

14|26| او د خبیثې کلمې (چې د کفر کلمه ده) مثال د خبیثې (بدبویې) ونې دی چې د ځمکې له پاسه نه ویستل شوی وي، چې د هغې لپاره هېڅ قدر قرار نه وي
14|27| الله هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی په ثابته خبره باندې په دنیایي ژوند کې او په اخرت کې او الله ظالمان ګمراه کوي او الله چې څه وغواړي هغه کوي
14|28| ایا تا نه دي کتلي هغو کسانو ته چې په ناشکرۍ سره یې د الله نعمت بدل کړاو خپل قوم یې د هلاکت کور ته راکوز کړو
14|29| چې جهنم دی، دوی به په هغه کې داخلېږي او هغه داستوګنې بد ځای دی
14|30|: او دوی د الله لپاره شریکان مقرر کړل، د دې لپاره چې د هغه له لارې نه (خلق) ګمراه کړي، ته (ورته) ووایه تاسو نفع واخلئ، پس بېشکه ستاسو بېرته ورتله (د دوزخ) اور ته دي
14|31| ته زما هغو بنده ګانو ته ووایه چې ایمان یې راوړی دی چې لمونځ دې قایموي او له هغه مال نه دې چې مونږ دوی ته ورکړی دی په پټه او ښکاره انفاق کوي، مخکې له دې نه چې هغه ورځ راشي چې په هغې کې نه اخیستل خرڅول شته او نه دوستي
14|32| الله هغه ذات دی چې اسمانونه او ځمکه یې پیدا کړي دي او له بره نه یې اوبه نازلې کړې دي، پس په هغو سره یې له مېوو نه تاسو لپاره رزق راویستلی دی او تاسو لپاره یې بېړۍ مسخرې کړې دي، د دې لپاره چې هغه (بېړۍ) د هغه په حکم سره په سمندر کې رواني وي، او تاسو لپاره یې نهرونه مسخر کړي دي
14|33| او تاسو لپاره يې لمر او سپوږمۍ په کار لګولي دي، په داسې حال کې چې د قانون مطابق ګرځي او تاسو لپاره یې شپه او ورځ په کار لګولي دي
14|34| او تاسو ته یې له هغو ټیزونو نه چې تاسو هغه غوښتي، ځینې درکړي دي او که تاسو د الله نعمتونه وشمېرئ (نو) تاسو به هغه ونشمېرلی شئ، بېشکه انسان خامخا ډېر ظلم کوونکی، ډېر ناشکره دی
14|35| او (یاد کړه) هغه وخت چې ابراهیم وویل: ای زما ربه! ته دا ښار د امن والا وګرځوه او ما او زما زامن د بتانو له عبادت نه لرې وساته
14|36| بېشکه دوی (بتانو) له خلقو څخه ډېر زیات (خلق) ګمراه کړي دي، نو چا چې زما پیروي وکړه، نو بېشکه هغه زما څخه دی او چا چې زما نافرماني وکړه، نو بېشکه ته ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی یې
14|37| ای زمونږه ربه! بېشکه ما واوسول خپل ځینې بچې په داسې ناو (دره) کې چې د فصل والا نه دی، ستا د عزتمن کور په خوا کې، ای زمونږ ربه! د دې لپاره چې دوی لمونځ قایم کړي، نو ته د ځینو خلقو زړونه راوګرځوه، چې په مینې سره د دوی خوا ته راځغلي او ته دوی ته له مېوو ځنې روزي ورکړه، د دې لپاره چې دوی شکر وباسي
14|38| ای زمونږ ربه! بېشکه ته عالم یې په هغه څه چې مونږ یې پټوو او په هغه څه چې مونږ یې څرګندوو او په الله باندې هېڅ شی نه پټېږي، په ځمکه کې او نه په اسمان کې
14|39| ټوله ثنا خاص د هغه الله لپاره ده چې ما ته یې سره له زوړوالي نه اسمعیل او اسحق رابخښلي دي، بېشکه زما رب خامخا د دعا ښه اورېدونکی دی
14|40| ای زما ربه! ته ما د لمونځ همېشه قایموونکی وګرځوې او زما په اولاد کې هم، ای زما ربه! او ته زما دعا قبوله کړې
14|41| ای زمونږ ربه! ته ما وبخښې او زما مور او پلار او مومنان په هغې ورځ چې حساب قایمېږي
14|42| او ته په الله باندې له سره (دا) ګمان مه کوه چې هغه غافله دی له هغو کارونو نه چې ظالمان یې کوي، بېشکه همدا خبره ده چې هغه، دوی هغې ورځې ته وروسته کوي چې په هغې کې به سترګې خلاصې پاتې شي
14|43|، چې منډې وهونکي به وي، د خپلو سرونو اوچت نیوونکي به وي، دوی ته به د خپلو سترګو رپول بېرته نه راګرځي او د دوی زړونه به (له عقل او فهم نه) تش وي
14|44| او ته خلق له هغې ورځې نه ووېروه چې دوی ته به (په هغې کې) عذاب راشي، نو وایي به هغه کسان چې ظلم یې کړی دی-: ای زمونږ ربه! ته مونږ تر نژدې نېټې پورې وروسته کړه (مهلت راکړه) ستا بلنه به قبوله کړو او د رسولانو پیروي به وکړو، (الله به وایي:) ایا تاسو نه وئ چې مخکې له دې نه به مو قسم کاوه چې تاسو لپاره هېڅ زوال نشته
14|45| او تاسو د هغو کسانو په کورونو کې اوسېدلي وئ چې په خپلو ځانونو به یې ظلم کاوه او تاسو ته (دا خبره) ښه ښکاره شوې وه چې مونږ له هغوی سره څنګه کار کړی و، او تاسو ته مونږ مثالونه بیان کړي وو
14|46| او یقینًا هغوی خپل مکر (او فریب) ښه په کوشش سره وکړ، حال دا چې د دوی مکر الله سره دی، او د دوی مکر داسې نه و چې د هغه په وجه به غرونه زایل شي
14|47| نو ته هیڅکله هم په الله باندې له خپلو رسولانو سره د وعدې خلاف کوونکي ګمان مه کوه، بېشکه الله ډېر غالب، (او) انتقام والا دی
14|48| هغه ورځ چې دغه ځمکه به په بلې ځمکې سره بدله کړی شي او اسمانونه (هم) او دوی (ټول) به (یاده کړه) خاص الله ته چې یو دی، ډېر غالب دی، مخامخ ودرېږي
14|49| او ته به په دغې ورځ کې مجرمان وینې چې یو له بل سره به زولنو کې تړلی شوي وي
14|50| د دوی قمیصونه به د نانزرو وي او د دوی مخونه به اور رالاندې (او پټ) کړي
14|51| د دې لپاره چې الله بدله ورکړي هر نفس ته د هغه څه چې ده کړي دي، بېشکه الله ډېر ژر حساب والا دی
14|52| دا (قرآن) د خلقو لپاره پیغام دی او د دې لپاره چې په ده سره خلق ووېرول شي او د دې لپاره چې دوی په دې پوه شي چې یقینًا همدا خبره ده چې هغه (الله) واحد (بې شریکه) حق معبود دی او د دې لپاره چې د خالصو عقلونو خاوندان نصیحت واخلي
15|1| الف، لام، را، دغه د کتاب او د واضح قرآن ایتونه دي
15|2| ډېر ځلې به ارزو کوي هغه کسان چې کافران شوي دي چې کاش چې دوی مسلمانان وی
15|3| ته دوی پرېږده چې خوري او فایده اخلي او امېدونه یې غافله کړي، نو ژر ده چې دوی به پوه شي
15|4| او مونږه هېڅ یو کلی نه دی هلاك کړی مګر په دې حال کې چې د هغه به لیك (مقرر وخت) معلوم و
15|5| هېڅ امت له خپل وخت نه نه مخکې کېږي او نه وروسته کېږي
15|6| او دوی وویل: ای هغه کسه چې په هغه باندې ذکر نازل کړی شوی دی! یقینًا ته خو لیونی یې
15|7| ولې ته مونږ ته ملایك نه راولې! که چېرې ته له رښتینو څخه یې
15|8| مونږ ملایك نه نازلوو مګر په حقه سره او دوی به په دغه وخت کې مهلت ورکړی شوي نه وي (!ای خلقو واورئ)
15|9| بېشکه هُم مونږ پخپله ذکر نازل کړی دی او بېشکه مونږ د ده خامخا ساتونکي یو

15|10|او یقینًا یقینًا مونږ له تا نه مخکې د ړومبنیو خلقو په ډلو کې (رسولان) لېږلي وو
15|11|او دوی ته به هېڅ یو رسول نه راته مګر دوی به په هغه پورې مسخرې کولې
15|12|همدارنګه مونږ دا خبره د مجرمانو په زړونو کې ننباسو
15|13|دوی په ده ایمان نه راوړي او یقینًا د پخوانیو (کافرو) طریقه تېره شوې ده
15|14|او که مونږ په دوی باندې له اسمان نه کومه دروازه پرانستلې وی، بیا دوی په هغې کې تل ختلی
15|15|دوی به خامخا ویل چې همدا خبره ده چې زمونږ سترګې تړل شوې دي، بلکې مونږ جادو کړی شوي خلق یو
15|16|او یقینًا یقینًا مونږ په اسمان کې برجونه پیدا کړي دي او مونږ هغه د کتونکو لپاره ښایسته کړی دی
15|17|او مونږ هغه ساتلی دی له هر شیطان ویشتل شوي نه
15|18|مګر هغه (شیطان) چې اورېدل شوې خبره غلا کړي، نو په هغه پسې شي یوه ښکاره شعله
15|19|او ځمکه، مونږ هغه غځولې ده او مونږ په هغې کې غرونه غورځولي دي او مونږ په هغې کې هر اندازه کړی شوی
شی زرغون کړی دی
15|20|او مونږ تاسو لپاره په هغې کې معیشتونه پیدا کړي دي او هغه هم چې تاسو هغه ته روزي ورکوونکي نه یئ
15|21|او نشته هېڅ څیز مګر زمونږ سره د هغه خزانې دي او مونږ هغه نه نازلوو مګر په معلومې اندازې سره
15|22|او مونږ هواګانې لېږلې دي، چې بلاربوونکې دي، پس مونږ له بره اوبه نازلې کړې، نو مونږ هغه په تاسو وڅښولې
او تاسو دغو (اوبو) لره خزانه کوونکي نه یئ
15|23|او بېشکه مونږ، یقینًا همدا مونږ ژوندي کول کوو او مړۀ ورکوو او همدا مونږ وارثان یو
15|24|او یقینًا یقینًا مونږ په تاسو کې مخکې کېدونکي پېژندلي دي او یقینًا یقینًا مونږ وروسته کېدونکي (هم) پېژندلي دي
15|25|او بېشکه ستا رب، هغه به دوی راټولوي، بېشکه هغه ښه حکمت والا، ښه عالم دی
15|26|او یقینًا یقینًا مونږه انسان پیدا کړی دی له کړنګېدونکې وچې خټې نه، چې له تورې سخا کړی شوې خټې ځنې وه
15|27|او جانّ (پلار د پېریانو) مونږ هغه له ده نه مخکې د بې لوګې اور څخه پیدا کړی دی
15|28|او کله چې ستا رب وویل: بېشکه زه د یو بشر پیدا کوونکی یم د کړنګېدونکې وچې خټې نه چې له تورې سخا
کړی شوې خټې ځنې ده
15|29|نو کله چې زه هغه برابر کړم او په هغه کې له خپله روح پُو کړم، نو تاسو هغه ته پرېوځئ، سجده کوونکي
15|30|نو ملایکو ټولو عامو سجده وکړه
15|31|له ابلیس نه غیر، هغه له دې نه انکار وکړچې له سجده کوونکو سره ملګری شي
15|32|ویې ویل: ای ابلیسه! تا ته څه عذر دی چې ته له سجده کوونکو سره نه ملګری کېږې؟
15|33|هغه وویل: زه داسې نه یم چې بشر ته سجده وکړم چې تا هغه پیدا کړی دی له کړنګېدونکو وچو کودرو نه، چې
له تورې سخا شوې خټې ځنې و
15|34|وفرمایل: (الله) نو ته ووځه له دې ځای نه، پس یقینًا ته رټل شوی یې
15|35|او بېشکه په تا باندې د قیامت د ورځې پورې لعنت دی
15|36|هغه وویل: ای زما ربه! نو ته ما ته د هغې ورځې پورې مهلت راکړه چې خلق به بیا ژوندي کولی شي
15|37|ویې ویل: پس یقینًا ته له مهلت ورکړی شویو څخه یې
15|38|د معلوم وخت تر ورځې پورې
15|39|ویې ویل: ای زما ربه! په سبب د دې چې تا زه ګمراه کړم خامخا هرومرو به زه په ځمکه کې د دوی لپاره
ښکلې کول کوم او خامخا هرومرو به زه دوی ټول ګمراه کوم
15|40|مګر په دوی کې ستا خالص کړی شوي بنده ګان
15|41|ویې فرمایل: دا لار ده چې تر ما پورې نېغه ده
15|42|بېشکه زما بنده ګان چې دي نشته تا لپاره په دوی باندې هېڅ غلبه مګر هغه چې ستا پیروي کوي له ګمراهانو
څخه
15|43|او بېشکه جهنم، خامخا د دوی د ټولو د وعدې ځای دی
15|44|د هغه اوه دروازې دي، د هرې دروازې لپاره به تقسیم (بېله) کړی شوې برخه وي له دوی نه
15|45|بېشکه متقیان به په باغونو او چینو کې وي
15|46|تاسو دغو ته په سلامتۍ سره ننوځئ، په داسې حال کې چې په امن کې به یئ
15|47|او مونږ به وباسو هغه کینه چې د دوی په سینو کې وي، په داسې حال کې چې وروڼه به وي، په تختونو به یو
بل ته مخامخ ناست وي
15|48|دوی ته به په دغو (جنتونو) کې هېڅ تکلیف (ستړې والی) نه رسېږي او نه به دوی له دغو نه له سره وېستل
شوي وي
15|49|ته زما بنده ګانو ته خبر ورکړه چې بېشکه زه، همدا زه ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی یم
15|50|او دا چې بېشکه زما عذاب، هم هغه ډېر دردوونکی عذاب دی
15|51|او ته دوی ته د ابراهیم د مېلمنو په باره کې خبر ورکړه
15|52|کله چې هغوی په ده ورننوتل، نو دوی وویل: (مونږ سلام وایو) سلام ویل: هغه وویل: بېشکه مونږ له تاسو
څخه وېرېدونکي یو
15|53|هغوی وویل: ته مه وېرېږه، بېشکه مونږ تا ته د ډېر پوه هلك زېری درکوو
15|54|هغه وویل: ایا تاسو ما ته زېری راکړ، سره له دې چې ما ته زوړوالی (بوډاوالی) را رسېدلی دی، نو تاسو په
کومه وجه زېری راکوئ؟
15|55|هغوی وویل: مونږ تا ته په حقه سره زېری درکړی دی، نو ته له ناامېدانو نه مه کېږه
15|56|هغه وویل: له ګمراهانو نه غیر (بل) څوك دی چې د خپل رب له رحمت نه به نا امېده کېږي!
15|57|هغه وویل: نو ستاسو (نور) څه مقصد دی، ای رالېږل شویو؟
15|58|هغوی وویل: یقینًا مونږ د مجرم قوم په طرف رالېږل شوي یو
15|59|غیر له آل لوط نه، بېشکه مونږ خامخا هغوی ټولو ته نجات ورکوونکي یو
15|60|د هغه له ښځې نه غیر، مونږ دا فیصله کړې ده چې یقینًا هغه به لازمًا له وروسته پاتې کېدونکو څخه وي (خو)
15|61|نو کله چې د لوط آل ته رالېږل شوي (ملایك) راغلل
15|62|هغه وویل: بېشکه تاسو یو ناپېژندګلو خلق یئ
15|63|هغوی وویل: بلکې مونږ تا ته هغه (عذاب) راوړی دی چې دوی به په هغه کې شك کاوه

15|64| او مونږ تا ته حق راوړی دی او بېشکه مونږ یقینًا رښتیني یو
15|65| نو ته خپل اهل د شپې په یوه حصه کې بوځه او ته د دوی شا ته ورپسې ځه او په تاسو کې دې هیڅوك ببرته
نه ګوري او ځئ هغه ځای ته چې تاسو ته یې حکم کېږي
15|66| او مونږ هغه ته د دې کار فیصله وحي کړه چې یقینًا د دې خلقو بېخ پرې کېدونکی دی، په دې حال کې چې دوی
به په سبا کې داخلېدونکي وي
15|67| او د ښار اوسېدونکي راغلل چې ډېره خوشحالي یې کوله
15|68| وویل (لوط): بېشکه دا زما مېلمانه دي، نو تاسو ما مه شرموئ
15|69| او له الله نه ووېرېږئ او ما مه سپکوئ
15|70| هغوی وویل: ایا ته مونږ د خلقو (د پناه ورکولو) نه نه وې منع کړی؟
15|71| هغه وویل: دا زما لوڼه دي که تاسو (له دوی سره نکاح) کوونکي یئ
15|72| ستا په عمر مې دې قسم وي! بېشکه دوی خامخا به خپلې مستۍ (نشه) کې سرګردان دي
15|73| نو دوی یو هیبت ناك غږ ونیول، په داسې حال کې چې د لمرختو په وخت کې داخلېدونکي وو
15|74| نو مونږ د هغه (ښار) پورته طرف ښکته طرف وګرځاوه او په دوی باندې مونږ د کوټګاڼو کاڼي وورول
15|75| بېشکه په دې کې خامخا د پوهو، عبرت اخیستونکو لپاره نښې دي
15|76| او بېشکه دغه (ښاریه) خامخا په سمه (چلنده) لار کې پرته ده
15|77| بېشکه په دې کې د مومنانو لپاره خامخا غټه نښه ده
15|78| او بېشکه شان دا دی چې د ځنګل والا یقینًا ظالمان وو
15|79| نو مونږ له هغوی نه انتقام واخیست او بېشکه دغه دواړه (ښارونه) په لویه ښکاره لار کې پراته دي
15|80| او یقینًا یقینًا حجر والاو د رسولانو تکذیب کړی و
15|81| او مونږ هغوی ته خپلې نښې ور (ښکاره) کړې وې، نو دوی له هغو نه مخ ګرځوونکي وو
15|82| او دوی به له غرونو څخه کوټې توږلې، په دې حال کې چې په امن به وو
15|83| نو دوی یو هیبتناك غږ ونیول، په داسې حال کې چې په سبا کې داخلېدونکي وو
15|84| نو د دوی په کار رانغلل هغه (شیان) چې دوی به حاصلول
15|85| او مونږ اسمانونه او ځمکه او هغه څه چې د دې دواړو په مینځ کې دي؛ نه دي پیدا کړي مګر په حقه سره او
بېشکه قیامت خامخا راتلونکی دی، نو ته (له دوی څخه) څنګوکړه په ښکلو څنګکولو سره
15|86| بېشکه ستا رب، هم دی ښه پیداکوونکی، ښه علم والا دی
15|87| او یقینًا یقینًا مونږ تا ته بیا بیا لوستل کېدونکي اوه ایتونه درکړي دي او عظیم قرآن (هم)
15|88| او ته خپلې سترګې هغو شیانو ته مه ور اوږدې کوه (مه پورته کوه) چې مونږ په هغو سره فایده ورکړې ده دغو
خلقو ته، چې قسم قسم شیان دي او په دوی باندې مه غمګین کېږه او خپل وزر د مومنانو لپاره ښکته کړه
15|89| او ته ووایه: بېشکه زه چې یم، هم دا زه ښکاره وېروونکی یم
15|90| لکه څنګه چې مونږ نازل کړی و په تقسیموونکو باندې (له داسې عذابه)
15|91| هغه کسان چې قرآن یې ټوټې ټوټې کړی و
15|92| نو قسم دی په رب ستا چې خامخا هرومرو به مونږ له دوی ټولو څخه تپوس کوو
15|93| د هغو کارونو په باره کې چې دوی به کول
15|94| نو ته ښه ښکاره بیان کړه هغه څه چې تا ته یې حکم کولی شي او له مشرکانو نه مخ واړوه
15|95| بېشکه مونږ ستا لپاره استهزا کوونکو ته کافي شوي یو
15|96| هغه کسان چې له الله سره نور معبودان مقرروي (شریکوي) نو ژر به دوی پوه شي
15|97| او یقینًا یقینًا مونږ ته معلوم دي چې بېشکه ستا سینه تنګېږي په هغو خبرو چې دوی یې وایي
15|98| نو ته د خپل رب له حمد (ستاینې) سره تسبیح وایه او ته شه له سجده کوونکو څخه
15|99| او د خپل رب عبادت کوه تر هغه پورې چې تا ته یقین (مرګ) راشي
16|1| د الله حکم راغی، نو تاسو هغه په تلوار مه غواړئ، هغه له پاکي ده او هغه ډېر اوچت دی له هغه څه نه چې
دوی یې ورسره شریکوي
16|2| هغه په خپل حکم ملایك له وحي سره نازلوي په هغه چا باندې چې یې وغواړي په خپلو بنده ګانو کې، چې تاسو
(خلق) خبردار کړئ، په دې خبره چې بېشکه شان دا دی چې نشته هېڅ لایق د عبادت مګر زه یم، نو تاسو له ما نه
ووېرېږئ
16|3| هغه اسمانونه او ځمکه په حقه سره پیدا کړي دي، هغه اوچت دی له هغه چې دوی یې ورسره شریکوي
16|4| هغه، انسان له نطفې نه پیدا کړی دی، نو ناڅاپه دغه (انسان) ښه ښکاره سخت جګړه کوونکی دی
16|5| او څاروي، هغه یې پیدا کړي دي، تاسو لپاره په دوی کې د ګرمۍ اسباب او (نورې) ګټې دي او ځینې په دوی کې
تاسو خورئ
16|6| او تاسو لپاره په دوی کې جمال (او ښایست) دی کله چې یې بېرته ماښام (کور ته) راولئ او کله چې یې د
څر لپاره بوځئ
16|7| او دوی ستاسو درانه بارونه پورته کوي هغه ښار ته چې تاسو هغه ته رسېدونکي نه وئ مګر د ځانونو په مشقت
سره، بېشکه ستاسو رب یقینًا ډېر نرمي کوونکی، ښه حده مهربان دی
16|8| او اسونه او قچر او خره (یې پیدا کړي دي،) د دې لپاره چې تاسو په دغو باندې سواره شئ او د زینت لپاره او
پیدا کوي هغه څه چې تاسو یې نه پېژنئ
16|9| او خاص په الله باندې د سمې لارې بیان دی او ځینې په دغو کې کږې دي او که هغه غوښتلی (، نو) لازمًا به
یې تاسو ټولو ته هدایت کړی و
16|10| دی همغه ذات دی چې تاسو لپاره یې له بره نه اوبه نازلې کړې دي، له هغو څخه مشروب دی او له هغو څخه
ونې (واښه) هم دي چې په هغو کې تاسو (څاروي) څروئ
16|11| هغه په دې سره تاسو لپاره فصل او زیتون او کجورې او انګور او هر قسمه مېوې زرغونوي، بېشکه په دوی کې
خامخا لویه نښه ده د هغو خلقو لپاره چې ښه غور فکر کوي
16|12| او هغه مُسَخَّره کړې ده تاسو لپاره شپه او ورځ او لمر او سپوږمۍ،، او ستوري د هغه په حکم سره مسخر دي،
بېشکه په دغو کې خامخا ډېرې نښې دي د هغو خلقو لپاره چې له عقل نه کار اخلي
16|13| او (مسخر کړي یې دي) هغه څه چې تاسو لپاره یې په ځمکه کې پیدا کړي دي، په داسې حال کې چې رنګونه

يې مختلف دي، ببشكه په دوى كې يقينًا لويه نښه ده د هغو خلقو لپاره چې نصيحت قبلوي
16|14| دى همغه ذات دى چې سمندر يې مسخر كړى دى، د دې لپاره چې تاسو له هغه نه تازه غوښه وخورئ او له
هغه نه ګاڼه (زېورات) راوباسئ چې تاسو يې اغوندئ او ته په ده كې بېړۍ وينې، چې اوبه څيرونكې وي او د دې لپاره
چې تاسو د هغه فضل طلب كړئ او د دې لپاره چې تاسو شكر وباسئ
16|15| او هغه په ځمكه كې پاخه غرونه غورځولي دي چې پر تاسو باندې ونه ښوروېږي او (پيدا كړي يې دي) ولې
(نهرونه) او لارې، د دې لپاره چې تاسو لار وموممئ
16|16| او علامې (يې مقرر كړې دي) او په ستورو سره دوى لار مومي
16|17| ايا نو هغه ذات چې پيدا كوي په شان د هغه چا دى چې (څه) نشي پيدا كولى؟ ايا نو تاسو پند نه اخلئ؟
16|18| او كه چېرې تاسو د الله نعمتونه شمېرل شروع كړئ، (، نو) هغه به ونشمېرلى شئ، بېشكه الله يقينًا ډېر
بخښونكى، بې حده رحم كوونكى دى
16|19| او الله ته معلوم دي هغه څه چې تاسو يې پټوئ او هغه څه چې تاسو يې څرګندوئ
16|20| او هغه كسان چې دوى يې له الله نه غير بلي، هغوى هېڅ شى نشي پيدا كولى، حال دا چې دوى پخپله پيداكاوه
شي
16|21| مړه دي، ژوندي نه دي او دوى نه پوهېږي چې كله به دوى بيا راژوندي كولى شي
16|22| ستاسو حق معبود يو معبود دى، نو هغه كسان چې په اخرت ايمان نه راوړي د هغوى زړونه منكر دي او دوى تكبر
كوونكي دي
16|23| حقيقت دا دى چې بېشكه الله پوهېږي په هغه څه چې دوى يې پټوي او په هغه څه چې دوى يې څرګندوي،
بېشكه هغه (الله) تكبر كوونكي نه خوښوي
16|24| او كله چې دوى ته وويل شي: ستاسو رب څه نازل كړي دي؟ دوى وايي: د پخوانيو (خلقو) باطلې افسانې
16|25| د دې لپاره چې دوى خپل پېټي پوره پورته كړي د قيامت په ورځ او د هغو خلقو له پېټو نه (هم) چې دوى يې
په جهالت سره ګمراه كوي، خبردار شئ! بد دى هغه څيز چې دوى يې باروي
16|26| يقينًا له دوى نه مخكې خلقو مكر كړى و، نو الله د دوى عمارتونو ته له بنيادونو نه راغى، نو په دوى باندې د
دوى له پاسه چتونه راپرېوتل او دوى ته عذاب له هغه ځايه راغى چې دوى نه پوهېدل
16|27| بيا به هغه د قيامت په ورځ دوى رسوا كوي او وايي به: زما هغه شريكان چېرته دي چې تاسو به د هغوى په
باره كې مخالفتونه كول؟ وبه وايي هغه كسان چې علم ورته وركړشوى دى: بېشكه په نن ورځ كې رسوايي او بدي په
كافرانو باندې ده
16|28| هغه كسان چې ملايك يې (روح) قبضوي، په داسې حال كې چې دوى په خپلو ځانونو ظلم كوونكي وي، نو دوى به
روغه (تسليمي) وړاندې كړي چې مونږ هېڅ بد عمل نه كاوه، ولې نه! بېشكه الله ښه پوه دى په هغو عملونو چې تاسو
به كول
16|29| نو تاسو د جهنم په دروازه كې ننوځئ، په داسې حال كې، چې په ده كې به همېشه وئ، نو يقينًا د تكبر كوونكو
استوګنه بده ده
16|30| او هغو كسانو ته به وويل شي چې تقوىٰ يې غوره كړې ده: ستاسو رب څه نازل كړي دي؟ هغوى به ووايي: خير
(يې نازل كړى دى). د هغو كسانو لپاره چې په دې دنيا كې يې نېكي كړې ده؛ نېكه بدله ده او يقينًا د اخرت كور ډېر
غوره دى او يقينًا ښه كور د متقيانو دى
16|31| چې د همېشه اوسېدلو جنتونه دي چې دوى به هغو ته داخلېږي، د هغو له لاندې ولې بهېږي، د دوى لپاره په دغو
(جنتونو) كې هغه څه دي چې دوى يې غواړي۔ همدارنګه الله متقيانو ته بدله وركوي
16|32| هغه كسان چې ملايك يې (روح) قبض كوي، په دې حال كې چې هغوى پاك وي، دوى به (ورته) وايي: په تاسو
دې سلام وي، تاسو جنت ته داخل شئ، په سبب د هغو عملونو چې تاسو به كول
16|33| دوى انتظار نه كوي مګر د دې چې دوى ته ملايك راشي، يا ستا د رب حكم راشي، همدارنګه كار كړى و هغو
كسانو چې له دوى نه مخكې وو او الله پر هغوى ظلم نه و كړى او لېكن هغوى په خپلو ځانونو ظلم كاوه
16|34| نو هغوى ته د خپلو عملونو بدي ورسېدله او هغوى ګېركړل هغه څه چې دوى به ورپورې استهزا كوله
16|35| او وويل هغو كسانو چې شرك يې كړى دى: كه چېرې الله غوښتلى (، نو) مونږ به له هغه نه غير د هېڅ شي
عبادت نه و كړى او نه به زمونږ پلرونو او نه به مونږ د هغه (له حكم) نه غير څه شى حرام كړى و، همدارنګې كار كړى
و هغو كسانو چې له دوى نه مخكې وو، نو د رسولانو په ذمه نشته مګر ښكاره رسَوَل
16|36| او يقينًا يقينًا مونږ په هر يو امت كې يو رسول لېږلى و (په دې سره) چې تاسو د الله عبادت كوئ او له
طاغوت نه ځان وساتئ، نو په دوى كې ځينو ته الله هدايت وكړاو ځينې په دوى كې هغه دي چې ګمراهي پرې ثابته
شوه، نو تاسو په ځمكه كې وګرځئ، بيا وګورئ چې د تكذيب كوونكو انجام څنګه و؟
16|37| كه ته د دوى په هدايت راړولو باندې حرص وكړې، نو بېشكه الله هدايت نه كوي هغه چا ته چې هغه يې ګمراه
كړي او د دوى لپاره هېڅوك مددكوونكي نشته
16|38| او دوى په (نوم د) الله باندې قسمونه كوي، خپل پاخه قسمونه، چې الله به هغه څوك بيا راژوندي نه كړي چې
مري، ولې نه! (ژوندي كوي به يې، ځكه چې وعده يې كړې ده) وعده حقه په هغه لازمه او لېكن اكثره خلق نه پوهېږي
16|39| لپاره د دې چې د دوى لپاره هغه شى ښه ښكاره كړي چې دوى په هغه كې اختلاف كوي او لپاره د دې چې
هغه كسان چې كفر يې كړى دى، پوه شي چې يقينًا دوى دروغژن وو
16|40| همدا خبره ده چې زمونږ وينا يو شي ته چې كله يې مونږ اراده وكړو؛ دا ده چې مونږ هغه ته وايو: وشه نو هغه
وشي
16|41| او هغه كسان چې د الله لپاره يې هجرت كړى دى وروسته له دې چې ظلم پرې وكړى شو خامخا به مونږ
دوى ته په دنيا كې ښه ځاى وركړو او يقينًا د اخرت اجر تر ټولو لوى دى، كه چېرې وى دوى چې پوهېدى
16|42| هغه كسان چې صبر يې كړى دى او خاص په خپل رب باندې دوى توكل كوي
16|43| او مونږ له تا نه مخكې نه دي لېږلي مګر سړي چې مونږ هغوى ته وحي كوله، نو تاسو له اهلِ علمو نه تپوس
وكړئ كه چېرې تاسو يئ چې نه پوهېږئ
16|44| په ښكاره معجزو اوكتابونو سره او مونږ تا ته ذكر (وحي) نازل كړى دى، د دې لپاره چې ته خلقو ته هغه څه
ښه واضحه كړې چې دوى ته نازل كړى شوي دي او د دې لپاره چې دوى ښه فكر وكړي
16|45| ايا نو هغه كسان چې ناكاره مكرونه يې كړي دي؛ له دې نه په امن كې شوي دي چې الله دوى په ځمكه كې
ډوب كړي يا دوى ته عذاب له داسې ځايه راشي چې دوى (پرې) نه پوهېږي

16|46| يا دوی ونيسي د خپلو ګرځېدو په وخت کې، نو دوی هيڅکله هم (الله لره) عاجزه کوونکي نه دي
16|47| يا دوی په وېره ونيسي، پس يقينًا ستاسو رب خامخا ډېر نرمي کوونکی، بې حده مهربان دی
16|48| ايا دوی هغه ته نه دي کتلي چې الله کوم شی پيدا کړی دی چې د هغه سيوري له ښي اړخ او چپو اړخونو نه
ګرځي، چې الله ته سجده کوونکي دي، په داسې حال کې چې دوی عاجزي کوونکي دي
16|49| او خاص د الله لپاره سجده کوي هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هغه څه چې په ځمکه کې دي له خوځنده
ځيزونو څخه او ملايك هم په داسې حال کې چې دوی تکبر نه کوي
16|50| دوی له خپل رب څخه وېرېږي چې د دوی له پاسه دی او دوی کوي هغه څه چې دوی ته حکم کاوه شي
16|51| او الله وويل: تاسو دوه معبودان مه نيسئ، همدا خبره ده چې هغه يو معبود دی، نو تاسو خاص له ما نهووېرېږئ
16|52| او خاص د هغه لپاره دي هغه څه چې په اسمانونو او ځمکه کې دي او عبادت خاص هم د ده لپاره دی، همېشه،
ايا نو تاسو غير له الله نه (له بل چا نه) وېرېږئ؟
16|53| او په تاسو چې څه نعمت شوی دی، نو د الله له طرفه دی، بيا چې کله تاسو ته ضرر درورسېږي، نو خاص هغه
ته زاري کوئ
16|54| بيا کله چې هغه له تاسو نه تکليف لرې کړي (، نو) ناڅاپه يوه ډله په تاسو کې له خپل رب سره شريکان
جوړوي
16|55| د دې لپاره چې ناشکري وکړي د هغه څه چې مونږ دوی ته ورکړي دي، نو تاسو فايده واخلئ، پس ژر به تاسو پوه
شئ
16|56| او دوی د هغه څه لپاره چې په هېڅ نه پوهېږي؛ برخه مقرروي په هغه څه کې چې مونږ دوی ته ورکړي دي، قسم
دی په الله چې خامخا له تاسو به هرومرو پوښتنه کېږي، د هغه څه په باره کې چې تاسو به دروغ تړل
16|57| او دوی د الله لپاره لوڼې مقرروي، هغه پاك دی، او د دوی لپاره دي هغه څه چې دوی يې خوښوي
16|58| او کله چې په دوی کې يو ته د لور زېرى ورکړى شي د هغه مخ تك تور شي، په دې حال کې چې له قهره ډك
وي
16|59| له خلقو څخه پټېګرځي د هغه څه د بدۍ په وجه چې ده ته يې زېرى ورکړى شوی دی (او سوچ کوي چې)،
ايا دی دغه (لور) سره له ذلته وساتي، يا هغه په خاورو کې ومنډي، خبردار شئ! بد دي هغه څه چې دوی يې فيصله
کوي
16|60| د هغو کسانو لپاره چې په اخرت ايمان نه راوړي بد مثال دی او خاص د الله لپاره ترټولو لوړمثال دی او هم
هغه ښه غالب، ښه حکمت والا دی
16|61| او که چېرې الله خلق د ظلم په وجه نيولی (، نو) هغه به د دې (ځمکې) په سر هېڅ خوځنده نه و پرېښی
او لېکن هغه دوی تر مقررې نېټې وروسته کوي، نو کله چې د دوی نېټه راشي (بيانو) دوی يوه ګړۍ نه وروسته کېږي او نه
مخکې کېږي
16|62| او دوی د الله لپاره هغه څه ثابتوي چې (پخپله) يې بد ګڼي او د دوی ژبې دروغ بيانوي چې بېشکه د همدوی
لپاره تر ټولو ښه حالت دی، حقيقت دا دی چې بېشکه د همدوی لپاره اور دی او بېشکه همدوی تر ټولو مخکې لېږدول
شوي دي
16|63| قسم دی په الله! يقينًا يقينًا مونږ امتونو ته له تا نه مخکې رسولان لېږلي وو، نو شيطان دوی ته د دوی عملونه
ښکلي کړل، نو نن ورځ همغه د دوی دوست دی او د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
16|64| او مونږ په تا باندې کتاب نه دی نازل کړی مګر د دې لپاره چې ته دوی ته هغه ښه واضحه کړې چې دوی په
هغه کې اختلاف کړی دی۔ او د هغه قوم د هدايت او رحمت لپاره چې ايمان لري
16|65| او الله له بره نه اوبه نازلې کړې دي، بيا يې په هغو سره ځمکه راژوندۍ کړې ده د هغې له مرګ نه پس، بېشکه
په دې کې خامخا لويه نښه ده د هغو خلقو لپاره چې اوري
16|66| او بېشکه تاسو لپاره په څارويو کې خامخا لوی عبرت دی، مونږ تاسو ته در څښوو ځينې له هغو ځيزونو څخه چې
د دوی په ګېډو کې دي د غوشايېو او وينې په مينځ کې خالص شيده (پۍ) چې د څښونکو لپاره له حلق نه په اسانۍ
سره تېرېدونکي دي
16|67| او د کجورو او انګورو له مېوو څخه، تاسو له دغو نه نشه کوونکي او ښکلی رزق جوړوئ، بېشکه په دې کې خامخا
لويه نښه ده د هغو خلقو لپاره چې له عقل نه کار اخلي
16|68| او ستا رب د شاتو مچيو ته په زړه کې واچوله چې په غرونو کې کورونه جوړکړه او په ونو کې او په هغو کې
چې خلق يې لوړجوړوي
16|69| بيا ته خوره له هر قسمه مېوو څخه، نو ته ځه د خپل رب په لارو باندې چې اسانې دي، د دوی له خېټو نه
مشروب راوځي چې رنګونه يې مختلف دي، په ده کې د خلقو لپاره شفا ده، بېشکه په دې کې لويه نښه ده د هغه قوم
لپاره چې ښه فکر کوي
16|70| او الله تاسو پيداکړي يئ، بيا به هغه تاسو وفات کوي او په تاسو کې ځينې هغه دي چې ډېر خوار ژوندون ته
ورګرځولی شي، د دې لپاره چې له علم نه بعد په هېڅ شي پوه نشي، بېشکه الله ښه عالم، ښه قادر دی
16|71| او الله ستاسو ځينې په ځينو نورو باندې په رزق کې غوره کړي دي، نو هغه کسان چې غوره کړی شوي دي
هغوی خپل رزق لره ورګرځوونکي نه دي په هغو کسانو باندې چې دوی يې مالکان شوي دي، نو دوی په ده کې برابر دي؟
ايا نو د الله په نعمت سره دوی انکار کوي
16|72| او الله تاسو لپاره ستاسو له جنسه جوړې پيدا کړي دي او تاسو لپاره يې ستاسو له جوړو نه زامن او لمسي پيدا
کړي دي او تاسو ته يې د پاکيزه ځيزونو څخه روزي درکړې ده، ايا نو په باطل باندې دوی ايمان راوړي او د الله په نعمت
سره دوی کفر کوي
16|73| او دوی له الله نه غير د هغو ځيزونو عبادت کوي چې د دوی لپاره اختيار نه لري د هېڅ رزق د اسمانونو او
ځمکې نه د هېڅ شي او نه دوی طاقت لري
16|74| نو تاسو د الله لپاره مثالونه مه بيانوئ، بېشکه الله پوهېږي او تاسو نه پوهېږئ
16|75| الله يو مثال بيانوي چې يو مملوك مريی دی چې په هېڅ شي قدرت نه لري او (بل) هغه څوك دی چې مونږ
هغه ته له خپل جانبه ښکلی رزق ورکړی دی، نو هغه له ده نه په پټه او ښکاره انفاق کوي، ايا دوی سره برابرېږي؟ ټولې
ستاينې خاص د الله لپاره دي، بلکې د دوی زياتره نه پوهېږي
16|76| او الله يو مثال بيانوي چې دوه سړي دي، په دواړو کې يو ګونګی دی، په هېڅ شي قدرت نه لري، په دې حال
کې چې هغه په خپل بادار باندې بار (بوج) دی، چې چېرته يې هم ولېږي هېڅ خير نه راوړي، ايا برابرېږي دغه کس او

هغه ځوك چې په انصاف سره حكم كوي او هغه په نېغې لارې باندې قايم دى
16|77| او خاص د الله لپاره دى غيب د اسمانونو او ځمكې، او د قيامت امر نه دى مگر په شان د رپ د سترگو، يا
هغه زيات قريب دى (له دې نه هم) بېشكه الله په هر شي باندې ښه قادر دى
16|78| او الله تاسو د خپلو میندو له خېټو نه راوويستئ، په داسې حال كې چې په هېڅ شي نه پوهېدلئ او تاسو ته يې
غوږونه او سترگې او زړونه پيدا كړل، د دې لپاره چې تاسو شكر وباسئ
16|79| ايا دوى مرغانو ته نه دي كتلي چې د اسمان په فضا كې مسخر كړى شوي دي، دوى لره نه ساتي (له غورځېدلو
نه) مگر الله، بېشكه په دې كې خامخا ډېرې نښې دي د هغو خلقو لپاره چې ايمان راوړي
16|80| او الله تاسو لپاره ستاسو له كورونو نه د استوگنې ځايونه جوړكړي دي او تاسو لپاره يې د څارويو له څرمنو نه
كورونه جوړكړي دي چې تاسو يې د خپل سفر په ورځ سپك مومئ او د اقامت په ورځ هم او د هغو له وړيو او د هغو له
وېښتانو او د هغو له وژغنو نه يې اسبابونه او تر يو وخته پورې د نفعې سامانونه (جوړكړي دي)
16|81| او الله تاسو لپاره له هغو ځيزونو نه چې ده پيدا كړي دي سيوري پيدا كړي دي او تاسو لپاره يې په غرونو كې
پټځايونه جوړكړي دي او تاسو لپاره يې قميصونه پيدا كړي دي چې تاسو له گرمۍ نه ساتي او قميصونه (زغرې) چې
تاسو له جنگ‌نه ساتي، همدارنگې هغه خپل نعمتونه پر تاسو باندې پوره كوي، د دې لپاره چې تاسو اسلام راوړئ
16|82| نو كه دوى مخ واړوي، نو همدا خبره ده چې په تا باندې يواځې ښكاره رَسَوَل (تبليغ كول) لازم دي
16|83| دوى د الله نعمتونه پېژني، بيا له هغو نه انكار كوي او د دوى زياتره كافران دي
16|84| او هغه ورځ چې مونږ به له هر امت نه يو گواه راپورته كړو، بيا به هغو كسانو ته چې كفر يې كړى دى، اجازت
نه وركولى شي او نه به له دوى نه د راضي كولو طلب كولى شي
16|85| او كله چې ووينې هغه كسان چې ظلم يې كړى دى عذاب لره، نو له دوى نه به هغه سپك (كم) نه كړى شي او
نه به دوى ته مهلت وركولى شي
16|86| او كله چې مشركان خپل شريكان ووينې، دوى به ووايي: اى زمونږ ربه! دا زمونږ هغه شريكان دي چې مونږ به له
تا نه غير بلل، نو شريكان به دوى ته خبره وروغورځوي چې بېشكه تاسو يقينًا دروغجنان يئ
16|87| او مشركان به په دغې ورځې كې صلح الله ته وغورځوي او له دوى نه به هغه څه ورك شي چې دوى به دروغ
تړل
16|88| هغه كسان چې كفر يې كړى دى او د الله له لارې نه يې بندول كړي دي، مونږ به هغوى ته عذاب د عذاب له
پاسه ورزيات كړو، په سبب د هغه چې دوى به فساد كاوه
16|89| او په هغې ورځې كې چې مونږ به په هر امت كې يو گواه راپورته كړو د دوى په خلاف د همدوى له نفسونو نه
او مونږ به تا په دوى باندې گواه راولو او مونږ په تا باندې كتاب نازل كړى دى، په داسې حال كې چې د هر شي لپاره
واضحه بيان دى او هدايت او رحمت او زېرى دى د مسلمانانو لپاره
16|90| بېشكه الله د انصاف كولو او احسان كولو او خپلوانو ته د وركړې حكم كوي او له فحاشۍ او بدو كارونو او سركشۍ
نه منع كوي، هغه تاسو ته نصيحت كوي، د دې لپاره چې تاسو نصيحت قبول كړئ
16|91| او تاسو د الله وعده پوره كړئ كله چې تاسو وعده وكړئ او خپل قسمونه د هغو له پخولو نه بعد مه ماتوئ، حال
دا چې تاسو الله په خپلو ځانونو كفيل (ضامن) گرځولى دى، بېشكه الله پوهېږي په هغه څه چې تاسو يې كوئ
16|92| او تاسو د هغې ښځې په شان مه كېږئ چې خپل وربشلي تارونه به يې له مضبوطوالي نه پس بېرته اومه كول،
په دې حال كې چې ټوټې ټوټې وي، تاسو خپل قسمونه په خپل مينځ كې د ټگۍ ذريعه جوړوئ، په دې وجه چې وي يوه
ډله، هغه ډېره زياته له بلې ډلې څخه، همدا خبره ده چې الله تاسو په دې سره ازمايي او خامخا ضرور به د قيامت په
ورځ تاسو ته بيانوي هغه څه چې تاسو په هغه كې اختلاف كاوه
16|93| او كه چېرې الله غوښتلى (نو) خامخا تاسو به يې يو امت گرځولي وى او لېكن هغه گمراه كوي ځوك چې
وغواړي او هدايت وركوي چا ته چې وغواړي۔ او خامخا ضرور به له تاسو نه تپوس كېږي د هغو عملونو په باره كې چې
تاسو به كول
16|94| او تاسو خپل قسمونه په خپل مينځ كې د ټگۍ ذريعه مه جوړوئ، نو (گنې) قدم به د هغه له ټېنگېدلو نه پس
وښوييږي او تاسو به بدي وڅكئ، په سبب د هغه چې تاسو د الله له لارې نه بندول كړي دي او تاسو لپاره ډېر لوى
عذاب دى
16|95| او تاسو د الله په عهد سره لږې پيسې مه اخلئ، بېشكه هغه څه چې د الله په نيز دي هغه تاسو لپاره ډېر غوره
دي، كه چېرې تاسو پوهېږئ
16|96| **هغه څه چې له تاسو سره دي هغه ختمېږي او څه چې له الله سره دي هغه باقي دي او خامخا ضرور به مونږ**
هغو كسانو ته په عوض كې د هغوى اجر وركړو چې صبر يې كړى دى د هغو تر ټولو ښو عملونو په بدل كې چې دوى به
كول
16|97| چا چې نېك عمل وكړ، سړى وي، يا كه ښځه، په داسې حال كې چې مومن وي، نو خامخا هرومرو به مونږ هغه
ته ژوند وركړو، ډېر پاكېزه ژوند او خامخا هرومرو به مونږ هغوى ته د هغوى د اجر جزا وركړو د هغو تر ټولو ښو عملونو په
بدل كې چې دوى به كول
16|98| نو كله چې ته قرآن لولې، نو د الله پناه وغواړه د رټل شوي شيطان نه (له شر)
16|99| بېشكه دا، نشته ده ته هېڅ غلبه په هغو كسانو باندې چې ايمان يې راوړى دى او چې خاص په خپل رب باندې
هغوى توكل كوي
16|100| همداخبره ده چې د ده غلبه په هغو كسانو باندې ده چې له ده سره دوستي كوي او په هغو كسانو باندې چې
هغوى له هغه (الله) سره شريك جوړونكي دي
16|101| او كله چې مونږ يو ايت د بل ايت په ځاى كې بدل راوړو، او الله ښه پوه دى په هغه څه چې هغه يې
نازلوي، دوى وايي: خبره همدا ده چې ته دروغ تړونكى يې، بلكې د دوى اكثره نه پوهېږي
16|102| ته ووايه: هغه ستا د رب له جانبه په حقه سره روح القدس (جبريل) نازل كړى دى، د دې لپاره چې هغه
كسان ثابت او ټينگ‌كړي چې ايمان يې راوړى دى او د مسلمانانو د هدايت او زېري لپاره
16|103| او يقينًا يقينًا مونږ پوهېږو چې بېشكه دوى وايي: خبره همدا ده چې ده ته يو انسان ښوونه كوي، د هغه كس
ژبه چې دوى هغه ته نسبت كوي؛ عجمي ده او دا (قرآن) واضحه عربي ژبه ده
16|104| بېشكه هغه كسان چې د الله په ايتونو باندې ايمان راوړي، الله دوى ته هدايت نه كوي او دوى ته ډېر دردوونكى
عذاب دى
16|105| خبره همدا ده چې دروغ هغه كسان تړي چې د الله په ايتونو باندې ايمان نه راوړي او همدغه خلق دروغجن دي

16|106| مغه څوك چې په الله سره كافر شو د خپل ايمان له راوړلو نه پس، غير له هغه كس نه چې زور پرې وكړى
شي، په دې حال كې چې د هغه زړه په ايمان سره مطمئن ويـ او لېكن هغه څوك چې په كفر سره خپله سينه فراخه
كړي، نو په دغو خلقو باندې د الله له جانبه غضب دى او د دوى لپاره ډېر لوى عذاب دى
16|107| دا په سبب د دې چې بېشكه دوى دنيايي ژوند په اخرت باندې غوره كړى دى او دا چې بېشكه الله كافر قوم
ته هدايت نه كوي
16|108| دا همغه كسان دي چې الله د دوى په زړونو او د دوى په غوږونو او د دوى په سترګو باندې مهر لګولى دى او
همدغه كسان غافلان دي
16|109| حقيقت دا دى چې بېشكه دوى په اخرت كې، همدوى تاوانيان دي
16|110| بيا بېشكه ستا رب د هغو كسانو لپاره چې هجرت يې كړى دى وروسته له دې چې په فتنه كې واچول شول، بيا
يې جهاد كړى دى او صبر يې كړى دى، بېشكه ستا رب له دې نه پس خامخا ښه مغفرت كوونكى، بې حده رحم كوونكى
دى
16|111| هغه ورځ چې هر كس به په داسې حال كې راځي چې د خپل نفس له طرف نه به جګړه كوي او هر نفس ته
به پوره وركړى شي هغه څه چې ده كړي دي، په دې حال كې چې په دوى به ظلم ونه كړى شي
16|112| او الله د يو كلي مثال بيانوي چې د امن والا (او) اطمينان والا و، دغه (كلي) ته به د هغه رزق له هره ځايه
پرېمانه راته، نو دغه كلي د الله د نعمتونو ناشكري وكړه، نو الله په دغه كلي باندې د لوږې او وېرې لباس وڅكاوه په سبب
د هغو عملونو چې دوى به كول
16|113| او يقينًا يقينًا دوى ته له همدوى څخه رسول راغلى و، نو دوى د هغه تكذيب وكړ، نو دوى عذاب ونيول، په
داسې حال كې چې دوى ظالمان وو
16|114| نو تاسو خورئ له هغو (خوراكونو) نه چې تاسو ته الله دركړي دي، چې حلال، پاكيزه دي او تاسو د الله د
نعمتونو شكر وباسئ كه چېرې تاسو خاص د هغه عبادت كوئ
16|115| همدا خبره ده چې هغه پر تاسو باندې حرامه كړې ده مرداره او وينه او د خنزير غوښه او هغه چې په هغه
باندې د غيرالله لپاره اواز پورته كړى شوى وي، نو هغه څوك چې مجبوره شي، په دې حال كې چې نه ظالم وي او نه (له
حده) تجاوز كوونكى وي، نو بېشكه الله ډېر بخښونكى، بې حده رحم كوونكى دى
16|116| او په دې وجه چې ستاسو ژبې دروغ بيانوي تاسو دا مه وايئ چې دا حلال دى او دا حرام دى، د دې لپاره چې
تاسو په الله باندې له ځانه دروغ جوړكړئ، بېشكه هغه كسان چې په الله باندې دروغ تړي، مغوى به خلاصى ونه مومي
16|117| ډېره لږه فايده ده، او د دوى لپاره ډېر دردوونكى عذاب دى
16|118| او په هغو كسانو باندې چې يهوديان شوي دي، مونږ حرام كړي دي هغه څه چې مونږ تا ته له دې نه مخكې
بيان كړي دي او مونږ پر هغوى باندې ظلم نه دى كړى او لېكن هغوى وو چې په خپلو ځانونو يې ظلم كاوه
16|119| بيا بېشكه ستا رب هغو كسانو ته چې بدي يې په ناپوهۍ سره كړې ده، بيا يې له دې نه بعد توبه وېستله او
اصلاح يې وكړه، بېشكه ستا رب له دې (توبې) نه بعد خامخا ډېر بخښونكى، بې حده رحم كوونكى دى
16|120| بېشكه ابراهيم يو امت و، د الله فرمان منونكى، حق ته مايله او نه و هغه له مشركانو څخه
16|121| د هغه د نعمتونو شكر كوونكى و، هغه يې غوره كړى و او هغه ته يې د نېغې لارې هدايت كړى و
16|122| او مونږ هغه ته په دنيا كې نېكي (او ښېګڼه) وركړې وه او بېشكه هغه په اخرت كې خامخا له صالحانو څخه
دى
16|123| بيا مونږ تا ته وحي وكړه چې د ابراهيم د ملت پيروي وكړه چې حنيف و او له مشركانو څخه نه و
16|124| همدا خبره ده چې (ورځ د) خالي په هغو كسانو مقرره شوې ده چې په دې كې يې اختلاف كړى و او بېشكه
ستا رب به خامخا د دوى په مينځ كې د قيامت په ورځ فيصله كوي په هغه څيز كې چې دوى به په هغه كې اختلاف
كاوه
16|125| ته د خپل رب لارې ته په حكمت سره او ښكلي نصيحت سره بلنه كوه او له دوى سره په هغې طريقې سره
مجادله (مباحثه) كوه چې هغه تر ټولو ښه وي، بېشكه ستا رب (چې دى) هغه ښه پوه دى په هغه كس چې د هغه له
لارې نه ګمراه شوى دى او هغه ښه پوه دى په لار موندونكو باندې
16|126| او كه تاسو سزا (عذاب) وركوئ، نو د هغې سزا (عذاب) په مثل يې وركوئ چې تاسو ته په هغه سره عذاب
دركړى شوى او البته كه تاسو صبر وكړئ، (نو) يقينًا دا د صبر كوونكو لپاره ډېر غوره دى
16|127| او ته صبر كوه او نه دى صبر ستا مګر په توفيق د الله سره او په دوى باندې مه غمژن كېږه او په زړه تنګۍ
كې مه كېږه د هغو مكرونو په وجه چې دوى يې كوي
16|128| بېشكه الله د هغو كسانو ملګرى دى چې پرهېزګاري كوي او د هغو كسانو چې هغوى نېكي كوونكي دي
17|1| هغه ذات لره پاكي ده چې خپل بنده يې د شپې په يوه لږه برخه كې له مسجد حرام نه مسجد اقصٰى ته بوتلو،
هغه (مسجد اقصٰى) چې مونږ د هغه ګېرچاپېره بركت اچولى دى، د دې لپاره چې مونږ هغه ته له خپلو نښو څخه ځينې
وښيو، بېشكه هم هغه ښه اورېدونكى، ښه لېدونكى دىـ
17|2| او مونږ موسٰى ته كتاب وركړى و او هغه مو د بني اسرائيلو لپاره هدايت ګرځولى وـ چې تاسو زما نه غير هېڅ
كارساز مه نيسئ
17|3| اى د هغه چا اولاده چې مونږ له نوح سره سواره كړي ووـ بېشكه هغه ډېر شكر ايستونكى بنده و
17|4| او مونږ بني اسرائيلو ته په كتاب كې قطعي حكم لېږلى و چې تاسو به خامخا هرومرو په ځمكه كې دوه ځلې فساد
كوئ او خامخا هرومرو به تاسو سركشي كوئ، ډېره لويه سركشي
17|5| نو كله چې په هغو دواړو كې د اول ځلي وعده راغله (نو) مونږ پر تاسو باندې خپل داسې بنده ګان مسلط كړل
چې د ډېر سخت جنګ‌والا (سخت جنګي خلق) وو، نو هغوى د ښارونو په مينځ كې ښه وګرځېدل او وه دا يوه وعده
پوره كړى شوې
17|6| بيا مونږ ببرته تاسو ته پر هغوى باندې غلبه دروګرځوله او ستاسو مدد مو وكړ په مالونو او زامنو سره او تاسو مو د
ملاتړ په لحاظ بېخي زيات كړئ
17|7| كه تاسو نېكي وكړئ (نو) د خپلو ځانونو لپاره به نېكي وكړئ او كه چېرې تاسو بدي وكړئ، نو د همدغو (نفسونو)
لپاره ده، نو كله چې د اخري ځل وعده راغله (نو مونږ پر تاسو باندې نور بنده ګان مسلط كړل)، د دې لپاره چې ستاسو
مخونه بد وران كړي او د دې لپاره چې جومات ته داخل شي لكه څنګه چې اول ځلې ده ته داخل شوي وو، او د دې
لپاره چې هلاك او تباه كړي هر هغه شى چې دوى پرې غالب شي، سخت هلاكول
17|8| نژدې دى چې ستاسو رب به په تاسو رحم وكړي او كه تاسو ببرته وګرځېدئ (سركشۍ ته، نو) مونږ به هم راوګرځو

(عذاب درکولو ته)، او مونږ جهنم د کافرانو لپاره زندان ګرځولی دی
بېشکه دا قرآن هغې (لارې) ته هدایت کوي چې تر ټولو برابره نېغه ده او هغو مومنانو ته زېری ورکوي چې نېك 17|9|
عملونه کوي، د دې چې یقیناً د دوی لپاره ډېر لوی اجر دی
او دا چې بېشکه هغه کسان چې په اخرت باندې ایمان نه راوړي، مونږ د هغوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب تیار 17|10|
کړی دی
او انسان د شر دعا غواړي د خپلې خیر د دعا (په شان) او انسان له شروع نه ډېر تلوار کوونکی دی 17|11|
او مونږ شپه او ورځ دوه نښې جوړې کړي دي، بیا مونږ د شپې نښه محوه کړه او د ورځې نښه مو روښانه 17|12|
وګرځوله، د دې لپاره چې تاسو د خپل رب فضل طلب کړئ او د دې لپاره چې تاسو د کلونو شمېر او حساب وپېژنئ او هر
شی، مونږ هغه ښه په تفصیل سره بیان کړی دی
او هر انسان لره، مونږ هغه ته خپل عمل د هغه په غاړه کې لازم کړی دی او د قیامت په ورځ به ده ته یو 17|13|
کتاب راوباسو چې ورسره به مخامخ شي، په داسې حال کې چې غوړېدلی به وي
ته خپل کتاب ولوله، نن ورځ ستا په خلاف هم ستا خپل نفس کافي دی، حساب کوونکی 17|14|
چا چې نېغه لار ونیوله، نو همدا خبره ده چې هغه د خپل ځان (د فایدې) لپاره نېغه لار نیسي او څوك چې بې 17|15|
لارې شو، نو همدا خبره ده چې هغه د همدغه (نفس) په ضرر بې لارې کېږي او هېڅ بار اوچتوونکی د بل بار نه اوچتوي
او مونږ کله هم عذاب ورکوونکي نه یو تر هغه پورې چې رسول ولېږو
او کله چې مونږ اراده وکړو چې یو کلی هلاك کړو (نو) مونږ د هغه (کلي) کبرجنو مالدارو ته حکم وکړو، نو 17|16|
هغوی په ده کې فسق وکړي، نو په هغه باندې خبره ثابته شي، بیا مونږ هغه هلاك کړو، سخت هلاك کول
او مونږ له نوح نه وروسته څومره ډېر قرنونه (امتونه) هلاك کړي دي! او ستا رب ښه کافي دی د خپلو بنده ګانو 17|17|
په ګناهونو باندې ښه خبردار، ښه لیدونکی
هغه څوك چې داسې وي چې دنیا غواړي (نو) مونږ به هغه ته په دې کې هغه څه په تلوار ورکړو چې مونږ یې 17|18|
غواړو، د هغه چا لپاره چې مونږ یې اراده وکړو۔ بیا مونږ د هغه لپاره جهنم مقرروو چې دی به هغه ته ننوځي، په داسې
حال کې چې ملامت کړی شوی، شړل شوی به وي
او هغه څوك چې اخرت غواړي او د هغه لپاره کوشش کوي، د هغه لایق کوشش، په دې حال کې چې مومن 17|19|
(هم) وي، نو دغه خلق، د دوی سعي قدر کړی شوې (او مقبوله) ده
له هر یو سره مونږ ستا د رب له ورکړې څخه مدد کوو، له دوی سره اوله دغو سره، او ستا د رب عطاء (ورکړه 17|20|
په دنیا کې) کله هم منع کړی شوې نه ده
ته وګوره! څرنګه مونږ د دوی ځینې، په ځینو نورو باندې غوره کړي دي او خامخا اخرت د درجو په لحاظ تر ټولو 17|21|
لوی او د فضیلت ورکولو په لحاظ تر ټولو غټدی
ته له الله سره بل معبود مه نیسه، نو (ګنې) ملامت کړی شوی، بې یارومددګار به کېنې 17|22|
او ستا رب حکم کړی دی چې تاسو عبادت مه کوئ (د بل هیچا) مګر یواځې د هغه او له مور او پلار سره 17|23|
ښه احسان کوئ او که چېرې په دوی کې یو یا دواړه له تا سره لازمًا زوړوالي (بوډاوالي) ته ورسېږي، نو ته دې دواړو ته
اُف (هم) مه وایه او مه دوی رټه او ته دوی ته ډېره تعظیمي خبره وایه
او ته د دوی لپاره له مهربانۍ نه د تواضع وزر ښکته کړه او وایه: ای زما ربه! ته په دوی دواړو مهرباني وکړه، 17|24|
لکه څنګه چې دوی دواړو زما پالنه کړې ده، په دې حال کې چې زه وړوکی وم
ستاسو رب په هغه څه ښه پوه دی چې ستاسو په نفسونو کې دي۔ که تاسو نېکان یئ، نو بېشکه هغه له شروع 17|25|
نه د توبه کوونکو لپاره ډېر مغفرت کوونکی دی
او د خپلوۍ خاوند ته د هغه حق ورکړه او مسکین او مسافر ته (هم) او اسراف مه کوه، اسراف کول 17|26|
بېشکه اسراف کوونکي د شیطانانو وروڼه دي او شیطان له همېشه د خپل رب ډېر ناشکره دی 17|27|
او که چېرې ته له دوی نه اعراض کوې، د خپل رب له جانبه د رحمت د طلب لپاره چې ته یې امېد لرې، نو 17|28|
دوی ته ډېره اسانه خبره وایه
او مه کوه خپل لاس تر خپلې غاړې پورې تړل شوی او مه هغه غځوه، بېخي پوره غځول (ګنې) نو ملامت کړی 17|29|
شوی، پښېمانه شوی به کېنې
بېشکه ستا رب رزق فراخوي چا ته چې وغواړي او تنګوي یې، (چا ته چې وغواړی) بېشکه هغه په خپلو بنده 17|30|
ګانو ښه خبردار، ښه لیدونکی دی
او تاسو خپل اولاد د فقر له وېرې مه وژنئ، هم دا مونږ هغوی ته روزي ورکوو او تاسو ته (هم) بېشکه د دوی 17|31|
وژل له شروع نه ډېره لویه ګناه ده
او تاسو زنا ته مه نژدې کېږئ، بېشکه دا له شروع نه غټه بې حیایي ده او بده لار ده 17|32|
او تاسو هغه نفس مه وژنئ چې الله حرام کړی دی مګر په حقه سره او څوك چې ووژل شي، په دې حال کې 17|33|
چې مظلوم وي، نو یقینًا مونږ د هغه ولي (وارث) ته پوره غلبه ورکړې ده، نو هغه دې په وژلو کې اسراف نه کوي، بېشکه
دغه (وارث) مدد کړی شوی دی
او تاسو د یتیم مال ته مه نژدې کېږئ مګر په هغې طریقې سره چې هغه ترټولو ښه وي، تر هغه پورې چې هغه 17|34|
خپل د بلوغ حد ته ورسېږي او تاسو عهد پوره کوئ، بېشکه عهد دی پوښتل شوی
او تاسو پېمانه پوره ورکوئ کله چې تاسو (څه شی) پېمانه کوئ او په ډېرې برابرې تلې سره تول کوئ دا (کار) 17|35|
تر ټولو غوره او د انجام په لحاظ تر ټولو ښه دی
او ته د هغه شي پیروي مه کوه چې تا ته د هغه علم نه وي، بېشکه غوږونه او سترګې او زړه، هر یو له دغو 17|36|
(درې واړو) دی د هغه په هکله تپوس کړی شوی
او په ځمکه کې په تکبر سره مه ګرځه، بېشکه چې ته به ځمکه بېخي څیرې نه کړی شې او په اوږدوالي کې به 17|37|
غرونو ته بېخي ونه رسېږې
دغه ټول کارونه (چې دي)، د دوی بدي ستا د رب په نیز له شروع نه ناخوښه ده 17|38|
دا (ټول حکمونه) له هغو څخه دي چې ستا رب له حکمته څخه تا ته وحي کړي دي او ته له الله سره بل 17|39|
هېڅ معبود مه نیسه (ګنې) نو په جهنم کې به وغورځول شې، ملامت کړی شوی، رټل شوی
ایا ستاسو رب تاسو په زامنو سره غوره کړي یئ او (پخپله) هغه د ملایکو څخه جینکۍ نیولې دي؟ بېشکه تاسو 17|40|
یقینًا ډېره لویه خبره وایئ
او یقینًا یقینًا مونږ په دې قرآن کې مکرر بیان کړی دی، د دې لپاره چې دوی نصیحت واخلي (خو دغه بیان) 17|41|

دوی ته نه زیاتوي مګر تېښته (لرې والی)
17|42| ته ووایه: که له دغه (الله) سره نور معبودان وی، لکه څنګه چې دوی وایي (، نو) په دغه وخت کې به دوی
خامخا د عرش د مالك په طرف لاره لټولې وی
17|43| هغه لره پاکي ده او هغه ډېر اوچت دی له هغو خبرو نه چې دوی يې وايي ډېر لوی اوچتېدل
17|44| د هغه لپاره تسبیح وايي اوه اسمانونه او ځمکه او هغه څوك چې په دغو کې دي، او نشته هېڅ یو شی مګر د
هغه د ستاینې سره تسبیح وايي او لېکن تاسو د هغو په تسبیح نه پوهېږئ، بېشکه هغه له ازله ډېر تحمل والا، ډېر
بخښونکی دی
17|45| او کله چې ته قرآن لولې (، نو) مونږ ستا په مینځ کې او د هغو کسانو په مینځ کې چې په اخرت ایمان نه
راوړي یوه پټه پرده پیدا کړو
17|46| او مونږ د هغوی په زړونو باندې پردې واچوو له دې نه چې دوی په ده پوه شي او د دوی په غوږونو کې کوڼوالی
(پیداکړو)، او کله چې ته په قرآن کې یواځې خپل رب یاد کړې، نو دوی په خپلو شاګانو بېرته وګرځي، په داسې حال کې
چې ترهېدونکي وي
17|47| مونږ ښه پوه یو په هغه (نیت) چې دوی په هغه سره اورېدل کوي، کله چې دوی تا ته غوږ ږدي او کله چې
دوی پټې مشورې کوي، کله چې دا ظالمان وايي: تاسو پیروي نه کوئ مګر د داسې سړي چې جادو پرې شوی دی
17|48| ته وګوره! دوی ستا په باره کې مثالونه څنګه بیان کړل، نو ګمراه شول، نو د سمې لارې استطاعت نه لري
17|49| او دوی وايي ایا کله چې مونږ هډوکي او میده شوې خاورې شو، ایا یقینًا مونږ به خامخا بیا راژوندي کړی شو په
نوو پیدا کولو سره
17|50| ته ووایه: تاسو کاڼي شئ، یا اوسپنه
یا کوم داسې مخلوق له هغه قسمه نه چې ستاسو په سینو کې لوی ښکاري، نو دوی به ژر وایي: 17|51| ټول به
بیا راژوندي کوي؟ ته ووایه: هغه ذات چې تاسو يې اول کرت پیدا کړي یئ۔، نو ژر به دوی خپل سرونه تا ته (د استهزا
په ډول) وخوځوي او وایي به: دا به کله وي؟ ته ووایه: امېد دی چې دغه به ډېر نژدې وي
17|52| په هغې ورځ کې چې هغه (الله) به تاسو راوبلي، نو تاسو به (د هغه بلل) قبول کړئ، په داسې حال کې چې
د هغه ثنا به وایئ، او ګمان به کوئ چې تاسو نه یئ پاتې شوي مګر لږ شانې
17|53| او ته زما بنده ګانو ته ووایه چې هغه خبره دې وايي چې هغه تر ټولو ښه وي، بېشکه شیطان د دوی په مینځ
کې دښمني اچوي، بېشکه شیطان د انسان لپاره له شروع نه ښکاره دښمن دی
17|54| ستاسو رب په تاسو ښه پوه دی، که هغه وغواړي (نو) په تاسو به رحم وکړي او که هغه وغواړي (نو) تاسو ته
به عذاب درکړي او ته مونږ په دوی باندې ذمه وار نه يې لېږلی
17|55| او ستاسو رب ښه عالم دی په هغه چا چې په اسمانونو او ځمکه کې دي او یقینًا یقینًا مونږ ځینو نبیانو ته په
ځینو نورو باندې فضیلت ورکړی دی او مونږ داود ته زبور ورکړی و
17|56| ته ووایه: تاسو هغه (معبودان) راوبلئ چې تاسو يې له هغه (الله) نه غیر عقیده لرئ، نو دوی اختیار نه لري
له تاسو نه د ضرر لرې کولو او نه يې د ګرځولو
17|57| دغه خلق چې دوی يې بلي، هغه خلق دي چې خپل رب ته وسیله لټوي چې په دوی کې کوم یو زیات قریب
دی، او د هغه د رحمت امېد لري او د هغه له عذابه وېرېږي، بېشکه ستا د رب عذاب له همېشه داسې دی چې وېره ترې
وکړی شي
17|58| او نشته هېڅ یو کلی مګر د قیامت له ورځې نه مخکې مونږ هغه لره هلاك کوونکي یو، یا هغه لره عذاب
ورکوونکي یو، ډېر سخت عذاب۔، دا له شروع نه په کتاب کې لیکل شوي دي
17|59| او مونږ نه یو منع کړي له دې نه چې (د دوی د غوښتنې سره سم) معجزې ولېږو مګر دې خبرې چې اولنیو
خلقو د دغو (معجزو) تکذیب کړی و او مونږ ثمود ته اوښه ورکړه، چې ښکاره معجزه وه، نو هغوی له دې سره ظلم وکړ
او مونږ معجزې نه رالېږو مګر د وېرولو لپاره
17|60| او هغه وخت (یاد کړه) چې مونږ تا ته وویل: بېشکه ستا رب ټول خلق راګېر کړي دي او مونږ هغه منظره چې
مونږ تا ته وښووله نه ده ګرځولې مګر د خلقو لپاره ازمایش او هغه ونه چې په قرآن کې پرې لعنت کړی شوی دی او
دوی وېروو، نو (دغه وېرول) دوی ته نه زیاتوي مګر ډېره لویه سرکشي
17|61| او کله چې مونږ ملایکو ته وویل: تاسو ادم ته سجده وکړئ، نو دوی سجده وکړه غیر له ابلیس نه، هغه وویل: ایا
زه هغه چا ته سجده وکړم چې تا له خټې پیدا کړی دی
17|62| هغه وویل: ما ته خبر راکړه! دا سړی چې تا دا په ما باندې بهتر کړی دی، یقینًا که تا زه د قیامت د ورځې
پورې وروسته کړم (نو) زه به خامخا هرومرو د ده د اولادې بېخ وباسم، سوا له لږو څخه
17|63| وویل چې ځه! نو په دوی کې چې چا ستا پیروي وکړه، نو بېشکه جهنم ستاسو جزا ده، ډېره پوره جزا (الله)
17|64| او ته په خپل اواز سره له دوی ځنې هغه څوك راپورته کړه چې ستا پرې وس رسېږي، او ته په دوی باندې خپل
سواره او پیاده راجمع کړه اوله دوی سره په مالونو او اولادونو کې شریك شه او دوی ته وعده ورکړه، او شیطان دوی ته
وعده نه ورکوي مګر د دوکې
17|65| بېشکه زما بنده ګان چې دي، تالره پر هغوی باندې هېڅ غلبه نشته او ستا رب ښه کافي کارساز دی
17|66| ستاسو رب هغه دی چې تاسو لپاره په سمندر کې بېړۍ روانوي، د دې لپاره چې تاسو د هغه فضل ولټوئ، بېشکه
هغه په تاسو له شروع نه ډېر رحم کوونکی دی
17|67| او کله چې تاسو ته په سمندر کې سختي درورسېږي (، نو) هغه څوك (ستاسو له فکره) ورك شي چې تاسو يې
بلئ مګر یواځې هغه (الله بلئ)، نو کله چې تاسو وچې ته بچ کړي (، نو) تاسو مخ اړوئ (له توحیده) او انسان دی
ډېر ناشکره
17|68| ایا نو تاسو له دې نه په امان کې یئ چې هغه تاسو د وچې ځمکې په یوه خوا کې ډوب (ښخ) کړي، یا پر
تاسو باندې کاڼي ورورونکی سخت باد راولېږي (او) بیا تاسو د خپل ځان لپاره هېڅ ساتونکی ونه مومئ
17|69| یا تاسو له دې نه په امان کې یئ چې په دغه (سمندر) کې مو بېرته په دوهم ځلې واپس کړي، نو پر تاسو
باندې ماتوونکی سخت باد راولېږي، نو تاسو د کفر کولو په سبب غرق کړي، بیا به تاسو د خپل ځان لپاره زمونږ په ضد
راپسې ګرځېدونکی ونه مومئ
17|70| او یقینًا یقینًا مونږ د ادم اولادې ته ډېر عزت ورکړی دی، او مونږ دوی (په سورلیو باندې) په وچه کې او په
سمندر کې سواره کړي دي او مونږ دوی ته خوندور پاکیزه شیان ورکړي دي او مونږ دوی په خپل مخلوق کې په ډېرو زیاتو
باندې غوره کړي دي، غوره کول

17|71| او (یاده کړه) هغه ورځ چې مونږ به ټول خلق (انسانان) سره له خپل امامه راوبلو، نو هغه څوك چې هغه ته خپل کتاب (عمل نامه) په خپل ښي لاس کې ورکړی شو، نو دغه کسان به خپل کتاب (عمل نامه) لولي او په دوی به د کجورې د نري تار هومره ظلم (هم) نه کېږي
17|72| او څوك چې په دې (دنیا) کې ړوند و، نو هغه به په اخرت کې هم ړوند وي، او (د نجات) د لارې په لحاظ به ډېر بې لارې وي
17|73| او بېشکه شان دا دی چې دوی نژدې وو چې تا له هغه (قرآن) نه واړوي چې مونږ تا ته وحي کړی دی، د دې لپاره چې ته پر مونږ باندې له دې (قرآن) نه غیر راوتړې او په دغه وخت کې به دوی ته دوست نیولی وی
17|74| او که ته مونږه (په حق باندې) نه وی ټینګ‌کړی۔ (، نو) یقینًا یقینًا ته نژدې وې چې دوی لږ څه مایله شې
17|75| په دغه وخت کې به خامخا مونږ په تا څکلی وی دوه چند عذاب د ژوندون (په دنیا کې) او دوه چنده (نو) عذاب د مرګ (په اخرت کې) بیا به ته د خپل ځان لپاره زمونږ په خلاف مدد کوونکی ونه مومې
17|76| او بېشکه شان دا دی چې دوی قریب وو چې تا خامخا له دې ځمکې نه وخوځوي، د دې لپاره چې تا له دې نه وباسي او په دغه وخت کې به دوی له تا نه وروسته درنګ(وخت) نه وی تېر کړی مګر ډېر لږ
17|77| (زمونږ) طریقه (ده) په هغه چا کې چې یقینًا مونږ له تا نه مخکې لېږلي وو د خپلو رسولانو ځنې، او ته به زمونږ طریقې لره هېڅ تبدیلېدل ونه مومې
17|78| ته لمونځ قایموه د لمر له زواله وورسته د شپې تر تیارې پورې او د سبا قرآن (لمونځ) هم (قایموه) بېشکه د سبا قرآن، ده ته حاضرې کولی شي
17|79| او د شپې په څه حصه کې خوب پرېږده، چې تا لپاره دا زیاتي عبادت دی۔، امېد دی چې ستا رب به تا مقامِ محمود (ستایل شوي ځای) ته پورته کړي
17|80| او ته ووایه: ای زما ربه! ته ما داخل کړه په رښتیا داخلولو سره او ته ما وباسه په رښتیا وېستلو سره او ته زما لپاره د خپل جانب نه یو قوت مددکوونکی مقرر کړه
17|81| او ته ووایه: حق راغی او باطل په تېښته ورك شو، بېشکه باطل دی ورکېدونکی
17|82| او مونږ قرآن نازلوو هغه چې د مومنانو لپاره شفا او رحمت دی او ظالمانو ته نه زیاتوي مګر تاوان
17|83| او کله چې مونږ په (نافرمان) انسان باندې انعام وکړو (نو) هغه مخ وګرځوي او خپل اړخ لرې کړي او کله چې ده ته شر (او تکلیف) ورسي (نو) ډېر ناامېده شي
17|84| ته ووایه: هر کس په خپلې مناسب حالې طریقې عمل کوي، نو ستا رب ښه عالم دی په هغه چا چې هغه د لارې په لحاظ ښه هدایت والا دی
17|85| او دوی له تا نه د روح په باره کې پوښتنه کوي ته (ورته) ووایه: روح زما د رب له امره ځنې دی او تاسو ته له علم څخه (برخه) نه ده درکړشوې مګر ډېره لږه
17|86| او یقینًا که مونږ وغواړو (نو) خامخا ضرور به هغه (قرآن) بېرته یوسو چې مونږ تا ته وحي کړی دی، بیا به ته د خپل ځان لپاره په دې باره کې زمونږ په خلاف هېڅ وکیل (او کارساز) ونه مومې
17|87| خو د خپل رب له جانبه د مهربانۍ په وجه، بېشکه د هغه فضل په تا باندې ډېر لوی دی
17|88| ته ووایه: خامخا که انسانان او پېریان ټول په دې خبره سره جمع شي چې د دې قرآن مِثل راوړي (، نو) د ده په مثل به رانه وړی شي اګر که د دوی ځینې د ځینو نورو ملاتړي (هم) وي
17|89| او یقینًا یقینًا مونږ په دې قرآن کې هر قسمه مثال بیا بیا بیان کړی دی، نو زیاترو خلقو انکار وکړغیر له کفر کولو نه
17|90| او دوی وویل: مونږ به په تا له سره ایمان رانه وړو تر دې چې ته زمونږ لپاره په دې ځمکه کې خوټېدونکې چینه جاري کړې
17|91| یا چې تا لپاره باغ وي د کجورو او انګور، بیا ته د دې (باغ) په مینځ کې ولې رواني کړې، روانول
17|92| یا چې لکه څنګه چې ستا خیال دی ته پر مونږ باندې اسمان ټوټې ټوټې راوغورځوې، یا چې ته الله او ملایك مخامخ (ښکاره) راولې
17|93| یا چې تا لپاره د سرو زرو کور وي، یا چې ته پورته اسمان ته وخېژې او مونږ به ستا په (تشو) ختلو له سره ایمان رانه وړو تر هغه پورې چې ته پر مونږ باندې داسې یو کتاب راکوز کړې چې مونږ یې لولو۔ ته (دوی ته) ووایه: زما رب لپاره پاکي ده، زه نه یم مګر یو انسان (د نورو رسولانو په شان) رالېږل شوی
17|94| او خلق د ایمان له راوړلو نه نه دي منع کړي، کله چې دوی ته هدایت راغی، مګر دې خبرې چې دوی به ویل: ایا الله یو انسان رسول رالېږلی دی!
17|95| ته (دوی ته) ووایه: که په ځمکه کې (د انسانانو په ځای) ملایك وی، چې په ارام سره ګرځېدلی (نو) مونږ به خامخا په دوی باندې له اسمان نه مَلَك رسول رالېږلی وی
17|96| ته ووایه: زما په مینځ کې او ستاسو په مینځ کې الله ښه کافي ګواه دی، بېشکه هغه په خپلو بنده ګانو باندې ښه خبردار، ښه لېدونکی دی
17|97| او چا ته چې الله هدایت وکړي، نو هم هغه هدایت موندونکی دی او هغه څوك چې هغه (الله) یې بې لارې کړی، نو ته به د هغوی لپاره له هغه (الله) نه غیر هېڅ کارسازي (دوستان) له سره ونه مومې او د قیامت په ورځ به مونږ دوی په خپلو مخونو باندې (نسکور) راجمع کړو، چې ړانده او ګونګیان او کاڼه به وي او د دوی اوسېدنځای به جهنم وي، هر کله چې (د جهنم اور) غلی شي، (نو) مونږ به دوی ته لمبې وهونکی اور ورزیات کړو
17|98| دا د دوی جزا ده، په سبب د دې چې بېشکه دوی زمونږ په ایتونو سره کفر کړی و او ویل به یې: ایا کله چې مونږ هډوکي او ریژېدلي خاورې شو، ایا په رښتیا به مونږ هرومرو بیا ژوندي کولی شو، په نوي تخلیق سره
17|99| ایا دوی نه دي کتلي چې بېشکه هغه الله چې اسمانونه او ځمکه یې پیدا کړي دي په دې قادر دی چې د دوی په مثل (نور) پیدا کړي۔ او هغه د دوی لپاره یوه نېټه مقرر کړې ده چې په هغې کې هېڅ شك نشته، نو ظالمانو انکار وکړ مګر له کفر کولو نه
17|100| ته (دوی ته) ووایه: که تاسو زما د رب د رحمت د خزانو مالکان شئ (نو) په دغه وخت کې به تاسو هرومرو امساك (بخل) وکړئ د لګېدلو (خرچ کېدو) له وېرې نه او انسان دی ډېر بخیل
17|101| او یقینًا یقینًا مونږ موسیٰ ته نهه واضحې معجزې ورکړې وې، نو ته له بني اسرائیلو نه پوښتنه وکړه کله چې هغه دوی ته راغی، نو هغه ته فرعون وویل: بېشکه زه خامخا ضرور په تا د جادو کړی شوي عقیده ساتم ای موسیٰ!
17|102| ویې ویل: یقینًا یقینًا ته پوهېږې (په زړه کې) چې دا (نهه معجزې) نه دي نازلې کړي مګر داسمانونو او

ځمکې رب، په داسې حال کې چې دلیلونه دي، او بېشکه زه خامخا هرومرو په تا باندې ای فرعونه! د هلاك شوي یقین
کوم
نو هغه (فرعون) اراده وکړه چې دوی له ځمکې نه وخوځوي، نو مونږ هغه او څوك چې له هغه سره وو ټول؛ 17|103|
غرق (ډوب) کړل
او د هغه (له هلاکت) نه وروسته مونږ بني اسرائیلو ته وویل: تاسو په دغه ځمکه کې اوسئ، نو کله چې د 17|104|
اخرت وعده (قیامت) راشي (نو) مونږ به تاسو ټول سره ګډراولو
او په حقه سره مونږ دا نازل کړی دی او په حقه سره نازل شوی دی۔ او ته مونږ نه یې لېږلی مګر زېری 17|105|
ورکوونکی او وېروونکی
او (مونږه) قرآن (نازل کړی دی) مونږ هغه ټوټه ټوټه (نازل) کړی دی، د دې لپاره چې ته دا خلقو ته ولولې 17|106|
په ارام (او وقفې) سره او مونږ دا نازل کړی دی (لږ لږ) نازلول
ته (دوی ته) ووایه چې تاسو په ده ایمان راوړئ، یا ایمان مه راوړئ، بېشکه هغه کسان چې له دغه (قرآن) نه 17|107|
مخکې هغوی ته علم ورکړی شوی دی، کله چې هغوی ته دا لوستی شي (نو) هغوی په زنو باندې نسکور پرېوځي، چې
سجده کوونکي وي
او وايي زمونږ رب ته پاکي ده، بېشکه زمونږ د رب وعده خامخا کېدونکې ده 17|108|
او دوی په زنو نسکور پرېوځي، چې ژاړي او عاجزي یې (د قرآن اورېدل) ورته ورزیاته کړي 17|109|
ته (دوی ته) ووایه: تاسو الله بلئ، یا تاسو رحمٰن بلئ، هر یو (نوم) یې چې وبلئ، نو خاص د هغه لپاره دي 17|110|
تر ټولو ښکلي نومونه او ته (قراءت د) خپل لمونځ ډېر مه ظاهروه او مه یې ډېر پټوه او د دې دواړو په مینځ کې
(منځنۍ) لار ولټوه
او ته ووایه: ټوله ثنا هغه الله لپاره خاص ده چې نه یې څوك اولاد نیولی دی او نه د هغه لپاره به بادشاهۍ 17|111|
کې څوك شریك شته او نه د هغه لپاره د عاجزۍ په وجه څوك دوست شته او ته د هغه لويي بیانوه، لويي کامله
ټولې ستاینې خاص د هغه الله لپاره دي چې په خپل بنده یې کتاب نازل کړی دی او په ده کې یې هېڅ کوږوالی 18|1|
نه دی ایښی
په دې حال کې چې سم برابر دی، د دې لپاره چې هغه دوی له ډېر سخت عذاب نه ووېروي، چې د هغه (الله) 18|2|
له جانبه (راتلونکی) دی او هغو مومنانو ته زېری ورکړي چې نېك عملونه کوي چې بېشکه د دوی لپاره ډېر ښکلی اجر دی
چې دوی به تل ترتله په هغه کې اوسېدونکي وي 18|3|
او چې هغه کسان ووېروي چې (له ډېره جهله) وايي: الله (د ځان لپاره) اولاد نیولی دی 18|4|
دوی ته په دې خبره هېڅ علم نشته او نه د دوی پلرونو ته، دا د خبرې په لحاظ ډېره غټه (خبره) ده چې د دوی 18|5|
له خولو نه راوځي، دوی نه وايي مګر دروغ
نو ښایي چې ته د دوی پسې وروسته (په ګرځېدو سره) له ډېره غمه د خپل ځان وژونکی شې که دوی په دې 18|6|
خبره (قرآن) ایمان رانه وړي
بېشکه مونږ (چې یو) مونږ هر هغه څیز چې د ځمکې له پاسه دی د دغې لپاره زینت ګرځولی دی، د دې لپاره 18|7|
چې مونږ دوی و ازمایو چې په دوی کې کوم یو د عمل په لحاظ ډېر غوره دی
او بېشکه مونږ خامخا هغه څه چې په دې (ځمکه) باندې دي؛ وچ کلك ډاګ ګرځوونکي یو 18|8|
ایا ته ګمان کوې چې بېشکه د غار او تختۍ والا زمونږ په نښو کې ډېر عجیبه وو؟ 18|9|
هغه وخت چې ځلمیانو غار ته رجوع وکړه، نو ویې ویل: ای زمونږه ربه! ته مونږ ته له خپل جانب (یاد کړه) 18|10|
نه رحمت راکړه او زمونږ لپاره زمونږ په دې کار کې هدایت برابر کړه
نو مونږ د دوی په غوږونو خوب واچاوه، په غار کې څو کاله په شمېر 18|11|
بیا مونږ دوی له خوبه راپاڅول، د دې لپاره چې مونږ معلوم کړو چې په دوه ډلو کې کومې یوې هغه موده یاده 18|12|
ساتلې ده چې دوی تېره کړې ده
مونږ تا ته د دوی خبر په حقه سره بیانوو، بېشکه دوی داسې ځلمیان وو چې په خپل رب یې ایمان راوړی و او 18|13|
مونږ دوی په هدایت کې ورزیات کړي وو
او مونږ د دوی زړونه مضبوط کړي وو، کله چې دوی ولاړ شول، نو ویې ویل: زمونږ رب د اسمانونو او ځمکې رب 18|14|
دی، مونږ به هیڅکله له هغه نه غیر بل معبود ونه بلو (که مونږ بل معبود وباله نو)، یقینًا یقینًا په دغه وخت کې به مو
ډېره غلطه خبره ویلې وي
زمونږ دې قوم له هغه (الله) نه غیر نور معبودان ونیول، دوی په (عبادت د) دغو (باطلو معبودانو) باندې ښکاره 18|15|
!دلیل ولې نه راوړي؟ نو له هغه چا نه لوی ظالم څوك دی چې په الله باندې دروغ تړي
او کله چې تاسو جدا شوئ له دوی نه او له هغه څه نه چې دوی یې له الله نه غیر عبادت کوي، نو تاسو په 18|16|
غار کې ځای ونیسئ، ستاسو رب به تاسو لپاره خپل رحمت خور کړي او تاسو لپاره به ستاسو په کار کې اساني تیاره کړي
او ته به لمر وینې کله چې راخېژي، نو د دوی له غاره ښي اړخ ته میلان کوي او کله چې پرېوځي (نو) د دوی 18|17|
په ځنګتېر شي چپ اړخ ته او دوی له دې (غار) نه په ارت میدان کې دي، دغه د الله له نښو ځنې دي، چا ته چې
الله هدایت وکړي، نو هم هغه هدایت موندونکی دی او څوك چې ګمراه کړي، نو ته به د هغه لپاره له سره ونه مومې، کوم
لار ښوونکی دوست
او ته به په دوی د ویښو ګمان کوې، حال دا چې دوی ویده دي او مونږ دوی په ښي اړخ او چپ اړخ اړوو۔ او 18|18|
د دوی سپی (د غار) په خولې کې د خپلو ځنګلو غځوونکی دی۔، که ته په دوی له بره نظر واچوې (نو) ته به خامخا
له دوی نه په تېښته راوګرځې او خامخا به ته د وېرې په لحاظ ډك کړی شې
او همداسې مونږ دوی بیا راویښ کړل، د دې لپاره چې دوی په خپل مینځ کې یو له بله پوښتنه وکړي، په دوی 18|19|
کې یو ویونکي وویل: تاسو څومره وخت تېر کړی دی؟ دوی وویل: مونږ یوه ورځ، یا د ورځې څه حصه وخت تېر کړی دی،
۔ نورو وویل: ستاسو رب ښه عالم دی په هغې مودې چې تاسو تېره کړې ده، ۔ نو تاسو خپل یو تن له خپلو دې
سپینوزرو سره ښار ته ولېږئ۔، نو هغه دې وګوري چې د دې (ښار) کوم یو کس د طعام په لحاظ ډېر پاکیزه دی، نو دی
دې تاسو ته له هغه نه خوراك راوړي او نرمي او زیرکي دې کوي او په تاسو دې هیڅوك له سره خبر نه کړي
بېشکه دوی که په تاسو خبر (او غالبه) شي (نو) دوی به تاسو سنګسار کړي، یا به تاسو خپل دین ته بېرته 18|20|
وګرځوي او په دغه وخت کې به تاسو له سره کامیاب نشئ، هیڅکله
او همداسې مونږ په دوی باندې (خلق) خبر کړل، د دې لپاره چې دغه (خلق) پوه شي چې بېشکه د الله وعده 18|21|
حقه ده او دا چې بېشکه قیامت (چې دی) په ده کې هېڅ شك نشته، (مونږ خلق) هغه وخت (خبر کړل) چې دوی په

خپل مينځ کې د هغوی په معامله کې جګړې کولې، نو دوی وويل: تاسو په دوی باندې يوه ودانۍ جوړه کړئ، د دوی رب
په دوی ښه عالم دی، هغو کسانو وويل چې د دوی په معامله کې غالبه شوي وو، مونږ به خامخا هرومرو په دوی باندې
جومات جوړوو
18|22| ژر به دغه (خلق) وايي چې (دوی) درې دي، د دوی څلورم د دوی سپی دی او وايي به چې (دوی) پنځه دي،
د دوی شپږم د دوی سپی دی، په داسې حال کې چې بې نښې ناليدلي ويشتل کوي او وايي به چې (دوی) اووه دي۔ او د
دوی اتم د دوی سپی دی۔، ته ووايه: زما رب د دوی په شمېر ښه عالم دی، په دوی خبر (او عالِم) نه دي مګر ډېر ل
(خلق) ۔، نو ته د دوی په باره کې له سرسري بحث نه غير بحث مه کوه او ته د دوی په باره کې په دغو (اهل
کتابو) کې له هيچا نه فتوی مه غواړه
18|23| او ته د هېڅ شي په باره کې له سره داسې مه وايه چې بېشکه زه سبا ته د دغه کار کوونکی يم
18|24| مګر (جوخت ورسره وايه) که الله يې وغواړي او خپل رب يادوه کله چې ته هېر شې، او ته ووايه امېد دی چې
ما ته به زما رب لار ښوونه وکړي د نېکۍ په لحاظ دې ته د قريب ترې لارې
18|25| او دوی په خپل غار کې درې سوه کاله تېر کړل او نهه يې (پرې) ور زيات کړل
18|26| ته ووايه: الله ښه عالم دی په مقدار د هغې مودې چې دوی تېره کړې ده۔، خاص د هغه لپاره د اسمانونو او
ځمکې غيب (پټاسرار) دي، هغه څه ښه ليدونکی او څه ښه اورېدونکی دی۔! د دوی لپاره له هغه نه غير هېڅ کارساز
(او حمايتي) نشته او هغه په خپل حکم (او قضاء) کې هيڅوك نه شريکوي
18|27| او ته لوله هغه چې تا ته د خپل رب له کتابه وحې کړی شوی دی، د هغه (الله) کلمو لره هيڅوك بدلوونکی
نشته او له هغه نه غير به ته له سره پناه ځای ونه مومې
18|28| او ته خپل ځان له هغو کسانو سره بند (او ټينګ) وساته چې خپل رب د ورځې په شروع کې او د ورځې په
اخر کې بولي، دوی د هغه مخ غواړي۔ او ستا سترګې دې له دوی نه تېرې نشي، چې ته د دنيايي ژوند ښايست غواړې او
ته د هغه چا اطاعت مه کوه چې مونږ له خپل ذکر نه د هغه زړه غافل کړی دی او هغه د خپل خواهش تابع شوی دی
او د هغه کار له حد نه وتلی دی
18|29| او ته (دوی ته) ووايه: حق ستا د رب له جانبه دی، نو څوك چې (د ايمان) اراده وکړي، نو هغه دې ايمان
راوړي او څوك چې (د کفر) اراده وکړي، نو هغه دې کافر شي، بېشکه مونږ د ظالمانو لپاره داسې اور تيار کړی دی چې له
دغو نه د هغه پردې چاپېره شوي دي۔ او که دوی (له تندې نه) فرياد وکړي (نو) په داسې اوبو سره به يې فرياد رسي
وشي لکه زوې (د تيلو خځ) چې مخونه به وريتوي، بد دی دغه مشروب او دغه بد ځای دی د اوسېدلو
18|30| بېشکه هغه کسان چې ايمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي، (، نو) بېشکه مونږ د هغه چا اجر نه
ضايع کوو چې ښه عمل يې کړی دی
18|31| دغه کسان چې دي، د دوی لپاره د تل استوګنې جنتونه دي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، دوی به په هغو کې
د سروزرو په وښيو اراسته (او ښکلي) کاوه شي او دوی به د نري ورېښمو او پېړو ورېښمو شنې جامې اغوندي، په داسې
حال کې چې په دغو (جنتونو) کې به په تختونو باندې تکيه وهونکي وي، دغه ښه بدل دی او ښه د ارام ځای دی
18|32| او دوی ته يو مثال بيان کړه، دوه سړي دي، په دوی کې يو ته مونږ د انګورو دوه باغونه ورکړي دي، او دغه دواړه
(باغونه) مونږ په کجورو سره پټکړي دي او د دواړو په مينځ کې مونږ فصل (کښت) پيدا کړی دی
18|33| دغه دواړه باغونه خپلې مېوې کوي اوهېڅ شی ترې نه نه کموي او مونږ د دواړو په مينځ کې وياله بهولې ده
18|34| او د ده لپاره نورې مېوې هم شته، نو ده خپل ملګري ته وويل، په دې حال کې چې يو بل سره يې خبرې
کولې: زه له تا نه په مال کې زيات يم او په ملاتړ(سړيو) کې ډېر غالب يم
18|35| او دی خپل باغ ته داخل شو، په داسې حال کې چې په خپل ځان ظلم کوونکی و، ويې ويل: زه ګمان نه کوم
چې دا (باغ) به کله هم هلاك (او خراب) شي
18|36| او زه ګمان نه کوم چې قيامت قايمېدونکی دی او قسم دی که زه خپل رب ته بوتلی شوم، نو خامخا هرومرو به
زه له دې (باغ) نه غوره د بېرته ورتلو ځای ومومم
18|37| ده ته خپل (مومن) ملګري وويل، په داسې حال کې چې ده ته يې جواب ورکاوه: ايا ته په هغه ذات سره کافر
شوې يې چې ته يې له خاورو پيداکړې، بيا يې له نطفې نه، بيا يې ته سړی برابر کړې
18|38| لېکن زه چې يم (زه وايم چې) شان دا دی چې هم الله زما رب دی، او زه له خپل رب سره هيڅوك نه
شريکوم
18|39| او کله چې ته خپل باغ ته داخل شوې تا دا ولې ونه ويل : مَاشَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ (کېږي هغه چې الله يې
اراده وکړي، هېڅ طاقت نشته مګر د الله په توفيق سره) که ته ما له خپل ځان نه په مال او اولاد کې کم وينې
18|40| نو امېد دی چې ما ته به زما رب ستا له باغ نه غوره راکړي او په دغه (باغ) به له اسمانه عذاب (تندر)
نازل کړي، نو هغه به وچ ښوی ميدان شي
18|41| يابه د ده اوبه وچې ډوبې شي، بيا به ته د دغو (ډوبو اوبو) په لټولو له سره ونه توانېږې
18|42| او د ده مېوې ګېرې کړی شوې، (هلاکې شوې) نو داسې شه چې خپل ورغوي يې (له افسوسه) مښل په هغه
(مال) باندې چې ده په دغه (باغ) کې لګولی و، په داسې حال کې چې هغه د خپلو چتونو له پاسه لوېدلی و، او ده
ويل: ای کاشکې ما د خپل رب سره هيڅوك نه وی شريك کړی
18|43| او د ده هېڅ داسې ډله نه وه چې له الله نه غير يې دده مرسته کړې وی او نه دا پخپله بدله اخيستونکی (د
ځان مدد کوونکی) و
18|44| په دغه وخت کې ټول د اختيار حق الله لره دی، هغه د ثواب په لحاظ ډېر غوره دی او د انجام په لحاظ ډېر
ښه
18|45| او ته دوی ته د دنيايي ژوند مثال بيان کړه چې د هغو اوبو په شان دی چې مونږ له اسمان نه نازلې کړې دي،
نو په دغو سره د ځمکې زرغونه يو بل سره ګډه وډه شي، بيا (دغه زرغونه) وچه کلکه ماته ماته شي، چې بادونه يې
الوځوي او الله په هر شي باندې قدرت لرونکی دی
18|46| مال او زامن د دنيايي ژوند زينت دی، او باقي پاتې کېدونکي نېك عملونه ستا د رب په نيز د ثواب په لحاظ
غوره دي او د امېد په لحاظ ډېر ښه
18|47| او (ياده کړه) هغه ورځ چې مونږ به غرونه روان کړو او ته به ځمکه ښکاره (صاف ميدان) وينې او مونږ به دوی
(ټول) راجمع کړو، نو په دوی کې به يو تن هم پرې نه ږدو
18|48| او دوی به خپل رب ته صف صف وړاندې کړی شي (او وبه ويلی شي:) يقينًا يقينًا تاسو مونږ ته داسې (لغړ او
يواځې) راغلئ لکه چې مونږ تاسو په ړومبي ځل پيدا کړي وئ، بلکې تاسو دا ګڼله چې مونږ به تاسو لپاره له سره کوم

میعاد مقرر نه کړو
18|49|او کتاب به کېښودلی شي، نو ته به مجرمان ويني چې له هغه څه نه به وېرېدونکي وي چې په ده کې دي او
وايي به: ای زمونږ هلاکته! د دې کتاب (اعمالنامې) څه حال دی چې نه وړه (ګناه) پرېږدي او نه غټه مګر هغه يې
حساب کړې ده او دوی به خپل کړي عملونه حاضر ومومي، او ستا رب په هيچا ظلم نه کوي
18|50|او (ياد کړه) هغه وخت چې مونږ ملايکو ته وويل: تاسو ادم ته سجده وکړئ، نو دوی سجده وکړه، غير له ابليس
نه، دا له جناتو څخه و، د خپل رب د حکم نافرماني يې وکړه.، ايا نو تاسو له ما نه غير هغه او د هغه اولاده دوستان
جوړوئ، حال دا چې دوی ستاسو دښمنان دي، او د ظالمانو لپاره بد بدل دی
18|51|ما دغه (شيطانان) د اسمانونو او ځمکې پيدا کولو ته نه دي حاضر کړي او نه د دوی د ځانونو پيدا کولو ته او زه
ګمراه کوونکو لره مټ(بازو) جوړوونکی (نيونکی) نه يم
18|52|او (ياده کړه) هغه ورځ چې وبه وايي (الله): تاسو زما هغو شريکانو ته اواز وکړئ چې تاسو به ګڼل، نو دوی
به هغوی ته چغې ووهي، نو هغوی به دوی ته هېڅ جواب ورنه کړي او د دوی تر مينځه به مونږ د هلاکت ځای (دوزخ)
وګرځوو
18|53|او مجرمان به اور وويني، نو يقين به وکړي چې بېشکه دوی په ده کې لوېدونکي دي او دوی به له دغه (اور) نه
د په څنګ‌کېدلو ځای ونه مومي
18|54|او يقينًا يقينًا مونږ په دې قرآن کې د خلقو لپاره هر قسمه مثالونه مکرر بيان کړي دي، او انسان په جګړه کې تر
هر شي زيات دی
18|55|او نه دي منع کړي خلق له دې نه چې ايمان راوړي، کله چې دوی ته هدايت راغی او له دې نه چې د خپل
رب نه مغفرت وغواړي مګر (دې خبرې) چې دوی ته د ړومبنو خلقو طريقه راشي، يا دوی ته عذاب مخامخ راشي
18|56|او مونږ رسولان نه لېږو مګر زېرې ورکوونکي او وېروونکي، او کافران شوي خلق په باطله سره جګړه کوي، د دې لپاره
چې په دې سره حق ورک او لرې کړي.، او دوی زما ايتونه او هغه څه چې دوی پرې وېرول شوي وو؛ مسخره ونيول
18|57|او له هغه کس نه لوی ظالم څوک دی چې ده ته دخپل رب په ايتونو سره نصيحت ورکړی شي، نو دی له هغو نه
مخ واړوي او هغه عملونه هېر کړي چې د ده لاسونو مخکې لېږلي دي، بېشکه مونږ د دوی په زړونو پردې اچولې دي، د دې
لپاره چې دوی په ده پوه (نه) شي او د دوی په غوږونو کې مو کوڼوالی (اچولی دی) او که ته دوی هدايت ته بلې، نو
دوی به له سره هيڅکله هم هدايت ونه مومي
18|58|او هم ستا رب ډېر بخښونکی، د رحمت والا دی، که دوی يې د خپلو کړو ګناهونو په سبب نيولي وی، (نو) دوی
ته به يې عذاب خامخا ژر راالېږلی و، بلکې د دوی لپاره د وعدې وخت شته، (نو) دوی به له هغه (الله) نه غير هېڅ
پناه ځای ونه مومي
18|59|او دغه کلي دي چې مونږ دوی هلاك کړل، کله چې دوی ظلم وکړاو مونږ د دوی د هلاکت ته يوه نېټه ټاکلې وه
18|60|او (ياد کړه) هغه وخت چې موسٰی خپل ځلمي ته وويل: زه به تل ځمه، تر هغه پورې چې د دوه دريابونو د
جمع کېدو ځای ته ورسېږم، يا به ګرځمه ډېرې زمانې
18|61|نو کله چې دوی دواړه د هغو دواړو (درياوبونو) په خپل مينځ کې د يو ځای کېدو مقام ته ورسېدل، نو دوی خپل
کب هېرکړ، نو هغه په سمندر کې (د) سرنګ(په شان) خپله لار ونيوله
18|62|نو کله چې دوی (له دغه ځايه) تېر شول، خپل ځلمي ته يې وويل: ته مونږ ته زمونږ سبا ناری راوړه، بېشکه
يقينًا مونږ له خپل دې سفره له ستومانۍ سره مخامخ شو
18|63|هغه وويل: ايا ته خبر شوې کله چې مونږ لوېې تېږې ته ځای ونيوه، نو بېشکه ما هغه کب هېر کړ.، او هغه له
ما نه هېر نه کړمګر شيطان چې زه هغه (تا ته) ياد کړم او هغه په سمندر کې خپله لاره ډېر عجيبه جوړه کړه
18|64|وېې ويل: دغه هغه څه دي چې مونږ يې طلب کاوه، پس بېرته په همغو خپلو قدمونو قدم په قدم راوګرځېدل
18|65|بيا نو دوی زمونږ په بنده ګانو کې يو بنده وموند، چې مونږ هغه ته له خپله جانبه رحمت ورکړی و او له خپل
جانبه مو هغه ته (خاص) علم ښوولی و
18|66|ده ته موسٰي وويل: ايا زه ستا تابع شمه په دې شرط سره چې ته به ما ته ښيې له هغه (علم) نه چې تا ته
نېغه لار ښوول شوې ده
18|67|هغه وويل: بېشکه ته به زما سره هيڅېرې د صبر کولو طاقت ونه لرې
18|68|او ته به څنګه په هغه کار صبر وکړې چې د علم په لحاظ تا د هغه احاطه نه ده کړې
18|69|هغه وويل: که الله وغواړي ته به ما ضرور صبر کوونکی ومومې او زه به ستا د حکم نافرماني نه کوم
18|70|هغه وويل: که ته زما متابعت کوې، نو ته له ما نه د هېڅ شي په باره کې تر هغه پورې تپوس مه کوه چې زه
تا ته د هغه ذکر شروع کړم
18|71|نو دوی دواړه روان شول تر دې چې کله دوی په کشتۍ کې سواره شول، نو ده هغه کشتۍ سوری کړه، موسٰی
وويل: ايا تا دا د دې لپاره سوری کړه چې ته د دې اهل (سورلی) غرق کړې، يقينًا يقينًا تا ډېر دروند (او ناروا) کار
وکړ
18|72|هغه وويل: ايا ما تا ته ويلي نه وو چې بېشکه ته به زما سره هيڅېرې د صبر کولو طاقت ونه لرې
18|73|ده وويل: ته ما په هغه کار مه نيسه چې ما په هېره وکړاو ته په ما د دې کار په وجه سختي مه راچوه
18|74|نو دواړه روان شول، تر دې چې کله دوی له يو هلك سره مخامخ شول، نو ده هغه قتل کړ، (موسٰی) وويل: ايا
تا يو پاکيزه (بې ګناه) نفس وواژه، بې له عوضه د بل نفس، يقينًا يقينًا تا ډېر ناکاره کار وکړ
18|75|هغه (خضر) وويل: ايا ما تا ته ويلي نه وو چې بېشکه ته به زما سره د صبر کولو طاقت بېخي ونه کړی شې
18|76|هغه (موسٰی) وويل: که له دې نه بعد ما له تا نه د څه شي په باره کې پوښتنه وکړه، نو بيا ته ما د ځان
مه ملګری کوه، يقينًا ته زما له جانبه (حد د) عذر ته ورسېدې
18|77|بيا دواړه روان شول تر هغه پورې چې د يو کلي اوسېدونکو ته راغلل (، نو) د هغه (کلي) له اوسېدونکو نه يې
طعام (خوراك) وغوښت، نو هغوی دوی دواړو ته د مېلمستيا ورکولو نه انکار وکړ، بيا دوی په دغه (کلي) کې يو دېوال
وموند چې غوښتل يې ونړېږي، نو ده (خضر) هغه سم کړ، هغه (موسٰی) وويل: که تا غوښتلی (نو) خامخا په دې
(سازولو) به دې مزدوري اخيستې وی
18|78|ده وويل: دا زما په مينځ کې اوستا په مينځ کې (د) بېلتون (وخت) دی.، ژر به زه تا د هغو خبرو په حقيقت
خبر کړم چې په هغو باندې تا د صبر کولو طاقت ونه کړی شو
18|79|هرچې کشتۍ وه، نو هغه د هغو مسکينانو وه چې په بحر کې يې کار کاوه، نو ما اراده وکړه چې زه هغه عيبجنه
کړم، په داسې حال کې چې د دوی په مخه کې يو داسې باچا و چې هره (روغه) کشتۍ به يې په زور سره اخيستله

18|80|او هر چې هلك و، نو د هغه مور او پلار مومنان وو، نو مونږ له دې وویرېدو چې دی به هغوی په سرکشۍ او کفر مجبوره کړي

18|81|نومونږ وغوښتل چې دوی ته د دوی رب (داسې) بدل ورکړي (چې) د دغه (هلك) نه په پاکۍ کې غوره وي او (له دغه نه) په مهربانۍ کې ډېر نژدې وي

18|82|او پاتې شو دېوال۔، نو هغه د دوه یتیمو هلکانو و، چې په ښارکې وو، او له هغه نه لاندې د هغو دواړو لپاره خزانه وه او د دغو دواړو پلار نېك (سړی) و، نو ستا رب اراده وکړه چې دوی دواړه خپلې ځوانۍ (او قوت) ته ورسي او (بیا) خپله خزانه راوباسي، ستا د رب د مهربانۍ په وجه۔ او دغه (کار) ما (له خپله ځانه) په خپل حکم نه دی کړی۔، دغه حقیقت د هغه څه دی چې تا په هغو د صبر کولو طاقت ونشو کړی

18|83|او دوی له تا نه د ذوالقرنین په باره کې تپوس کوي، ته (دوی ته) ووایه: ژر به زه تاسو ته د هغه په هکله څه احوال ولولم

18|84|بېشکه مونږ ده ته په ځمکه کې قدرت ورکړی و او مونږ ده ته له هر شي نه یوه لاره (او وسیله) ورکړې وه

18|85|نو ده لاره ونیوله (او هغه اسباب چې مغرب ته یې ورساوه)

18|86|تر هغه پورې چې کله دی د لمر پرېوتو ځای ته ورسېده (نو) ده دغه (لمر) ومونده چې د تورو خټو په لویه چینه کې ډوبېده، او ده هغې (چینې) ته نژدې یو قوم ومونده۔، مونږ ووېل: ای ذوالقرنینه! یا خو دا چې ته (دوی ته) عذاب ورکړې او یا خو دا چې ته د دوی په هکله ښه لار ونیسي

18|87|ده ووېل: هرچې هغه کس دی چې (له دې نه بعد) ظلم (شرك) وکړي، نو ژر به مونږ ده ته (دنیایي) سزا ورکړو، بیا به دی خپل رب ته بېرته بوتلی شي، نو هغه به ده ته عذاب ورکړي ډېر سخت عذاب

18|88|او پاتې شو هغه کس چې ایمان راوړي او نېك عمل وکړي، نو د هغه لپاره په بدله کې غوره ښېګڼه ده (چې جنت دی) او ژر ده چې مونږ به ده ته له خپله کاره اسانې ووایو (پیدا کړو)

18|89|بیا ده بله لاره ونیوله (او هغه اسباب چې مشرق ته یې ورساوه)

18|90|تر هغه پورې چې کله دی د لمر ختو ځای ته ورسېده (، نو) دغه (لمر) یې ومونده چې په داسې قوم راخېژي چې مونږ دوی ته د دغه (لمر) نه لاندې کومه پرده نه وه ګرځولې

18|91|همداسې (حال) و۔ او یقینًا مونږ د خبردارۍ په لحاظ په هغه څه احاطه کړې وه چې له ده سره وو

18|92|بیا ده بله لاره ونیوله (او نور اسباب یې تیار کړل)

18|93|تر هغه پورې چې کله دی د دوه غرونو مېنځ ته ورسېده (، نو) د دغو دواړو وړاندې یې داسې قوم ومونده چې نژدې نه وو چې دوی (د ذوالقرنین) په خبره پوه شي

18|94|دوی ووېل: ای ذوالقرنینه! بېشکه یاجوج او ماجوج په ځمکه کې فساد کوونکي دي، نو ایا مونږ تا لپاره لګښت مقرر کړو، د دې لپاره چې ته زمونږ په مېنځ کې او د دوی مېنځ کې یو دېوال جوړ کړې؟

18|95|ده ووېل: هغه څیزونه چې ما ته په هغو کې زما رب قدرت راکړی دی (هغه) ډېر غوره دي، نو تاسو زما سره مرسته په محنت (او کار) سره وکړئ، زه به ستاسو په مېنځ کې او د دوی په مېنځ کې ښه مضبوط دېوال جوړ کړم

18|96|تاسو ما ته د اوسپنې تختې راکړئ، تر هغه پورې (یې ایښودلې چې) کله دغه (دېوال) د (غرونو) دوو څوکو په مېنځ کې برابر شو، ویې ویل چې پو کړئ، تر هغه پورې چې کله یې دغه (اوسپنه) اور وګرځوله (، نو) ویې ویل: تاسو ما ته راوړئ چې زه په دې (دېوال) وېلې کړی شوې تانبه توئ کړم

18|97|نو د دوی به طاقت نه وي چې په ده وخېژي او نه به دوی د سوري کولو طاقت ولرلی شي

18|98|دغه زما د رب له جانبه یو رحمت دی، نو کله چې زما د رب وعده راشي دا به د ځمکې سره هموار وګرځوي او زما د رب وعده حقه ده

18|99|او مونږ به په دغه ورځ کې د دوی ځینې پرېږدو چې په ځینو نورو کې به موجونه وهي (ننوځي به) او په شپېلۍ کې به پوکی وکړی شي، نومونږ به دوی راجمع کړو، پوره جمع کول

18|100|او په دغې ورځ به مونږ جهنم کافرانو ته راوړاندې کړو، ښه راوړاندې کول

18|101|هغو کسانو ته چې د هغوی سترګې زما له ذکر نه په پرده کې وې او دوی اورېدل نشو کولی

18|102|ایا نو کافران شویو کسانو ګمان کړی دی چې دوی به له ما نه غیر زما بنده ګان کارسازوونکي ونیسي (او بیا به یې هم زه نه په عذاب کوم، نه) بېشکه مونږ د کافرانو لپاره جهنم مېلمستیا تیار کړی دی

18|103|ته (دوی ته) ووایه: ایامونږ تاسو ته د اعمالو په لحاظ د تر ټولو زیاتو تاواني کسانو خبر درکړو؟

18|104|دوی هغه کسان دي چې په دنیايي ژوند کې د دوی منډې توی (او بې ځایه) تللې دي، حال دا چې دوی دا ګمان کوي چې یقیناً هم دوی عمل ښه کوي

18|105|هم دغه کسان دي چې د خپل رب په ایتونو او د هغه په ملاقات سره کافر (او انکاري) شوي دي، نو د دوی عملونه برباد شول، نو د قیامت په ورځ به مونږ د دوی لپاره هېڅ وزن ونه دروو

18|106|دغه، د دوی بدله جهنم دی په سبب د دې چې دوی کافران شول او زما ایتونه او زما رسولان یې مسخره نیولي وو

18|107|بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، د دوی لپاره د فردوس (اعلٰی) جنتونه مېلمستیا دي

18|108|چې په دغو کې به تل وي، دوی به له دغو نه ګرځېدل (او تبدیلېدل) نه غواړي

18|109|ته (دوی ته) ووایه: که سمندر زما د رب د کلماتو لپاره سیاهي وي، (نو) سمندر به خامخا خلاص شي، مخکې له دې چې زما د رب کلمات تمام شي، اګر که مونږ د دغه (سمندر) په مثل مدد هم راوړو

18|110|ته (دوی ته) ووایه: بېشکه همدا خبره ده چې زه یواځې ستاسو په شان بشر یم، ما ته وحي کولی شي چې بېشکه ستاسو معبود یواځې یو معبود دی، نو هغه څوك چې د خپل رب د ملاقات امېد لري، نو هغه دې نېك عمل وکړي او د خپل رب په عبادت کې دې هېڅوك نه شریکوي

19|1|کاف، ها، یا، عین، صاد

19|2|ستا د رب د رحمت ذکر دی په خپل بنده زکریا باندې (دا)

19|3|کله چې ده خپل رب ته اواز وکړ ډېر ورو اواز

19|4|ویې ویل: ای زما ربه! یقینًا زه چې یم زما هډوکي کمزوري (ضعیف) شوي دي او سر (مې) د سپین والي په وجه شغلې وهي، په دې حال کې چې ای زما ربه! زه هیڅکله له تا نه په سوال سره محروم (او نا امېده) نه یم پاتې شوی

19|5|او بېشکه زه چې یم، خپل وروسته له خپلوانو نه وېرېږم، او زما ښځه له شروع نه شنډه ده، نو ته ما ته له خپل

جانب نه یو وارث راکړه
19|6| چې وارث شي د دین زما او وارث شي د دین د اولاد د یعقوب او دی وګرځوه ای ربه غوره شوی
19|7| ای زکریا! بېشکه مونږ تا ته د داسې هلك زېری درکوو چې د ده به نوم یحیٰی وي، مونږ ده ته له دې نه مخکې
ځوك همنامی نه دی ګرځولی
19|8| ده وویل: ای زما ربه! زما لپاره به هلك څنګه کېږي، په داسې حال کې چې زما ښځه له شروع نه شنډه ده
اویقینًا زه د ډېر زوړوالي په وجه ډېرې کمزورۍ ته رسېدلی یم
19|9| ورته وویل: هم داسې دي۔، ستا رب فرمایلي دي چې دغه (کار) ما ته ډېر اسان دی او تحقیق ته ما پیدا (الله)
کړی یې له دې نه مخکې، حال دا چې ته هېڅ شی نه وې
19|10| ده وویل: ای زما ربه! ته زما لپاره یوه نښه مقرره کړه (الله) وویل: ستا نښه داده چې ته به له خلقو سره
درې شپې (او ورځې) خبرې نشې کولی، په داسې حال کې چې ته به ښه روغ یې
19|11| نو دی په خپل قوم باندې له عبادت ځای څخه راووت، پس دوی ته یې اشاره وکړه داسې چې تاسو سبا او بېګاه
تسبیح وایئ
19|12| ای یحیٰی! ته دغه کتاب په قوت سره ونیسه، او مونږ ده ته حکم (حکمت او نبوت) ورکړ، په داسې حال کې
چې دی هلك و
19|13| او له خپل جانب نه مو (ده ته)، مهرباني (ورکړې وه) او پاکي۔ او دی ډېر پرهېزګاره و
19|14| او له خپل مور و پلار سره نېکي کوونکی و، او سرکشه، نافرمانه نه و
19|15| او په ده دې سلام وي په هغې ورځ چې دی وزېږول شو او په هغې ورځ چې دی به مري او په هغې ورځ چې
دی به بیا ژوندی راپورته کړی شي
19|16| او ته په کتاب کې (قصه د) مریم یاده کړه کله چې هغه له خپلې کورنۍ نه هغه ځای ته په څنګشوه چې (د
کور) مشرقي جانب و
19|17| نو دې د دوی په طرف پرده ونیوله، نو مونږ دې ته خپل روح ولېږه، نو هغه دې ته خپل شکل د کامل سړي جوړ
کړ
19|18| دې وویل: بېشکه زه له تا نه په رحمٰن پورې پناه نیسم، که چېرې ته پرهېزګاره یې (نو)
19|19| هغه وویل: یقینًا زه خو یواځې ستا د رب رسول یم، د دې لپاره چې (د خپل رب په حکم) تا ته یو ډېر پاك
هلك درکړم
19|20| دې وویل: زما به هلك څنګه پیدا شي؟ حال دا چې ما ته هېڅ بشر نه دی رارسېدلی، او زه چېرې بدکاره هم نه
یم
19|21| ویې ویل: خبره همداسې ده (لېکن) ستا رب فرمایلي دي: دغه کار ما ته ډېر اسان دی او د دې لپاره چې مونږ
دی د خلقو لپاره نښه وګرځوو او له خپل جانب نه رحمت۔ او دغه یو فیصله شوی کار دی
19|22| نو (مریم) په دغه (عیسٰی) سره حامله شوه، نو سره له ده یو لرې ځای ته په څنګشوه
19|23| نو دغې (مریم) لره د لنګوال درد د کجورې د ونې تنې (ته) راوسته، دې وویل: ای کاشکې زه له دې نه
مخکې مړه شوې وی او زه بېخي هېره شوې، له زړونو وتلې وی
19|24| نو دې ته یې د دې له لاندې نه اواز وکړچې مه خفه کېږه، یقینًا ستا رب له تا نه لاندې چینه پیدا کړې ده
19|25| او خپل ځان ته د کجورې تنه راوخوځوه، هغه به په تا پخې تازه لوندې کجورې راوغورځوي
19|26| پس (دغه کجورې) خوره او (دغه اوبه) څښه او (په عیسٰی سره) سترګې یخې کړه، پس که خامخا تا له خلقو
ځنې یو څوك ولیده، نو (ورته) وایه: بېشکه ما د رحمٰن لپاره په ځان د روژې نذر منلی دی، پس نن ورځ به زه له سره
خبرې ونه کړم له هېڅ یوه انسان سره
19|27| نو دې (مریمې) هغه (عیسٰی) خپل قوم ته راوړ، چې دی یې راخیستی و، دوی (ورته) وویل: ای مریمې! یقینًا
یقینًا تا ډېر بدکار کړی دی
19|28| ای د هارون خورې! ستا پلار خو بد سړی نه و او نه ستا مور بدکاره (بد عمله) وه
19|29| نو هغې ده (عیسٰی) ته اشاره وکړه، دوی وویل: مونږ له هغه چا سره څنګه خبرې وکړو چې دی په غېږ کې
دی، چې وړوکی دی
19|30| ده وویل: بېشکه زه د الله بنده یم، هغه ما ته کتاب راکړی دی او زه یې نبي ګرځولی یم
19|31| او زه یې برکت ناك ګرځولی یم په هر ځای کې چې اوسم او ده ما ته په لمانځه او زکات سره کلك حکم راکړی
دی، ترڅو چې زه ژوندی یم
19|32| له خپلې مور سره نېکي کوونکی او زه یې سرکشه، بدبخته نه یم ګرځولی (او زه یې ګرځولی یم)
19|33| او په ما دې سلام وي په هغې ورځ چې زه وزېږول شوم او په هغې ورځ چې زه به مرم او په هغې ورځ چې
زه به بیا ژوندی راپورته کولی شم
19|34| دغه عیسٰی د مریمې زوی دی (الله د ده په باره کې) حقه خبره کړې ده، هغه چې دوی په هغې کې سره
جګړې کوي
19|35| د الله لپاره نه ښایېږي چې دی دې څوك اولاد ونیسي، ده لره پاکي ده۔، دی چې کله د څه کار فیصله وکړي، نو
بېشکه همدا خبره ده چې ده ته وایي: وشه! نو هغه (کار) وشي
19|36| او بېشکه چې الله زما رب دی او ستاسو رب دی، نو تاسو د ده عبادت کوئ، دا ډېره نېغه لار ده
19|37| نو دغه ډلې په خپل منځ کې سره مختلفې شوې، نو کافران شویو کسانو لپاره د ډېرې سترې ورځې له حاضرېدو
هلاکت (او خرابي) دی
19|38| دوی به څه ښه اورېدونکي او څه ښه لیدونکي وي! په هغې ورځ چې مونږ ته به راځي، لېکن ظالمان نن ورځې
په ښکاره ګمراهۍ کې دي
19|39| او ته دوی د حسرت (او ارمان) له ورځې نه ووېروه کله چې به کار فیصله کړی شي، حال دا چې دوی (اوس)
په غفلت کې دي او دوی ایمان نه راوړي
19|40| بېشکه مونږ چې یو، هم دا مونږ د ځمکې او د هغه چا چې په دغه (ځمکه) باندې دي؛ وارثان کېږو او خاص مونږ
ته به دوی بېرته راوستی شي
19|41| او په کتاب کې ابراهیم یاد کړه، بېشکه دی ډېر رېښتینی (او) نبي و
19|42| کله چې ده خپل پلار ته وویل: ای زما پلار جانه! ته ولې د هغه څیز عبادت کوې چې نه (څه) اوري او نه
ویني او له تا نه هېڅ شی (تکلیف) نشي لرې کولی

19|43| ای زما پلار جانه! بېشکه زه چې یم یقینًا ما ته (د الله له جانبه) هغه علم راغلی دی چې تا ته نه دی راغلی، نو ته زما پیروي وکړه، زه به تا ته نېغه (سمه) لار وښیم
19|44| ای زما پلار جانه! د شیطان بندګي مه کوه، یقینًا شیطان له رحمان نه نافرمان دی
19|45| ای زما پلارجانه! بېشکه زه چې یم، زه له دې نه وېرېږم چې تا ته به د رحمٰن له جانبه عذاب دروررسېږي، نو ته به د شیطان دوست شې
19|46| هغه (پلار د ابراهیم) وویل: ای ابراهیمه! ایا ته زما له معبودانو نه مخ ګرځوونکی یې، یقینًا که ته منع نه شوې، نو زه به تا خامخا ضرور سنګسار کړم او له ما څخه ډېره موده لرې شه
19|47| ده وویل: په تا دې سلام وي، ضرور به زه تا لپاره له خپل رب نه مغفرت غواړم، بېشکه دی په ما باندې ډېر مهربان دی
19|48| او زه جدا کېږم له تاسو نه او له هغو څیزونو نه چې تاسو یې له الله نه غیر بلئ، او زه خپل رب رابلم، امید دی چې زه به د خپل رب په رابللو سره بدبخته نشم
19|49| نو کله چې دی له دوی نه او له هغو نه چې دغه خلق یې له الله نه غیر عبادت کوي؛ بیل شو (،) مونږ ده ته اسحق او یعقوب عطا کړل او دا هر یو مونږ نبیان ګرځولي وو
19|50| مونږ دغو ته له خپل رحمته عطا ورکړه او مونږ دوی ته د صدق ډېره اوچته ژبه ورکړې وه
19|51| او په کتاب کې موسٰی یاد کړه، بېشکه چې دی خالص کړی شوی و او رسول (او)، نبي و
19|52| او مونږ ده ته د طور غر له ښي اړخ نه اواز کړی و او مونږ دی قریب کړ، چې د راز خبرې مو ورسره کولې
19|53| او مونږ ده ته له خپل رحمته د ده ورور هارون ورکړ، چې نبي و
19|54| او په کتاب کې اسماعیل یاد کړه، بېشکه دی د وعدې رښتینی و او رسول (او) نبي و
19|55| او ده به خپل اهل ته په لمانځه او زکات سره حکم کاوه او دی د خپل رب په نیز پسندیده و
19|56| او په کتاب کې ادریس یاد کړه، یقینًا دی رښتینی (او) نبي و
19|57| او دی مونږ ډېر اوچت ځای ته پورته کړی دی
19|58| دغه خلق هغه کسان دي چې الله په دوی باندې له انبیاوو څنې انعام کړی دی، د ادم په اولاده کې او د هغه چا (په اولاد کې) چې مونږ له نوح سره بار کړي وو او د ابراهیم او اسرائیل (یعقوب) په اولاده کې- او له هغه چا نه چې مونږ (ورته) هدایت کړی و او مونږ غوره کړي وو کله چې به په دوی د رحمٰن ایتونه ولوستی شول (نو) دوی به پرېوتل، سجده کوونکي او ژړېدونکي
19|59| نو له دوی نه وروسته داسې بد ځای ناستي پیدا شول چې لمونځونه یې ضایع کړل او د شهوتونو پیروي یې وکړه، نو ژر به دوی د خپلې بدۍ له انجام سره ملاقات وکړي
19|60| مګر هغه څوک چې توبه وباسي او ایمان راوړي او نېک عمل وکړي، نو دغه کسان دي چې دوی به جنت ته داخلېږي او په دوی به هېڅ شی ظلم نه کېږي
19|61| د تل اوسېدونې جنتونو ته، هغه چې رحمٰن یې وعده کړې ده له خپلو بنده ګانو سره په نالیدلو، بېشکه دی (الله) چې دی، د ده وعده (خامخا) راتلونکې ده
19|62| دوی به په دغو (جنتونو) کې لغوه خبرې نه اوري غیر له سلام نه، او د دوی لپاره په دغو (جنتونو) کې سبا او بېګاه د دوی رزق دی
19|63| دغه هغه جنتونه دي چې مونږ یې په خپلو بنده ګانو کې هغه څوک وارث ګرځولو چې پرهېزګاره وي
19|64| او (جبریل وویل) مونږ نه راکوځېږو مګر د خپل رب په امر سره، خاص د هغه لپاره دي هغه څه چې زمونږ په وړاندې دي او هغې چې زمونږ وروسته دي او هغه څه چې د دغو په مینځ کې دي- او ستا رب هېڅکله هېروونکی نه دی
19|65| د اسمانونو او ځمکې رب دی او د هغه څه چې د دغو دواړو په مینځ کې دي، نو ته د ده عبادت کوه او (دغه) د ده په عبادت ښه ټینګ اوسه-، ایا ته د ده کوم همنام پېژنې
19|66| او دغه (له بعث نه منکر) انسان وایي: ایا کله چې زه مړ شم خامخا عنقریب به زه بیا ژوندی را ایستلی شم
19|67| ایا دغه انسان نه یادوي چې بېشکه مونږ دی له دې نه مخکې پیدا کړی و، او دی هېڅ شی نه و
19|68| نو قسم دی ستا په رب چې مونږ به خامخا ضرور دوی او شیطانان ټول راجمع کړو، بیا به مونږ دوی خامخا ضرور د دوزخ چاپېره په ګونډو پراته راحاضر کړو
19|69| بیا به خامخا ضرور مونږ له هرې ډلې نه راوباسو هر هغه څوک چې د سرکشۍ په لحاظ په رحمٰن باندې ډېر سخت دی
19|70| بیا خامخا مونږ په هغو خلقو ښه عالمان یو چې هغوی دغه (دوزخ) ته د داخلولو (او سوځولو) ښه لایق دي
19|71| او نشته دی په تاسو کې هیڅوک مګر ده ته واردېدونکی دی دغه (واردېدل) ستا د رب په ذمه یقیني او فیصله کړی شوي دي
19|72| بیا به مونږ هغو کسانو ته نجات ورکړو چې پرهېزګاري یې کړې ده او ظالمان (کافران) به په دغه (دوزخ) کې په ګونډو پراته پرېږدو
19|73| او کله چې دوی ته زمونږ ایتونه لوستی شي، چې ښه واضح دي، (، نو) کافران شوي کسان هغو کسانو ته چې ایمان یې راوړی دی؛ وایي په دغو دواړو ډلو کې کومه یوه د مقام په لحاظ ډېره غوره او د مجلس په لحاظ ډېر ښایسته ده
19|74| او له دوی نه مخکې مونږ څومره ډېر قرنونه (امتونه) هلاك کړي دي، چې هغوی د سامانونو او لیدنې (شکل) په لحاظ ډېر ښه وو
19|75| ته (دوي ته) ووایه: هر هغه څوك چې په ګمراهۍ کې وي، نو رحمٰن دې ده ته مهلت ورکړي، مهلت ورکول، تر هغه پورې چې کله دوی هغه څه ووینې چې له دوی سره یې وعده کولی شي، یا عذاب، یا قیامت، نو دوی به ژر پوه شي چې څوك دی د ځای په لحاظ ډېر بد او د لښکر په لحاظ ډېر کمزوری
19|76| او الله هغو کسانو ته هدایت نور هم زیاتوي چې نېغه لار یې موندلې ده، او نېکۍ باقي پاتې کېدونکې ستا د رب په نیز د ثواب په لحاظ ډېرې غوره دي او د بېرته ورتللو په لحاظ ډېرې ښې دي
19|77| ایا تا هغه کس لیدلی چې زمونږ په ایتونو باندې کافر شوی دی او وایي چې ما ته به (په اخرت کې) خامخا ضرور مال او اولاد راکول کېږي
19|78| ایا دی په غیبو خبر شوی دی، یا ده د رحمٰن په نیز کومه وعده اخیستې ده
19|79| داسې نه ده ضرور مونږ لیکو هغه څه چې دی یې وایي او ده ته به له عذابه وغځوو، غځول
19|80| او په میراث به اخلو هغه څه چې دی یې وایي، او دی به مونږ ته یواځې (ځانله) راځي
19|81| او دوی له الله نه غیر (نور) معبودان ونیول، د دې لپاره چې دغه (معبودان) د دوی د عزت سبب شي

19|82|داسې نه ده، ژر به دغه (معبودان) د دوی په عبادت سره منکر شي او دغه به د دوی په ضد (او خلاف) شي
19|83|ایا ته نه ګورې چې مونږ شیطانان په کافرانو باندې راخوشې کوو، چې دوی تېزوي، تېزول
19|84|نو ته په دوی باندې (د عذاب په راتلو کې) تلوار مه کوه، بېشکه مونږ د دوی لپاره شمېرل کوو، شمېرل
19|85|هغه ورځ چې مونږ به متقیان راجمع کړو د رحمٰن په طرف بلل شوي سواره مېلمانه (یاده کړه)
19|86|او مجرمان (کافران) به د جهنم په طرف تږي پیاده شړو
19|87|هغوی د شفاعت اختیار نه لري، مګر هغه څوك چې د رحمٰن په نیز یې وعده اخیستې ده
19|88|او دغه (کافران) وايي: رحمٰن د ځان لپاره اولاد نیولی دی
19|89|یقینًا یقینًا تاسو ډېره لویه د ګناه خبره وکړه
19|90|نژدې دي چې اسمانونه له دې نه وچوي او ځمکه ټوټې ټوټې شي او غرونه راولوېږي ذرې ذرې
19|91|په دې خبره چې دوی د رحمٰن لپاره اولاد وباله
19|92|او رحمٰن ته نه ښايي چې اولاد ونیسي
19|93|نه دي دغه هر یو چې په اسمانونو او ځمکه کې دي مګر رحمٰن ته راتلونکي دي، په دې حال کې چې بنده به
وي
19|94|یقینًا یقینًا ده دوی راګېر کړي دي او دوی یې شمېرلي دي، شمېرل
19|95|او هر یو له دوی نه ده ته راتلونکی دی په ورځ د قیامت کې یواځې
19|96|بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي ژر به رحمٰن د دوی لپاره (د خلقو په
زړونو کې) مینه (او محبت) پیدا کړي
19|97|پس بېشکه همدا خبره ده چې مونږ دغه (قرآن) ستا په ژبه آسان کړی دی، د دې لپاره چې ته په ده سره
پرهېزګارانو ته زېری ورکړې او ته په ده سره ډېر جګړه کوونکی قوم ووېروې
19|98|او له دوی نه مخکې مونږه څومره ډېر قرنونه هلاك کړي دي! ایا ته په دوی کې یو تن محسوسوې، یا ته د دوی
کوم نرم غږ (اواز) هم اورې
20|1|طا، ها
20|2|مونږ قرآن په تا باندې د دې لپاره نه دی نازل کړی چې ته په سختۍ او مشقت کې پرېوځې
20|3|مګر (نازل کړی دی مونږ) نصیحت د هغه چا لپاره چې وېرېږي
20|4|په نازلېدلو سره د هغه (الله) له جانبه چې ځمکه او ډېر اوچت اسمانونه یې پیدا کړي دي (نازل کړی شوی دی)
20|5|رحمٰن په عرش باندې برقراره شو
20|6|خاص د ده لپاره دي هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هغه څه چې په ځمکه کې دي او هغه څه چې د دواړو
په مینځ کې دي او هغه څه چې د لوندې ځمکې نه لاندې دي
20|7|او که ته خبره په جهر سره کوې، نو یقینًا هغه په پټه خبره او په ډېره پټه خبره هم پوهېږي
20|8|الله (چې دی) نشته دی هېڅ لایق د عبادت مګر هم دی دی، خاص د ده لپاره تر ټولو ښکلي نومونه دي
20|9|او ایا تا ته د موسٰی قصه (خبره) راغلې ده
20|10|کله چې ده اور ولیده، نو خپل اهل ته یې وویل: تاسو ایسار شئ، بېشکه ما اور ولیده، کېدی شي چې زه له هغه
نه تاسو ته لګولې (بله) لمبه راوړم، یا به په اور باندې څه لار ښوونه (لار ښود) ومومم
20|11|نو کله چې دی دغه (اور) ته راغی، ده ته اواز وکړی شو چې ای موسٰی!
20|12|بېشکه زه چې یم، زه ستا رب یم، نو ته خپلې پڼې وباسه، بېشکه ته په مقدسه (سپېڅلې) وادۍ (دره) طُوٰی
کې یې
20|13|او ته ما غوره کړی یې، نو ته هغه څه ته ښه غوږ شه چې وحي کولی شي
20|14|بېشکه زه چې یم، زه الله یم، نشته دی هېڅ لایق د عبادت مګر همدا زه یم، نو ته زما عبادت کوه، او زما د
یادولو لپاره لمونځ قایموه
20|15|بېشکه قیامت راتلونکی دی، زه غواړم چې دغه (قیامت) پټوساتم، د دې لپاره چې هر نفس ته د هغو عملونو
په سبب بدله ورکړی شي چې دی یې کوي
20|16|نو تا دې هیڅکله بند نه کړي له دغه (قیامت) نه هغه څوك چې په ده ایمان نه راوړي او هغه د خپل خواهش
پیروي کوي (، ګنې) نو ته به هلاك شې
20|17|او ای موسٰی! ستا په ښي لاس کې څه شی دی؟
20|18|ده وویل: دا زما امسا ده په دې زه تکیه لګوم، او په دې سره زه خپلو ګډو (بیزو) ته پاڼې څنډوهم، او زما
لپاره په دې کې نور حاجتونه (او فایدې) هم دي
20|19|وویل: ای موسٰی! ته دا وغورځوه (الله)
20|20|نو ده دغه وغورځوله، نو ناڅاپه دغه (امسا) مار شو، منډې یې وهلې
20|21|وویل: ته دا راونیسه، او ته مه وېرېږه، ژر به مونږ دا خپل ړومبني شکل ته راوګرځوو (الله)
20|22|او ته خپل لاس خپل تخرګ‌ته پیوست کړه، دا به راووځي، چې تك سپین به وي، بې له عیب (او بیمارۍ) نه،
په داسې حال کې چې دا بله نښه (او معجزه) ده
20|23|د دې لپاره چې مونږ تا ته د خپلو ترټولو لویو نښو ځنې (څه) وښیو
20|24|ته فرعون ته لاړ شه، بېشکه ده سرکشي شروع کړې ده
20|25|ده وویل: ای زما ربه! ته ما لره زما سینه (خلاصه) پرانیځه
20|26|او ما ته زما کار اسان کړه
20|27|او زما له ژبې نه غوټه پرانیځه
20|28|چې دوی زما په خبره پوه شي
20|29|او زما لپاره زما له اهل نه یو وزیر (مددګار) وټاکه
20|30|هارون، چې زما ورور دی
20|31|په ده سره ته زما مَلا قوي کړه
20|32|او دی زما په کار کې شریك کړه
20|33|د دې لپاره چې مونږ ستا ډېره تسبیح ووایو
20|34|او ستا ډېر ذکر وکړو
20|35|بېشکه هم ته زمونږ حال ښه لیدونکی یې

20|36|ووېل: ای موسی! یقیناً تا ته ستا سوال درکړی شو (الله)
20|37|او یقیناً یقیناً مونږ په تا باندې یو ځل بل احسان کړی و
20|38|کله چې مونږ ستا مور ته الهام وکړ هغه چې (تا ته اوس) وحي کولی شي
20|39|چې ته (ای موري د موسی) دا (موسی) په تابوت (صندوق) کې واچوه، بیا دغه (صندوق) په سیند کې
وغورځوه، نو دغه (صندوق) لره دې سیند په ساحل کې وغورځوي، چې دغه (موسی) لره ونیسي زما دښمن او د ده
دښمن او ما په تا باندې له خپل جانبه محبت اچولی و، او د دې لپاره ستا تربیت زما د سترګو په وړاندې وشي
20|40|کله چې ستا خور (په تا پسې) روانه وه (ته یې ولیدې چې د هیچا تی (پی) نه اخلې) نو دې ویل: ایا زه
تاسو ته هغه څوك وښیم چې د ده کفالت (او تربیت) به کوي-، نو ته مونږ خپلې مور ته بېرته راوستې، د دې لپاره چې
د هغې سترګې یخې شي او غمژنه نشي او تا یو کس مړکړی و، نو ته مونږ له غم نه خلاص کړې- او ته مونږ په قسما
قسم آزموینو سره وازمایلې، نو تا څو کاله په اهل مدین کې تېر کړل، بیا ته په ټاکلې اندازې سره راغلې، ای موسی!
20|41|او ته ما د خپل ځان لپاره تیار کړی یې
20|42|ته لاړشه او ستا ورور دې هم، زما په معجزو سره او تاسو دواړه زما په ذکر (یاد) کې سستي مه کوئ
20|43|تاسو دواړه فرعون ته لاړشئ، بېشکه هغه باغي شوی دی
20|44|نو تاسو هغه ته ډېره نرمه خبره وکړئ، ښایي چې دی پند واخلي، یا ووېرېږي
20|45|دواړو ووېل: ای زمونږه ربه! بېشکه مونږ له دې نه وېرېږو چې دی به زمونږ سره زیاتی وکړي، یا به سرکشي شروع
کړي
20|46|ووېل: تاسو مه وېرېږئ، بېشکه زه له تاسو سره یم، زه اورم او زه وینم (الله)
20|47|نو تاسو ده ته ورشئ، پس (ورته) ووایئ چې بېشکه مونږ ستا د رب رسولان یو، نو ته زمونږ سره بني اسرائیل
خوشې کړه، او ته دوی مه په عذابوه، په تحقیق مونږ تا ته ستا د رب له معجزې سره راغلي یو، او (له عذاب نه)
سلامتي ده د هغه چا لپاره چې د هدایت پیروي وکړي
20|48|بېشکه مونږ چې یو، یقیناً مونږ ته وحي کړی شوې ده چې بېشکه عذاب په هغه چا دی چې (د رسولانو) تکذیب
کوي او (له اسلامه) مخ ګرځوي
20|49|ده (فرعون) ووېل: ای موسی ستاسو د دواړو رب څوك دی؟
20|50|ده ووېل: زمونږ رب هغه ذات دی چې هر شي ته یې د ده (موافق) شکل ورکړی دی، بیا یې لار ښودلې ده
20|51|ووېل: د ړومبنو زمانو د خلقو څه حال دی؟ (فرعون)
20|52|ده ووېل: د هغو علم زما له رب سره دی په یو کتاب کې، زما له رب نه څه ورکېږي او نه ترې هېرېږي
20|53|هغه ذات چې تاسو لپاره یې ځمکه فرش ګرځولې ده او تاسو لپاره یې په دې کې لارې چلولې دي او له بره نه
یې اوبه نازلې کړې دي، پس په دغو (اوبو) سره مونږ بېلا بېل (او) قسما قسم زرغوني را ایستلي دي
20|54|تاسو یې خورئ او خپل څاروي (په کې) څروئ، بېشکه په دغو (شیانو) کې د عقل والاو لپاره یقیناً ډېرې نښې
دي
20|55|له هم دې (ځمکې) نه مونږ تاسو پیدا کړي یئ او په هم دې کې به مونږ تاسو ننه باسو، او بل کرت به مونږ
تاسو راوباسو
20|56|او یقیناً یقیناًمونږ ده ته خپلې ټولې نښې (او معجزې) وروښوولې، نو ده تکذیب وکړاو انکار یې وکړ
20|57|ووېل: (فرعون) ایا ته مونږ ته راغلی یې ای موسی؟، د دې لپاره چې ته په خپل سحر (جادو) سره مونږ له
خپلې ځمکې نه وباسې
20|58|نو مونږ به خامخا ضرور تا ته د دغه (سحر) په مثل سحر راوړو، نو ته زمونږ په مینځ کې او په خپل مینځ کې
یوه وعده مقرره کړه چې نه به مونږ د هغې مخالفت کوو او نه ته-، داسې ځای چې مساوي (هوار) وي
20|59|ده ووېل: ستاسو د وعدې وخت د زینت (او جشن) ورځ ده او دا چې خلق دې د څاښت په وخت کې راجمع
کړی شي
20|60|نو فرعون وګرځېده، نو خپل مکر (او چل) یې راجمع کړ، بیا راغی
20|61|ووېل: تاسو هلاك شئ! په الله باندې دروغ مه ترئ (ګنې) نو هغه به تاسو په عذاب سره (موسی جادوګرو ته)
هلاك کړي، او په تحقیق نا امېده (او نامراد) شو هغه کس چې (په الله) یې دروغ وتړل
20|62|نو دغو (جادوګرو) په خپل کار کې په خپل مینځ سره جګړه وکړه او دغه پټه مشوره یې خفیه وساتله
20|63|دوی ووېل: بېشکه چې دا دواړه خامخا ساحران (جادوګر) دي، دوی دواړه غواړي چې تاسو له خپلې ځمکې
(خاورې) نه په خپل سحر (جادو) سره وباسي او ستاسو ډېر غوره لار (د دین) ختمه کړي
20|64|نو تاسو خپل ټول چل مکر راجمع کړئ، بیا تاسو (میدان ته) راشئ صف صف، او یقیناً نن ورځ هغه څوك
کامیاب دی چې غالب شو
20|65|ده ووېل: ای موسی! یا به ته (امسا) غورځوې، یا به مونږ شو اول د هغه چا چې (امسا) غورځوي
20|66|ده ووېل: بلکې تاسو وغورځوئ، نو ناڅاپه د دوی رسۍ او د دوی امساګانې د دوی د سحر په وجه د ده (موسی)
خیال ته داسې راوستی شوې چې په رښتیا دغه منډې وهي
20|67|نو موسی په خپل نفس (زړه) کې وېره ومونده
20|68|مونږ (ده ته) ووېل: ته مه وېرېږه، بېشکه هم ته ښه غالب یې
20|69|او ته هغه (امسا) وغورځوه چې ستا په ښي لاس کې ده، چې هغه څه لوړ (ښوی) تېر کړي چې دغو جوړ
کړي دي، بېشکه هغه شی چې دوی تیار کړی دی د جادوګر چل مکر دی، او جادوګر بری نه مومي هر چېرته چې راشي
20|70|نو ساحران وغورځولی شول، سجده کوونکې، ویې ویل: مونږ د هارون او موسی په رب ایمان راوړ
20|71|ووېل چې تاسو د ده تصدیق وکړمخکې له دې چې زه تاسو ته اجازت درکړم، بېشکه دی یقیناً ستاسو (فرعون)
هغه مشر دی چې تاسو ته یې سحر (جادو) ښودلی دی، نو زه به خامخا ضرور ستاسو لاسونه او ستاسو پښې ادل بدل
پرې کوم او زه به خامخا ضرور تاسو د کجور په تنو کې په دار کوم او تاسو به خامخا ضرور پوه شئ چې په مونږ کې
کوم یو د عذاب ورکولو په لحاظ ډېر سخت دی او ډېر باقي پاتې کېدونکی دی (زه او که موسی)
20|72|هغوی ووېل: مونږ به تا ته له سره ترجیح درنه کړو په هغه باندې چې مونږ ته راغلې دی چې ښکاره معجزې
دي او هغه (الله) چې مونږ یې پیدا کړي یو، نو ته هغه کار وکړه چې ته د هغه کوونکی یې، بېشکه ته یواځې د دې
دنیایي ژوند فیصله کولی شې
20|73|بېشکه مونږ په خپل رب ایمان راوړی دی، د دې لپاره چې هغه زمونږ خطاګانې وبخښي او هغه (جرم) چې تا
مونږ په هغه مجبوره کړي وو، چې سحر دی او الله ډېر غوره- او تل پاتې کېدونکی دی

20|74| بېشکه شان دا دی چې هغه څوك چې خپل رب ته راشي، په دې حال کې چې کافر وي، نو بېشکه د ده لپاره دوزخ دی، دی به په ده کې نه مري او نه به (ښه) ژوندون کوي
20|75| او هغه څوك چې ده ته په داسې حال کې راشي چې مومن وي، نېك عملونه يې کړي وي (، نو) د دوی لپاره ډېرې اوچتې درجې دي
20|76| چې د تل اوسېدنې جنتونه دي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، چې دوی به په هغو کې تل ترتله وي، دغه د هغه چا بدله ده چې ځان يې (له شرك او کفر نه) پاك ساتلی وي
20|77| او يقينًا يقينًا مونږ موسٰی ته وحي وکړه چې ته زما بنده ګان د شپې وباسه، نو ته د دوی لپاره په سمندر کې يوه وچه لاره جوړه کړه، ته به نه وېرېږې له نیول کېدو نه او نه به وېرېږې (له ډوبېدو نه)
20|78| نو فرعون سره له خپلو لښکرو په دوی پسې راغی، نو دوی لره له سمندر نه هغه شي لاندې کړل چې دوی يې لاندې کړل
20|79| او فرعون خپل قوم لره ګمراه کړ او نېغه لار يې ور ونه ښودله
20|80| ای بني اسرائیلو بېشکه مونږ تاسو ته ستاسو له دښمن نه نجات درکړ او د طور غر ښي اړخ ته مو له تاسو سره وعده وکړه او مونږ پر تاسو باندې مَن (ترنجبين) او مرزان (ډوله مرغان) نازل کړل
20|81| تاسو هغه پاکیزه څیزونه خورئ چې مونږ تاسو ته درکړي دي او تاسو په دغه (رزق) کې تجاوز مه کوئ (ګټې) نو په تاسو به زما غضب راکوز شي اوهغه څوك چې په هغه باندې زما غضب راکوز شي، نو يقينًا دی وغورځېده (هلاك شه)
20|82| او بېشکه زه خامخا ډېر بخښونکی یم هغه چا ته چې توبه وباسي او ایمان راوړي او نېك عمل کوي، بیا په نېغه لار روان اوسي
20|83| !او ته څه شي راګړندی کړې له خپل قوم نه ای موسٰی
20|84| ده وويل: دوی دغه دي په ما پسې راروان دي او زه تا ته جلت راغلم ای زما ربه! د دې لپاره چې ته راضي شې
20|85| (الله) ووېل: نو بېشکه مونږ ستا قوم له تا نه وروسته وازمايه او سامري دوی ګمراه کړل
20|86| نو موسٰی خپل قوم ته راواپس شو، چې ډېر په غصه او غمجن و، ويې ويل: ای زما قومه! ایا تاسو سره ستاسو رب ډېره ښه وعده نه وه کړې، ایا نو په تاسو زمانه ډېره اوږده شوه، یا که تاسو اراده کړې وه چې په تاسو باندې د خپل رب غضب راکوز شي، نو تاسو زما د وعدې خلاف ورزي وکړه
20|87| دوی وويل: مونږ ستا د وعدې مخالفت په خپل اختیار سره نه دی کړی، او لېکن پر مونږ باندې د (قبطیانو د) قوم د ښکلا زیورات بار کړی شوي وو، نو مونږ هغه وغورځول، نو همداسې سامري هغه (په اور کې) وغورځول
20|88| نو ده د دوی لپاره (له هغې کندې څخه) يو سخی چې جسد و؛ راوویست، چې د ده لپاره د سخي اواز و، نو دوی وويل: دا ستاسو معبود دی او د موسٰی معبود دی، پس هغه هېر کړی دی
20|89| (الله فرمايي) نو ایا دوی نه ګوري چې بېشکه شان دا دی چې دغه (سخی) دوی ته بېرته خبره نه راګرځوي او دی د دوی لپاره نه د ضرر اختیار لري او نه د نفعې
20|90| او يقينًا يقينًا هارون دوی ته د دې (موسٰی له راتلو) نه مخکې ویلي وو چې ای زما قومه! بېشکه همدا خبره ده چې تاسو په دې سره ازمايل شوي یئ، او ستاسو رب خو رحمٰن دی، نو تاسو زما پیروي وکړئ او زما د حکم اطاعت وکړئ
20|91| دوی وويل: مونږ به تل په (عبادت) د ده محکم ولاړ اوسو، تر هغه پورې چې موسٰی مونږ ته بېرته راشي
20|92| (موسٰی چې راغی نو) ويې ويل: ای هارونه! ته څه شي منع کړی وې، کله چې تا دوی ولیدل چې ګمراه شول
20|93| چې تا زما پیروي ونه کړه، ایا نو تا زما د حکم نافرماني وکړه؟
20|94| ده وويل: ای زما د مور زويه! ته مه زما ږیره نیسه او مه زما سره، بېشکه زه ووېرېدم له دې نه چې ته به وایې چې تا د بني اسرائیلو په مینځ کې بېلتون واچاوه او زما خبرې ته دې ونه کتل
20|95| (موسٰی) ووېل: نو ستا څه کار و ای سامري!
20|96| هغه وويل: ما هغه شی ولیده چې دوی هغه نه و لیدلی نو ما يو موټی (خاوره) راوخیسته د رسول له قدمه، نو هغه ما (د دغه سخي په خوله کې) وغورځوله او همداسې ما ته زما نفس (دا کار) ښایسته کړی و
20|97| ده وويل: نو ته ځه! پس بېشکه تا لره په ژوندن کې دا دي چې ته به وایې: (په ما) مه لګېږئ، او بېشکه تا لپاره د وعدې يو وخت دی چې له تا سره به د هغې وعدې هېڅ خلاف ونه کړی شي، او ته خپل هغه معبود ته وګوره چې ته په (عبادت) د ده باندې محکم ولاړ وې، مونږ به دی خامخا ضرور وسوځوو، بیا مونږ دی په سمندر کې بادوو، بادول
20|98| بېشکه همدا خبره ده چې ستاسو معبود هغه الله دی چې نشته هېڅ لایق د عبادت مګر هم دی دی، ده د علم په لحاظ هر شی، راګېر کړی
20|99| هم داسې مونږ تا ته بیانوو ځینې له هغو خبرونو نه چې مخکې تېر شوي دي او په تحقیق تا ته مونږ درکړی دی له خپل جانب نه ذکر (چې قرآن دی)
20|100| هرڅوك چې له ده نه مخ وګرځوي، پس بېشکه دغه کس به د قیامت په ورځ (د عذاب) بار پورته کوي
20|101| چې تل به وي په دغه (عذاب) کې او دغه بد دی د دوی لپاره د بارولو په لحاظ
20|102| په هغې ورځ کې چې په شپېلۍ کې به (په دوهم ځل) وپوکل شي۔ او په دغې ورځ کې به مونږ مجرمان (کافران) راجمع کوو چې شین سترګي (تور مخي) به وي
20|103| دوی به په خپل مینځ کې پټې پټې خبرې کوي چې تاسو وخت نه دی تېر کړی (په دنیا کې) مګر لس شپې
20|104| مونږ ښه عالمان يو په هغو خبرو چې دوی يې وايي، کله چې په دوی کې د روش په لحاظ ډېر کامل وايي: تاسو وخت نه دی تېر کړی مګر يوه ورځ
20|105| او دوی له تا نه د غرونو په باره کې پوښتنه کوي، نو ته (ورته) ووایه چې زما رب به دغه (غرونه) تار په تار کړي، تار تار کول
20|106| نو دغه (ځمکه) به تش هوار ډاګ پرېږدي
20|107| چې ته به په دې کې نه ښکته والی وینې او نه څه اوچت والی
20|108| په دغې ورځ کې به دوی د بلونکي پیروي کوي، دغې (بلنې) ته به هېڅ کوږ والی نه وي، او ټول اوازونه به رحمٰن ته چوپ شي، نو ته به نه اورې مګر کشاری (د قدمونو)
20|109| په دغې ورځ کې به شفاعت فایده نه رسوي مګر هغه چا ته چې د هغه په حق کې رحمٰن اجازت وکړي او دغه (الله) د ده په خبره راضي شوی وي
20|110| دغه (الله) پوهېږي په هر هغه څه چې د دوی په وړاندې دي او په هر هغه څه چې د دوی وروسته دي او

دوی د هغه د علم احاطه نشي کولی
20|111| او مخونه تل ژوندي، د ټول عالم انتظام کوونکي ذات ته ټيټ‌شول او تحقيق نامراده شو هغه کس چې (د) ظلم
(بار) يې پورته کړ
20|112| او هغه څوك چې نېك عمل وكړي، په دې حال كې چې مومن وي، نو دی به نه له ظلم (بې انصافۍ) نه
وېرېږي او نه له نقصان نه
20|113| او هم داسې مونږ دغه (کتاب) نازل کړی دی عربي قرآن، او مونږ په ده کې (ايتونه) له وعيد ځنې بيا بيا
راوړي دي، د دې لپاره چې دوی پرهېزګاره شي يا دغه (قرآن) دوی ته څه پند پيدا کړي
20|114| نو اوچت دی الله حق بادشاه دی او ته په (لوستلو د) قرآن سره تلوار مه کوه مخکې له دې چې تا ته د ده
وحي پوره کړی شي او ته وایه: ای زما ربه ما ته (زما) په علم کې زیاتوالی راکړې
20|115| او يقيناً په تحقيق سره مونږ ادم ته له دې نه مخکې حکم کړی و، نو هغه هېر کړ او مونږ د ده پخه اراده ونه
مونده
20|116| او كله چې مونږ ملايكو ته وويل: تاسو ادم ته سجده وکړئ، نو دوی سجده وکړه، غير له ابليس نه، ده انكار
وكړ
20|117| نو مونږ ادم ته وويل: بېشكه دا (ابليس) ستا او ستا د ښځې دښمن دی، نو دی دې تاسو هرګز له جنت نه
ونه باسي، (ګنې) نو په مشقت کې به پرېوځې
20|118| بېشکه تا لپاره دا مقرر ده چې ته به په دې (جنت) کې نه وږی کېږې او نه به بربنډېږې
20|119| او دا چې بېشکه ته به نه په ده کې تږی کېږې او نه به دې ګرمي کېږي
20|120| نو ده ته شيطان وسوسه واچوله، ويې ويل: ای ادمه! ایا زه تا ته د تل ژوندي پاتې کېدلو ونه وښيم او داسې
بادشاهي چې نه به ختمېږي
20|121| نو دوی دواړو (ښځې خاوند) له دغې (ونې) نه خوراك وكړ، نو دوی ته خپل د شرم ځایونه ښكاره شول او
دوی شروع شول چې په خپلو ځانونو یې د جنت پاڼې نښلولې او ادم د خپل رب نافرماني وکړه، نو وښويده
20|122| (ده ته) بيا دی خپل رب غوره كړ، نو د ده توبه يې قبوله كړه او هدايت يې وكړ
20|123| (الله) وويل: تاسو دواړه له دې (جنت) نه كوز شئ ټول، ستاسو ځينې به د ځينو نورو دښمنان وي، نو كه
تاسو ته زما له جانبه هدايت راغی، نو چا چې زما د هدايت پيروي وكړه، نو دی به نه ګمراه کېږي او نه به بدبخته كېږي
20|124| او هغه څوك چې زما له ذكر (قرآن) نه مخ وګرځوي، نو بېشكه د ده لپاره ډېر تنګ‌ګذران (او ژوند) دی او دی
به مونږ د قيامت په ورځ ړوند راپورته كوو
20|125| دی به وايي: ای زما ربه! تا زه ولې ړوند راپاڅولم، حال دا چې زه (په دنيا كې) بينا وم
20|126| (الله به) وواېي: همداسې و، تا ته زمونږ ايتونه راغلي وو، نو تا هغه هېر كړل، او همداسې به ته نن ورځ
هېرولی شې
20|127| او همداسې مونږ جزا وركوو هغه چا ته چې له حده ووت او د خپل رب په ايتونو يې ايمان رانه وړ او خامخا د
اخرت عذاب ډېر سخت دی او ډېر باقي پاتې كېدونكی دی
20|128| ایا نو دوی ته نه ده څرګنده شوې چې څومره ډېرې پېړۍ (امتونه) مونږ هلاكې كړې دي، چې دوی د هغوی په
استوګنځايونو كې تېرېږي، بېشكه په دغو كې د عقل والاو لپاره ډېرې نښې دي
20|129| او كه چېرې هغه خبره نه وی چې ستا د رب له جانبه مخكې شوې ده (، نو) خامخا دغه (هلاكت د دوی)
به لازم و، (او كه چېرې نه وی، مقرر شوې نېټه
20|130| نو (ای نبي!) ته په هغو خبرو صبر كوه چې دوی يې وايي او ته د خپل رب له ستاينې سره تسبيح وايه له
لمر ختو نه مخكې او مخكې د پرېوتو له ده نه، او د شپې په ځينو وختونو كې، نو ته تسبيح وايه۔ او د ورځې په غاړو
كې، ښايي چې ته به خوشاله شې
20|131| او ته خپلې سترګې هرګز مه اوږدوه هغه څيز ته چې مونږ په هغه سره دغو ته نفع وركړې ده چې قسما قسم
څيزونه دي۔ د دنيايي ژوند ښايست، د دې لپاره چې مونږ دغه (كفار) په دې كې وازمايو۔ او ستا د رب رزق ډېر غوره او
ډېر باقي پاتې كېدونكی دی
20|132| او ته خپل اهل ته د لمانځه حكم كوه او ته هم په دې (لمانځه) ټينګ ولاړ اوسه، مونږ له تا نه رزق نه غواړو،
مونږ تا ته رزق دركوو، او ښه انجام د پرهېزګارۍ لپاره دی
20|133| او دوی وايي: دی (محمد) د خپل رب له جانبه مونږ ته كومه نښه (معجزه) ولې نه راوړي؟ ایا دوی ته واضح
دليل له هغه څه نه دی راغلی چې په ړومبنيو صحيفو كې دي
20|134| او كه يقيناً مونږ دوی له دغه (قرآن) نه مخكې هلاك كړي وی (، نو) خامخا دوی به ويلی: ای زمونږ ربه! تا
مونږ ته ولې يو رسول راونه لېږه، پس چې مونږ ستا د ايتونو پيروي كړې وی، مخكې له دې نه چې مونږ ذليله شو او رسوا
شو
20|135| ته (دوی ته) ووايه: هر يو انتظار كوونكی دی، نو تاسو (هم) انتظار كوئ، نو ژر ده چې تاسو به پوه شئ چې
د نېغې لارې خاوندان څوك دي او څوك دی چې نېغه لار يې موندلې ده
21|1| خلقو ته د هغوی (د) حساب (وخت) ډېر نژدې شو، حال دا چې دوی په غفلت كې دي، مخ ګرځوونكي دي
21|2| دوی ته د خپل رب له جانبه هېڅ نوی نصيحت نه راځي مګر دوی هغه اوري، په داسې حال كې چې دوی لوبې
(مسخرې پرې) كوي
21|3| په دې حال كې چې د دوی زړونه غافله وي، او خفيه مشوره يې پټه وساتله هغو كسانو چې ظلم يې كړی دی (او
ويې ويل:) دا (محمد) نه دی مګر ستاسو په شان يو انسان دی، ایا نو تاسو جادو ته راځئ، حال دا چې تاسو ګورئ
21|4| (رسول دوی ته) وويل: زما رب په اسمان او ځمكه كې په هره خبره پوهېږي او هم هغه ښه اورېدونكی، ښه عالم
دی
21|5| بلكې دوی وايي: (دا قرآن) ګډوډ خوبونه دي، بلكې دا يې له خپل ځانه جوړ كړی دی، بلكې دا شاعر دی، نو دا
دې مونږ ته لويه نښه (معجزه) راوړي، له څنګه چې ړومبني (پېغمبران په هغو سره) لېږل شوي وو
21|6| ایمان نه دی راوړی له دوی نه مخكې هېڅ يو داسې كلي، چې مونږ هغه هلاك كړی، ایا نو دوی به ایمان راوړي؟
21|7| او مونږ له تا نه مخكې رسولان نه دي لېږلي مګر سړي چې مونږ به هغوی ته وحي كوله، نو تاسو د ذكر له
خاوندانو (عالمانو) نه تپوس وكړئ كه تاسو نه پوهېږئ
21|8| او مونږ هغه (رسولان داسې) جسدونه نه ووګرځولي چې طعام به نه خوري او هغوی تل ژوندي پاتې كېدونكي نه وو
21|9| بيا مونږ له دوی سره وعده رښتيا كړه، نو مونږ دوی ته نجات وركړ او هغه چا ته چې زمونږ اراده (د هغوی د

نجات) وه او له حد نه تېرېدونکي مو هلاك کړل
يقينًا يقينًا مونږ تاسو ته داسې كتاب نازل كړى دى چې په هغه کې ستاسو ذكر (او عزت) دى، ايا نو تاسو عقل|10|21
نه لرئ؟
او څومره ډېر كلي چې ظالم وو، مونږ مات (او توټې) كړي دي او له هغو نه پس مو نور خلق پيدا کړل|11|21
نو كله چې به يې زمونږ عذاب محسوس كړ، ناڅاپه به هغوی له دغو (كليو) نه (په ډېره بيړه) تښتېدل|12|21
تاسو مه تښتئ، او واپس لاړشئ هغو (نعمتونو) ته چې تاسو ته په هغو کې خوشحالي دركړى شوې وه او خپلو|13|21
كورونو ته، د دې لپاره چې له تاسو نه پوښتنه وكړى شي
دوی وويل: اى زمونږ هلاکته! بېشكه همدا مونږ ظالمان وو|14|21
نو تل به د دوی دغه چغه وه تر دې چې مونږ به دوی وګرځول رېبل شوي، مړه يخ پراته|15|21
او مونږ اسمان او ځمكه او هغه څه چې د دواړو په مينځ کې دي (داسې) نه دي پيدا كړي، چې لوبې كوونكي يو|16|21
كه مونږ اراده كړې وى چې څه لوبه تماشه جوړه كړو (نو) يقينًا هغه به مو له خپلې خوا نه جوړه كړې وى كه|17|21
مونږ (دا كار) كوونكي وى
بلكې مونږ په حق سره باطل وُلو، نو دا د هغه دماغ راوباسي، نو ناڅاپه هغه ختمېدونكى وي، او تاسو ته د هغه|18|21
څه په وجه هلاكت دى چې تاسو يې بيانوئ
او خاص د هغه لپاره دي هغه څوك چې په اسمانونو او ځمكه کې دي، او هغه څوك چې له هغه سره دي، هغوی|19|21
د هغه له عبادت نه تكبر نه كوي او نه ستومانه كېږي
هغوی شپه او روځ تسبيح وايي، نه څه وقفه كوي|20|21
ايا دوی له ځمكې نه نور معبودان نيولي دي چې هغوی ژوندي كول كوي؟|21|21
كه چېرې په دغو (ځمكه او اسمان) کې له الله نه پرته نور معبودان وى (نو) دواړه به خامخا وران شوي وو، نو|22|21
الله د عرش مالك، پاك دى له هغو خبرو چې دوی يې بيانوي
له هغه نه پوښتنه نشي كېدى د هغه څه په باره کې چې هغه يې كوي او له دوی نه پوښتنه كېږي|23|21
ايا دوی له هغه (الله) نه پرته نور معبودان نيولي دي، ته ووايه: تاسو خپل پوخ دليل راوړئ، دا (وحي) د هغه|24|21
چا نصيحت دى چې زما سره دي او د هغه چا نصيحت دى چې له ما نه مخكې تېر شوي دي، بلكې د دوی (كافر) اكثره
خلق حق نه پېژني، نو دوی مخ ګروځونكي دي
او مونږ له تا نه مخكې هېڅ رسول نه دى لېږلى مګر چې هغه ته به مونږ (دا) وحي كوله چې بېشكه شان دا|25|21
دى چې له ما نه پرته بل هېڅ حق معبود نشته، لهذا تاسو زما عبادت كوئ
او دوی (كافر) وايي: الله (د ځان لپاره) اولاد نيولى دى، هغه (له دې نه) پاك دى، بلكې (ملايك خو) ډېر|26|21
معزز بنده ګان دي
له هغه (الله) نه په خبره كولو کې ړومبى والى نه كوئ او دوی خاص د هغه په حكم عمل كوي|27|21
هغه ته معلوم دي څه چې د دوی په وړاندې دي او څه چې له دوی نه وروسته دي، او دوی شفاعت نشي كولى|28|21
مګر د هغه چا لپاره چې هغه (الله) ترې راضي وي او دوی خاص د هغه له هيبته وېرېدونكي دي
او په دوی کې چې څوك ووايي چې بېشكه زه له هغه (الله) نه پرته معبود يم، نو دغه دى چې مونږ ده ته (د)|29|21
جهنم جزا وركوو، همداسې مونږ ظالمانو ته جزا وركوو
ايا هغه كسان چې كافران شوي دي په دې نه دي خبر شوي چې يقينًا يقينًا اسمانونه او ځمكه دواړه سره نښتي|30|21
وو، بيا مونږ دواړه بېل كړل، او مونږ له اوبو څخه هر ژوند شى پيدا كړى دى، ايا نو دوی ايمان نه راوړي؟
او مونږ په ځمكه کې پاخه غرونه پيدا كړي دي چې په دوی باندې (دغه ځمكه) ونه خوځېږي او مونږ په دې کې|31|21
لارې پيدا كړې دي، چې ارتې پراخه دي، د دې لپاره چې دوی لار ومومي
او مونږ اسمان محفوظ چت جوړكړى دى او دوی (كفار) د هغه (اسمان) له نخښونه مخ ګرځوونكي دي|32|21
او دى همغه ذات دى چې شپه او ورځ او لمر او سپوږمى يې پيدا كړي دي، هر يو په (خپل) فلك (دايره) کې|33|21
ګرځي
اومونږ له تا نه مخكې هېڅ يو انسان ته تل ژوندي پاتې كېدل نه دي مقرر كړي، ايا نو كه ته مړشې، نو دوی به|34|21
تل ژوندي پاتې كېدونكي وي؟
هر يو نفس د مرګ (مزه) څكونكى دى، او مونږ تاسو په شر او خير سره ازمايو، ازمايل، او تاسو به خاص مونږ ته|35|21
راوستلى شئ
او كله چې تا هغه كسان ويني چې كافران شوي دي (نو) دوی تا نه نيسي مګر مسخره كړى شوى (او په خپل|36|21
مينځ کې وايي:) ايا دا همغه كس دى چې ستاسو معبودان (په سپكه) يادوي؟ حال دا چې همدوی پخپله د رحمن له
يادولو نه انكاري دي
انسان له تلواره پيدا كړى شوى دى، ژر به تاسو ته خپلې نښې وښيم، لهذا له ما نه ژر مطالبه مه كوئ|37|21
او دوی وايي: دغه وعده به كله وي، كه تاسو رښتيني يئ؟|38|21
كه كافران شوي كسان په هغه وخت کې پوه شي چې له خپلو مخونو نه به اور نشي منع كولى او نه له خپلو|39|21
شاګانو او نه به د دوی مرسته كولى شي
بلكې دا (قيامت) به په دوی ناڅاپه راشي، نو دوی به حيران كړي، بيا دوی د هغه د لرې كولو طاقت نه لري او|40|21
نه به دوی ته مهلت وركاوه شي
او يقينًا يقينًا له تا نه مخكې رسولانو پورې استهزاګانې شوې دي، نو ګېر كړل هغو كسانو لره چې په دوی پورې به|41|21
يې مسخرې كولې، هغه شي چې دوی به ورپورې استهزا كوله
ته ووايه: تاسو د رحمن (له عذاب) نه د شپې او د ورځې څوك ساتي؟ بلكې دوی دخپل رب له ذكر (دوی ته)|42|21
نه مخ ګرځوونكي دي
ايا د دوی لپاره نور معبودان شته چې زمونږ نه پرته دوی ساتي؟ هغوی د خپلو ځانونو د مرستې طاقت نه لري او|43|21
نه دوی زمونږ (د عذاب) نه ساتل كېږي
بلكې مونږ دوی ته او د دوی پلرونو ته نفع وركړه تر دې چې په دوی باندې عمر اوږد شو، ايا نو دوی نه ويني|44|21
چې بېشكه مونږ ځمكې ته راځو، د هغې له غاړو نه هغه كموو، ايا نو هم دوی غالب دي؟
ته (دوی ته) ووايه: يقينًا زه تاسو يواځې په وحي سره وېروم او كاڼه بلنه نه اوري كله چې هغوی وېرولى شي|45|21
او كه يقينًا دوی ته ستا د رب له عذاب نه لږ تپ ورسېږي، (نو) دوی به خامخا لازمًا وايي: اى زمونږ هلاكته!|46|21
بېشكه هم مونږ ظالمان وو

21|47| او د قیامت په ورځ به مونږ دېر د انصاف تلې کېږدو، نو په هېڅ نفس باندې به هېڅ شی ظلم ونه کړی شي او که دا (عمل) د اوړي د دانې په وزن وي مونږ به هغه راوړو او هم مونږ حساب کوونکي بس یو
21|48| او یقینًا یقینًا مونږ موسی او هارون ته فرقان (حق او باطل سره بېلوونکی کتاب) او رڼا او د متقیانو لپاره ذکر (نصیحت) ورکړی و
21|49| هغه کسان چې له خپل رب نه خشیت (وېره) کوي بې له لیدلو او دوی د قیامت څخه وېرېدونکي دي
21|50| او دا (قرآن) مبارك نصیحت دی چې مونږ دا نازل کړی دی، ایا نو تاسو له ده نه انکار کوونکي یئ
21|51| او یقینًا یقینًا مونږ ابراهیم ته د هغه هدایت له دې نه مخکې ورکړی و او مونږ په هغه باندې پوه وو
21|52| کله چې هغه خپل پلار او خپل قوم ته وویل: دا بتان، څه شی دي هغه چې تاسو دوی ته په عبادت ټینګ ولاړ یئ؟
21|53| هغوی وویل: مونږ خپل پلرونه دوی ته عبادت کوونکي موندلي دي
21|54| هغه وویل: یقینًا یقینًا تاسو او ستاسو پلرونه په ښکاره ګمراهۍ کې یئ
21|55| هغوی وویل: ایا تا مونږ ته حق راوړی دی، یا ته له لوبو کوونکو څخه یې؟
21|56| هغه وویل: بلکې ستاسو رب د اسمانونو او ځمکې رب دی۔ هغه (رب) چې دغه یې پیدا کړي دي او زه په دې باندې له ګواهانو ځنې یم
21|57| او په الله قسم دی چې هرومرو خامخا به زه ستاسو له بتانو سره یو چال چلوم وروسته له دې چې تاسو وګرځئ شاکوونکي
21|58| نو هغه، دغه (بتان) ټوټې ټوټې کړل د هغو له لوی نه غیر (چې هغه یې پرېښود)، د دې لپاره چې هغوی همده ته رجوع وکړي
21|59| دوی وویل: زمونږ له معبودانو سره دا کار چا کړی دی، بېشکه دغه کس یقینًا له ظالمانو ځنې دی
21|60| دوی وویل: مونږ له یو زلمي نه اورېدلي وو، چې دوی به یې (په سپکه) یادول، هغه ته ابراهیم ویلی شي
21|61| هغوی وویل: نو هغه د خلقو د سترګو په وړاندې راولئ، د دې لپاره چې هغوی (یې وویني او) ګواهي وکړي
21|62| ویې ویل: ای ابراهیمه! ایا تا زمونږ له معبودانو سره دا کار کړی دی؟
21|63| هغه وویل: بلکې دا کار د دوی دې مشر (لوی بت) کړی دی، نو تاسو له دوی نه پوښتنه وکړئ که دوی خبرې کوي
21|64| نو دوی خپلو نفسونو ته رجوع وکړه، بیا یې وویل: بېشکه هم تاسو ظالمان یئ
21|65| بیا دوی په خپلو سرونو نسکور کړی شول (ویې ویل:) یقینًا یقینًا ته پوه یې چې دا (بتان) خبرې نشي کولی
21|66| هغه وویل: ایا نو تاسو له الله نه پرته د هغه څه عبادت کوئ چې تاسو ته هېڅ نفع نشي رسولی او نه تاسو ته ضرر رسولی شي
21|67| اُف په تاسو او په هغو چې تاسو یې له الله نه پرته عبادت کوئ، ایا نو تاسو عقل نه لرئ
21|68| ویې ویل: دا وسوځوئ او د خپلو معبودانو مرسته وکړئ که چېرې تاسو (څه) کوونکي یئ
21|69| مونږ وویل: ای اوره! یخ او سلامتیا والا شه په ابراهیم باندې
21|70| او دوی له هغه سره د ضررناك مکر کولو اراده کړې وه، نو مونږه هم دوی بې حده تاوانیان وګرځول
21|71| او مونږ هغه ته او لوط ته نجات ورکړ د هغې ځمکې په طرف چې مونږ په هغې کې د عالَمونو لپاره برکت اچولی دی
21|72| او مونږ هغه ته اسحق عطا کړ او یعقوب، زیاتي، او مونږه (دغه) هر یو نېکان ګرځولي دي
21|73| او مونږه هغوی داسې امامان ګرځولي وو چې زمونږ په حکم سره به یې لار ښوونه کوله۔ او مونږ دوی ته د نېکۍ کولو او د لمونځ قایمولو او د زکات ورکولو وحي کړې وه او دوی خاص زمونږ عبادت کوونکي وو
21|74| او لوط ته۔، مونږ هغه ته د فیصلې کولو قوت او پوهه ورکړې وه او مونږ هغه ته له هغه کلي نه نجات ورکړی و چې ناپاکه خبیث عملونه یې کول، بېشکه هغوی د بدۍ خلق (او) نافرمانه وو
21|75| او مونږ هغه (لوط) په خپل رحمت کې داخل کړ، یقینًا هغه له نېکانو څخه دی
21|76| او (یاد کړه) نوح، کله چې هغه له دې نه مخکې اواز وکړ، نو مونږ د هغه سوال قبول کړ، نو مونږ هغه ته او د هغه کورنۍ ته له ډېر لوی غم نه نجات ورکړ
21|77| او مونږ د ده لپاره له هغه قوم نه انتقام واخیست چې زمونږ د ایتونو تکذیب یې کړی و، بېشکه هغوی بد خلق وو، نو مونږ دوی ټول غرق کړل
21|78| او (یاد کړه) داود او سلیمان، کله چې هغوی د فصل په باره کې فیصله کوله، کله چې په هغه کې د شپې د خلقو بې شپانه ګډې بیزې څرېدلې وې او مونږ له هغوی فیصلې ته کتونکي وو
21|79| نو مونږه سلیمان ته هغه (فیصله) وښودله او مونږ (دوی) هر یو ته حکم او علم ورکړی و، او مونږ د داود سره غرونه تابع کړي وو چې تسبیح به یې ویله او مرغان (هم) او مونږ (د داسې کارونو) کوونکي وو
21|80| او مونږ هغه ته تاسو لپاره د زغرې جوړول وښودل، د دې لپاره چې هغه (زغره) ستاسو د (دښمنانو له) جنګ نه ستاسو حفاظت وکړي، نو ایا تاسو شکر کوونکي یئ؟
21|81| او (مونږ) د سلیمان لپاره هوا (تابع کړې ده)، چې ډېره تېزه وه، د هغه په حکم سره به هغې ځمکې (سیمې) ته روانېده چې مونږ په هغې کې برکت اچولی دی او مونږ له ازله په هر شي باندې پوه یو
21|82| او (مونږ تابع کړي وو) ځینې له شیطانانو څخه هغه چې د ده لپاره به یې غوپې وهلې او له دې نه غیر نور کارونه به یې کول، او مونږ دوی لره (له وراني نه) ساتونکي وو
21|83| او (یاد کړه) ایوب کله چې هغه خپل رب ته اواز وکړ چې یقینًا زه (چې یم) ما ته تکلیف رارسېدلی دی او ته تر ټولو زیات رحم کوونکی یې
21|84| نو مونږ د هغه دعا قبوله کړه، نو مونږ هغه تکلیف لرې کړ چې هغه ته و او مونږ هغه ته د هغه کورنۍ او له هغوی سره د هغوی په مثل عطا کړل له خپل طرف نه د رحمت په وجه او د عبادت کوونکو لپاره د نصیحت په خاطر
21|85| او (یاد کړه) اسمعیل او ادریس او ذوالکفل، دغه هر یو له صبر کوونکو څخه دي
21|86| او مونږ دوی په خپل رحمت کې داخل کړل، بېشکه دوی له صالحانو څخه دي
21|87| او (یاد کړه) د کب والا، کله چې هغه د غصې په حال کې لاړ، نو هغه دا خیال وکړ چې مونږ به په ده باندې له سره تنګي ونه کړو، بیا یې په تیارو کې اواز وکړ (داسې) چې نشته هېڅ لایق د عبادت مګر ته یې، ته پاك یې، بېشکه هم زه له ظالمانو څخه یم
21|88| نو مونږ د هغه دعا قبوله کړه او مونږ هغه له غم نه خلاص کړ او همداسې مونږ مومنانو ته نجات ورکوو

21|89| او (یاد کړه) زکریا کله چې هغه خپل رب ته اواز وکړ: ای زما ربه! ما یواځې (بې اولاده) مه پرېږده او ته
تر ټولو غوره وارث یې
21|90| نو مونږ د هغه دعا قبوله کړه او مونږ هغه ته یحیی عطا کړ او د هغه لپاره مو د هغه ښځه روغه کړه، بېشکه
دوی (نبیان داسې) وو چې په نېکیو کې به یې تلوار کاوه، په دې حال کې چې رغبت کوونکي او وېرېدونکي وو او دوی
خاص زمونږ لپاره تواضع کوونکي وو
21|91| او (یاده کړه) هغه (جینۍ) چې د خپل شرم ځای حفاظت یې کړی و، نو مونږ په (ګرېوان د) هغې کې خپل
ځیني روح پو کړاو مونږ هغه او د هغې زوی د خلقو لپاره لویه نښه وګرځول
21|92| بېشکه همدا ستاسو دین دی، چې یو دین دی او هم زه ستاسو رب یم، نو تاسو زما عبادت کوئ
21|93| او دوی خپل (د دین) کار په خپل مینځ کې ټوټې ټوټې کړ، دوی ټول خاص مونږ ته واپس راتلونکي دي
21|94| نو هغه څوك چې د نېکۍ عملونه کوي، په دې حال کې چې مومن وي، نو د ده د کوشش لپاره هېڅ ناقدري نشته
او بېشکه مونږ د دغه (کوشش) لیکونکي یو
21|95| او حرام (ممتنع) دي په هغه کلي باندې چې مونږ هغه هلاك کړی وي دا چې په رښتیا به دوی بېرته نه راځي
21|96| تر هغه پورې کله چې یاجوج ماجوج پرانستل شي او دوی به له هرې لوړې نه ګړندي راکوزېږي
21|97| او حقه وعده به ښه رانږدې شي، نو قصه دا ده چې ناڅاپه د هغو کسانو سترګې به بوټې راوتلې پاتې وي چې
کفر یې کړی دی (او وایي به:) ای زمونږ هلاکته! یقینًا مونږ له دې نه په غفلت کې وو، بلکې مونږ ظالمان وو
21|98| بېشکه تاسو او هغه څه چې تاسو یې له الله نه پرته عبادت کوئ؛ (ټول) د جهنم خشاك یئ، تاسو هغه ته
ننوتونکي یئ
21|99| که چېرې دوی (په رښتیا) معبودان وی (، نو) ده ته به نه وو داخل شوي او (دا) ټول به په هغه کې تل
ترتله وي
21|100| په دغه (دوزخ) کې به د دوی چغې سوري وي او دوی په هغه کې (هېڅ) نه اوري
21|101| بېشکه هغه کسان چې هغوی ته زمونږ له جانبه سعادت مخکې فیصله شوی دی، دغه کسان له دغه (دوزخ) نه
لرې کړی شوي دي
21|102| دوی به د هغه (دوزخ) اواز (هم) نه اوري او دوی به په هغو (نعمتونو) کې تل ترتله وي چې د دوی نفسونه
یې غواړي
21|103| دوی به هغه تر ټولو لویه وېره نه غمجن کوئ او له دوی سره به ملایك ملاقات کوي (او وایي به:) دا ستاسو
هغه ورځ ده چې تاسو ته به یې وعده درکولی شوه
21|104| هغه ورځ چې مونږ به اسمان راونغاړو په شان د کاغذ د رانغاړلو په لیکنې باندې۔، لکه څنګه چې (یاده کړه)
مونږ د اول تخلیق ابتدا کړې ده، مونږ د هغه بیا اعاده کوو، دا زمونږ په ذمه وعده ده، بېشکه مونږ (دا کار) کوونکي یو
21|105| او یقینًا یقینًا مونږ په زبور کې له نصیحت نه پس دا لیکلي وو چې بېشکه دغه ځمکه، د دې به زما صالح
(باصلاحیته) بنده ګان وارثان کېږي
21|106| بېشکه په دې (بیان) کې یقینًا د عبادت کوونکو خلقو لپاره کفایت دی
21|107| او مونږ ته نه یې لېږلی مګر د عالمونو لپاره رحمت
21|108| ووایه: بېشکه همدا خبره ده چې ما ته وحي کولی شي چې یقینًا هم دا خبره ده چې ستاسو حق معبود یو
معبود دی، نو ایا تاسو اسلام راوړونکي یئ؟
21|109| نو که دوی وګرځېدل، نو ته (ورته) ووایه: ما تاسو په برابرۍ سره خبر کړي یئ او زه نه پوهېږم چې ایا نږدې
دی، یا که لرې دی هغه چې تاسو سره یې وعده کولی شي
21|110| بېشکه هغه (الله) په ښکاره خبره پوهېږي او په هغې هم چې تاسو یې پټوئ
21|111| او زه نه پوهېږم کېدی شي چې دا (تاخیر د عذاب) تاسو لپاره یو ازمېښت وي او فایده اخیستل وي تر یو
وخته پورې
21|112| ووېل: ای زما ربه! په حق سره فیصله وکړه او هم زمونږ رب ډېر مهربان دی، مدد ترې غوښتل شوی (رسول)
په هغو خبرو چې تاسو یې بیانوئ
22|1| ای خلقو! له خپل رب نه ووېرېږئ، بېشکه د قیامت زلزله ډېر لوی شی دی
22|2| په هغې ورځ چې تاسو هغه ووینئ، چې هره تی ورکوونکې به غافله شي له هغه (ورکوټي) نه چې هغه ته تی
ورکوي او هره حمل والا به خپل حمل وغورځوي او ته به خلقو لره نشه وینې، حال دا چې دوی به نشه نه وي او لېکن د
الله عذاب به ډېر سخت وي
22|3| او په خلقو کې ځیني هغه دي چې د الله په باره کې بې له علمه جګړه کوي او د هر سرکشه شیطان پیروي کوي
22|4| په باره د هغه کې (په ازل کې دا) لیکل شوي دي چې بېشکه شان دا دی چې هر څوك د ده سره دوستي وکړي،
نو یقینًا دا (شیطان) دغه (خپل دوست) ګمراه کوي او ده ته د لمبې وهونکي عذاب لاره ښیي
22|5| ای خلقو! که تاسو د بیا راژوندي کېدو په باره کې په شك کې یئ، نو یقینًا مونږ تاسو له خاورې نه پیدا کړي یئ،
(ستاسو نیکه ادم) بیا (مو د هغه اولاده پیدا کړه) له یو څاڅکي (مني) نه، بیا له پرنې وینې نه، بیا له یوې غوښې
بوټۍ نه چې تام الخلقت وي او ناقص الخلقت وي، د دې لپاره چې مونږ تاسو ته (خپل حکمت او قدرت) بیان کړو او
مونږ په رحمونو کې ثابت پرېږدو هغه چې مونږ یې اراده وکړو تر معلومې نېټې پورې، بیا مونږ تاسو راوباسو (د مېندو له
خېټو نه) په داسې حال کې چې واړه بچي یئ، بیا (مونږ تاسو پالو) د دې لپاره چې تاسو خپل قوت او کمال ته ورسئ
او په تاسو کې ځیني هغه دي چې وفات کولی شي او ځیني په تاسو کې هغه دي چې رد کولی (رسولی) شي تر ټولو
ناکاره عمر پورې، د دې لپاره چې هغه له پوهېدلو نه وروسته په هېڅ شي پوه نشي او ته به ځمکه وچه شاړه وینې، نو کله
چې مونږ په هغې باندې اوبه نازلې کړو (نو) څربه او نرمه شي او له هر قسمه ښکلو (نباتاتو) نه زرغون کړي
22|6| دا په سبب د دې چې یقینًا هم الله حق دی او دا چې یقینًا هغه مړي ژوندي کوي او دا چې بېشکه هغه په هر
شي باندې قادر دی
22|7| او دا چې یقینًا قیامت راتلونکی دی، چې په (راتلو د) هغه کې هېڅ شك نشته او دا چې بېشکه الله به بیا ژوندي
راپورته کوي هر هغه چې په قبرونو کې دي
22|8| او په خلقو کې ځیني هغه دي چې د الله په باره کې بې له علمه او بې له هدایته او بې له روښانه کتابه جګړه
کوي
22|9| په داسې حال کې چې خپل څنګ اړوي، د دې لپاره چې د الله له لارې نه (خلق) ګمراه کړي، د ده لپاره په دنیا
کې رسوایي ده او مونږ به په ده د قیامت په ورځ د سوځوونکي اور عذاب وڅکوو

22|10| دا په سبب د هغو عملونو دي چې ستا دواړو لاسونو مخکې لېږلي دي او دا چې بېشکه الله په خپلو بنده ګانو
باندې له سره ظلم کوونکی نه دی
22|11| او په خلقو کې ځینې هغه دي چې د الله عبادت کوي په یوې غاړه باندې، نو که ده ته خیر ورسي (نو) په دې
(دین) مطمئن (او قایم) پاتې شي او که ده ته څه مصیبت (ازمېښت) ورسي (، نو) بېرته په خپل مخ (کفر ته)
وګرځي، ده (خپل) دنیا او اخرت ضایع کړل، همدغه ښکاره تاوان دی
22|12| دی له الله نه پرته هغه څه بلي چې ده ته نه ضرر رسولی شي او نه ده ته نفع رسولی شي، همدغه ډېره لرې
ګمراهي ده
22|13| دا هغه (معبود) بلي چې یقینًا د هغه نقصان د هغه له نفع نه زیات نژدې دی، خامخا (هغه) بد دوست دی او
خامخا بد ملګری دی
22|14| بېشکه الله هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي؛ داسې جنتونو ته داخلوي چې د هغو
له لاندې ولې بهېږي، بېشکه الله کوي هغه چې اراده یې وکړي
22|15| هر څوك چې دا ګمان کوي چې الله به په دنیا او اخرت کې د دغه (رسول) له سره مدد ونه کړي، نو هغه دې
اسمان ته یوه رسۍ اوږده کړي، بیا دې (هغه) غوڅه کړي، نو ودې ګوري چې ایا په رښتیا به د ده چل (او تدبیر) هغه
شی ختم کړي چې دا یې په غصه کړی دی
22|16| او همدارنګه مونږ دا (قرآن) د څرګندو ایتونو په شکل کې نازل کړی دی او دا چې بېشکه الله هدایت کوي چا ته
چې اراده وکړي
22|17| بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او هغه کسان چې یهودیان شوي او صابیان او نصرانیان او مجوس دي او
هغه کسان دي چې شرك یې کړی دی، بېشکه الله به د دوی په مینځ کې د قیامت په ورځ فیصله کوي، بېشکه الله په هر
شي باندې ګواه دی
22|18| ایا ته نه وینې چې بېشکه الله (چې دی) ده ته سجده کوي هر هغه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه چې
په ځمکه کې دي او لمر او سپوږمۍ او ستوري او غرونه او ونې او څاروي او ډېر له خلقو ځینې او (په دوی کې) ډېر
داسې دي چې په هغو باندې عذاب ثابت شوی دی او هغه څوك چې الله یې سپك کړي، نو ده ته هیڅوك عزت ورکوونکی
نشته، بېشکه الله کوي هغه څه چې اراده یې وکړي
22|19| دا دوه جګړه کوونکې (ډلې) دي چې د خپل رب په باره کې یې جګړه وکړه، نو هغه کسان چې کافران شوي دي
د دوی لپاره به د اور جامې پرې کړی شي، د دوی د سرونو له پاسه به ګرمې ایشېدلې اوبه اچولی شي
22|20| په دغو (اوبو) سره به هغه څه (کولمې) خوړنې کړی شي چې د دوی په ګېډو کې دي او څرمنې (د دوی
هم)
22|21| او د دوی (د وهلو) لپاره د اوسپنو څټکونه دي
22|22| هر کله چې دوی له هغه (دوزخ) نه، له غم نه د وتلو اراده وکړي (، نو) بېرته به په هغه کې ورګرځولی شي
(او ورته ویلی به شي:) د سخت سوځوونکي (اور) عذاب وڅکئ
22|23| بېشکه الله به هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي داسې جنتونه ته داخل کړي چې د
هغو له لاندې ولې بهېږي، دوی ته به په هغو کې د سروزور باهوګان واچول شي او ملغلرې او د دوی لباس به په هغو
(جنتونو) کې ورېښم وي
22|24| او دوی ته د پاکیزه خبرې ښوونه وشوه او د ستایل شوي (الله) د لارې هدایت ورته وشو
22|25| بېشکه هغه کسان چې کافران شوي دي او د الله له لارې نه اړول کوي او له مسجد حرام نه هغه چې مونږ هغه
د خلقو لپاره داسې ګرځولی دی چې په ده کې اوسېدونکي او له بهره راتلونکي برابر دي، او څوك چې په ده کې په ظلم
سره د الحاد (او بې لار توب) اراده وکړي (، نو) مونږ به په هغه له ډېر دردوونکي عذاب څخه (عذاب) وڅکوو
22|26| او (یاد کړه) هغه وخت چې مونږه ابراهیم ته د بیت الله ځای ښکاره (معین) کړچې ته له ما سره هېڅ شی
مه شریکوه، او زما کور د طواف کوونکو، او قیام کوونکو او رکوع کوونکو (او) سجده کوونکو لپاره پاك کړه
22|27| او ته په خلقو کې د حج اعلان وکړه دوی به تا ته پیدل راشي او په هر خوار ډنګر اوښ باندې چې دغه
(اوښان) به راځي له هرې لرې ژورې لارې نه
22|28| د دې لپاره چې دوی خپلو فایدو ته حاضر شي او په معلومو ورځو کې د الله نوم یاد کړي، په هغو بې ژبو څارویو
باندې چې هغه (الله) دوی ته ورکړي دي، نو تاسو له هغو نه خورئ او په بد حال فقیر یې خورئ
22|29| بیا دې دوی خپل خیري لرې کړي او خپل نذرونه دې پوره کړي او د قدیم (او عزتمن) کور طوافونه دې وکړي
22|30| دغه (حکم بیان شو) او څوك چې د الله د حرمتونو (احکامو) تعظیم کوي، نو دغه (کار) د ده لپاره د خپل رب
په نیز ډېر غوره دی۔ او تاسو لپاره څاروي حلال ګرځول شوي دي غیر له هغو نه چې په تاسو (یې حرمت) لوستل کېږي،
نو تاسو ځان وساتئ له پلیتۍ نه چې بتان دي او تاسو د دروغو له وینا څخه ځان وساتئ
22|31| په داسې حال کې چې الله ته په اخلاص سره غاړه ایښودونکي یئ، له ده سره شریك جوړونکي نه یئ، او هر
څوك چې له الله سره شریك ونیسي، نو ګویاکې هغه له اسمان نه راوغورځېده، نو مرغان یې وتښتوي، یا یې هوا (باد) له
اوچت ځای نه لرې په ژور ځای کې وغورځوي
22|32| دغه (حکم بیان شو) او څوك چې د الله د نښو تعظیم وکړي، نو بېشکه دا د زړونو له تقویٰ څخه دی
22|33| تاسو لپاره په دغو (څارویو) کې تر یو مقرر وخته پورې ډېرې فایدې دي، بیا د دوی حلالځای قدیم کور (بیت
الله) ته دی
22|34| او د هر امت لپاره مونږ یوه قرباني مقرر کړې ده، د دې لپاره چې دوی د الله نوم یاد کړي په هغو شیانو چې
دوی ته هغه (الله) ورکړي دي، چې څاروي دي، نو ستاسو حق معبود یو معبود دی، نو تاسو خاص هغه ته غاړه کېږدئ او
عاجزي کوونکو ته زېری ورکړه
22|35| هغه کسان چې کله الله یاد کړی شي (نو) د دوی زړونه ووېرېږي او (زېری ورکړه) صبر کوونکو ته په هغو
(سختیو) چې دوی ته رسېږي او لمونځ قایموونکو ته او هغو ته چې له هغه مال نه څه انفاق کوي چې مونږ دوی ته
ورکړی دی
22|36| او (د هدیې) اوښان (او غوایان) مونږه هغه تاسو لپاره د الله له نښو څخه ګرځولي دي، تاسو لپاره په دغو کې
خیر دی، نو تاسو په دغو باندې د الله نوم یادوئ، په داسې حال کې چې ولاړوي، نو کله چې د دوی اړخونه پرېوځي، نو
له دغو نه خورئ او په صبر کوونکي او په بې صبره (سوالګري فقیر) یې خورئ، همداسې تاسو لپاره مونږ دغه تابع کړي
دي، د دې لپاره چې تاسو شکر وباسئ
22|37| الله ته له سره نه رسېږي د دغو غوښې او نه د دغو وینې او لېکن هغه ته ستاسو تقویٰ رسېږي، همداسې یې

دغه تاسو لپاره تابع کړي دي، د دې لپاره چې تاسو د الله لويي بيان کړئ په هغې (طريقې) سره چې هغه تاسو ته
ښوونه کړې ده او نېکي کوونکو ته زېری ورکړه
بېشکه الله له هغو کسانو نه دفاع کوي چې ايمان يې راوړی دی، بېشکه الله هر ډېر خيانت ګر، لوی ناشکره نه 22|38
خوښوي
هغو کسانو ته چې ورسره قتال کاوه شي (د قتال) اجازت ورکړی شو، ځکه چې يقيناً په دوی ظلم کړی شوی دی، 22|39
او بېشکه الله د دوی په مدد کولو خامخا قادر دی
هغه کسان چې له خپلو کورونو نه ناحقه ايستل شوي دي (بې له کوم سببه) مګر دا چې دوی به ويل: زمونږ 22|40
رب الله دی، او که چېرې د الله دفع کول له وی خلقو لره، ځينو لره په ځينو نورو باندې (، نو) خامخا به نړول شوې
وی تکيې او مدرسې او عبادتخانې او هغه جوماتونه چې په هغو کې د الله نوم ډېر يادولی شي او الله به خامخا ضرور د
هغه چا مدد وکړي چې د هغه (الله) مدد کوي، بېشکه الله خامخا ډېر زورور، غالب دی
هغه کسان دي چې که مونږ دوی ته په ځمکه کې قدرت ورکړو (نو) دوی به لمونځ قايموي او زکات به ادا کوي 22|41
او د نېکۍ حکم به کوي او له بدۍ نه به منع کوي، او خاص د الله لپاره د کارونو انجام دی
او که چېرې دوی ستا تکذيب وکړي، نو يقيناً له دوی نه مخکې د نوح قوم او عاديانو او ثموديانو تکذيب کړی دی 22|42
او د ابراهيم قوم او د لوط قوم 22|43
او د مدين والاو، او د موسٰی تکذيب شوی دی، نو ما کافرانو ته مهلت ورکړ، بيا ما دوی ونيول، نو زما انکار کول 22|44
څنګه وو؟
نو څومره ډېر کلي دي چې مونږ هغه هلاک کړي دي، په داسې حال کې چې هغه ظالمان وو، نو دغه (کلي) په 22|45
خپلو چتونو پراته دي، او څومره ډېر بېکاره پراته کوهيان دي او مضبوطې ماڼۍ دي
ايا نو دوی په ځمکه کې ګرځېدلي نه دي، نو چې دوی لپاره داسې زړونه وی چې دوی په هغو سره پوهېدلی يا 22|46
داسې غوږونه چې دوی په هغو سره اورېدلی، نو بېشکه قصه دا ده چې سترګې نه ړندېږي او لېکن هغه زړونه ړندېږي چې
په سينو کې دي
او دوی په تا په (راوستلو د) عذاب سره تلوار کوي او الله به له سره د خپلې وعدې خلاف و نه کړي، او 22|47
بېشکه يوه ورځ ستا د رب په نيز د زرو کلونو په شان ده له هغو چې تاسو يې شمېرئ
او ډېر کلي دي چې ما هغو ته مهلت ورکړی و، حال دا چې دوی ظالمان وو، بيا ما هغه ونيول، او خاص ما ته 22|48
بېرته راتله دي
ته ووايه: ای خلقو! بېشکه همدا خبره ده چې زه تاسو ته ښکاره وېروونکی يم 22|49
نو هغه کسان چې ايمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي د دوی لپاره مغفرت او ډېر د عزت روزي ده 22|50
او هغه کسان چې زمونږ په ايتونو کې کوشش کوي، په داسې حال کې چې (په خپل خيال کې) عاجزه کوونکي 22|51
دي، دغه کسان د دوزخ ملګري دي
او مونږ له تا نه مخکې نه دی لېږلی هېڅ يو رسول او نه نبي، مګر کله چې به هغه لوستل کول (، نو) شيطان 22|52
به د هغه په لوستلو کې غورځول وکړل، نو الله هغه لرې کوي چې شيطان يې غورځوي، بيا الله خپل ايتونه مضبوطوي، او
الله ښه عالم، ښه حکمت والا دی
د دې لپاره چې هغه (الله) هغه شی چې شيطان يې غورځوي د هغو کسانو لپاره ازمېښت وګرځوي چې د هغوی 22|53
په زړونو کې مرض دی او د هغوی لپاره چې زړونه يې سخت دي او بېشکه ظالمان خامخا په ډېر لوی مخالفت کې دی
او د دې لپاره چې هغه کسان پوه شي چې دوی ته علم ورکړی شوی دی چې بېشکه دا (قرآن) حق دی ستا د 22|54
رب له جانبه، پس چې دوی په ده ايمان راوړي، بيا د دوی زړونه ده ته نرم شي او بېشکه الله خامخا هغو کسانو ته چې
ايمان يې راوړی دی؛ د نېغې لارې هدايت کوونکی دی
او هغه کسان چې کافران شوي دي تل به د دغه (قرآن) په هکله به شك کې وي، تر دې چې په دوی قيامت 22|55
ناڅاپه راشي، يا دوی ته د شنډې ورځې عذاب راشي
باچاهي په دغې ورځ کې خاص د الله لپاره ده، هغه به د دوی په مينځ کې فيصله کوي- نو هغه کسان چې ايمان 22|56
يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي د نعمتونو په جنتونو کې دي
او هغه کسان چې کفر يې کړی دی او زمونږ د ايتونو تکذيب يې کړی دی، نو دغه کسان چې دي، د دوی لپاره 22|57
رسوا کوونکی عذاب دی
او هغه کسان چې د الله په لاره کې يې هجرت کړی دی، بيا هغوی ووژل شي، يا (په خپل مرګ) مړه شي 22|58
(نو) خامخا هرومرو به الله دوی ته ډېره ښکلې روزي ورکړي، او بېشکه الله خامخا همغه تر ټولو غوره رزق ورکوونکی دی
خامخا ضرور به هغه دوی داسې ځای ته داخل کړي چې دوی به هغه خوښوي او بېشکه الله خامخا ښه عالم، 22|59
ډېر تحمل والا دی
دا ده، او هغه کس چې بدل يې واخيست په مثل د هغه (ضرر) چې دی په هغه سره مُعذب شوی (خبره هم) 22|60
و، بيا (په دويم ځل) په ده ظلم وکړی شو (نو) خامخا ضرور به الله د ده مدد کوي، بېشکه الله خامخا ډېر معافي
کوونکی، ډېر بخښونکی دی
دغه په دې سبب چې بېشکه الله شپه په ورځ کې ننباسي او ورځ په شپه کې ننباسي او دا چې بېشکه الله ښه 22|61
اورېدونکی، ښه ليدونکی دی
دغه په دې سبب چې بېشکه الله، هم دی حق دی او دا چې بېشکه هغه چې دوی يې له هغه (الله) نه غير 22|62
بولي، همغه باطل دی او دا چې بېشکه الله، هم دی ډېر اوچت، ډېر لوی دی
ايا تا نه دي ليدلي چې بېشکه الله له بره نه اوبه نازلې کړې، بيا (په دغو سره) ځمکه تکه شنه ګرځي، بېشکه 22|63
الله ډېر مهربان (ښه باريك بين)، ډېر خبردار دی
خاص هم دغه (الله) لره دي هر څه چې په اسمانونو کې دي او هر څه چې په ځمکه کې دي او بېشکه الله 22|64
خامخا هم دی غني (بې پروا) ډېر ستايل شو ی دی
ايا تا نه دي ليدلي چې بېشکه الله تاسو لپاره تابع کړي دي هر هغه چې په ځمکه کې دي او بېړۍ چې په بحر 22|65
کې د هغه په امر ګرځي او هغه اسمان ساتي له دې نه چې په ځمکه باندې راولوېږي مګر (خو) د هغه په حکم سره.-
بېشکه الله په خلقو باندې خامخا ډېر نرمي کوونکی، مهربان دی
او دغه (الله) همغه ذات دی چې تاسو يې ژوندي کړي يئ، بيا به هغه تاسو مړه کاندي، بيا به هغه تاسو ژوندي 22|66
کړي، بېشکه انسان خامخا ډېر ناشکره دی
د هر يو امت لپاره مونږ د بندګۍ يوه لاره مقرر کړې ده چې دوی په هغې عمل کوونکي دي، نو دوی دې له تا 22|67

سره په دې کار (د دين) کې له سره جګړه ونه کړي او ته خپل رب ته (د خلقو) بلنه کوه، بېشکه ته خامخا په نېغ (او برابر) هدايت باندې يې
22|68|او که دوی له تاسره جګړه کوي، نو ته وايه: الله پوه دی په هغو عملونو چې تاسو يې کوئ
22|69|الله به د دوی په مېنځ کې د قيامت په ورځ په هغو خبرو کې فيصله کوي چې دوی به په کې اختلاف کاوه
22|70|ايا ته نه يې پوه شوی چې بېشکه الله پوهېږي به هر هغه څه چې په اسمان او ځمکه کې دي، بېشکه دغه په يو کتاب کې دي، بېشکه دغه الله ته ډېر اسان دي
22|71|او دوی (کفار) له الله نه غير د هغه شي عبادت کوي چې الله په (عبادت د) هغه هېڅ دليل نه دی نازل کړی او د هغه شي چې دوی ته په هغه باندې هېڅ علم نشته، او د ظالمانو لپاره هېڅ مدد کوونکی نشته
22|72|او کله چې دوی ته زمونږ ايتونه ولوستل شي، چې ډېر واضح دي، (نو) ته د کافران شويو کسانو په مخونو انکار پېژنې، نژدې وي چې دوی په هغو کسانو حمله وکړي چې دوی ته زمونږ ايتونه تلاوت کوي، ته (دوی ته) ووايه: ايا نو زه تاسو ته له دغه نه د ډېر بد شي خبر درکړم (هغه) اور دی۔، الله د ده وعده کړې ده له هغو کسانو سره چې کافران شوي دي او هغه د بېرته ورتلو بد ځای دی
22|73|ای خلقو! يو مثال بيانولی شي، نو تاسو ده ته ښه غوږ کېږدئ، بېشکه هغه شيان چې تاسو يې له الله نه غير بلئ دوی له سره يو مچ هم نشي پيدا کولی اګر که دوی ده ته ټول راجمع شي او که مچ له دوی نه يو شی وتښتوي، دوی له هغه نه دغه (شی) نشي راخلاصولی، کمزوری دی دا طالب (د غيرالله عبادت کوونکی) او دغه مطلوب (باطل معبود)
22|74|دوی د الله قدر ونه کړ، څنګه چې د هغه د قدر کولو حق دی، بېشکه الله خامخا ډېر زورور، ښه غالب دی
22|75|الله له ملايکو څخه استازي غوره کوي او له خلقو څخه، بېشکه الله ښه اورېدونکی، ښه ليدونکی دی
22|76|هغه پوهېږي په هغه څه چې د دوی په وړاندې دي او په هغه څه چې د دوی وروسته دي، او خاص الله ته ټول کارونه بېرته ورګرځول کېږي
22|77|ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو رکوع کوئ او سجده کوئ او د خپل رب عبادت کوئ او نېکي کوئ، د دې لپاره چې تاسو کامياب شئ
22|78|او په (لاره د) الله کې کوشش کوئ، څنګه چې د هغه د کوشش حق دی، هغه تاسو غوره کړي يئ او په تاسو باندې يې په دين کې هېڅ حرج (مشقت) نه دی ايښی، تاسو د خپل پلار ابراهيم د ملت تابع شئ، دغه (الله) تاسو مسلمانان نومولي يئ، له دې (قرآن) نه مخکې او په ده کې، د دې لپاره چې رسول پر تاسو باندې ګواه شي او تاسو په خلقو باندې ګواهان شئ، نو تاسو لمونځ قايموئ او زکات ادا کوئ او په (دين د) الله باندې منګولې ټېنګې کلکې کړئ، هغه ستاسو مالك دی، نو هغه ښه مالك دی او ښه مدد کوونکی دی
23|1|يقينًا مومنان کامياب شول
23|2|هغه چې هغوی په خپلو لمونځونو کې خشوع کوونکي دي
23|3|او هغه کسان چې دوی له لغو (خبرو او کارونو) نه مخ ګرځوونکي دي
23|4|او هغه چې هغوی د زکات ادا کوونکي دي
23|5|او هغه چې هغوی د خپلو فرجونو (د شهوت ځايونو) ساتونکي دي
23|6|مګر له خپلو ښځو او وينځو نه، نو بېشکه دوی (هغوی ته په ورتلو سره) ملامت کړی شوي نه دي
23|7|پس چا چې ولټولو سوا له دغو نه، نو دغه کسان، دوی له حد نه تېرېدونکي دي
23|8|او هغه چې هغوی د خپلو امانتونو او عهد رعايت کوونکي دي
23|9|او هغه چې هغوی په خپلو لمونځونو مداومت (او حفاظت) کوي
23|10|هم دغه خلق وارثان دي
23|11|هغه چې د فردوس وارثان کېږي به۔، دوی به په هغه کې همېشه وي
23|12|او يقينًا يقينًا مونږ انسان د ختې له خُلاصې نه پيدا کړی دی
23|13|بيا مونږ هغه، نطفه (د مني يو څاڅکی) وګرځوله په مضبوط قرار ځای کې
23|14|**بيا مونږ دغه نطفه د وينې ټوټه وګرځوله، وروسته مونږ دغه د وينې ټوټه د غوښې وړه بوټۍ وګرځوله، وروسته مونږ** دغه بوټۍ هډوکي وګرځوله، بيا مو هډوکو ته غوښه واغوستله، بيا مونږ هغه په بل تخليق کې پيدا کړ، نو الله ډېر برکت والا دی چې تر ټولو ښه پيدا کوونکی دی
23|15|بيا بېشکه تاسو له دې (ژوند) نه بعد خامخا مړه کېدونکي يئ
23|16|بيا به يقينًا تاسو د قيامت په ورځ ژوندي راپاڅولی شئ
23|17|او يقينًا يقينًا مونږ ستاسو له پاسه اوه لارې (اسمانونه) پيدا کړي دي او مونږ د مخلوق (له ټولو حالاتو) نه غافله نه يو
23|18|او مونږ له بره نه په اندازې سره اوبه نازلې کړې، بيا مو هغه په ځمکه کې وساتلې او بېشکه مونږ د هغې په بېولو يقينًا قادر يو
23|19|نو مونږ په دې (اوبو) سره تاسو لپاره د کجورو او انګورو باغونه پيدا کړي دي، چې تاسو ته په هغو (باغونو) کې ډېرې مېوې دي او له هم دغو (باغونو) نه تاسو خوراك کوئ
23|20|او هغه ونه (مو پيدا کړه) چې د طور سيناء نه راوځي؟ چې د خوړونکو لپاره د غوړو او انګولې سره زرغونېږي
23|21|او بېشکه تاسو لپاره په څارويو کې يقينًا لوی عبرت دی، مونږ په تاسو له هغو (پيو) نه درڅښوو چې د هغو (څارويو) په ګېډو کې دي۔ او تاسو لپاره په دوی کې ډېرې فايدې دي او له دوی نه تاسو خوړل (هم) کوئ
23|22|دوی ته) ووايه: دا به هغه ذات راژوندي کوي چې دا يې اول ځلې پيدا کړي دي، او هغه په خپل مخلوق باندې ښه عالم دی
23|23|رالی و، نو هغه (ورته) وويل: ای زما قومه! تاسو د الله عبادت کوئ، تاسو لپاره له هغه نه غير بل هېڅ حق معبود نشته، ايا نو تاسو نه وېرېږئ!
23|24|نو د هغه له قومه کافر شويو مشرانو وويل: نه دی دا (نوح) مګر هم ستاسو په شان بشر، دی غواړي چې پر تاسو باندې مشري (او برتري) حاصله کړي او که الله غوښتلی (نو) خامخا ملايك به يې نازل کړي وو، مونږ خو دا خبره (چې رسول بني ادم وي) زمونږ په هغو پلرونو کې نه ده اورېدلې چې پخوا وو
23|25|نه دی دا (نوح) مګر داسې سړی چې په ده پورې لېونتوب نښتی دی، نو تاسو ده ته تر يو وخته انتظار کوئ
23|26|هغه وويل: ای زما ربه! ته زما مدد وکړه، په سبب د دې چې دوی زما تکذيب وکړ
23|27|نو مونږ هغه ته وحي وکړه داسې چې زمونږ د سترګو په وړاندې او زمونږ له وحي سره سم بېړۍ جوړه کړه، نو

کله چې زمونږ حکم راغی او تنور راوخوټېده، بیا نو ته په دې (بېړۍ) کې له هر قسمه نه جوړه جوړه دوه دوه (نر او ښځه) داخل کړه او خپله کورنۍ هم (خو) له هغه چا نه غیر چې په دوی کې په هغه باندې (د عذاب) خبره ړومبۍ شوې ده او ته له ما سره د هغو کسانو په باره کې خبره مه کوه چې ظلم یې کړی دی، بېشکه دوی به غرق کولی شي
23|28| نو کله چې وختلې ته او هغه څوك چې له تا سره دي په بېړۍ کې، نو ووایه: ټول د کمال صفتونه خاص د هغه الله لپاره دي چې مونږ یې له ظالم قوم نه خلاص کړو
23|29| او (د کوزېدو په وخت کې) ووایه: ای زما ربه! ته ما په یو مبارك منزل (ځای) کې کوز کړه او ته تر ټولو کوزوونکو ځخه ډېر غوره یې
23|30|بېشکه په دې کې یقینًا دلیلونه (نښې) دي او بېشکه مونږ خامخا ازمېښت کوونکي یو
23|31|بیا مونږه له دوی نه وروسته نور خلق پیدا کړل
23|32| نو مونږ په هغو کې له همدوی ځنې یو رسول ولېږه چې تاسو د الله عبادت کوئ، تاسو لپاره له هغه نه غیر بل هېڅ حق معبود نشته، ایا نو تاسو نه وېرېږئ!
23|33| او وویل د ده له قومه هغو مشرانو چې کافر شوي وو او د اخرت د ملاقات یې تکذیب کړی و او مونږ هغوی ته په دنیایي ژوند کې خوشحالي ورکړې وه: نه دی دا مگر ستاسو په شان بشر، له هغه څه نه دا خوراك کوي له څه نه چې تاسو خوراك کوئ او له هغه څه نه ځښاك کوي چې تاسو ترې ځښاك کوئ
23|34|او (قسم دی) خامخا که تاسو د خپل ځان په شان انسان اطاعت وکړئ، (نو) بېشکه چې تاسو به په دغه وخت کې یقینًا تاوانیان یئ
23|35|ایا دا تاسو ته وعده درکوي دا چې بېشکه کله چې تاسو مړه شئ او تاسو خاورې او هډوکي شئ (، نو) یقینًا به تاسو ژوندي راوښکل شئ؟
23|36|ډېر لرې دی، ډېر لرې دی هغه څیز چې له تاسو سره یې وعده کولی شي (له عقله)
23|37| نه دی دا (ژوندون) مگر همدا زمونږ دنیایي ژوندون، چې مرو او ژوندي کېږو او له سره به مونږ بیا راژوندي نه کړی شو
23|38| دی نه دی مگر (یو داسې) سړی چې په الله باندې یې دروغ ورتړلي دي او مونږ په ده باندې بېخي ایمان راوړونکي نه یو
23|39|هغه (نبي) وویل: ای زما ربه! ته زما مدد وکړه، په سبب د دې چې دوی زه دروغجن وګڼلم
23|40|وویل: له ډېر لږ وخت نه پس به دوی خامخا لازمًا پښېمانه شي (الله)
23|41|نو دوی یوې چغې په حقه سره ونیول، بیا نو مونږه دوی د سیلاب خس وخشاك کړل، نو د ظالم قوم لپاره (د الله له رحمت نه) لرې والی دی
23|42|بیا مونږ له دوی نه بعد نور قومونه (خلق) پیدا کړل
23|43|هېڅ یو امت د خپلې مقررې نېټې نه نه ړومبی کېدی شي او نه وروسته کېدی شي
23|44|بیا مونږ خپل (نور) رسولان ولېږل، په دې حال کې چې یو په بل پسې پیوست وو، هر کله چې به کوم امت ته خپل رسول راغی (نو) هغوی به د هغه تکذیب وکړ، نو مونږ به د دوی ځینو د ځینو نورو پسې (په هلاکت کې) پرله پسې کړل او مونږ دوی تشې قصې وګرځول، نو (د الله له رحمت نه) لرې والی دی د هغه قوم لپاره چې ایمان نه راوړي
23|45|بیا مونږ موسٰی او د هغه ورور هارون ولېږل په خپلو ایتونو (معجزو) او ښکاره دلیل سره
23|46|فرعون او د هغه ډلې ته، نو هغوی ډېره لویي وکړه او هغوی یو متکبر قوم وو
23|47| نو هغوی ویل: ایا مونږ به د خپل ځان په شان په دوه انسانانو باندې ایمان راوړو؟ حال دا چې د دې دواړو قوم زمونږ غلامان دي
23|48|نو هغوی د دې دواړو تکذیب وکړ، نو شول له هلاك کړی شویو نه
23|49|او یقینًا یقینًا مونږ موسٰی ته کتاب ورکړی و، د دې لپاره چې دوی (بني اسرائیل) نېغه لار ومومي
23|50| او مونږ د مریمې زوی او د هغه مور (د خپل قدرت) لویه نښه ګرځولې وه۔ او مونږه دوی دواړه داسې هسکې (او نرمې ځربې) ځمکې ته راوستل چې د قرار او پاکو صافو بهېدونکو اوبو والا وه
23|51| ای رسولانو! تاسو له پاکیزه څیزونو ځنې خورئ او نېك عملونه کوئ، بېشکه زه په هغو کارونو چې تاسو یې کوئ، ښه عالم یم
23|52|او بېشکه دا ستاسو دین دی، په داسې حال کې چې یو دین دی او زه ستاسو رب یم، نو تاسو له ما نه وېرېږئ
23|53| نو دوی (امتیانو) خپل (د دین) کار په خپل مینځ کې ټوټې ټوټې پرې کړ، هر یو حزب (ډله) په هغه (باطل دین) باندې چې له دوی سره دی، ډېر خوشحال دي
23|54|نو ته دوی تر یو وخته پورې په خپلې ګمراهۍ کې پرېږده
23|55|ایا دوی ګمان کوي چې بېشکه له مال او زامنو ځنې چې په څه سره مونږ د دوی مدد کوو
23|56|چې مونږ دوی ته په ښېګڼو (او اکرامونو) کې تلوار کوو؟ بلکې دوی نه پوهېږي
23|57|بېشکه هغه کسان چې دوی د خپل رب (د عذاب) له ډاره وېرېدونکي دي
23|58|او هغه کسان چې دوی د خپل رب په ایتونو ایمان راوړي
23|59|او هغه کسان چې دوی له خپل رب سره شرك نه کوي
23|60|او هغه کسان چې ورکوي، هغه څه چې ورکوي، او زړونه د دوی وېرېدونکي وي (ځکه چې) یقینًا دوی خپل رب ته واپس ورتلونکي دي
23|61|دغه کسان په نېکیو کې تلوار کوي او دوی دغو (نېکیو) ته ړومبی کېدونکي دي
23|62| مونږ هېڅ یو نفس نه مکلف کوو مگر د هغه له طاقت سره سم او زمونږ سره کتاب دی چې حق بیانوي او په دوی به هېڅ ظلم ونه کړی شي
23|63| بلکې د دوی (کفارو) زړونه له دې (قرآن) نه په غفلت کې دي او د دوی لپاره له دې (شرك) نه علاوه نور (ناکاره) عملونه دي، چې دوی هغه کوونکي دي
23|64|تر هغه پورې چې کله مونږ د دوی متکبره مالداران په عذاب سره ونیسو (، نو) ناڅاپه دوی (بیا) فریاد کوي
23|65|نن ورځ فریاد مه کوئ، بېشکه تاسو سره به زمونږ له جانبه مدد ونه کړی شي
23|66|یقینًا زما ایتونه به په تاسو تلاوت کولی شول، نو تاسو به په خپلو پوندو بېرته ګرځېدئ
23|67| په دې حال کې چې کبر کوونکي به وئ په دې (قرآن، محمد یا کعبې) سره، چې د شپې قصې کوونکي به وئ، تاسو به (قرآن) پرېښوده
23|68|ایا نو دوی په دې وینا کې (چې قرآن دی) فکر نه کوي، یا دوی ته هغه څه راغلي دي چې د دوی پلرونو ته نه

دي راغلي چې له دوی نه پخوا وو
23|69|یا که دوی خپل رسول نه دی پېژندلی، پس دوی له ده نه منکران دي
23|70|ایا دوی وایي چې په ده لېونتوب دی، (داسې نه ده) بلکې هغه دوی ته حق (دین) راوړی دی او د دوی زیاتره
حق لره بدګڼونکي دي
23|71|او که حق (الله) د دوی د خواهشاتو پیروي کړې وی (، نو) خامخا به تباه شوي وو اسمانونه او ځمکه او هغه
څوك چې په دغو کې دي، بلکې مونږ دوی ته د دوی ذکر راوړ، نو دوی له خپل ذکر نه مخ اړوونکي دي
23|72|ایا ته له دوی نه مزدوري غواړې؟ نو د خپل رب مزدوري ډېره غوره ده او هغه ترټولو غوره رزق ورکوونکی دی
23|73|او بېشکه ته یقینًا دوی نېغې لارې ته بلې
23|74|او بېشکه هغه کسان چې په اخرت ایمان نه راوړي له سمې لارې نه خامخا کاږه دي
23|75|او که مونږ په دوی مهرباني کړې وی او هغه تکلیف مو لرې کړی وی چې په دوی دی (، نو) خامخا به دوی په
خپله سرکشۍ کې راټینګ‌شوي وو، په دې حال کې چې سرګردان به وو
23|76|او یقینًا یقینًا مونږ دوی په عذاب سره ونیول، نو (بیا هم) دوی نه خپل رب ته غاړه کېښوده او نه یې تضرع او
زاري وکړه
23|77|تر دې چې کله مونږ په دوی باندې د ډېر سخت عذاب والا دروازه پرانستله ناڅاپه دوی په هغه کې نا امېده وو
23|78|او دغه (الله) هماغه ذات دی چې تاسو لپاره یې غوږونه او سترګې او زړونه پیدا کړل، تاسو ډېر لږ شکر وباسئ
23|79|او دی هماغه ذات دی چې تاسو یې په ځمکه کې خواره کړي یئ او خاص د هغه په طرف به تاسو ورجمع کولی
شئ
23|80|او د غه (الله) هغه ذات دی چې ژوندي کول کوي او مړه کول کوي او خاص د همده په اختیار کې دی د شپې
او ورځې اختلاف (بدلېدل رابدلېدل) ایا نو تاسو له عقل نه کار نه اخلئ!
23|81|بلکې وایي دوی په شان د هغې وینا چې پخوانیو (کافرو) ویلې وه
23|82|هغوی ویل: ایا کله چې مونږ مړه شو او خاورې او هډوکې شو، ایا مونږ به په رښتیا یقینًا بیا راژوندي کولی شو
23|83|یقینًا یقینًا مونږ ته او زمونږ پلرونو ته دا وعده له دې نه مخکې (هم) راکړی شوې وه، (بلکې نه کېږو ځکه چې)
نه دي دا خبرې مګر د ړومبنو خلقو باطلې قصې دي
23|84|ته (دوی ته) ووایه: دا ځمکه او څوك چې په دې کې دي، د چا دي؟ که چېرې تاسو پوهېږئ
23|85|دوی به یقینًا ووایي: خاص د الله لپاره دي، (نو ورته) ووایه: ایا نو تاسو نصیحت نه اخلئ!
23|86|ته (دوی ته) ووایه: د اوو اسمانونو او د ډېر لوی عرش رب څوك دی؟
23|87|دوی به ضرور ووایي: د الله لپاره دي، ته (ورته) ووایه: ایا نو تاسو نه وېرېږئ!
23|88|ته (دوی ته) ووایه: څوك دی هغه ذات چې د هغه په لاس کې د هر شي بادشاهي ده او هغه پناه ورکوي او د
هغه په خلاف پناه نشي ورکول کېدی که چېرې تاسو پوهېږئ
23|89|خامخا به دوی ووایي: خاص د الله لپاره دي. ته (ورته) ووایه: نو څنګه په تاسو جادو کولی شي؟
23|90|بلکې مونږ دوی ته حق راوړی دی او بېشکه دوی خامخا دروغجنان دي
23|91|الله (د ځان لپاره) هېڅ اولاد نیولی نه دی او نه له هغه سره بل هېڅ معبود شته (او که ورسره وی نو) په
دغه وخت کې به خامخا هر اله بېولي وو هغه څه چې پیدا کړي یې وو، او خامخا د دوی ځینو به په ځینو نورو باندې
غلبه کوله، پاك دی الله له هغو خبرو نه چې دوی یې بیانوي
23|92|چې په غیبو او ښکاره و عالم دی، نو ډېر اوچت دی هغه له هغو څیزونو نه چې دوی یې ورسره شریکوي
23|93|ته ووایه: ای زما ربه! که چېرې خامخا ته ما ته هغه (عذاب) وښیې چې له دوی سره یې وعده (!ای نبي)
کولی شي
23|94|ای زما ربه! نو ته ما په ظالم قوم کې مه شاملوه
23|95|او بېشکه مونږ خامخا قادر یو په دې چې تا ته هغه (عذاب) وښیو چې دوی ته یې مونږ وعده ورکوو
23|96|ته بدي دفع (لرې) کوه په هغې طریقې سره چې تر ټولو ښه وي، مونږ ښه پوه یو په هغو خبرو (!ای نبي)
چې دوی یې بیانوي
23|97|او ته ووایه: ای زما ربه! زه په تا پورې پناه نیسم د شیطانانو له وسوسو نه
23|98|او زه په تا پورې پناه نیسم ای زما ربه! له دې نه چې دوی ما ته حاضر شي
23|99|تر هغه پورې چې په دوی کې یو کس ته مرګ‌راشي (، نو بیا) به وایي: ای زما ربه! ته ما بېرته وګرځوه
23|100|د دې لپاره چې زه نېك عمل وکړم په هغه څیز کې چې ما (هلته په دنیا کې) پرېښی دی، هېڅ کله هم نشي
کېدی، بېشکه دا (بېرته تلل) یوه خبره ده چې دا د هغې ویونکی دی او د دوی په مخ کې برزخ دی تر هغې ورځې پورې
چې دوی به بیا ژوندي راپورته کولی شي
23|101|نوکله چې په شپېلۍ کې پوکی وکړی شي، نو نه به وي د دوی په مینځ کې هېڅ (فایده مند) نسبونه په دغې
ورځ کې او نه به دوی له یو بل نه پوښتنه کوي
23|102|نو هغه څوك چې، د هغه تلې درنې شوې، نو همدغه خلق کامیاب دي
23|103|او هغه څوك چې، د هغه تلې سپکې شوې، نو دغه هغه کسان دي چې خپلو ځانونو ته یې تاوان رسولی دی، په
دوزخ کې به تل پراته وي
23|104|اور به د دوی مخونه سوځوي او دوی به په دغه (جهنم) کې بدمخي غونج تندي وي
23|105|ایا زما ایتونه به تاسو ته نه لوستل کېدل، نو تاسو به د هغو تکذیب کاوه
23|106|دوی به ووایي: ای زمونږه ربه! پر مونږ باندې زمونږ بدبختي غالبه شوې وه او مونږ ګمراه قوم وو
23|107|ای زمونږ ربه! مونږ له دې (جهنم) نه وباسه، نو که مونږ بیا (کفر ته) راوګرځېدو، نو بیا یقینًا مونږ ظالمان یو
23|108|وبه فرمایي: ذلیله خوار پراته اوسئ په ده کې او زما سره خبرې مه کوئ
23|109|بېشکه شان دا دی چې زما په بنده ګانو کې یوه ډله وه چې ویل به یې: ای زمونږ ربه! مونږ ایمان راوړی دی،
نو ته مونږ ته بخښنه وکړه او پر مونږ رحم وکړه او ته تر ټولو ډېر غوره رحم کوونکی یې
23|110|نو تاسو به هغوی مسخره کړی شوي نیول، تر دې چې دوی له تاسو نه زما یاد (هم) هېر کړاو تاسو به پر
هغوی پورې خندل
23|111|بېشکه زه چې یم، ما نن ورځ هغوی ته بدله ورکړه، په سبب د هغه چې هغوی صبر کړی و، بېشکه هم هغوی
کامیاب دي
23|112|وبه وایي: تاسو په ځمکه کې د کلونو په شمېر څومره وخت تېر کړی دی؟

23|113|مغوی به ووایي: مونږ وخت تېر کړی دی یوه ورځ، یا د ورځې څه حصه، نو له حسابګرو نه تپوس وکړه
23|114| وبه فرمایي: تاسو وخت نه دی تېر کړی مګر (د اخرت د عذاب په مقابله کې) ډېر لږ، که چېرې په رښتیا
تاسو یئ چې پوهېږئ
23|115| ایا نو تاسو ګمان کوئ چې بېشکه مونږ تاسو بس عبث پیدا کړي یئ او دا چې بېشکه تاسو به مونږ ته نه
راوستل کېږئ
23|116|نو ډېر اوچت دی الله چې حق بادشاه دی، نشته دی هېڅ حق معبود مګر همغه دی، د عزتناك عرش رب دی
23|117|او همغه څوك چې له الله سره بل داسې اله بللې چې له همغه سره په دې باندې هېڅ دلیل نشته، نو بېشکه همدا
خبره ده چې د ده حساب د ده د رب په نیز دی، بېشکه شان دا دی چې کافران بری نه مومي
23|118|او ته ووایه: ای زما ربه! بخښنه وکړه او رحم وکړه او ته ترټولو ډېر غوره رحم کوونکی یې
24|1|(دا) یو سورت دی چې مونږ دا نازل کړی دی او مونږ دا فرض کړی دی او مونږ په ده کې ښکاره ایتونه نازل
کړي دي، د دې لپاره چې تاسو نصیحت واخلئ
24|2| همغه ښځه چې زنا یې کړې وي او همغه سړی چې زنا یې کړې وي، نو تاسو (ای قاضیانو او حاکمانو) په دغو
دواړو کې هر یو سل دُرې ووهئ او تاسو دې د الله په دین کې (په حکم نافذولو کې) په دغو باندې زړه سوی ونه نیسي،
که یئ تاسو چې په الله او په ورځ د اخرت ایمان لرئ او د دې دواړو سزا ته دې د مومنانو یوه ډله حاضره وي
24|3|زنا کار سړی نکاح نه کوي مګر له زناکارې، یا مشرکې ښځې سره او زناکاره ښځه، له همغې سره نکاح نه کوي مګر
زنا کار، یا مشرك سړی او په مومنانو باندې دغه (زنا او د زنا کارو سره نکاح) حرام کړی شوې دي
24|4|او همغه کسان چې په پاکدامنو ښځو تهمت لګوي، بیا څلور ګواهان رانه ولي، نو تاسو دوی اتیا دُرې ووهئ او هېڅکله
هم د دوی ګواهي مه قبلوئ او همدغه کسان فاسقان دي
24|5| مګر همغه کسان چې له دې نه بعد توبه وباسي او (د ځان) اصلاح وکړي، نو بېشکه الله ډېر بخښونکی، بې حده
رحم کوونکی دی
24|6| او همغه کسان چې په خپلو ښځو تهمت ولګوي او له خپلو ځانونو نه غیر نور د دوی لپاره څوك ګواهان نه وي، نو
د دوی د یو ګواهي څلور ځلې د الله په نامه شاهدي کول دي چې بېشکه دا خامخا له رښتینو څخه دی
24|7|او پنځمه (ګواهي) دا چې بېشکه په ده دې د الله لعنت وي که دا له دروغجنو ځنې وي
24|8| او له همغې نه سزا دفع کوي دا چې همغه (ښځه) څلور ځلې د الله په نامه شاهدي ورکړي چې بېشکه دغه
(سړی) خامخا له دروغجنو ځنې دی
24|9| او پنځمه (ګواهي) دا چې بېشکه د الله غضب دې په دې وي که دا (سړی په دې تهمت لګولو کې) له رښتیا
ویونکو ځنې وي
24|10| او که پر تاسو باندې د الله فضل او د همغه رحمت نه وی او دا چې بېشکه الله ډېر توبه قبلوونکی، ښه حکمت
والا دی (نو تاسو به په دنیا کې معذب شوي وی)
24|11| بېشکه همغه کسان چې غټدروغ یې راوړي دي، له هم تاسو نه یوه ډله ده، په دې (دروغو) د ځان لپاره د شر
ګمان مه کوئ بلکې دا تاسو لپاره خیر دی، په دغو (بهتان ویونکو) کې د هر یو سړي لپاره همغه شی دی چې همغه ګټلی
دی له ګناه نه او همغه کس چې د دغو (دروغو) لوی بار یې پورته کړی دی په دوی کې د ده لپاره ډېر لوی عذاب دی
24|12|کله چې تاسو دا (دروغ) واورېدل، نو ولې مومنو سړیو او مومنو ښځو په خپلو ځانونو باندې د خیر ګمان ونه کړ
او دا یې ونه ویل چې دا ښکاره دروغ دي
24|13|ولې یې په دې (دروغو) باندې څلور ګواهان رانه وستل، نو کله چې یې څلور ګواهان رانه وستل، نو همدغه کسان
د الله په نیز دروغجن دي
24|14|او که چېرې پر تاسو باندې د الله فضل او د همغه رحمت نه وی په دنیا او اخرت کې (، نو) خامخا به تاسو ته
د همغو (دروغو) په سبب چې تاسو په همغه کې غوپه شوي وئ؛ ډېر لوی عذاب دررسېدلی و
24|15|کله چې تاسو دا (بهتان) په خپلو ژبو سره اخیسته او تاسو به په خپلو خولو سره همغه خبرې کولې چې تاسو ته
د همغې هېڅ علم نه و او تاسو به دا خبره اسانه ګڼله، حال دا چې همغه د الله په نیز ډېره لویه وه
24|16| او کله چې تاسو دا (بهتان) واورېده (، نو) ولې تاسو ونه ویل: مونږ ته جایز نه دي چې په دې خبره باندې
خوله وخوځوو، تا لره پاکي ده (ای ربه!) دا ډېر لوی بهتان دی
24|17|تاسو ته الله نصیحت کوي چې تاسو د دې په مثل کار ته هیڅکله هم ونه ګرځئ که تاسو مومنان یئ
24|18|او الله تاسو ته خپل ایتونه بیانوي او الله ښه پوه، ښه حکمت والا دی
24|19|بېشکه همغه کسان چې خوښوي چې په مومنانو کې فاحشه (بدنامي) خوره شي، د دوی لپاره په دنیا او اخرت کې
ډېر دردوونکی عذاب دی، او الله پوهېږي او تاسو نه پوهېږئ
24|20| او که پر تاسو باندې د الله فضل او د همغه رحمت نه وی او دا چې بېشکه الله ډېر نرمي کوونکی، بې حده رحم
کوونکی دی (نو په دنیا کې به ډېر رسوا شوي وی)
24|21| ای همغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو د شیطان د قدمونو پیروي مه کوئ او چا چې د شیطان د قدمونو
پیروي وکړه، نو بېشکه دا (شیطان) د بې حیایۍ او ناروا کارونو امر کوي او که پر تاسو باندې د الله فضل او د همغه
رحمت نه وی (نو) په تاسو کې هیڅوك هیڅکله هم (د بهتان له ګناه نه) پاك شوی نه وی او لیکن الله پاکوي چا لره
چې وغواړي او الله ښه اورېدونکی، ښه عالم دی
24|22| او په تاسو کې دې د فضیلت او فراخۍ خاوندان له دې قسم نه خوري چې نه به ورکوي (نفقه) خپلوانو او
مسکینانو او د الله په لار کې هجرت کوونکو ته او دوی دې معافي وکړي او تېر دې شي، ایا تاسو دا نه خوښوئ چې الله
تاسو ته بخښنه وکړي او الله ښه بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
24|23| بېشکه همغه کسان چې په پاك لمنو، ناخبره مومنو ښځو باندې تهمت لګوي په دوی باندې په دنیا او اخرت کې
لعنت کړی شوی دی او د دوی لپاره لوی عذاب دی
24|24| په همغې ورځ چې په دوی باندې به خپلې ژبې او خپل لاسونه او خپلې پښې ګواهي کوي (د دوی) په همغو
عملونو چې دوی به کول
24|25| په دغې ورځ کې به الله دوی ته د دوی حقه (لایقه) بدله پوره ورکړي او دوی به پوه شي چې بېشکه الله، هم
همغه ښکاره (او ثابت) حق دی
24|26|ناپاکې ښځې د ناپاکو سړیو لپاره دي او ناپاك سړي د ناپاکو ښځو لپاره دي او پاکې ښځې د پاکو سړیو لپاره دي
او پاك سړي د پاکو ښځو لپاره دي، دغه (پاکان خلق) پاك او بري دي له همغو خبرو نه چې دوی (دروغجن) یې وایي او
د دغو (پاکو خلقو) لپاره مغفرت او عزتناکه روزي ده

24|27|ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی تاسو له خپلو کورونو نه غیر نورو کورونو ته مه داخلېږئ، تر دې چې تاسو اجازه وغواړئ او د هغو په اوسېدونکو سلام واچوئ۔ دا تاسو لپاره ډېر غوره دي، د دې لپاره چې تاسو نصیحت ومنئ

24|28|نو که تاسو په دې (کورونو) کې څوك ونه مومئ، نو تاسو هغو ته مه ننوځئ، تر دې چې تاسو ته اجازت درکړی شي او که تاسو ته وویل شي چې بېرته وګرځئ، نو تاسو بېرته وګرځئ، دا تاسو لپاره ډېر پاکیزه دي او الله په هغو کارونو چې تاسو یې کوئ؛ ښه عالم دی

24|29|پر تاسو باندې هېڅ ګناه نشته چې تاسو داسې کورونو ته داخل شئ چې د اوسېدنې نه دي (او) په هغو کې ستاسو څه سامان (منفعت) وي او الله پوهېږي په هغه څه چې تاسو یې څرګندوئ او هغه چې تاسو یې پټوئ

24|30|ته مومنانو ته ووایه چې خپلې سترګې دې (له نامحرمو نه) ټیټې ساتي او د خپلو فرجونو (شرم ځایونو) ساتنه دې کوي، دا د دوی لپاره ډېر پاکیزه دي، بېشکه الله ښه خبردار دی په هغو کارونو چې دوی یې کوي

24|31|او ته مومنو ښځو ته ووایه چې خپلې سترګې دې ټیټې ساتي او د خپلو شرم ځایونو حفاظت دې کوي او خپل زینت دې نه ښکاره کوي مګر هغه چې له دې (زینت) نه (عادتًا) ظاهرېږي، او په خپلو ګرېوانونو دې پړوني واچوي او دوی دې خپل زینت نه څرګندوي مګر د خپلو خاوندانو لپاره یا د خپلو پلرونو یا د خپلو خاوندانو د پلرونو لپاره یا د خپلو زامنو لپاره یا د خپل خاوند د زامنو لپاره یا د خپلو وروڼو لپاره یا د خپلو وربرونو لپاره یا د خپلو خورینو لپاره یا د خپلو ښځو لپاره یا هغه چا ته چې د دوی ښې لاسونه یې مالکان شوي دي، یا هغو تابعانو ته چې ښځو ته له حاجت والاوو نه وي له سړیو نه، یا هغو وړو هلکانو (ماشومانو) ته چې د ښځو په اسرارو او پټو خبرو واقف شوي نه وي۔ او دا (ښځې) دې خپلې پښې نه وهي، د دې لپاره چې معلوم کړی شي هغه څه چې دوی یې له خپل زینت ځنې پټوي او تاسو ټول الله ته توبه وباسئ ای مومنانو! د دې لپاره چې تاسو کامیاب شئ

24|32|او په تاسو کې د بې واده خلقو (ښځې وي او که سړي) نکاح کوئ، او په خپلو مریانو او وینځو کې د نېکانو صالحو (هم نکاح کوئ) که چېرې (دغه ذکر شوي خلق) فقیران وي (نو) الله به دوی له خپله فضله غنیان کړي او الله د فراخۍ والا، ښه عالم دی

24|33|او هغه کسان دې خپل ځان (او عفت) وساتي چې (اسباب د) نکاح نه مومي تر هغه پورې چې الله دوی له خپله فضله غنیان کړي او ستاسو په مریانو وینځو کې چې څوك مکاتب والی غواړي، نو تاسو له هغوی سره مکاتبت وکړئ که تاسو په دوی کې څه خیر معلوم کړئ او تاسو دوی ته د الله له هغه مال نه ورکړئ چې تاسو ته یې درکړی دی او تاسو خپلې وینځې په زنا مه مجبوروئ، که دوی د ځان پاك ساتلو اراده لري، د دې لپاره چې تاسو د دنیایي ژوند سامان (او مال) طلب کړئ او څوك چې دوی مجبورې کړي، نو بېشکه الله (چې دی) په دوی باندې د (مالکانو له) زور نه پس ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی

24|34|او یقینًا یقینًا مونږ تاسو ته څرګندوونکي ایتونه نازل کړي دي او حال د هغو کسانو چې له تاسو نه مخکې تېر شوي دي او نصیحت لپاره د متقیانو

24|35|الله د اسمانونو او ځمکې نور دی، د هغه د نور صفت داسې دی لکه یوه طاقچه ده چې په هغې کې بله ډیوه ده، بله ډیوه په شیشې (قندیل) کې ده، دغه قندیل (داسې دی) ګویاکې هغه روڼ ځلېدونکی ستوری دی، د زیتون له مبارکې ونې نه بلولی شي چې (دغه ونه) نه مشرق طرف ته وي او نه مغرب طرف ته، نژدې ده چې د هغې تېل (پخپله) رڼا وکړي اګر چې دغو ته اور هم نه وي رسېدلی، رڼا له پاسه رڼا، الله د خپل نور په طرف هغه چا ته لار ښیي چې یې وغواړي او الله د خلقو لپاره مثالونه بیانوي، او الله په هر شي باندې ښه پوه دی

24|36|په هغو کورونو (جوماتونو) کې چې الله حکم کړی دی چې پورته دې کړل شي او په دغو کې دې د ده نوم یادوه شي او په دغو (جوماتونو) کې د هغه پاکي بیانوي، د ورځې په شروع کې او د ورځې په اخر کې

24|37|سړي چې د الله له ذکر او لمونځ قایمولو او د زکات اداکولو نه یې نه تجارت غافله کوي او نه اخیستل (داسې) خرڅول، دوی له هغې ورځې نه وېرېږي چې په هغې کې به زړونه او سترګې اوړي راوړي

24|38|د دې لپاره چې الله دوی ته بدله ورکړي ډېره ښکلې بدله د هغو عملونو چې دوی کړي دي او دوی ته له خپل فضله اضافه وکړي او الله چا ته چې وغواړي، بې له حسابه رزق ورکوي

24|39|او هغه کسان چې کافران شوي دي، د هغوی عملونه د سراب (شګې ګل) په شان دي چې په هوار ډاګ کې دي، تږی په هغه باندې د اوبو ګمان کوي، تر دې چې کله ده ته راشي، نو دغه هېڅ شی ونه مومي او په خپلې خوا کې الله وموي، نو هغه به ده ته د ده حساب پوره ورکړي، او الله ډېر ژر حساب والا دی

24|40|یا (د دوی عملونه) د هغو تیارو په شان دي چې په ژور سمندر کې دي، چې دغه (سمندر) یو موج (چپې) پټ کړی وي، د هغه له پاسه بل موج (چپه) وي (بیا) د هغه له پاسه وریځ وي، تیاري دي چې د دوی ځینې د ځینو نورو له پاسه دي، کله چې دی خپل لاس راوباسي (، نو) نژدې نه دي چې دغه ووینې او هر هغه څوك چې الله ده ته رڼا ورنه کړي، نو د هغه لپاره هېڅ رڼا نشته

24|41|ایا ته نه وینې چې بېشکه الله چې دی، د هغه لپاره پاکي بیانوي هغه څوك چې په اسمانونو او ځمکه کې دي۔ او مرغان هم (تسبیح وایي)، په داسې حال کې چې د خپلو وزرو خواره کوونکي وي، هر یو (چې دی) یقینًا هغه (الله) د هغه په لمونځ او د هغه په تسبیح عالم دی، او الله ښه عالم دی په هغو کارونو چې دوی یې کوي

24|42|او خاص د الله لپاره ده د اسمانونو او ځمکې بادشاهي، او خاص الله ته بېرته ورتله دي

24|43|ایا تا نه دي کتلي چې بېشکه الله وریځې روانوي، بیا هغه په خپل منځ کې یو ځای کوي، بیا هغه لاندې باندې قط په قط کوي، بیا ته باران وینې چې د دې له مینځه راوځي او د اسمان له جانبه (د وریځو) غرونه راکوزوي چې په هغو کې ځینې ږلۍ وي، نو هغه رسوي هغه چا ته چې یې وغواړي او اړوي یې له هغه چا نه چې یې وغواړي، نژدې وي چې د هغو د برېښنا پرق (چمك) نظرونه ختم کړي

24|44|الله شپه او ورځ اړوي را اړوي بېشکه په دغو کې د سترګو خاوندانو ته لوی عبرت دی

24|45|او په ځمکه ګرځېدونکی هر حیوان الله له اوبو څخه پیدا کړی دی، نو په دوی کې ځینې هغه دي چې په خپلې خېټې تګ کوي او په دوی کې ځېنې هغه دي چې په دوه پښو تګ کوي او په دوی کې ځینې هغه دي چې په څلورو ګرځي، الله چې څه وغواړي پیدا کوي یې، بېشکه الله په هر شي باندې ښه قادر دی

24|46|یقینًا یقینًا مونږه بیانوونکي ایتونه نازل کړي دي او الله چې چا ته وغواړي، نېغې لارې ته یې هدایت کوي

24|47|او دوی وایي: مونږ په الله باندې او په رسول باندې ایمان راوړی دی او مونږ اطاعت کړی دی، بیا په دوی کې یوه ډله له دې نه پس مخ ګرځوي۔ او دغه خلق له سره مومنان نه دي

24|48|او کله چې دوی الله او د هغه رسول ته راوبلل شي، د دې لپاره چې هغه د دوی په مینځ کې فیصله وکړي، ناڅاپه، په دوی کې یوه ډله مخ ګرځوونکي وي

24|49|او که حق د دوی لپاره وي (نو بیا) ده (رسول) ته راځي، چې ګړندي فرمان منونکي دي

24|50| ایا د دوی په زړونو کې مرض دی، یا دوی شك کوي، یا دوی ویربږي له دې نه چې الله او د هغه رسول به په دوی ظلم وکړي، بلکې همدغه خلق ظالمان دي

24|51| بېشکه د مومنانو خبره خو همدا وي، کله چې دوی الله او د هغه رسول ته وبلل شي چې وایي: مونږ (حکم) واورېده او مونږ ومانه او همدغه خلق کامیاب (خلاصی موندونکي) دي

24|52| او هر څوك چې د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړي او له الله نه وویربږي او د هغه تقوىٰ اختیار کړي، نو همدغه خلق بری موندونکي دي

24|53| او دوی په الله قسمونه وخوړل، سخت پاخه قسمونه: خامخا که ته دوی ته (جهاد ته د وتلو) امر وکړې (نو) دوی به خامخا ضرور وځي، ته (دوی ته) ووایه: تاسو (د دروغو) قسمونه مه خورئ، (له تاسو مطلوب) نېك طاعت دی، بېشکه الله ښه خبردار دی په هغو کارونو چې تاسو یې کوئ

24|54| ته دوی ته ووایه: تاسو د الله اطاعت وکړئ او د رسول اطاعت وکړئ، نو که دوی مخ واړوي، نو بېشکه همدا خبره ده چې په دغه (رسول) باندې هغه (د تبلیغ) بار دی چې پرې ایښودل شوی دی او پر تاسو باندې هغه بار دی چې په تاسو ایښودل شوی دی او که تاسو د هغه (رسول) اطاعت وکړئ (نو) نېغه لار به ومومئ، او د رسول په ذمه نشته مګر ښکاره پېغام رسول

24|55| الله وعده کړې د هغو کسانو سره چې ایمان يې راوړی دی، چې تاسو يئ او نېك عملونه یې کړي دي، چې خامخا هرومرو به دوی ته په ځمکه کې خلافت ورکوي لکه چې هغو کسانو ته یې خلافت ورکړی و چې له دوی نه مخکې وو او خامخا ضرور به دوی ته د دوی هغه دین ثابت (او قوي) وګرځوي چې هغه (الله) د دوی لپاره غوره کړی دی او خامخا ضرور به دوی ته د دوی له وېرې نه پس امن په بدل کې ورکړي، چې دوی به زما عبادت کوي او زما سره به هېڅ شی نه شریکوي، او هر څوك چې د دغو (انعامونو) نه بعد کافر شو، نو همدغه کسان فاسقان دي

24|56| او تاسو لمونځ قایموئ او زکات ادا کوئ او د رسول اطاعت کوئ، د دې لپاره چې په تاسو رحم وکړی شي

24|57| ته له سره ګمان مه کوه په هغو کسانو چې کافران شوي دي چې په ځمکه کې (دوی مونږ لره) عاجزه کوونکي دي. او د دوی استوګنه اور دی، او هغه خامخا د ورتلو بد ځای دی

24|58| ای هغو کسانو چې ایمان يې راوړی دی! له تاسو نه دې هغه کسان چې تاسو يې مالکان يئ او هغه کسان چې له تاسو (ازادو) نه بلوغ ته نه دي رسېدلي، درې ځلې دې اجازت غواړي له سبا د لمانځه نه مخکې او کله چې تاسو په غرمه کې جامې وباسئ او د ماسختن له لمانځه نه پس۔، تاسو لپاره درې د پردې وختونه دي۔، د دغو (وختونو) نه غیر نه په تاسو ګناه شته او نه پر هغوی باندې، (دوی) ډېر ګرځېدونکي دي پر تاسو باندې، ستاسو ځینې په ځینو نورو باندې۔، همداسې الله تاسو ته ایتونه بیانوي، او الله ښه عالم، ښه حکمت والا دی

24|59| او کله چې ستاسو (ازاد) ماشومان بلوغ ته ورسېږي، نو دوی دې اجازت غواړي، لکه چې هغه کسان اجازت غواړي چې له دوی نه مخکې (بالغ شوي) دي، همداسې الله تاسو ته خپل ایتونه بیانوي، او الله ښه عالم، ښه حکمت والا دی

24|60| او ډېرې زړې (له حیض او اولاد نه) ناستې ښځې هغه چې (د بوډاوالي په وجه) د نکاح امېد نه لري، نو پر هغوی باندې څه ګناه نشته چې خپلې جامې کېږدي، په داسې حال کې چې د زینت ښکاره کوونکې نه وي، او دا چې دوی (له دې نه هم) ځان وساتي، د دوی لپاره ډېره غوره دي، او الله ښه اورېدونکی، ښه عالم دی

24|61| په ړانده باندې حرج نشته او نه په ګوډ حرج (مشقت) شته او نه په ناروغه حرج شته او نه ستاسو په خپلو ځانونو باندې (حرج شته) چې تاسو له خپلو کورونو نه خوراك وکړئ، یا د خپلو پلرونو له کورونو نه، یا د خپلو میندو له کورونو نه، یا د خپلو وروڼو له کورونو نه، یا د خپلو خویندو له کورونو نه، یا د خپلو ترونو له کورونو نه، یا د خپلو پلرنۍ تروریانو له کورونو نه یا د خپلو ماماګانو له کورونو نه، یا د خپلو مورنۍ تروریانو له کورونو نه، یا له هغو (کورونو) نه چې تاسو د هغو د چابیو اختیارمن شئ، یا د خپلو دوستانو (له کورونو) نه۔، په تاسو هېڅ ګناه نشته چې تاسو یو ځای خوراك وکړئ، یا بېل بېل، نو کله چې تاسو کورونو ته ننوځئ، نو په خپلو ځانونو سلام اچوئ، (دا) د الله له جانبه مبارکه پاکیزه تحفه ده، همداسې الله تاسو ته ایتونه بیانوي، د دې لپاره چې تاسو له عقل نه کار واخلئ

24|62| بېشکه هم دا خبره ده چې مومنان خو هغه کسان دي چې په الله او د هغه په رسول یې ایمان راوړی دی۔ او کله چې دوی له هغه (رسول) سره په کوم جمع کوونکي کار (لکه، جمعه، جهاد، یا جرګه) وي، (نو پخپل سر) نه ځي، تر هغه پورې چې له هغه نه اجازت وغواړي، بېشکه هغه کسان چې له تا نه اجازت غواړي، دغه کسان دي چې په الله او د هغه په رسول ایمان لري، نو کله چې دوی له تا نه د خپلو ځینو کارونو لپاره اجازت وغواړي، نو په دوی کې چې چا ته وغواړې اجازت ورکړه او د دوی لپاره له الله نه بخښنه وغواړه. بېشکه الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی

24|63| تاسو په خپل مینځ کې د رسول بلنه داسې مه ګرځوئ لکه ستاسو د ځینو بلنه ځینو نورو ته۔، یقینًا الله هغه کسان پېژني چې له تاسو نه کشېږي (یو یو، دوه دوه، پټېدباندې وځي)، په داسې حال کې چې یو له بله ځان سره پناه کوي، نو هغه کسان دې وویربږي چې د هغه (رسول) له حکم نه مخالفت کوي، له دې نه چې دوی ته څه افت ورسېږي، یا دوی ته ډېر دردوونکی عذاب ورسېږي

24|64| خبردار شئ! بېشکه خاص د الله لپاره دي هر هغه څه دي چې په اسمانونو او ځمکه کې دي، یقینًا هغه عالم دی په هغه حال چې تاسو په هغه يئ او په هغې ورځ (هم) چې تاسو به هغه ته بېرته بېول کېږئ، نو هغه به دوی په هغو عملونو خبر کړي چې دوی کړي دي، او الله په هر شي باندې ښه عالم دی

25|1| ډېر برکتناك دی هغه ذات چې په خپل بنده یې فرقان (قرآن) نازل کړی دی، د دې لپاره چې دی د خلقو لپاره وېروونکی شي

25|2| هغه ذات چې خاص د هغه لپاره د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ده او هېڅ اولاد یې نه دی نیولی او د ده لپاره په بادشاهۍ کې هېڅ شریك نشته، او هر شی یې پیدا کړی دی، نو هغه یې په اندازه کړی دی، اندازه کول

25|3| او دوی (کفارو) له هغه نه غیر نور داسې معبودان نیولي دي چې هېڅ شی نشي پیدا کولی، په داسې حال کې چې دوی پیدا کاوه شي او دوی د خپلو ځانونو لپاره نه د ضرر مالکان دي او نه د نفعې او نه د مرګ اختیار لري او نه د ژوند او نه د بیا ژوندي کولو

25|4| او کافران شویو خلقو وویل: نه دی دا مګر دروغ چې ده، له ځانه جوړ کړی دی او په ده باندې نورو خلقو د ده مرسته کړې ده۔، نو یقینًا دغو (کفارو) وکړلوی ظلم او دروغ

25|5| او دوی وویل: (دا) د ړومبنیو خلقو باطلې قصې دي چې ده په چا لیکلي دي، نو هغه ده ته سبا او بېګاه لوستلی شي

25|6| ته (دوی ته) ووایه: دا (قرآن) هغه ذات نازل کړی دی چې عالم دی په هر پټ څیز باندې چې په اسمانونو او ځمکه کې دی، بېشکه هغه ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی

25|7| او دوی وایي: دې رسول ته څه دي چې طعام خوري او په بازارونو کې ګرځي، ده ته ملایك ولې نه نازلاوه شي، بیا

چې له ده سره دغه (ملايك) وېروونكي شي
25|8| يا ده ته خزانه ولې نه غورځول كېږي، يا ولې د ده لپاره داسې باغ نه كېږي چې دا له هغه نه خوراك كوي؟ او
ظالمانو ووېل: تاسو پيروي نه كوئ مگر د داسې سړي چې سحر (جادو) پرې شوى دى
25|9| ته وگوره! دوى تا لپاره څنگه مثالونه بيانوي، نو گمراه شول، نو دوى د (حقې) لارې (د موندلو) هېڅ طاقت نه لري
25|10| ډېر بركتناك دى هغه ذات چې كه وغواړي تا لپاره به د دغو (خزانو) نه غوره وگرځوي (يعنې داسې) باغونه چې
د هغو له لاندې ولې بهېږي او تا لپاره به بنگلې جوړې كړي
25|11| بلكې دوى د قيامت تكذيب وكړ او مونږ د هغه چا لپاره چې د قيامت تكذيب كوي؛ لمبې وهونكى اور تيار كړى
دى
25|12| كله چې هغه (اور) دوى لره له ډېر لرې ځاى نه ووينې، نو دوى به د هغه خوټكېدل او غورېدل واوري
25|13| او كله چې دوى په دغه (دوزخ) كې په تنگ ځاى كې وغورځول شي، په داسې حال كې چې له يو بل سره به
په ځنځيرونو تړل شوي وي (، نو) دوى به په دغه ځاى كې مرگ ته چغې وهي
25|14| نن ورځ تاسو يو هلاكت (مرگ) ته چغې مه وهئ او (بلكې) تاسو ډېرو هلاكتونو ته چغې ووهئ
25|15| ته (دوى ته) ووايه: دغه (خير) غوره دى، يا كه هغه د همېشه والي جنت چې متقيانو (پرهېزگارو) ته يې وعده
وركړى شوې ده؟ دغه به د دوى لپاره بدله او د ورتلو ځاى وي
25|16| د دوى لپاره به په هغه كې هغه څه وي چې دوى يې غواړي، په داسې حال كې چې دوى به په كې تل وي، دا
ستا د رب په ذمه غوښتل شوې وعده ده
25|17| او (ياده كړه) هغه ورځ چې هغه (الله) به راجمع كړي دوى او هغه څه چې دوى به يې له الله نه غير عبادت
كاوه، نو وبه وايي: ايا تاسو زما دغه بنده گان گمراه كړي وو، يا دوى پخپله (حقه) لاره وركه كړې وه؟
25|18| دغه (معبودان) به ووايي: تالره پاكي ده، مونږ ته جايز نه ده چې مونږ له تا نه غير دوستان ونيسو او لېكن تا
دوى ته او د دوى پلرونو ته فايده (او ښه زندگي) وركړې وه، تر دې چې دوى ذكر (نصيحت) هېر كړ او دوى هلاكېدونكى
قوم و
25|19| نو يقينًا (اى مشركانو!) دوى تاسو دروغجن كړئ په هغې خبره كې چې تاسو ويله، نو تاسو نه د (عذاب د)
گرځولو طاقت لرئ او نه د مدد كولو، او په تاسو كې هر هغه څوك چې ظلم وكړي! مونږ به هغه ته ډېر لوى عذاب وڅكوو
25|20| او له تا نه مخكې مونږ رسولان نه دي لېږلي مگر چې يقينًا هغوى به خامخا طعام خوړه، او په بازارونو كې
گرځېدل او مونږه ستاسو ځينې د ځينو نورو لپاره ازمېښت گرځولي دي (چې) ايا تاسو صبر كوئ (كه نه؟) او ستا رب له
ازله ښه ليدونكى دى
25|21| او وويل هغو كسانو چې زمونږ د ملاقات امېد نه لري: پر مونږ باندې ملايك ولې نه نازلولى شي، يا (ولې) مونږ
خپل رب نه وينو، يقينًا يقينًا دوى په خپلو نفسونو كې كبر وكړ، او له حده تېر شول، له حد نه ډېر لوى تېرېدل
25|22| هغه ورځ چې دوى به ملايك ويني، په دغې ورځ كې به د مجرمانو لپاره هېڅ زيرى (خوشالي) نه وي (ياده كړه)
او وايي به (ملايك چې جنت) بند دى، ممنوع دى
25|23| او دوى چې څه عمل هم كړى دى هغه ته به مونږ ورسو، نو هغه به خور كړى شوى گرد وگرځوو
25|24| جنتيان به په دغې ورځ كې د استوگنې په لحاظ غوره او د ارام ځاى په لحاظ ډېر ښه وي
25|25| او (ياده كړه) هغه ورځ چې په وريځو سره به اسمان ټوټې ټوټې شي او ملايك به نازل كړى شي (پرله پسې)
نازلول
25|26| حقيقي بادشاهي به په دغې ورځ كې د رحمن لپاره وي، او وي به دغه په كافرانو ډېره سخته ورځ
25|27| او (ياده كړه) هغه ورځ چې ظالم به په خپلو دواړو لاسونو خوله لگوي، په داسې حال كې چې وايي به: اى
كاشكې! ما له رسول سره (نبغه) لار نيولې وى
25|28| اى زما هلاكته! كاشكې ما فلانكى سړى دوست نه وى جوړ كړى
25|29| يقينًا يقينًا هغه زه له ذكر (قرآن) نه گمراه كړم، كله چې هغه (ذكر) ما ته راغى او شيطان انسان لره بې مدده
پرېښودونكى دى
25|30| او رسول ووېل: اى زما ربه! بېشكه زما قوم دا قرآن متروك گرځولى دى
25|31| او همداسې مونږ د هر نبي لپاره له مجرمانو څخه دښمنان گرځولي وو او ستا رب ډېر كافي دى، سمه لار
ښوونكى، او ښه مدد كوونكى
25|32| او كافران شويو خلقو ووېل: په ده باندې قرآن ټول يو كرت ولې نه نازلاوه شي؟ همداسې (لږ لږ يې نازلوو) د
دې لپاره چې په ده سره مونږ ستا زړه مضبوط كړو او مونږ ښه په ارام لوستى دى دا (قرآن په تا باندې) په ارام لوستل
25|33| او دوى تا ته كوم مثال (عجيب سوال او اعتراض) نه راوړي مگر مونږ تا ته راوړو (د هغه) حق (جواب) او تر
ټولو ښه تفسير
25|34| هغه كسان چې جهنم ته به په خپلو مخونو جمع كولى شي، دغه كسان د ځاى په لحاظ تر ټولو بد او د لارې په
لحاظ تر ټولو گمراه دي
25|35| او يقينًا يقينًا مونږ موسٰى ته كتاب وركړى و او مونږ له هغه سره د هغه ورور هارون مددگار گرځولى و
25|36| نو مونږ ووېل: تاسو دواړه هغه قوم ته لاړشئ چې زمونږ د ايتونو تكذيب يې كړى دى، بيا مونږ هغوى
(فرعونيان) هلاك كړل، سخت هلاكول
25|37| او (مونږ هلاك كړل) د نوح قوم، كله چې هغوى د رسولانو تكذيب وكړ، مونږ هغوى غرق كړل او مونږه دوى د خلقو
لپاره (د عبرت) نشان وگرځول او مونږه د ظالمانو لپاره ډېر دردوونكى عذاب تيار كړى دى
25|38| او (مونږ هلاك كړي دي) عاديان او ثموديان او د كوهي والا او د دوى په مينځ كې ډېر زيات نور قومونه
25|39| او (په دوى كې) هر يو ته، مونږ هغه ته مثالونه بيان كړي وو او مونږ ټول هلاك كړل، بېخي هلاكول
25|40| او يقينًا يقينًا دوى په هغه كلي تېر شوي دي چې په هغه باندې د بدې باران ورول شوى و، ايا نو دوى هغه نه
ليده؟ بلكې دوى د بيا ژوندي پورته كېدلو امېد نه لاره
25|41| او كله چې دوى تا ووينې (، نو) دوى تا نه نيسي مگر ځاى د مسخرې (او وايي:) ايا دا هغه سړى دى چې
الله، (په طور د) رسول رالېږلى دى؟
25|42| بېشكه چې دى نږدې و چې مونږ خامخا له خپلو معبودانو نه بې لارې كړي كه مونږ په دوى ټينگ ودرېدلي نه وى-
(الله فرمايي:) دوى به ژر پوه شي كله چې دوى عذاب ويني چې څوك له (حقې) لارې نه ډېر بې لارې دى
25|43| ايا ته هغه څوك وينې چې خپل معبود يې خپل خواهش گرځولى دى! ايا نو ته به په ده باندې نگران يې

ايا ته ګمان کوې چې په رښتيا د دوی زياتره اوري، يا له عقل نه کار اخلي، دوی نه دي مګر په شان د ځارويو 25|44
بلکې دوی د لارې په لحاظ زيات ګمراه دي
ايا تا (د) خپل رب (قدرت) ته نه دي کتلي چې هغه سيوری څرنګه غځولی دی او که هغه غوښتلی (نو) هغه 25|45
به يې خامخا ولاړ (ساکن) ګرځولی وی، بيا مونږ په هغه باندې لمر دليل وګرځاوه
بيا مونږ هغه خپل طرف ته راټول کړدېر اسان راټولول 25|46
او دی هماغه ذات دی چې تاسو لپاره يې شپه لباس او خوب (سبب د) ارام ګرځولی دی او ورځ يې د ګرځېدو 25|47
وخت ګرځولې ده
او همدی هغه ذات دی چې هواګانې يې له رحمت نه مخکې زيری ورکوونکې لېږلې دي او مونږ له بره نه 25|48
پاکوونکې اوبه نازلې کړې دي
د دې لپاره چې مونږ په دغو (اوبو) سره مړښار راژوندی کړو او چې دا په ځارويو او ډېر زياتو انسانانو وڅښوو، 25|49
چې زمونږ له مخلوق څخه دي
او يقينًا يقينًا مونږ دا د دوی په مينځ کې په قسم قسم طريقو خورې کړې دي، لپاره د دې چې دوی نصيحت 25|50
واخلي، نو زياترو خلقو انکار وکړمګر له کفر کولو نه
او که مونږ غوښتلی (، نو) مونږ به خامخا هر کلي ته يو وېروونکی لېږلی و 25|51
نو ته د کافرانو اطاعت مه کوه او ته له دوی سره په دې (قرآن) سره جهاد کوه، ډېر لوی جهاد کول 25|52
او دی هماغه ذات دی چې دوه دريابونه يې خوشې کړې دي (له يو بل سره جوخت) دا خوږ دی، ډېر خوږ 25|53
(تنده ماتوونکی) او د ا (بل) تريو دی، ښه تريو او د دواړو په مينځ کې يې يوه پرده او بند پيدا کړی دی چې منع کړی
شوی دی
او دی همغه ذات دی چې له اوبو نه يې انسان پيدا کړی دی، بيا يې هغه (د) نسب او سخرګنۍ (والا) وګرځاوه 25|54
او ستا رب ښه قادر دی
او دوی له الله نه غير د هغه څه عبادت کوي چې دوی ته نه نفع رسولی شي اونه دوی ته ضرر رسولی شي او 25|55
کافر د خپل رب په مخالفت کې (د شيطان) مدد کوونکی دی
او ته مونږ نه يې لېږلی مګر زيری ورکوونکی او وېروونکی 25|56
ته (دوی ته) ووايه: زه له تاسو نه په دې (تبليغ) باندې هېڅ مزدوري (اجرت) نه غواړم خو (غواړم ايمان 25|57
راوړل د) هغه کس چې غواړي چې د خپل رب په طرف لار ونيسي
او ته توکل وکړه په هغه تل ژوندي ذات چې نه مري او ته د هغه له ستاينې سره تسبيح بيانوه او هم الله د 25|58
خپلو بنده ګانو په ګناهونو ښه کافي خبردار دی
هغه (الله) چې اسمانونه او ځمکه، او هغه څه چې د دواړو په مينځ کې دي، په شپږو ورځو کې پيدا کړي دي، 25|59
بيا په عرش باندې برقرار شو، (دغه) رحمن دی، نو ته د ده په باره کې له ښه خبردار نه تپوس وکړه
او کله چې دوی ته وويل شي: تاسو رحمٰن ته سجده وکړئ، دوی وايي: رحمن څه شی دی؟ ايا مونږ به هغه څه 25|60
ته سجده کوو چې ته يې مونږ ته حکم راکوې. او دا (رحمٰن ته د سجده کولو حکم) دوی ته منده تېښته ورزياته کړي
ډېر برکتناك دی هغه ذات چې په اسمان کې يې برجونه پيدا کړي دي او په ده کې يې چراغ (لمر) او رڼا 25|61
کوونکې سپوږمۍ پيدا کړې ده
او دی هماغه ذات دی چې شپه او ورځ يې يو له بل پسې راتلونکې پيدا کړي دي، د هغه چا لپاره چې اراده 25|62
لري چې نصيحت واخلي يا غواړي چې شکر وباسي
او د رحمن بنده ګان هغه دي چې په ځمکه ورو ګرځي او کله چې له دوی سره جاهلان خطاب (خبره) کوي 25|63
(نو) دوی سالمه (درسته) خبره کوي
او هغه کسان دي چې خپل رب ته شپه تېروي، په داسې حال کې چې سجده کوونکي او قيام کوونکي وي 25|64
او هغه کسان دي چې وايي: ای زمونږ ربه! ته زمونږ نه د جهنم عذاب وګرځوه، بېشکه د هغه عذاب همېشه 25|65
لازمېدونکی دی
بېشکه دا (جهنم) د قرار او استوګنې په لحاظ بد ځای دی 25|66
او هغه کسان دي چې کله انفاق کوي (مال لګوي نو) اسراف نه کوي او بخل هم نه کوي او د دغو (دواړو 25|67
حالتونو) په مينځ کې ميانه حاله وي
او هغه کسان دي چې له الله سره بل معبود نه بلي او هغه نفس چې الله حرام کړی وي؛ ناحقه نه قتلوي او زنا 25|68
نه کوي او څوك چې د غه (کارونه) وکړي (نو) هغه به د خپلې ګناه له جزا سره ملاقات وکړي
د قيامت په ورځ به ده ته عذاب دوه چنده کولی شي او په هغه (عذاب) کې به تل وي، په داسې حال چې 25|69
چې خوار او ذليله به وي
مګر هغه کس چې توبه وباسي او ايمان راوړي او نېك عمل وکړي، نو دغه کسان دي چې الله به د دوی بدۍ په 25|70
نېکۍ سره بدلې کړي او الله له ازله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
او هغه څوك چې توبه وباسي او نېك عمل وکړي، نو بېشکه دغه کس الله ته رجوع کوي، رجوع کول 25|71
او هغه کسان دي چې باطلو ته نه حاضرېږي او کله چې په بېکاره کار تېرېږي (نو) عزت داره تېرېږي 25|72
او هغه کسان دي چې کله دوی ته د خپل رب په ايتونو سره نصيحت وکړی شي (نو) په دې (ايتونو) باندې 25|73
کاڼه او ړانده نه غورځېږي
او هغه کسان دي چې وايي: ای زمونږه ربه! ته مونږ ته زمونږ له ښځو نه او زمونږ له اولادونو نه د سترګو يخ 25|74
والی راوبښه او ته مونږ د متقيانو امام وګرځوه
دغه کسان دي چې د صبر کولو په سبب به دوی ته د اوچتو ماڼيو بدله ورکولی شي او په دې (جنت) کې به 25|75
د ژوند په دعا او سلام سره د دوی استقبال کولی شي
په داسې حال کې چې همېشه به وي دوی په دغه (جنت) کې، د قرار او استوګنې په لحاظ دا ښه ځای دی 25|76
ته (دوی ته) ووايه: زما رب ستاسو څه پروا کوي که ستاسو دعا کول نه وی، نو يقينًا تاسو تکذيب کړی دی، نو 25|77
ژر به دا (د تکذيب سزا تاسو سره) لازمه وي
طا، سين، ميم 26|1
دا د واضح کتاب ايتونه دي 26|2
ښايي چې ته د خپل ځان هلاکوونکی يې، په دې وجه چې دوی مومنان کېږي نه 26|3
که مونږ وغواړو (نو) په دوی به له اسمان نه يو دليل نازل کړو، بيا به د دوی څټونه دغه (دليل) ته غاړه 26|4

ایښودونکي شي
26|5|او دوی ته د رحمن له جانبه څه نوی ذکر (نصیحت) نه راځي مګر دوی له هغه نه مخ ګرځوونکي دي
26|6|نو تحقیق دوی تکذیب وکړ، پس دوی ته به ژر د هغه څه خبر (انجام) راشي چې دوی به په هغه پورې استهزا کولې
26|7|ایا دوی ځمکې ته نه ګوري، څومره ډېر مونږ په دې کې له هر قسمه عمده جوړو نه زرغون کړي دي
26|8|بېشکه په دې کې خامخا لویه نښه ده او د دوی زیاتره ایمان راوړونکي نه دي
26|9|او بېشکه ستا رب خامخا هم هغه ښه غالب، بې حده رحم کوونکی دی
26|10|او (یاد کړه) هغه وخت چې ستا رب موسٰی ته اواز وکړ داسې چې ته هغه قوم ته ورشه چې ظالمان دي
26|11|چې د فرعون قوم دی، ایا دوی نه وېرېږي (له الله نه)!
26|12|وویل: ای زما ربه! بېشکه زه له دې نه وېرېږم چې دوی به زما تکذیب وکړي (موسٰی)
26|13|او (بل) زما سینه تنګېږي او (بل) زما ژبه نه چلېږي، نو ته هارون ته پېغام ولېږه
26|14|او (بل دا چې) د هغوی لپاره زما په خلاف (دعوىٰ د) ګناه ده، نو زه له دې نه وېرېږم چې دوی به ما قتل کړي
26|15|وفرمایل: داسې نشي کېدی، نو تاسو دواړه زما له ښکاره معجزو سره لاړ شئ، بېشکه مونږ له تاسو سره (الله) یو، اورېدونکي یو
26|16|نو تاسو دواړه فرعون ته ورشئ، نو (ورته) ووایئ: بېشکه مونږ د رب العلمین استازي یو
26|17|په دې خبره چې ته زمونږ سره بني اسرائیل خوشې کړه
26|18|وویل: ایا مونږه په خپل کاله کې ستا پالنه نه وه کړې، په داسې حال کې چې ته بچې وې او تا په (فرعون) مونږ کې د خپل عمر څو کاله تېر کړي وو
26|19|او تا خپل هغه کار کړی و چې تا کړی و، په دې حال کې چې ته له ناشکرو څخه یې
26|20|وویل: ما دغه کار په هغه وخت کې کړی و چې زه له ناپوهانو څخه وم (موسٰی)
26|21|نو کله چې زه له تاسو ووېرېدم (نو) له تاسو نه وتښتېدم، بیا ما ته زما رب حکم (او علم) راکړ او زه یې له رسولانو څخه وګرځولم
26|22|او دغه داسې احسان دی چې ته یې په ما زباتوې (هغه) دا دی چې تا بني اسرائیل غلامان ګرځولي وو
26|23|فرعون وویل: او رب العلمین څه شی دی؟
26|24|هغه وویل: رب دی د اسمانونو او ځمکې او د هغه څه چې د دې دواړو په مینځ کې دي، که تاسو یقین کوونکي یئ
26|25|هغه (فرعون) خپلو ګېر چاپېره خلقو ته وویل: ایا تاسو نه اورئ؟
26|26|وویل: (چې رب العلمین) ستاسو رب دی او ستاسو د مخکینو پلرونو رب دی (موسٰی)
26|27|وویل: بېشکه ستاسو دغه رسول چې تاسو ته رالېږل شوی دی، یقینًا لېونی دی (فرعون)
26|28|وویل: (هغه) د مشرق او مغرب رب دی او څه چې د دې دواړو په مینځ کې دي، که تاسو له عقل (موسٰی) نه کار اخلئ
26|29|وویل: قسم دی که تا له ما نه غیر بل معبود ونیوه (نو) زه به خامخا هرومرو تا وګرځوم له (فرعون موسٰی ته) قیدیانو څخه
26|30|وویل: ایا اګر که زه تا ته یو څرګندوونکی شی (دلیل) راوړم (موسٰی)
26|31|وویل: نو ته هغه راوړه که ته له رښتینو څخه یې (فرعون)
26|32|نو هغه (موسٰی) خپله امسا وغورځوله، نو ناڅاپه هغه وه ښکاره ښامار
26|33|او خپل لاس یې راوایست، نو ناڅاپه هغه د کتونکو لپاره تك سپین و
26|34|فرعون خپلو چاپېره سردارانو ته وویل: بېشکه دا یقینًا ډېر پوه جادوګر دی
26|35|دا غواړي چې په خپل جادو سره تاسو له خپلې ځمکې نه وباسي، نو تاسو د څه مشوره راکوئ؟
26|36|هغوی وویل: ته دا او د ده ورور وروسته کړه او په ښارونو کې راټولوونکي ولېږه
26|37|چې تا ته هر ښه پوه، غټجادوګر راولي
26|38|نو جادوګر د معلومې ورځې میعاد ته راجمع کړی شول
26|39|او خلقو ته وویل شول چې ایا تاسو راجمع کېدونکي یئ؟
26|40|کېدی شي چې مونږ د جادوګرو پیروي وکړو که هم دوی غالب راتلونکي شي
26|41|نو کله چې جادوګر راغلل، (نو) فرعون ته یې وویل: ایا یقینًا به زمونږ لپاره واقعي اجر وي که همدا مونږ غالبه شو؟
26|42|ویې ویل: هو، او بېشکه تاسو به په دغه وخت کې خامخا له مقربانو څخه یئ!
26|43|دوی ته موسٰی وویل: تاسو هغه څه وغورځوئ چې تاسو یې غورځوونکي یئ
26|44|**نو هغوی خپلې رسۍ او امساګانې وغورځولې او ویې ویل: د فرعون په عزت سره، بېشکه مونږ، خامخا همدا مونږ** غالب یو
26|45|نو موسٰی خپله امسا وغورځوله، نو ناڅاپه هغې هغه څه ښوی تېرول چې دوی په دروغه جوړ کړي وو
26|46|نو جادوګر وغورځول شول (پرمخې)، چې سجده کوونکي وو
26|47|ویې ویل: مونږ په رب العلمین ایمان راوړ
26|48|چې د موسٰی او هارون رب دی
26|49|وویل: تاسو په ده ایمان راوړمخکې له دې نه چې زه تاسو ته اجازت درکړم، بېشکه دا یقینًا ستاسو (فرعون) هغه مشر دی چې تاسو ته یې جادو ښودلی دی، نو یقینًا تاسو به ژر پوه شئ، خامخا هرومرو به زه ستاسو لاسونه او ستاسو پښې، ادل بدل پرې کړم، او زه به خامخا هرومرو تاسو ټول په دار کړم
26|50|هغوی وویل: هېڅ ضرر نشته، بېشکه مونږ خپل رب ته ببرته ورتلونکي یو
26|51|بېشکه مونږ دا طمع لرو چې زمونږ رب به مونږ ته زمونږ ګناهونه وبخښي، په دې چې مونږ (په دې حاضرینو کې) اول د ایمان راوړونکو یو
26|52|او مونږ موسٰی ته وحي وکړه داسې چې ته زما بنده ګان د شپې بوځه، بېشکه تاسو پسې به درتلل کېدی شي
26|53|نو فرعون په ښارونو کې راټولوونکي ولېږل
26|54|بېشکه دغه (بني اسرائیل) ډېره لږه ډله ده (او ویې ویل)

او بېشکه دوی مونږ لره يقيناً غصه کوونکي دي|55|26
او بېشکه مونږ خامخا بيداره ډله يو|56|26
نو مونږه دوی (فرعونيان) له باغونو او چينو نه راوښکل|57|26
او له خزانو او ښو ځايونو نه|58|26
همداسې (مونږ وکړل) او مونږ د دغو (څيزونو) وارثان بني اسرائيل وګرځول|59|26
نو (فرعونيان) د دوی پسې شول، چې د لمر ختو په وخت کې داخلېدونکي وو|60|26
نو کله چې دواړو ډلو يو بل سره وليدل، د موسیٰ ملګرو وويل: بېشکه مونږ خامخا نيول کېدونکي يو|61|26
وويل: هيڅکله داسې نشي کېدی، بېشکه زما سره زما رب دی، هغه به ضرور زما لار ښووونه کوي (موسیٰ)|62|26
نو مونږ موسیٰ ته وحي وکړه چې ته په خپلې امسا سره سمندر ووهه، نو هغه څيرې شو، نو هره برخه د ډېر اوچت غر په شان شوله|63|26
او دغه ځای ته مونږ هغه نور ښه رانژدې کړل|64|26
اومونږ موسیٰ او هغو کسانو ته چې له هغه سره وو؛ ټولو ته نجات ورکړ|65|26
بيا مونږ هغه نور غرق (ډوب) کړل|66|26
بېشکه په دې کې خامخا لويه نښه ده، او د دوی زياتره ايمان راوړونکي نه وو|67|26
او بېشکه رب ستا خامخا هم هغه ښه غالب، بې حده رحم کوونکی دی|68|26
او ته دوی ته د ابراهيم خبر (قصه) ولوله|69|26
کله چې هغه خپل پلار او خپل قوم ته وويل: تاسو د څه څيز عبادت کوئ|70|26
هغوی وويل: مونږ د بتانو عبادت کوو، پس همېشه به دوی ته په عبادت قايم اوسو|71|26
هغه وويل: ايا دوی ستاسو اوري کله چې تاسو (دوی) بلئ؟|72|26
يا تاسو ته نفع دررسوي، يا ضرر دررسوي؟|73|26
هغوی وويل: بلکې مونږ خپل پلرونه موندلي دي چې همداسې به يې کول|74|26
هغه وويل: ايا تاسو کتلي دي (او پوه شوي يئ په) هغه چې تاسو يې عبادت کوئ|75|26
تاسو او ستاسو پخوا تېر شوي پلرونه|76|26
پس بېشکه دوی (ستاسو معبودان) زما دښمنان دي غير له رب العلمين نه|77|26
هغه چې زه يې پيدا کړی يم، نو هغه زما لار ښووونه کوي|78|26
او هغه چې همغه په ما خوراك کوي او په ما څښاك کوي|79|26
او کله چې زه ناروغه شم، نو هغه ما ته شفا راکوي|80|26
او هغه چې ما ته به مرګ راکوي، بيا به ما ژوندی کوي|81|26
او هغه چې زه طمع لرم دا چې د قيامت په ورځ به هغه ما ته زما ګناه وبخښي|82|26
ای زما ربه! ما ته حکم (علم وحکمت) راکړه او ما له نېکانو سره پيوست کړه|83|26
او زما لپاره په وروستنو خلقو کې د صدق ژبه (نېکنامي) وګرځوه|84|26
او ما د نعمتونو د جنت له وارثانو څنې وګرځوه|85|26
او زما پلار ته بخښنه وکړه، يقيناً هغه له ګمراهانو څنې و|86|26
او ته ما مه شرموه په هغې ورځ کې چې خلق به بيا ژوندي کولی شي|87|26
په هغې ورځ چې نه به مال نفع رسوي او نه زامن|88|26
مګر هغه چا ته چې الله ته په ډېر سلامت زړه راغی|89|26
او جنت به (په هغې ورځ کې) پرهېزګارانو ته ورنژدې کړی شي|90|26
او جهنم به ګمراهانو ته ښه ښکاره کړی شي|91|26
او دوی ته به وويل شي: چېرته دي هغه (معبودان) چې تاسو به يې عبادت کاوه|92|26
له الله نه غير، ايا دوی ستاسو مدد کوي، يا دوی بدله اخيستی شي؟|93|26
نو دا (بتان) به په دغه (جهنم) کې نسکور وغورځول شي دوی او ګمراهان هم|94|26
او د ابليس لښکرې، دوی ټول|95|26
دوی به ووايي، په داسې حال کې چې دوی به سره جګړې کوي:|96|26
قسم په الله، يقيناً مونږه خامخا په ښکاره ګمراهۍ کې وو|97|26
کله چې مونږ تاسو له رب العلمين سره برابرولئ|98|26
او مونږ نه وو ګمراه کړي مګر مجرمانو (بدو مشرانو)|99|26
نو زمونږ لپاره هيڅوك شفاعت کوونکي نشته|100|26
او نه کوم مخلص دوست|101|26
نو ارمان که په رښتيا زمونږ لپاره يو ځل دنيا ته واپسي وی، نو چې شوي وی مونږ له مومنانو نه|102|26
بېشکه په دې کې خامخا لويه نښه ده او د دوی زياتره مومنان نه وو|103|26
او بېشکه ستا رب، خامخا همغه ډېر غالب، بې حده رحم کوونکی دی|104|26
د نوح قوم د رسولانو تکذيب وکړ|105|26
!کله چې دوی ته د دوی ورور نوح وويل: ايا تاسو نه وېرېږئ|106|26
بېشکه زه تاسو ته امانتګر رسول يم|107|26
نو تاسو له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ|108|26
او زه له تاسو نه په دې (تبليغ) باندې هېڅ اجر (عوض) نه غواړم، نه دی اجر زما مګر په رب العلمين باندې|109|26
نو تاسو له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ|110|26
هغوی وويل: ايا مونږ په تا ايمان راوړو!، حال دا چې ستا پيروي تر ټولو رذيلو خوارو خلقو کړې ده|111|26
وويل: او ما ته څه علم دی په هغه څه چې دوی يې کوي (نوح)|112|26
نه دی د دوی حساب مګر زما په رب باندې، که تاسو پوهېږئ|113|26
او زه له سره دې مومنانو لره شړونکی نه يم|114|26
زه نه يم مګر ښکاره وېروونکی|115|26
دوی وويل: ای نوحه! قسم دی که ته وانه وښتې (نو) خامخا هرومرو به ته له سنګسار کړی شويو څنې شې|116|26

26|117|هغه وویل: ای زما ربه! بېشکه زما قوم زما تکذیب وکړ
26|118|نو ته زما په مینځ کې او د دوی په مینځ کې فیصله وکړه واضحه فیصله او ته ما ته نجات راکړه او هغه چا ته چې له ما سره کوم مومنان دي
26|119|نو مونږ نجات ورکړ هغه ته او هغه چا ته چې له ده سره په ډکه کشتۍ کې وو
26|120|بیا مونږ له دې نه پس باقي خلق غرق (ډوب) کړل
26|121|بېشکه په دې کې خامخا لویه نښه ده۔ او د دوی زیاتره مومنان نه وو
26|122|او بېشکه ستا رب خامخا همغه ډېر غالب، بې حده رحم کوونکی دی
26|123|عادیانو د رسولانو تکذیب وکړ
26|124|کله چې دوی ته د دوی ورور هود وویل: ایا تاسو نه وېرېږئ!
26|125|بېشکه زه تاسو ته امانتګر رسول یم
26|126|نو تاسو له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ
26|127|او زه له تاسو نه په دې (تبلیغ) باندې هېڅ اجر (عوض) نه غواړم، زمااجر نه دی مګر په رب العلمین باندې
26|128|ایا تاسو په هر اوچت ځای یوه نښه (لوړه ودانۍ) جوړوئ، په داسې حال کې چې عبثیات کوئ!
26|129|او تاسو پاخه عمارتونه جوړوئ، ښایي چې تاسو به (په دنیا کې) تل اوسېږئ
26|130|او کله چې تاسو نیول کوئ (، نو) نیول کوئ، په داسې حال کې چې ظلم کوونکي یئ
26|131|نو تاسو له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ
26|132|او تاسو له هغه ذات نه ووېرېږئ چې ستاسو مدد یې کړی دی په هغه څه سره چې تاسو پرې پوه یئ
26|133|هغه ستاسو مدد کړی دی په څارویو او زامنو سره
26|134|او باغونو او چینو سره
26|135|بېشکه زه پر تاسو باندې د ډېرې لویې ورځې د عذاب وېره کوم
26|136|هغوی وویل: مونږ ته یو شان ده، ایا که ته نصیحت (وعظ) کوې، یا ته نه کېږې له وعظ کوونکو نه
26|137|نه دی دا ستا (وعظ کول) مګر عادت د پخوانیو خلقو
26|138|او مونږ له سره په عذاب کې مبتلا کېدونکي نه یو
26|139|نو دوی د هغه تکذیب وکړ، نو مونږه دوی هلاك كړل، بېشکه په دې کې خامخا لویه نښه ده او د دوی اکثره مومنان نه وو
26|140|او بېشکه ستا رب خامخا همغه ښه غالب، بې حده رحم کوونکی دی
26|141|ثمودیانو د رسولانو تکذیب وکړ
26|142|کله چې دوی ته د دوی ورور صالح وویل: ایا تاسو نه وېرېږئ!
26|143|بېشکه زه تاسو ته امانتګر رسول یم
26|144|نو تاسو له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ
26|145|او زه له تاسو نه په دې (تبلیغ) باندې هېڅ اجر نه غواړم، زما اجر نه دی مګر په رب العلمین باندې
26|146|ایا تاسو به په پرېښودل شئ په هغو څیزونو کې چې دلته دي، په امن (او بې غمۍ) سره
26|147|په باغونو او چینو کې
26|148|او په فصلونو او داسې کجورو کې چې د هغو وږي (شګوفې) ډېر نرمې پستې وي
26|149|او تاسو په غرونو کې کورونه توږئ (کنئ)، په داسې حال کې چې ښه ماهران یئ
26|150|نو تاسو له الله نه ووېرېږئ، او زما اطاعت وکړئ
26|151|او تاسو د اسراف کوونکو (له حد نه تېرېدونکو کافرانو) حکم مه منئ
26|152|هغه چې په ځمکه کې فساد کوي او اصلاح نه کوي
26|153|هغوی وویل: بېشکه همدا خبره ده چې ته له جادو کړی شویو کسانو څخه یې
26|154|ته نه یې مګر زمونږ په مثل بشر، نو ته کومه معجزه راوړه! که ته له رښتینو څخه یې
26|155|او هغه وویل: دا اوښه ده، د دې لپاره د اوبو وار دی او تاسو لپاره د مقررې ورځې د اوبو وار دی
26|156|او تاسو دې ته هېڅ تکلیف مه رسوئ، (ګنې) نو تاسو به د ډېرې لویې ورځې عذاب ونیسي
26|157|نو دوی د هغې پرکې پرې کړل، بیا دوی پښېمانه شول
26|158|نو دوی عذاب ونیول، بېشکه په دې کې خامخا لویه نښه ده او د دوی اکثره مومنان نه وو
26|159|او بېشکه ستا رب خامخا همغه ډېر غالب، بې حده رحم کوونکی دی
26|160|د لوط قوم د رسولانو تکذیب وکړ
26|161|کله چې دوی ته د دوی ورور لوط وویل: ایا تاسو نه وېرېږئ!
26|162|بېشکه زه تاسو ته امانتګر رسول یم
26|163|نو تاسو له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ
26|164|او زه له تاسو نه په دې (تبلیغ) باندې هېڅ اجر (عوض) نه غواړم، زما اجر نه دی مګر په رب العلمین باندې
26|165|ایا په مخلوقاتو کې تاسو له سړیو سره بدکاري کوئ
26|166|او تاسو پرېږدئ هغه څه چې تاسو لپاره ستاسو رب پیدا کړي دي، یعنې ستاسو ښځې، بلکې تاسو له حده تېرېدونکي خلق یئ
26|167|دوی وویل: قسم دی که ته منع نه شوې ای لوطه! (نو) خامخا هرومرو به ته له اېستل شویو څخه شې
26|168|هغه وویل: بېشکه زه ستاسو له عمل سره له سخت بغض لرونکو څخه یم
26|169|ای زما ربه! ته ما ته او زما اهل ته نجات راکړې له هغو کارونو نه چې دوی یې کوي
26|170|نو مونږ هغه ته او د هغه اهل ټولو ته نجات ورکړ
26|171|غیر له یوې بوډۍ نه چې په باقي پاتې کېدونکو کې وه
26|172|بیا مونږ هغه نور هلاك كړل
26|173|او په دوی باندې مونږ باران ووراوه، عجیب (د کاڼو) باران، نو بد باران و د وېرول شویو (خلقو)
26|174|بېشکه په دې کې خامخا لویه نښه ده، او د دوی زیاتره مومنان نه وو
26|175|او بېشکه ستا رب خامخا همغه ډېر غالب، بې حده رحم کوونکی دی
26|176|د ونو ځنګل والاو د رسولانو تکذیب وکړ

26|177|كله چې دوی ته شعيب وويل: ايا تاسو نه وېرېږئ!
26|178|بېشکه زه تاسو ته امانتګر رسول يم
26|179|نو تاسو له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ
26|180|او زه له تاسو نه په دې (تبليغ) باندې هېڅ اجر نه غواړم، زما اجر نه دی مګر په رب العلمين باندې
26|181|تاسو پېمانه پوره ورکوئ او تاسو له کم ورکوونکو څخه مه کېږئ
26|182|او تاسو په برابرې تلې سره تول کوئ
26|183|او تاسو خلقو ته د هغوی څيزونه مه کموئ، او مه ګرځئ په ورانۍ سره په ځمکه کې، په دې حال چې فساد کوونکي يئ
26|184|او تاسو له هغه ذات نه ووېرېږئ چې تاسو او ړومبني خلق يې پيدا کړي دي
26|185|هغوی وويل: بېشکه همدا خبره ده چې ته له جادو کړی شويو ځنې يې
26|186|او ته نه يې مګر زمونږ په شان بشر، او يقينًا مونږ خامخا تا له دروغ ويونکو څخه ګڼو
26|187|نو ته پر مونږ باندې له اسمانه ټوټې راوغورځوه، که ته له رښتينو ځنې يې
26|188|هغه وويل: زما رب ښه عالِم دی په هغو کارونو چې تاسو يې کوئ
26|189|نو دوی د هغه تکذيب وکړ، پس دوی د سيوري د ورځې عذاب ونيول، بېشکه دغه (عذاب) د ډېرې لويې ورځې عذاب و
26|190|بېشکه په دې کې خامخا لويه نښه ده، او د دوی زياتره مومنان نه وو
26|191|او بېشکه ستا رب خامخا همغه ډېر غالب، بې حده رحم کوونکی دی
26|192|او بېشکه دا (قرآن) د رب العلمين (له جانبه) نازل کړی شوی دی
26|193|دا جبريل امين راکوز کړی دی
26|194|ستا په زړه باندې، د دې لپاره چې ته له وېروونکو څخه شې
26|195|په ښکاره عربي ژبه کې
26|196|او بېشکه دا (قرآن، يعني د ده ذکر) د ړومبنيو خلقو په کتابونو کې دی
26|197|ايا دغه (کفارو) ته (د قرآن د حقانيت) دا لويه نښه نه ده چې د بني اسرائيلو عالمان په ده پوهېږي؟
26|198|او که مونږ دا (قرآن) په عجميانو کې په چا نازل کړی وی
26|199|بيا هغه دا (قرآن) دوی ته لوستلی وی، دوی په ده باندې ايمان راوړونکي نه وو
26|200|همداسې مونږ دا (د قرآن تکذيب) د مجرمانو په زړونو کې ننه ايستلی دی
26|201|دوی په ده ايمان نه راوړي تر هغه پورې چې دوی ډېر دردوونکی عذاب ووينې
26|202|نو هغه (عذاب) به په دوی ناڅاپه راشي، په داسې حال کې چې دوی نه پوهېږي
26|203|بيا به دوی وايي: ايا مونږ ته به مهلت راکولی شي؟
26|204|ايا نو دوی زمونږ همدا عذاب ژر غواړي
26|205|نو ته ما ته خبر راکړه که مونږ دوی ته څو کاله نفع ورکړو
26|206|بيا په دوی هغه (عذاب) راشي چې دوی سره به يې وعده کولی شوه
26|207|د دوی به هېڅ په کار رانشي هغه څه چې دوی ته به (په هغو سره) نفع ورکولی شوه (نو)
26|208|او مونږ هېڅ يو کلی نه دی هلاك کړی مګر د هغه لپاره وېروونکي وو
26|209|د نصيحت کولو لپاره، اومونږ ظالمان نه وو
26|210|او دا (قرآن) شيطانانو نه دی راکوز کړی
26|211|او نه دا (کار) د هغوی لپاره صحيح دی او نه دوی (د دې کار) طاقت لري
26|212|بېشکه دوی (شيطانان) له اورېدلو نه خامخا منع کړی شوي (لرې کړی شوي) دي
26|213|نو ته له الله سره بل هېڅ معبود مه بله، (ګنې) نو شې به ته له عذاب ورکړی شويو نه
26|214|او ته خپل ډېر نژدې خپلوان ووېروه
26|215|او ته خپل وزر ښکته کړه د هغه چا لپاره چې ستا پيروي يې کړې ده، چې مومنان دي
26|216|نو که دغو (خپلوانو) ستا نافرماني وکړه، نو ته (ورته) ووايه: بېشکه زه د هغو کارونو نه بېزاره يم چې تاسو يې کوئ
26|217|او ته توکل وکړه په ډېر غالب، بې حده رحم کوونکي ذات باندې
26|218|هغه چې تا ويني کله چې ته پاڅېږې (لمانځه ته)
26|219|او په سجده کوونکو کې ستا اوښتل (ويني)
26|220|بېشکه هغه، هم هغه ښه اورېدونکی، ښه عالم دی
26|221|ايا زه تاسو ته خبر درکړم چې په چا باندې شيطانان راکوزېږي؟
26|222|دوی په هر ډېر دروغجن، سخت مجرم باندې راکوزېږي
26|223|دوی غوږ ږدي (د ملايکو خبرو ته) او د دوی زياتره دروغجنان دي
26|224|او شاعران (چې دي) د دوی پيروي ګمراه خلق کوي
26|225|ايا ته نه وينې چې بېشکه دوی په هره وادۍ (ناو) کې سرګردانه ګرځي
26|226|او بېشکه دوی وايي هغه څه چې دوی يې (پخپله) نه کوي
26|227|غير له هغو کسانو نه چې ايمان راوړي او نېك عملونه کوي او الله ډېر زيات يادوي او بدله اخلي کله چې پر دوی ظلم وکړی شي، او هغه کسان چې ظلم يې کړی دی ژر به پوه شي چې د بېرته ورتلو کوم ځای ته به دوی بېرته ورځي
27|1|طا، سين، دا د قرآن او څرګند (ښکاره بيانوونکي) کتاب ايتونه دي
27|2|هدايت او زېری دی، د مومنانو لپاره
27|3|هغه چې لمونځ قايموي او زکات ورکوي او هم دوی په اخرت يقين کوي
27|4|بېشکه هغه کسان چې په اخرت ايمان نه راوړي، دوی ته مونږ د دوی عملونه ښايسته کړي دي، نو دوی سرګردانه دي
27|5|دغه کسان دي چې د دوی لپاره بد عذاب دی، او دوی به په اخرت کې هم دوی تر ټولو تاوانيان وي
27|6|او بېشکه ته (چې يې) خامخا تا ته د ډېر حکمت والا، ښه علم والا (الله) له جانبه قرآن ښوولی (او عطا کولی) شي

27|7|هغه وخت چې موسیٰ خپلې ښځې ته ووېل: بېشکه ما اور ولیده، زه به تاسو ته له دغه (ځای) نه (یاد کړه)
څه خبر راوړم، یا به تاسو ته بله کړی شوې لمبه راوړم، د دې لپاره چې تاسو تاوده شئ
27|8|او نو کله چې دی هغه (اور) ته راغی، اواز وکړی شو۔ داسې چې برکتي کړی شوی دی هغه چې په اور کې دی
هغه چې د ده (اور) چاپېره دی او پاکي ده الله ته چې رب العلمین دی
27|9|ای موسیٰ! بېشکه شان دا دی چې هم زه الله یم، ښه غالب، ښه حکمت والا
27|10|او ته خپله امسا وغورځوه، نو کله چې هغه دا ولیدله چې خوځېږي، ګویا کې دغه (همسا) نری سپین تېز مار دی،
نو وتښتېده چې شاکوونکی و او بېرته راونه ګرځېده۔ ای موسیٰ، مه وېرېږه، بېشکه زه چې یم، له ما سره رسولان نه
وېرېږي
27|11|بې خو هغه څوك چې ظلم یې کړی وي، بیا له بدۍ نه پس نېکي په بدل کې راوړي، نو بېشکه زه ډېر بخښونکی،
حده رحم کوونکی یم
27|12|او ته خپل لاس په خپل ګرېوان کې ننباسه، (نو) له بیمارۍ (او عیب) نه بغیر به تك سپین راووځي، (دا
حساب دي) په نهو معجزو کې (چې ته ورسره لېږل شوی یې) فرعون او د هغه قوم ته، بېشکه دوی یو فاسق (نافرمانه)
قوم دی
27|13|نو کله چې دوی ته زمونږ نښې (معجزې) راغلې، چې روښانه وې، (نو) دوی ووېل: دا ښکاره جادو دی
27|14|او دوی له دغو (معجزو) نه انکار وکړ، د ظلم او سرکشۍ په وجه، حال دا چې د دوی نفسونو په دغو یقین کړی
و، نو ته وګوره د فساد کوونکو انجام څنګه و؟
27|15|او یقینًا یقینًا مونږ داود او سلیمان ته (خاص) علم ورکړی و او هغو دواړو ووېل: ټوله ستاینه خاص د هغه الله
لپاره ده چې مونږ ته یې په خپلو مومنو بنده ګانو کې په ډېرو زیاتو باندې فضیلت راکړی دی
27|16|او سلیمان د داود (په علم، نبوت او سلطنت کې) وارث شو او هغه ووېل: ای خلقو! مونږ ته د الوتونکو
(مرغانو) خبرې ښوول شوې دي او مونږ ته له هر څیز نه راکړه شوې ده، بېشکه دا، خامخا هم دغه ښکاره فضل دی
27|17|او د سلیمان لپاره د هغه لښکرې راجمع کړی شوې، چې له پېریانو او انسانانو او مرغانو څخه وې، بیا به د دوی
(په ترتیب سره) ډلې جوړولی شوې
27|18|تر هغه پورې چې کله دوی د مېږانو په دره راغلل، (نو) یوې مېږۍ ووېل: ای مېږانو تاسو خپلو استوګنو ته
ننوځئ، چې تاسو سلیمان او د هغه لښکرې مات او چیت پیت نه کړي، په داسې حال کې چې دوی به نه پوهېږي
27|19|نو دی د دې په خبره (اول) مسکی شو، چې خندا کوونکی و (ورپسې د خوشحالۍ په وجه) وېې ویل: ای زما
ربه! ته ما ته الهام او توفیق راکړه چې زه ستا د هغو نعمتونو شکر وباسم چې تا په ما او زما په مور و پلار انعام (او
پېرزو) کړي دي او دا چې زه داسې نېك عمل وکړم چې ته یې خوښوې، او ته ما په خپل رحمت سره په خپلو نېکو
بنده ګانو کې داخل کړه
27|20|او د مرغانو لټونه یې وکړه، نو وېې ویل: ما له څه دي چې زه هدهد (ملاچرګك) نه وینم، بلکې که هغه له
غایب شویو څنې دی؟
27|21|خامخا هرومرو به زه ده ته سزا ورکړم، ډېره سخته سزا، یا به خامخا ضرور دی حلال کړم، یا به ضرور هرومرو ما
ته ښکاره دلیل راوړي
27|22|نو هغه (هدهد) ایسار شو، خو ډېر نه، (او ژر راغی) نو وېې ویل: ما هغه خبره (په علم کې) ګېره کړې ده
چې تا هغه ګېره کړې نه ده او زه تا ته له سبا (ښار) نه په یقیني خبر سره راغلی یم
27|23|بېشکه ما یوه داسې ښځه موندله چې په دغو (د سبا ښار په اوسېدونکو) بادشاهي کوي او هغې ته له هر څیز
څخه ورکړه شوې ده او د هغې یو ډېر لوی تخت دی
27|24|ما هغه او د هغې قوم مونده چې له الله نه غیر لمر ته سجده کوي او دوی ته شیطان خپل عملونه ښایسته
کړي دي، نو دوی یې له (حقې) لارې نه منع کړي دي، نو دوی هدایت نه مومي
27|25|چې دوی الله ته سجده ونه کړي، هغه چې په اسمانونو او ځمکه کې پټڅیزونه راوباسي او پوهېږي په هغه څه
چې تاسو یې پټوئ او په هغه څه چې تاسو یې څرګندوئ
27|26|الله چې دی، نشته هېڅ لایق د عبادت مګر هم دی دی، د ډېر ستر عرش رب دی
27|27|(سلیمان) ووېل: ضرور به مونږ ګورو چې ایا تا رښتیا ویلي دي، یا ته له دروغ ویونکو څنې وې؟
27|28|ته زما دا لیك یوسه، نو ته دا دوی ته وروغورځوه، بیا ته له دوی نه مخ وګرځوه، نو وګوره چې دوی څه واپس
کوي؟
27|29|هغې ووېل: ای سردارانو! بېشکه زه چې یم، ما ته یو ډېر عزتناك لیك راغورځول شوی دی
27|30|بېشکه دا د سلیمان له جانبه (راغلی) دی او بېشکه هغه (داسې) دی: د الله په نامه سره (شروع کوم) چې
ډېر زیات مهربان، بې حده رحم کوونکی دی
27|31|دا چې تاسو زما په خلاف سرکشي مه کوئ او تاسو ما ته راشئ مسلمانان (غاړه اېښودونکي)
27|32|هغې ووېل: ای سردارانو! تاسو ما ته زما په (دغه) کار کې مشوره راکړئ، زه د کوم کار فیصله کوونکې نه یم تر
هغه پورې چې تاسو ما ته حاضر شئ
27|33|هغوی ووېل: مونږه د قوت والا او د ډېر سخت جنګوالا یو، او (نور) اختیار تا ته دی، نو ته وګوره چې ته څه
حکم کوې؟
27|34|هغې ووېل: بېشکه بادشاهان (د هغوی لښکرې) چایان چې دي، کله چې دوی کوم کلي (ښار) ته داخل شي
(نو) هغه خرابوي، او د هغه عزتمن اوسېدونکي ذلیله ګرځوي او دوی به هم همداسې کوي
27|35|او بېشکه زه دوی ته یوه ډالۍ لېږونکې یم، نو کتونکې یم چې په څه خبرې سره لېږل شوي استازي بېرته راځي
27|36|نو کله چې هغه (استازی) سلیمان ته راغی، (نو سلیمان ورته) ووېل: ایا تاسو په مال سره زما مدد کوئ، نو
هغه چې ما ته الله راکړی دی (هغه) ډېر غوره دی له هغه نه چې تاسو ته یې درکړی دی، بلکې تاسو په خپلې ډالۍ
سره خوشالېږئ
27|37|ته هغوی ته بېرته لاړ شه، نو مونږ به خامخا هرومرو په دوی پسې داسې لښکرې بوځو، چې په دوی کې به له
هغو سره د مقابلې هېڅ طاقت نه وي او مونږ به خامخا هرومرو دوی له هغه (ښاره) وباسو، په دې حال چې چې ذلیل
به وي، خوار او سپك به وي
27|38|(سلیمان) ووېل: ای (د دربار) مخورو! په تاسو کې به څوك ما ته د هغې تخت راوړي، مخکې له دې چې دوی
ما ته راشي مسلمانان (غاړه اېښودونکي)؟
27|39|او په پېریانو کې ډېر سخت زورور ووېل: زه به هغه تا ته راوړم مخکې له دې چې ته له خپل ځای نه پاڅېږي،

بېشکه زه په دغه (تخت) باندې خامخا قوي (او) امانتګر يم
27|40| بيا هغه کس چې له هغه سره د کتاب علم و: زه به هغه تا ته راوړم مخکې له دې چې تا ته خپل نظر وويل
راګرځي، نو کله چې يې هغه خپلې مخې ته برقرار (حاضر) وليد، ويې ويل: دا زما د رب له فضله څخه دی، د دې لپاره
چې هغه ما وازمايي چې زه شکر وباسم، يا ناشکري کوم او څوک چې شکر وباسي، نو هغه يواځې د ځان لپاره شکر وباسي
او څوک چې ناشکري کوي، نو بېشکه زما رب ډېر بې پروا، ډېر کرم کوونکی دی
27|41| ويې ويل: هغې ته خپل تخت نا اشنا کړئ چې وګورو ايا پېژني يې، يا کېږي له هغو کسانو نه چې نه يې پېژني
27|42| نو کله چې هغه راغله، (ورته) وويل شول: ايا ستا تخت همداسې دی؟ هغې وويل: ګويا کې دا همغه دی۔ او
مونږ ته له دې (معجزې) نه مخکې (د توحيد او نبوت) علم راکړی شوی و او مونږ غاړه اېښودونکي (مسلمانان) وو
27|43| او دا (د الله له عبادت نه) منع کړې وه هغه څيز چې دې به يې له الله نه غير عبادت کاوه، يقينًا هغه له کافر
قوم څخه وه
27|44| هغې ته وويل شول: ته دې صحن ته ننوځه، نو کله چې يې هغه وليده، نو په هغه يې د ژورو اوبو ګمان وکړ او
له خپلو دواړو پنډيو نه يې کپړه پورته کړه۔ هغه (سليمان) وويل: بېشکه دا هوار ښويه صحن دی چې له شيشو نه (جوړ)
دی، هغې وويل: بېشکه ما (مخکې) په خپل ځان ظلم کړی دی او ما له سليمان سره خاص د الله رب العلمين لپاره
اسلام راوړی دی
27|45| او يقينًا يقينًا مونږ ثموديانو ته د هغوی ورور صالح لېږلی و، په دې سره چې تاسو د الله عبادت کوئ، نو ناڅاپه
هغوی داسې دوه ډلې وې چې په خپل مينځ کې جنګېدلې
27|46| هغه وويل: ای زما قومه! ولې تاسو په بدۍ (عذاب) سره تادي کوئ، مخکې له نېکۍ (توبې) نه، ولې تاسو له
الله نه مغفرت نه غواړئ؟ د دې لپاره چې په تاسو رحم وکړی شي
27|47| هغوی وويل: مونږ په تا او په هغه چا چې له تاسره دي؛ بدفالي نيولې ده۔، هغه وويل: ستاسو بدفالي د الله په
نېز ده، بلکې تاسو داسې قوم يئ چې ازمايل کېږئ
27|48| او په ښار کې نهه (غټشرير) سړي وو، چې په ځمکه کې به يې فساد کاوه او اصلاح به يې نه کوله
27|49| هغوی وويل: تاسو په الله قسم وخورئ چې خامخا هرومرو به په ده او د ده په ټبر د شپې حمله کوو، بيا به
مونږ د ده ولي (وارث) ته خامخا ضرور (داسې) ووايو چې مونږ د ده هلاکت ته حاضر شوي نه يو او بېشکه مونږ يقينًا
رښتيني يو
27|50| او دوی مکر وکړ، خاص مکر کول او مونږ هم تدبير وکړ خاص تدبير کول، په دې حال کې چې دوی نه پوهېدل
27|51| نو ته وګوره چې د دوی د مکر انجام څنګه و چې بېشکه مونږه دوی او د دوی قوم ټول هلاك کړل
27|52| نو دغه د دوی کورونه دي، چې وران شوي پراته دي، په سبب د دې چې ظلم (شرك) يې کاوه، بېشکه په دې
کې خامخا لويه نښه ده د هغه قوم لپاره چې پوهېږي
27|53| او مونږ نجات ورکړ هغو کسانو ته چې ايمان يې راوړی و او پرهېزګاري يې کوله
27|54| او (ياد کړه) لوط کله چې ده خپل قوم ته وويل: ايا تاسو فاحشه (د لواطت قبيح کار) کوئ، حال دا چې تاسو
وينئ
27|55| ايا بېشکه تاسو خامخا د خپل شهوت لپاره له خپلو ښځو نه غير له سړيو سره بدکاري کوئ! بلکې تاسو داسې
قوم يئ چې جهالت کوئ
27|56| نو د ده د قوم جواب نه و غير له دې نه چې دوی وويل: تاسو د لوط خپلخانه له خپل کلي نه وباسئ، بېشکه
دوی داسې خلق دي چې ځانونه ډېر پاك ساتي
27|57| نو مونږ نجات ورکړ ده ته، او د ده کورنۍ ته د ده له ښځې نه غير، مونږ هغه په باقي پاتې کېدونکو کې مقرر
کړې وه
27|58| او مونږ په دوی باندې (د کاڼو) باران ووراوه، نو د وېرول شويو باران بد و
27|59| ته ووايه: ټوله ستاينه خاص د الله لپاره ده، او سلام دې وي د هغه په هغو بنده ګانو باندې چې غوره کړي يې
دي، ايا الله غوره دی، يا که هغه چې دوی يې (له الله سره) شريکوي
27|60| بلکې هغه ذات (بهتر دی) چې اسمانونه او ځمکه يې پيدا کړي دي او تاسو لپاره يې له بره نه اوبه نازلې کړې
دي، نو هم مونږ په هغو سره د رونق (او ښايست) والا باغونه زرغون کړل۔، تاسو لپاره دا طاقت نشته چې تاسو د هغو
(باغونو) ونې زرغونې کړئ۔، ايا له الله سره بل معبود شته؟ بلکې دوی يو داسې قوم دی چې (له الله سره د نورو)
برابري کوي
27|61| بلکې هغه ذات (غوره دی) چې ځمکه يې د قرار (او ارام) ځای جوړه کړې ده او د هغې په مينځ کې يې
نهرونه جوړکړي دي او د دې لپاره يې پاخه لوړغرونه پيدا کړي دي، او د دوو سمندرونو په مينځ کې يې پرده پيدا کړې
ده۔، ايا له الله سره بل معبود شته؟ بلکې د دوی اکثره نه پوهېږي
27|62| بلکې هغه ذات (غوره دی) چې د مجبور (او عاجز) سوال قبلوي، کله چې دغه (الله) وبلي او هغه تکليف (او
سختي) لرې کوي او تاسو د ځمکې خليفه ګان جوړوي، ايا له الله سره بل معبود شته؟ تاسو ډېر لږ شانته نصيحت قبلوئ
27|63| بلکې هغه ذات (غوره دی) چې تاسو ته د وچې او سمندر په تيارو کې لاره ښيي او هغه ذات چې له خپل
رحمت نه مخکې هواګانې لېږي، چې زېری ورکوونکې وي، ايا له الله سره بل معبود شته؟ الله ډېر اوچت دی له هغو شيانو
نه چې دوی يې (له الله سره) شريکوي
27|64| بلکې هغه ذات چې اول ځلې مخلوق پيدا کوي، بيا به دغه (مخلوق) بېرته ژوندي کوي او هغه ذات چې تاسو ته
له اسمان او ځمکې نه روزي درکوي، ايا له الله سره بل معبود شته؟ ته (دوی ته) ووايه: تاسو خپل دليل راوړئ، که تاسو
رښتيني يئ
27|65| ته (دوی ته) ووايه: هر هغه څوك چې په اسمانونو او ځمکه کې دي په غيبو نه پوهېږي غير له الله نه۔ او دوی
نه پوهېږي چې کله به دوی بيا ژوندي کولی شي
27|66| بلکې د اخرت په باره کې د دوی علم ببختي ختم شوی دی۔، بلکې دوی د دغه (قيامت) په باره کې په شك
کې دي، بلکې دوی له دغه (قيامت) نه ړانده دي
27|67| او کافران شويو کسانو وويل: ايا کله چې مونږه او زمونږ پلرونه خاورې شو، ايا په رښتيا به مونږ خامخا (ژوندي)
راوښکلی شو؟
27|68| يقينًا يقينًا له دې نه مخکې هم دا وعده مونږ ته او زمونږ پلرونه ته راکړی شوې ده۔، نه دي دغه (خبرې) مګر د
پړومبنو خلقو باطلې قصې
27|69| ته (دوی ته) ووايه: تاسو په ځمکه کې وګرځئ، بيا وګورئ چې د مجرمانو (کافرانو) انجام څنګه و؟

27|70|او ته په دوی غم مه کوه او په تنګۍ کې مه کېږه، د هغو مکرونو (فریبونو) په سبب چې دوی یې کوي
27|71|او دوی وایي: دا (د عذاب د نازلېدو) وعده به کله وي، که تاسو رښتیني یئ
27|72|ته (دوی ته) ووایه چې امېد دی چې په تاسو پسې به پیوست شي ځینې له هغه (عذاب) نه چې تاسو یې په جلتۍ غواړئ
27|73|او بېشکه ستا رب په خلقو باندې خامخا د فضل کولو والا دی او لېکن د دوی اکثره شکر نه وباسي
27|74|او بېشکه ستا رب خامخا پوهېږي په هغه څه چې د دوی سینې یې پټوي او څه چې دوی (خلق) ظاهروي
27|75|او په اسمان او ځمکه کې هېڅ پټېناه شی نشته مګر په واضح كتاب كې (لیك) دي
27|76|بېشکه دا قرآن بني اسرائیلو ته د هغو خبرو زیاتره حصه بیانوي چې دوی په هغو کې اختلاف کوي
27|77|او بېشکه دا (قرآن) یقینًا هدایت او رحمت دی، لپاره د مومنانو
27|78|بېشکه ستا رب به د دوی په مینځ کې په خپل انصاف سره فیصله کوي، او همغه ډېر غالب، ښه علم والا دی
27|79|نو ته خاص په الله باندې توکل وکړه، بېشکه ته په ښکاره حق باندې یې
27|80|بېشکه ته مړو ته نشې اورولی او ته كڼو ته (هم) اواز نشې رسولی، کله چې دوی مخ واړوي، په دې حال کې چې شا کوونکي وي
27|81|او ته ړندو ته د هغوی له ګمراهۍ نه هدایت کوونکی نه یې، ته نشې اورولی مګر هغه چا ته چې زمونږ په ایتونو ایمان راوړي، نو هم دوی مسلمانان دي
27|82|او کله چې په دوی (د عذاب) خبره ثابته شي (او قیامت رانژدې شي، نو) مونږ به دوی ته له ځمکې نه یوه دابّه (ژوندی خوځنده) راوباسو، چې له دوی سره به خبرې کوي، چې بېشکه خلقو به زمونږ په ایتونو یقین نه کاوه
27|83|او (یاده کړه) هغه ورځ چې مونږ به له هر امت نه (د مشرانو) یوه ډله راجمع کړو، له هغو نه چې زمونږ د ایتونو تکذیب کوي، نو دوی به منع کولی (یوځای کولی) شي
27|84|تر دې چې کله دوی (محشر ته) راشي، وبه وایي (الله): ایا تاسو زما د ایتونو تکذیب کړی و، حال دا چې د علم په لحاظ سره تاسو د هغو احاطه نه وه کړې، ایا څه دي هغه چې تاسو عمل کاوه؟
27|85|او په دوی باندې به (د عذاب) خبره ثابته شي، په سبب د هغه ظلم چې دوی کړی و، نو دوی به خبرې نشي کولی
27|86|ایا دوی نه دي کتلي چې بېشکه مونږ شپه پیدا کړې ده، د دې لپاره چې دوی په دې کې سکون (او ارام) وکړي او ورځ مو روښانه (ګرځولې ده) بېشکه په دغو کې خامخا ډېر دلیلونه (نښې) دی د هغه قوم لپاره چې ایمان راوړي
27|87|او (یاده کړه) هغه ورځ چې په شپېلۍ کې به پوکی وکړی شي، نو سخت به ووېرېږي هغه څوك چې په اسمانونو کې دي او هغه څوك چې په ځمکه کې دي غیر له هغه چا نه چې الله یې وغواړي او دوی ټول به دغه (الله) ته عاجزه (او ذلیله) راشي
27|88|او ته به غرونه ویني، ته به په دوی د کلکو ولاړو ګمان کوې، حال دا چې دوی به د وریځې د تېرېدلو په شان تېرېږي، (وګورئ) کاریګري د الله هغه چې هر شی یې محکم کړی دی، بېشکه هغه ښه خبردار دی په هغو کارونو چې تاسو یې کوئ
27|89|هغه څوك چې یوه نېکي (د توحید کلمه) راوړي، نو د هغه لپاره له هغې نه غوره (بدله) ده او دوی به د دغې ورځې د سختې وېرې نه په امان (امن والا) وي
27|90|او څوك چې یوه بدي (شرك) راوړي، نو د دوی مخونه به په اور کې نسکور وغورځولی شي، (او ورته ویلی به شي) تاسو ته جزا نه درکولی کېږي مګر (جزا د) هغو عملونو چې تاسو به كول
27|91|بېشکه ما ته حکم شوی دی چې یواځې د دې ښار د رب عبادت وکړم، هغه (الله) چې ده ته یې حرمت (عزت) ورکړی دی او هر شی خاص د هغه لپاره دی او ما ته حکم راکړی شوی دی چې زه له مسلمانانو څخه شم
27|92|او داچې د قرآن تلاوت وکړم، نو څوك چې په نېغه لار روان شو، نو بېشکه هغه یواځې د خپل ځان د فایدې لپاره په نېغه لار ځي او څوك چې ګمراه شو، نو ته ووایه: زه خو یواځې له وېروونکو څخه یم
27|93|او ته ووایه: ټول د کمال صفتونه خاص د الله لپاره دي، هغه به عنقریب په تاسو خپل دلیلونه (نښې) ووینې، نو تاسو به هغه وپېژنئ او ستا رب له سره غافل نه دی له هغو کارونو نه چې تاسو یې کوئ
28|1|طا، سین، میم
28|2|دا د ښکاره کتاب ایتونه دي
28|3|مونږ تا ته لولو د موسٰی او فرعون له خبرونو ځنې په حقه سره د هغه قوم لپاره چې ایمان راوړي
28|4|بېشکه فرعون په ځمکه کې لویې راخیستې وه او د دې اوسېدونکې یې ډلې ډلې کړي وو، په دوی کې یې یوه ډله ډېره ضعیفه کوله، د دوی زامن به یې حلالول او د دوی ښځې به یې ژوندۍ پرېښودلې، بېشکه هغه له فساد کوونکو ځنې و
28|5|او مونږ اراده وکړه چې په هغو کسانو احسان وکړو چې په ځمکه کې ډېر ضعیف کړی شوي دي او چې دوی امامان وګرځوو او چې مونږ دوی (د فرعون د ملك) وارثان وګرځوو
28|6|او چې مونږ دوی ته په ځمکه کې قدرت ورکړو او چې فرعون او هامان او د دواړو لښکرو ته له دغو (بني اسرائیلو) نه هغه شی وښیو چې دوی به ترې وېرېدل
28|7|او مونږ د موسٰی مور ته وحي وکړه چې ته ده ته تی ورکوه، نو کله چې په ده ووېرېدلې، نو دا په سیند کې وغورځوه او مه وېرېږه او غم مه کوه، بېشکه دا مونږ تا ته بېرته راوستونکي یو او مونږ دا له رسولانو له نه ګرځوونکي یو
28|8|نو دی ال فرعون ومونده (او اوچت یې کړ) د دې لپاره چې (عاقبتًا) د دوی لپاره دښمن او غم شي، بېشکه فرعون او هامان او د دواړو لښکرې (دوی ټول) خطا کوونکي وو
28|9|او د فرعون ښځې ووېل: (دا هلك) زما او ستا د سترګو یخوالی دی، تاسو دا مه وژنئ، امېد دی چې دا به مونږ ته نفع راورسوي، یا به دا مونږ زوی ونیسو، په دې حال کې چې دوی نه پوهېدل
28|10|او د موسٰی د مور زړه (له صبره) بېخي خالي شو، بېشکه هغه قریب وه چې خامخا د ده اظهار وکړي که چېرې مونږ د هغې زړه مضبوط کړی نه وی، د دې لپاره چې له باور کوونکو څخه شي
28|11|او هغې د هغه خور ته ووېل: د ده (موسٰی) پسې برابره ځه، نو هغې به ده ته له لرې نه کتل، په دې حال کې چې دوی به نه پوهېدل
28|12|او مونږ په ده باندې دایيګانې بندې کړې وې، له مخکې نه، نو هغې (د موسٰی خور) ووېل: ایا زه تاسو ته داسې کورنۍ وښیم چې ستاسو لپاره د ده کفالت (او ساتنه) وکړي، په داسې حال کې چې هغوی به له ده سره ښېګڼه کوونکي وي
28|13|نو مونږ هغه خپلې مور ته بېرته راوسته، د دې لپاره چې د هغې سترګې یخې شي او غم ونه کړي او د دې لپاره

چې پوه شي چې بېشکه د الله وعده حقه ده۔ او لېکن د دوی زیاتره خلق نه پوهېږي

28|14|او کله چې هغه خپل زور (ځوانۍ) ته ورسېده، او ښه برابر شه، مونږ هغه ته حکم (نبوت) او پوهه ورکړه او همداسې مونږ نېکي کوونکو ته بدله ورکوو

28|15|او هغه (دې) ښار ته د هغه (ښار) د اوسېدونکو د غفلت (خوب) په وخت کې داخل شو، نو ده په هغه کې دوه سړي وموندل چې له یو بل سره په جنګېدو، دا یو د ده له ډلې (بنی اسرائیلو) نه و او دا بل د ده له دښمنانو ځني و۔ نو، هغه کس چې د ده له ډلې څخه و، له ده نه يې مرسته وغوښته، د هغه کس په خلاف چې د ده له دښمنانو څخه و۔، نو موسیٰ هغه په سوک وواهه، نو هغه یې قتل کړ، ده وویل: دا د شیطان له کاره څخه دی، بېشکه هغه ښکاره ګمراه کوونکی دښمن دی

28|16|ده وویل: ای زما ربه! بېشکه ما په خپل ځان ظلم کړی دی، نو ته ما ته بخښنه وکړې، نو هغه ورته بخښنه وکړه، بېشکه هغه، هم هغه ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی

28|17|ويې ویل: ای زما ربه! په سبب د هغه انعام چې تا په ما وکړ، نو زه به هېچېري د مجرمانو مددګار نشم

28|18|نو سبا یې کړې په ښار کې، په داسې حال کې چې وېرېدونکی و، (او) انتظار يې کاوه، نو ناڅاپه هغه کس چې پرون يې له ده نه مدد غوښتی و، ده ته نارې وهي، موسیٰ ده ته وویل: بېشکه ته خامخا ښکاره ګمراه يې

28|19|نو کله چې ده اراده وکړه چې هغه کس ونیسي چې هغه د دوی دواړو دښمن دی، هغه وویل: ای موسیٰ! ایا ته غواړې چې ما (هم) قتل کړې، لکه پرون چې دې یو نفس وژلی و، ته نه غواړې مګر دا چې په ځمکه کې زورور شې او ته نه غواړې چې ته له اصلاح کوونکو څخه شې

28|20|او د ښار تر ټولو لرې غاړې نه یو سړی راغی چې منډې یې راوهلې، ويې ویل: ای موسیٰ بېشکه چې مشران ستا په باره کې مشورې کوي، د دې لپاره چې تا قتل کړي، نو ته وځه! بېشکه زه ستا له خیر غوښتونکو ځني یم

28|21|نو موسیٰ له دغه (ښار) نه ووت، په دې حال کې چې وېرېدونکی و (او) انتظار يې کاوه، ويې ویل: ای زما ربه! ته ما ته له ظالم قوم نه نجات راکړې

28|22|او کله چې یې د مدین په طرف مخه کړه، ويې ویل: امېد دی چې زما رب به ما ته نېغه لار راوښيي

28|23|او کله چې د مدین اوبو ته ورسېده، نو د هغه (کوهي) په خوا کې یې د خلقو یوه ډله وموندله چې اوبه یې ورکولې او له هغوی نه یې راښېرته دوه ښځې وموندلې چې خپل څاروي یې رامنع کول، ویې ویل: ستاسو څه معامله ده؟ هغوی وویل: مونږ (څارویو ته) اوبه نه ورکوو تر هغه پورې چې شپانه بېرته (سره له ماله) لاړ شي او زمونږ پلار عمر خوړلی بوډا دی

28|24|نو (د) هغو (کنډک) ته یې اوبه ورکړې، بیا سیوري ته وګرځېده، نو ويې ویل: ای زما ربه! بېشکه زه هر هغه څيز ته چې ته يې ما ته نازلوې له خیره ځني؛ محتاج یم

28|25|نو په دغو دواړو کې یوه ده ته راغله چې په ډېرې حیا سره یې تګ کاوه، ويې ویل: بېشکه زما پلار تا غواړي، د دې لپاره چې تا ته اجر (حق) درکړي د هغه عمل چې تا مونږ ته (زمونږ څاروي) اوبه کړي وو، نو کله چې هغه ده ته راغی او ده ته یې (خپله) قصه بیان کړه، ويې ویل: ته مه وېرېږه (اوس) ته له ظالم قوم نه خلاص شوی یې

28|26|په دواړو کې یوې وویل: ای زما پلار جانه! ته دا مزدور ونیسه، بېشکه ترټولو غوره په هغه چا کې چې ته یې مزدور نیسې، هغه دی چې ښه قوتناک او امانتګر وي

28|27|ويې ویل: بېشکه زه غواړم په خپلو دغو دوه لوڼو کې یوه تا ته په نکاح درکړم، په دې شرط چې ته به اته کاله زما مزدوري کوې، نو که تا لس کاله پوره کړل، نو ستا له اړخه به (احسان) وي، او زه په تا باندې مشقت اچول نه غواړم، ژر ده چې ته به ما له نېکانو څخه ومومې، که الله وغواړي (ان شاء الله)

28|28|ويې ویل: دا دی (عهد مقرر) زما په مینځ کې او ستا په مینځ کې، په دغو دواړو نېټو کې چې کومه ما پوره کړه، نو په ما به (نور) هېڅ زیاتی نه وي، او څه چې مونږ وایو، الله پرې ګواه دی

28|29|نو کله چې موسیٰ نېټه پوره کړه او له خپل اهل سره روان شو (، نو) د طور له جانبه یې اور ولیده، خپل اهل ته یې وویل: تاسو ایسار شي، بېشکه ما اور ولیده، کېدی شي چې زه تاسو ته له هغه نه څه خبر، یا د اور سکروټه (شغله) راوړم، د دې لپاره چې تاسو (پرې) تاوده شئ

28|30|نو کله چې دغه (اور) ته راغی (، نو) په مبارکه ټوټه (قطعه) کې د ناو په ښي اړخ کې له ونې نه ورته اواز وکړی شو داسې چې ای موسیٰ! بېشکه همدا زه الله رب العلمین یم

28|31|او داسې چې خپله امسا وغورځوه، نو کله چې یې هغه ولیدله چې حرکت کوي، ګویاکې نرې منګرې مار دی، (نو) مخ یې واړوه، په دې حال کې چې شاکوونکی (تښتېدونکی) و، او بېرته را ونه ګرځېده، ای موسیٰ! مخ راواړوه او مه وېرېږه: بېشکه ته له امان موندونکو څخه یې

28|32|ته خپل لاس په خپل ګرېوان کې ننباسه، را وبه وځي، په داسې حال کې چې بې له کوم عیبه به تک سپین وي او ته خپل څانګې خپل ځان ته راټپوست کړه، د وېرې له وجې نه، نو دغه دواړه ستا د رب له جانبه دلیلونه دي فرعون او د هغه سردارانو ته، بېشکه چې دوی فاسقان خلق دي

28|33|ويې ویل: ای زما ربه! بېشکه ما له دوی نه یو نفس وژلی دی، نو زه وېرېږم چې دوی به ما ووژني

28|34|او زما ورور هارون چې دی، هغه له ما نه په ژبه کې ډېر فصیح دی، نو ته هغه زما سره مددګار ولېږه چې زما تصدیق کوي، بېشکه زه وېرېږم له دې نه چې دوی به زما تکذیب وکړي

28|35|ويې ویل: ژر به مونږ ستا مټ په خپل ورور سره مضبوط کړو او تاسو لپاره به غلبه وګرځوو، نو دوی به تاسو ته نشي دررسېدلی، زمونږ د نښو په وجه۔ تاسو دواړه او څوک چې ستاسو پیروي کوي هم تاسو (ټول) به غالب وئ

28|36|نو کله چې دوی ته موسیٰ زمونږ په څرګندو معجزو سره راغی، دوی وویل: نه دی دا مګر جادو (سحر)، چې په دروغو سره جوړکړی شوی دی او مونږ دا خبره په خپلو پلرونو کې نه ده اورېدلې چې پخوا وو

28|37|او موسیٰ وویل: زما رب ښه عالم دی په هغه چا چې د هغه له جانبه په هدایت سره راغلی دی او په هغه چا چې د هغه لپاره به د اخرت ښه انجام وي، بېشکه شان دا دی چې ظالمان به بری نه مومي

28|38|او فرعون وویل: ای سردارانو! زه تاسو لپاره له خپل ځان نه غیر بل هېڅ معبود نه پېژنم۔، نو ای هامانه! ته زما لپاره په خټې باندې اور بل کړه، پس زما لپاره یوه اوچته ماڼۍ جوړه کړه، کېدی شي چې زه د موسیٰ معبود ته وخېژم او بېشکه زه دا له دروغجنانو ځني ګڼم

28|39|او ده او د ده لښکرو په ځمکه کې ناحقه (تکبر او) اولويي وکړه او دا یې وګڼله چې یقینًا دوی به مونږ ته نه راګرځول کېږي

28|40|نو مونږ دا او د ده لښکرې راونیولې، نو مونږ دوی په دریاب کې وغورځول، نو ته وګوره چې د ظالمانو (کافرانو) انجام څنګه و؟

28|41| او مونږه دوی داسې پېشوایان وګرځول چې اور ته بلنه کوي او د قیامت په ورځ به له دوی سره مرسته نه کولی
شي
28|42| او په دې دنیا کې مونږ د دوی پسې لعنت ولګاوه، او د قیامت په ورځ به همدوی له خراب کړی شویو (بدمخي
شویو) څخه وي
28|43| او یقینًا یقینًا مونږ موسیٰ ته کتاب ورکړی و، وروسته له هغه نه چې مونږ ړومبني امتونه هلاك كړل، په دې حال
كې چې هغه د خلقو لپاره د بصیرتونو والا، او هدایت او رحمت دی، د دې لپاره چې دوی نصیحت ومني
28|44| او (ای نبي!) ته (د موسیٰ) سره د مغربي (غره) خوا ته نه وې کله چې مونږ موسیٰ ته د (نبوت د) کار
وحي وکړه او ته له حاضرینو څخه نه وې
28|45| او لېکن مونږ ډېر امتونه پیدا کړل، نو په دوی خپل عمرونه اوږده شول۔ او ته په مدین والاو کې اوسېدونکی نه
وې، چې تا هغوی ته زمونږ ایتونه لوستلی، او لېکن همدا مونږ (تا لره) لېږونکي یو
28|46| او ته د طور خوا ته نه وې کله چې مونږ اواز وکړاو لېکن (ته لېږلی یې مونږ) رحمت، د خپل رب له جانبه، د
دې لپاره چې ته هغه قوم ووېروې چې له تا نه مخکې دوی ته کوم وېروونکی نه دی راغلی، د دې لپاره چې دوی نصیحت
قبول کړي
28|47| او كه دا نه وی چې دوی ته به څه مصیبت ورسېږي په سبب د هغو عملونو چې د دوی لاسونو مخکې لېږلي دي،
بیا به دوی وایي: ای زمونږ ربه! ته مونږ ته کوم رسول ولې نه رالېږې، پس چې مونږ ستا د ایتونو تابع شو او شو له
مومنانو څخه
28|48| نو کله چې دوی ته زمونږ له جانبه حق راغی، ویې ویل: ده ته په مثل د هغو (معجزو) ولې نه دي ورکړی
شوي چې موسیٰ ته ورکړی شوې دي؟ ایا دوی کافران شوي نه وو په هغو (معجزو) چې له دې نه مخکې موسیٰ ته
ورکړی شوې وې؟ دوی وویل: دوه سحره دي، چې د یو بل مدد کوي، او دوی وویل: مونږ په هر یو سره کفر کوونکي یو
28|49| ته ووایه: تاسو د الله له خوا نه داسې کتاب راوړئ چې هغه د دې دواړو کتابونو نه زیات لار ښوونکی وي، چې
زه د هغه پیروي وکړم، که تاسو رښتیني یئ
28|50| نو که دوی ستا خبره ونه منله، نو ته پوه شه چې دوی یقینًا یواځې د خپلو خواهشاتو پیروي کوي او له هغه چا
نه لوی ګمراه څوك دی، چې د خپل خواهش پیروي کوي، بې له هدایته د الله له جانبه۔ بېشکه الله ظالم قوم ته نېغه لار
نه ښیي
28|51| او یقینًا یقینًا مونږ دوی ته کلام پرله پسې لېږلی دی، د دې لپاره چې دوی نصیحت واخلي
28|52| هغه کسان چې مونږ هغوی ته له ده نه مخکې کتاب ورکړی و، هغوی په ده باندې ایمان راوړي
28|53| او کله چې دوی ته ولوستلی شي، دوی وایي: مونږ په ده باندې ایمان راوړی دی، بېشکه همدا زمونږ د رب له
جانبه حق دی، بېشکه مونږ له ده نه مخکې هم مسلمانان وو
28|54| دغه کسان دي چې دوی ته به د دوی اجر دوه کرته ورکاوه شي، په سبب د دې چې دوی صبر وکړ۔ او دوی په
نېکۍ سره بدي لرې کوي، او ځینې له هغه مال نه چې مونږ دوی ته ورکړی دی لګوي یې
28|55| او کله چې دوی بېکاره خبره واوري (، نو) له هغې نه مخ واړوي او وایي: زمونږ لپاره زمونږ عملونه دي او
ستاسو لپاره ستاسو عملونه دي، په تاسو دې سلام وي، مونږ جاهلان نه غواړو
28|56| بېشکه ته هدایت نشې کولی هغه چا ته چې ته یې خوښوې، او لېکن الله هدایت ورکوي چا ته چې وغواړي او
هغه ښه عالم دی په هدایت موندونکو باندې
28|57| او دوی وایي: که مونږ له تا سره د هدایت پیروي وکړو (نو) له خپلې ځمکې نه به وتښتول (ووېستل) شو، ایا
مونږ دوی ته د داسې حرم تمکین نه دی ورکړی چې د امن والا دی، ده ته د هر شي مېوې راوړلی (او ورکولی) شي ښه
رزق ورکول، زمونږ له خوا نه، او لېکن د دوی زیاتره نه پوهېږي
28|58| او مونږ څومره ډېر کلي هلاك كړي دي چې په خپل معیشت کې یې سرکشي کړې وه، نو دغه د دوی کورونه دي
چې له دوی نه پس په کې سکونت نه دی شوی مګر ډېر لږ او هم دا مونږ وارثان یو
28|59| او ستا رب له سره د کلیو هلاکوونکی نه دی، تر هغه پورې چې د هغو (کلیو) په اصل (مرکزي ښار) کې یو
رسول ولېږي چې دوی ته زمونږ ایتونه لولي، اومونږ د کلیو هلاکوونکي نه یو مګر په داسې حال کې چې د هغو اوسېدونکي
ظالمان وي
28|60| او تاسو ته چې څه شی هم درکړی شوی دی، نو د دنیایي ژوند فایده او د هغه زینت دی، او هغه څه چې له
الله سره دي، ډېر غوره او ښه باقي پاتې کېدونکي دي، ایا نو تاسو له عقل نه کار نه اخلئ؟
28|61| ایا نو هغه څوك چې له هغه سره مونږ وعده کړې ده، ښه وعده، پس دی له هغې سره ملاقات کوونکی دی، د
هغه چا په شان دی، چې مونږ هغه ته فایده ورکړه د دنیایي ژوند فایده، بیا به هغه د قیامت په ورځ له حاضر کړی شویو
څخه وي؟
28|62| او (یاده کړه) هغه ورځ چې دوی ته به هغه (الله) اواز وکړي، نو وبه وایي: زما هغه شریکان چېرته دي چې
تاسو به ګڼل؟
28|63| هغه کسان به ووایي چې پر هغوی باندې خبره ثابته شوې ده: ای زمونږه ربه! دا هغه کسان دي چې مونږ ګمراه
کړي وو، مونږ دوی ګمراه کړل، لکه چې مونږ ګمراه شوي وو۔ مونږ (له دوی نه) ستا په طرف بېزاره کېږو، دوی زمونږ
عبادت نه کاوه
28|64| او وبه ویل شي: تاسو خپل شریکان وبلئ، نو دوی به هغوی وبلي: نو هغوی به دوی ته هېڅ جواب ورنه کړي او
دوی به عذاب وویني (او تمنا به وکړي چې) کاشکې واقعتًا دوی (په دنیا کې) هدایت موندلی وی
28|65| او (یاده کړه) هغه ورځ چې دوی ته به (الله) اواز وکړي، نو وبه وایي: تاسو رسولانو ته څه جواب ورکړی و؟
28|66| نو په دغې ورځ به په دوی باندې خبرونه پټ شي، نو دوی به یو تربله پوښتنه نه کوي
28|67| نو پاتې شو هغه کس چې توبه وباسي او ایمان راوړي او نېك عمل وکړي، نو امېد دی چې دغه به له نجات
موندونکو څخه وي
28|68| او ستا رب پیدا کوي هغه چې وغواړي او هغه انتخاب کوي، دوی ته هېڅ اختیار نشته، الله لره پاکي ده، او هغه
اوچت دی له هغه څه نه چې دوی یې (ورسره) شریکوي
28|69| او ستا رب پوهېږي په هغه څه چې د دوی سینې یې پټوي او څه چې دوی څرګندوي
28|70| او همدغه الله دی، نشته هېڅ لایق د عبادت مګر هم دی دی، خاص هم ده لره ثنا ده په دنیا او اخرت کې، او
خاص هم ده لره حکم دی، او خاص ده ته به تاسو بېرته بیولی شئ
28|71| ته (دوی ته) ووایه: تاسو ما ته خبر راکړئ که چېرې الله پر تاسو باندې د قیامت د ورځې پورې همېشه شپه

کړي (نو) له الله نه غیر بل څوك اله (معبود) دی چې تاسو ته رڼا راوړي؟ ایا نو تاسو نه اورئ؟
ته (دوی ته) ووایه: ما ته خبر راکړئ، که چېرې الله پر تاسو باندې د قیامت د ورځې پورې همېشه ورځ کړي، نو 28|72|
له الله نه غیر بل څوك معبود دی چې تاسو ته هغه شپه راوړي چې تاسو په هغې کې ارام کوئ؟ ایا نو تاسو نه وینئ؟
او خاص د خپل رحمت له وجې يې تاسو لپاره شپه او ورځ پیدا کړې ده، د دې لپاره چې تاسو په دغې (شپه) 28|73|
کې ارام وکړئ او د دې لپاره چې تاسو (په دغې ورځ کې) د هغه له فضله (څه) ولټوئ او د دې لپاره چې تاسو شکر وباسئ
او (یاده کړه) هغه ورځ چې دوی ته (الله) اواز وکړي، نو وبه وايي: چېرته دي زما هغه شریکان چې تاسو به 28|74|
ګڼل؟
او مونږ به له هر امت نه یو ګواه راوباسو، نو مونږ به (دوی ته) ووایو: تاسو خپل دلیل راوړئ، نو دوی به پوه 28|75|
شي چې بېشکه حق خاص د الله لپاره دی، او له دوی نه به هغه څه ورك شي چې دوی به دروغ تړل
بېشکه قارون د موسٰی له قومه څخه و، نو ده په دغو (بني اسرائیلو) باندې سرکشي (او لويي) وکړه او مونږه ده 28|76|
ته له خزانو څنې دومره مقدار ورکړی و چې بېشکه د هغو چابیانې (کلیګانې) به خامخا په طاقتورې ډلې درنېدلې، (یاد
کړه) هغه وخت چې ده ته د ده قوم ووېل: ته (په مال خوشحالي او) تکبر مه کوه بېشکه الله (په مال خوشالېدونکي)
تکبر کوونکي نه خوښوي
او ته په هغه (مال) کې چې تا ته الله درکړی دی؛ د اخرت کور (جنت) لټوه، او له دنیا نه خپله برخه مه 28|77|
هېروه، او احسان کوه، لکه چې تا سره الله احسان کړی دی، او په ځمکه کې فساد مه غواړه، بېشکه الله فساد کوونکي نه
خوښوي
هغه ووېل: یقینًا دا خو ما ته راکړی شوی دی په هغه علم سره چې زما سره دی، ایا دی نه و پوه، چې بېشکه 28|78|
الله یقینًا له ده نه مخکې له امتونو څخه هغه څوك هلاك کړي دي چې هغه له ده نه په قوت کې زیات سخت وو، او په
جمع (ډله) کې له ده نه ډېر وو، او له مجرمانو (کافرانو) نه به د خپلو ګناهونو په باره کې، تپوس نه کاوه شي
نو دی په خپل قوم باندې په زینت کې راووت، (نو) هغو کسانو ووېل چې دنیايي ژوند يې غوښته: ای کاشکې 28|79|
چې مونږ له هم وی په شان د هغو (مالونو) چې قارون ته ورکړی شوي دي، بېشکه دا خامخا د ډېرې لويې برخې خاوند
دی
او هغو کسانو ووېل چې علم ورته ورکړی شوی و: په تاسو افسوس! د الله ثواب ډېر غوره دی د هغه چا لپاره 28|80|
چې ایمان يې راوړی دی او نېك عمل يې کړی دی، او دغه خبره ښوولی نشي مګر صبر کوونکو ته
نو مونږ هغه او د هغه کور په ځمکه کې ننه ایست، نو بیا د ده لپاره له الله نه غیر هېڅ ډله نه وه چې د ده 28|81|
مدد يې کړی وی اونه و دی (پخپله) له بدل اخیستونکو څخه
او شول هغه کسان چې پرون يې د ده د مرتبې تمنا کوله، چې ویل يې: تعجب دی! ځکه چې یقینًا الله رزق 28|82|
فراخوي چا لپاره چې وغواړي په خپلو بنده ګانو کې او تنګوي يې.، که چېرې نه وی دا چې الله پر مونږ احسان وکړ،
خامخا مونږ به يې هم (په ځمکه کې) ننه ایستي (ډوب کړي) وو، تعجب دی! ځکه چې یقینًا، کافران خلاصی نه مومي
دغه د اخرت کور (جنت) دا مونږ د هغو کسانو لپاره مقرروو چې په ځمکه کې نه د لويي اراده لري او نه د 28|83|
فساد (وراني) کولو او ښه انجام د پرهېزګارانو لپاره دی
چا چې یوه نېکي راوړه، نو د هغه لپاره له هغې نه غوره (بدله) ده او چا چې یوه بدي راوړه، نو جزا نشي 28|84|
ورکولی هغو کسانو ته چې بدۍ يې کړي دي، مګر هغه چې دوی به څه عمل کاوه
بېشکه هغه (الله) چې په تا يې قرآن فرض (نازل) کړی دی یقینًا هغه تالره د وعدې ځای ته بېرته بېونکی 28|85|
دی .، ته ووایه: زما رب ښه عالم دی په هغه چا چې نېکي يې راوړې ده او په هغه چا چې هغه په ښکاره ګمراهۍ
کې دی
او تا امېد نه لاره چې تا ته به کتاب نازل کړی شي لېکن ستا د رب له جانبه د رحمت په وجه (نازل کړی 28|86|
شو)، نو ته له سره مه کېږه مددګار د کافرانو
او دوی (کافران) دې تا د الله له ایتونو نه هیچېرې وانه ړوي، وروسته له دې چې کله تا ته نازل کړی شول، او 28|87|
ته خپل رب طرف ته (خلق) بله، او هیچېرې مه کېږه له مشرکانو څخه
او ته له الله سره بل هېڅ معبود مه بله. (ځکه چې) د عبادت هېڅ لایق نشته مګر هغه دی، د هغه له مخ 28|88|
(ذات) نه غیر هر څیز فناکېدونکی دی. حکم خاص د هغه لپاره دی او خاص هغه ته به تاسو بېرته بوتلی شئ
الف، لام، میم 29|1|
ایا خلقو دا ګمان کړی دی چې دوی به په خپلې دې وینا پرېښودل شي چې: مونږ ایمان راوړی دی، حال دا چې 29|2|
دوی به نه ازمایل کېږي
او یقینًا یقینًا مونږ هغه کسان ازمایلي وو چې له دوی نه مخکې وو، نو خامخا ضرور به الله هغه کسان معلوموي 29|3|
(ظاهروي) چې رښتیني دي او خامخا ضرور به دروغجن معلوموي
بلکې ایا هغو کسانو ګمان کړی دی چې بد عملونه کوي چې دوی به زمونږ نه ړومبی (او خلاص) شي؟ بد دی هغه 29|4|
حکم (فیصله) چې دوی يې کوي
هر څوك چې د الله د ملاقات امېد لري، نو بېشکه د الله (د ملاقات) نېټه خامخا راتلونکې ده او هم هغه ښه 29|5|
اورېدونکی، ښه عالم دی
او هغه څوك چې جهاد کوي، نو یقینًا هم د خپل ځان لپاره جهاد کوي.، بېشکه الله خامخا غني (ډېر بې پروا) دی، 29|6|
له عالمونو نه
او هغه کسان چې ایمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي، خامخا ضرور به مونږ له هغوی نه د هغوی 29|7|
ګناهونه ورژوو او خامخا ضرور به مونږ دوی ته د ترټولو غوره عملونو چې دوی به کول؛ بدله ورکړو
اومونږ انسان ته د خپل مور و پلار په باره کې د نېکۍ کولو کلك حکم کړی دی، او که دوی دواړه په تا ډېر 29|8|
کوښښ وکړي، د دې لپاره چې ته زما سره هغه شی شریك کړې چې تا ته د هغه هېڅ علم نشته، نو ته د دوی خبره مه
منه، خاص ما ته ستاسو بېرته راتلل دي، نو زه به تاسو په هغو عملونو خبر کړم چې تاسو به کول
او هغه کسان چې ایمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي، خامخا ضرور به مونږ دوی په (ډله د) صالحانو 29|9|
کې داخل کړو
او په خلقو کې ځینې هغه څوك دي چې وايي: مونږ په الله ایمان راوړی دی، نو کله چې ده ته په (لاره د) 29|10|
الله کې تکلیف (سختي) ورسولی شي (، نو) د خلقو (له اړخه) سختي (او فتنه) د الله له جانبه عذاب وګڼي او قسم
دی خامخا که ستا د رب له جانبه امداد راشي (، نو) خامخا ضرور به وايي چې بېشکه مونږ هم له تاسو سره وو.، ایا

الله ښه عالم نه دی په هغه (اخلاص او نفاق) چې د عالمونو (خلقو) په سينو کې دی
او خامخا ضرور به الله هغه کسان معلوموي (څرګندوي) چې ايمان يې راوړی دی او خامخا ضرور به منافقين |11|29
معلوموي
او کافران شويو کسانو هغو خلقو ته وويل چې ايمان يې راوړی دی: تاسو زمونږ د لارې متابعت وکړئ او لازم ده |12|29
چې مونږ ستاسو ګناهونه اوچت کړو، حال دا چې دوی د هغوی له ګناهونو نه هېڅ شی (ګناه) نه دي پورته کوونکې،
بېشکه دوی دروغجنان دي
او خامخا ضرور به دوی خپل بوجونه پورته کوي او له خپلو بوجونو سره نور بوجونه (هم) او د قيامت په ورځ به |13|29
خامخا ضرور له دوی نه د هغو (دروغو) تپوس کولی شي چې دوی له ځانه جوړول
او يقينًا يقينًا مونږه نوح خپل قوم ته (رسول) لېږلی و، نو هغه په دوی کې پنځوس کاله کم زر کاله تېر کړل، بيا |14|29
دوی طوفان ونيول، په داسې حال کې چې دوی ظالمان وو
نو مونږ هغه ته او د کشتۍ والاو ته نجات ورکړ او مونږ د عالمونو لپاره دغه (کشتۍ، يا قصه) لويه نښه وګرځوله |15|29
او (ياده کړه قصه د) ابراهيم، کله چې هغه خپل قوم ته وويل: تاسو د الله عبادت کوئ او له هغه نه وېرېږئ، |16|29
دا تاسو لپاره ډېر غوره دي، که تاسو پوهېږئ
يقينًا تاسو له الله نه غير د بتانو عبادت کوئ او تاسو دروغ جوړوئ، بېشکه هغه (معبودان) چې تاسو يې له الله |17|29
نه غير عبادت کوئ، دوی تاسو لپاره د رزق مالکان نه دي، نو تاسو له الله سره رزق ولټوئ او د هغه عبادت کوئ او د
هغه شکر وباسئ، تاسو به خاص هغه ته بېرته بيولی کېږئ
او (ای کافرانو!) که تاسو تکذيب کوئ، نو يقينًا له تاسو نه مخکې امتونو هم تکذيب کړی دی، او د رسول په |18|29
غاړه يواځې ښکاره پېغام رسونه ده
ايا دوی نه ويني چې الله څنګه اول کرت مخلوق پيدا کوي، بيا د هغو اعاده کوي، بېشکه دا (کار) الله ته ډېر |19|29
اسان دی
ته ووايه: تاسو په ځمکه کې وګرځئ، بيا وګورئ چې هغه (الله) د مخلوق ابتدا څنګه کړې ده، بيا به الله پيدا |20|29
کړي، وروستني پيدا کول، بېشکه الله په هر شي باندې ښه قادر دی
هغه عذاب ورکوي هغه چا ته چې وغواړي او رحم کوي په هغه چا چې وغواړي او خاص هغه ته به تاسو بېرته |21|29
بېولی کېږئ
او (ای خلقو!) نه يئ تاسو عاجزه کوونکي (د الله) په ځمکه او نه په اسمان کې او تاسو لپاره له الله نه غير |22|29
نه هېڅ دوست شته او نه مددګار
او هغه کسان چې د الله په ايتونو او د هغه په ملاقات سره کافر شوي دي، دغه کسان زما له رحمت نه نا امېده |23|29
شوي دي او دغه کسان دي چې د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
نو د هغه (ابراهيم) د قوم (بل) هېڅ جواب نه و مګر دا چې دوی وويل: تاسو دا ووژنئ يا دا وسوځوئ، نو الله |24|29
ده ته له اور نه نجات ورکړ، بېشکه په دې کې خامخا ډېرې نښې دي د هغه قوم لپاره چې ايمان راوړي
او ده وويل: يقينًا تاسو له الله نه غير (دا) بتان يواځې د خپل مينځي دوستۍ لپاره نيولي دي، په دنيايي ژوند |25|29
کې، بيا به د قيامت په ورځ ستاسو ځيني په ځينو نورو سره منکرېږي او ستاسو ځيني به په ځينو نورو لعنت وايي او
ستاسو استوګنه اور دی او تاسو لپاره به هيڅوک مدد کوونکي نه وي
نو په ده باندې لوط ايمان راوړ او ده وويل: بېشکه زه خپل رب ته هجرت کوونکی يم، بېشکه هم هغه ښه |26|29
غالب، ښه حکمت والا دی
او مونږ هغه ته اسحق او يعقوب وبخښل او مونږ د هغه په اولاده کې نبوت او کتاب کېښووده او مونږ هغه ته د |27|29
هغه اجر په دنيا کې ورکړ او بېشکه هغه په اخرت کې خامخا له صالحانو څخه دی
او (ياده کړه قصه د) لوط کله چې هغه خپل قوم ته وويل: بېشکه تاسو يقينًا غټه بدکاري کوئ، چې په عالمونو |28|29
کې هيڅوک دې ته له تاسو نه ړومبی شوي نه دي
ايا خامخا تاسو يقينًا له سړيو سره بدکاري کوئ او لارې شکوئ او تاسو په خپل مجلس کې ناکاره کارونه کوئ، نو |29|29
د ده د قوم (بل) هېڅ جواب نه و مګردا چې دوی وويل: ته په مونږه د الله عذاب راوله که ته له رښتينو څخه يې
ده وويل: ای زما ربه! د فسادي قوم په مقابله کې ته زما مدد وکړه |30|29
او کله چې زمونږ استازيو ابراهيم ته زېری راوړ (بيا يې ورته وويل:) بېشکه مونږ د دې کلي اوسېدونکو لره هلاک |31|29
کوونکي يو، بېشکه د دغه (کلي) اوسېدونکي ظالمان دي
ده وويل: بېشکه په دغه (کلي) کې خو لوط دی، هغوی وويل: مونږ په هغه چا ښه عالمان يو چې په دغه کې |32|29
دي، مونږ به خامخا ضرور هغه ته او د هغه اهل ته نجات ورکوو۔ د هغه له ښځې نه غير، هغه په باقي پاتې کېدونکو کې
ده
او کله چې څنګه لوط ته زمونږ استازي راغلل (، نو) هغه د دوی په وجه غمګين شو او د دوی په وجه يې زړه |33|29
ډېر تنګ‌شو او هغوی وويل: ته مه وېرېږه او مه غمګين کېږه، بېشکه مونږ تا لره او ستا اهل لره نجات ورکوونکي يو، خو
ستا له ښځې نه غير، هغه په باقي پاتې کېدونکو کې ده
بېشکه مونږ د دې کلي په اوسېدونکو باندې له اسمانه عذاب نازلوونکي يو، په سبب د هغې نافرمانۍ (او بدکارۍ) |34|29
چې دوی به کوله
او يقينًا يقينًا مونږ له دغه کلي نه يوه ډېره څرګنده نښه پرېښووده، د هغه قوم لپاره چې له عقل نه کار اخلي |35|29
او (مونږ لېږلی و) مدين ته د هغوی ورور شعيب، نو ده وويل: ای زما قومه! تاسو د الله عبادت کوئ او د |36|29
اخري ورځې امېد ساتئ او په ځمکه کې ورانکاري مه کرځئ، په داسې حال کې چې فساد کوونکي يئ
نو دوی د هغه تکذيب وکړ، نو دوی سختې زلزلې ونيول، نو شول په خپلو کورونو کې پړمخې مړه پراته |37|29
او (هلاک کړي مو وو قوم د) عاد او ثمود او په تحقيق تاسو ته (د دوی هلاکول) د دوی له کورونو نه ښکاره |38|29
شوي دياو دوی ته شيطان خپل عملونه ښايسته کړل، نو دوی يې له (حقې) لارې نه منع کړل (واړول)، حال دا چې دوی
ښه بينا (او هوښيار) وو
او (مونږ هلاک کړل) قارون او فرعون او هامان او يقينًا يقينًا دوی ته موسٰی ښکاره معجزې راوړې وې، نو دوی په |39|29
ځمکه کې لويي وکړه او دوی (زمونږ نه) ړومبی کېدونکی نه وو
نو (په دوی کې) هر يو مونږ په خپلې ګناه سره ونيوه، نو په دوی کې ځيني هغه دي چې مونږ پرې کاڼې |40|29
وېشتونکی باد راخوشې کړ او ځيني په دوی کې هغه دي چې دوی سختې چغې ونيول او ځيني په دوی کې هغه دي چې
مونږ هغوی په ځمکه کې ننه ابستل او ځيني په دوی کې هغه دي چې مونږ (په اوبو کې) غرق کړل او الله له سره

داسې نه و چې په دوی يې ظلم کړی وی او لېکن دوی په خپلو ځانونو (پخپله) ظلم کاوه
29|41| د هغو کسانو حال چې له الله نه غير يې دوستان (او کارسازي) نيولي دي د غڼې (جولاګې) د حال په شان دی، چې يو کور جوړکړي، او بېشکه په کورونو کې تر ټولو کمزوری کور خامخا د جولاګې کور دی۔ که چېرې دوی پوهېدلی (نو د غير الله عبادت به يې نه کاوه)
29|42| بېشکه الله په هر هغه شي عالم دی چې دوی يې له هغه نه غير بلي او همغه ښه غالب، ښه حکمت والا دی
29|43| او دغه مثالونه، موږ دغه د خلقو لپاره بيانوو او په دوی نه پوهېږي مګر پوه خلق
29|44| الله اسمانونه او ځمکه په حق سره پيدا کړي دي، بېشکه په دې کې د مومنانو لپاره خامخا لويه نښه ده
29|45| ته هغه لوله چې تا ته وحي کړی شوی دی، چې کتاب (او قرآن) دی او لمونځ قايموه۔ بېشکه لمونځ (لمونځ کوونکي لره) له بې حيايۍ او بدکار نه منع کوي۔ او خامخا د الله يادول ډېر لوی دي او الله پوهېږي په هغو کارونو چې تاسو يې کوئ
29|46| او تاسو له اهل کتابو سره جګړه مه کوئ مګر په هغې (طريقې) سره چې هغه تر ټولو ښه وي، غير له هغو کسانو نه چې ظلم وکړي له دوی ځنې۔ او تاسو وايئ: موږ په هغه (کتاب) ايمان راوړی دی چې موږ ته نازل کړی شوی دی او (په هغه کتاب) چې تاسو ته نازل کړی شوی دی او زموږ معبود او ستاسو معبود يو دی او موږ خاص هغه ته غاړه ايښودونکي يو
29|47| او هم داسې موږ تا ته کتاب نازل کړ، نو هغه کسان چې موږ هغوی ته کتاب ورکړی دی هغوی په ده (قرآن) ايمان راوړي او له دغو (عربو) نه ځينې هغه دي چې په ده ايمان راوړي او زموږ له ايتونو نه انکار نه کوي مګر کافران
29|48| او له دې (قرآن) نه مخکې نه تا کوم کتاب لوسته او نه تا د غه په خپل ښي لاس سره ليکه، (که ته داسې وی نو) په دغه وخت کې به باطل پرستو شك کاوه
29|49| بلکې دغه (قرآن) ښکاره ايتونه دي د هغو خلقو په سينو کې چې هغوی ته علم ورکړی شوی دی۔ او زموږ له ايتونو نه انکار نه کوي مګر ظالمان
29|50| او دوی وايي: په ده باندې د خپل رب له جانبه نښې (معجزې) ولې نه نازلولی شي؟ ته (دوی ته) ووايه: بېشکه معجزې خو يواځې له الله سره دي، بېشکه زه خو بس ښکاره وېرووونکی يم
29|51| ايا دوی ته دا کافي نه دي چې بېشکه موږ په تاکتاب نازل کړی دی، په دې حال کې چې دوی ته لوستل کېږي، بېشکه چې په دغه (کتاب) کې خامخا رحمت او نصيحت دی د هغه قوم لپاره چې ايمان راوړي
29|52| ته (دوی ته) ووايه: زما په مينځ کې او ستا په مېنځ کې الله ښه کافي ګواه دی، هغه عالم دی په هر هغه شي چې په اسمانونو او ځمکه کې دي او هغه کسان چې په باطل يې ايمان راوړی دی او په الله سره کافران شوي دي همدغه کسان تاوانيان دي
29|53| او دوی دعذاب په راتلو سره په تا تلوار کوي، او که چېرې ټاکل شوې نېټه نه وی (نو) خامخا به په دوی عذاب راغلی و، او خامخا ضرور به دا په دوی ناڅاپه راځي، په دې حال کې چې دوی به شعور (خبر) نه لري
29|54| او دوی د عذاب په راتلو سره په تا تلوار کوي، حال دا چې جهنّم خو کافرانو لره خامخا راګېرووونکی دی
29|55| په هغې ورځ کې چې دوی لره به عذاب پټکاندې د دوی له پاسه نه او د دوی د پښو له لاندې، نه او دوی ته به ووايي: تاسو (د) هغه عمل (سزا) وڅکئ چې تاسو به کاوه
29|56| ای زما هغو بنده ګانو چې ايمان يې راوړی دی! بېشکه زما ځمکه فراخه ده، نو تاسو خاص زما عبادت کوئ
29|57| هر نفس د مرګ (مزه) څکونکی دی، بيا به خاص موږ ته راګرځولی شئ
29|58| او هغه کسان چې ايمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي خامخا ضرور به موږ دوی ته د جنت په داسې لوړو بالاخانو کې ځای ورکړو چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، په دې حال کې چې تل به وي په دغو (بالاخانو) کې، دغه (جنت) د عمل کوونکو ښه اجر دی
29|59| هغه کسان چې صبر يې کړی دی او دوی خاص په خپل رب باندې توکل کوي
29|60| او په ځمکه ډېر خوځنده (زنده سر) دي چې خپل رزق نه پورته کوي، الله دوی ته او تاسو ته روزي درکوي او هغه ښه اورېدونکی، ښه عالم دی
29|61| او قسم دی که ته له دوی نه پوښتنه وکړې چې اسمانونه او ځمکه چا پيدا کړي دي او (چا) لمر او سپوږمۍ مسخر کړي دي؟ دوی به خامخا ضرور ووايي چې الله (پيدا کړي او مسخر کړي دي)، نو څرنګه دوی ګرځولی شي؟
29|62| الله چې په خپلو بنده ګانو کې چا لره وغواړي؛ رزق فراخوي او په هغه يې تنګوي، بېشکه الله په هر شي ښه عالم دی
29|63| او قسم دی که ته له دوی نه پوښتنه وکړې چې چا له اسمان نه اوبه نازلې کړې دي، بيا يې په هغو سره ځمکه د هغې له مرګ نه پس ژوندۍ کړې ده؟ (نو) خامخا ضرور به دوی ووايي چې الله (دا کار کړی دی) ته ووايه: ټول د کمال صفتونه خاص د الله لپاره دي بلکې د دوی اکثره عقل نه لري
29|64| او دا دنيايي ژوند نه دی مګر عبث او لوبې او بېشکه دار اخرت (جنت) خامخا همغه واقعي ژوندون دی، که چېرې دوی پوهېدلی
29|65| نو کله چې دوی په کشتۍ کې سواره شي (، نو) دوی الله بولي، په داسې حال کې چې خاص هغه لره دين خالص کوونکي وي، نوکله چې هغه (الله) دوی ته وچې ته نجات ورکړي (نو) ناڅاپه دوی (له الله سره) شريکان نيسي
29|66| د دې لپاره چې دوی په هغو (نعمتونو سره) کفر (ناشکري) وکړي چې موږ دوی ته ورکړي دي او د دې لپاره چې دوی فايده واخلي، نو ژر به دوی پوه شي
29|67| ايا دوی نه دي ليدلي چې بېشکه موږ حرم امن والا ګرځولی دی، حال دا چې د دوی ګېر چاپېره خلق تښتولی شي، ايا نو دوی په باطل ايمان راوړي او د الله په نعمت سره کافران کېږي؟
29|68| او له هغه کس نه لوی ظالم څوك دی چې په الله باندې دروغ تړي، يا د حق تکذيب کوي، کله چې ده ته دغه (حق) راشي، ـ ايا په جهنّم کې د کافرانو لپاره د اوسېدوځای نشته؟
29|69| او هغه کسان چې په (دين ز) موږ کې کوشش کوي (، نو) موږ به دوی ته خامخا ضرور خپلې لارې وښيو او بېشکه الله خامخا د نېکي کوونکو ملګری دی
30|1| الف، لام، ميم
30|2| روميان مغلوب کړی شول
30|3| په ډېرې نزدې ځمکه کې، او دوی به د خپل مغلوب کېدو نه وروسته ژر غالب شي
30|4| په څو کلونو کې۔ خاص الله ته حکم دی له دې نه مخکې او له دې نه وروسته او په دغې ورځ به مومنان خوشاله شي

30|5|د الله په مدد، هغه مدد کوي چا ته چې وغواړي او همغه ښه غالب، ښه مهربان دی
30|6|وعده کول د الله، ـالله د خپلې وعدې مخالفت نه کوي او لېکن د خلقو زیاتره نه پوهېږي
30|7|دوی د دنیایي ژوند په ظاهري (او سرسري شیانو) پوهېږي، په داسې حال کې چې دوی له اخرته هم دوی غافلان دي
30|8|ایا دوی په خپلو نفسونو کې فکر نه دی کړی، چې الله اسمانونه او ځمکه او هر هغه څه چې د دې دواړو په مینځ کې دي؛ نه دي پیدا کړي مګر په حقه سره او په ټاکلې نېټې سره۔ او بېشکه ډېر له خلقو ځنې د خپل رب په ملاقات خامخا منکران (او کافران) دي
30|9|ایا دوی په ځمکه کې نه ګرځي، نو چې وګوري چې د هغو کسانو انجام څنګه و چې له دوی نه مخکې وو۔ هغوی له دوی نه په قوت کې زیات سخت وو او هغوی ځمکه څیروله او دا یې اباده کړې وه ډېره له هغې نه چې دوی دغه اباده کړې ده او دوی ته خپلو رسولانو ښکاره دلیلونه راوړي وو، نو الله کله هم داسې نه و چې په دوی ظلم وکړي او لېکن دوی (پخپله) په خپلو ځانونو ظلم کاوه
30|10|بیا د هغو کسانو انجام، چې بد یې کړي وو، ډېر بد و، په دې سبب چې دوی د الله د ایتونو تکذیب کړی و او په دغو (ایتونو) پورې به یې استهزا کوله
30|11|الله اول ځلې مخلوق پیدا کوي، بیا به یې اعاده کوي، بیا به خاص هغه ته ورګرځولی شئ
30|12|او په هغې ورځ چې قیامت قایم شي، مجرمان به نااميده شي
30|13|او د دوی لپاره به د دوی په شریکانو کې هېڅ شفاعت کوونکي نه وي او دوی به له خپلو شریکانو نه منکران (کافران) شي
30|14|او په کومه ورځ چې قیامت قایم شي، په دغې ورځ به دوی بېل بېل شي
30|15|نو هر چې هغه کسان دي چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، نو دوی به په باغ (جنت) کې خوشالولی شي
30|16|او پاتې شو هغه کسان چې کفر یې کړی دی او زمونږ د ایتونو او د اخرت د ملاقات تکذیب یې کړی دی، نو دغه کسان به په عذاب کې حاضر کړی شوي وي
30|17|نو (وایئ) د الله تسبیح کله چې تاسو ماښام کوئ او کله چې تاسو سبا کوئ
30|18|او خاص هغه لره ستاینځ دي په اسمانونو اوپه ځمکه کې او (تسبیح وایئ) د ورځې په اخره برخه کې او کله چې تاسو ماسپښین کوئ
30|19|هغه (الله) له مړي نه ژوندی راوباسي او له ژوندي نه مړی راوباسي او ځمکه د هغې له مرګ نه پس راژوندۍ کوي او همداسې به تاسو راویستل کېږئ
30|20|او یوه د هغه له نښو ځنې دا ده چې تاسو یې له خاورې پیدا کړئ، بیا ناڅاپه تاسو بشر وئ چې خورېدلئ
30|21|او د هغه له نښو ځنې دا دي چې تاسو لپاره یې ستاسو له نفسونو څخه جوړې پیدا کړې، د دې لپاره چې تاسو هغو ته (په مايله کېدو سره) سکون حاصل کړئ او هغه ستاسو په مینځ کې مینه او مهرباني پیدا کړه، بېشکه په دغو کې خامخا نښې دي د هغه قوم لپاره چې ښه فکر کوي
30|22|او د هغه له نښو ځنې د اسمانونو او ځمکې پیدا کول دي او ستاسو د ژبو او ستاسو د رنګونو اختلاف (بېل والی) دی، بېشکه په دغو کې خامخا نښې دي د عالمانو (پوهانو) لپاره
30|23|او د هغه له نښو نه ستاسو خوب دی، په شپه او ورځ کې او ستاسو لټول دي د هغه له فضله، بېشکه په دغو کې خامخا نښې دي د هغه قوم لپاره چې اوري
30|24|او د هغه له نښو ځنې (دا) دي چې هغه تاسو ته برېښنا د وېرې او طمعې لپاره ښیي او له بره نه اوبه نازلوي، بیا په دغو (اوبو) سره ځمکه راژوندۍ کوي، د هغې له مرګ نه وروسته۔، بېشکه په دغو کې خامخا نښې دي د هغه قوم لپاره چې له عقل نه کار اخلي
30|25|او د هغه له نښو څخه (دا) دي چې اسمان او ځمکه د هغه په حکم سره ولاړدي، بیا چې کله هغه تاسو راوبلي، یوځل بلل، له ځمکې نه، (نو) ناڅاپه به تاسو (ژوندي) راوځئ
30|26|او خاص د هغه لپاره دي هغه څوك چې په اسمانونو او ځمکه کې دي، (دغه) ټول د همده اطاعت کوونکي دي
30|27|او دی همغه ذات دی چې مخلوق اول ځلې پیدا کوي، بیا به دغه دوباره راژوندي کوي او دغه (بیا راژوندي کول) هغه (الله) ته ډېر اسان دي۔ او خاص هغه لره تر ټولو لوړشان (او صفت) دی په اسمانونو اوځمکه کې او هغه ښه غالب، ښه حکمت والا دی
30|28|هغه (الله) تاسو ته ستاسو له ځانونو نه یو مثال بیانوي (هغه دا چې) ایا تاسو لپاره ستاسو له مریانو څخه په هغه (مال) کې چې مونږ تاسو ته درکړی دی، څوك شریکان شته؟ نو چې تاسو (ټول) په هغه (مال) کې سره برابر یئ چې تاسو له دوی نه داسې وېرېږئ لکه ستاسو وېره کول له خپلو ځانونو (ازادو شریکانو) نه۔، همداسې مونږ ایتونه په تفصیل سره بیانوو، د هغه قوم لپاره چې له عقل نه کار اخلئ
30|29|بلکې هغو کسانو چې ظلم یې کړی دی، بې له علمه د خپلو خواهشاتو پیروي وکړه، نو هغه چا ته به څوك هدایت وکړي چې الله ګمراه کړی دی او د دوی لپاره هېڅ مدد کوونکي نشته
30|30|نو ته خپل مخ دین ته نبغ (او برابر) وساته، په داسې حال کې چې حق ته مایل اوسې، ـ (تاسو لازم ونیسئ) د الله هغه فطرت لره چې په هغه یې خلق پیدا کړي دي، د الله تخلیق لره هېڅ بدلون نشته همدغه سم (نبغ) دین دی، او لېکن د خلقو اکثریت نه پوهېږي
30|31|په داسې حال کې چې هغه ته رجوع کوونکي یئ او له هغه نه ووېرېږئ او لمونځ قایم کړئ او له مشرکانو څخه مه کېږئ
30|32|له هغو کسانو څخه چې خپل دین یې تار په تار کړی دی او ډلې ډلې (پارټۍ پارټۍ) شوي دي، هره یوه ډله په هغه څه سره چې له دوی سره دي؛ ډېره خوشحاله ده
30|33|او کله چې خلقو ته ضرر ورسېږي (نو) دوی خپل رب بولي، په داسې حال کې چې هغه ته رجوع کوونکي وي، بیا چې کله هغه (الله) له خپل جانبه په دوی رحمت وڅکوي، ناڅاپه په دوی کې یوه ډله له خپل رب سره شریکان نیسي
30|34|د دې لپاره چې دوی د هغه څه ناشکري وکړي چې مونږ دوی ته ورکړي دي، نوتاسو فایده واخلئ، پس ژر به تاسو پوه شئ
30|35|ایا مونږ په دوی باندې کوم د لیل نازل کړی دی، نو دغه (دلیل دوی ته) د هغه شي خبرې کوي چې دوی به د دغه (الله) سره شریکاوه

30|36|او کله چې مونږ په خلقو خپل رحمت وڅکوو (نو) دوی په هغه خوشحال شي او که دوی ته څه سختي ورسېږي د هغو عملونو په سبب چې د دوی لاسونو مخکې لېږلي دي (نو) ناڅاپه دوی نااميده شي
30|37|ايا دوی نه دي ليدلي چې بېشکه الله رزق فراخوي، چا ته چې وغواړي او تنګوي يې، بېشکه په دغه کې خامخا د هغه قوم لپاره نښې دي چې ايمان راوړي
30|38|نو ته رشته دار ته د هغه حق ورکړه او مسکين او مسافر ته، دغه د هغو کسانو لپاره ډېر غوره دي چې د الله مخ غواړي، اوهمدغه خلق پوره کامياب دي
30|39|او هغه څه چې تاسو يې ورکوئ، چې له سوده څخه وي، د دې لپاره چې د خلقو په مالونو کې زيات شي، نو د الله په نېز دغه نه زياتېږي او هغه څه چې تاسو يې ورکوئ چې له زکاته وي، په داسې حال کې چې تاسو د الله مخ غواړئ، نو همدغه کسان ډېر زياتوونکي دي
30|40|الله هغه ذات دی چې تاسو يې پيدا کړئ، بيا هغه تاسو ته روزي درکړه، بيا به هغه تاسو مړه کوي، بيا به تاسو ژوندي کوي، ايا ستاسو په شريکانو کې کوم يو شته چې په دغو (کارونو) کې څه شی کولی شي؟ هغه (الله) ته پاکي ده او هغه ډېر اوچت دی له دې نه چې دوی ورسره شريک نيسي
30|41|په وچه او لونده (بر او بحر) کې فساد خور شو، په سبب د هغو (عملونو) چې د خلقو لاسونو کړي دي، د دې لپاره چې هغه (الله) په دوی ځينې برخه (د سزا) د هغو عملونو وڅکوي چې دوی کړي دي، د دې لپاره چې دوی راواپس شي
30|42|ته (دوی ته) ووايه: تاسو په ځمکه کې وګرځئ، نو وګورئ چې د هغو کسانو انجام څنګه و چې له دوی نه مخکې وو، د هغوی اکثره مشرکان وو
30|43|نو ته خپل مخ ډېر نېغ (سم) دين ته برابر او قايم وساته له دې نه مخکې چې هغه ورځ راشي چې د الله له جانبه هغې ته بېرته ګرځېدل (ګرځول) نشته، په دغې ورځ کې به خلق تار په تار (بېل بېل) شي
30|44|هر څوك چې کافر شو، نو په همده باندې (عذاب د) کفر د ده دی. او چا چې نېك عمل وکړ، نو دوی خاص د خپلو ځانونو لپاره فرشونه غوړوي (او ځايونه تياروي)
30|45|د دې لپاره چې هغه (الله) هغو کسانو ته چې ايمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي؛ له خپله فضله بدله ورکړي، بېشکه هغه (الله) له کافرانو سره مينه نه کوي
30|46|او د هغه (الله) له نښو ځنې دا دي چې هغه هواګانې رالېږي، چې زېری ورکوونکې دي، او د دې لپاره چې په تاسو له خپل رحمته ځينې (مزې)! وڅکوي او د دې لپاره چې کشتۍ د هغه په حکم سره رواني شي، او د دې لپاره چې تاسو د هغه له فضله ولټوئ، او د دې لپاره چې تاسو شکر وباسئ
30|47|اويقيناً يقيناً مونږ له تا نه مخکې خپلو قومونو ته رسولان لېږلي وو، نوهغوی دوی ته په ښکاره معجزو سره راغلل، نو مونږه له هغو کسانو نه چې جرم (کفر) يې کړی و، انتقام (او بدل) واخيست او په مونږه باندې د مومنانو مدد کول حق دي
30|48|الله هغه ذات دی چې هواګانې لېږي، نو هغه ورېځې پورته کوي، نو هغه (الله) دغه په بره کې څنګه چې وغواړي خوروي او دغه (ورېځې) ټوټه ټوټه لاندې باندې وګرځوي، بيا ته باران وينې چې د هغې (ورېځې) له مينځ نه راوځي، نو کله چې دغه (باران) هغه چا ته ورسوي چې هغه يې په خپلو بنده ګانو کې اراده کړې وي، ناڅاپه دوی ښه خوشحالي کوي
30|49|او يقيناً دوی مخکې له دې چې په دوی دغه (باران) نازل کړی شي، له دې نه مخکې خامخا نا اميده وو
30|50|نو ته د الله د رحمت نښو (او اشارو) ته وګوره، الله ځمکه د هغې له مرګ (وچ والي) نه وروسته څنګه ژوندۍ کوي، بېشکه دغه (الله) خامخا مړو لره ژوندي کوونکی دی او هغه په هر شي باندې قادر دی
30|51|او قسم دی که مونږ (د دوی په فصلونو داسې ضرري) هوا را اولېږو، بيا دوی دغه (فصل) تك زېړ ووينې، (نو) خامخا دوی به له دې نه بعد شي چې کفر به کوي
30|52|نو بېشکه ته مړو ته نشې اورولی او نه ته کڼو ته بلنه اورولی شې، کله چې هغوی مخ واړوي، په داسې حال کې چې شا کوونکي وي
30|53|او ته ړندو ته د هغوی له ګمراهۍ نه هدايت کوونکی نه يې، ته نشې اورولی مګر هغه چا ته چې زمونږ په ايتونو ايمان راوړي، نو دوی مسلمانان دي
30|54|الله هغه ذات دی چې تاسو يې له ضعف نه پيدا کړئ، بيا يې له کمزورۍ نه بعد قوت پيدا کړ، بيا يې له قوت نه پس کمزوري او بوډاوالی (دوېښتو سپين والی) پيدا کړ، څه چې هغه وغواړي پيدا کوي، او همغه ښه عالم، ښه قدرت والا دی
30|55|او په هغې ورځ کې چې قيامت به قايم شي، مجرمان (کافران) به (په دې) قسم خوري چې دوی (په دنيا کې) له يو ساعت نه غير نه دي پاتې شوي، همدارنګې به دوی ګرځولی شول
30|56|او هغه کسان به چې هغوی ته علم او ايمان ورکړی شوی وو ووايي: يقيناً يقيناً تاسو د الله په کتاب کې د بعث (بيا راژوندي کولو) د ورځې پورې پاتې شوي يئ، نو دا د بعث، ورځ ده، او لېکن تاسو وئ چې نه پوهېدئ
30|57|نو په دغې ورځ به هغو کسانو ته چې ظلم (شرك) يې کړی دی، د هغوی عذر فايده نه رسوي او نه به له دوی نه د معذرت کولو (او توبه اېستلو) غوښتنه کېږي
30|58|او يقيناً يقيناً مونږه خلقو ته په دې قرآن کې هر قسمه مثال بيان کړی دی، او قسم دی که ته دوی ته کومه نښه (معجزه) راوړې (نو) هغه کسان به چې کافران شوي دي؛ خامخا ضرور وايي: تاسو نه يئ مګر باطل (او ناحق) ويونکي
30|59|همداسې الله د هغو کسانو په زړونو مهر لګوي چې نه پوهېږي
30|60|نو (ای نبي) ته صبر کوه، بېشکه د الله وعده حقه ده او تا دې له سره سپك نه کړي هغه کسان چې (په اخرت) يقين نه لري
31|1|الف، لام، ميم
31|2|دغه د حکمت لرونکي کتاب ايتونه دي
31|3|په داسې حال کې چې نېکي کوونکو لپاره هدايت او رحمت دی
31|4|هغه کسان چې لمونځ قايموي او زکات ادا کوي او په اخرت باندې هم دوی يقين کوي
31|5|دغه کسان په هدايت باندې دي د خپل رب له جانبه او همدغه کسان پوره کامياب دي
31|6|او په خلقو کې ځينې هغه څوك دي چې عبثې خبرې اخلي، د دې لپاره چې بې له علمه د الله له لارې نه (خلق) ګمراه کړي او دغه (لاره) مسخره جوړه کړي، دغه کسان چې دي، د دوی لپاره سپکوونکی عذاب دی
31|7|او کله چې ده ته زمونږ ايتونه ولوستل شي (نو) مخ وګرځوي، په داسې حال کې چې ډېر تکبر کوونکی وي، ګوياکې

ده دا له سره اورېدلې نه دي، ګویاکې د ده په دواړو غوږونو کې دروندوالی (کوڼوالی) دی، نو ته ده ته د ډېر دردوونکي
عذاب زېرى ورکړه
31|8| بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی اونېك عملونه یې کړي دي، د دوی لپاره د نعمتونو جنتونه دي
31|9| چې دوی به په هغو کې تل ترتله وي (دغه وعده کړې ده) وعده د الله حقه او همغه ښه غالب، ښه حکمت
والا دی
31|10| هغه، اسمانونه بې له ستنو پیدا کړي دي چې تاسو هغه وینئ او په ځمکه کې یې پاخه غرونه غورځولي (پیدا
کړي) دي چې دغه (ځمکه) تاسو ونه خوځوي. او په دغې (ځمکه) کې هر قسمه خوځنده (زنده سر) خواره کړي دي او
مونږ له بره نه اوبه نازلې کړې دي، بیا مونږ په دغې (ځمکه) کې هر قسمه ښې عمده (غلې، ګیاګانې) رازرغونې کړې
31|11| دغه د الله مخلوق دی، نو تاسو (ای مشرکانو!) ما ته وښیئ څه شی دی هغه چې دغو (بتانو) پیدا کړی دی،
چې غیر له هغه (الله) نه دي، بلکې ظالمان په ښکاره ګمراهۍ کې دي
31|12| او یقینًا یقینًا مونږ لقمان ته حکمت ورکړی و چې د الله شکر وباسه او هر چا چې شکر وکړ، نو بېشکه همدا خبره
ده چې هغه د ځان لپاره شکر کوي، او هر چا چې ناشکري وکړه، نو بېشکه الله ډېر بې پروا، ښه ستایل شوی دی
31|13| او (یاد کړه) هغه وخت چې لقمان خپل زوی ته وویل، په دې حال کې چې ده ته یې نصیحت کاوه: ای زما
خوږه زویه! له الله سره شریك مه نیسه، بېشکه شرك یقینًا ډېر لوی ظلم دی
31|14| اومونږ انسان ته د خپل مور او پلار (سره د نېکۍ کولو) په باره کې کلك حکم کړی دی، دی خپلې مور اوچت
کړی و، په داسې حال کې چې سخته کمزورې وه، له پاسه د بلې کمزورۍ نه او د ده بېلول (د تي نه) په دوه کلونو کې
وو، دا چې ته زما او د خپل مور او پلار شکر کوه، خاص ما ته بېرته راتله دي
31|15| او که دوی (دواړه) په تا ډېر کوشش وکړي د دې چې ته زما سره هغه شی شریك کړه، چې تا ته د هغه هېڅ
علم نشته، نو ته د دوی خبره مه منه، او په دنیا کې له دوی سره نېکه ملګرتیا کوه او ته د هغه چا د لارې پیروي کوه
چې ما ته رجوع کوي، بیا خاص ما ته ستاسو بېرته راتله دي، نو زه به تاسو په هغو کارونو خبر کړم چې تاسو به کول
31|16| ای زما خوږه زویه! بېشکه دغه (د بدۍ او نېکۍ خصلت) چې دی، که دغه د اوري د دانې په قدر وي، بیا دغه
په یو کاڼي کې وي، یا په اسمانونو کې وي، یا په ځمکه کې وي، الله به هغه راوړي، بېشکه الله ډېر باریك بین، ښه
خبردار دی
31|17| ای زما خوږه زویه! ته لمونځ قایموه او د نېکۍ حکم کوه او له بدۍ نه (ځان او خلق) منع کوه او صبر کوه په
هغه (تکلیف) چې تا ته رسېږي. بېشکه دغه (کارونه) له اهمو کارونو څخه دي
31|18| او له خلقو نه خپل مخ مه ګرځوه، او په ځمکه کې په تکبر سره مه ګرځه، بېشکه الله نه خوښوي هر کبرجن
(او) فخر کوونکی
31|19| او ته په خپل تګ کې میانه رو اوسه او خپل اواز څه ورو کړه، بېشکه چې په اوازونو کې تر ټولو بد (اواز)
خامخا د خره اواز دی
31|20| ایا تاسو نه دي کتلي چې بېشکه الله تاسو لپاره په کار اچولي دي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر
هغه څه چې په ځمکه کې دي او پر تاسو باندې یې خپل نعمتونه، چې ظاهري دي او باطني دي؛ پوره کړي دي او په
خلقو کې ځینې هغه دي چې د الله په باره کې جګړه کوي، بې له علمه او بې له هدایته او بې له روښانه کتابه
31|21| او کله چې دوی ته وویل شي چې تاسو د هغه (قرآن) پیروي وکړئ چې الله نازل کړی دی دوی وایي: (نه!)
بلکې مونږ د هغې (لارې) پیروي کوو چې په هغې باندې مونږ خپل پلرونه موندلي دي، ایا اګر که شیطان دوی د دوزخ
عذاب ته رابلل
31|22| او هغه څوك چې خپل مخ الله ته وسپاري، په دې حال کې چې نېکي کوونکی وي، نو یقینًا ده په ډېرې مضبوطې
کړۍ باندې منګولې ښخې کړې دي، او خاص الله ته د ټولو کارونو انجام دی
31|23| او هر څوك چې کافر شو، نو تا دې د هغه کافر کېدل غمګین نه کړي، خاص مونږ ته د دوی بېرته راتله دي، نو
مونږ به دوی خبر کړو په هغو کارونو چې دوی به کول، بېشکه الله ښه عالم دی په هغو خبرو چې په سینو کې دي
31|24| مونږ به دوی ته لږه شان نفع ورکړو، بیا به مونږ په زور سره دوی ډېر سخت عذاب ته راکاږو
31|25| او قسم دی که ته له دوی نه پوښتنه وکړې چې اسمانونه او ځمکه چا پیدا کړي دي (، نو) دوی به خامخا ضرور
وایي چې الله.، ته ووایه: ټول د کمال صفتونه خاص الله لره دي .بلکې د دوی زیاتره نه پوهېږي
31|26| خاص د الله لپاره دي هر هغه څه چې په اسمانونو او ځمکه کې دي.، بېشکه الله، همغه ډېر بې پروا، ښه ستایل
شوی دی
31|27| او که په ربښتیا سره هره هغه ونه چې په ځمکه کې ده، قلمونه شي، په داسې حال کې چې (سیاهي شي) دغه
(محیط) بحر، (بیا) د ده مدد نور اوه بحرونه وکړي (نو) د الله کلمات به خلاص نشي، بېشکه الله ښه غالب، ښه
حکمت والا دی
31|28| نه دي ستاسو پیدا کول او نه بیا ژوندي راپاڅول مګر لکه د یوه نفس، بېشکه الله ښه اورېدونکی، ښه لیدونکی دی
31|29| ایا تا نه دي لیدلي چې بېشکه الله شپه په ورځ کې ننباسي او ورځ په شپه کې ننباسي او هغه لمر او سپوږمۍ
مسخر کړي (په کار اچولي) دي، هر یو یې تر مقررې نېټې پورې روان دی او دا چې بېشکه هغه الله په هغو کارونو چې
تاسو یې کوئ؛ ښه خبردار دی
31|30| دغه په دې سبب چې بېشکه الله، هم دی حق دی، او دا چې بېشکه هغه (معبودان) چې دوی یې له هغه
(الله) نه غیر بولي، باطل دي او دا چې بېشکه الله، هم دی ډېر اوچت، ډېر لوی دی
31|31| ایا تا نه دي لیدلي چې بېشکه کشتۍ په سمندر کې د الله په نعمت سره تګ کوي، د دې لپاره چې تاسو ته له
خپلو نښو ځنې وښیي، بېشکه په دغو کې خامخا نښې دي د هر ډېر صبر کوونکي، ډېر شکر کوونکي لپاره
31|32| او کله چې دوی لره د وربځو په شان موج را لاندې (پټ) کړي (نو) دوی الله بولي، په داسې حال کې چې
دین خاص الله ته خالص کوونکي وي، نو کله چې هغه دوی ته وچې ته نجات ورکړي، بیا نو په دوی کې ځینې په نېغه
لاره ولاړ وي.، او زمونږ له ایتونو (دلیلونو) نه انکار نه کوي مګر هر هغه چې ډېر عهد ماتوونکی، ډېر ناشکره دي
31|33| ای خلقو! تاسو د خپل رب تقوی غوره کړئ او له هغې ورځې نه ووېرېږئ چې هېڅ پلار به د خپل اولاد په کار
نشي راتلی او نه کوم اولاد شته چې هغه له خپل پلار نه څه شی (عذاب) دفع کوونکی دی.، بېشکه د الله وعده حقه
ده، نو دنیایي ژوند دې تاسو له سره غره (دوکه) نه کړي اوتاسو دې د الله په باره کې لوی غره کوونکی (شیطان) له
سره غره نه کړي
31|34| بېشکه الله چې دی، خاص له هغه سره د قیامت علم دی او هغه باران نازلوي او هغه (په یقیني طریقه، بې له
وسایلو) پوهېږي په هر هغه څه چې په رحمونو کې دي او هېڅ یونفس نه پوهېږي چې هغه به سبا ته څه کار کوي او هېڅ

یو نفس نه پوهېږي چې په کومه ځمکه (سیمه) کې به مري، بېشکه الله ښه عالم، ښه خبردار دی
32|1|الف، لام، میم
32|2|د دغه کتاب نازلول، چې په ده کې هېڅ شك نشته، د رب العالمین له جانبه دي
32|3|ایا دوی وایي چې ده (محمدﷺ) دا له خپله ځانه جوړکړی دی، بلکې همدغه ستا د رب له جانبه حق (بلکې) دی، د دې لپاره چې ته هغه قوم ووېروې چې دوی ته له تا نه مخکې هېڅ وېروونکی نه دی راغلی، د دې لپاره چې دوی سمه لاره ومومي
32|4|الله هغه ذات دی چې اسمانونه او ځمکه او هر هغه څه چې د دې دواړو په مینځ کې دي، په شپږو ورځو کې پیدا کړي دي، بیا یې په عرش باندې استوا وکړه۔ ستاسو لپاره له هغه نه غیر نه هېڅ کارساز شته او نه شفاعت کوونکی، ایا نو تاسو پند نه اخلئ!
32|5|هغه د کار تدبیر کوي له اسمان نه ځمکې ته (د قیامت د ورځې پورې)، بیا به ده ته دغه (کار) په هغې ورځ کې خېژي چې د هغې مقدار زر کاله دی، له هغو (کلونو) نه چې تاسو یې شمېرئ
32|6|دغه (الله) د پټو او ښکاره و عالم دی، چې ښه غالب، بې حده مهربان دی
32|7|هغه (الله) چې ښایسته کړی یې دی هر شی چې ده هغه پیدا کړی دی، او د انسان تخلیق یې له خټې نه شروع کړی دی
32|8|بیا یې د هغه نسل د ضعیفو حقیرو اوبو له خلاصې نه پیدا کړ
32|9|بیا یې هغه برابر کړاو په هغه کې یې له خپله روحه ځنې پو کړل او د هغه لپاره یې غوږونه او سترګې او زړونه پیدا کړل (خو) تاسو ډېر لږ شکر وباسئ
32|10|او دوی وایي: ایا کله چې مونږ په ځمکه کې ورك (او خاورې) شو، ایا مونږ به خامخا په رښتیا سره په نوي تخلیق کې یو۔! بلکې دوی د خپل رب له ملاقات نه انکار کوونکي دي
32|11|ته (دوی ته) ووایه: ستاسو روحونه هغه د مرګ مَلَك قبض کوي چې په تاسو مقرر کړی شوی دی، بیا به تاسو خپل رب ته بېرته ورګرځولی شئ
32|12|او که ته ووینې کله چې مجرمان د خپل رب په وړاندې سرکوزي وي (د خپلو سرونو ټیټوونکي وي او وایي به) ای زمونږه ربه! مونږ ولیده او مونږ واورېده، نو ته مونږ بېرته بوځه، چې مونږ نېك عمل وکړو، بېشکه مونږ (اوس) یقین کوونکي یو
32|13|او که مونږ غوښتلی (نو) مونږ به خامخا هر نفس ته د هغه هدایت ورکړی و او لېکن زما له جانبه دغه خبره ثابته (او لازمه) شوې ده چې زه به جهنّم خامخا ضرور له پېریانو او انسانانو، ټولو نه ډکوم
32|14|نو تاسو (دا عذاب) وڅکئ په سبب د دې چې تاسو د خپلې دغې ورځې ملاقات هېر کړی و، بېشکه مونږ (هم) تاسو هېر کړئ، نو تاسو (اوس) دغه دایمي عذاب وڅکئ، په سبب د هغو عملونو چې تاسو به کول
32|15|بېشکه زمونږ په ایتونو خو یواځې هغه کسان ایمان راوړي چې کله دوی ته په دغو (ایتونو) سره پند ورکړی شي، نو پرېوځي، په داسې حال کې چې سجده کوونکي وي او د خپل رب د ستاینې سره تسبیح وایي او دوی تکبر نه کوي
32|16|د دوی ډډې له خپلو خوب ځایونو نه لرې کېږي، دوی خپل رب بولي په وېرې او طمعې سره او له هغه (مال) نه، چې مونږ دوی ته ورکړی دی؛ څه لګوي
32|17|نو هېڅ یو نفس ته معلوم نه دي هغه څه چې د دوی لپاره پټکړی شوي دي، د سترګو له یخوالي نه، لپاره د بدلې د هغو عملونو چې دوی به کول
32|18|ایا هغه څوك چې مومن وي، د هغه چا په شان دی چې فاسق وي؟ دوی سره نه برابرېږي
32|19|هر چې هغه کسان دي چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، نو د دوی لپاره د استوګنې باغونه دي، د مېلمستیا په طریقه، په سبب د هغو عملونو چې دوی به کول
32|20|او پاتې شو هغه کسان چې فاسقان شوي دي، نو د دوی استوګنه اور دی، هر کله چې دوی اراده وکړي چې له دغه (اور) نه ووځي (نو) بېرته به په هغه کې واپس کړی شي او دوی ته به وویل شي چې تاسو د اور هغه عذاب وڅکئ چې تاسو به د ده تکذیب کاوه
32|21|او مونږ به خامخا هرومرو په دوی د نژدې (لږ) عذاب نه وڅکوو، له ډېر لوی عذاب نه مخکې، د دې لپاره چې دوی (له کفر نه اسلام ته) راوګرځي
32|22|او څوك دی لوی ظالم له هغه چا نه چې هغه ته د خپل رب په ایتونو سره پند ورکړی شي، بیا هغه له دغو (ایتونو) نه مخ وګرځوي، بېشکه مونږ له مجرمانو نه انتقام اخیستونکي یو
32|23|او یقینًا یقینًا مونږ موسٰی ته کتاب ورکړی و، نو ته د هغه (موسٰی) له ملاقات نه مه په شك کې اوسه او مونږ هغه د بني اسرائیلو لپاره هدایت ګرځولی و
32|24|او مونږ په دوی کې ځینې امامان ګرځولي وو چې زمونږ په حکم سره به یې (خلقو ته) لار ښودنه کوله کله چې دوی صبر وکړ، او دوی زمونږ په ایتونو یقین کاوه
32|25|بېشکه همدغه ستا رب به د قیامت په ورځ د دوی په مینځ کې فیصله کوي، په هغو خبرو کې چې دوی به په هغو کې اختلاف کاوه
32|26|ایا دوی ته ښکاره شوې نه ده چې مونږ له دوی نه مخکې څومره ډېرې پېړۍ هلاکې کړې دي، چې دوی د هغو په (وړانو) استوګنو کې (تل) تېرېږي، بېشکه په دغو کې خامخا نښې دي، ایا نو دوی نه اوري!
32|27|او ایا دوی نه دي لیدلي چې بېشکه مونږ وچې (ګیاه ختمې شوې) ځمکې ته اوبه لېږو، نو په دغو (اوبو) سره هغه فصل راوباسو چې له هغه نه د دوی څاروي او د دوی نفسونه خوراك کوي، ایا نو دوی نه ویني
32|28|او دوی وایي: دغه فیصله به کله وي، که تاسو رښتیني یئ؟
32|29|ته (دوی ته) ووایه: د فیصلې په ورځ به کافران شویو کسانو ته د هغوی ایمان راوړل فایده ورنکړي او نه به دوی ته مهلت ورکولی شي
32|30|نو ته له دوی نه مخ واړوه او انتظار کوه، بېشکه دوی (هم) انتظار کوونکي دي
33|1|ای نبي! ته له الله نه ووېرېږه او د کافرانو او منافقانو خبره مه منه۔ بېشکه چې الله له ازله ښه عالم، ښه حکمت والا دی
33|2|او ته د هغه (حکم) پیروي کوه چې تا ته د خپل رب له جانبه وحي کولی شي، بېشکه الله په هغو کارونو چې تاسو یې کوئ (ای خلقو!) ښه خبردار دی
33|3|او ته په الله توکل وکړه او الله ښه کافي دی کار جوړوونکی
33|4|الله د هېڅ یو سړي لپاره د هغه په دننه کې دوه زړونه نه دي پیدا کړي او هغه (الله) ستاسو هغه ښځې چې

تاسو له هغو نه ظهار کوئ ستاسو میندې نه دي ګرځولي او هغه (الله) ستاسو په زامنو بلل شوي ستاسو (واقعي) زامن
نه دي ګرځولي، دغه (درې خبرې) ستاسو (بېکاره) خبرې دي، په خپلو خولو سره، او الله حق وايي او هغه نېغه لار
ښيي
33|5| تاسو دغه (په زامنو بلل شوي) د هغوی پلرونو ته منسوب کړئ۔ دغه (کار) د الله په نېز د انصاف والا دی، نو
که تاسو د هغوی پلرونه نه پېژنئ، نو دوی ستاسو وروڼه دي په دین کې او ستاسو دوستان دي، او په تاسو هېڅ ګناه نشته
په هغه شي کې چې تاسو په کې خطا شئ۔ او لېکن (ګناه شته د) هغه (کار) چې ستاسو زړونه د هغه قصد (اراده)
وکړي او الله له ازله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
33|6| نبي (محمدﷺ) په مومنانو باندې د دوی له ځانونو نه زیات حقدار دی۔ او د ده ښځې د دوی میندې دي او د
خپلوۍ خاوندان (رشته داران) د الله په کتاب کې د دوی ځینې په ځینو نورو باندې له مومنانو او مهاجرینو نه زیات حق
لرونکي دي، مګر دا چې تاسو له خپلو دوستانو سره څه نېکي وکړئ۔، دغه په کتاب کې لیکل شوي دي
33|7|او کله چې مونږ له نبیانو نه د دوی پخه وعده واخیسته او له تا نه او له نوح او ابراهیم او موسٰی او د مریمې له
زوی عیسٰی نه، او مونږ له دوی نه ډېره پخه مضبوطه وعده واخیسته
33|8| د دې لپاره چې هغه (الله) له صادقانو نه د هغوی د صدق (رښتیاوو) په باره کې تپوس وکړي او هغه د کافرانو
لپاره ډېر دردوونکی عذاب تیار کړی دی
33|9| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو د الله هغه نعمت رایاد کړئ چې پر تاسو شوی دی، کله چې په
تاسو لښکرې راغلې، نو مونږ پر هغوی باندې باد او داسې لښکرې راخوشې کړې چې تاسو نه لیدلې او الله هغو کارونو لره
چې تاسو یې کوئ ښه لیدونکی دی
33|10| کله چې دوی په تاسو راغلل، ستاسو له بره اړخ نه او ستاسو نه له لاندې اړخ نه او کله چې سترګې کږې او
زړونه چنغړکو ته ورسېدل او تاسو په الله ګمانونه کول، قسم قسم ګمانونه
33|11|په دغه ځای (او وخت) کې مومنان وازمایلی شول او وخوځولی شول، ډېر سخت خوځول
33|12|او (یاد کړه) هغه وخت چې منافقانو او هغو کسانو چې د هغوی په زړونو کې مرض و، وویل: مونږ سره الله او د
هغه رسول وعده نه ده کړې مګر د دوکې (وعده)
33|13| او کله چې په دوی کې یوې ډلې وویل: ای د یثرب (مدینې) اوسېدونکو! تاسو لپاره (د استوګنې) هېڅ ځای
نشته، نو بېرته وګرځئ او په دوی کې یوه ډله له نبي نه د بېرته تللو اجازت غواړي، دوی وايي: بېشکه زمونږ کورونه تش
پراته دي، حال دا چې هغه تش نه دي پراته، دوی اراده نه لري مګر د تېښتې
33|14|او که په دوی (دغه لښکرې) په دې (مدینه) کې راننه ایستی شي د دې له (ټولو) اړخونو نه، بیا
له دوی نه د فتنې (د شرك او له مسلمانانو سره د جنګ) غوښتنه وکړی شي (، نو) دوی به خامخا دغه
(کار) وکړي او دوی به په دې کې څنډ ونه کړي مګر ډېر لږ
33|15| او یقینًا یقینًا دوی له دې نه مخکې له الله سره عهد کړی و، چې دوی به شاګانې وانه ړوي او د الله عهد دی
چې (د ده باره کې) پوښتنه کېږي
33|16| ته (دوی ته) ووایه: تاسو ته به تېښته له سره نفع در ونه رسوي که تاسو له مرګ، یا قتل نه وتښتئ او په
دغه وخت کې به تاسو ته فایده درنه کړی شي مګر ډېره لږه
33|17| ته (دوی ته) ووایه: څوك دی هغه ذات چې تاسو به له الله نه بچ کړي که هغه (الله) تاسو ته د تکلیف
رسولو اراده وکړي، یا هغه په تاسو د مهربانۍ کولو اراده وکړي؟ او دوی به د خپل ځان لپاره له الله نه غیر نه هېڅ کارساز
ومومي او نه مدد ګار
33|18| یقینًا الله ته په تاسو کې (له جهاد نه) منع کوونکي معلوم دي او خپلو وروڼو ته دا ویونکي چې
مونږ ته راشئ! او دوی جنګ ته نه راځي مګر ډېر لږ
33|19| په داسې حال کې چې پر تاسو باندې بخل کوونکي دي، نو کله چې وېره راشي (، نو) ته به دوی وینې چې تا
ته به ګوري، په داسې حال کې چې د دوی سترګې به (داسې) چورلي، لکه هغه کس چې په هغه د مرګ په وجه بې
هوشي راوستلی شوې وي، نو کله چې وېره لاړه شي (نو) دوی تاسو ته ضرر دررسوي په خپلو تېرو ژبو سره، په داسې
حال کې چې د خیر (مالِ غنیمت) ډېر حریصان وي، دغو کسانو ایمان نه دی راوړی، نو الله د دوی عملونه برباد کړل او
دغه (کار) الله ته ډېر اسان دی
33|20| دوی په لښکرو ګمان کوي چې دوی نه دي تللي، او که دغه لښکرې (بیا) راشي (نو) دوی
خوښوي چې کاشکې په رښتیا دوی باندېسیان وی په اعرابو (صحرايي خلقو) کې، چې ستاسو د خبرونو په
باره کې یې پوښتنې کولی، او که دوی په تاسو کې وی نو دوی به جنګ نه و کړی مګر ډېر لږ
33|21| یقینًا یقینًا تاسو لپاره په (کار د) رسول الله کې ډېره ښه اقتدا ده، د هغه چا لپاره چې د الله او د وروستنۍ
ورځې امېد لري او الله ډېر زیات یادوي
33|22| او کله چې مومنانو ډلې ولیدې، ویې ویل: دا هغه دي چې مونږ سره یې الله او د هغه رسول وعده کړې وه، او
الله او د هغه رسول رښتیا ویلي وو، اودوی ته دغو زیات نه کړمګر ایمان او (د الله حکمونو ته) تسلیمېدل
33|23| په مومنانو کې ځینې داسې سړي دي چې هغه خبره یې رښتیا کړله چې په هغې یې له الله سره عهد کړی و
نو ځینې په دوی کې هغه دي چې پوره یې کړخپل نذر (عهد) او ځینې په دوی کې هغه دي چې انتظار کوي او دوی
(په خپله خبره کې) تبدیلي نه ده کړې، هېڅ تبدیلي
33|24| د دې لپاره چې الله رښتینو ته د هغوی د رښتیاوو په سبب بدله ورکړي او منافقانو ته عذاب ورکړي که یې
وغواړي، یا په دوی رجوع وکړي، بېشکه چې الله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
33|25|او الله کافران سره له خپلې غصې نه بېرته وشړل، په داسې حال کې چې هېڅ خیر یې ونه موند۔ او الله مومنان
له جنګ‌نه وساتل۔او الله ډېر زورور، ښه غالب دی
33|26| او هغه (الله) هغه کسان چې د دوی مرسته یې کړې وه، چې له اهل کتابو څني وو، له خپلو قلاګانو نه راکوز
کړل۔ او د دوی په زړونو کې یې وېره وغورځوله، (نو) یوه ډله تاسو وژله او بله ډله تاسو بندي کوله
33|27| او هغه، تاسو وارثان کړئ د هغوی د ځمکو او د هغوی د کورونو او د هغوی د مالونو او د هغې ځمکې چې تاسو
هغه نه وه پایمال کړې، او الله په هر شي باندې له ازله ښه قادر دی
33|28|ای نبي! ته خپلو ښځو ته ووایه! که تاسو يئ چې دنیایي ژوند او د ده زینت غواړئ، نو راشئ چې زه تاسو ته
څه فایده دروړسوم او تاسو خوشې (ازادې) کړم، ډېر ښه ازادول
33|29| اوکه تاسو يئ چې الله او د هغه رسول او د اخرت کور (جنت) غواړئ، نو بېشکه الله د نېکي کوونکو ښځو
لپاره، چې تاسو يئ، ډېر لوی اجر تیار کړی دی

ای د نبي ښځو! په تاسو کې چې هر چا ښکاره بدکاري وکړه (نو) هغې ته به عذاب یو په دوه، دوچند کړی |33|30
شي او دغه (کار) الله ته ډېر اسان دی
او په تاسو کې چې څوك د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړي او نېك عمل وکړي (، نو) مونږ به هغې ته د |33|31
هغې اجر دوه ځله ورکړو او مونږ د هغې لپاره ډېر د عزت رزق تیار کړی دی
ای د نبي ښځو! تاسو په (ډلو د) ښځو کې د هېڅ یوې (ډلې) په شان نه یئ که تاسو پرهېزګاري وکړئ۔، نو |33|32
تاسو په وینا کې نرمي مه کوئ، (ګنې) نو هغه کس به په طمع کې پرېوځي چې د هغه په زړه کې (د نفاق، یا بدکارۍ)
مرض وي او تاسو هغه خبره کوئ چې مناسبه وي
او تاسو په خپلو کورونو کې قرار ونیسئ او تاسو د ړومبني جاهلیت د زینت ښکاره کولو په شان زینت مه ښکاره کوئ۔|33|33
او تاسو لمونځ قایموئ او زکات ادا کوئ او د الله او د هغه د رسول اطاعت کوئ۔، بېشکه همدا خبره ده چې الله غواړي
چې له تاسو نه، ای اهل بیتو! ګناه لرې کړي او تاسو پاك کړي، پاکول
او تاسو یادوئ هغه د الله ایتونه او حکمت چې ستاسو په کورونو کې لوستل کېږي، بېشکه الله دی، ډېر باریك بین،|33|34
ښه خبردار
بېشکه مسلمانان او مسلماناني او مومنان او مومناني، او اطاعت کوونکي او اطاعت کوونکې او صادقان (رښتیني) او|33|35
صادقاني او صبر کوونکي او صبر کوونکې اوعاجزي کوونکي او عاجزي کوونکې او خیرات کوونکي او خیرات کوونکې او روژه
نیونکي او روژه نیوونکې او د خپلو شرم ځایونو حفاظت کوونکي او حفاظت کوونکې او الله لره ډېر یادوونکي او یادوونکې، الله
د دوی لپاره مغفرت او ډېر لوی اجر تیار کړی دی
او نه دي روا د هېڅ مومن لپاره او نه د مومنې لپاره، کله چې الله او د هغه رسول د یو کار فیصله وکړي دا چې|33|36
د دوی لپاره دې په خپل کار کې اختیار وي او څوك چې د الله او د هغه د رسول نافرماني کوي، نو یقینًا دغه (کس)
ګمراه شو، ښکاره ګمراه کېدل
او (یاد کړه ای نبي!) کله چې تا هغه کس ته چې الله په هغه انعام کړی و او تا (هم) په هغه (په ازادولو |33|37
سره) انعام کړی و؛ ویل: ته خپله ښځه له ځان سره وساته او له الله نه ووېرېږه او تا هغه خبره په خپل زړه کې پټوله
چې الله د هغې ښکاره کوونکی و او ته له خلقو نه وېرېدلې او الله زیات حق دار دی چې ته له هغه نه ووېرېږې، نوکله
چې زید له هغې نه غرض (حاجت) پوره کړ (نو) مونږ هغه تا ته په نکاح کړه، د دې لپاره چې په مومنانو باندې د خپلو
په زامنو بلل شویو، په ښځو کې څه سختي نه وي، کله چې دغه (په زامنو بلل شوي) له دغو (ښځو) نه حاجت پوره
کړي او دی د الله کار ادا کړی شوی
په نبي باندې هېڅ قدر حرج (او سختي) نشته په هغه کار (د نکاح) کې چې الله د ده لپاره مقرر کړی و، د |33|38
الله (مقرر کړې) طریقه ده په هغو (نبیانو) کې چې له ده نه مخکې تېر شوي دي او دی د الله امر قطعي ټاکل شوې
فیصله
هغه (نبیان) چې د الله پېغامونه رسوي او له هغه نه وېرېږي او له الله نه غیر له هیچا نه نه وېرېږي او الله |33|39
ښه کافي دی حساب کوونکی
محمد (ﷺ) ستاسو په سړیو کې د هیچا پلار نه دی او لېکن د الله رسول دی او د نبیانو (د لړۍ) ختموونکی |33|40
دی او الله په هر شي ښه عالم دی
ای هغو کسانو چې ایمان يې راوړی دی! تاسو الله یادوئ، ډېر زیات یادول|33|41
او تاسو د هغه پاکي بیانوئ د ورځې په اوله برخه او اخري برخه کې|33|42
دی همغه ذات دی چې په تاسو ''صلاة'' (شفقت) رالېږي او د هغه ملایك (هم)، د دې لپاره چې هغه تاسو|33|43
له تیارو نه رڼا ته راوباسي، هغه په مومنانو ډېر رحم کوونکی دی
دوی ته پېشکشي به، په هغې ورځ کې چې دوی به له هغه (الله) سره ملاقات کوي، سلام (د الله له جانبه)|33|44
وي، او هغه د دوی لپاره ډېر د عزت اجر تیار کړی دی
ای نبي! بېشکه مونږ ته ګواه، او زېری ورکوونکی، او وېروونکی لېږلی یې|33|45
او الله ته د هغه په حکم سره، بلونکی او رڼا کوونکې ډیوه مولېږلی یې|33|46
او ته مومنانو ته زېری ورکړه په دې سره چې بېشکه د دوی لپاره د الله له جانبه ډېر لوی فضل دی|33|47
او ته د کافرانو او منافقانو خبره مه منه او د دوی ضرر پرېږده او په الله توکل وکړه او الله ښه کافي دی کارساز|33|48
ای هغو کسانو چې ایمان يې راوړی دی! کله چې تاسو له مومنو ښځو سره نکاح وکړئ، بیا دوی طلاقې کړئ، |33|49
مخکې له دې چې تاسو هغو ته لاس وروړئ، نو تاسو لپاره په دوی باندې هېڅ عدت نشته، چې تاسو به هغه شمېرئ،
نوتاسو دوی ته څه فایده ورکړئ او دوی خوشې کړئ، ډېر ښه خوشې کول
ای نبي! بېشکه مونږ تا لپاره ستا هغه ښځې حلالې کړې دي چې تا (هغو ته) خپل مهرونه ورکړي دي او هغه |33|50
ښځې (هم) چې ته يې مالك شوی يې له هغو (وینځو) نه چې الله تا ته (له کفارو نه) راګرځولي دي او (مونږ حلالې
کړې دي) ستا د تره لوڼه او ستا د عمو (پلرنۍ تروریانو) لوڼه او ستا د ماما لوڼه او ستا د خاله ګانو (مورنۍ تروریانو)
لوڼه، هغه چې له تا سره يې هجرت کړی دی، او (هغه) مومنه ښځه (هم)، که چېرې هغه خپل ځان نبي ته وبخښي،
که نبي اراده وکړي چې دغه په نکاح واخلي، په داسې حال کې چې (دغه ښځه) له مومنانو نه غیر یواځې تا ته خاص
(جایزه) ده، یقینًا مونږ ته هغه (حکم) معلوم دی چې مونږ په دوی باندې د خپلو ښځو او خپلو وینځو په باره کې فرض
کړی دی، د دې لپاره چې په تا هېڅ حرج (او سختي) نه وي او الله له ازله ډېر بخښونکی، بې حده مهربان دی
ته چې په دغو (ښځو) کې کومه غواړې ېېرته (وروسته) کوې يې اوکومه چې غواړې ځان ته يې رانژدې کوې او|33|51
هغه چې ته يې بیا غواړې له هغو نه چې تالرې کړې وي، نوپه تا هېڅ ګناه نشته دغه (حکم) ډېر نژدې دی چې د دوی
سترګې به یخې شي او نه به غمجنې کېږي او دوی ټولې به په هغه راضي کېږي چې ته يې دوی ته ورکوې او الله په
هغو خبرو پوهېږي چې ستاسو په زړونو کې دي۔ او الله دی ښه عالم، ښه تحمل والا
د دغو (نهو ښځو) نه پس تا ته (نورې) ښځې حلالې نه دي او نه دا (حلال دي) چې ته د دوی په بدل |33|52
کې نورې ښځې واخلې (راولې) اګر که د هغوی حسن تا په تعجب کې اچوي، مګر (خو روا دي درته) هغه وینځې چې
ته يې مالك شې۔ او الله دی په هر شي باندې ښه نګران
ای هغو کسانو چې ایمان يې راوړی دی! تاسو د نبي کورونو ته مه ننوځئ مګر دا چې تاسو ته طعام (خوړولو) |33|53
ته اجازت درکړی شي، په داسې حال کې چې د هغه (طعام) پخلي ته انتظار کوونکي نه یئ او لېکن کله چې تاسو وبلل
شئ، نو ننوځئ، بیا چې کله طعام وخورئ، نو خوراه شئ۔ او نه دا چې په خبرو سره زړه خوشالوونکي یئ: بېشکه دغه
(کار) داسې دی چې نبي ته تکلیف رسوي، نوهغه له تاسو نه حیا کوي او الله د حقې خبرې (له ویلو) نه حیا نه کوي۔
او کله چې تاسو له دغو (پاکو بیبیانو) نه څه سامان غواړئ، نو له دوی نه يې په داسې حال کې غواړئ، چې تاسو له

پردې نه د باندې يئ.، دا (کار) ډېر پاك ساتونکی دی ستاسو زړونو لره او د هغوی زړونو لره۔ او تاسو ته روا نه دي چې
تاسو د الله رسول ته تکليف ورسوئ او نه دا چې تاسو د هغه له ښځو سره له هغه نه پس نکاح وکړئ، هيڅکله۔، بېشکه
دغه (کار) د الله په نېز ډېر لوی (جرم) دی
33|54| که چېرې تاسو کوم شی ځرګند کړئ، يا هغه پټکړئ، نو بېشکه الله په هر شي باندې ښه عالم دی
33|55| په دغو (ښځو) هېڅ ګناه نشته په (مخامخ کېدو او راتلو د) خپلو پلرونو کې او نه په خپلو زامنو کې او نه په
خپلو ورونړو کې او نه په خپلو وربرونو کې او نه په خپلو خورينو کې او نه په خپلو ښځو کې او نه (ګناه شته) په
(مخامخ کېدو او راتلو د) هغو (وينځو مريانو) کې چې د دغو (ښځو) ښي لاسونه يې مالکان شوي دي۔ او (ای
ښځو!) تاسو له الله نه ووېرېږئ، بېشکه الله په هر شي باندې ښه ګواه دی
33|56| بېشکه الله او د هغه ملايك په نبي درود وايي.، ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو په دغه (نبي)
باندې درود وايئ او سلام وايئ، سلام ويل
33|57| بېشکه هغه کسان چې الله او د هغه رسول ته ايذا (او تکليف) رسوي، الله په دوی لعنت کړی دی په دنيا او
اخرت (دواړو) کې او د دوی لپاره يې سپکوونکی عذاب تيار کړی دی
33|58| او هغه کسان چې مومنو سړيو او مومنو ښځو ته په ناکړي کار (او ناکرده ګناه) تکليف رسوي، نويقينًا دوی په
خپل ځان غټدروغ او ښکاره ګناه باروي
33|59| ای نبي! ته خپلو ښځو او خپلو لوڼو او د مومنانو ښځو ته ووايه چې په خپلو ځانونو دې له خپلو ځادرو څنې
راخواره (او راځوړند) کاندي، دغه (د بدن پټول) ډېر نژدې دي دې ته چې دوی به وپېژندل شي (چې پرده دارې دي) نو
دوی ته به تکليف نه رسولی شي او الله دی ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی
33|60| قسم دی که دغه منافقان او هغه کسان چې د هغوی په زړونو کې (د بدکارۍ) مرض دی او په مدينه کې بدې
(تشويشناکې) اوازې ګډوونکي، منع نشي (نو) مونږ به خامخا ضرور تا په دوی مسلط کړو، بيا به دوی په دې کې له تا سره
هَم جواره (په ګاونډکې) پاتې نشي مګر ډېر لږ (وخت)
33|61| په داسې حال کې چې رټلي ترټل شوي به وي، هر چېرې چې وموندل شي (نو) وبه نيول شي او وبه وژلی شي
ډېر بد وژل کېدل
33|62| دغه لاره د الله (اېښودل شوې) ده د هغو (منافقو) کسانو په باره کې چې له دوی نه مخکې تېر شوي دي او
ته به د الله لارې لره هېڅ تبديلي ونه مومې
33|63| خلق له تا نه د قيامت په باره کې تپوس کوي، ته (دوی ته) ووايه چې بېشکه د هغه (قيامت) علم (ای نبي)
يواځې الله سره دی، او ته څه شي پوه کړی يې؟ کېدی شي چې قيامت ډېر نژدې وي
33|64| بېشکه الله په کافرانو لعنت کړی دی او د دوی لپاره يې سخت لمبې وهونکی اور تيار کړی دی
33|65| په داسې حال کې چې په ده کې به همېشه وي، تل ترتله، دوی به نه کوم دوست (کارسازی) مومي او نه مددګار
33|66| په هغې ورځ کې چې د دوی مخونه به په اور کې اړولی راړولی شي.، دوی به وايي: ای کاشکې مونږ! د الله
اطاعت کړی وی او د رسول اطاعت مو کړی وی
33|67| او دوی به وايي: ای زمونږه ربه! بېشکه مونږ د خپلو مشرانو او د خپلو غټانو اطاعت کړی و، نو دوی زمونږ نه
حقه لار ورکه کړه
33|68| ای زمونږ ربه! ته دوی ته له عذابه دوه چنده ورکړه او ته په دوی لعنت وکړه، ډېر لوی لعنت کول
33|69| ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو د هغو کسانو په شان مه کېږئ چې موسٰی ته يې تکليف رسولی و،
نو الله هغه (موسٰی) پاك (او بري) کړد هغه (الزام او دروغو) نه چې دوی ويل او هغه د الله په نېز ډېر مخور و
33|70| ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو له الله نه ووېرېږئ او خبره کوئ ډېره سمه (درسته) خبره
33|71| هغه به تاسو ته ستاسو عملونه درست (او صالح) کړي او تاسو ته به ستاسو ګناهونه وبخښي۔ او هر څوك چې د
الله او د هغه د رسول اطاعت وکړي، نو يقينًا دغه کامياب شو، ډېر لوی کاميابېدل
33|72| بېشکه مونږ اسمانونو او ځمکې او غرونو ته امانت وړاندې کړ، نو دوی د ده له پورته کولو نه انکار وکړاو له ده
ووېرېدل او انسان دغه (امانت) پورته کړ، بېشکه دغه (انسان) دی، ډېر ظالم، ډېر نادان
33|73| د دې لپاره چې الله منافقانو سړيو او منافقو ښځو او مشرکانو سړيو او مشرکو ښځو ته (دغه وړاندې کول وو)
عذاب ورکړي۔ او چې الله په مومنانو سړيو اومومنو ښځو باندې په رحمت سره رجوع وکړي او الله له ازله ډېر بخښونکی،
بې حده مهربان دی
34|1| ټول د کمال صفتونه يواځې هغه الله لره دي چې خاص د هغه لپاره دي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او
هر هغه څه چې په ځمکه کې دي۔ او خاص همده ته دي ټولې ستاينې په اخرت کې۔ او همدغه (الله) ښه حکمت والا،
ښه خبردار دی
34|2| هغه پوهېږي په هر هغه څه چې په ځمکه کې ننوځي او په هر هغه څه چې له دې نه راوځي او په په هر هغه
څه چې له اسمان نه راکوزېږي او په هر هغه څه چې په ده کې پورته خېژي۔ او همدغه (الله) بې حده مهربان، ډېر
بخښونکی دی
34|3| او کافران شويو کسانو وويل چې مونږ ته به قيامت رانشي۔ ته (دوی ته) ووايه: ولې نه! زما دې په خپل رب
قسم وي چې خامخا لازمًا به هغه (قيامت) تاسو ته راشي۔ (هغه رب) چې د غيبو عالم دی.، له هغه نه نه پټېږي په
اندازه د يوې ذرې په اسمانونو کې او نه په ځمکه کې او نه د دغې (ذرې) نه وړوکی (شی) او نه (ترې) غټ۔ مګر
(دغه هر څه) په ښکاره کتاب کې دي
34|4| د دې لپاره چې هغه (الله) بدله ورکړي هغو کسانو ته چې ايمان يې راوړی دی اونېك عملونه يې کړي دي، دغه
کسان (چې دي) د دوی لپاره مغفرت او ډېر د عزت رزق دی
34|5| او هغه کسان چې زمونږ په ايتونو کې (د باطلولو) کوشش کوي، په دې حال کې چې (په خپل ګمان الله لره)
عاجزه کوونکي وي.، دغه کسان (چې دي) د دوی لپاره له بد عذاب نه ډېره دردونکې سزا ده
34|6| او هغه کسان چې هغوی ته علم ورکړی شوی دی، (دوی) هغه (قرآن) چې تا ته د خپل رب له جانبه نازل کړی
شوی، همدغه حق ويني او دغه (قرآن) د ډېر غالب، ښه ستايل شوي (الله) لارې ته ښودنه کوي
34|7| او کافران شويو کسانو وويل: ايا مونږ تاسو ته داسې سړی وښيو چې تاسو ته خبر درکوي چې کله تاسو ذرې ذرې
کړی شئ، پوره ذره ذره کېدل، (نو) بېشکه تاسو به خامخا په نوي تخليق کې يئ (له نوي سره به پيدا کولی شئ)
34|8| ايا ده له ځانه په الله دروغ تړلي دي، يا په ده پورې لېونتوب دی۔ (داسې نه ده ای مشرکانو!) بلکې هغه کسان
چې په اخرت ايمان نه لري په عذاب او ډېرې لرې ګمراهۍ کې دي
34|9| ايا دوی نه دې کتلي هغه څه ته چې د دوی په مخ کې دي او هغه څه ته چې له دوی نه وروسته دي۔ له اسمانه

او ځمکې نه۔، که چېرې مونږ وغواړو (نو) دوی به په ځمکه کې ورډوب کړو، یا به په دوی له اسمانه ټوټې راوغورځوو۔
بېشکه په دغو (کارونو) کې خامخا لویه نښه ده د هر رجوع کوونکې بنده لپاره
34|10| او یقینًا یقینًا مونږ داود ته له خپله جانبه لوی فضیلت ورکړی و۔، ای غرونو! او مرغانو له ده سره تسبیح
راوګرځوئ۔ او مونږ د ده لپاره اوسپنه پسته کړې وه
34|11| چې ته پوره ارتې زغرې جوړوه او د (کړیو) په اوبدلو (بوڼلو) کې اندازه کوه ۔او تاسو نېك عمل کوئ، بېشکه زه
هغه کارونو لره چې تاسو يې کوئ؛ ښه لیدونکی یم
34|12| او د سلیمان لپاره مو هوا (مسخر کړې وه) چې د هغې د ورځې د اولې حصې مزل یوه میاشت (لاره) وه او د
هغې د ورځې د اخري حصې مزل (هم) یوه میاشت (لاره) وه او د ده لپاره مونږ د ویلې کړی شوې تانبې چینه وبهوله او
(مسخر کړي مو وو) له پېریانو نه هغه څوك چې د ده په مخ کې به يې د ده د رب په حکم سره کار کاوه۔ (ورته ویل
شوي وو چې) په دوی کې چې هر چا زمونږ له حکم نه سرکشي وکړه (، نو) مونږ به په هغه د لمبې وهونکي اور د
عذاب نه وڅکوو
34|13| دوی (پېریانو) به د ده لپاره هغه څه جوړول چې ده به غوښتل، یعنې اوچتې قلاګانې، او تمثالونه او لګنونه، لکه
تالابونه او په نغریو کلك پراته دېګونه۔، ای آل داوده! تاسو (نېك) عمل کوئ د شکر لپاره۔ او زما په بنده ګانو کې شکر
کوونکي ډېر لږ دي
34|14| نو کله چې مونږ په ده د مرګ حکم وکړ، نو دوی (پېریان هیچا) خبر نه کړل مګر د ځمکې چینجو چې د ده
امسا يې خوړله، نو کله چې هغه (سلیمان په ځمکه) ولوېده (نو) پېریانو ته معلومه شوه چې بېشکه که دوی په غیبو
پوهېدلی (نو) په دغه سپکوونکي عذاب کې به نه و پاتې شوي
34|15| یقینًا یقینًا د سبا (خلقو) لپاره په خپلې استوګنې کې یوه لویه نښه وه (هغه دا چې د دوی) ښي او چپ اړخ
ته دوه باغونه دي۔، تاسو د خپل رب له رزقه خورئ او د هغه شکر وباسئ ـ (دا ښار) پاکیزه ښار دی او (ستاسو) رب
دی ډېر بخښونکی
34|16| بیا دوی مخ واړلو (د نبیانو له دعوت نه) نو مونږ په دوی د بند زورور سېلاب راخلاص کړاو د دوی د دوه
باغونو په ځای مو دوی ته دوه داسې باغونه په بدل کې ورکړل چې دواړه خاوندان د بې خونده مېوو او غزانو او څه لږ
شی د بېرو وو
34|17| دغه، مونږ دوی ته سزا ورکړه، په سبب د دوی د کفر کولو۔ او مونږ جزا نه ورکوو مګر سخت ناشکري ته
34|18| او مونږه د دوی په مینځ کې او د هغو کلیو په مینځ کې چې مونږ په هغو کې برکت اچولی و۔ ښکاره (لارې ته
نژدې) کلي جوړکړل او د دغو (کلیو) په مینځ کې مونږ تګ راتګ‌په اندازه کړی و۔، تاسو ګرځئ په دغو (کلیو) کې، په
شپو او ورځو، په داسې حال کې چې په امان به یئ
34|19| نو دوی وویل: ای زمونږ ربه! ته زمونږ د منزلونو په مینځ کې لرې والی پیدا کړه۔ او دوی په خپلو ځانونو ظلم
وکړ، نو مونږه دوی قصې (افسانې) وګرځول او مونږ دوی تار په تار کړل، پوره تار په تار کول، بېشکه په دغو کې خامخا
نښې دي دهر ډېر صبر کوونکي، ډېر شکر کوونکي لپاره
34|20| او یقینًا یقینًا ابلیس د دوی په باره کې خپل خیال رښتیا ومونده، نو دوی ټولو د هغه پیروي وکړه، مګر یوې ډلې،
چې هغه مومنان دي
34|21| او د دغه (شیطان) لپاره په دغو (اهل سباوو) باندې هېڅ تسلط (او غلبه) نه وه مګر د دې لپاره چې مونږ
معلوم (او بېل) کړو هغه څوك چې په اخرت ایمان لري له هغه چا نه چې هغه د دغه (اخرت) په باره کې په شك
کې دی او ستا رب د هر شي ښه نګران دی
34|22| ته (دې مشرکانو ته) ووایه: تاسو هغه (معبودان) وبولئ چې تاسو (هغه) له الله نه غیر (معبودان) ګڼلي دي،
دوی د یوې ذرې اندازه اختیار (او مِلك) نه لري په اسمانونو کې او نه په ځمکه کې او د دوی لپاره په دغو دواړو کې
هېڅ برخه (شرکت) نشته، او نشته دغه (الله) ته له دوی نه هېڅ مددګار
34|23| او د هغه (الله) په نیز شفاعت نفع نه رسوي مګر د هغه چا لپاره چې هغه (الله) د هغه لپاره اجازت ورکړي۔
تر هغه پورې چې کله د دوی د زړونو نه وېره (هیبت) لرې کړی شي (نو) دوی وایي: ستاسو رب څه وفرمایل؟ هغوی
به وو‌ایي چې حق (يې وفرمایه) او هم دی ډېر اوچت، ډېر لوی دی
34|24| ته (دوی ته) ووایه چې تاسو ته له اسمانونو او‌ځمکې نه څوك رزق درکوي؟ ته ووایه چې ''الله'' (!ای نبي)
او بېشکه مونږ، یا تاسو خامخا په هدایت باندې یو، یا په ښکاره ګمراهۍ کې یو
34|25| ته (دوی ته) ووایه: له تاسو نه د هغو جرمونو په باره کې تپوس نه کېږي چې مونږ کړي دي او زمونږ نه
پوښتنه نه کېږي د هغو عملونو په باره کې چې تاسو يې کوئ
34|26| ته ووایه: زمونږ رب به زمونږ په مینځ کې جمع وکړي، بیا به زمونږ په مینځ کې په حقه سره فیصله وکړي او هم
دی ښه فیصله کوونکی، ښه عالم دی
34|27| ته (دوی ته) ووایه: تاسو ما ته هغه (معبودان) راوښیئ چې تاسو له هغه (الله) سره پیوست کړي دي، چې
شریکان دي۔ (کله هم داسې نشي کېدی) بلکې همدغه الله ښه غالب، ښه حکمت والا دی
34|28| او ته نه يې لېږلی مونږ مګر د ټولو خلقو (انسانانو) لپاره زېری ورکوونکی او وېرووونکی او لېکن اکثره خلق نه
پوهېږي
34|29| او دوی وایي: دغه وعده به کله وي که تاسو رښتیني یئ؟
34|30| ته (دوی ته) ووایه: تاسو لپاره د داسې ورځې وعده ده چې تاسو به له هغې نه نه یوه ګړۍ وروسته کېږي او نه
به تاسو ړومبی کېږئ
34|31| او کافران شویو کسانو وویل: مونږ به له سره په دې قرآن ایمان رانه وړو او نه په هغو کتابونو چې له ده نه
مخکې دي۔ او که ته ووینې کله چې ظالمان د خپل رب په وړاندې ودرول شوي وي، په داسې حال کې چې د دوی ځینې
به ځینو نورو ته خبره اړوي (داسې) چې (په دنیا کې) ښه ضعیف کړی شوي کسان به هغو کسانو ته وایي چې تکبر به
يې کاوه: که تاسو (مونږ لره د ایمان نه منع کوونکي) نه وی (، نو) یقینًا مونږ به مومنان وو
34|32| هغه کسان به وایي چې تکبر يې کړی و، هغو کسانو ته چې ښه کمزور کړی شوي وو۔: ایا مونږه تاسو د هدایت
نه بند کړي وئ، وروسته له دې چې کله هغه تاسو ته راغی! (داسې نه ده) بلکې تاسو (پخپله) مجرمان وئ
34|33| او کمزور کړی شوي کسان به هغو کسانو ته وایي چې تکبر به يې کاوه: (داسې نه وه) بلکې (دا ستاسو) د
شپې او ورځې مکر (او فریب) و، کله چې به تاسو مونږ ته حکم کاوه چې مونږ په الله سره کافران شو او د هغه لپاره
مونږ شریکان پیدا کړو او دوی (ټول) به پښېماني پټه کړي۔ کله چې دوی عذاب ووینې او مونږ به ځنځیرونه د کافران
شویو کسانو په غاړو (څټونو) کې واچوو، ـدوی ته بدله نه ورکول کېږي مګر د هغو عملونو چې دوی به کول

34|34| او مونږ نه و لېږلی په کوم ښار کې هېڅ یو وېروونکی مګر هغه متکبره مړو (مالدارو) خلقو به ویل: بېشکه مونږ په هغه څه چې تاسو په هغه سره رالېږل شوي یئ، کافران یو
34|35| او دوی به ویل: مونږ د مال او اولاد په لحاظ ډېر زیات یو او مونږ به په عذاب کولی نشو
34|36| ته (دوی ته) ووایه: بېشکه زما رب رزق فراخوي چا ته چې وغواړي او تنګوي یې او لېکن د خلقو اکثریت نه پوهېږي
34|37| او نه دي ستاسو مالونه او نه اولاد هغه شی چې هغه تاسو مونږ ته رانږدې کړي، ښه رانږدې کول۔ مګر هغه څوك چې ایمان یې راوړ او نېك عمل یې وکړ، نو دغه کسان دي چې د دوی لپاره دوه چنده بدله ده، په سبب د هغو عملونو چې دوی کړي دي او دوی به (د جنت) په بالاخانو کې په امن وي
34|38| او هغه کسان چې زمونږ په ایتونو کې کوشش کوي، چې (په خپل خیال مونږ ه لره) عاجزه کوونکي وي۔، دغه کسان په عذاب کې حاضر کړی شوي دي
34|39| ته (دوی ته) ووایه: بېشکه زما رب رزق فراخوي چا ته چې وغواړي په خپلو بنده ګانو کې او د هغه لپاره یې تنګوي او تاسو چې څه شی هم لګوئ، نو هغه د دغه (څیز) عوض درکوي۔ او هغه تر ټولو غوره رزق ورکوونکی دی
34|40| او (یاد کړئ) هغه ورځ چې هغه (الله) به دوی ټول راجمع کړي، بیا به ملایکو ته ووایي: ایا دغو کسانو به خاص ستاسو عبادت کاوه؟
34|41| هغوی (ملایك) به ووایي: تا لره پاکي ده، ته له دوی نه غیر زمونږ مولٰی (او کارساز) یې۔ بلکې دوی به د پېریانو عبادت کاوه، د دوی اکثره پر هغوی ایمان راوړونکي وو
34|42| نو نن ورځ ستاسو ځینې د ځینو نورو لپاره نه د هېڅ نفعې اختیار لري او نه د ضرر۔ اومونږ به هغو کسانو ته چې ظلم (شرك) یې کړی دی، ووایو: تاسو د هغه اور عذاب وڅکئ چې تاسو به د هغه تکذیب کاوه
34|43| او کله چې دوی ته زمونږ ایتونه تلاوت کولی شي، چې ښه واضح دي (نو) دوی وایي: نه دی دا مګر یو داسې سړی دی چې غواړي چې تاسو د هغو (معبودانو له عبادت) نه منع کړي چې ستاسو پلرونو به یې عبادت کاوه۔ او دوی وایي: دا (قرآن) نه دی مګر خالص دروغ دي چې له ځانه جوړکړی شوي دي او کافران شوي خلق د حق (قرآن) په باره کې وایي کله چې دوی ته راغی: نه دی دا مګر ښکاره جادو
34|44| حال دا چې مونږ دوی ته هېڅ کتابونه نه دي ورکړي چې دوی یې لولي او نه له تا نه مخکې مونږ دوی ته هېڅ وېروونکی لېږلی دی
34|45| او هغو کسانو تکذیب کړی و، چې له دوی نه مخکې وو، حال دا چې دوی (د مکې کافران) نه دي رسېدلي لسمې برخې ته د هغه (قوت او قدرت) چې ما هغوی (مخکینو کافرانو) ته ورکړی و، نو هغوی زمونږ د رسولانو تکذیب وکړ، بیا نو زما انکار څنګه و
34|46| ته (دوی ته) وایه: بېشکه زه تاسو ته یواځې دیوې خبرې وعظ کوم، دا چې تاسو خاص الله ته ودرېږئ، دوه دوه او یو یو، بیا ښه فکر وکړئ چې ستاسو په ملګري کې هېڅ لېونتوب نشته۔، نه دی دا مګر تاسو لره وېروونکی، د ډېر سخت عذاب نه مخکې
34|47| ته (دوی ته) ووایه: هغه چې ما له تاسو نه څه اجرت غوښتی وي، نو هغه دې تاسو لپاره وي، زما اجر نشته مګر په الله باندې دی او هغه په هر شي باندې ښه ګواه (او ښه خبردار) دی
34|48| ته ووایه: بېشکه زما رب حق رالېږي۔ (هغه) د پټو خبرو ښه عالم دی
34|49| ته ووایه: حق راغی او باطل نه اول ځلې پیدا کول کولی شي او نه دوباره ژوندي کول کولی شي
34|50| ته (دوی ته) ووایه: که چېرې زه ګمراه شم، نو یقینًا یواځې د خپل ځان په ضرر ګمراه کېږم او که ما هدایت ومونده، نو په سبب د هغه کلام چې زما رب یې ما ته وحي کوي، بېشکه هغه ښه اورېدونکی، ډېر نږدې دی
34|51| او که ته ووینې کله چې دوی ووېرېږي، نو هېڅ خلاصی به نه وي او دوی به له ډېر نږدې ځایه ونیول شي
34|52| او دوی به ووایي: مونږ په دغه (الله) ایمان راوړی دی، او د دوی لپاره به د ډېر لرې ځای نه نیول له کومه وي!
34|53| حال دا چې یقینًا دوی په ده سره له دې نه مخکې کافران شوي وو او دوی به بې له لیدلو ویشتل کول، له ډېر لرې ځایه
34|54| او پرده به واچول شي د دوی په مینځ کې او په مینځ د هغه شي کې چې دوی یې غواړي (او ارمان یې کوي) لکه چې د دوی له ملګرو (هم جنسو) سره (دا کار) کړی شوی و له دوی نه مخکې، بېشکه دوی په اضطراب اچوونکي شك کې وو
35|1| ټولې ستاینې خاص د الله لپاره دي چې د اسمانونو او ځمکې پیدا کوونکی دی، ملایکو لره رسولان ګرځوونکی دی، (داسې ملایك) چې د وزرو والا دي، دوه دوه او درې درې او څلور څلور، هغه په تخلیق کې زیاتوي چې څه وغواړي، بېشکه الله په هر شي باندې ښه قادر دی
35|2| هر هغه شی چې الله یې د خلقو لپاره له رحمته پرانیزي، نو د هغه (رحمت) هیڅوك بندوونکی نشته۔ او هر شی چې هغه یې بند کړي، نو د هغه راخلاصوونکی نشته د هغه (الله) نه بعد۔، همغه ښه غالب، ښه حکمت والا دی
35|3| ای خلقو! تاسو د الله هغه نعمتونه یاد کړئ چې په تاسو شوي دي۔، ایا له الله نه غیر (بل) خالق شته، چې تاسو ته له اسمان او ځمکې نه رزق درکوي؟ نشته هېڅ حق معبود مګر هم دی دی، نو کوم اړخ ته تاسو ګرځولی کېږئ
35|4| او که چېري دوی ستا تکذیب وکړي، نو یقینًا له تا نه د مخکینو رسولانو هم تکذیب شوی دی، او خاص الله ته ټول کارونه بېرته ګرځولی شي
35|5| ای خلقو! بېشکه د الله وعده حقه ده، نو تاسو دې دنیایي ژوند له سره غره (دوکه) نه کړي او تاسو دې ډېر غره (دوکه) کوونکی د الله په باره کې له سره غره نه کړي
35|6| بېشکه شیطان هم ستاسو دښمن دی، نو تاسو هغه دښمن وګڼئ، یقینًا همدا خبره ده چې هغه خپله ډله رابلي، د دې لپاره چې دوی له دوزخیانو ځنې شي
35|7| هغه کسان چې کافران شوي دي، د دوی لپاره ډېر سخت عذاب دی او هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، د دوی لپاره مغفرت او ډېر لوی اجر دی
35|8| ایا نو هغه کس چې هغه ته خپل بد عمل ښایسته کړی شي، پس هغه، دغه (بد عمل) ښه ویني۔، (ګڼي) نو بېشکه الله ګمراه کوي چا له چې وغواړي او هدایت ورکوي چا له چې وغواړي، نو ستا نفس دې په (ګمراهۍ د) دوی د افسوس له وجې نه نه هلاکېږي۔، بېشکه چې الله ښه عالم دی په هغو کارونو چې دوی یې کوي
35|9| او الله هغه ذات دی چې بادونه رالېږي، پس هغه (بادونه) وربځې راپورته کوي، بیا مونږ هغه (وربځ) مړښار ته بوځو، بیا په هغې سره ځمکه راژوندۍ کړو، د هغې له مرګ نه پس، ـ همداسې به وي بیا ژوندي پورته کول

35|10|هر هغه څوك چې هغه عزت غواړي، نو خاص الله ته دی ټول عزت، همدغه (الله) ته پاکیزه خبرې پورته خېژي او نېك عمل دغه (کلمات) پورته کوي او هغه کسان چې ناکاره (بد) مکرونه جوړوي، د دوی لپاره ډېر سخت عذاب دی او د دغو کسانو مکر، هم هغه باطل (او هلاك) دی
35|11|او الله تاسو له خاورې نه پیدا کړي یئ، بیا یې له نطفې نه، بیا یې تاسو جوړې جوړې (ښځه او خاوند) وګرځولئ۔ او نه حامله کېږي هېڅ یوه ښځه او نه زېږوي (بچي لره) مګر د هغه (الله) په علم سره او د هېڅ عمر اوږد کړی شوي عمر نه اوږدول کېږي او نه د هغه له عمر نه کمی کولی شي مګر (دا هر څه) په کتاب کې (ثابت) دي، بېشکه دغه (د عمر لنډول او اوږدول) الله ته ډېر اسان دي
35|12|او هغه دواړه بحرونه (سیندونه) سره نه برابرېږي۔ دا یو خوږ دی، ډېر خوږ، (تنده ماتوونکی) دی، د ده اوبه په اسانۍ سره تېرېدونکې دي او دا (بل) تریو (او) سخت تریخ دی، او تاسو له هر یو څخه تازه غوښې خورئ اوتاسو هغه زیوارت راوباسئ چې تاسو یې اغوندئ او ته په دغه (سمندر) کې کشتۍ وینې، په داسې حال کې چې (اوبو لره) څیرونکې روانې وي، د دې لپاره چې تاسو د هغه (الله) له فضله ولټوئ او د دې لپاره چې تاسو شکر وباسئ
35|13|دغه (الله) شپه په ورځ کې ننباسي او ورځ په شپه کې ننباسي او هغه په کار اچولي دي لمر اوسپوږمۍ، هر یو تر مقررې نېټې پورې روان دی، دغه الله ستاسو رب دی، خاص د ده لپاره بادشاهي ده۔ او هغه (معبودان) چې تاسو یې له دغه (الله) نه غیر بولئ، دوی د کجورې د زړي د پردې هم مالکان نه دي
35|14|که تاسو دوی وبولئ، دوی ستاسو بلنه نه اوري او که چېرې وایې وري، نو دوی ستاسو بلنه قبلولی نه شي او د قیامت په ورځ به دوی ستاسو په شریك جوړولو منکر شي او تا ته (بل څوك) خبر نشي درکولی د ښه خبرداره (الله) په شان
35|15|ای خلقو! هم تاسو الله ته محتاجان یئ۔، او الله، هم دی ښه بې پروا، ښه ستایل شوی دی
35|16|که هغه اراده وکړي (نو) تاسو به ختم کړي او نور نوی مخلوق به راولي
35|17|او دغه الله ته هېڅ ګران (او مشکل نه دي
35|18|او هېڅ پورته کوونکی د بل د ګناه بار نه پورته کوي او که درونده باری خپل بار ته (بل څوك) راوبولي (، نو) له هغه نه به هېڅ شی وانه خستی شي اګر که د خپلوۍ والا هم وي۔، بېشکه همدا خبره ده چې ته یواځې هغه کسان وېروې چې له خپل رب نه په غیبو سره خشیت (او وېره) کوي او لمونځ قایموي۔ او هغه څوك چې پاکي حاصلوي، نو همدا خبره ده چې هغه د ځان (د فایدې) لپاره پاکي حاصلوي اوخاص الله ته بېرته ورتله دي
35|19|او ړوند اولیدونکی (بینا) سره برابرېدی نشي
35|20|(او نه هم تیارې او رڼا
35|21|او نه هم سېوری او ګرم باد (یا تېز لمر)
35|22|او نه هم ژوندي او مړي۔، بېشکه الله اوروي هغه چا ته چې یې وغواړي او ته نشې اورولی هغه چا ته چې په قبرونو کې دي
35|23|نه یې ته مګر وېروونکی
35|24|بېشکه مونږ ته په حق (دین) سره لېږلی یې چې زېری ورکوونکی او وېروونکی یې او نه و هېڅ یو امت مګر په هغه کې یو وېروونکی تېر شوی دی
35|25|او که چېرې دوی تا دروغجن وبولي، نو یقینًا (خپل انبیاء) دروغجن بللي وو هغو کسانو چې له دوی نه مخکې وو، دوی ته د دوی رسولان په ښکاره دلیلونو سره، او په صحیفو سره او په روښانه رڼا کوونکي کتاب سره راغلي وو
35|26|بیا ما هغه کسان ونیول چې کافران شول، نو زما انکار څرنګه و؟
35|27|ایا تا نه دي لیدلي چې بېشکه الله له بره نه اوبه نازلې کړې دي، بیا مونږ په دغو سره داسې مېوې راوېستلې دي چې د هغو رنګونه مختلف دي۔ او په غرونو کې ځینې سپینې او سرې لارې دي، چې د دغو (لارو) رنګونه سره مختلف دي او (ځینې په دوی کې) ډېرې تکې تورې دي
35|28|او له خلقو او زنده سرو او څارویو څخه (داسې قسم دی چې) د دغو رنګونه سره مختلف دي هم داسې، بېشکه هم دا خبره ده چې له الله نه د هغه په بنده ګانو کې یواځې عالمان وېرېږي۔، بېشکه الله ښه غالب، ډېر بخښونکی دی
35|29|بېشکه هغه کسان چې د الله کتاب لولي او لمونځ قایموي او انفاق کوي له هغه (مال) نه چې دوی ته مونږ ورکړی دی، په پټه او په ښکاره۔، دوی د داسې تجارت امید لري چې له سره به هلاك نشي
35|30|د دې لپاره چې (الله) دوی ته د دوی اجرونه پوره ورکړي او دوی ته له خپله فضله زیات ورکړي، بېشکه چې دغه (الله) ډېر بخښونکی، ښه قدردان دی
35|31|او هغه څه چې مونږ تا ته له کتابه وحي کړي دي هم دغه حق دي، په داسې حال کې چې تصدیق کوونکی دی د هغو (کتابونو) چې له ده نه مخکې وو، بېشکه الله په خپلو بنده ګانو باندې خامخا ښه خبردار، ښه لیدونکی دی
35|32|بیا مونږ د دغه کتاب (قرآن) وارثان کړل هغه کسان چې مونږ په خپلو بنده ګانو کې غوره (او انتخاب) کړي وو، بیا په دوی کې ځینې په خپل ځان ظلم کوونکي دي او ځینې په دوی کې مینځ لاري دي او ځینې په دوی کې نېکیو ته ړومبی کېدونکي دي، د الله په حکم سره، یقینًا همدغه ډېر لوی فضل دی
35|33|د تل استوګنې جنتونه دي، دوی به په دغو ته ننوځي، دوی به په دغو (جنتونو) کې د سرو زرو په بنګړو سره او په ملغلرو سره زیور دار (اراسته) کولی شي او د دوی جامې به په دغو (جنتونو) کې وریښم وي
35|34|او دوی به وواېي: ټول د کمال صفتونه خاص هغه الله لره دي چې زمونږ نه یې غم (خفګان) ختم کړ، بېشکه زمونږ رب خامخا ډېر بخښونکی، بې حده قدردان دی
35|35|هغه (الله) چې مونږ ته یې له خپله فضله د اوسېدنې کور ته راوستو، چې مونږ ته په دغو کې نه څه تکلیف رارسېږي او نه مونږ ته په دغو کې ستوماني رارسېږي
35|36|او هغه کسان چې کافران شوي دي، د دوی لپاره د جهنّم اور دی، په دوی به نه (د بل مرګ) فیصله کېږي، پس چې دوی مړه شي او نه به له دوی نه د دغه (جهنّم) له عذاب نه کمی کولی شي، همداسې مونږ هر ډېر ناشکره (بې ایمانه) ته بدله ورکوو
35|37|او دوی به په دغه (دوزخ) کې چغې سورې وهي، (وایي به:) ای زمونږه ربه! ته مونږ راوباسه، مونږ به نېك عمل وکړو غیر له هغه عمل نه چې مونږ به کاوه۔، او ایا مونږ تاسو ته دومره عمر نه و درکړی چې په هغه کې پند اخلي هر هغه څوك چې پند اخیستل غواړي، او تاسو ته وېروونکی هم راغلی و۔، نو تاسو (اوس عذاب) وڅکئ، پس د ظالمانو لپاره هېڅ مدد کوونکی نشته
35|38|بېشکه چې الله د اسمانونو او ځمکې د غیبو عالم دی۔، بېشکه هغه د سینو په خبرو ښه پوهېدونکی دی
35|39|دغه (الله) همغه ذات دی چې تاسو یې په ځمکه کې (د تېرو خلقو) خلیفګان جوړکړئ، نو هغه څوك چې کافر

شو، نو خاص په همده باندې د ده (د) کفر (ضرر) دی۔ او کافرانو ته د دوی کفر د خپل رب په نیز نه ورزیاتوي مګر
غضب، او کافرانو ته د دوی کفر نه وزریاتوي مګر تاوان
ته (دوی ته) ووایه: ایا تاسو خپل شریکان لیدلي دي هغه چې تاسو یې له الله نه غیر بلئ، تاسو (!ای نبي) 35|40|
ما ته وښیئ چې دوی له ځمکې څخه څه پیدا کړي دي۔ یا د دوی لپاره په اسمانونو کې څه شراکت (او برخه) شته؟ یا
مونږ دوی ته څه کتاب ورکړی دی، نو دوی له هغه نه په پاخه دلیل باندې (ولاړ) دي؟ ـ بلکې ظالمان (چې دي) د دوی
ځینې د ځینو نورو سره وعده نه کوي مګر د دوکې
بېشکه چې الله اسمانونه او ځمکه ساتي او (نیسي یې) چې زایل نشي او قسم د ی که دواړه په زوال شي 35|41|
(نو) له هغه (الله) نه غیر به یې هیڅوك ونه ساتلی شي) (ونه نیولی) شي۔ بېشکه هغه (الله) دی، ښه تحمل والا،
ډېر بخښونکی
او دوی په الله قسمونه وخوړل، خپل پاخه قسمونه، خامخا که دوی ته کوم وېروونکی راغی (نو) دوی په خامخا 35|42|
ضرور په امتونو کې له هر یو نه ډېر هدایت موندونکي وي، نوکله چې دوی ته وېروونکی راغی، نو دوی ته یې زیاته نه کړه
مګر تېښته
په ځمکه کې د لویي کولو لپاره او د ډېر بد مکر کولو لپاره، او ډېر بد مکر یواځې په خپل اهل (مکر کوونکي) 35|43|
چاپېره کېږي۔، نو دوی انتظار نه کوي مګر د ړومبنو خلقو د طریقې، نو ته به د الله طریقې لره له سره هېڅ تبدیلي ونه
مومې او ته به د الله طریقې لره له سره څه ګرځول ونه مومې
ایا دوی په ځمکه کې نه دي ګرځېدلي، پس چې ووینې چې د هغو کسانو انجام څنګه و چې له دوی نه مخکې 35|44|
وو، او هغوی له دوی نه په قوت کې زیات سخت و۔ او الله کله هم داسې نه دی چې هغه لره دې عاجزه کړي هېڅ کوم
شی په اسمانونوکې او په ځمکه کې، بېشکه هغه (الله) له ازله ښه پوه، ښه قادر دی
او که چېرې الله خلق نیولي وی په سبب د هغو (بدو عملونو) چې دوی کړي دي، نو د دې (ځمکې) په شا به 35|45|
یې هېڅ زنده سر (خوځنده) نه و پرېښی او لېکن دوی تر ټاکل شوې نېټې پورې وروسته کوي، نو کله چې د دوی نېټه
راشي، نو بېشکه الله خپلو بنده ګانو لره ښه لیدونکی دی
یا، سین 36|1|
قسم دی په قرآن، چې ډېر د حکمت والا دی 36|2|
بېشکه ته، یقینًا له رسولانو ځنې یې 36|3|
په نېغه لاړ یې 36|4|
د ډېر غالب، بې حده مهربان نازلول دي (دغه قرآن) 36|5|
د دې لپاره چې ته هغه قوم ووېروې چې د دوی پلرونه نه دي وېرول شوي، نو (ځکه) دوی غافلان دي 36|6|
یقینًا یقینًا د دوی په زیاترو باندې (د عذاب) خبره ثابته شوې ده، نو (په دې وجه) دوی ایمان نه راوړي 36|7|
بېشکه مونږ د دوی په غاړو (څټونو) کې طوقونه اچولي دي، نو دغه (طوقونه) # تر زنو پورې دي، نو (په دې 36|8|
سره) دوی جګسري کړی شوي دي
او مونږ د دوی په مخه کې یو دېوال کړی دی او یو دېوال د دوی شا ته۔، پس مونږ دوی پټکړي دي، لهذا دوی 36|9|
هېڅ ویني
او دوی ته یو شان ده که ته دوی ووېروې، یا ته دوی ونه وېروې، دوی ایمان نه راوړي 36|10|
بېشکه همدا خبره ده چې ته یواځې هغه څوك وېروې چې د ذکر (قرآن) پیروي کوي او له رحمٰن نه په نالیدلو 36|11|
وېرېږي، نو ته دغه کس ته د مغفرت او د ډېر عزت والا اجر زېری ورکړه
بېشکه مونږ، همدا مونږ مړي ژوندي کوو او مونږ هغه څه لیکو چې دوی یې مخکې لېږلي او د دوی پاتې نښې 36|12|
(هم) او هر شی، مونږ هغه په ښکاره اصل (لوح محفوظ) کې درج کړی دی
او ته دوی ته د دغه کلي اوسېدونکي مثال وګرځوه، کله چې دوی ته رسولان راغلل 36|13|
کله چې مونږ دوی ته دوه پیغمبران ولېږل، نو دوی هغو دواړو ته دروغجن وویل، نو مونږ (دغه) په دریم سره 36|14|
مضبوط کړل، نو دغو (رسولانو) وویل: بېشکه مونږ تاسو ته رسولان (رالېږل شوي) یو
دوی وویل، تاسو نه یئ مګر زمونږ په شان انسانان۔ او رحمٰن هېڅ شی هم نه دی نازل کړی، نه یئ تاسو مګر 36|15|
دروغ وایئ
دغو (رسولانو) وویل: زمونږ رب پوهېږي، بېشکه مونږ تاسو ته یقینًا (پیغمبران) راستول شوي یو 36|16|
او زمونږ په ذمه نشته مګر ښکاره پیغام رسونه 36|17|
دغو خلقو وویل: بېشکه مونږ په تاسو سره بدفالي نیولې ده، قسم دی که تاسو منع نشوئ (، نو) مونږ به خامخا 36|18|
ضرور تاسو سنګسار کړو او زمونږ له جانبه به تاسو ته خامخا ضرور دردوونکی عذاب درورسېږي
دغو (پیغمبرانو) وویل: ستاسو بدفالي له هم تاسو سره ده، ایا نو که تاسو ته پند درکړی شي (نو تاسو دغه ته 36|19|
بدفالي وایئ؟) بلکې تاسو له حده تېرېدونکی قوم یئ
او د ښار تر ټولو لرې جانب نه یو سړی راغی، چې منډې یې وهلې، ویې ویل: ای زما قومه! تاسو د رسولانو 36|20|
پیروي وکړئ
تاسو د هغه چا پیروي وکړئ چې له تاسو نه څه اجر (او مزدوري) نه غواړي، په داسې حال کې چې دوی 36|21|
(پخپله) هدایت موندونکي دي
او په ما څه شوي دي (څه مانع دی) چې زه به د هغه ذات عبادت نه کوم چې زه یې پیدا کړی یم او خاص 36|22|
هغه ته به تاسو بېرته بېول کېږئ
ایا زه له هغه (الله) نه غیر نور داسې معبوان ونیسم چې که رحمٰن ما ته د ضرر رسولو اراده وکړي، (نو) له ما 36|23|
نه به د دوی سفارش هېڅ شی (ضرر) دفع (لرې) نه کړی شي او نه به ما دوی خلاص کړی شي
بېشکه زه به په دغه وخت کې خامخا په ښکاره ګمراهۍ کې یم 36|24|
بېشکه زه چې یم، ما ستاسو په رب ایمان راوړی دی، نو تاسو (ټول) زما (دا خبره) واورئ 36|25|
!ده ته وویل شو: ته جنت ته ننوځه! ده وویل: ای کاشکې چې زما قوم پوه شي 36|26|
په هغه شي چې زما رب ما ته په هغه سره بخښنه وکړه او زه یې له عزتمنو څخه کړمه 36|27|
او مونږ له هغه نه وروسته د ده په قوم باندې له اسمان نه هېڅ لښکر راکوز نه کړاو نه مونږ نازلوونکي وو 36|28|
هغه (سزا) نه وه مګر یوه چغه، نو ناڅاپه دوی مړه یخ یخ پراته وو 36|29|
ای افسوسه په بنده ګانو! دوی ته به نه راته کوم رسول مګر دوی به په هغه پورې استهزا کولې 36|30|
ایا دوی نه ویني چې له دوی نه مخکې مونږ څومره امتونه هلاك کړي دي، چې یقینًا هغوی دوی ته بېرته نه 36|31|

راګرځي
36|32|او نه دي دا هر يو مګر ټول به زموږ په وړاندې حاضر کړى شوي وي
36|33|او د دوى لپاره يوه لويه نښه مړه (وچه کلکه) ځمکه ده، چې موږ هغه ژوندۍ کړه او له هغې نه موږ دانې راوويستې، نو د دغو (دانو) څخه دوى خوراك كوي
36|34|او موږ په دغه (ځمکه) کې د کجورو او انګورو باغونه پيدا کړي دي او موږه په دغه (ځمکه) کې چينې جاري کړي دي
36|35|د دې لپاره چې دوى د دغو (څيزونو) له مېوو نه خوراك وکړي، حال دا چې دغه (مېوې) د دوى لاسونو نه دي پيدا کړي، ايا نو دوى شکر نه وباسي
36|36|پاکي ده هغه ذات لره چې دغه ټولې جوړې يې پيدا کړي دي، له هغو څيزونو نه چې ځمکه يې زرغونوي او د دوى له نفسونو نه او له هغو څيزونو نه چې دوى يې نه پېژني
36|37|او د دوى لپاره لويه نښه شپه (هم) ده، موږ له هغې نه ورځ راوباسو، نو ناڅاپه دوى په تيارو کې ننوتونکي وي
36|38|او لمر (دى چې) په خپلې ټاکلې لارې باندې روان دى، دغه د ډېر غالب، ښه پوه ذات مُقَدر (اندازه) کول دي
36|39|او سپوږمۍ لره، موږ د هغې لپاره منزلونه مقرر کړي دي، تر هغه پورې چې دا شي لکه د کجورې وچ ډنډوړکى
36|40|لمر لره ممکن نه دي چې سپوږمۍ رالاندې کړي او نه شپه په ورځ ړومبۍ کېدونکې ده او هر يو په (خپل) مدار کې لامبو وهي
36|41|او د دوى لپاره لويه نښه داده چې بېشکه موږ د دوى اولاد په ډکه بېړۍ کې سواره کړي دي
36|42|او د دوى لپاره مو د دغې (بېړۍ) په شان هغه څيزونه پيدا کړي دي چې دوى پرې سوريږي
36|43|او كه موږ وغواړو (نو) دوى به غرق کړو، بيا به دوى لپاره نه هېڅ فريادرس وي او نه به دوى له غرقېدونه خلاصول کېږي
36|44|مګر (نه يې غرقوو) له خپل جانب نه د رحمت په سبب او تر يو وخته پورې د فايدې اخيستلو لپاره
36|45|او کله چې دوى ته وويل شي: تاسو ځان وساتئ له هغه (عذاب) نه چې ستاسو په مخکې دى او له هغه نه چې ستاسو شا ته (په اخرت کې) دى، د دې لپاره چې په تاسو رحم وکړى شي
36|46|او دوى ته د خپل رب له دليلونو نه هېڅ دليل نه راځي، مګر دوى له هغو نه مخ ګرځوونکي دي
36|47|او کله چې دوى ته وويل شي چې تاسو له هغه (مال) نه څېنې ولګوئ چې الله تاسو ته درکړى دى، نو کافران شوي (د الله منکر) کسان هغو خلقو ته چې ايمان يې راوړى دى؛ وايي: ايا موږ هغه چا ته طعام ورکړو چې كه الله غوښتلى (نو) هغه ته به يې طعام ورکړى وى. نه يئ تاسو مګر په ښکاره ګمراهۍ کې
36|48|او دوى (کفار) وايي: (د قيامت) دغه وعده به کله وي که تاسو رښتيني يئ
36|49|دوى انتظار نه کوي مګر د يوې داسې چغې چې دوى به ونيسي، په داسې حال کې چې دوى به يو له بله سره جګړې کوي
36|50|نو نه به د وصيت کولو توان ولري او نه به خپل اهل ته بېرته ورشي
36|51|او په شپېلۍ کې به پوکى وکړى شي، نو ناڅاپه به دوى له قبرونو نه د خپل رب په طرف منډې وهي
36|52|دوى به وايي: اى زموږ هلاکته! موږ له خپل خوب ځاى نه چا راپاڅولو؟ (جواب به ورکړى شي) دا هغه (ژوندون) دى چې رحمٰن يې وعده کړې وه او رسولانو رښتيا ويلي وو
36|53|دغه (پوکى) به نه وي مګر يوه چغه، نو ناڅاپه به دوى ټول زموږ په وړاندې حاضر کړى شوي وي
36|54|نو نن ورځ به په هېڅ يو نفس باندې هېڅ شى ظلم ونه کړى شي او تاسو ته به بدله نه درکولى کېږي مګر هغه چې تاسو څه عمل کاوه
36|55|بېشکه د جنت والا نن ورځ په مشغولتيا کې دي، خوند اخيستونکي دي
36|56|دوى او د دوى ښځې په سيورو کې (ناست) دي، په تختونو باندې تکيه وهونکي دي
36|57|د دوى لپاره په دغو (جنتونو) ښې مېوې دي او د دوى لپاره هغه څه دي چې دوى يې غواړي
36|58|سلام دى (چې دوى ته به ويلى شي) ښکاره ويل د رب له جانبه، چې ډېر مهربان دى
36|59|او (وبه ويل شي:) اى مجرمانو! تاسو نن ورځ بېل بېل شئ
36|60|اى بني ادمو! ايا ما تاسو ته کلك حکم نه و کړى، داسې چې تاسو د شيطان عبادت مه کوئ. يقينًا هغه ستاسو ښکاره دښمن دى
36|61|او داسې چې تاسو زما عبادت کوئ، دا نېغه لار ده؟
36|62|او يقينًا يقينًا ده (شيطان) په تاسو کې ډېر خلق ګمراه کړي دي، ايا نو تاسو داسې نه يئ چې عقل وچلوئ؟
36|63|دا هغه جهنم دى چې تاسو ته به يې وعده درکول کېده (:منکرانو ته به په اخرت کې وويل شي)
36|64|تاسو ده ته په نن ورځ ننوځئ، په سبب د هغه کفر چې تاسو به کاوه
36|65|نن ورځ به موږ د دوى په خولو مهر ولګوو، او زموږ سره به د دوى لاسونه خبرې کوي او د دوى پښې به ګواهي کوي په هغو کارونو چې دوى به کول
36|66|او که موږ غوښتلى (نو) د دوى سترګې به مو محوه (هوارې) کړې وى، نو دوى به (خپلې معلومې) لارې ته وړاندې شوي وى، بيا به دوى څنګه لېدله
36|67|او که موږ غوښتلى (نو) خامخا موږ به دوى په خپلو ځايونو کې مسخ کړي وو، نو (بيا به) دوى نه د وړاندې تللو طاقت لاره او نه به بېرته ګرځېدلى وى
36|68|او هر هغه څوك چې موږ هغه ته اوږد عمر ورکړو (نو) هغه په تخليق (ساخت) کې نسکور کړو، ايا نو دوى عقل مندي نه کوي
36|69|او موږ ده ته شعر نه دى ښودلى او نه دا له ده سره ښايېږي، نه دى دا کتاب مګر نصيحت دى او بيانوونکى قرآن دى
36|70|د دې لپاره چې دغه (قرآن، يا نبي) هغه څوك ووېروي چې ژوندى وي او د دې لپاره چې په کافرانو خبره ثابته شي
36|71|ايا دوى نه دي کتلي چې بېشکه موږ له هغو څيزونو نه چې زموږ لاسونو جوړکړي دي، دوى لپاره څاروي پيدا کړي دي، بيا دوى د هغو مالکان دي
36|72|او موږ دغه (څاروي) د دوى لپاره تابع کړي دي، نو په دغو کې څېنې د دوى سورلۍ دي او په دغو کې څېنې دوى خوري
36|73|او د دوى لپاره په دغو (څارويو) کې فايدې او مشروبونه دي، ايا نو دوى شکر نه وباسي؟

36|74|او دوی له الله نه غیر نور معبودان ونیول، د دې لپاره چې دوی سره مدد وکړی شي
36|75|دغه (معبودان) د دوی د مدد کولو طاقت نه لري، په داسې حال کې چې دوی (مشرکان) به دغو (معبودانو) ته حاضر کړی شوی لښکر وي
36|76|نو تا دې د دوی وینا غمژن نه کړي، بېشکه مونږ پوهېږو په هغه (حسد، کینه) چې دوی یې پټوي او په هغه (کفر، عناد) چې دوی یې ښکاره کوي
36|77|ایا انسان نه دي کتلي چې بېشکه مونږ دغه (انسان) له نطفې (یو څاڅکي اوبو) نه پیدا کړی دی، نو ناڅاپه دی ښکاره سخت جګړه کوونکی دی
36|78|او دی زمونږ لپاره مثال بیانوي او خپل پیدایښت یې هېر کړی دی، وایي: دغه هډوکي به څوك راژوندي کوي، په داسې حال کې چې هغه وراسته وي
36|79|ته (دوی ته) ووایه: دا به هغه ذات راژوندي کوي چې دا یې اول ځلې پیدا کړي دي، او هغه په خپل مخلوق باندې ښه عالم دی
36|80|هغه ذات چې تاسو لپاره یې له شنې ونې نه اور پیدا کړی دی، نو ناڅاپه تاسو له دغې (شنې ونې) نه اور بلوئ
36|81|ایا هغه ذات چې اسمانونه او ځمکه یې پیدا کړي دي، په دې نه دی قادر چې هغه د دوی په شان (نور مخلوق) پیدا کړي؟ ولې نه! او هم دی ښه پیدا کوونکی، ښه پوه دی
36|82|بېشکه د هغه امر (حکم) هم دا وي چې کله د یو شي اراده وکړي، دا چې هغه ته ووایي چې پیدا شه، نو هغه پیدا شي
36|83|نو پاکي ده هغه (الله) لره چې خاص د هغه په لاس کې د هر شي باچاهي ده او خاص هغه ته به بېرته بېولی کېږئ
37|1|قسم دی (د ملایکو) په صف جوړونکو ډلو باندې، صف جوړول
37|2|بیا (شیطانانو لره) په شړونکو (ملایکو دی) سخت شړل
37|3|بیا د ذکر په لوستونکو باندې
37|4|چې بېشکه ستاسو معبود یقینًا یو دی
37|5|چې د اسمانونو او ځمکې رب دی او د هغه څه چې د دواړو په مینځ کې دي او د مشرقونو رب دی
37|6|بېشکه مونږ (ځمکې ته) زیات نژدې اسمان په زینت سره ښایسته کړی دی، چې ستوري دي
37|7|او له هر سرکښه شیطان نه مو ښه ساتلی دی
37|8|دغه (شیطانان) تر ټولو لوړمجلس ته غوږ نشي نیولی او دوی له هره جانبه ویشتل شي
37|9|د شړلو لپاره او د دوی لپاره همېشنی عذاب دی
37|10|غیر له هغه (شیطان) نه چې وتښتوي یو کرت تښتونه، نو په ده پسې شي لمبه رڼا کوونکې
37|11|نو ته له دوی نه پوښتنه وکړه چې ایا دوی د تخلیق په لحاظ ډېر سخت دي، یا هغه چې مونږ پیدا کړي دي؟، بېشکه مونږ دوی له سرېښناکې خټې نه پیدا کړي دي
37|12|بلکې ته (د دوی په انکار) تعجب کوې، په داسې حال کې چې دوی (په تا پورې) مسخرې کوي
37|13|او کله چې دوی ته نصیحت وکړی شي، دوی پند (نصیحت) نه اخلي
37|14|او کله چې دوی کومه (ښه دلیل) ووینې، (نو ورپورې) ډېرې مسخرې کوي
37|15|او وایي چې نه دی دا (چې مونږ ولید) مګر ښکاره جادو
37|16|ایا کله چې مونږ مړه شو او خاورې او هډوکي شو، ایا په رښتیا به مونږ خامخا بیا ژوندي راپاڅول کېږو؟
37|17|او ایا زمونږ ړومبني پلرونه هم؟
37|18|ته (دوی ته) ووایه: هو! په داسې حال کې چې تاسو به ذلیل هم یئ
37|19|پس همدا خبره ده چې هغه (قیامت) خو یوه چغه ده، نو ناڅاپه به دوی ګوري
37|20|او دوی به وایي: ای زمونږ هلاکته! دا د بدلې ورځ ده
37|21|دا د فیصلې ورځ ده، هغه ورځ چې تاسو به د دې تکذیب کاوه
37|22|تاسو راټول کړئ هغه کسان چې ظلم (شرك) یې کړی دی او د دوی جوړې (د :الله به ملایکو ته ووایي) عقیدې ملګري) او هغه څه چې دوی به یې عبادت کاوه
37|23|له الله نه غیر، نو تاسو دوی د دوزخ په لاره روان (او برابر) کړئ
37|24|او دوی ودروئ، بېشکه له دوی نه پوښتنې کول شي
37|25|په تاسو څه دي چې یو له بله سره مرسته نه کوئ؟
37|26|بلکې دوی نن ورځ (پخپله) تسلیمېدونکي دي
37|27|او د دوی ځینې به ځینو نورو ته مخ ورواړوي، یو تربله به پوښتنې کوي
37|28|وبه وایي (کشران مشرانو ته) بېشکه هم تاسو وئ چې مونږ ته به په زور سره راتللئ
37|29|وبه وایي (مشران په جواب کې) بلکې تاسو پخپله ایمان راوړونکي نه وئ
37|30|او زمونږ لپاره پر تاسو باندې هېڅ زور (تسلط) نه و، بلکې تاسو پخپله سرکښه قوم وئ
37|31|نو په مونږه باندې زمونږ د رب خبره ثابته شوه، یقینًا مونږ خامخا (عذاب لره) څکونکي یو
37|32|نو مونږ تاسو ګمراه کړئ، بېشکه مونږ (پخپله هم) ګمراهان وو
37|33|پس بېشکه دوی په دغه ورځ په عذاب کې سره شریکان دي
37|34|بېشکه مونږ له مجرمانو سره همداسې کوو
37|35|بېشکه دوی (داسې) وو چې کله به دوی ته وویل شول چې له الله نه غیر هېڅ لایق د عبادت نشته (، نو) دوی به تکبر کاوه
37|36|او دوی وایي چې ایا یقینًا مونږ په رښتیا سره د یو لېوني شاعر له وجې نه خپل معبودان (خدایان) پرېښودونکي یو
37|37|بلکې دغه (نبي) حق (دین) راوړی دی، او د رسولانو تصدیق یې کړی دی (داسې نه ده)
37|38|بېشکه تاسو خامخا ډېر دردوونکي عذاب لره څکونکي یئ
37|39|او تاسو ته بدله نه درکولی کېږي مګر د هغو عملونو چې تاسو به کول
37|40|لېکن د الله غوره کړی شوي بنده ګان
37|41|دغه کسان چې دي، د دوی لپاره معلومه روزي ده

37|42|چې (رنګارنګ) مېوي دي، په داسې حال کې چې دوی به عزتمن کړی شوي وي
37|43|د نعمتونو په باغونو کې
37|44|په تختونو یو بل ته مخامخ (چې ناست به وي)
37|45|په دوی به د روانو صافو شرابو جامونه ګرځولی شي
37|46|چې تك سپین به وي، د څښونکو لپاره به خوندور وي
37|47|نه به په هغو کې سر خوږی وي او نه به دوی د دغو (شرابو) په وجه نشه کولی شي
37|48|او له دوی سره به د (خپل) نظر رامنع کوونکې غټو سترګو والا حورې وي
37|49|ګویاکې دوی پټې ساتل شوې هګۍ دي
37|50|نو د دغو (جنتیانو) ځینې به ځینو نورو ته مخ راوګرځوي، چې سره تپوس به کوي
37|51|په دوی کې یو ویونکی به ووایي: بېشکه زما یو دوست و
37|52|ویل به یې: ایا یقینًا ته خامخا له تصدیق کوونکو ځنې یې؟
37|53|ایا کله چې مونږ مړه شو او خاورې او هډوکي شو، ایا بېشکه مونږ ته به خامخا جزا راکولی شي
37|54|وبه وایي: ایا تاسو کتونکي يئ؟
37|55|نو وبه ګوري، نو هغه به (د دوزخ) په مینځ کې ووینې
37|56|وبه وايي (کتونکی): قسم په الله! بېشکه شان دا و چې ته نژدې وې چې ما هلاك کړې
37|57|او که زما د رب نعمت نه وی (نو) خامخا زه به له حاضر کړی شویو څخه وم
37|58|ایا نو مونږ مړه کېدونکي نه یو
37|59|زمونږ له ړومبي مرګ نه غیر، او مونږ په عذاب کړی شوي نه یو
37|60|بېشکه دا، یقینًا همدغه ډېر لوی بری دی
37|61|د دغو (نعمتونو) مثل لپاره دې عمل کوونکي عمل وکړي
37|62|ایا دغه د مېلمستیا په لحاظ غوره دي، یا د زقوم ونه
37|63|بېشکه مونږ دغه (ونه) د ظالمانو (مشرکانو) لپاره فتنه (او عذاب) ګرځولې ده
37|64|بېشکه دغه داسې ونه ده چې د دوزخ په ببخ کې راوځي
37|65|د دغې وږي، ګویاکې هغه د شیطانانو سرونه دي
37|66|پس بېشکه دوی به خامخا له هغې نه خوړونکي وي، نو له هغې نه به د خپلو خېټو ډکوونکي وي
37|67|بیا بېشکه دوی ته به د هغې له پاسه د ایشول شویو اوبو ګډون وي
37|68|بیا بېشکه د دوی ورتله خامخا لمبې وهونکي اور ته دي
37|69|بېشکه دوی خپل پلرونه ګمراه موندلي دي
37|70|نو دوی د هغوی په قدمونو پسې په ډېرې تېزۍ سره منډې وهي
37|71|او یقینًا یقینًا له دوی نه مخکې د ړومبنو خلقو اکثره ګمراه شوي دي
37|72|او یقینًا یقینًا مونږ په دوی کې وېروونکي پېغمبران لېږلي وو
37|73|نو ته وګوره چې د وېرول شویو انجام څنګه و؟
37|74|لېکن د الله غوره کړي بندګان (له عذاب نه خلاص دي)
37|75|او یقینًا یقینًا مونږ ته نوح اواز وکړ، نو (مونږ) ښه جواب ورکوونکي یو
37|76|او مونږ هغه ته او د هغه کورنۍ ته له ډېر لوی غم نه نجات ورکړ
37|77|او مونږ د هغه اولاده، بس هم هغه باقي پاتې کېدونکې وګرځوله
37|78|او مونږ په ده باندې په وروستنیو خلقو کې (مدح او ثنا) پرېښودله
37|79|په عالمونو کې دې په نوح سلام وي
37|80|بېشکه مونږ نېکانو ته همداسې بدله ورکوو
37|81|بېشکه هغه زمونږ د مومنو بنده ګانو څخه و
37|82|بیا مونږ هغه نور (کافر) خلق غرق کړل
37|83|او بېشکه د هغه له ملګرو ځنې خامخا ابراهیم دی
37|84|کله چې هغه خپل رب ته په ډېر روغ زړه سره راغی (یاد کړه)
37|85|کله چې هغه خپل پلار او خپل قوم ته وویل: څه شی دی چې تاسو یې عبادت کوئ؟
37|86|ایا تاسو د دروغو (او باطلو) لپاره له الله پرته معبودان غواړئ؟
37|87|نو په رب العالمین مو ستاسو څه ګمان دی
37|88|نو په ستوریو کې نظر یې واچوه، یو نظر
37|89|نو ویې ویل: بېشکه زه ناجوړه یم
37|90|نو دوی له هغه نه وګرځېدل، په داسې حال کې چې شاکوونکي وو
37|91|نو د دوی معبودانو (بتانو) ته پټ راغی، نو ویې ویل: ایا تاسو (دا خوراکونه) نه خورئ؟
37|92|په تاسو څه شوي دي چې تاسو خبرې نه کوئ؟
37|93|نو په مهارت سره یې په دوی باندې راباندې کړل، په داسې حال کې چې په ښي لاس سره وهونکی و
37|94|نو هغوی (مشرکانو) ده ته متوجه شول، چې ورپسې منډې یې وهلې
37|95|ده وویل: ایا تاسو د هغه څه عبادت کوئ چې تاسو یې (پخپله) تراشئ
37|96|حال دا چې الله تاسو او هغه عملونه چې تاسو یې کوئ، پیدا کړي دي ,
37|97|دوی وویل: د ده لپاره یوه ودانۍ جوړه کړئ، بیا تاسو دا په لمبې وهونکي اور کې واچوئ
37|98|نو دوی له ده سره د فریب اراده وکړه، نو مونږ همدوی تر ټولو زیات ذلیله کړل
37|99|او ده (ابراهیم) وویل: بېشکه زه خپل رب ته تلونکی یم، ژر به هغه ما ته لاره وښيي
37|100|ای زما ربه! ته ما ته (زوی) راکړې، چې له صالحانو ځنې وي
37|101|نو مونږ ده ته د ډېر حلم والا هلك زېری ورکړ
37|102|نو کله چې هغه (هلك) له ده (خپل پلار) سره منډې وهلو ته ورسېده، ویې ویل: ای زما خوږه زویه! بېشکه
زه په خوب کې وینم داسې چې بېشکه زه تا ذبحه کوم، نو ته وګوره چې ستا څه رایه ده؟ هغه وویل: ای زما پلار جانه!
ته هغه کار وکړه چې تا ته یې امر کول شي، ژر ده چې که الله وغواړي، ته به ما له صبر کوونکو ځنې ومومې
37|103|نو کله چې دواړو غاړه کېښوده او هغه یې په اړخ څملاوه

37|104|او مونږ ده ته اواز وکړ، داسې چې ای ابراهیمه
37|105|یقینًا تا خوب رښتیا کړ، بېشکه مونږ نېکي کوونکو ته همداسې بدله ورکوو
37|106|بېشکه دا، یقینًا همدغه ښکاره ازمېښت و
37|107|او مونږ ده (اسماعیل) ته په ډېرې لویې ذبیحې سره خلاصی ورکړو
37|108|او مونږ باقي پرېښود په ده باندې وروستنیو خلقو کې
37|109|دا چې سلام دې وي په ابراهیم
37|110|نېکانو ته مونږ همداسې بدله ورکوو
37|111|بېشکه هغه زمونږ له مومنو بنده ګانو څنې دی
37|112|او مونږ ده ته د اسحاق زېری ورکړ، په داسې حال کې چې نبي و، له صالحانو نه
37|113| او برکت اچولی و مونږ په ده (اسمٰعیل) باندې او په اسحاق باندې، او د دې دواړو په اولاد کې ځوك نېکي
کوونکی دی او ځوك په خپل ځان باندې ښکاره ظلم کوونکی دی
37|114|او یقینًا یقینًا مونږ په موسٰی او هارون احسان وکړ
37|115|او مونږ دغو دواړو ته او د دغو دواړو قوم ته له ډېر لوی غم نه نجات ورکړ
37|116|او مونږ د دوی مدد وکړ، نو همدوی غالبه شول
37|117|او مونږ دغو دواړو ته ډېر واضحه کتاب ورکړی و
37|118|او مونږ دغو دواړو ته نېغه لاره ښودلې وه
37|119|او مونږ په دواړو باندې په وروستنیو خلقو کې باقي پرېښوده
37|120|دا چې سلام دي وي په موسي او هارون
37|121|بېشکه مونږ نېکي کوونکو ته همداسې بدله ورکوو
37|122|بېشکه دغه دواړه زمونږ د مومنو بنده ګانو څنې دي
37|123|او بېشکه الیاس خامخا له رسولانو څنې دی
37|124|هغه وخت چې ده خپل قوم ته وویل: ولې تاسو نه وېرېږئ ،(یاد کړه)!
37|125|ایا تاسو بعل (بت) بولئ او تر ټولو ښه پیدا کوونکی ذات پرېږدئ
37|126|چې الله دی، چې ستاسو رب دی او ستاسو د ړومبنو پلرونو رب دی
37|127|نو هغوی د ده تکذیب وکړ، نو بېشکه هغوی به خامخا حاضرولی شي
37|128|د الله له خالص کړی شویو بنده ګانو نه غیر (چې دوی د هغه تکذیب ونه کړ)
37|129|او باقي پرېښود مونږ په ده باندې په وروستنیو خلقو کې
37|130|چې په الیاسین دې سلام وي
37|131|بېشکه مونږ نېکي کوونکو ته همداسې بدله ورکوو
37|132|بېشکه هغه زمونږ له مومنو بنده ګانو څنې دی
37|133|او بېشکه لوط له رسولانو څنې دی
37|134|هغه وخت چې مونږ ده ته او د ده کورنۍ ته، ټولو ته نجات ورکړ (یاد کړه)
37|135|غیر له یوې بوډۍ نه چې په باقي پاتې کېدونکو کې وه
37|136|بیا مونږ نور (ټول) خلق هلاك كړل
37|137|او بېشکه تاسو په دوی تېرېږئ، په دې حال کې چې سبا کوونکي یئ
37|138|او په شپه کې هم، ایا نو تاسو عقل نه کاروئ
37|139|او بېشکه یونس خامخا له رسولانو څنې دی
37|140|هغه وخت چې هغه ډکې کشتۍ ته وتښتېده (یاد کړه)
37|141|نو ده قرعه واچوله، نو شو (په قرعه کې) له مغلوب کړی شویو څنې
37|142|نو ښوی تېر کړ هغه لره مهي (کب)، په دې حال کې چې هغه (د خپل ځان) ملامت کوونکی و
37|143|نو که دا خبره نه وی چې بېشکه هغه له تسبیح ویونکو څخه و
37|144|خامخا دا به د هغه (کب) په خېټه کې تر هغې ورځې پورې پاتې و چې دوی به بیا ژوندي راپاڅولی (نو)
شي
37|145|نو مونږ هغه په ډاګه میدان کې وغورځاوه، په دې حال کې چې ناروغ و
37|146|او مونږ په ده باندې یو څېلۍ داره ونه را زرغونه کړه
37|147|او مونږ دی لېږلی و سل زرو خلقو ته بلکې دوی زیات وو
37|148|نو دوی ایمان راوړ، نو مونږ دوی ته تر یو وخته پورې نفع ورکړه
37|149|نو ته له دوی نه پوښتنه وکړه، ایا ستا د رب لپاره لوڼه دي او د دوی لپاره زامن دي؟
37|150|یا که مونږ ملایك ښځې پیدا کړي دي، په داسې حال کې چې دوی حاضر وو
37|151|خبردار! بېشکه دوی له خپلو بدترو دروغو څخه خامخا (داسې) وایي
37|152|الله اولاد زېږولی دی. او بېشکه دوی یقینًا دروغجن دي
37|153|ایا هغه (الله د ځان لپاره) لوڼه غوره کړي دي په زامنو باندې
37|154|په تاسو څه شوي دي، څرنګه تاسو (دا) فیصله (او حکم) کوئ؟
37|155|ایا تاسو نصیحت نه اخلئ
37|156|ایا تاسو لپاره څه واضحه دلیل شته؟
37|157|نو تاسو خپل کتاب راوړئ، که چېرې تاسو رښتیني یئ
37|158| او دوی د هغه (الله) په مینځ کې او د پېریانو په مینځ کې نسب (د خپلوۍ نسبت) مقرر کړ، او یقینًا یقینًا
پېریان په دې پوه شوي دي چې بېشکه دوی به خامخا حاضر کړی شي
37|159|الله لپاره پاکي ده له هغو (خبرو) نه چې دوی یې وایي
37|160|لېکن د الله خالص (غوره) کړی شوي بنده ګان (له دغو خبرو نه بچ دي)
37|161|پس بېشکه تاسو او هغه چې تاسو یې عبادت کوئ
37|162|نه یئ تاسو په دې (بت پرستۍ) سره ګمراه کوونکي (په فتنه کې اچوونکي د هیچا)
37|163|غیر له هغه چا نه چې هغه په دوزخ کې ننوتونکی دی
37|164|او په مونږ کې هیڅوك نشته مګر د هغه لپاره معلوم ځای دی

37|165|او بېشکه خامخا موږ صف تړونکي یو
37|166|او بېشکه موږ خامخا تسبیح ویونکي یو
37|167|او بېشکه چې خامخا دوی به ویل
37|168|که چېرې موږ سره د پخوانیو خلقو (له کتابونو) نه کوم ذکر (کتاب) وی
37|169|خامخا موږ به د الله خالص (او غوره) کړی شوي بنده ګان وو (نو)
37|170|نو دوی په دغه (قرآن) سره کافر شول، نو ژر ده چې دوی به پوه شي
37|171|او یقینًا یقینًا زموږ خبره زموږ د لېږل شویو (رسولانو) بنده ګانو لپاره صادر شوې ده
37|172|چې بېشکه دوی، خامخا هم دوی مدد کړی شوي دي
37|173|او بېشکه زموږ لښکر، خامخا هم دوی غالب راتلونکي دي
37|174|نو ته له دوی نه مخ وګرځوه، تر یو وخته پورې
37|175|او دوی ته ګوره، نو ژر ده چې دوی به (خپل انجام) وویني
37|176|ایا نو دوی زموږ د عذاب تلوار کوي
37|177|نو کله چې هغه د دوی په مېدان کې نازل شي، نو د وېرول شویو سبا به بد وي
37|178|او ته له دوی نه مخ وګرځوه تر یو وخته پورې
37|179|او ته ګوره، نو ژر ده چې دوی به وویني
37|180|ستا رب لره پاکي ده چې د عزت (او غلبې) مالك دی، له هغو خبرو نه چې دوی (مشرکان) يې بیانوي
37|181|او سلام دې وي په رسولانو باندې
37|182|او ټول د کمال صفتونه خاص الله لره دي چې د عالمونو ښه پالونکی دی
38|1|صاد، قسم دی په قرآن چې د نصیحت والا دی
38|2|بلکې هغه کسان چې کافران شوي دي، په کبر او مخالفت کې دي
38|3|موږه له دوی نه مخکې څومره ډېرې پېړۍ هلاکې کړې دي، نو هغوی به چغې وهلې، حال دا چې دغه وخت به د خلاصي نه و
38|4|او دوی په دې وجه تعجب کوي چې دوی ته له همدوی څخه یو وېروونکی راغی او کافرانو وویل: دا (پېغمبر) جادوګر دی، سخت دروغجن دی
38|5|ایا ده دغه معبودان یو اله وګرځول، بېشکه دا خامخا ډېر عجیبه څیز دی
38|6|او له دوی څخه (د کفارو) مشران لاړل، چې (ویل يې:) ځئ او په خپلو معبودانو ټینګ اوسئ، بېشکه دغه (توحید) خامخا یو داسې شی دی چې غوښتنه يې کولی شي (زموږ نه)
38|7|موږ دغه (توحید) په وروستي دین (نصرانیت) کې نه دی اورېدلی. نه دی دا مګر له خپله ځانه نه جوړ کړی شوي دروغ
38|8|ایا زموږ له مینځه په ده باندې ذکر (وحي، قرآن) نازل کړی شو! بلکې دوی زما د ذکر (قرآن) په هکله په شك کې دي بلکې لا تر اوسه دوی زما عذاب نه دی څکلی
38|9|ایا له دوی سره ستا د رب د رحمت خزانې دي (هغه رب) چې ډېر غالب، عطا کوونکی دی؟
38|10|یا د دوی لپاره بادشاهي ده د اسمانونو او ځمکې او د هغه څه چې د دواړو په مینځ کې دي، نو دوی دې په اسبابو کې وخېژي
38|11|داسې لښکر ګوټی دی له لښکرو څخه، چې په دغه ځای کې شکست ورکړی شوی دی (دغه)
38|12|تکذیب کړی و له دوی نه مخکې د نوح قوم او عادیانو او فرعون چې د مېخونو والا و
38|13|او ثمودیانو او د لوط قوم او د ځنګل والاوو، همدغه ډلې دي
38|14|نه ده هره یوه (ډله) مګر چې د رسولانو تکذیب يې کړی دی، نو زما عذاب پرې ثابت شو
38|15|او دوی انتظار نه کوي مګر د یوې داسې چغې چې د هغې لپاره بېرته ګرځېدل نشته (وقفه نشته)
38|16|او دوی ویل: ای زموږ ربه! ته موږ ته زموږ برخه ژر راکړه، د حساب له ورځې نه مخکې
38|17|ته د دوی په دغو خبرو صبر کوه او ته زموږ بنده داود یاد کړه چې د قوت والا و، بېشکه هغه ډېر رجوع کوونکی و
38|18|بېشکه موږ له هغه سره غرونه تابع کړي وو چې د ورځې په اخره او اوله برخه کې به يې تسبیح ویله
38|19|او مرغان مو (تابع کړي وو) په دې حال کې چې جمع کړی شوي به وو، هر یو به ده ته ښه رجوع کوونکی و
38|20|اوموږ د هغه باچاهي مضبوطه کړې وه او موږ هغه ته حکمت او د غوڅې خبرې قوت ورکړی و
38|21|او ایا تا ته د جګړه کوونکو خبر راغلی دی، کله چې هغوی په (دېوال د) عبادت خانې راوختل
38|22|کله چې دوی په داود ورننوتل، نو هغه له دوی نه ووېرېده، دوی وویل: ته مه وېرېږه! (موږ یو) دوه جګړه کوونکې ډلې، زموږ ځینو په ځینو نورو ظلم کړی دی، نو ته زموږ په مینځ کې په حقه سره فیصله وکړه او زیاتی مه کوه او ته نېغې لارې ته زموږ لار ښوونه وکړه
38|23|بېشکه دا زما ورور دی، د ده نهه نوي (یو کم سل) ګډې (مېږې) دي او زما یوه ګډه (مېږه) ده، نو ده وویل: ته ما د دې کفیل (مالك) وګرځوه او په خبرو کې يې په ما غلبه کړې ده
38|24|ده (داود) وویل: یقینًا یقینًا ده په تا ظلم کړی دی، ستا د ګډې په غوښتلو (چې یو ځای يې کړي) له خپلو ګډو سره او بېشکه په شریکانو کې ډېر زیات (داسې وي چې) خامخا ځینې د دوی په ځینو نورو ظلم کوي، غیر له هغو کسانو نه چې ایمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي او دوی بېخي لږ دي. او داود یقین وکړ چې بېشکه همدا خبره ده چې موږ هغه وازمایه، نو له خپل رب نه يې بخښنه وغوښته او پرېوته، په داسې حال کې چې رکوع (او) سجده کوونکی و، او رجوع يې وکړه
38|25|نو موږ ده ته دغه (خطا) وبخښله، او بېشکه د هغه لپاره زموږ په نیز خامخا قربت دی او د ورتلو ښه ځای دی
38|26|ای داوده! بېشکه موږ ته په ځمکه کې خلیفه ګرځولی يې، نو ته د خلقو په مینځ کې په حقه سره فیصلې کوه او د خواهشاتو پیروي مه کوه، (ګنې) نو تا به د الله له لارې نه ګمراه کړي، بېشکه هغه کسان چې د الله له لارې نه ګمراه کېږي، د هغوی لپاره ډېر سخت عذاب دی، په سبب د دوی د هېرولو ورځې د حساب لره
38|27|او موږ اسمان او ځمکه او هغه څه چې د دواړو په مینځ کې دي، نه دي پیدا کړي چې باطل (او عبث) دي دغه (باطل پیدا کول) د کافران شویو خلقو ګمان دی، نو دا کافران شویو خلقو لپاره له اوره هلاکت (او عذاب) دی
38|28|ایا موږ به هغه کسان چې ایمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي، په ځمکه کې د فساد کوونکو په شان

وګرځوو؟ ایا مونږ به متقیان د فاجرانو (بدکارانو) په شان وګرځوو؟
کتاب دی چې مونږه تا ته نازل کړی دی، برکتناك دی، د دې لپاره چې دوی د ده په ایتونو کې فکر (دغه قرآن)|29|38
وکړي او د دې لپاره چې د خالصو عقلونو والا ترې پند واخلي
او مونږ داود ته سلیمان عطا کړ، (هغه) ښه بنده و، بېشکه چې هغه ډېر رجوع کوونکی و|30|38
کله چې ده ته د ورځې په اخر کې هغه ګرندي خاص اسونه وړاندې کړی شول چې په درې پښو ودرېږي|31|38
نو ده ویل: بېشکه ما د دغه مال محبت محبوب ګڼلی دی د خپل رب د یاد په وجه، تر دې چې (دغه اسونه)|32|38
په پرده کې پټ شول
تاسو دغه ما ته بېرته راولئ، نو شروع شو چې په پنډیو او څټونو یې لاس راښکه|33|38
او یقینًا یقینًا مونږ سلیمان وازمایه، او د ده په کرسۍ مو یو جسد وغورځاوه، بیا ده رجوع وکړه|34|38
ده وویل: ای زما ربه! ته ما وبخښه او ما ته داسې باچاهي راکړه چې له ما نه پس د چا لپاره هم مناسب نه|35|38
وي، بېشکه هم ته ښه عطا کوونکی یې
نو مونږ د ده لپاره هوا مسخره کړه چې د ده په امر سره به چلېدله نرمه نرمه، چېرته چې به ده اراده وکړه|36|38
پېریان هر ښه معمار او ښه غوټه وهونکی (مونږ تابع کړي وو د ده لپاره)|37|38
او نور (پېریان) چې په ځنځیرونو کې له یو بل سره تړل شوي وو|38|38
دا زمونږ عطا ده، نو ته احسان کوه، یا یې وساته، بې له حسابه|39|38
او بېشکه د هغه لپاره زمونږ په نیز خامخا قرب دی، او (په اخرت کې) د ورتلو ښه ځای دی|40|38
او ته زمونږ بنده ایوب یاد کړه، کله چې هغه خپل رب ته اواز وکړچې بېشکه ما ته شیطان ایذا او تکلیف |41|38
رارسولی دی
ته (ځمکه) په خپلې پښې سره ووهه، دغه یخ غسلځای دی، او د څښلو اوبه دي|42|38
او مونږ ده ته د ده اهل ورکړاو له دوی سره د دوی په مثل (نور هم) له خپل جانب نه د رحمت له وجې او|43|38
عقلمندو ته د نصیحت لپاره
او ته په خپل لاس سره جارو ونیسه، نو په هغې سره وهل وکړه او مه حانث کېږه، بېشکه مونږ هغه صابر ومونده،|44|38
(هغه) ښه سړی و، بېشکه هغه ډېر رجوع کوونکی و
او ته زمونږ بنده ګان ابراهیم، او اسحٰق او یعقوب یاد کړه چې د (عمل د) قوت او (حق لیدونکو) سترګو |45|38
خاوندان وو
بېشکه مونږ دوی په یو خالص خوی سره خالص کړي دي چې هغه د اخرت یادول دي|46|38
او بېشکه دوی زمونږ، په نیز خامخا له غوره کړی شویو، بهترو خلقو څخه دي|47|38
او ته اسماعیل او الیسع او ذوالکفل یاد کړه، دغه هر یو د خیر او بهترۍ والا وو|48|38
دا پند دی، او بېشکه د متقیانو لپاره خامخا د ورتلو ښه ځای دی|49|38
چې د همېشه استوګنې جنتونه دي، په داسې حال کې چې د دوی لپاره یې دروازې ښې پرانستې دي|50|38
په دغو کې به تکیه وهلي وي، په دغو (جنتونو) کې به دوی ډېرې مېوې او مشروب راغواړي|51|38
او له دوی سره به د نظر رامنع کوونکې همځولې ښځې وي|52|38
دا (ثواب او نعمتونه) هغه څه دي چې تاسو ته یې د حساب د ورځې لپاره وعده درکولی شي|53|38
بېشکه دا خامخا زمونږ داسې رزق دی، چې ده لره هېڅ خلاصېدل نشته|54|38
دغه (د مومنانو حال) دی او بېشکه د سرکشانو لپاره خامخا د ورتلو ډېر بد ځای دی|55|38
چې جهنم دی، دوی به په هغه کې داخلېږي، نو هغه بده بستره ده|56|38
دغه ایشېدلې اوبه او زوې دي، نو دوی دې دا وڅکي|57|38
او بل (عذاب) دی له دغه قسم نه، څو قسمه|58|38
دغه یوه ډله ده چې له تاسو سره په ډېر تکلیف سره ننوتونکې دي، دوی ته دې هېڅ خوشالي نه وي، بېشکه دوی|59|38
اور ته داخلېدونکي دي
هغوی به وایي: بلکې تاسو چې یئ، تاسو ته دې هېڅ خوشالي نه وي، تاسو دغه (عذاب) مونږ ته راوړاندې |60|38
کړی دی، نو دا (دوزخ) بد قرار ځای دی
دوی به وایي: ای زمونږ ربه! چا چې مونږ ته دا راوړاندې کړی دی، نو ته هغه ته په اور کې عذاب دوه چنده |61|38
ورزیات کړه
او دوی به وایي: پر مونږ څه شوي دي چې مونږ هغه سړي نه وینو چې مونږ به هغوی له اشرارو (بدترو خلقو)|62|38
څخه شمېرل؟
ایا مونږ هغوی په مسخرو سره نیولي وو، یا که له هغوی نه زمونږ سترګې کږې شوې دي؟|63|38
بېشکه دغه خامخا حق دي، یعنې (دا) د دوزخیانو خپل مینځې جګړه کول|64|38
ته (دوی ته) ووایه: زه خو بس وېروونکی یم، او نشته دی حق معبود غیر له الله نه چې یو او ډېر غلبې والا |65|38
دی
چې رب دی د اسمانونو او ځمکې او د هغه څه چې د دواړو په مینځ کې دي، چې ډېر غالب، ښه بخښونکی |66|38
دی
ته (دوی ته) ووایه: دغه (قرآن) ډېر لوی خبر دی|67|38
تاسو له ده نه مخ ګرځوونکي یئ|68|38
ما ته د ملَاِ اعلیٰ (لوړمجلس) په باره کې هېڅ علم نشته، کله چې دوی په خپل مینځ کې اختلاف کوي|69|38
ما ته وحي نه کېږي مګر د دې چې بېشکه همدا خبره ده چې زه ښکاره وېروونکی یم|70|38
کله چې ستا رب ملایکو ته وویل چې بېشکه زه له خَټې نه د یو بشر پیدا کوونکی یم|71|38
نو کله چې زه هغه برابر کړم او په هغه کې له خپل (پیدا کړي) روح نه پو کړم، نو تاسو هغه ته پرېوځئ، چې|72|38
سجده کوونکي یئ
نو ملایکو ټولو سجده وکړه|73|38
غیر له ابلیس نه، هغه لویي وکړه او شو له کافرانو څخه|74|38
وویل: ای ابلیسه! ته هغه کس ته له سجدې کولو نه څه شي منع کړې، چې ما پخپلو دواړو لاسونو پیدا (الله)|75|38
کړی دی؟ ایا تا لویي وکړه، یا ته (له شروع نه) د لوړو اوچتو خلقو څخه یې؟
هغه وویل: زه له ده نه ډېر غوره یم، تا زه له اوره پیدا کړی یم او هغه دې له خټې نه پیدا کړی دی|76|38

38|77|ووېل: نو ته له دې (جنت) نه ووځه، پس بېشکه ته رټل شوی يې (الله)
38|78|او بېشکه په تا باندې د بدلې تر ورځې پورې زما لعنت دی
38|79|هغه ووېل: ای زما ربه! نو ته ما ته تر هغې ورځې پورې مهلت راکړه چې دوی (خلق) به بیا راژوندي کولی شي
38|80|الله ووېل: پس بېشکه ته له مهلت ورکړی شویو څخه يې
38|81|د معلوم وخت تر ورځې پورې
38|82|ده ووېل: نو قسم ستا پر عزت! چې خامخا ضرور به زه دوی ټول ګمراه کوم
38|83|مګر په دوی کې ستا هغه بنده ګان چې خالص کړی شوي دي
38|84|الله ووېل: پس حقه خبره دا ده، او زه حقه خبره کوم
38|85|چې خامخا ضرور به زه جهنم ډکوم له تا نه او له هغه چا نه چې په دوی کې ستا پیروي وکړي، له ټولو نه
38|86|ته (دوی ته) ووایه: زه له تاسو نه په دې (تبلیغ) باندې هېڅ اجر نه غواړم او زه له تکلف کوونکو څخه نه یم
38|87|نه دی دا (قرآن) مګر د عالمونو لپاره نصیحت
38|88|او خامخا ضرور به تاسو ځه وخت وروسته د ده په خبر عالمان شئ
39|1|د دې کتاب نازلول د الله له جانبه دي، چې ډېر غالب، ښه حکمت والا دی
39|2|بېشکه مونږ تا ته کتاب په حقه سره نازل کړی دی، نو ته د الله عبادت کوه، په داسې حال کې چې دین هغه (الله) لره خالص کوونکی يې
39|3|خبردار شئ! خاص د الله لپاره خالص دین دی، او هغه کسان چې له هغه نه غیر يې دوستان (کارسازي) نیولي دي (وایي:) مونږ د دوی عبادت نه کوو مګر د دې لپاره چې دوی مونږ الله ته نژدې کړي، ښه نژدې کول، بېشکه الله به د دوی په مینځ کې په هغو خبرو کې فیصله کوي چې دوی په هغو کې اختلاف کوي، بېشکه الله هدایت نه کوي هغه چا ته چې هغه دروغجن، ډېر ناشکره وي
39|4|که الله غوښتلی چې (د ځان لپاره) اولاد ونیسي، (نو) خامخا ده به له خپله مخلوقه هغه غوره کړي وی چې دا يې غوارې، هغه لره پاکي ده. هم دی الله دی چې یو (او) ډېر غالب دی
39|5|هغه اسمانونه او ځمکه په حقه سره پیدا کړي دي، هغه شپه په ورځ تاووي (نغاړي) او ورځ په شپه تاووي او هغه لمر او سپوږمۍ مسخر کړي دي، هر یو مقرر کړی شوې نېټې ته روان دی، خبردار شئ! همغه ښه غالب، ښه بخښونکی دی
39|6|هغه تاسو له یو نفس نه پیدا کړي یئ، بیا يې له هغه نه د هغه ښځه پیدا کړه او تاسو لپاره يې له څاروبو نه اته جوړې پیدا کړې، هغه تاسو د خپلو میندو په خېټو کې پیدا کوي، یو قسم پیدا کول، وروسته له بل قسم پیدا کولو نه، په دریو تیارو کې، دغه الله ستاسو رب دی، بادشاهي خاص د هغه لپاره ده، نشته دی هېڅ حق معبود مګر هغه دی، نو کوم طرف ته تاسو ګرځولی شئ
39|7|که تاسو کفر اختیار کړئ، نو بېشکه الله له تاسو نه ښه بې پروا دی، او هغه د خپلو بنده ګانو لپاره کفر نه خوښوي، او که تاسو شکر وباسئ (نو) دی دغه (شکر) تاسو ته خوښوي، او هېڅ بار وړونکی د بل بار نه وړي، بیا خاص خپل رب ته ستاسو بېرته ورتله دي، نو هغه به تاسو په هغو عملونو خبر کړي چې تاسو به کول، بېشکه هغه د سینو په خبرو ښه عالم دی
39|8|او کله چې انسان ته سختي ورسېږي (، نو) خپل رب بلي، په داسې حال کې چې هغه ته رجوع کوونکی وي، بیا چې کله هغه (الله) ده ته له خپل جانب نه نعمت ورکړي (، نو) هېر کړي هغه ذات چې ده به له دې (نعمت) نه مخکې دغه (تکلیف لرې کولو) ته باله، او الله لپاره شریکان مقرر کړي، د دې لپاره چې د هغه (الله) له لارې نه (خلق) ګمراه کړي، ته ووایه: ته په خپل کفر سره لږ نفعه واخله، بېشکه ته له دوزخیانو څخه يې
39|9|ایا هغه څوك چې هغه د شپې په ساعتونو کې اطاعت کوونکی دی، چې سجده کوونکی او قیام کوونکی وي، له اخرت نه وېرېږي او د خپل رب د رحمت امید لري، ته ووایه: ایا سره برابربدلی شي هغه کسان چې پوهېږي او هغه کسان چې نه پوهېږي، بېشکه همدغه د خالصو عقلونو والا نصیحت اخلي
39|10|ته (دوی ته د الله له جانبه) ووایه: ای زما هغو بنده ګانو چې ایمان يې راوړی دی: تاسو له خپل رب نه ووېرېږئ، د هغو کسانو لپاره چې په دنیا کې يې نېکي کړې ده؛ لویه نېکي (او بدله) ده او د الله ځمکه فراخه ده، بېشکه یواځې صبر کوونکو ته د هغوی اجر بې حسابه پوره ورکاوه شي
39|11|ته (دوی ته) ووایه: بېشکه ما ته حکم راکړ شوی دی چې زه د الله عبادت کوم، په داسې حال کې چې هغه (الله) لره دین خالص کوونکی یم
39|12|او ما ته حکم راکړی شوی دی چې زه تر ټولو اول مسلمان یم
39|13|ته (دوی ته) ووایه: بېشکه زه که د خپل رب نافرماني وکړم. د ډېرې لویې ورځې له عذاب نه وېرېږم
39|14|ته (دوی ته) ووایه: زه خاص د الله عبادت کوم، په داسې حال کې چې هغه لره خپل دین خالص کوونکی یم
39|15|نو تاسو له هغه نه غیر د څه شي چې غواړئ، عبادت وکړئ، ته ووایه: بېشکه نقصان کوونکي هغه کسان دي چې د قیامت په ورځ يې خپلو ځانونو او خپل اهل ته تاوان رسولی دی. خبردار شئ، دغه (تاوان) همدغه ښکاره تاوان دی
39|16|د دوی لپاره به د دوی له پاسه د اور چوپالونه وي او د دوی له لاندې نه به هم چوپالونه وي. دغه (عذاب) دی چې الله په ده سره خپل بنده ګان وېروي، ای زما بنده ګانو! نو تاسو زما نه ووېرېږئ
39|17|او هغه کسان چې له طاغوت نه يې ځان وساته، یعنې د هغو له عبادت کولو نه او الله ته يې رجوع وکړه، خاص د دوی لپاره زېری دی، نو ته زما په بنده ګانو زېری وکړه
39|18|هغه (بنده ګان) چې خبره په غور سره اوري، نو د هغې د تر ټولو ښې پیروي کوي، دا هغه کسان دي چې الله دوی ته هدایت کړی دی او همدغه کسان د خالص عقل والا دي
39|19|ایا نو هغه څوك چې په هغه باندې د عذاب خبره ثابته شوې ده، ایا نوته هغه څوك خلاصولی شې چې په اور کې وي
39|20|لېکن هغه کسان چې له خپل رب نه وېرېږي خاص د دوی لپاره داسې بالاخانې دي چې د هغو له پاسه (نورې) ښې جوړې کړی شوي بالاخانې دي، چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، (دا) د الله کړی وعده ده، الله د وعدې مخالفت نه کوي
39|21|ایا تا نه دي کتلي چې بېشکه الله له بره نه اوبه نازلې کړې دي، بیا يې دغه (اوبه) په ځمکه کې په چینو کې ننه ایستي دي، بیا هغه په دغو (اوبو) سره فصل راوباسي، په دې حال کې چې د هغه رنګونه مختلف وي، بیا هغه وچ شي، نو ته هغه (شین رنګی فصل) تك زېړوینې، بیا دغه (فصل) لره هغه رژېدلی (مات شوی) وګرځوي، بېشکه په دغه

کې د خالصو عقلونو والاو لپاره خامخا نصیحت دی
39|22|ایا نو هغه څوك چې الله د هغه سینه د اسلام لپاره پرانستلې وي، نو دغه کس په رڼا کې وي د خپل رب له جانبه، پس هلاکت دی هغو کسانو ته چې د هغوی زړونه د الله له ذکره سخت دي، دغه کسان په ښکاره ګمراهۍ کې دي
39|23|الله تر ټولو ښکلی کلام نازل کړی دی، چې داسې کتاب دی چې په خپل مینځ کې مشابه دی، مکرر (او غبرګ) دی، چې له ده نه د هغو کسانو پوستکي ځیګ کېږي چې له خپل رب نه وېرېږي، بیا د دوی پوستکي او د دوی زړونه د الله ذکر ته نرم شي، دغه د الله هدایت دی، چې چا ته وغواړي په ده سره هدایت ورکوي او هغه څوك چې الله یې ګمراه کړي، نو د هغه لپاره هېڅوك لار ښودونکی نشته
39|24|ایا نو هغه څوك چې په خپل مخ سره ځان بچ کوي له سخت عذاب نه په ورځ د قیامت کې او ظالمانو ته به وویل شي: تاسو وڅکئ (سزا د) هغو عملونو چې تاسو به کول
39|25|هغو کسانو تکذیب کړی و چې له دوی نه مخکې وو، نو په دوی عذاب له هغه ځایه راغی چې دوی نه پوهېدل
39|26|نو الله په دوی په دنیایي ژوند کې رسوایي وڅکوله او خامخا د اخرت عذاب تر ټولو لوی دی، که چېرې دوی پوهېدلی
39|27|او یقینًا یقینًا مونږ د خلقو لپاره په دې قرآن کې هر قسمه مثال بیان کړی دی، د دې لپاره چې دوی نصیحت واخلي
39|28|په داسې حال کې چې دغه عربي (واضح) قرآن دی، د کوږوالي والا نه دی، د دې لپاره چې دوی پرهېزګاره شي
39|29|الله یو مثال بیانوي، یو (غلام) سړی دی، په ده کې بدخویه په خپل مینځ کې ناسازه کسان شریکان دي او بل (غلام) سړی دی چې سالم (او پوره) د یو سړي دی، ایا دغه دواړه په حال کې سره برابر دي؟ ټول د کمال صفتونه خاص د الله لپاره دي بلکې د دوی اکثره نه پوهېږي
39|30|بېشکه ته هم مړکېدونکی یې او بېشکه دوی (هم) مړکېدونکي دي
39|31|بیا بېشکه تاسو به د قیامت په ورځ د خپل رب په وړاندې، یو تربله جګړه کوئ
39|32|نو له هغه چا نه لوی ظالم څوك دی چې په الله دروغ تړي او رښتیا (قرآن) دروغ ګڼي، کله چې دغه (رښتیا) ده ته راشي؟ ایا په دوزخ کې د کافرانو لپاره استوګنځی نشته؟
39|33|او هغه کس چې صدق (رښتینی دین) یې راوړ او (هغه چې) د دغه (صدق) تصدیق یې وکړ (نو) هم دغه کسان پرهېزګاران دي
39|34|د دوی لپاره د خپل رب په نېز هغه څه دي چې دوی یې غواړي، دغه د نېکي کوونکو بدله ده
39|35|د دې لپاره چې الله له دوی نه هغه بدتر ګناهونه لرې (ختم) کړي چې دوی کړي دي او دوی ته د دوی اجر بدله ورکړي، په سبب د هغو تر ټولو ښکلو عملونو چې دوی به کول
39|36|ایا الله خپل بنده ته ښه کافي کېدونکی نه دی او دوی تا په هغو (معبودانو) وېروي چې له دغه (الله) نه غیر دي او هغه څوك چې الله یې ګمراه کړي، نو د هغه لپاره هېڅوك نېغه لار ښودونکی نشته
39|37|او هغه څوك چې الله ورته هدایت وکړي، نو د هغه لپاره هېڅوك ګمراه کوونکی نشته. ایا الله ښه غالب او انتقام والا نه دی؟
39|38|او یقینًا که ته له دوی نه تپوس وکړې چې اسمانونه او ځمکه چا پیدا کړي دي (، نو) دوی به خامخا لازمًا ووایي چې ''الله''، ته (دوی ته) ووایه: تاسو ما ته خبر راکړئ، هغه (معبودان) چې تاسو یې له الله نه غیر بلئ. که چېرې الله ما ته د ضرر رسولو اراده وکړي، ایا دغه (ستاسو معبودان) د هغه د ضرر لرې کوونکي دي؟ یا که هغه (الله) ما سره د رحمت اراده وکړي، ایا دغه (معبودان) د هغه د رحمت منع کوونکي دي؟ ته (دوی ته) ووایه: زما لپاره بس الله کافي دی، خاص په ده باندې توکل کوونکي توکل کوي
39|39|ته (دوی ته) ووایه: ای زما قومه: تاسو په خپله طریقه (او ځای) عمل کوئ، بېشکه زه هم عمل کوونکی یم، نو ژر به تاسو وپېژنئ
39|40|هغه څوك چې ده ته به داسې عذاب راشي چې دا به وشرموي او په ده به دایمي عذاب نازل شي
39|41|بېشکه مونږ په تا باندې کتاب نازل کړی دی د خلقو لپاره په حقه سره، نوهغه څوك چې په سمه لار روان شي، نو د خپل ځان لپاره یې نفع ده او هغه څوك چې ګمراه شي، نو بېشکه همدا خبره ده چې دی د همدغه (ځان) په ضرر ګمراه کېږي او ته په دوی باندې له سره نګران نه یې
39|42|الله نفسونه (ساګانې) قبضوي د هغو د مرګ په وخت کې او هغه (نفس) چې مړ نه وي د (هغه ساه) د خوب په وخت کې (قبضوي)، بیا هغه (ساه) ساتي چې په هغې یې د مرګ فیصله کړې وي او هغه بله تر مقررې نېټې پورې راخوشې کړي، بېشکه په دغو (قبض، ساتلو او پرېښودلو) کې خامخا لویې نښې دي د هغه قوم لپاره چې ښه فکر کوي
39|43|بلکې ایا دوی له الله نه غیر شفاعت کوونکي نیولي دي، ته (دوی ته) ووایه: ایا (دوی به شفاعت کوي!) اګر که دوی په داسې حال کې وي چې نه د څه شي مالکان وي او نه عقل لري
39|44|ته (دوی ته) ووایه: شفاعت ټول خاص د الله په اختیار کې دی، خاص د هغه لپاره د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ده، بیا به تاسو خاص هغه ته بېرته بېول کېږئ
39|45|او کله چې الله یواځې یاد کړی شي (، نو) د هغو کسانو زړونه سخت تنګېشي چې په اخرت ایمان نه لري او کله چې هغه (معبودان، بتان) یاد کړی شي چې له هغه (الله) نه غیر دي (، نو) ناڅاپه دوی ډېر خوشحالېږي
39|46|ته ووایه: ای الله د اسمانونو اوځمکې پیدا کوونکیه، د غیبو او د ښکاره وو عالِمه، ته به د خپلو بنده ګانو په مینځ کې فیصله کوې، په هغو خبرو کې چې دوی به په هغو کې اختلاف کاوه
39|47|او که په رښتیا سره د ظلم (شرك) کوونکو کسانو لپاره هغه څه چې په ځمکه کې دي، ټول مملوك شي او د دغه په مثل نور ورسره شي، نو دوی به خامخا د قیامت په ورځ کې له بدتر عذاب نه د خلاصي لپاره دغه فدیه ورکړي. او دوی ته به د الله له جانبه هغه څه ښکاره شي چې دوی به یې ګمان هم نه کاوه
39|48|او دوی ته به د خپلو کړو عملونو بدۍ ښکاره شي او له دوی نه به هغه (عذاب) چاپېره شي چې دوی به په هغه پورې استهزا کوله
39|49|نو کله چې انسان ته تکلیف ورسي (، نو) مونږ بلي، بیا چې کله ده ته مونږ له خپله جانبه نعمت ورکړو (، نو) دی وایي: دا خو ما ته یواځې (زما) د علم په سبب راکړشوی دی، بلکې دغه (ورکړه) ازمېښت دی، او لېکن د دوی اکثره نه پوهېږي
39|50|یقینًا دغه خبره هغو کسانو (هم) کړې وه چې له دوی نه مخکې وو، نو د دغو کسانو هېڅ په کار رانغلل هغه (مالونه) چې دوی به ګټل
39|51|نو دغو (پخوانیو خلقو) ته د خپلو کړو عملونو بدۍ ورسېدلې او هغه کسان چې ظلم یې کړی دی له دغو خلقو نه

(چې قریش دي) ژر به دوی ته د دوی د کړو عملونو بدۍ ورسېږي او دوی (مونږ لره) عاجزه کوونکي نه دي
او ایا دوی نه پوهېږي چې بېشکه الله رزق فراخوي چا لپاره چې وغواړي او تنګوي یې، بېشکه په دغو (فراخولو |39|52
اوتنګولو) کې خامخا ډېرې نښې دي د هغه قوم لپاره چې ایمان راوړي
ته (دوی) ته ووایه: ای زما هغو بنده ګانو چې په خپلو ځانونو یې زیاتی کړی دی! تاسو د الله له رحمت نه |39|53
مه ناامېده کېږئ، بېشکه الله ټول ګناهونه بخښي، بېشکه دغه (الله)، هم دی ښه بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
او تاسو خپل رب ته رجوع وکړئ او هغه ته غاړه کېږدئ، مخکې له دې نه چې په تاسو عذاب راشي، بیا به |39|54
تاسو سره مدد نه کولی شي
او تاسو د تر ټولو ښه حکم (قرآن) پیروي وکړئ هغه چې تاسو ته د خپل رب له جانبه نازل کړی شوی دی |39|55
مخکې له دې نه چې په تاسو عذاب راشي ناڅاپه، حال دا چې تاسو به نه پوهېږئ
ځکه چې نفس به وایي: ای زما حسرته! په هغه چې ما د الله په حق (تاسو اوس خپل رب ته رجوع وکړئ)|39|56
کې تقصیر (او کمی) کړی دی او یقینًا زه خامخا د استهزا کوونکو ځنې وم
یا به وایي: که حقیقتًا الله ما ته هدایت کړی وی (، نو) زه به خامخا د پرهېزګارانو ځنې وی|39|57
یا به وایي کله چې عذاب ویني: کاشکې په رښتیا سره ما ته بېرته تلل وی، نو زه به له نېکي کوونکو ځنې وم|39|58
ولې نه! یقینًا تا ته زما ایتونه راغلي وو، نو تا د هغو تکذیب کړی و او تکبر دې کړی و او ته وې له کافرانو نه|39|59
او د قیامت په ورځ به ته هغه کسان ووینې چې په الله یې دروغ تړلي وو، په داسې حال کې چې د دوی مخونه|39|60
!به تك تور کړی شوي وي، ایا په دوزخ کې د تکبر کوونکو لپاره ځای نشته
او الله به هغو کسانو ته چې ځان یې (له شرك نه) بچ ساتلی دی، د خپلې کامیابۍ (او فلاح) په وجه نجات |39|61
ورکړي، په داسې حال کې چې دوی ته به نه سختي رسېږي او نه به دوی غمجن کېږي
الله د هر شي پیدا کوونکی دی او هغه په هر شي باندې نګران دی|39|62
خاص هم ده لره د اسمانونو او ځمکې چابیانې دي، او هغه کسان چې د الله په ایتونو سره کافران شوي دي، هم |39|63
دغه کسان تاوانیان دي
!ته (دوی ته) ووایه: ایا نو تاسو ما ته حکم کوئ چې زه د غیر الله عبادت وکړم؟ ای جاهلانو|39|64
او یقینًا یقینًا تا ته وحي کړی شوې ده او هغو کسانو ته چې له تا نه مخکې وو (داسې چې) قسم دی که تا |39|65
شرك وکړ (نو) ستا عمل به خامخا لازمًا برباد شي او ته به خامخا لازمًا له تاوانیانو ځنې شې
بلکې ته خاص د الله عبادت کوه او اوسه له شکر کوونکو ځنې|39|66
او دغو (مشرکانو) د الله تعظیم ونه کړ د هغه حق تعظیم، حال دا چې ځمکه ټوله د ده په قبضه کې ده د |39|67
قیامت په ورځ کې او اسمانونه د ده په ښي لاس کې رانغاړل (راټول کړی) شوي دي، ده لره پاکي ده او هغه ډېر اوچت
دی له هغو څیزونو نه چې دوی یې (له هغه سره) شریکوي
او په شپېلۍ کې به پو کړی شي، نو بې هوشه (بې خوده) به شي هر هغه څوك چې په اسمانونو کې دي او هر|39|68
هغه څوك چې په ځمکه کې دي، غیر له هغه چا نه چې الله یې وغواړي، بیا به په دې کې بل ځلې پو کړی شي، نو
ناڅاپه به دوی ولاړ وي، ګوري به (حیران حیران)
او ځمکه به د خپل رب په نور سره روښانه شي او کتاب (عمل نامه) به کېښودل شي او نبیان او شاهدان به|39|69
راوستل شي او د دوی په مینځ کې به په حق (او انصاف) سره فیصله وکړی شي، په داسې حال کې چې په دوی به هېڅ
ظلم ونه کړی شي
او هر نفس ته به د ده کړی عمل پوره ورکړی شي او هغه (الله) ښه عالم دی په هغو عملونو چې دوی یې |39|70
کوي
او کافران شوي کسان به دوزخ ته ډلې ډلې روان کړی شي، تر هغه پورې چې کله دوی دغه (دوزخ) ته راشي، |39|71
(نو) د ده دروازې به پرانستل شي او دوی ته به د دغه (جهنم) نګرانان ووایي: ایا تاسو ته رسولان نه وو راغلي، چې له
هم ستاسو نه وو، چې تاسو ته به یې ستاسو د رب ایتونه لوستل او تاسو به یې د خپلې دغې ورځې له ملاقات نه
وېرولئ؟ دوی به ووایي: ولې نه! (راغلي وو) او لېکن د عذاب خبره په کافرانو باندې ثابته شوې وه
وبه ویل شي (دوی ته): تاسو د دوزخ په دروازو کې ننوځئ، په داسې حال کې چې په دغه (دوزخ) کې به تل|39|72
یئ، نو د تکبر کوونکو استوګنه بده ده
او هغه کسان به چې له خپل رب نه وېرېدل، جنت ته ډلې ډلې روان کړی شي، تر هغه پورې چې کله دوی ده |39|73
ته راشي، په دې حال کې چې د ده دروازې به (له مخکې نه) پرانستل شوي وي او دوی ته به د دغه (جنت) نګرانان
ووایي: په تاسو دې سلام وي، تاسو پاك یئ، نو دغو ته داخل شئ، په داسې حال کې چې تل اوسېدونکي به یئ
او دوی به وایي: ټول د کمال صفتونه هغه الله لره خاص دي چې زمونږ سره یې خپله وعده رښتیا کړه او مونږ|39|74
ته یې دغه ځمکه میراث راکړه، چې په دغه جنت کې مونږ ځای نیسو، هر ځای چې مونږ وغواړو، نو د (نېك) عمل
کوونکو اجر ښه دی
او (ای نبي) ته به ملایك ووینې، چې د عرش ګېر چاپېره راتاوېدونکي وي، چې د خپل رب له حمد سره تسبیح |39|75
وایي او د دغو (خلقو) په مینځ کې به په حقه سره فیصله وکړی شي او وبه ویل شي: ټول د کمال صفتونه خاص د الله
لپاره دي چې د عالمونو ښه پالونکی دی
حا، میم|40|1
د کتاب نازلول د الله له جانبه دي چې ډېر غالب، ښه پوه دی|40|2
د ګناهونو بخښونکی او د توبې قبلوونکی دی، ډېر سخت عذاب والا د لوی فضل والا دی، نشته دی هېڅ حق معبود |40|3
مګر هم دی دی، خاص هم ده ته بېرته ورتله دي
د الله په ایتونو کې جګړې نه کوي مګر هغه کسان چې کافران شوي دي، نو په ښارونو کې د دوی تك راتګ دې تا|40|4
تېر نه باسي
له دغو (قریشو) نه مخکې د نوح قوم تکذیب کړی و او د دوی (قوم نوح) نه وروسته نورو ډلو (هم) او هر یو |40|5
امت د خپل رسول په باره کې اراده وکړه چې هغه راګېر کړي او دوی په باطله سره جګړې وکړې، د دې لپاره چې په دغه
(باطل) سره حق ختم (او زایله) کړي، نو ما دوی ونیول، بیا نو زما سزا ورکول څنګه وو؟
او همداسې ستا د رب خبره په هغو کسانو لازمه شوې ده چې کافران شوي دي، چې بېشکه دوی د اور ملګري دي|40|6
هغه کسان چې عرش اوچتوي او هغه (ملایك) چې د دغه (عرش) ګېر چاپېره دي، دوی د (له ملایکو څخه)|40|7
خپل رب د ستاینې سره تسبیح وایي او په ده ایمان لري او د هغو کسانو لپاره مغفرت غواړي چې ایمان یې راوړی دی
(او وایي:) ای زمونږه ربه! ته د رحمت په لحاظ سره هر شي ته رسېدلی یې، نو ته هغو کسانو ته بخښنه وکړې چې

توبه یې ایستلې ده او ستا د لارې پیروي یې کړې ده او ته دوی د دوزخ له عذاب نه وساته
ای زمونږه ربه! او ته دوی د تل استوګنې هغو جنتونو ته ننباسه چې تا یې له دوی سره وعده کړې ده، او هغه |40|8
څوك چې صلاحیت ولري د دوی له پلرونو او د دوی له ښځو او د دوی له اولادونو څخه (هغه هم ننباسه)، بېشکه ته، هم ته ښه غالب، ډېر حکمت والا یې
او ته دوی له سختیو نه بچ وساته او هغه څوك چې ته یې په دغې ورځ کې له سختیو نه بچ وساتې، نو یقینًا تا |40|9
په هغه رحم وکړ او هم دغه ډېره لویه کامیابي ده
بېشکه هغه کسان چې کافران شوي دي، دوی ته به (په دوزخ کې) اواز وکړی شي: یقینًا (تاسو ته) د الله غصه |40|10
کېدل ډېر لوی وو ستاسو خپلو ځانونو ته له غصه کېدلو نه، کله چې به تاسو ایمان ته بللی شوئ، نو تاسو به کفر کاوه
دوی به ووایي: ای زمونږه ربه! تا مونږ دوه ځلې مړه کړو او دوه ځل دې مونږ ژوندي کړو، نو مونږ (اوس) (نو) |40|11
د خپلو ګناهونو اقرار وکړ، نو ایا (له دوزخ نه زمونږ) وتلو ته کومه لار شته؟
دغه (ابدي عذاب) په دې سبب دی چې بېشکه شان دا دی چې کله به الله یواځې وبلل شو (نو) تاسو به کفر |40|12
کاوه او که له ده سره به شریك ونیول شو (نو) تاسو به ایمان راوړ، نو حکم خاص هغه الله لره دی چې ډېر اوچت، ډېر لوی دی
دی همغه ذات دی چې تاسو ته خپلې نښې ښیي او تاسو لپاره له اسمان نه رزق نازلوي او پند نه اخلي مګر |40|13
هغه څوك چې (حق ته) رجوع کوي
نو تاسو الله بلئ، په داسې حال کې چې همده ته د دین خالص کوونکي یئ اګر که کافران یې بد ګڼي |40|14
د اوچتو درجو والا (د درجو اوچتونکی) دی، د عرش مالك دی، په خپلو بنده ګانو کې په چا چې (دغه الله) |40|15
وغواړي، په خپل حکم سره وحې نازلوي، د دې لپاره چې دغه (بنده خلقو لره) د ملاقات له ورځې نه ووېروي
له هغې ورځې نه چې دوی به ښکاره وي، له الله نه به د دوی هېڅ شی پټ نه وي، نن ورځ د چا |40|16
بادشاهي ده؟ خاص د الله (بادشاهي ده) چې یو دی، ښه غالب دی
نن ورځ به هر نفس ته د هغه د کړي عمل بدله ورکړی شي، نن ورځ ظلم بېخي نشته، بېشکه الله ډېر ژر حساب |40|17
کوونکی دی
او ته دوی له نژدې ورځې نه ووېروه کله چې زړونه به له چنغړکو سره وي، په داسې حال کې چې له غم نه به |40|18
ډك وي، د ظالمانو لپاره به نه هېڅوك یوخ دوست وي او نه کوم داسې شفاعت کوونکی چې خبره یې ومنله شي
هغه د سترګو په خیانت پوهېږي او په هغو خبرو چې سینې یې پټوي (او رازونه وي) |40|19
او الله په حقه سره فیصله کوي او هغه (معبودان) چې دوی یې له هغه (الله) نه غیر بلي، دغه د هېڅ شي |40|20
فیصله نشي کولی، بېشکه الله، هم دی ښه اورېدونکی، ښه لیدونکی دی
ایا دوی په ځمکه کې نه دي ګرځېدلي، پس چې وګوري چې د هغو کسانو انجام څنګه و، چې له دوی نه مخکې |40|21
وو، هغوی له دوی نه په قوت کې او په ځمکه کې د نښو (او یادګارونو) په لحاظ ډېر سخت (او مضبوط) وو، نو الله
دوی د خپلو ګناهونو په سبب ونیول او د دوی لپاره له الله نه هېڅوك بچ کوونکی نه و
دغه په دې سبب چې یقینًا دوی داسې وو چې دوی ته خپلو رسولانو ښکاره دلیلونه راوړل، نو (بیا هم) دوی |40|22
کافران شول، نو الله دوی ونیول، بېشکه هغه، ډېر زورور، ډېر سخت عذاب والا دی
او یقینًا یقینًا مونږ موسٰی له خپلو معجزو او ښکاره دلیل سره لېږلی و |40|23
فرعون او هامان او قارون ته، نو دوی وویل: (دا خو) جادوګر دی، سخت دروغجن دی |40|24
نو کله چې هغه دوی ته زمونږ له جانبه حق راوړ، دوی وویل: تاسو د هغو کسانو زامن ووژنئ چې له ده سره یې |40|25
ایمان راوړی دی او د دوی ښځې (لوڼه) ژوندۍ پرېږدئ او د کافرانو چل مګر نه دی مګر په تباهۍ کې
او فرعون (خپلو درباریانو ته) وویل: تاسو ما پرېږدئ چې زه (دا) موسٰی ووژنم او دا دې خپل رب ته چغې |40|26
ووهي، بېشکه زه له دې وېرېږم چې دا به ستاسو دین بدل کړي، یا به په ځمکه کې فساد خور کړي
او موسٰی وویل چې بېشکه ما د خپل رب او ستاسو د رب پناه نیولې ده له هر تکبر کوونکي نه، چې د حساب |40|27
په ورځې ایمان نه لري
او په اٰل فرعون کې یو مومن سړي چې خپل ایمان یې پټساتلو، وویل: ایا تاسو یو سړی په دې وجه وژنئ |40|28
چې هغه وایي: زما رب الله دی، حال دا چې یقینًا هغه تاسو ته د خپل رب له جانبه ښکاره دلیلونه هم راوړي دي او که
دی دروغجن وي، نو په همده باندې د خپلو دروغو ضرر دی او که دی رښتینی وي (نو بیا خو به) تاسو ته د هغه
(عذاب) ځینې برخه درورسېږي چې دا یې تاسو ته وعده درکوي، بېشکه الله هدایت نه کوي هغه چا ته چې هغه له حده
تېرېدونکی، ډېر دروغجن وي
ای زما قومه! نن ورځ ستاسو بادشاهي ده، په داسې حال کې چې په ځمکه کې غالب یئ، نو مونږ به د الله له |40|29
عذاب نه څوك بچ کوي که هغه پر مونږ راشي؟ فرعون وویل: زه تاسو ته نه ښیم مګر هغه خبره چې زه یې وینم او زه
تاسو ته ښودنه نه کوم مګر د سمې درستې لارې
او هغه کس وویل چې ایمان یې راوړی و: ای زما قومه! بېشکه زه په تاسو د (تېرو) ډلو د ورځې له مثل نه |40|30
وېرېږم
د نوح د قوم او عادیانو او ثمودیانو او د هغو کسانو د حال له مثل نه چې له دوی نه وروسته وو او الله په بنده |40|31
ګانو د هېڅ ظلم اراده نه کوي
او ای زما قومه! زه په تاسو یو بل ته د چیغو وهلو له ورځې نه وېرېږم |40|32
هغه ورځ چې تاسو به وګرځئ شا اړوونکي، په داسې حال کې چې تاسو لپاره به له الله نه هېڅوك بچ کوونکی نه |40|33
وي. او هغه څوك چې الله یې ګمراه کړي، نو د هغه لپاره هېڅوك هدایت ورکوونکی نشته
او یقینًا یقینًا تاسو ته له ده نه مخکې یوسف په واضحو دلیلونو سره راغلی و، نو تاسو د هغه څه په باره کې |40|34
چې تاسو ته هغه راوړی و؛ تل په شك کې وئ، تر هغه پورې چې کله هغه مړ شو، تاسو وویل: له ده نه وروسته به الله
له سره هېڅ رسول راونه لېږي، همداسې الله ګمراه کوي هغه چا لره چې هغه له حده تېرېدونکی، شك کوونکی دی
هغه کسان چې د الله په ایتونو کې جګړې کوي بې له کوم داسې دلیله چې دوی ته راغلی وي، (دغه) د الله په |40|35
نېز او د هغو کسانو په نېز چې ایمان یې راوړی د غضب په لحاظ غټه خبره ده، همداسې الله د تکبر کوونکي او جبر
کوونکي په هر (جز د) زړه باندې مهر لګوي
او فرعون وویل: ای هامانه! ته زما لپاره یوه ډېره اوچته ماڼۍ جوړه کړه، ښایي چې زه لارو ته ورسېږم |40|36
داسمانونو لارو ته، بیا د موسٰی الله له بره وګورم او بېشکه زه یقینًا دا دروغجن ګڼم او همداسې فرعون ته خپل |40|37
بد عمل ښایسته کړی شوی و، او له (حقې) لارې نه منع کړی شوی و او د فرعون چل (او مکر) نه و مګر په تباهۍ

کې

40|38| او هغه کس چې ایمان یې راوړی و، وویل: ای زما قومه! تاسو زما پیروي وکړئ چې زه تاسو ته د هدایت لاره وښیم

40|39| ای زما قومه! بېشکه همدا خبره ده چې دغه دنیایي ژوند خو لږه فایده ده او یقینًا اخرت چې دی، هم هغه د قرار کور دی

40|40| هر څوك چې بد کار وکړي، نو ده ته به بدله نه ورکولی شي مګر په مثل د دغه (بد کار) او هر څوك چې نېك عمل وکړي، سړی وي، یا ښځه، په داسې حال کې چې مومن وي، نو دغه کسان به جنت ته داخلېږي، دوی ته به په دغه (جنت) کې بې حسابه رزق ورکول کېږي

40|41| او ای زما قومه! په ما څه چل دی چې زه تاسو نجات (او خلاصي) ته راغواړم او تاسو ما اور ته رابلئ

40|42| تاسو ما رابلئ د دې لپاره چې زه په الله سره کافر شم او له هغه سره هغه شی شریك کړم چې ما ته د دغه (شي په اله کېدو) هېڅ علم نشته، حال دا چې زه تاسو ډېر غالب، ډېر مغفرت کوونکي (الله) ته رابولم

40|43| حقه خبره دا ده چې یقینًا هغه (معبود) چې تاسو ما (د) هغه (عبادت) ته بلئ، د هغه لپاره خو نه په دنیا کې څه بلل شته او نه په اخرت کې او دا چې بېشکه زمونږ بېرته ورتلل خاص الله ته دي او دا چې یقینًا له حده تېرېدونکي، همدغه د اور ملګري دي

40|44| پس ژر ده چې تاسو به دغه خبرې یادوئ چې زه یې تاسو ته (اوس) وایم. او زه خپل کار الله ته سپارم، بېشکه الله (خپلو) بنده ګانو لره ښه لیدونکی دی

40|45| نو الله هغه د دوی د مکرونو له بدیو نه بچ وساته او (پخپله) اٰل فرعون ډېر سخت عذاب ګېرکړل

40|46| اور (چې دی) دوی هغه ته هر سبا او هر بېګاه وړاندې کاوه شي او په هغې ورځ کې چې قیامت (د دوزخ) قایم شي (نو ملایکو ته به وویل شي:) تاسو ال فرعون لره تر ټولو سخت عذاب ته ننباسئ

40|47| او (یاد کړه) هغه وخت چې دوی به په خپل مینځ کې جګړې کوي، نو کمزوري به هغو کسانو ته وایي چې تکبر یې کاوه: بېشکه مونږ خو ستاسو پیروي کوونکي وو، نو ایا تاسو زمونږ نه له اور څنې څه برخه لرې کوونکي یئ؟

40|48| هغه کسان به (په جواب کې) ووایي چې تکبر یې کړی و: بېشکه مونږ ټول په دغه (دوزخ) کې یو، بېشکه الله د بنده ګانو په مینځ کې فیصله کړې ده

40|49| او هغه کسان به چې (د دوزخ) په اور کې دي، د جهنم نګرانانو ته ووایي: تاسو له خپل رب نه دعا وغواړئ چې زمونږ په عذاب کې بس یوه ورځ تخفیف وکړي

40|50| دوی به (په جواب کې) ووایي: ایا تاسو ته به ستاسو رسولان په واضحو دلیلونو سره نه راتلل؟ دوی (دوزخیان) به ووایي: ولې نه (نو) دوی (د دوزخ نګرانان) به ووایي، پس تاسو (پخپله) دعا وکړئ او د کافرانو دعا نه ده مګر په ضیاع کې

40|51| بېشکه مونږ خامخا د خپلو رسولانو او د هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی، په دنیایي ژوند کې مدد کوو او په هغې ورځ کې (هم) چې ګواهان به ودرېږي

40|52| په هغې ورځې کې چې ظالمانو (مشرکانو) ته به د هغوی معذرت هېڅ نفع نه رسوي او د همدوی لپاره لعنت دی او د همدوی لپاره بد کور (دوزخ) دی

40|53| او یقینًا یقینًا مونږ موسٰی ته هدایت (تورات) ورکړی و او بني اسرائیلو ته مو کتاب میراث ورکړ

40|54| په داسې حال کې چې د خالصو عقلونو والاو ته هدایت او پند و

40|55| نو (ای نبي) ته صبر وکړه! بېشکه د الله وعده حقه ده او د خپلې ګناه لپاره بخښنه وغواړه او د ورځې په اخره او اوله برخه کې د خپل رب له ستاینې سره تسبیح وایه

40|56| بېشکه هغه کسان چې د الله په ایتونو کې جګړې کوي، بې له داسې دلیله چې دوی ته راغلی وي، د دوی په سینو کې نه دی مګر کبر چې دوی دغه (د کبر مقتضا) ته رسېدونکي نه دي، نو ته په الله پورې پناه ونیسه، بېشکه هغه، هم هغه ښه اورېدونکی، ښه لیدونکی دی

40|57| یقینًا د اسمانونو او ځمکې پیدا کول د خلقو له پیدا کولو نه ډېر لوی دي او لېکن د خلقو اکثریت نه پوهېږي

40|58| او ړوند او بینا سره نه برابرېږي او نه هم هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي او بدکاره (سره نه برابرېږي) تاسو ډېر لږ نصیحت اخلئ

40|59| بېشکه قیامت خامخا راتلونکی دی، په ده کې هېڅ شك نشته. او لېکن د خلقو اکثریت ایمان نه راوړي

40|60| او ستاسو رب فرمایي: تاسو ما وبلئ چې زه ستاسو دعا قبوله کړم. بېشکه هغه کسان چې زما له عبادت نه تکبر کوي، ژر ده چې دوی به دوزخ ته ننوځي، په داسې حال کې چې خوار او ذلیله به وي

40|61| الله هغه ذات دی چې تاسو لپاره یې شپه پیدا کړې ده، د دې لپاره چې تاسو په دې کې ارام حاصل کړئ او ورځ یې روښانه (ګرځولې ده)، بېشکه الله په خلقو باندې خامخا ډېر فضل کولو والا دی او لېکن د خلقو اکثریت شکر نه وباسي

40|62| دغه الله ستاسو رب دی چې د هر شي پیدا کوونکی دی، نشته هېڅ لایق د عبادت مګر همدی دی، نو کوم طرف ته تاسو ګرځولی شئ

40|63| همداسې به (له حق نه) ګرځولی کېدل هغه کسان چې د الله له ایتونو نه به یې انکار کاوه

40|64| الله هغه ذات دی چې تاسو لپاره یې ځمکه قرار ځای او اسمان چت ګرځولی دی او ستاسو صورتونه یې جوړ کړي دي، پس ستاسو صورتونه یې ښکلي جوړکړي دي او تاسو ته یې له پاکیزه څیزونو نه رزق عطا کړی دی، دغه الله ستاسو رب دی، نو الله رب العالمین ډېر برکتي دی

40|65| هم دی (تل) ژوندی دی، نشته هېڅ حق معبود مګر هم دی دی، نو تاسو دا بلئ، په داسې حال کې چې هم ده لره د دین خالص کوونکي یئ، ټول د کمال صفتونه خاص د الله رب العالمین لپاره دي

40|66| ته (دوی ته) ووایه: بېشکه زه له دې نه منع کړی شوی یم چې د هغو (معبودانو) عبادت وکړم چې تاسو یې له الله نه غیر بلئ، کله چې ما ته زما د رب له جانبه ښکاره دلیلونه راغلل او ما ته حکم شوی دی چې زه رب العالمین ته تسلیم شم

40|67| دی همغه ذات دی چې تاسو یې له خاورې پیدا کړئ، بیا یې له نطفې نه، بیا یې د وینې له ټوټې نه: بیا هغه تاسو راوباسي، په داسې حال کې چې واړه (ماشومان) یئ، بیا (هغه ستاسو تربیت کوي)، د دې لپاره چې تاسو خپل قوت (او ځوانۍ) ته ورسېږئ، بیا (مو ژوندي ساتي) د دې لپاره چې زاړه (بوډاګان) شئ، او ځینې په تاسو کې هغه دي چې له دغه (وخت) نه مخکې وفات کولی شي. او (تاسو ساتي) د دې لپاره چې تاسو مقررې نېټې ته ورسېږئ او د دې لپاره چې تاسو له عقل نه کار واخلئ

40|68| دی همغه ذات دی چې ژوندي کول کوي او مړه کول کوي، نو کله چې د یو کار (د ایجاد) فیصله وکړي، نو بېشکه همدا خبره ده چې ده ته وايي: موجود شه! نو هغه موجود شي

40|69| ایا تا هغه کسان نه دي لیدلي چې د الله په ایتونو کې جګړې کوي، کوم طرف ته دوی ګرځولی شي؟

40|70| هغه کسان چې تکذیب کوي د کتابونو او د هغه څه چې په هغو سره موږ خپل رسولان لېږلي وو، پس ژر به دوی پوه شي

40|71| کله چې به د دوی په غاړو کې طوقونه او ځنځیرونه وي، چې دوی به راښکلی کېږي

40|72| په ډېرو ګرمو اوبو کې، بیا به دوی (د دوزخ) په اور کې سوځولی شي

40|73| بیا به دوی ته ویلی شي چې چېرته دي هغه (معبودان) چې تاسو به شریکول

40|74| له الله نه غیر؟ دوی به ووايي: هغه زموږ نه ورك شول، بلکې موږ له دې نه مخکې هېڅ شی نه باله، همداسې الله کافرانو لره ګمراه کوي

40|75| دغه په سبب د دې چې تاسو به په ځمکه کې ناحقه خوشحالي (اولویي) کوله او په سبب د هغه چې تاسو به تکبر کاوه

40|76| تاسو د جهنم په دروازو کې ننوځئ، په داسې حال چې په دغه (جهنم) کې به همېشه يئ، نو د متکبرینو استوګنځی بد دی

40|77| نو ته صبر کوه، بېشکه د الله وعده حقه ده، نو که خامخا موږ تا ته ځینې د هغه (عذاب) وښیو چې موږ یې دوی ته وعده ورکوو، یا موږ تا وفات کړو، نو هم موږ ته به دوی بېرته راوستلی شي

40|78| او یقینًا یقینًا موږ له تا نه مخکې ډېر رسولان رالېږلي وو، په دوی کې ځینې هغه دي چې موږ تا ته بیان کړي دي او په دوی کې ځینې هغه دي چې موږ تا ته نه دي بیان کړي. او د هېڅ رسول لپاره دا ممکن نه وه چې هغه پخپله کومه معجزه راوړي مګر د الله په حکم سره، نو کله چې د الله حکم راشي (نو) په حق سره به فیصله وکړی شي او په دغه وخت (او ځای) کې به باطل پرستان تاوانیان شي

40|79| الله هغه ذات دی چې تاسو لپاره یې څاروي پیدا کړي دي، د دې لپاره چې تاسو په دوی کې په ځینو سورلي کوئ او په دوی کې ځینې تاسو خورئ

40|80| او تاسو لپاره په دغو (څارویو) کې ډېرې نفعې دي او د دې لپاره چې تاسو په دوی سره هغه حاجت ته ورسېږئ چې ستاسو په سینو کې دی، او په دغو باندې او په کشتیو باندې تاسو سورول کېږئ

40|81| او هغه (الله) تاسو ته خپلې نښې ښيي، نو تاسو د الله له کومو نښو نه انکار کوئ؟

40|82| ایا نو دوی په ځمکه کې ګرځېدلي نه دي، پس چې دوی کتلي وی چې د هغو خلقو انجام څنګه و چې له دوی نه مخکې وو، هغوی له دوی نه زیات وو او د قوت او په ځمکه کې د نښو په لحاظ ډېر سخت وو، نو د دوی هېڅ په کار رانغلل هغه څه چې دوی به ګټل

40|83| نو کله چې دوی ته د دوی پېغمبران په ښکاره دلیلونو سره راغلل، (نو) دوی به په هغه علم خوشالي (او لویي) شروع کړه چې له دوی سره و، او ګېرچاپېره به شو هغه څه چې دوی به په هغه پورې استهزاء کوله

40|84| نو کله چې به دوی زموږ عذاب ولیده، دوی به وویل: موږ په الله ایمان راوړی دی چې ایکي یواځې دی او موږ کافران شولو په هغه څیز چې موږ به د هغه په سبب مشرکان وو

40|85| نو دغه (کار داسې) نه و چې دوی ته د دوی ایمان راوړل نفع ورکړې وي کله چې دوی زموږ عذاب ولیده، (دا) ده اېښې طریقه د الله هغه طریقه چې د هغه په بنده ګانو کې تېره شوې ده او په دغه ځای (او وخت) کې کافران تاوانیان شول

41|1| حا، میم

41|2| نازلول د ډېر مهربان، بې حده رحم کوونکي له جانبه دي (دغه)

41|3| داسې کتاب چې د ده ایتونه په تفصیل سره بیان شوي دي، په داسې حال کې چې عربي قرآن دی، د هغه قوم لپاره چې پوهېږي

41|4| زېری ورکوونکی او وېروونکی دی، نو د دوی زیاترو مخ وګرځاوه، پس دوی (حق) نه اوري

41|5| او دوی وویل: زموږ زړونه په پرده کې دي له هغه څه نه چې ته موږ هغه ته بلې او زموږ په غوږونو کې کوڼوالی دی اوزموږ له مینځه او ستا له مینځه پرده ده، نو ته (خپل) عمل کوه، بېشکه موږ هم (خپل) عمل کوونکي یو

41|6| ته (دوی ته) ووایه: بېشکه هم دا خبره ده چې زه ستاسو په شان بشر یم، ما ته دا وحي کولی شي چې بېشکه همدا خبره ده چې ستاسو حق معبود یو معبود دی، نو تاسو ده ته مستقیم (او درست) اوسئ او له ده نه مغفرت غواړئ او د مشرکانو لپاره هلاکت دی

41|7| هغه کسان چې زکات نه ادا کوي او له اخرت نه هم دوی منکران (کافران) دي

41|8| بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، د دوی لپاره نه قطع کېدونکی اجر دی

41|9| ته (دوی ته) ووایه: ایا په رښتیا تاسو خامخا کافران کېږئ په هغه ذات چې ځمکه یې په دوه ورځو کې پیدا کړه او تاسو د هغه لپاره شریکان جوړوئ. دغه خو رب العالمین دی

41|10| او دغه (الله) په دغې (ځمکه) کې د دې له پاسه غرونه کېښودل او په هغې کې یې برکت واچوه او په هغې کې یې د دې (د اوسېدونکو) روزي مقدره (په اندازه) کړه په څلورو ورځو کې، په داسې حال کې چې د تپوس کوونکو لپاره برابر دي

41|11| بیا یې د اسمان په طرف اراده وکړه، په داسې حال کې چې هغه یو لوګی و، نو هغه (الله) ده ته او ځمکې ته وویل: تاسو دواړه راشئ، په خپلې خوښې سره، یا په زور سره، دواړو وویل: موږ په خوښې سره (فرمان منونکي) راځو

41|12| نو دغه یې په دوه ورځو کې اوه اسمانونه جوړکړل او په هر اسمان کې یې د هغه د (مناسب) کار وحي وکړه او موږ تر ټولو نژدې اسمان په ډېوو (د ستورو) سره ښکلی کړاو (دغه مو وساته) په ښې ساتنې سره، دغه د ډېر غالب، ښه پوه ذات اندازه کول دي

41|13| نو که دوی مخ وګرځاوه، نو ته (دوی ته) ووایه: زه تاسو د عادیانو او ثمودیانو د سخت عذاب په مثل عذاب نه وېروم

41|14| کله چې دوی ته خپل رسولان د دوی له مخې او د دوی له شا نه راغلل او (ورته ویې ویل:) چې تاسو له الله نه غیر (د بل هیچا) عبادت مه کوئ. دوی وویل، که زموږ رب غوښتلی (نو) خامخا ملایك به یې نازل کړي وی، پس بېشکه موږ په هغه څه سره چې تاسو ورسره رالېږل شوي يئ، کفر کوونکي یو

41|15| نو هر چې عادیان وو، نو دوی خو په ځمکه کې ناحقه لویي وکړه او ویې ویل: په قوت کې زموږ نه څوك زیات سخت (او مضبوط) دي؟! ایا دوی نه ویني چې بېشکه هغه الله چې تاسو یې پیدا کړي يئ؛ هغه له تاسو نه په قوت کې

ډېر سخت دی. او دغو به زمونږ له ایتونو نه انکار کاوه
41|16| نو مونږ په دوی باندې په څو ډېرو سپېرو ورځو کې ډېر زورور یخ باد راخوشې کړ، د دې لپاره چې مونږ په دوی
باندې په دنیایي ژوند کې د رسوایي عذاب وڅکوو، او یقینًا د اخرت عذاب ډېر رسواکوونکی دی، په داسې حال کې چې د
دوی به مدد نه کولی شي
41|17| او پاتې شول ثمودیان، نو مونږ دوی ته نېغه لار وښودله، نو دوی په هدایت باندې ړوندوالي ته ترجیح ورکړه، نو
دوی د سپکوونکي عذاب سختې چغې ونیول، په سبب د هغو عملونو چې دوی به کول
41|18| او مونږ هغو کسانو ته نجات ورکړچې ایمان يې راوړی و او پرهېزګاري به يې کوله
41|19| او (یاده کړه) هغه ورځ چې د الله دښمنان به اور ته راجمع کولی شي، نو دوی به ډلې کولی (او تقسیمولی)
شي
41|20| تر دې چې کله دوی ده ته (څنګه) راشي (، نو) په دوی باندې به د دوی غوږونه او د دوی سترګې او د دوی
څرمنې ګواهي ورکړي، د هغو کارونو چې دوی به کول
41|21| او دوی به خپلو څرمنو ته ووايي: تاسو ولې پر مونږ ګواهي ورکړه؟ نو دغه (څرمنې) به ووايي: مونږ هغه الله
ګویا کړو چې هر شی يې ګویا کړی دی. او دغه (الله) تاسو اول ځلې پیدا کړي يئ او خاص همده ته به بېرته ورګرځولی
شئ
41|22| او تاسو به (د ګناه د کولو په وخت کې) ځان له دې نه نه پټولو چې په تاسو به ستاسو غوږونه او ستاسو
سترګې او ستاسو څرمنې ګواهي ورکړي او لېکن تاسو به دا خیال کاوه چې بېشکه الله په ډېرو هغو کارونو نه عالم کېږي
چې تاسو يې کوئ
41|23| او دغه ستاسو هغه (خراب) ګمان دی چې تاسو به په خپل رب (دغه) ګمان کاوه، دغه تاسو هلاك كړئ، نو له
تاوانیانو څني شوئ
41|24| پس كه دوی صبر وکړي، نو د دوی ځای اور دی او كه دوی (دالله) رضا کول (او دنیا ته تلل) غواړي، نو دوی
له قبول کړی شویو څني نه دي
41|25| او مونږ د دوی لپاره ملګري مقرر کړي دي، نو دغو (ملګرو) دوی ته هغه څیزونه ښایسته کړي دي چې د دوی
مخې ته دي او د دوی وروسته دي او په دوی (د عذاب) خبره ثابته شوې ده په هغو امتونو کې چې له دوی نه مخکې
کوم پېریان او انسانان تېر شوي دي. بېشکه چې دوی تاوانیان وو
41|26| او کافران شوي کسان وايي: تاسو دغه قرآن ته غوږ مه ږدئ او په (تلاوت د) ده کې شور ماشور اچوئ، ښايي
چې تاسو غالبه شئ
41|27| نو مونږ به په کافرانو شویو کسانو خامخا لازمًا ډېر سخت عذاب وڅکوو او خامخا لازمًا به مونږ دوی ته د هغو ټولو
بدو عملونو بدله ورکړو چې دوی به کول
41|28| دغه د الله د دښمنانو بدله ده، چې اور دی، د دوی لپاره په دغه (اور) کې د همېشه والي کور دی، په داسې
حال کې چې (دغه) بدله ده، په سبب د هغه چې دوی زمونږ له ایتونو نه انکار کاوه
41|29| او کافران شوي کسان به ووايي: ای زمونږه ربه! ته مونږ ته هغه دوه تنه وښیه چې د پېریانو او انسانانو څني وو،
چې مونږ دغه دواړه د خپلو قدمونو له لاندې کړو، د دې لپاره چې دغه دواړه د تر ټولو ښکته خلقو څخه شي
41|30| بېشکه هغه کسان چې (په رښتیا) يې ویلي دي: زمونږ رب الله دی، بیا ټینګ ولاړ وي (، نو) په دوی ملایك
نازلېږي چې تاسو مه وېرېږئ او مه غمګین کېږئ او تاسو د هغه جنت زېرى واخلئ چې تاسو سره به يې وعده کولی شوه
41|31| مونږ ستاسو دوستان یو په دنیايي ژوند کې او په اخرت کې (هم) او تاسو لپاره په دغه (جنت) کې هر هغه
(نعمتونه) شته چې ستاسو نفسونه يې خوښوي او تاسو لپاره په دغه (جنت) کې هر هغه څه دي چې تاسو يې غواړئ
41|32| په داسې حال کې چې د ډېر بخښونکي، بې حده رحم کوونکي له جانبه مېلمستیا ده
41|33| او د خبرې په لحاظ له هغه چا نه څوك ډېر ښه دی چې الله ته بلنه کوي او نېك عمل کوئ او وايي چې
بېشکه زه له مسلمانانو څني یم؟
41|34| او نېکي او بدي هیڅکله سره نه برابرېږي. ته په هغې طریقې سره جواب ورکوه چې تر ټولو ښه وي، نو ناڅاپه
به هغه کس چې ستا په مینځ کې او د هغه په مینځ کې دښمني وي، داسې شي ګویا کې هغه ستا ډېر مهربان دوست
دی
41|35| او دا (خصلت) نه ورکول کېږي مګر هغو کسانو ته چې صبر کوي او دا نه ورکول کېږي مګر د ډېرې لویې برخې
والا ته
41|36| او که خامخا تا ته د شیطان له جانبه څه وسوسه راشي، نو ته په الله پورې پناه ونیسه، بېشکه هم هغه ښه
اورېدونکی، ښه پوه دی
41|37| او د هغه له دلیلونو څخه شپه او ورځ او لمر او سپوږمۍ دي، تاسو مه لمر ته سجده کوئ او مه سپوږمۍ ته او
تاسو خاص الله ته سجده کوئ چې دغه (نښې) يې پیدا کړې دي، که چېرې تاسو خاص د هغه عبادت کوئ
41|38| نو که دوی تکبر وکړ، نو هغه څوك چې له الله سره دي، هغوی شپه او ورځ د ده پاکي بیانوي، په داسې حال کې
چې نه ستړي کېږي
41|39| او د هغه له نښو څخه دا دي چې بېشکه ته ځمکه وچه کلکه وینې، نو کله چې مونږ په دې اوبه نازلې کړو
(نو) وخوځېږي او وپړسېږي، بېشکه هغه ذات چې دغه يې ژوندۍ کړې ده، خامخا د مړیو ژوندی کوونکی دی، بېشکه هغه په
هر شي باندې ښه قادر دی
41|40| بېشکه هغه کسان چې زمونږ په ایتونو کې کاږه روان دي (او غلطې معناګانې کوي)، نو دوی پر مونږ پټنه دي،
ایا نو هغه څوك چې په اور کې غورځولی شي، ډېر غوره دی، یا هغه څوك چې د قیامت په ورځ (له عذاب نه) په امن
کې راشي، څه چې ستاسو خوښ وي هغه کوئ، بېشکه هغه (الله) په هغو کارونو چې تاسو يې کوئ؛ ښه لیدونکی دی
41|41| بېشکه هغه کسان چې په ذکر (قرآن) سره کافران شوي دي، کله چې (دا ذکر) دوی ته راغی، په دې حال کې
چې یقینًا دغه (ذکر) خامخا ډېر قوي کتاب دی
41|42| باطل ده ته نه د ده له مخې نه راتلی شي او نه د ده له شا نه، د ډېر حکمت والا، ښه ستایل شوي (الله)
له جانبه رالېږل شوی دی
41|43| تا ته نه ویل کېږي مګر هغه خبرې چې یقینًا له تا نه مخکې رسولانو ته ویل شوي دي، بېشکه ستا رب خامخا د
مغفرت والا او د ډېر دردوونکي عذاب والا دی
41|44| او که مونږ دا (کتاب) عجمي قرآن ګرځولی وی، (نو) دوی به ضرور ویلی چې ولې د ده ایتونه واضح نه دي
بیان شوي، ایا (کتاب) عجمي دی او (نبي يې) عربي دی، ته (دوی ته) # ووایه: دغه (قرآن) د هغو کسانو لپاره چې

ایمان یې راوړی دی؛ هدایت او شفا دی او هغه کسان چې ایمان نه راوړي؛ د هغوی په غوږونو کې دروندوالی دی، په داسې
حال کې چې دغه (قرآن) په دوی ړوندوالی دی. دغه خلق (کفار ګویاکې داسې) دي چې دوی ته له ډېر لرې ځایه اواز
کولی شي
41|45|او یقینًا یقینًا مونږ موسٰی ته کتاب ورکړی و، نو په دغه (کتاب) کې اختلاف وکړی شو او که چېرې هغه کلمه نه
وی چې ستا د رب له جانبه ړومبی شوې ده، (نو) خامخا به د دوی په مینځ کې فیصله شوې وی. او بېشکه دوی د ده
په هکله خامخا په اضطراب اچوونکي شك کې دي
41|46|هر څوك چې نېك عمل کوي، نو د خپل ځان لپاره (یې کوي) او څوك چې بدي کوي، نو ضرر یې په همده دی،
او ستا رب په (خپلو) بنده ګانو د هېڅ ظلم كوونكی نه دی
41|47|خاص همده ته د قیامت علم ورسپارلی شي۔ او هېڅ مېوې له خپلو غلافونو څخه نه راوځي او نه هېڅ یو ښځه
حامله کېږي او نه (بچی) زېږوي مګر د دغه (الله) په علم سره۔ او (یاده کړه) هغه ورځ چې دوی ته به (رب) اواز
وکړي چې (ستاسو په عقیده) زما شریکان چېرته دي۔؟ دوی به ووایي: مونږ ته خبر کړې چې (اوس) پر مونږ کې هیڅوك
(د دې خبرې) ګواهي كوونكی نشته
41|48|او له دوی نه به هغه (معبودان) ورك شي چې له دې نه مخکې به دوی بلل او دوی به یقین وکړي چې د دوی
لپاره د تېښتې هېڅ ځای نشته
41|49|انسان د خیر له غوښتلو نه نه ستړی کېږي او که ده ته شر (او تکلیف) ورسېږي، نو ډېر ناهېلی، ډېر نا امېده
وي
41|50|او که خامخا مونږ په ده له خپل جانب نه رحمت وڅکوو، له هغه تکلیف نه وروسته چې ده ته رسېدلی وي (،
نو) خامخا لازمًا به وایي: دا زما (حق) دی او زه د قیامت په هکله ګمان نه کوم چې قایم به شي او خامخا که زه
خپل رب ته بېرته وګرځولی شم، (نو) بېشکه زما لپاره به د هغه په نېز خامخا تر ټولو ښه حالت (جنت) وي، نو مونږ
به خامخا لازمًا کافران شوي کسان په خپلو عملونو خبر کړو او خامخا لازمًا به مونږ دوی ته له ډېر سخت عذاب څنې
وڅکوو
41|51|او کله چې مونږ په انسان باندې انعام وکړو (نو) دی (له حقه) مخ واړوي او خپل جانب (ځان) لرې کړي او
کله چې ده ته سختي ورسېږي، نو بیا د ډېرې اوږدې دعا والا وي
41|52|ته (دوی ته) ووایه: تاسو ما خبر کړئ! که چېرې دغه (قرآن) د الله له جانبه وي، بیا تاسو په ده سره کافران
شئ، (نو) له هغه چا نه لوی ګمراه څوك دی چې په ډېر لرې مخالفت کې وي
41|53|ژر ده چې مونږ به دوی ته خپلې نښې په افاقو (د عالم په اطرافو) کې او د دوی په ځانونو کې وښیو، تر دې
چې دوی ته ښه څرګند شي چې یقینًا هم دغه (قرآن) حق دی او ایا ستا رب ښه کافي نه دی دا چې یقینًا هغه په هر
شي باندې خبردار دی
41|54|خبردار شئ! بېشکه دوی د خپل رب له ملاقات نه په شك کې دي، خبردار شئ! بېشکه هغه په هر شي احاطه
كوونكی دی
42|1|حٰمٓ
42|2|عٓسٓقٓ
42|3|هغه همداسې وحي کوي تا ته او هغو (پېغمبرانو) ته چې له تا نه مخکې وو، هغه الله چې ډېر (له شروع نه)
غالب، ښه حکمت والا دی
42|4|خاص د هغه لپاره هر هغه څه دي په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي او هم دغه (الله)
ډېر اوچت، ډېر لوی دی
42|5|اسمانونه دې ته نژدې دي چې د خپل له پاسه نه وچوي او ملایك د خپل د رب ستاینې سره تسبیح وایي او د
هغه چا لپاره مغفرت غواړي چې په ځمکه کې دي. خبردار شئ! بېشکه الله، هم دی ډېر بخښونكی، بې حده رحم كوونكی
دی
42|6|او هغه کسان چې له ده نه غیر یې نور کارسازان نیولي دي، الله په دوی ښه نګران دی۔ او ته په دوی باندې
هېڅ ذمه وار نه یې
42|7|او همداسې مونږ تا ته (دا) عربي قرآن وحي کړو، د دې لپاره چې ته ام القرىٰ (مکه) ووېروې او هغه څوك چې
د دې ګېر چاپېره دي او ته (دوی) د جمع کېدلو له ورځې نه ووېروې چې هېڅ شك په کې نشته۔، یوه ډله به په جنت
کې وي او بله ډله به په دوزخ کې وي
42|8|او که الله غوښتلي وی (نو) دوی به یې خامخا یو امت ګرځولي وو او لېکن هغه په خپل رحمت کې چا ته چې
وغواړي داخلوي یې۔ او ظالمان چې دي، د دوی لپاره نه هېڅ کارساز شته او نه مددګار
42|9|ایا دوی له ده (الله) نه غیر کارسازان (او دوستان) نیولي دي، نو هم دغه الله کارساز دی۔ او هم دی مړي
راژوندي کوي او هم دی په هر څیز باندې ښه قادر دی
42|10|او هر هغه شی چې تاسو په هغه کې اختلاف وکړئ، نو د هغه حکم (فیصله) الله ته ده، دغه الله زما رب دی،
خاص په ده باندې ما توکل کړی دی او خاص هم ده ته زه رجوع کوم
42|11|(دغه الله) د اسمانونو او ځمکې پیدا كوونكی دی، تاسو لپاره یې له هم ستاسو له جنس (او ځانونو) نه جوړې
پیدا کړي دي۔ او له څارویو نه یې هم قسمونه (پیدا کړي دي)، هغه تاسو په دې طریقې سره خوروي۔، د هغه په مثل
هېڅ شی نشته۔ او هم دغه ښه اورېدونكی، ښه لیدونكی دی
42|12|خاص هم دغه (الله) لره د اسمانونو او ځمکې چابیانې دي۔، هغه چا لپاره چې وغواړي رزق فراخوي او (چا لپاره
چې وغواړي) تنګوي یې۔، بېشکه هغه په هر شي باندې ښه عالم دی
42|13|هغه تاسو لپاره هغه دین مقرر کړی دی چې د هغه وصیت یې نوح ته کړی و او هغه چې مونږ تا ته وحي کړی
دی او هغه چې مونږ د هغه وصیت ابراهیم او موسٰی او عیسٰی ته کړی و، چې تاسو دین قایم کړئ او په ده کې مه
مختلف کېږئ، په مشرکانو باندې هغه شی ډېر دروند دی چې ته دوی هغه ته بلې۔، الله غوره کوي دې (دین) ته چا ته
چې وغواړي او د ده په طرف هغه چا ته هدایت کوي چې رجوع کوي
42|14|او دوی سره مختلف شوي نه وو مګر وروسته له هغه چې دوی ته علم راغی، په خپل مینځ کې د حسد په وجه،
او که چېرې هغه خبره نه وی چې ستا د رب له جانبه تر ټاکلې نېټې پورې ړومبی شوې ده۔ (، نو) د دوی په مینځ کې
به خامخا فیصله کړی شوې وی۔ اوبېشکه هغه کسان چې له دوی نه وروسته ورته کتاب په میراث کې ورکړی شوی دی،
خامخا د دغه (قرآن) په هکله په اضطراب اچوونکي شك کې دي
42|15|نو ته همدغه (توحید) ته بلنه کوه۔ او په استقامت اوسه، لکه څنګه چې تا ته حکم درکړی شوی دی او د دوی

د خواهشاتو پیروي مه کوه او ته وایه: ما په هر هغه کتاب ایمان راوړی دی چې الله نازل کړی دی او ما ته حکم راکړی
شوی دی چې ستاسو په مینځ کې انصاف وکړم۔ الله زمونږ رب دی او ستاسو رب دی، زمونږ لپاره زمونږ عملونه دي او
تاسو لپاره ستاسو عملونه دي۔ (حق ښه واضح شو، نو زمونږ په مینځ کې او ستاسو په مینځ کې هېڅ جګړه نشته۔ الله به
مونږ ټول سره راجمع کړي۔ او خاص همده ته بېرته ورتلل دي
42|16|او هغه کسان چې د الله په باره کې وروسته له دې جګړې کوي چې د هغه دعوت قبول کړی شو،، د دغو کسانو
جګړه کول د دوی د رب په نېز باطل دي او په دوی غضب دی او د دوی لپاره ډېر سخت عذاب دی
42|17|الله هغه ذات دی چې کتاب یې په حقه سره نازل کړی دی او تله (میزان) یې هم۔ او تا څه شی خبروي،
ښایي چې قیامت ډېر نژدې وي
42|18|دغه (قیامت) هغه کسان په تلوار سره غواړي چې په ده ایمان نه لري۔ او هغه کسان چې (په ده) یې ایمان
راوړی دی، له ده نه وېرېدونکي دي۔ او دوی پوهېږي چې یقینًا دا حق دی۔، خبردار شئ! بېشکه هغه کسان چې د قیامت
په باره کې جګړې (او شکونه) کوي، یقینًا په ډېرې لرې ګمراهۍ کې دي
42|19|الله په خپلو بنده ګانو ډېر مهربان دی، هغه روزي ورکوي چا ته چې وغواړي، او هم دی ډېر زورور، ښه غالب دی
42|20|هر هغه څوك چې د اخرت فصل غواړي، نو مونږ به د ده لپاره د ده په فصل کې زیاتوالی وکړو۔ او هر هغه څوك
چې د دنیا فصل غواړي (نو) مونږ به ده ته له دغې (دنیا) نه څه ورکړو او د ده لپاره به په اخرت کې هېڅ برخه نه
وي
42|21|ایا د دوی لپاره داسې شریکان شته چې د دوی لپاره یې له دین څخه هغه لاره مقرر کړې ده چې الله د هغې
اذن نه دی کړی۔ او که چېرې د فیصلې خبره نه وی (نو) د دوی په مینځ کې به خامخا فیصله شوې وی۔ او بېشکه
ظالمان چې دي، د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
42|22|ته به ظالمان (مشرکان) وینې چې د خپل کړي عمل (له انجام) نه به وېرېدونکي وي، په دې حال کې چې هغه
په دوی پرېوتونکی دی، او هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، د جنتونو په باغېچو کې به
وي۔ د دوی لپاره د خپل رب په نېز هغه څه دي چې دوی یې غواړي۔، هم دغه ډېر لوی فضل دی
42|23|دغه دی هغه شی چې الله یې خپلو هغو بنده ګانو ته زېری ورکوي چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې
کړي دي۔، ته (دوی ته) ووایه: زه له تاسو نه په دغه (تبلیغ) باندې هېڅ اجر (مزدوري) نه غواړم، لیکن په خپلوۍ کې
مینه (د خپلولۍ مینه) (غواړم) او هر هغه څوك چې نېکي وکړي مونږ به هغه ته په دغې (نېکۍ) ښایست ورزیات کړو،
بېشکه الله ډېر مغفرت کوونکی ډېر قدردان (شکر قبلوونکی) دی
42|24|ایا دوی وایي چې ده په الله باندې له ځانه دروغ تړلي دي، ۔ نو که الله وغواړي ستا په زړه به مهر ولګوي۔ او
الله باطل محوه کوي او په خپلو کلماتو سره حق ثابتوي، بېشکه هغه د سینو په خبرو ښه عالم دی
42|25|او دی همغه ذات دی چې د خپلو بنده ګانو توبه قبلوي او د بدیو معافي کوي او په هغو کارونو پوهېږي چې تاسو
یې کوئ
42|26|او د هغو کسانو دعاګانې قبلوي چې ایمان یې راوړی دی اونېك عملونه یې کړي دي او له خپل فضله دوی ته
زیات ورکوي، او کافران (چې دي) د دوی لپاره ډېر سخت عذاب دی
42|27|او که چېرې الله د خپلو بنده ګانو لپاره روزي فراخه کړي، نو دوی به په ځمکه کې خامخا سرکشي وکړي۔ او لیکن
هغه په یوې اندازې سره څومره چې وغواړي نازلوي یې، بېشکه هغه په خپلو بنده ګانو ښه خبردار، ښه لیدونکی دی
42|28|او دی همغه ذات دی چې باران وروي، وروسته له دې چې دوی نا امېده شي۔ او هغه خپل رحمت خوروي او هم
دی ښه کارساز، ښه ستایل شوی دی
42|29|او د ده له نښو څخه د اسمانونو او ځمکې پیدا کول دي او د هغو زنده سرو (خوځندهوو پیدا کول دي) چې ده
په دغو دواړو کې خواره کړي دي۔ او دغه (الله) چې کله وغواړي د دغو (څیزونو) په راجمع کولو ښه قادر دی
42|30|او تاسو ته چې څه مصیبت هم رسي، نو په سبب د هغو کارونو چې ستاسو لاسونو کړي دي۔ او ډېر (ګناهونه)
معاف کوي
42|31|او تاسو په ځمکه کې (الله لره) له سره عاجزه کوونکي نه يئ او د تاسو لپاره له الله نه غیر نه څوك دوست
(او کارساز) شته او نه مددګار
42|32|او د هغه له نښو څخه په سمندر کې رواني بېړۍ دي، چې دغرونو په شان دي
42|33|که هغه (الله) وغواړي، نو هوا به ودروي، نو دغه (بېړۍ) به د ده په شا ولاړې پاتې شي، بېشکه په دغو کې د
هر صبرناك او ډېر شکر ایستونکي لپاره یقینًا ډېرې نښې دي
42|34|یا به دغه (بېړۍ) هلاکې (ډوبې) کړي، په سبب د هغو (ګناهونو) چې دغو (خلقو) کړي دي او (که وغواړي)
ډېر (ګناهونه) معاف کوي
42|35|او چې هغه کسان پوه شي چې زمونږ په ایتونو کې جګړې کوي، چې د دوی لپاره د خلاصې هېڅ ځای نشته
42|36|پس تاسو ته چې څه شی هم درکړی شوی دی، نو (دغه) د دنیایي ژوند فایده ده، او هغه (ثواب) چې د الله
په نېز دی (هغه) ډېر غوره او ډېر باقي پاتې کېدونکی دی د هغو کسانو لپاره چې ایمان یې راوړی دی او خاص په خپل
رب باندې توکل کوي
42|37|او د هغو کسانو لپاره چې له غټو ګناهونو او د بې حیایۍ له کارونو نه ځان ساتي او چې کله هم په غضب شي
(نو) دوی بخښنه کوي
42|38|او د هغو کسانو لپاره چې د خپل رب حکم مني او لمونځ قایموي او د دوی کار په خپل مینځ کې په مشورې
سره وي او ځینې له هغه (مال) نه چې مونږ دوی ته ورکړی دی؛ انفاق کوي
42|39|او د هغو کسانو لپاره چې دوی ته (د کافرانو له خوا) ظلم ورسېږي (نو) دوی (له هغو نه) انتقام اخلي
42|40|او د بدۍ بدله د هغې په شان بدي ده، نو هغه څوك چې معافي وکړي او اصلاح وکړي نو د ده اجر په الله دی،
بېشکه هغه (الله) ظالمان نه خوښوي
42|41|او یقینًا هغه څوك چې په خپل ځان له ظلم کېدو نه پس بدل واخلي، نو دغه کسان (دي چې) په دوی (د
ملامتیا) هېڅ لار نشته
42|42|بېشکه همدا خبره ده چې (د ملامتیا) لار خو په هغو کسانو ده چې په خلقو ظلم کوي او په ځمکه کې ناحقه
سرکشي کوي، دغه کسان (دي چې) د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
42|43|او یقینًا هغه څوك چې صبر یې وکړاو بخښنه یې وکړه، بېشکه دغه (صبر او بخښنه) خامخا له غوره کارونو
څخه دي
42|44|او هر هغه څوك چې الله یې ګمراه کړي، نو د ده لپاره له دغه (الله) نه پس هېڅ دوست (او حمایتي) نشته۔

او ته به ظالمان وينې، کله چې دوی عذاب ووينې، دوی به وايي: ايا بېرته تللو ته څه لار شته؟
42|45|او ته به دوی وينې چې په دغه (اور) به پيش کولی شي، په داسې حال کې چې د ذلت په وجه به وېرېدونکي
وي، دوی به د سترګو له ګوټونو نه ګوري۔ او هغه کسان به چې ايمان يې راوړی دی؛ وايي: بېشکه تاوانيان خو هغه کسان
وي چې د قيامت په ورځ يې خپل ځان او خپلې کورنۍ ته تاوان ورساوه۔، خبردار شئ! بېشکه ظالمان به په دايمي
(همېشني) عذاب کې وي
42|46|او د دغو لپاره به هيڅوك دوستان نه وي چې له الله نه غير له دوی سره مدد وکړي او هغه څوك چې الله يې
ګمراه کړي نو د ده لپاره هېڅ لاره نشته
42|47|تاسو د خپل رب حکم ومنئ مخکې له دې چې هغه ورځ راشي چې د الله له طرفه هغې لره هېڅ رد (او
ګرځول) نشته۔، په دغه ورځ کې به تاسو لپاره هېڅ پناه ځای نه وي او نه به څه انکار وي
42|48|نو که دوی مخ وګرځوي، نو ته مونږ په دوی باندې نګران نه يې لېږلی، په تا خو يواځې تبليغ کول دي۔، بېشکه
مونږ کله چې په انسان له خپل جانب نه رحمت وڅکوو (نو) هغه په ده سره خوشحاله شي۔ او که چېرې دوی ته تکليف
ورسېږي په سبب د هغو (ګناهونو) چې د دوی لاسونو مخکې لېږلي دي۔ بيا خو دغه انسان يقينًا ډېر ناشکره دی
42|49|خاص الله لره د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ده، څه چې وغواړي هغه پيدا کوي۔ چا ته چې وغواړي جينکۍ
ورکوي او چا ته چې وغواړي هلکان ورکوي
42|50|يا دوی ته هلکان او جينکۍ جمع کوي (دواړه ورکوي) او چا ته چې وغواړي شنډ (او) شنډه يې وګرځوي، بېشکه
هغه، ښه عالم، ښه قادر دی
42|51|او د هېڅ انسان لپاره ممکن نه و چې الله ورسره خبرې وکړي مګر په وحي سره۔، يا له پردې نه شا ته، يا
استاځی راولېږي، پس دغه د ده په حکم سره ورسوي هغه چې هغه (الله) يې غواړي، بېشکه دی، ډېر اوچت، ښه حکمت
والا دی۔
42|52|او همداسې مونږ په خپل امر سره تا ته د روح (قرآن) وحي راولېږله۔، ته نه پوهېدلې چې کتاب څه شی دی او
نه (پوهېدې چې) ايمان (څه شی دی) او لېکن مونږ دغه (کتاب) رڼا ګرځولی دی چې په ده سره مونږ په خپلو بنده
ګانو کې چې چا ته وغواړو هدايت ورکوو۔ او بېشکه يقينًا ته نېغې لارې ته ښوونه کوې
42|53|د هغه الله لارې ته چې خاص هغه لره دي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه
کې دي. اګاه شئ! خاص الله ته ټول کارونه بېرته ګرځي
43|1|حا، ميم
43|2|قسم دی، په دغه روښانه کتاب
43|3|بېشکه مونږ دا عربي قرآن ګرځولی دی، د دې لپاره چې تاسو له عقل نه کار واخلئ
43|4|او بېشکه دا په ام الکتب (لوح محفوظ) کې زمونږ په نزد خامخا ډېر اوچت، ډېر حکمت والا دی
43|5|ايا نو مونږ له تاسو نه دا ذکر (قرآن) واړوو (بند کړو) بېخي اړول (بندول)، په دې سبب چې تاسو له حده
تېرېدونکی قوم يئ
43|6|او مونږ په ړومبنو خلقو کې څومره ډېر نبيان لېږلي دي
43|7|او دوی ته به هېڅ يو نبي نه راته مګر دوی به په هغه پورې مسخرې کولې
43|8|نو مونږ هغه هلاك کړل چې له دوی نه په نيولو (او قوت) کې ډېر زيات سخت وو او د ړومبنيو خلقو مثال (او
حال) تېر شوی دی
43|9|او قسم دی که ته له دوی نه تپوس وکړې چې اسمانونه او ځمکه چا پيدا کړي دي (، نو) دوی به خامخا لازمًا
ووايي چې دغه ډېر غالب، ډېر پوه ذات پيدا کړي دي
43|10|هغه چې تاسو لپاره يې ځمکه فرش ګرځولې ده او تاسو لپاره يې په دې کې لارې پيدا کړي دي، د دې لپاره چې
نېغه لار ومومئ
43|11|او هغه ذات چې له بره نه يې اوبه په اندازې سره نازلې کړې دي، پس په دغو سره مونږ مړښار راژوندی کړی
دی، همداسې به تاسو راوېستلی شئ
43|12|او هغه ذات چې ټول قسمونه (انواع) يې پيدا کړي دي او تاسو لپاره يې له بېړيو او څارويو نه هغه پيدا کړي
دي چې تاسو پرې سورېږئ
43|13|د دې لپاره چې تاسو د هغو په شاګانو ښه برابر کېنئ، بيا د خپل رب نعمت راياد کړئ، کله چې تاسو په دغه
برابر کېنئ او ووايئ: پاکي ده هغه ذات لره چې زمونږ لپاره يې دا مسخر (او تابع) کړی دی۔ او مونږ ده لره په قابو کې
راوستونکي نه يو
43|14|او بېشکه مونږ خاص خپل رب ته خامخا بېرته ورتلونکي يو
43|15|او دوی د ده په بنده ګانو کې ځينو لره د ده برخه (او اولاد) وګرځول، بېشکه انسان خامخا ډېر ښکاره ناشکره
دی
43|16|ايا (تاسو دا وايئ چې) هغه (الله) له هغه چا نه، چې دی يې پيدا کوي، د ځان لپاره لوڼه نيولې دي او تاسو
يې په زامنو سره غوره کړي يئ
43|17|حال دا چې کله دوی ته په هغه (لور) سره زېری ورکړی شي چې دی يې د رحمٰن لپاره مثال بيانوي (نو) د
ده مخ تك تور شي، په دې حال کې چې دی له غمه ډك وي
43|18|او ايا (دوی د الله لپاره مقرروي) هغه چې په کاليو (زيوراتو) کې لويه ولی شي، حال دا چې په جګړه کې خبره
واضحه کوونکې نه وي
43|19|او دوی (مشرکان) ملايکو لره هغه چې دوی د رحمٰن بنده ګان دي، ښځې ګرځوي، ايا دوی د دغو پيدا کولو ته
حاضر وو؟ يقينًا به د دوی ګواهي وليکل شي او له دوی نه تپوس (هم) کېږي
43|20|او دوی وايي: که رحمٰن غوښتلي وی، (نو) مونږ به د دغو (باطلو معبودانو) عبادت نه وی کړی۔، دوی ته د دې
(خبرې) هېڅ علم نشته، دوی يواځې اټکلونه چلوي
43|21|ايا دوی ته مونږ له دغه (قرآن) نه مخکې کوم کتاب ورکړی دی، پس دوی په هغه منګلولې ښخونکي دي
43|22|بلکې دوی وايي: بېشکه مونږ خپل پلرونه په يوې لارې (طريقې) باندې موندلي دي، او بېشکه مونږ هم د دوی په
قدمونو لاره موندونکي يو
43|23|او همداسې مونږ له تا نه مخکې په کوم کلي کې هېڅ يو وېروونکی نه دی لېږلی مګر د هغه کلي متکبره مالدارو
به ووېل: بېشکه مونږ خپل پلرونه په يوه لاره (طريقه) موندلي دي او بېشکه مونږ هم د دوی په قدمونو اقتدا کوونکي يو
43|24|ووېل: او ايا اګر که ما تاسو ته له هغې (لارې) نه زياته سمه لاره راوړې وي چې (دوی ته به د دوی نبي)

تاسو په هغې باندې خپل پلرونه موندلي دي؟ دوی به ویل: بېشکه مونږ په هغه (دین) کفر کوونکي یو چې تاسو په هغه سره رالېږل شوي یئ
نو مونږ له دوی نه انتقام واخیست، نو ته وګوره د تکذیب کوونکو انجام څنګه و|25|43
او (یاد كړه) هغه وخت چې ابراهیم خپل پلار او خپل قوم ته وویل: بېشكه زه له هغو (معبودانو) نه بېزاره یم|26|43
چې تاسو يې عبادت كوئ
غیر له هغه ذات نه چې زه يې پیدا كړی یم، پس یقینًا هغه به ما ته خامخا هدایت وكړي|27|43
او هغه (ابراهیم) دغه (د توحید كلمه) په خپل اولاد كې باقي پاتې كېدونكې وګرځوله، د دې لپاره چې راوګرځي|28|43
بلكې ما دوی او د دوی پلرونو ته نفع وركړه تر هغه پورې چې دوی ته حق (قرآن) او ښكاره بیانوونكی رسول|29|43
راغی
او كله چې دوی ته حق راغی دوی وویل: دا جادو دی، او بېشكه مونږ له ده نه انكار كوونكي یو|30|43
او دوی وویل: دا قرآن په دوه كلیو (ښارونو) كې په یو غټسړي ولې نه نازلاوه شي؟|31|43
ایا دوی ستا د رب رحمت تقسیموي؟ مونږ د دوی په مینځ كې په دنیایي ژوند كې د دوی معشیت تقسیم كړی دی|32|43
او په درجو كې مو د دوی ځینې د ځینو نورو له پاسه پورته كړي دي، د دې لپاره چې د دوی ځینې ځینې نور (تابع او)
كار كوونكي ونیسي او ستا د رب رحمت له هغه نه ډېر غوره دی چې دوی يې جمع كوي
او كه دا (خطره) نه وی چې خلق به ټول یوه ډله (كافران شي) نو مونږ به خامخا د هغه چا لپاره چې په|33|43
رحمٰن كافران كېږي، د دوی كورونو ته به مو د سپینو زرو چتونه او داسې پوړۍ ګرځولې وی چې دوی به په هغو پاس ختلی
او د دوی د كوټو لپاره به مو (د سپینو زرو) دروازې او تختونه جوړكړي وی چې دوی به په هغو تكیه وهلې|34|43
او له سرو زرو نه (دغه او نور زینتونه به مو وركړي وی) او نه دي دغه (ټول څیزونه) مګر د دنیایي ژوند سامان|35|43
دی۔ او اخرت ستا د رب په نېز د متقیانو (پرهیزګارانو) لپاره دی
او هر هغه څوك چې د رحمٰن له ذكر نه ځان ړوند كړي (، نو) مونږ به په ده باندې یو شیطان مسلط كړو، نو|36|43
هغه به له ده سره تل ملګری وي
او بېشكه دغه (شیطانان) یقینًا دوی (خپل ملګري) له حقې لارې نه منع كوي او دوی ګمان كوي چې بېشكه دوی|37|43
هدایت موندونكي دي
تر هغه پورې چې كله دا مونږ ته راشي (نو) وايي به: ای كاشكې! زما په مینځ كې او ستا په مینځ كې د|38|43
مشرق او مغرب هومره لرې والی وی، پس (دا) بد ملګری دی
او كله چې تاسو ظلم كړی دی (نو) تاسو ته به نن ورځ دا خبره له سره نفع درنكړي چې بېشكه تاسو (او|39|43
شیطانان ټول) په عذاب كې سره شریك یئ
ایا نو ته به كڼو ته اورول وكړې، یا به ړندو ته لار ښوونه وكړې او هغه چا ته چې په ښكاره ګمراهۍ كې دی؟|40|43
نو كه تا مونږ لازمًا بوځو، نو بېشكه مونږ له دوی نه انتقام اخیستونكي یو|41|43
ایا مونږ تا ته خامخا هغه وښیو چې مونږ يې له دوی سره وعده كړې ده، نو بېشكه مونږ په دوی پوره قدرت|42|43
لرونكي یو
نو ته په هغه (قرآن) منګلې ولګوه چې تا ته وحي كړی شوی دی، بېشكه ته په نېغه لار يې|43|43
او بېشكه دا (قرآن) تا لپاره او ستا د قوم لپاره ذكر (او نصیحت) دی۔ او ژر ده چې له تاسو نه به پوښتنه|44|43
وكړی شي
او ته زمونږ له هغو رسولانو نه تپوس وكړه چې مونږ له تا نه مخكې لېږلي دي۔، ایا مونږه له رحمن نه غیر نور|45|43
معبودان مقرر كړي دي چې د دوی عبادت كولی شي
او یقینًا یقینًا مونږ موسی زمونږ له نښو سره فرعون او د هغه سردارانو ته لېږلی و، پس ده وویل: بېشكه زه د|46|43
رب العلمین رسول یم
نو كله چې هغه دوی ته زمونږ په واضحو نښو سره راغی، ناڅاپه دوی په هغو (نښو) پورې خندل|47|43
او مونږ به دوی ته هېڅ یوه نښه نه ښووله مګر چې هغه به د هغې له خور (مثل) نه ډېره لویه وه او مونږ|48|43
دوی په عذاب سره راونیول، د دې لپاره چې دوی رجوع وكړي
او دوی (فرعونیانو) وویل: ای جادوګره! (عالمه!) ته زمونږ لپاره له خپل رب نه دعا وغواړه، د هغې وعدې په|49|43
سبب چې تا سره يې كړې ده۔، بېشكه مونږ خامخا هدایت موندونكي یو
نو كله چې به مونږ له دوی نه عذاب لرې كړ، په هماغه وخت كې به دوی (وعده) ماتوله|50|43
او فرعون په خپل قوم كې اواز وكړ، ویې ویل: ای زما قومه! ایا د مصر باچايي زما نه ده؟ او دغه ولې چې زما|51|43
له لاندې بهېږي؟ ایا نو تاسو نه وینئ
بلكې زه ډېر غوره یم له دغه (موسی) نه چې هغه سپك دی او نږدې نه دی چې خبره واضحه وكړي|52|43
پس په ده باندې د سرو زرو بنګړي (وښي) ولې نه غورځول كېږي، یا له ده سره ملایك صف تړلي (پیوسته)|53|43
ولې) نه راځي
نو خپل قوم يې بې وقوفه وګرځاوه، نو دوی د ده خبره ومنله، بېشكه دوی فاسقان خلق وو|54|43
نو كله چې دوی مونږ خفه كړو (، نو) مونږ له دوی نه انتقام واخیست، پس مونږه دوی ټول غرق كړل|55|43
نومونږ دوی پیشوایان او مثال وګرځول د وروستنیو خلقو لپاره|56|43
او كله چې د مریمې زوی د مثال په طور بیان كړی شو، (نو) ناڅاپه ستا قوم د دغه (مثال) پورې (له خوشالۍ|57|43
نه) چغې وهلې
او ویې ویل: ایا زمونږ معبودان غوره دي، یا كه هغه؟ دوی تا ته دا (مثال) بیان نه كړمګر د جګړې لپاره۔|58|43
بلكې دوی ډېر جګړه كوونكی قوم دی
دغه نه دی مګر یو بنده دی چې مونږ په ده انعام كړی دی او د بني اسرائیلو لپاره مو هغه (د قدرت) یو مثال|59|43
ګرځولی و
او كه مونږ غوښتلي وی (نو) مونږ به ستاسو په ځای په ځمكه كې ملایك پیدا كړي وی، چې خلیفګان شوي به|60|43
وی
او بېشكه دغه (عیسٰی) د قیامت لپاره یقینًا یوه لویه نښه ده، نو تاسو د دغه (قیامت) په باره كې له سره شك|61|43
مه كوئ۔، دا نېغه لار ده
او شیطان دې تا (له دې نېغې لارې نه) له سره وا نه ړوي، بېشكه هغه تاسو لپاره ښكاره دښمن دی|62|43
او كله چې عیسٰی له ښكاره دلیلونو سره راغی، ویې ویل: (ای بني اسرائیلو!) یقینًا ما تاسو ته حكم راوړی دی|63|43

او د دې لپاره (راغلی یم) چې تاسو ته ځینې هغه (احکام) بیان کړم چې تاسو په هغو کې اختلاف کوئ، نو تاسو له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ
43|64|بېشکه هم دا الله زما رب دی او ستاسو رب دی، لهٰذا تاسو د ده عبادت کوئ۔ دغه نېغه لاره ده
43|65|نو (د نصرانیانو) دغه ډلې په خپل منځ کې سره مختلفې شوې، نو د هغو کسانو لپاره چې ظلم يې کړی دی، د ډېرې دردوونکې ورځې له عذاب نه هلاکت دی
43|66|دوی انتظار نه کوي مګر د قیامت چې په دوی به ناڅاپه راشي، او دوی به نه پوهېږي
43|67|په دغې ورځ کې به خواږه یاران، د دوی ځینې به د ځینو نورو دښمنان وي۔، غیر له متقیانو نه
43|68|ای زما بنده ګانو! نن ورځ په تاسو وېره نشته او نه به تاسو غمژن کېږئ
43|69|هغه کسان چې زمونږ په ایتونو يې ایمان راوړی دی او دوی مسلمانان وو
43|70|تاسو جنت ته ننوځئ، تاسو او ستاسو ښځې، تاسو به خوشالولی شئ (:دوی ته به ویلی شي)
43|71|په دوی به کاسې د سرو زرو او ګلاسونه ګرځول کېږي او په دغو (جنتونو) کې به هغه څه وي چې نفسونه (زړونه) د هغو خواهش کوي او سترګې (پرې) خوند اخلي۔ او تاسو به په دغو کې تل ترتله يئ
43|72|او دغه هغه جنتونه دي چې تاسو ته د هغو عملونو په سبب په میراث کې درکړی شول چې تاسو به کول
43|73|تاسو لپاره په دغو کې ډېرې مېوې دي چې تاسو به له هغو څخه خوراك كوئ
43|74|بېشکه مجرمان به د جهنم په عذاب کې تل پاتې کېدونکي وي
43|75|چې دغه (عذاب) به له دوی څخه نه کمولی شي او دوی به په دغه (عذاب) کې نا امېده اوسي
43|76|او مونږ په دوی ظلم نه دی کړی او لېکن هم دوی پخپله ظالمان وو
43|77|او دغه (دوزخیان) به اواز وکړي: ای مالکه! ستا رب دې مونږ مړه کړي، هغه (مالك) به ووایي: بېشکه تاسو (تل) ژوندي پاتې کېدونکي يئ
43|78|یقینًا یقینًا مونږ تاسو ته حق راوړی و او لېکن ستاسو زیاتره حق لره بدګڼونکي دي
43|79|ایا بلکې دوی د یو کار پخه اراده کړې ده۔، نو بېشکه مونږ (هم) خپل (تدبیر) محکم کوونکي یو
43|80|ایا دوی دا ګمان کوي چې بېشکه مونږ د دوی پټې خبرې او پټې مشورې نه اورو، ولې نه! او زمونږ رسولان لیکل کوي د دوی ترڅنګه
43|81|ته (دوی ته) ووایه: که چېرې د رحمٰن لپاره اولاد وی، نو زه به (د هغه) ترټولو اول عبادت کوونکی وم
43|82|پاکي ده د اسمانونو او ځمکې رب لره، د عرش رب لره له هغه څه نه چې دوی يې (د هغه په باره کې) بیانوي
43|83|نو ته دوی پرېږده چې (په باطلو خبرو کې) غوتې وهي او لوبې کوي تر هغه پورې چې دوی د خپلې هغې ورځې سره ملاقات وکړي چې دوی ته به يې وعده ورکولی شوه
43|84|او هم دی هغه دی ذات چې په اسمان کې معبود دی او په ځمکه کې (هم) معبود دی، او هم دی ډېر حکمت والا، ښه پوه دی
43|85|او ډېر برکت ناك دی هغه ذات چې خاص د هغه لپاره د اسمانونو او ځمکې باچایي ده او د هغه څه چې د دغو دواړو په مینځ کې دي او خاص له هغه سره د قیامت د علم دی او خاص هغه ته به تاسو بېرته بېولی شئ
43|86|او هغه معبودان چې دوی يې له دغه (الله) نه غیر بلي؛ د شفاعت هېڅ اختیار نه لري، مګر هغه څوك چې د حق ګواهي يې ورکړې وي، په دې حال کې چې دوی پوهېږي
43|87|او قسم دی که ته له دوی نه تپوس وکړې چې دوی چا پیدا کړي دي (نو) دوی به خامخا ضرور ووایي: الله (پیدا کړي دي) نو کوم طرف ته دوی ګرځول کېږي؟
43|88|او قسم دی د دغه (رسول) په دې وینا چې ای زما ربه! بېشکه زما دا قوم ایمان نه راوړي
43|89|نو ته له دوی نه مخ وګرځوه او ووایه: سلام۔، پس ژر به دوی پوه شي
44|1|حا، میم
44|2|قسم دی په بیانوونکي کتاب
44|3|بېشکه مونږ دا (قرآن) په مبارکه شپه کې نازل کړی دی، بېشکه مونږ وېروونکي وو
44|4|په دغې (شپه) کې هر له حکمته ډك كار بیانولی (او بېلولی) شي
44|5|زمونږ له جانبه د حکم ورکولو په وجه (حکم ورکول دي زمونږ له جانبه) بېشکه مونږ (د رسولانو) لېږونکي وو
44|6|ستا د رب د رحمت لپاره، بېشکه هم دی ښه اورېدونکی، ښه پوه دی
44|7|چې د اسمانونو او ځمکې رب دی او د هغه څه چې د دواړو په مینځ کې دي۔، که تاسو یقین کوونکي يئ
44|8|نشته هېڅ یو حق معبود مګر هم دی دی، دی ژوندي کول کوي او مړه کول کوي۔، ستاسو رب دی او ستاسو د ړومبنیو پلرونو رب دی
44|9|بلکې دوی په شك کې دي، چې لوبې کوي
44|10|پس ته د هغې ورځې انتظار کوه چې اسمان ښکاره لوګی راوړي
44|11|چې خلق به پټکړي دا ډېر دردوونکی عذاب دی
44|12|ای زمونږه ربه! ته زمونږ نه دغه عذاب لرې کړه، بېشکه مونږ ایمان راوړونکي یو
44|13|دوی ته به نصیحت اخیستل چېرته وي، حال دا چې دوی ته ښکاره بیانوونکی رسول راغلی و
44|14|بیا دوی له هغه نه مخ وګرځاوه او ويې ویل: (دا) تعلیم ورکړی شوی دی، لېونی دی
44|15|بېشکه مونږ دغه عذاب لږ (وخت) لرې کوونکي یو۔، بېشکه تاسو بیا (کفر ته) راګرځېدونکي يئ
44|16|هغه ورځ چې مونږ نیول وکړو، تر ټولو غټنیول، بېشکه مونږ انتقام اخیستونکي یو (یاده کړه)
44|17|او یقینًا یقینًا مونږ له دوی نه مخکې د فرعون قوم ازمایلی و۔ او هغو ته ډېر عزتمند رسول راغلی و
44|18|چې تاسو ما ته د الله بنده ګان (بني اسرائیل) راوسپارئ، بېشکه زه تاسو لپاره امانتګر رسول یم
44|19|او دا چې تاسو په الله سرکشي مه کوئ، بېشکه زه تاسو ته ښکاره دلیل راوړونکی یم
44|20|او بېشکه ما پناه نیولې ده د خپل رب او ستاسو د رب، له دې نه چې تاسو ما سنګسار کړئ
44|21|او که تاسو په ما ایمان نه راوړئ، بیا نو له ما نه په ډډه شئ
44|22|بیا هغه له خپل رب نه دعا وغوښته چې بېشکه دغه مجرمان خلق دی
44|23|نو (الله ورته وویل: چې) ته زما بنده ګان د شپې بوځه، بېشکه ستاسو به تعاقب کولی شي
44|24|او سمندر ولاړ (ساکن) پرېږده، بېشکه دوی دي ډوب کړی شوی لښکر
44|25|دوی څومره ډېر باغونه او چینې پرېښودلې

44|26|او فصلونه او ډېر د عزت ځای
44|27|او نور نعمتونه چې دوی به په هغو کې خوشاله وو
44|28|همداسې (مو دوی هلاك كړل) او دغه مو بل قوم ته په میراث ورکړل
44|29|نو په دوی اسمان او ځمکې ونه ژړل او نه دوی مهلت ورکړی شوي وو
44|30|او يقيناً يقيناً مونږ بني اسرائيل له سپكوونكي عذاب نه خلاص كړل
44|31|له فرعون نه، بېشكه هغه (فرعون) سركشه (او) له حده تېرېدونكو څخه و
44|32|او يقيناً يقيناً مونږ دغه (بني اسرائيل) د خپلې زمانې په خلقو باندې غوره كړي وو په علم سره (په دې حال
کې چې مونږ پرې عالمان وو)
44|33|او دوی ته مونږ هغه نښې ورکړې وې، چې په هغو کې ښكاره ازمايش و
44|34|بېشكه دغه (كفار) خامخا وايي
44|35|نه دی دغه (عاقبت او د كار خاتمه) مگر زمونږ ړومبنی مرګ دی، او مونږ به له سره بيا راژوندي نه كړی شو
44|36|نو تاسو زمونږ پلرونو (ژوندي) راولئ! كه تاسو رښتيني يئ
44|37|ايا دوی (قريش) غوره دي، يا كه د تبع قوم او هغه كسان چې له دوی نه مخكې وو، مونږ هغوی هلاك كړل،
بېشكه دوی مجرمان خلق وو
44|38|او مونږ اسمانونه او ځمكه او هر هغه څه چې د دواړو په مينځ كې دي؛ نه دي پيدا كړي، په داسې حال كې چې
عبث او لوبې كوونكي يو
44|39|مونږ دوی دواړه نه دي پيدا كړي مگر په حقه سره۔ او لېكن د دوی اكثره (خلق) نه پوهېږي
44|40|بېشكه د فيصلې ورځ د دوی د ټولو ټاكلې وعده ده
44|41|هغه ورځ چې هېڅ يو دوست به د بل دوست هېڅ په كار رانشي او نه به له دوی سره مدد كولی شي
44|42|لېكن هغه كس چې الله پرې رحم وكړي، بېشكه دا (الله)، هم دی ښه غالب، بې حده رحم كوونكی دی
44|43|بېشكه د زقوم ونه
44|44|د غټګناهګار خوراك دی
44|45|د ويلې كړی شويو مسو (د تېلو تورې ختې) په شان چې په ګېډو كې به اېشيږي
44|46|د ګرمو اوبو د اېشېدلو په شان
44|47|تاسو دا ونيسئ، پس دی د جهنم ببخې مينځ له په سختۍ سره راكاږئ
44|48|بيا د ده د سر له پاسه د اېشېدلو اوبو له عذابه ورتوی كړئ
44|49|وڅكه، بېشكه هم دا ته ډېر زبردست، ډېر عزتمن يې (ده ته به وويل شي چې دغه عذاب)
44|50|بېشكه دا هغه (عذاب) دی چې تاسو به په ده كې شك كاوه
44|51|بېشكه متقيان به په امن ناكه ځای كې وي
44|52|په جنتونو كې
44|53|دوی به له نريو وربښمو او پېړو وربښمو جامې اغوندي، په داسې حال كې چې سره مخامخ به ناست وي
44|54|همداسې به وي۔ او مونږ به دوی د غټسترګو سپينو سرو حورو سره ملګري كړو
44|55|دوی به په دغو جنتونو كې هر قسمه مېوې راغواړي، په داسې حال كې چې په امن به وي
44|56|د دوی به په دغو كې مرګ نه څكي۔ غير له ړومبني مرګ نه (چې په دنيا كې تېر شوی دی) او دوی به (الله)
دوزخ له عذاب نه بچ وساتي
44|57|د خپل رب د فضل په وجه، هم دغه ډېره لويه كاميابي ده
44|58|پس بېشكه هم دا خبره ده چې دا (قرآن) مونږ ستا په ژبه اسان كړی دی، د دې لپاره چې دوی نصيحت واخلي
44|59|نو ته انتظار كوه، بېشكه دوی هم انتظار كوونكي دي
45|1|حا، ميم
45|2|د كتاب نازلول د الله له جانبه دي چې ډېر غالب، ښه حكمت والا دی
45|3|بېشكه په اسمانونو او ځمكه كې د مومنانو لپاره يقيناً ډېرې نښې دي
45|4|او ستاسو په پيدا كولو كې او په هغه څه كې چې ده هر قسمه خوځنده خواره كړي دي۔؛ د هغه قوم لپاره نښې
دي چې يقين كوي
45|5|او د شپې او ورځې په اختلاف كې او په هغه كې چې الله له اسمان (بره) نه رزق (باران) نازل كړی دی، بيا
يې په هغه سره ځمكه د هغې له مرګ نه پس راژوندۍ كړې ده او د هواګانو په بدلولو رابدلولو كې د هغو خلقو لپاره نښې
دي چې له عقل نه كار اخلي
45|6|دغه د الله دليلونه دي چې مونږ يې په حقه سره په تا لولو، نو دوی به د الله او د هغه له ايتونو نه وروسته په
كومې خبرې ايمان راوړي؟
45|7|د هر سخت دروغ تړونكي، سخت مجرم لپاره هلاكت دی
45|8|د الله ايتونه اوري چې په ده لوستل كېږي، بيا ښه كلكېږي، په داسې حال كې چې تكبر كوونكی وي، ګوياكې ده دا
(ايتونه) نه دي اورېدلي۔، نو ده ته د ډېر دردوونكي عذاب زېری وركړه
45|9|او كله چې دی زمونږ له ايتونو نه څه معلوم كړي، نو هغه مسخره ونيسي، دغه كسان (چې دي) د دوی لپاره
سپكوونكی عذاب دی
45|10|د دوی مخې ته جهنم دی او د دوی كړي عملونه به د دوی هېڅ په كار رانشي او نه هغه چې دوی له الله نه
غير كارسازان نيولي وو۔ او د دوی لپاره ډېر لوی عذاب دی
45|11|دا (قرآن) هدايت دی۔ او هغه كسان چې د خپل رب په ايتونو كافران شوي دي۔؛ د هغوی لپاره د ډېر دردوونكي
عذاب سزا ده
45|12|الله هغه ذات دی چې تاسو لپاره يې سمندر تابع كړی دی، د دې لپاره چې په ده كې كشتۍ د ده په حكم سره
روانې شي او د دې لپاره چې تاسو د هغه له فضله لټون وكړئ او د دې لپاره چې تاسو شكر وباسئ
45|13|او تاسو لپاره يې په كار لګولي دي هر هغه څه چې په اسمانونو كې دي او هر هغه څه چې په ځمكه كې دي،
په داسې حال كې چې دا ټول د هغه له جانبه (مسخر) دي۔، بېشكه په دغو كې د هغه قوم لپاره يقيناً ډېرې نښې دي
چې غور فكر كوي
45|14|(اې نبي!) ته هغو كسانو ته ووايه چې ايمان راوړی دی چې هغو كسانو ته دې بخښنه كوي چې د الله د ورځو
(حوادثو) امېد نه لري۔، د دې لپاره چې دی (الله پخپله) يوې ډلې ته د هغوی د كړيو كارونو بدله وركړي

45|15| هر څوک چې نېك عمل وکړي، نو د خپل ځان لپاره يې دی، او څوك چې بد وکړي، نو په همده يې ضرر دی، بيا
به خاص خپل رب ته تاسو بېرته بېول کېږئ

45|16| او يقينًا يقينًا مونږ بني اسرائيلو ته کتاب او حکم او نبوت ورکړی و او دوی ته مو پاکيزه څيزونه روزي کړي وو او
مونږ دوی ته (د خپلې زمانې) په خلقو فضيلت ورکړی و

45|17| او مونږه دوی ته (د دين) په کار کې ښکاره دليلونه ورکړي وو، نو دوی اختلاف ونه کړ مګر وروسته له دې چې
دوی ته علم راغی، د خپل مينځې ضد (او حسد) په وجه، بېشکه ستا رب به د قيامت په ورځ د دوی په مينځ کې په
هغو خبرو کې فيصله کوي چې دوی به په هغو کې اختلاف کاوه

45|18| بيا مونږ ته (د دين) په معامله کې په واضحه لاره باندې ودرولې، نو ته د دې پيروي کوه او ته د هغو خلقو د
خواهشاتو پيروي مه کوه چې نه پوهېږي

45|19| بېشکه دوی به د الله په مقابله کې ستا هېڅ په کار رانشي او بېشکه ظالمان (چې دي) د دوی ځينې د ځينو
نورو دوستان دي او الله د پرهېزګارانو ملګری دی

45|20| دا (قرآن) د خلقو لپاره ښکاره دليلونه دي او هدايت او رحمت دی د هغه قوم لپاره چې يقين کوي

45|21| ايا هغو کسانو چې جرمونه يې کړي دي؛ دا ګمان کړی چې مونږ به دوی د هغو کسانو په شان وګرځوو چې ايمان
يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي، په داسې حال کې چې د دوی ژوند او د دوی مرګ به يو برابر وي، بده ده هغه
فيصله چې دوی يې کوي

45|22| او الله اسمانونه او ځمکه په حقه سره پيدا کړي دي او د دې لپاره چې هر نفس ته د هغه عمل بدله ورکړی
شي چې ده کړی دی، په داسې حال کې چې په دوی به ظلم نه کولی شي

45|23| ايا نو تا هغه کس ليدلی دی چې خپل معبود يې خپل خواهش ګرځولی دی او الله هغه په علم باندې ګمراه کړ
او د هغه په غوږونو او د هغه په زړه يې مهر ولګاوه، او د هغه په سترګو يې پرده واچوله، نو ده ته به له الله نه بعد
څوك هدايت وکړي.، ايا نو تاسو پند نه اخلئ!

45|24| او دوی وايي: دغه (ژوندون) نشته مګر زمونږ دنيايي ژوند چې مره کېږو او ژوندي کېږو او مونږ نه هلاکوي مګر
زمانه. او دوی ته په دې خبره هېڅ علم نشته، دوی يواځې ګمانونه چلوي

45|25| او کله چې دوی ته زمونږ ايتونه تلاوت کولی شي، چې ښه واضح دي، (نو) د دوی دليل نه وي مګر دا چې
وايي: تاسو زمونږ (مړه) پلرونه راولئ که تاسو رښتيني يئ

45|26| ته دوی ته ووايه: الله تاسو ژوندي کوي، بيا هغه تاسو مړه کوي بيا هغه تاسو د قيامت ورځې ته راجمع کوي چې
په هغې کې هېڅ شك نشته او لېکن د خلقو اکثريت نه پوهېږي

45|27| او خاص الله لپاره د اسمانونو او ځمکې باچايي ده او په هغه ورځ کې چې قيامت به قايم شي، په دغه ورځ کې
به باطل پرستان تاوانيان شي

45|28| او ته به هر امت په ځنګنونو پروت وينې.، هر امت به خپل کتاب (اعمالنامې) ته راوبللی شي.، نن ورځ به
تاسو ته د هغو عملونو بدله درکولی شي چې تاسو به کول

45|29| دا زمونږ کتاب دی چې پر تاسو باندې په حقه سره ګواهي کوي.، بېشکه مونږ هغه عملونه ليکل چې تاسو به (په
دنيا کې) کول

45|30| نو هر چې هغه کسان دي چې ايمان يې راوړی دی او نېك عملونه يې کړي دي، نو خپل رب به دوی په خپل
رحمت کې داخل کړي، هم دغه ښکاره کاميابي ده

45|31| او پاتې شو هغه کسان چې کافران شوي دي (نو دوی ته به وويل شي:) ايا نو تاسو ته زما ايتونه نه لوستل
کېدل، بيا تاسو تکبر وکړ او تاسو مجرمان خلق وئ

45|32| او کله چې به (تاسو ته) وويل شو چې بېشکه د الله وعده حقه ده او قيامت (چې دی) په ده کې هېڅ شك
نشته.، تاسو به ويل: مونږ نه پوهېږو قيامت څه شی دی؟ مونږ خو بس يو ګمان کوو، ګمان کول او مونږ له سره يقين
کوونکي نه يو

45|33| او دوی ته به د خپلو عملونو بدۍ ښکاره شي او دوی به ګېر کړي هغه (عذاب) چې دوی به په هغه پورې
استهزا کوله

45|34| او وبه ويل شي نن ورځ مونږ تاسو هېروو، لکه چې تاسو د خپلې دې ورځې ملاقات هېر کړی و او ستاسو استوګنه
اور دی او تاسو لپاره هيڅوك مدد کوونکي نشته

45|35| دا په دې سبب چې يقينًا تاسو د الله ايتونه مسخره ګرځولي وو او تاسو دنيايي ژوند غره (دوکه) کړي وئ.، نو
نن ورځ به له دغه (دوزخ) نه دوی نه ايستل کېږي او نه به له دوی نه د توبې کولو مطالبه کېږي

45|36| نو ټول د کمال صفتونه خاص هغه الله لره دي چې د اسمانونو رب دی او د ځمکې رب دی، د عالمونو رب دی

45|37| او خاص ده لره په اسمانونو او ځمکه کې لويي ده او هم دی ښه غالب، ښه حکمت والا دی

46|1| حا، ميم

46|2| د کتاب نازلول د الله له جانبه دي چې ډېر غالب، ښه حکمت والا دی

46|3| مونږ اسمانونه او ځمکه او هغه څه چې د دواړو په مينځ کې دي، نه دي پيدا کړي مګر په حقه او په ټاکلې مودې
سره. او کافران شوي کسان له هغه (قرآن) نه چې دوی پرې وېرولی شي، مخ ګرځوونکي دي

46|4| ته (دوی ته) ووايه: تاسو ما ته د هغو (معبودانو) خبر راکړئ چې تاسو يې له الله نه غير بلئ، تاسو ما ته
وښيئ دوی په ځمکه کې څه پيدا کړي دي؟ يا دوی لره په (پيدا کولو د) اسمانونو کې څه شراکت شته؟ تاسو ما ته له
دغه (قرآن) نه مخکې کوم کتاب راوړئ، يا له علمه څه باقي علامه.، که تاسو رښتيني يئ

46|5| او له هغه کس نه زيات ګمراه څوك دی چې له الله نه غير هغه (معبودان) بلي چې د ده دعا (سوال) تر قيامته
پورې نشي قبلولی، په داسې حال کې چې دغه (معبودان) به د دوی له بلنې نه غافله (بې خبره) وي

46|6| او کله چې (ټول) خلق (د حساب لپاره په محشر کې) راجمع کړی شي دغه (معبودان) به د دوی دښمنان
وګرځي او د دغو (عبادت کوونکو) له عبادت نه به منکر شي

46|7| او کله چې دوی ته زمونږ ايتونه لوستلی شي، په داسې حال کې چې ښه واضح دي (، نو) کافران شوي کسان د
حق په باره کې وايي، کله چې دوی ته راغی: دا ښکاره جادو دی

46|8| بلکې ايا دوی وايي: ده دا له ځانه جوړ کړی دی، ته (دوی ته) ووايه: که چېرې دا ما له ځانه جوړ کړی وي، نو
تاسو زما لپاره له الله نه (د بچ کولو لپاره) د هېڅ شي اختيار نه لرئ، هغه په هغو خبرو ښه عالم دی چې تاسو په
هغو کې لګيا يئ، هغه زما په مينځ کې او ستاسو په مينځ کې ښه کافي ګواه دی. او همدغه ښه بخښونکی، بې حده
رحم کوونکی دی

46|9| ته (دوی ته) ووایه: زه په رسولانو کې اول (او نوی رسول) نه یم (بلکې له ما نه مخکې هم رسولان تېر شوي) او زه نه پوهېږم چې زما سره او تاسو سره به څه کولی شي، زه خو یواځې د هغه څه پیروي کوم چې ما ته وحي کولی شي او زه خو یواځې ښکاره وېروونکی یم

46|10| ته (دوی ته) ووایه: تاسو ما ته خبر راکړئ که چېرې دا (قرآن) د الله له جانبه وي او تاسو په ده سره کافران شوي یئ او د بني اسرائیلو یو ګواه د دې په مثل سره ګواهي کړې ده، پس هغه ایمان راوړ او تاسو لویي وکړه، بېشکه الله ظالم قوم ته هدایت نه کوي

46|11| او کافران شویو کسانو د هغو کسانو په هکله وویل چې ایمان یې راوړی دی: که چېرې دا (ایمان، قرآن) خیر (او غوره کار) وی، نو دوی به ده ته زمونږ نه مخکې شوي نه وو۔ او چونکه دغو (کافرانو) په دغه (قرآن) سره نېغه لاره ونه موندله، نو ځکه دوی به ضرور وایي: دا ډېر پخوانی دروغ دي

46|12| حال دا چې له ده نه مخکې د موسیٰ کتاب و، چې لار ښوونکی او رحمت و او دا (قرآن) یو تصدیق کوونکی کتاب دی، په داسې حال کې چې په عربي ژبه دی، د دې لپاره چې هغه کسان وویروي چې ظلم یې کړی دی او نېکي کوونکو لپاره زېری دی

46|13| بېشکه هغه کسان چې وایي: زمونږ رب الله دی، بیا ټینګودرېږي، نو په دوی به نه څه وېره وي او نه به دوی غمګین کېږي

46|14| دغه کسان د جنت ملګري دي، چې په ده کې به تل ترتله وي، (دوی ته به) بدله ورکولی شي د هغو (نېکو) عملونو په سبب چې دوی به کول

46|15| او مونږ انسان ته له خپل مور او پلار سره د نېکۍ کولو کلك حکم کړی دی۔، د ده مور دی د سختۍ په حالت کې (په خېټه کې) پورته کړی او دی یې د سختۍ په حالت کې زېږولی دی او د ده حمل او له تي نه د ده، پرېکولو (غوځولو، د دواړو) موده دېرش میاشتې ده، تر هغه پورې چې کله دی خپل قوت ته ورسېده او څلوېښتو کالو ته ورسېده، ده وویل: ای زما ربه! ته ما ته (الهام او) توفیق راکړه چې زه ستا د هغه نعمت شکر ادا کړم چې تا په ما او زما په مور و پلار انعام کړی دی او دا چې زه داسې نېك عمل وکړم چې ته یې خوښوې او ته زما په اولاد کې صلاحیت (او نېکي) کېږده، بېشکه ما تا ته توبه کړې ده او بېشکه زه له مسلمانانو څخه یم

46|16| دغه کسان دي چې مونږ له دوی نه د دوی په عملونو کې تر ټولو ښه قبلوو او د دوی له ګناهونو نه تېرېږو، په داسې حال کې چې د جنت په ملګرو کې به وي (الله کړې ده) هغه رښتینې وعده چې له دوی سره یې وعده کولی شوه

46|17| او هغه سړی چې خپل مور او پلار ته یې وویل: تاسو دواړو ته دې خرابي وي (زه له تاسو دواړو زړه تنګی یم) ایا تاسو ما ته دا وعده راکوئ چې زه به (ژوندی) راوېستلی کېږم، حال دا چې له ما نه مخکې ډېرې پېړۍ تېرې شوې دي او هغو دواړو الله ته فریاد کاوه (او ورته ویل یې:) تا لره هلاکت دی، ایمان راوړه! بېشکه د الله وعده حقه ده۔، نو دی (په جواب کې) وایي: دا نه دي مګر د ړومبنو خلقو باطلې قصې

46|18| دغه هغه کسان دي چې په دوی باندې (د عذاب) خبره ثابته شوې ده، په هغو امتونو کې چې له دوی نه مخکې تېر شوي دي له پېریانو او انسانانو څخه، بېشکه دوی تاوانیان وو

46|19| او د هرې یوې (ډلې) لپاره د دوی د کړو عملونو په سبب (بېلې بېلې) مرتبې دي، او د دې لپاره چې دوی ته د دوی عملونه پوره ورکړي، په داسې حال کې چې په دوی به ظلم ونه کړی شي

46|20| او هغه ورځ (یاده کړه) چې کافران شوي کسان به اور ته پېش کولی شي (او ورته به وویل شي:) تاسو خپل خوندونه (او نعمتونه) په خپل دنیایي ژوند کې ختم کړي دي او تاسو له هغو نه فایده اخیستې ده، نو نن ورځ به تاسو ته د ذلت د عذاب بدله درکولی شي، په سبب د دې چې تاسو به په ځمکه کې ناحقه تکبر کاوه او په سبب د دې چې تاسو به نافرماني کوله

46|21| او ته د عادیانو ورور (هود) یاد کړه، کله چې ده خپل قوم ووېرولو، چې په احقاف (رېګستان) کې وو، او یقینًا له ده نه مخکې او له ده نه وروسته (نور) وېروونکي (پېغمبران) تېر شوي دي (په دې خبرې سره) چې تاسو عبادت مه کوئ غیر له الله نه۔. بېشکه زه په تاسو د ډېرې لویې ورځې د عذاب وېره کوم

46|22| دوی وویل: (ای هوده!) ایا ته مونږ ته د دې لپاره راغلی یې چې مونږ له خپلو معبودانو نه واړوې، پس ته پر مونږ هغه (عذاب) راوله چې ته یې مونږ ته وعده راکوې۔، که ته له رښتینو څخه یې

46|23| ده وویل: بېشکه همدا خبره ده چې (د عذاب د راتلو) علم خو له الله سره دی او زه تاسو ته هغه څه دررسوم چې په هغو سره زه رالېږل شوی یم او لېکن زه تاسو داسې قوم وینم چې له جهالت نه کار اخلئ

46|24| نو کله چې دوی هغه (عذاب) ولیده، چې د پلنې ورېځې په شکل کې د دوی میدانونو ته مخ کوونکی و، دوی وویل: دا پلنه ورېځ ده، پر مونږ باران وروونکې ده، (نو هود وویل) بلکې دا هغه (عذاب) دی چې تاسو د ده تلوار کاوه، باد دی چې په ده کې دردوونکی عذاب دی

46|25| چې د خپل رب په حکم سره هر شی هلاکوي، نو دوی سبا ته داسې شول چې یواځې د دوی (خالي) کورونه لیدل کېدل، مونږ همداسې مجرم قوم ته بدله ورکوو

46|26| او یقینًا یقینًا مونږ هغوی ته په هغو څیزونو کې دومره قوت (او قدرت) ورکړی و چې تاسو ته مو په هغو کې قدرت نه دی درکړی او د هغوی لپاره مونږ غوږونه او سترګې او زړونه پیدا کړي وو، نو له دوی نه د دوی غوږونو او نه د دوی سترګو او نه د دوی زړونو هېڅ شی (عذاب) دفع نه کړی شو، ځکه چې دوی د الله له ایتونو نه انکار کاوه او دوی هغه (عذاب) راګېر کړل چې دوی به په هغه پورې استهزا کوله

46|27| او یقینًا یقینًا مونږ هغه کلي چې ستاسو چاپېره دي، هلاك کړل او مونږه ایتونه مکرر بیان کړي دي، د دې لپاره چې دوی (له کفر نه) راوګرځي

46|28| نو د دوی مرسته هغو (معبودانو) ولې ونه کړه چې دغو (خلقو دوی) د تقرب لپاره له الله نه غیر معبودان ګرځولي وو، بلکې دغه (معبودان په دغه وخت کې) له دوی نه ورك شول او دغه د دوی غټدروغ دي او هغه څه دي چې دوی به له ځانه جوړول

46|29| او هغه وخت (یاد کړه) چې مونږ تا ته د پېریانو یوه ډله راوګرځوله، چې قرآن به اوري، نو کله چې دوی ده (قرآن) ته حاضر شول، نو ویې ویل: چوپ شئ! نو کله چې (د قرآن تلاوت) تمام کړی شو (نو) دوی خپل قوم ته بېرته وګرځېدل، په داسې حال کې چې وېروونکي وو

46|30| دوی وویل: ای زمونږ قومه! بېشکه مونږ داسې کتاب واورېده چې له موسیٰ نه وروسته نازل کړی شوی دی، په داسې حال کې د هغو (کتابونو) تصدیق کوونکی دی چې له ده نه مخکې وو۔، حق ته او نېغې (سمې) لارې ته ښوونه کوي

46|31| ای زمونږ قومه! تاسو د الله د بلونکي وینا قبوله کړئ او په ده ایمان راوړئ، چې هغه (الله) تاسو ته ستاسو ځینې ګناهونه وبخښي او تاسو له ډېر دردوونکي عذاب نه خلاص (او بچ) کړي

46|32| او څوك چې د الله د بلونکي خبره قبوله نه کړي، نو دغه کس په ځمکه کې (الله لره) عاجزه کوونکی نه دی او د ده لپاره له دغه (الله) نه غیر هېڅ کارسازي (او مددګاران) نشته او دغه کسان په ښکاره ګمراهۍ کې دي

46|33| او ایا دوی نه دي کتلي چې بېشکه هغه الله چې اسمانونه او ځمکه یې پیدا کړي دي او د دغو په پیدا کولو سره نه دی ستړی شوی، یقینًا په دې قادر دی چې مړي ژوندي کړي؟ ولې نه! بېشکه هغه په هر شي باندې ښه قادر دی

46|34| او هغه ورځ (یاده کړه) چې کافران شوي کسان به اور ته وړاندې کولی شي (او ورته وبه ویل شي:) ایا دا حق (اورښتیا) نه دی، دوی به وواېي: ولې نه! زمونږ دې په خپل رب قسم وي۔! الله به وواېي: نو تاسو عذاب وڅکئ، په سبب د هغه کفر چې تاسو به کاوه

46|35| نو (ای نبي!) ته صبر کوه، لکه چې د عزیمت والا رسولانو صبر کړی دی او د دوی په هکله (د عذاب) تلور مه کوه، ګویاکې دوی به هغه ورځ (کې) چې هغه (عذاب) ویني چې له دوی سره یې وعده کولی شوه، داسې وي چې دوی وخت نه دی تېر کړی مګر د ورځې یوه ګړۍ، (دا قرآن) پېغام دی، پس هلاك کولی نه شي مګر فاسقان خلق

47|1| هغه کسان چې کافران شوي دي او (خلق یې) د الله له لارې نه منع کړي دي۔؛ هغه (الله) د دوی (نېك) عملونه خراب (او ضایع) کړي دي

47|2| او هغه کسان چې ایمان یې راوړاو نېك عملونه وکړل او په هغه (قرآن) یې ایمان راوړچې په محمد (ﷺ) نازل کړی شوی دی۔ او همدغه د دوی د رب له جانبه حق دی (نو) هغه (الله) به له دوی نه د دوی ګناهونه لرې کړي او د دوی حال به ښه کړي

47|3| دغه په دې سبب چې یقینًا کافران شویو کسانو د باطل پیروي کړې ده او یقینًا هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی د خپل رب له جانبه د حق پیروي کړې ده۔، همداسې الله خلقو ته د دوی مثالونه (او احوال) بیانوي

47|4| نو کله چې تاسو له کافران شویو خلقو سره (په جنګ‌کې) مخامخ شئ، نو (اول کار د دوی) د څټونو وهل دي، تر هغه پورې چې کله تاسو دوی ښه ډېر ووژنئ، نو بیا تړل ښه مضبوط کړئ (بیا رسۍ ښې مضبوطې وتړئ) بیا له دې نه بعد یا خو احسان کول دي (په دوی احسان وکړئ) او یا خو فدیه کول دي (د عوض په بدل کې یې ازاد کړئ) (له دوی سره جنګ‌کوئ) تر هغه پورې چې جنګ(والا) خپلې وسلې کېږدي، دغه (د الله حکم) دی او که الله غوښتلې وی (نو) له دوی نه به یې خامخا بدل اخیستی و او لېکن د دې لپاره (یې تاسو ته د جهاد حکم وکړ) چې ستاسو ځینې په ځینو نورو سره وازمایي، او هغه کسان چې د الله په لاره کې ووژل شي، نو هغه (الله) به د دوی عملونه له سره ضایع نه کړي

47|5| هغه (الله) به دوی ته خامخا لار ښوونه وکړي او د دوی حال به ښه کړي

47|6| او دوی به جنت ته داخل کړي چې هغه یې دوی ته ورښودلی دی

47|7| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! که چېرې تاسو د الله مدد وکړئ، هغه به ستاسو مدد وکړئ او ستاسو قدمونه به ثابت (او ټینګ) کړي

47|8| او هغه کسان چې کافران شوي دي، نو د دوی لپاره هلاکوالی دی او هغه (الله) د دوی عملونه ضایع کړي دي

47|9| دا ځکه چې یقینًا دوی هغه (قرآن) بد ګڼلی دی چې الله نازل کړی دی، نو هغه (الله) د دوی عملونه برباد کړل

47|10| ایا نو دوی په ځمکه کې نه ګرځې، نو چې ویني چې د هغو کسانو انجام څنګه و چې له دوی نه مخکې وو، الله په دوی تباهي راوسته، او د کافرانو لپاره د دغه (انجام) په مثل مثالونه شته

47|11| دغه ځکه چې یقینًا الله د هغو کسانو دوست (او مددګار) دی چې ایمان یې راوړی دی او دا چې یقینًا کافران (چې دي) د دوی لپاره مددګار (او دوست) نشته

47|12| بېشکه الله به هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، داسې جنتونه ته داخلوي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي او هغه کسان چې کافران شوي دي، دوی فایده اخلي او خوراك کوي لکه څنګه چې څاروي خوراك کوي او اور د دوی استوګنه ده

47|13| او ډېر داسې کلي چې هغه ستا له هغه کلي نه چې ته یې ابستلی یې؛ په قوت کې زیات سخت وو؛ مونږ هغوی هلاك کړل، نو د هغوی هېڅوك مددګار نه و

47|14| ایا نو هغه کس چې د خپل رب له جانبه په ښکاره دلیل (روان) وي د هغه کس په شان دی چې هغه ته خپل بد عمل ښایسته کړی شوی وي او دوی د خپلو خواهشاتو پیروي کړې وي

47|15| د هغه جنت حال (او صفت) چې پرهېزګارانو ته یې وعده ورکړی شوې ده، په هغو کې د داسې اوبو ولې دي چې خرابېدونکې نه دي او د داسې شیدو (پیو) ولې دي چې خوند (او مزه) به یې تغیر نه مومي (نه خرابېږي) او د داسې شرابو ولې دي چې څښونکو ته مزه ورکوونکې وي او د صفا کړی شویو شاتو ولې دي او د دوی لپاره په دغو (جنتونو) کې هر قسمه مېوې دي او د خپل رب له جانبه مغفرت دی (ایا دغه کس) د هغه چا په شان دی چې هغه به اور کې تل ترتله وي او په دوی ډېرې ګرمې اوبه ورڅښولی شي، نو د دوی کولمې به ټوټې ټوټې کړي

47|16| او په دوی کې ځینې هغه دي چې تا ته غوږ ږدي تر دې چې کله ستا له خوا نه بهر ووځي، (نو) هغو کسانو ته وواېي چې علم ورته ورکړی شوی دی: ده (محمدﷺ) اوس څه وویل؟ دغه هغه کسان دي چې الله د دوی په زړونو مهر لګولی دی او دوی د خپلو خواهشاتو پیروي کړې ده

47|17| او هغه کسان چې هدایت یې موندلی دی، هغه (الله) دوی ته هدایت ورزیات کړی دی او دوی ته یې د دوی پرهېزګاري ورکړې ده

47|18| نو دوی انتظار نه کوي مګر د قیامت (یعني) چې په دوی ناڅاپه راشي، نو یقینًا د ده نښې راغلې دي، نو د دوی لپاره به د دوی پند اخیستل څنګه (مفید) وي چې کله په دوی (قیامت) راشي

47|19| نو ته پوه شه چې بېشکه شان دا دی چې د عبادت هېڅ لایق نشته مګر الله دی او د خپلې ګناه مغفرت وغواړه او د مومنو سړیو او مومنو ښځو لپاره هم، او الله ستاسو په ګرځېدنځی او اوسېدنځی عالِم دی

47|20| او هغه کس چې ایمان یې راوړی دی، وايي: ولې یو (داسې) سورت نه نازلول کېږي (چې د جهاد حکم په کې وي)، نو کله چې یو محکم سورت نازل کړی شي او په هغه کې جنګ‌یاد کړی شوی وي (نو) ته به هغه کسان وینې چې د هغوی په زړونو کې (د نفاق) مرض دی، چې تا ته به ګوري د هغه کس د کتو په شان چې په هغه د مرګ‌له وجې بې هوښي راغلې وي، نو د دوی لپاره دې هلاکت وي

47|21| اطاعت دی او نېکه خبره کول دي، نو کله چې کار (د جهاد) فرض (او لازم) شي، نو (دوی وايي: زمونږ کار) که دوی له الله سره صدق کړی وی (نو) یقینًا دا به د دوی لپاره ډېر غوره و

47|22| نو ایا تاسو، که چېرې حاکمان شئ، دې ته نژدې یئ چې تاسو به په ځمکه کې فساد وکړئ او خپل قرابتونه

(خپلوياني) به پرې کړئ
47|23| دا هغه کسان دي چې الله په دوی لعنت کړی دی، نو دوی یې کاڼه کړي دي او د دوی سترګې یې ړندې کړې
دي
47|24| ایا نو دوی په قرآن کې فکر نه کوي، بلکې (د دوی) په زړونو د دغو تالې پرتې دي
47|25| بېشکه هغه کسان چې په خپلو شاګانو (له ایمانه) بېرته ګرځېدلي دي، وروسته له دې چې دوی ته هدایت ښکاره
شو، دوی ته شیطان (خپل عملونه) ښایسته کړي دي او دوی ته یې مهلت ښکاره کړی دی
47|26| دغه په دې سبب چې یقینًا دوی هغو کسانو ته، چې دغه (قرآن) بد ګڼي چې الله نازل کړی دی، وويل: په
ځینو کارونو کې به مونږ ژر ستاسو حکم ومنو۔ او الله د دوی په پټو خبرو پوهېږي
47|27| نو څنګه حال به وي، کله چې ملایك د دوی روحونه قبض کوي، په داسې حال کې چې دغه (ملايك) به د دوی
مخونه او د دوی شاګانې وهي
47|28| دغه په دې سبب چې یقینًا دوی د هغه شي متابعت وکړچې الله یې ناراضه کړاو دوی د هغه رضامندي بده
وګڼله، نو هغه د دوی عملونه برباد کړل
47|29| ایا هغه کسان چې د هغوی په زړونو کې (د نفاق) بیماري ده؛ دا ګمان کړی دی چې الله به د دوی پټې کینې
له سره نه څرګندوي
47|30| او که مونږ وغواړو (نو) تا ته به دوی خامخا وښیيو، نو ته به دوی خامخا په خپلو خاصو نښو سره وپېژنې او ته
به دوی خامخا ضرور د خبرو په اړولو کې وپېژنې۔ او الله ستاسو په عملونو عالِم دی
47|31| او مونږ به تاسو خامخا ضرور ازمایو تر دې چې مونږ په تاسو کې جهاد کوونکي وپېژنو (ظاهر کړو) او صبر کوونکي
او ستاسو خبرونه وازمایو
47|32| بېشکه هغه کسان چې کافران شوي دي او د الله له لارې نه منع شوي دي او د رسول مخالفت کوي، وروسته له
دې چې دوی ته هدایت ښکاره شو، دوی به الله ته له سره هېڅ شی ضرر ونه رسولی شي او هغه به ضرور د دوی
عملونه برباد کړي
47|33| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو د الله اطاعت کوئ او د رسول اطاعت کوئ او خپل عملونه مه
تباه کوئ
47|34| بېشکه هغه کسان چې کافران شوي دي او د الله له لارې نه منع کېږي، بیا دوی په داسې حال کې مړه شي چې
کافران دي، نو الله به دوی ته له سره بخښنه ونه کړي
47|35| نو تاسو سستي مه کوئ او سولې ته بلنه مه ورکوئ، په داسې حال کې چې هم تاسو به غالب یئ، او الله له
تاسو سره دی او هغه به ستاسو عملونه له سره ضایع (او کم) نه کړي
47|36| بېشکه هم دا خبره ده چې دنیايي ژوند خو بس لوبې او مشغولتیا ده او که تاسو ایمان راوړئ او پرهېزګاره شئ
(نو) هغه به تاسو ته ستاسو اجرونه درکړي او له تاسو نه به ستاسو مالونه ونه غواړي
47|37| که هغه له تاسو نه دغه (مال) وغواړي، پس په تاسو ښه کوشش وکړي (نو) تاسو به بخل وکړئ، او هغه
(الله) به ستاسو پټې کینې راوباسي
47|38| خبردار شئ! تاسو ای دغو کسانو! تاسو رابللی شئ، د دې لپاره چې تاسو د الله په لاره کې مال ولګوئ، نو په
تاسو کې ځینې بخل کوي او څوك چې بخل وکړي، نو یقینًا هم دا خبره ده چې هغه له خپل ځان نه (د خیر په منع
کولو سره) بخل کوي او هم دا الله غني (ښه بې پروا) دی او هم تاسو فقیران یئ۔ او که تاسو وګرځېدئ (نو) هغه به
له تاسو نه غیر بل قوم په بدل کې راولي، بیا به هغوی ستاسو په شان نه وي
48|1| بېشکه مونږ تا ته فتح درکړې ده، ښکاره فتح
48|2| د دې لپاره چې الله تا ته ستا هغه ګناهونه وبخښي چې مخکې تېرې شوي دي او هغه چې وروسته دي او په تا
باندې خپل نعمتونه پوره کړي او تا ته نېغه لاره وښیي
48|3| او د دې لپاره چې الله ستا مدد وکړي، زبردست مدد کول
48|4| دغه (الله) هغه ذات دی چې د مومنانو په زړونو کې یې سکون (اطمینان) نازل کړ، د دې لپاره چې دوی د خپل
(مخکیني) ایمان سره د ایمان په لحاظ نور ورزیات شي۔ او خاص الله لره د اسمانونو او ځمکې لښکرې دي او الله ښه
پوه، ښه حکمت والا دی
48|5| د دې لپاره چې هغه مومنان سړي او مومنې ښځې داسې جنتونو ته داخل کړي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي،
چې دوی به په هغو کې تل ترتله وي او (د دې لپاره چې) هغه (الله) له دوی نه د دوی ګناهونه لرې کړي، او دغه د
الله په نیز ډېره لویه کامیابي ده
48|6| او د دې لپاره چې منافقو سړیو او منافقو ښځو او مشرکو سړیو او مشرکو ښځو ته عذاب ورکړي، هغه چې په الله
باندې ګمان کوونکي دي، بدګمان، په دوی دې د بدۍ راګرځېدل وي، او الله په دوی باندې غضب کړی دی او په دوی یې
لعنت کړی دی او د دوی لپاره یې جهنم تیار کړی دی او هغه د ورتلو بد ځای دی
48|7| او خاص د الله لپاره د اسمانونو او ځمکې لښکرې دي او الله له ازله ښه غالب، ښه حکمت والا دی
48|8| بېشکه مونږ ته شاهد او زېری ورکوونکی او وېروونکی لېږلی یې
48|9| د دې لپاره چې تاسو (ای خلقو!) په الله او د هغه په رسول ایمان راوړئ او د هغه (الله) مدد وکړئ او د هغه
تعظیم وکړئ او سبا او بېګا د هغه تسبیح بیان کړئ
48|10| بېشکه هغه کسان چې له تا سره بیعت کوي، بېشکه همدا خبره ده چې دوی خو له الله سره بیعت کوي۔، د الله
لاس د دوی د لاسونو له پاسه دی، نو هغه چا چې (دا بیعت) مات کړ، نو بېشکه همدا خبره ده چې د خپل ځان په
ضرر یې ماتوي او هغه څوك چې په هغه څه وفا وکړي چې په هغه یې له الله سره عهد کړی دی، نو ده ته به هغه
خامخا ډېر لوی اجر ورکړي
48|11| ژر ده چې تا ته په اَعرابو کې وروسته پاتې کړی شوي کسان ووایي: مونږ خپلو مالونو او خپلوکورنیو مشغول کړي
وو، لهٰذا ته زمونږ لپاره بخښنه وغواړه۔، دوی په خپلو ژبو سره هغه خبرې وایي چې د دوی په زړونو کې هغه نشته، ته
(دوی ته) ووایه: نو تاسو لپاره د الله (له عذاب) نه څوك د څه شي اختیار لرلی شي، که هغه (الله) تاسو ته د ضرر
رسولو اراده وکړي، یا تاسو ته د نفعې رسولو اراده وکړي، بلکې الله په هغو کارونو چې تاسو یې کوئ؛ ښه خبردار دی
48|12| بلکې (اصل خبره دا ده چې) تاسو دا ګمان کړی و چې رسول او مومنان به خپلو کورنیو ته هېڅ کله هم بېرته
له سره را ونه ګرځي او دغه خبره ستاسو په زړونو کې ښایسته کړی شوه او تاسو ګمان وکړ، بدګمان، او تاسو هلاکېدونکی
قوم شوئ
48|13| او هر څوك چې په الله او د هغه په رسول ایمان رانه وړي، نو بېشکه مونږ د کافرانو لپاره لمبې وهونکی اور تیار

کړی دی
48|14| او خاص د الله لپاره د اسمانونو او ځمکې باچایي ده، چا ته چې وغواړي بخښنه کوي او چا ته چې وغواړي
عذاب ورکوي او الله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
48|15| ژر به وروسته پاتې کړی شوي کسان ووایي، کله چې تاسو غنیمتونو ته روان شئ، د دې لپاره چې هغه راونیسئ:
تاسو مونږ پرېږدئ چې تاسو پسې روان شو، دوی غواړي چې د الله کلام بدل کړي، ته (دوی ته) ووایه: تاسو به زمون
پسې له سره رانشئ، الله همداسې مخکې له دې نه فرمایلي دي: بیا به ژر چې دوی ووایي: بلکې تاسو زمونږ سره حسد
کوئ۔ (داسې نه ده) بلکې دوی نه پوهېدل مګر ډېر لږ څه
48|16| په اعرابو کې وروسته پاتې کړی شویو کسانو ته ووایه: ژر ده چې تاسو به له داسې قوم سره (د جنګکولو)
لپاره راوبللی شئ، چې د ډېر سخت جنګوالا دي، تاسو به له هغوی سره جنګکوئ، یا به هغوی مسلمانېږي، نو که تاسو
اطاعت وکړئ، الله به تاسو ته ډېر ښه اجر درکړي او که تاسو وګرځېدئ، لکه چې له دې نه مخکې ګرځېدلي وئ۔ (نو)
هغه به تاسو ته ډېر دردوونکی عذاب درکړي
48|17| نه په ړانده باندې څه ګناه شته او نه په ګوډ باندې څه ګناه شته او نه په بېمار باندې څه ګناه شته۔ او څوك
چې د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړي (نو) هغه (الله) به دغه (کس) داسې جنتونو ته داخل کړې چې د هغو له
لاندې ولې بهېږي او څوك چې (د الله له احکامو نه) مخ واړوي (، نو) هغه (الله) به ده ته ډېر دردوونکی عذاب ورکړي
48|18| یقینًا یقینًا الله له مومنانو نه راضي شو کله چې دوی له تا سره د ونې لاندې بیعت کاوه، پس ده ته هغه څه
معلوم وو چې د دوی په زړونو کې وو، بیا هغه په دوی اطمینان نازل کړاو دوی ته یې په عوض کې نژدې بری ورکړ
48|19| او ډېر غنیمتونه چې دوی به هغه راحاصل کړي۔ او الله له همېشه ډېر غالب، ښه حکمت والا دی
48|20| الله له تاسو سره د ډېرو غنیموتونو وعده کړې ده چې تاسو به هغه واخلئ، پس دا (غنیمت) یې تاسو ته ژر
درکړاو د خلقو لاسونه یې له تاسو نه بند کړل او د دې لپاره چې دا (کار) د مومنانو لپاره یو نښه شي او د دې لپاره
چې هغه تاسو ته نېغه لار وښیي
48|21| او نور داسې (غنیمتونه) دي چې تاسو لا په هغو قادر شوي نه یئ، یقینًا الله هغه راګېر کړي دي۔ او الله په هر
شي باندې ښه قادر دی
48|22| او که کافران شویو کسانو له تاسو سره جنګکړی وی (نو) دوی به خامخا شاګانې ګرځولې وی، بیا به دوی نه
څوك کارساز موندلی و او نه کوم مددګار
48|23| الله هغه طریقه جاري کړې ده چې له دې نه مخکې تېره شوې ده او ته به د الله طریقې لره له سره څه تبدیلې
ونه مومې
48|24| او دی همغه ذات دی چې له تاسو نه یې د هغوی لاسونه بند کړل او له هغوی نه یې ستاسو لاسونه بند کړل، د
مکې په داخل کې، وروسته له دې چې تاسو یې پر هغوی غالب کړئ، او الله هغه څه لره چې تاسو یې کوئ؛ ښه
لیدونکی دی
48|25| دوی هغه کسان دي چې کفر یې کړی دی، او تاسو یې له مسجد حرام نه منع کړي یئ او قربانۍ (د هدي څاروي
هم)، په دې حال کې چې له دې نه بندې کړی شوي دي چې خپل د حلالې ځای ته ورسېږي۔ او که چېرې څه مومن
سړي او څه مومنې ښځې نه وی، چې تاسو دوی نه پېژندل، دا چې تاسو به دوی پایمال کړئ، بیا به تاسو ته د دوی په
وجه ګناه ورسېږي (، نو د جنګاجازت به یې درکړی و، خو در یې نه کړ) د دې لپاره چې الله په خپل رحمت کې هغه
څوك داخل کړي چې یې غواړي، که دغه (مسلمانان له کفارو نه) جدا شوي وی، نو مونږ به خامخا په دغو (د مکې په
اوسېدونکو) کسانو کې کافران شویو خلقو ته ډېر دردوونکی عذاب ورکړی و
48|26| کله چې کافران شویو خلقو په خپلو زړونو کې غیرت واچاوه، د جاهلیت غیرت، نو الله خپل اطمینان په خپل
رسول او په مومنانو باندې نازل کړاو په دوی پورې یې د تقوىٰ خبره لازمه (ټینګه) کړه او دوی د دغې ډېر حقدار او د
دغې اهل وو۔ او الله همېشه په هر شي ښه پوه دی
48|27| یقینًا یقینًا الله خپل رسول ته خوب په حقه سره رښتیا کړ، چې تاسو به، که الله وغواړي، مسجد حرام ته په
امن او ارام سره ننوځئ، چې خپل سرونه به خرووونکي یئ او کموونکي به یئ، په داسې حال کې چې تاسو به نه وېرېږئ،
پس هغه ته معلوم دي هغه څه چې تاسو ته معلوم نه دي، نو له دغې نه مخکې یې نژدې بری عطا کړ
48|28| دی همغه ذات دی چې خپل رسول یې په هدایت او حق دین سره رالېږلی دی، د دې لپاره چې هغه (الله) دغه
(دین) په ټولو دینونو باندې غالب کړي او هم الله کافي دی ښه ګواه
48|29| محمد د الله رسول دی۔ او هغه کسان چې له ده سره دي، په کافرانو باندې ډېر سخت دي، په خپل مینځ کې
ډېر مهرباني کوونکي دي۔، ته به دوی وینې چې رکوع کوونکي، سجده کوونکي دي، له الله نه فضل او رضامندي غواړي۔، د
دوی (د دینداریٓ) نښې د دوی په مخونو کې دي۔ د سجدو له اثر نه۔، دغه په تورات کې د دوی مثال دی او په انجیل
کې د دوی مثال دی۔، لکه هغه فصل چې خپل تېغ راوباسي، بیا هغه قوي کړي، بیا هغه (فصل، تېغ) پېړاو کلك شي بیا
دغه (فصل) په خپلو پنډیو (او بېخونو) ودرېږي، په داسې حال چې زمېنداران (کروندګر) په تعجب کې اچوي، د دې لپاره
چې په دغو سره کافران په غصه کړي، الله له هغو کسانو سره چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، چې
دغه (اصحابان) دي؛ د بخښنې او د ډېر لوی اجر وعده کړې ده
49|1| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو د الله او د هغه د رسول په مخکې مه وړاندې کېږئ، او له الله نه
ووېرېږئ، بېشکه الله ښه اورېدونکی، ښه پوه دی
49|2| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو خپل اوازونه د نبي د اواز له پاسه مه پورته کوئ، او مه ده ته په
اوچت اواز خبره کوئ، لکه ستاسو د ځینو له ځینو نورو سره د اواز اوچتولو په شان۔، له دې وجې چې ستاسو عملونه به
برباد شي او تاسو به پوه نه وئ
49|3| بېشکه هغه کسان چې د الله د رسول په وړاندې خپل اوازونه ټیټوي؛ دغه هغه کسان دي چې الله د دوی زړونه د
تقوىٰ (او پرهېزګاریٓ) لپاره ازمایلي دي۔، د دوی لپاره بخښنه او ډېر لوی اجر دی
49|4| بېشکه هغه کسان چې تا ته له حجرو نه د باندې چغې وهي، د دوی اکثره عقل نه لري
49|5| او که یقینًا دوی صبر کړی وی، تر دې چې ته دوی ته راوتلی وی (نو) یقینًا دا به د دوی لپاره ډېره غوره و۔: او
الله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
49|6| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! که تاسو ته کوم فاسق (بدکار کس) خبر راوړي، نو تاسو ښه تحقیق کوئ،
په دې چې تاسو به یو قوم ته په ناخبرۍ سره تکلیف ورسوئ، بیا به تاسو په خپلو کړو باندې پښېمانه شئ
49|7| او تاسو پوه شئ چې یقینًا په تاسو کې د الله رسول موجود دی، که هغه په ډېرو کارونو کې ستاسو پیروي کړې وی
(نو) تاسو به په مشقت کې غورځېدلي وی او لېکن الله تاسو ته ایمان محبوب وګرځاوه او هغه یې ستاسو په زړونو کې

ښایسته کړاو تاسو ته یې کفر او فسق او نافرماني کول ناخوښه وګرځول۔، هم دغه کسان په نېغه لار دي

49|8| د الله له جانبه د فضل او نعمت په وجه۔ او الله ښه پوه، ښه حکمت والا دی

49|9| او که په مومنانو کې دوه ډلې په خپل مینځ کې جنګ‌شروع کړي، نو تاسو د دغو دواړو په مینځ کې سوله (روغه) وکړئ، نو که په دغو دواړو کې یوې په بلې باندې زیاتی (او ظلم) وکړ، نو تاسو له هغې ډلې سره وجنګېږئ، چې زیاتی کوي، تر دې چې هغه د الله حکم ته راوګرځي، نو که هغه (له ظلم نه) راوګرځېدله، نو تاسو د دواړو په مینځ کې په انصاف سره سوله وکړئ او تاسو انصاف کوئ، بېشکه الله انصاف کوونکي خوښوي

49|10| بېشکه هم دا خبره ده چې مومنان خو سره ورونړه دي، نو تاسو د خپلو دواړو وروڼو په مینځ کې سوله کوئ او له الله نهووېرېږئ، د دې لپاره چې په تاسو رحم وکړی شي

49|11| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! هېڅ قوم دې په بل قوم پورې مسخرې نه کوي، کېدی شي چې هغوی له ده نه ډېر غوره وي، او نه (دې) ښځې په نورو ښځو پورې (مسخرې کوي)، کېدی شي چې هغوی له دوی نه ډېرې غوره وي۔ او تاسو د خپلو ځانونو عیب جویي مه کوئ او یو بل په بدو لقبونو (او نومونو) سره مه بلئ۔، له ایمان راوړو نه بعد د فسق نامه بده ده او چا چې توبه ونه وېستله، نو هم دغه کسان ظالمان دي

49|12| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو له ډېرو (بدو) ګمانونو نه ځان وساتئ، بېشکه ځینې ګمانونه ګناه ده۔ او پټ‌عیبونه مه لټوئ او ستاسو ځینې دې د ځینو نورو غیبت نه کوي، ایا په تاسو کې یو کس دا خوښوي چې د خپل ورور غوښه وخوري، په دې حال کې چې هغه مړی وي، نو تاسو دغه (خوراك) بدګڼئ او له الله نه ووېرېږئ، بېشکه الله ښه توبه قبلوونکی، بې حده رحم کوونکی دی

49|13| ای خلقو! بېشکه مونږ تاسو له یوه سړي او له یوې ښځې پیدا کړي یئ او مونږ تاسو څانګې او قبیلې ګرځولي یئ، د دې لپاره چې تاسو یو بل سره وپېژنئ، بېشکه د الله په نیز په تاسو کې ډېر عزتمن، ستاسو زیات پرهېزګار دی۔، بېشکه الله ښه پوه، ښه خبردار دی

49|14| بانډېسیانو (صحرایي خلقو) وویل: مونږ ایمان راوړی دی، ته (دوی ته) ووایه: تاسو ایمان نه دی راوړی۔ او لېکن تاسو ووایئ چې مونږ اسلام راوړی دی۔ او ایمان لا تر اوسه ستاسو په زړونو کې نه دی ننوتی۔ او که تاسو د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړئ، نو هغه (الله) به ستاسو له عملونو نه هېڅ شی کم نه کړي، بېشکه الله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی

49|15| بېشکه مومنان خو هغه کسان دي چې په الله او د هغه په رسول یې ایمان راوړی دی، بیا یې شك نه دی کړی او د الله په لاره کې یې په خپلو مالونو او خپلو ځانونو سره جهاد کړی دی، هم دغه کسان رښتیني دي

49|16| ته (دوی ته) ووایه: ایا تاسو پر خپل دین باندې الله خبروئ، حال دا چې الله پوهېږي په هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او په هر هغه څه چې په ځمکه کې دي، او الله په هر شي باندې ښه پوه دی

49|17| دوی په تا د دې احسان کوي چې اسلام یې راوړی دی، ته (ورته)، ووایه: تاسو په ما باندې د خپل اسلام راوړلو احسان مه کوي، بلکې الله پر تاسو باندې احسان کوي دا چې تاسو ته یې د ایمان راوړلو هدایت وکړ۔، که تاسو رښتیني یئ

49|18| بېشکه الله د اسمانونو اوِ ځمکې په غیبو پوهېږي او الله هغه څه لره چې تاسو یې کوئ، ښه لیدونکی دی

50|1| قٓ، قسم دی په قرآن مجید باندې (چې ته یقینًا پېغمبر یې خو دوی ایمان نه راوړي)

50|2| بلکې دوی له دې نه تعجب کوي چې دوی ته له همدوی نه یو وېروونکی راغی، نو کافرانو وویل: دا خو یو عجیب شی دی

50|3| ایا کله چې مونږ مړه شو او مونږ خاورې شو۔ (بیا به هم ژوندي کېږو؟) دغه بېرته راتلل (له عقل نه) ډېر لرې دي

50|4| یقینًا مونږ په هغه څه خبر یو چې ځمکه یې د دوی (له وجود) نه کموي او زمونږ سره یو ښه یاد ساتونکی کتاب دی

50|5| بلکې دوی د حق تکذیب کړی دی کله چې دوی ته راغی، نو دوی په ګډو وډو خبرو (اضطراب اچوونکي کار) کې دي

50|6| ایا نو دوی د خپل ځان له پاسه اسمان ته نه دي کتلي چې څنګه مونږ هغه جوړکړی دی او (څنګه) مونږ هغه ښایسته کړی دی، او په ده کې هېڅ چاودونه نشته

50|7| او ځمکې لره، مونږ هغه غوړولې ده او په دې کې مو پاخه غرونه غورځولي دي او مونږ په دې کې له هر قسمه ښکلې زرغونې نه زرغون کړي دي

50|8| د هر رجوع کوونکي بنده د لارښوونې او نصیحت لپاره

50|9| او مونږ له بره نه ډېرې برکتي اوبه نازلې کړې دي، نو په دغو (اوبو) سره مونږ باغونه او د فصل دانې رازرغونې کړې

50|10| او د کجورو ونې، چې اوږدې لوړې دي، په دې حال کې چې هغو لره لاندې باندې وږي دي

50|11| د بنده ګانو د روزۍ لپاره او مونږ په دغو (اوبو) سره مړښار ژوندی کړی دی، همداسې (له قبرونو نه د مړیو) راوتل دي

50|12| له دوی نه مخکې د نوح قوم او د کوهي والاو او ثمودیانو تکذیب کړی دی

50|13| او عادیانو او فرعون او د لوط وروڼو

50|14| او د ځنګله والاو او د تبع قوم۔ (د دوی) هر یو د رسولانو تکذیب کړی و، نو زما عذاب (پرې) ثابت شو

50|15| ایا نو مونږ په اول پیدا کولو باندې ستړي شوي یو، بلکې دوی له نوي پیدا کولو نه په شك کې دي

50|16| او یقینًا یقینًا مونږه دا انسان پیدا کړی دی، په داسې حال کې چې مونږ په هغه څه پوهېږو چې د ده نفس په هغه سره وسوسه (او خطره) کوي او مونږ ده ته (د ده) د ورمېږ له رګ‌نه زیات نژدې یو

50|17| هغه وخت چې دوه اخیستونکي اخلي، چې یو له ښي اړخ نه او (بل) له چپ اړخ نه ناست وي (یاد کړه)

50|18| هېڅ خبره نه کوي مګر له ده سره حاضر ساتونکی دی (دغه بنده)

50|19| او د مرګ بې خودۍ (سختۍ) حق راوړ، دغه (مرګ) هغه دی چې تا به له ده نه څنګ‌کاوه

50|20| او په شپېلۍ کې به پوکی وکړی شي۔ دغه د وعید (وېرولو) ورځ ده

50|21| او هر نفس به راځي، په داسې حال کې چې له ده سره به یو شړونکی او یوګواه وي

50|22| یقینًا یقینًا ته له دې (ورځې) نه په غفلت کې وې، نو مونږ له تا نه ستا پرده لرې کړه، نو ستا نظر نن ورځ ډېر تېز دی

50|23| او د ده ملګری (مَلَك) به ووایي: دا دی هغه شی چې زما سره حاضر دی

50|24|هر ډېر عناد کوونکی کافر په دوزخ کې وغورځوئ (:دواړو ملایکو ته به وویل شي)
50|25|چې د خیر منع کوونکی، زیاتي کوونکی، (او) شك کوونکی دی
50|26|هغه چې له الله سره يې بل معبود مقرر کړی دی، نو تاسو دا په ډېر سخت عذاب کې وغورځوئ
50|27|د ده ملګری (شیطان) به ووایي: ای زمونږه ربه! دا ما نه دی ګمراه کړی او لېکن دا پخپله په ډېرې لرې ګمراهۍ کې و
50|28|ووايي: تاسو زما په وړاندې جګړه سره مه کوئ او یقینًا ما تاسو ته وعید (وېرول) مخکې درلېږلی و (الله به)
50|29|زما په نیز (په دې باره کې) خبره نشي بدلېدی او زه په بنده ګانو هېڅرې ظلم کوونکی نه یم
50|30|هغه ورځ چې مونږ به جهنم ته ووایو: ایا ته ډك شوې؟ او هغه به وايي: ایا نور هم زیاتي شته؟ (یاده کړه)
50|31|او پرهېزګارو ته به جنت ښه رانږدې کړی شي، چې لرې به نه وي
50|32|دا هغه دي چې له تاسو سره به يې وعده کولی شوه، د هر ډېر رجوع کوونکي، د (حدودو) ساتونکي لپاره
50|33|د هغه چا لپاره چې له رحمان نه په نالیدلو وېرېږي او په رجوع کوونکي زړه سره راشي
50|34|تاسو دغه (جنت) ته په سلامتۍ سره ننوځئ، دا د همېشه والي ورځ ده (:دوی ته به وویل شي)
50|35|د دوی لپاره په دغه (جنت) کې هغه څه دي چې دوی يې غواړي او زمونږ سره نور زیات هم شته
50|36|او له دوی نه مخکې مونږ څومره پېړۍ هلاکې کړې دي، چې هغوی له دوی نه په قوت (او نیوکه) کې ډېر سخت (او قوي) وو، نو هغوی په ښارونو کې وګرځېدل چې ایا د تېښتې (او پناه) ځای شته؟
50|37|بېشکه په دغو (کارونو) کې خامخا پند دی، هغه چا ته چې هغه لره زړه وي، یا (نصیحت ته) غوږ کېږدي، په داسې حال کې چې حاضر (او متوجه) وي
50|38|او یقینًا یقینًا مونږ اسمانونه او ځمکه او هغه څه چې د دواړو په مینځ کې دي، په شپږو ورځو کې پیدا کړي دي، او مونږ ته هېڅ ستومانۍ نه ده رارسېدلې
50|39|نو ته په هغو خبرو صبر کوه چې دوی يې وايي او د خپل رب له ستاینې سره تسبیح وایه له لمر ختلو نه مخکې او له لمر ډوبېدلو نه مخکې
50|40|او د شپې په څه حصه کې، پس د هغه تسبیح وایه او (د لمانځه) له سجدو نه وروسته هم تسبیح وایه
50|41|او ته په هغې ورځ غوږ کېږده چې اواز کوونکی به له نږدې ځای نه اواز وکړي
50|42|په هغې ورځ چې دوی به په حقه سره سخته چغه اوري، دغه د (له قبرونو نه د) راوتلو ورځ ده
50|43|بېشکه هم دا مونږ ژوندي کول کوو او مړه کول کوو او خاص مونږ ته بېرته راګرځېدل دي
50|44|په هغه ورځ چې له دوی نه ځمکه به څخه وچوي، په داسې حال کې چې دوی به تلوار کوونکي وي، دغه راژوندي کول مونږ ته ډېر اسان دي
50|45|مونږ ښه پوه یو په هغو خبرو چې دوی يې وايي، او ته په دوی باندې هېڅ زور کوونکی نه يې، نو ته په قرآن سره هغه چا ته پند ورکړه چې زما له وعید (او عذاب) نه وېرېږي
51|1|قسم دی په الوځوونکو بادونو، الوځول
51|2|بیا د (اوبو د) بار په اوچتوونکو ورېځو (قسم دی)
51|3|بیا په اسانۍ سره تلونکو کشتیو (قسم دی)
51|4|بیا د کار په تقسیموونکو ملایکو (قسم دی)
51|5|چې بېشکه هغه څه چې له تاسو سره يې وعده کولی شي یقینًا رښتیني (وعده) ده
51|6|او بېشکه (د عمل) بدله خامخا واقع کېدونکې ده
51|7|قسم دی په اسمان چې د لارو والا دی
51|8|چې بېشکه تاسو یقینًا په ګډه وډه (مختلفه) خبره کې یئ
51|9|ګرځولی شي له دغه (قرآن، نبي) نه هغه څوك چې (د الله په علم کې مخکې) ګرځول شوی دی
51|10|اټکل کوونکي دې هلاك کړی شي
51|11|هغه کسان چې دوی په ډېر غفلت کې دي، هېروونکي دي
51|12|دوی پوښتنه کوي چې د بدلې ورځ به کله وي؟
51|13|په هغې ورځ کې چې دوی به په اور سره په عذاب کولی شي
51|14|تاسو خپل عذاب وڅکئ، دا هغه (عذاب) دی چې تاسو به دا جلت غوښته (!وبه ویل شي)
51|15|بېشکه متقیان (پرهېزګاران) به په جنتونو او چینو کې وي
51|16|په داسې حال کې چې هغه څه لره به نیوونکي وي چې دوی ته يې د دوی رب ورکوي، بېشکه دوی له دې نه مخکې نېکي کوونکي وو
51|17|دوی به د شپې په لږه برخه کې ویده کېدل
51|18|او په چرګ بانګونو کې به دوی استغفار کاوه
51|19|او د دوی په مالونو کې به د سوالګري او د محروم (مسکین) حق و
51|20|او په ځمکه کې د یقین کوونکو لپاره ډېرې نښې دي
51|21|او ستاسو په ځانونو کې هم، ایا نو تاسو نه وینئ
51|22|او په اسمان کې ستاسو روزي ده او هغه څه چې تاسو سره يې وعده کولی شي
51|23|نو د اسمان او ځمکې په رب مې قسم دی چې بېشکه دا (خبره) یقینًا حق ده، چې د هغې په شان ده چې تاسو خبرې کوئ
51|24|ایا تا ته د ابراهیم د عزتمنو مېلمنو خبر رارسېدلی دی
51|25|کله چې دوی په ده ورننوتل، نو ويې ویل: (مونږ په تا سلام اچوو) سلام اچول، ده وویل: (په تاسو دې) سلام (وي او په زړه کې يې تېر شول چې دا) نا اشنا خلق دي
51|26|نو په تېزۍ سره خپلې ښځې ته لاړ، پس یو (وریت کړی) چاغ سخی يې راوړ
51|27|نو دغه يې دوی ته ورنږدې کړ، ويې ویل: تاسو ولې نه خورئ!
51|28|نو له دوی نه يې په زړه کې وېره ومونده، دوی وویل: ته مه وېرېږه او دوی ته يې د ډېر پوه هلك زېرې ورکړ
51|29|نو د ده ښځې په چغې کولو سره مخ ورواړوه، پس خپل مخ يې وواهه او ويې ویل: (زه) زړه شنډه بوډۍ (یم)
51|30|دوی وویل: همداسې ستا رب ویلي دي، بېشکه هم هغه ښه حکمت والا، ښه پوه دی
51|31|ده وویل: نو ستاسو څه کار (او مقصد) دی ای رالېږل شویو (ملایکو)؟
51|32|دوی وویل: بېشکه مونږ د یو مجرم قوم په طرف رالېږل شوي یو

51|33|د دې لپاره چې مونږ په دوی باندې د خټو کاڼي راوورو
51|34|چې ستا د رب په نیز له حده وتونکو لپاره نشان داره کړی شوي دي
51|35|نو مونږ هغه څوك راوویستل چې په دغه (کلي) کې له مومنانو ځنې وو
51|36|پس مونږ په دغه (کلي) کې د مسلمانانو له یو کور نه غیر ونه مونده
51|37|او مونږ په دغه (کلي) کې د هغو کسانو لپاره یوه لویه نښه پرېښوده چې د ډېر دردوونکي عذاب نه وېرېږي
51|38|او په (قصه د) موسٰی کې، کله چې مونږ هغه فرعون ته په ښکاره دلیل سره ولېږه
51|39|نو هغه (فرعون) د خپل قوت (اولښکر) سره مخ واړوه او ویې ویل: (دا موسٰی) کوډګر (جادوګر) دی، یا لېونی دی
51|40|نو مونږ هغه او د هغه لښکرې راونیولې، نو مونږه دوی ټول په دریاب کې وغورځول، په داسې حال کې چې هغه د ملامتۍ کار کوونکی و
51|41|او په عادیانو کې، کله چې مونږ په دوی باندې (له خیر نه) شنډ باد راخوشې کړ
51|42|ده به هېڅ داسې شی نه پرېښوده چې دا به پرې راغلی و مګر خو هغه به یې وچ زوړرژېدلي واښه (یا هډوکي) وګرځاوه
51|43|او په ثمودیانو کې، کله چې دوی ته وویل شو چې تاسو تر یو وخته پورې نفع واخلئ
51|44|نو دوی د خپل رب له حکم نه سرکشي وکړه، نو دوی (د) تندر (عذاب) ونیول، په دې حال کې چې دوی کتل
51|45|بیا نه دوی د ودرېدلو طاقت لاره او نه دوی بدل اخیستونکي وو
51|46|او له دوی نه مخکې د نوح قوم لره (مونږ هلاك کړی و) بېشکه هغوی یو فاسق قوم و
51|47|او اسمان مونږ هغه په قوت سره جوړ کړی دی او بېشکه مونږ خامخا پراخوونکي/ پراخه قدرت لرونکي یو
51|48|او ځمکه، مونږ هغه غوړولې ده، نو (مونږ) ښه غوړوونکي یو
51|49|او له هر څیز څخه مونږ دوه قسمه جوړې (نر او ښځه) پیدا کړي دي، د دې لپاره چې تاسو پند واخلئ
51|50|نو تاسو الله ته وتښتئ، بېشکه زه تاسو لپاره د هغه له جانبه ښکاره وېروونکی یم
51|51|او تاسو له الله سره بل معبود مه شریکوئ، بېشکه زه تاسو لپاره د هغه له جانبه ښکاره وېروونکی یم
51|52|همداسې، هغو کسانو ته چې له دوی نه مخکې وو، هېڅ یو رسول نه و راغلی مګر دوی به ویل: (دا) جادوګر دی، یا لېونی دی
51|53|ایا دوی په دې (خبرې) سره یو بل ته وصیت کړی دی، بلکې دوی سرکشه قوم دی
51|54|نو ته له دوی نه مخ واړوه، پس ته هېڅ ملامت کړی شوی نه یې
51|55|او ته نصیحت کوه، پس بېشکه نصیحت کول مومنانو ته نفع رسوي
51|56|او ما پېریان او انسانان نه دي پیدا کړي مګر د دې لپاره چې دوی زما عبادت وکړي
51|57|زه له دوی نه هېڅ رزق نه غواړم او نه دا غواړم چې دوی ما ته خوراك راکړي
51|58|بېشکه هم دغه الله ښه روزي ورکوونکی، قوت والا، (او) ډېر مضبوط دی
51|59|د هغو کسانو لپاره چې ظلم یې کړی دی، یقینًا د دوی د ملګرو (د عذاب) د حصې په شان حصه ده، نو دوی دې په ما تلوار نه کوي
51|60|پس د کافران شویو خلقو لپاره هلاکت دی، د دوی له هغې ورځې نه چې دوی سره یې وعده کولی شي
52|1|قسم دی په طور غر
52|2|او په کتاب لیکل شوي
52|3|په پرانستل شوې پاڼه کې
52|4|او (قسم دی) په ودان کړی شوي کور
52|5|او په پورته کړی شوي چت (چې اسمان دی)
52|6|او په ډك (یا بل) کړی شوي سمندر
52|7|بېشکه ستا د رب عذاب خامخا نازلېدونکی دی
52|8|هغه لره هېڅ دفع کوونکی نشته
52|9|هغه ورځ چې اسمان به خوځېږي، سخت خوځېدل
52|10|او غرونه به روان شي، سخت روانېدل
52|11|پس په دغې ورځ کې د تکذیب کوونکو لپاره هلاکت دی
52|12|هغه کسان چې دوی په بېکاره خبرو (جوړولو) کې لوبې کوي
52|13|هغه ورځ چې دوی به د دوزخ اور ته ټېل وهلی شي، سخت ټېل وهل
52|14|دا هغه اور دی چې تاسو به دا دروغ ګاڼه
52|15|ایا نو دا سحر (جادو) دی، یا یې تاسو نه وینئ
52|16|ورځئ، ده ته ننوځئ، پس تاسو صبر وکړئ، یا صبر مه کوئ، پر تاسو باندې دغه (دواړه کارونه) برابر دي، بېشکه همدا خبره ده چې تاسو ته د هغو عملونو بدله درکولی شي چې تاسو به کول
52|17|بېشکه پرهېزګاران به په جنتونو او نعمتونو کې وي
52|18|چې په هغو (نعمتونو) به خوشالېدونکي وي چې دوی ته خپل رب ورکړي دي او خپل رب دوی د دوزخ له عذاب نه بچ ساتلي دي
52|19|(ورته ویلی به شي:) تاسو خورئ او څښئ په خوند سره، د هغو عملونو په بدل کې چې تاسو به کول
52|20|په دې حال کې چې په قطار اېښودل شویو تختونو باندې به تکیه کوونکي وي او مونږ به د دوی نکاح د ښایسته غټېسترګو سپینو سرو حورو سره وکړو
52|21|او هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او د دوی اولاد (هم) په ایمان کې د دوی متابعت کړی وي، (نو) مونږ به په دوی پورې د دوی اولاد هم پیوست کړو او مونږ به دوی ته د دوی له عملونو نه هېڅ شی کم نه کړو، هر سړی به د خپلو کړو په بدل ګرو (ګاڼه) وي
52|22|او مونږ به دوی ته ور زیاتې کړو، نورې مېوې او هغه غوښې چې د دوی زړه یې غواړي
52|23|دوی به په دغه (جنت) کې یو له بله (د شرابو) پیالې راکاږي، نه به په دغو کې عبثې خبرې وي او نه ګناهګار کول
52|24|او د دوی چاپېره به د دوی غلامان ګرځي، ګویا کې دغه (غلامان) پټې ساتل شوې ملغلرې دي
52|25|او د دوی ځینې به ځینو نورو ته مخ راواړوي، چې یو له بله به پوښتنې کوي

52|26|دوی به ووايي چې بېشکه مونږ له دې نه مخکې په خپل اهل کې وېرېدونکي وو
52|27|نو الله پر مونږ احسان وکړ او مونږ يې د تودوخې (ګرمباد) له عذاب نه وساتلو
52|28|بېشکه مونږ له دې نه مخکې هم دغه (الله) باله، بېشکه هم دی ډېر احسان کوونکی، بې حده رحم کوونکی دی
52|29|نو ته (خلقو ته) نصيحت کوه، پس ته د خپل رب په نعمت سره نه کاهن يې او نه لېونی
52|30|ايا دوی وايي چې (دی) شاعر دی، مونږ د ده په حق کې د زماني د حوادثو انتظار کوو
52|31|ته (دوی ته) ووايه: تاسو انتظار کوئ، پس بېشکه زه له تاسو سره له انتظار کوونکو څخه يم
52|32|ايا دوی ته د دوی عقلونه په دې (کار) حکم کوي، يا دوی سرکشه (شرخوښونکی) قوم دی
52|33|ايا دوی وايي چې دا (قرآن) ده له ځانه جوړکړی دی (داسې نه ده) بلکې دوی ايمان نه راوړي
52|34|نو دوی دې د ده په شان خبره راوړي که دوی رښتيني وي
52|35|ايا دوی بې له څه شي پيدا کړی شوي دي، يا هم دوی، پخپله پيدا کوونکي دي؟
52|36|ايا دوی اسمانونه او ځمکه پيدا کړي دي؟ بلکې دوی يقين نه کوي
52|37|ايا له دوی سره ستا د رب خزانې دي، يا هم دوی واکداران دي
52|38|ايا د دوی لپاره اندرپايه (پوړۍ) ده چې دوی په هغې باندې (خبرې او) اورېدل کوي، نو د دوی اورېدونکي دې
ښکاره دليل راوړي
52|39|ايا د هغه (الله) لپاره لوڼه دي او تاسو لپاره زامن دي؟
52|40|ايا ته له دوی نه څه مزدوري غواړې، پس دوی له تاوانه درانه کړی شوي دي
52|41|ايا له دوی سره غيب دی (وحي راغلې ده) نو دوی يې ليکي
52|42|ايا دوی د مکر کولو اراده لري، نو هغه کسان چې کافران شوي دي هم دوی مکر کړی شوي دي
52|43|ايا د دوی لپاره له الله نه غير بل معبود شته؟ الله لره پاکي ده له هغه شي نه چې دوی يې ورسره شريکوي
52|44|او که دوی يوه ټوټه له اسمانه رالوېدونکې ووينې (، نو) وبه وايي (دا) قط په قط کړی شوې وريځ ده
52|45|نو ته دوی پرېږده، تر هغه پورې چې دوی له خپلې هغې ورځې سره ملاقات وکړي چې دوی به په هغې کې بې
خوده کولی شي
52|46|هغه ورځ چې له دوی نه به د دوی مکر هېڅ شی (عذاب) لرې نه کړی شي او نه به د دوی مدد کولی شی
52|47|او بېشکه د هغو کسانو لپاره چې ظلم (شرك) يې کړی دی له دغه (عذاب) نه مخکې عذاب دی او لېکن د دوی
زياتره خلق نه پوهېږي
52|48|نو ته د خپل رب حکم ته صبر کوه، پس بېشکه ته زمونږ د سترګو په وړاندې يې او ته د خپل رب له ستاينې
سره تسبيح وايه کله چې ته پاځېږې
52|49|او دشپې په ځينې حصه کې، نو ته د هغه پاکي بيانوه او له ستوريو نه وروسته (د شپې په اخري حصې کې) هم
53|1|قسم دی په ستوريو کله چې پرېوځي
53|2|ستاسو ملګری نه ګمراه شوی دی او نه (په عقيده کې) بې لارې شوی دی
53|3|او دی له خپل خواهش نه خبرې نه کوي
53|4|نه دی دا (قرآن) مګر وحي چې (ده ته) وحي کول شي
53|5|ده ته (دا) د ډېرو سختو قوتونو والا (جبريل) ښودلی دی
53|6|چې د طاقت والا دی، بيا هغه پورته لاړ
53|7|او هغه په تر ټولو لوړې غاړې کې و
53|8|بيا هغه (جبريل محمدﷺ ته) نژدې شو، پس ښه نژدې شو
53|9|نو د دوه ليندو په مسافت شو بلکې (له دې نه هم) ډېر نژدې
53|10|نو هغه (الله د جبريل په ژبه) خپل بنده ته وحي وکړه، هغه چې وحي يې وکړه
53|11|د ده (نبي) زړه غلط شوی نه دی په هغه څه کې چې ده وليدل
53|12|ايا تاسو له ده سره په هغه څه کې جګړه کوئ چې دی يې ويني
53|13|او يقينًا يقينًا ده هغه (جبريل) په يو بل ځلې کوزېدو کې ليدلی دی
53|14|له سدرة ٱلمنتهىٰ سره
53|15|دغې سره جنة ٱلماوىٰ دی
53|16|کله چې دغه سدرة (د بېرې ونه) هغه څه پټوله چې دا يې پټوله
53|17|سترګې نه کږې شوې او نه يې له حد نه تېری وکړ
53|18|يقينًا يقينًا ده د خپل رب ډېرې لويې نښې وليدلې
53|19|نو تاسو ما ته خبر راکړئ د لات او عُزّىٰ
53|20|او منات دريم، د بېخي وروستني
53|21|ايا تاسو لپاره هلکان دي او د هغه لپاره جينکۍ
53|22|دغه په دې وخت کې ډېر ظالمانه تقسيم دی
53|23|دغه (بتان) نه دي مګر تش نومونه چې تاسو او ستاسو پلرونو دغه ايښي دي.، الله په دغو هېڅ دليل نه دی
نازل کړی. دوی پيروي نه کوي مګر د تش ګمان او د هغه شي چې نفسونه يې غواړي او يقينًا يقينًا دوی ته د خپل رب
له جانبه هدايت راغلی دی
53|24|ايا د انسان لپاره هغه څه دي چې دی يې تمنا کوي
53|25|نو خاص د الله لپاره اخرت او دنيا دي
53|26|او په اسمانونو کې څومره ډېر ملايك دي چې د دوی سفارش هېڅ شی نفع نه ورکوي مګر وروسته له دې چې الله
اجازت ورکړي هغه چا ته چې يې وغواړي او (د هغه په شفاعت) راضي شي
53|27|بېشکه هغه کسان چې په اخرت ايمان نه لري، خامخا دوی د ښځو په نومونو سره ملايك نوموي
53|28|حال دا چې دوی ته په دې هېڅ علم نشته، دوی يواځې د تش ګمان پيروي کوي او بېشکه ګمان له حقه هېڅ شی
نشي دفع کولی
53|29|نو ته د هغه چا نه مخ واړوه چې زمونږ له ذکر نه يې مخ ګرځولی دی او يواځې دنيايي ژوندون غواړي
53|30|دا د دوی د علم انتها ده.، بېشکه ستا رب په هغه چا ښه عالم دی چې د هغه (الله) له لارې نه ګمراه شوی
دی او هغه ښه عالم دی په هغه چا چې هدايت يې موندلی دی
53|31|او خاص الله لره دي هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هغه څه چې په ځمکه کې دي.، د دې لپاره چې هغو

كسانو ته چې بد يې كړې دي، د خپل عمل بدله وركړي او هغو كسانو ته (هم) ډېره ښه بدله وركړي چې نېكي يې كړې ده
53|32|هغه كسان چې له غټو ګناهونو او د بې حيايۍ له كارونو نه ځان ساتي، غير له وړو وړو ګناهونه، بېشكه ستا رب د بخښنې وسيع كوونكى دى، هغه په تاسو ښه عالم دى، كله چې يې تاسو له ځمكې نه راپيدا كړئ او كله چې تاسو د خپلو ميندو په خېټو كې پټ بچي وئ،. نو تاسو د خپلو ځانونو تزكيه (پاكوالى) مه كوئ،. هغه (الله) ښه عالم دى په هغه چا چې ډېر متقي دى
53|33|ايا نو تا هغه كس ليدلى چې مخ يې واړوه (له ايمانه)
53|34|او ډېر لږ (مال) يې وركړ او منع يې كړ (نور مال)
53|35|ايا له هغه سره علم غيب دى، پس دى ليدل كوي
53|36|بلكې ايا دى په هغه څه نه دى خبر كړى شوى چې د موسٰى په صحيفو كې دي
53|37|او د ابراهيم هغه چې وفا يې كړې ده
53|38|چې هېڅ پورته كوونكى د بل بار نه پورته كوى
53|39|او دا چې د انسان لپاره نشته مګر هغه څه چې ده (يې) كوشش كړى دى
53|40|او دا چې بېشكه د ده كوشش به عنقريب وښوول شي
53|41|بيا به ده ته بدله وركړى شي، ډېره پوره بدله
53|42|او دا چې بېشكه ستا رب ته (د ټولو مخلوقاتو) ورګرځېدل دي
53|43|او دا چې بېشكه هم دغه (الله) (خلق) خندوي او ژړوي
53|44|او دا چې هم دغه (الله) مړۀ وركوي او ژوند وركوي
53|45|او دا چې بېشكه دغه (الله) دوه جوړې نر او ښځه پيدا كړې دي
53|46|له يوه څاڅكي (نطفې) نه، كله چې وڅڅول شي
53|47|او دا چې بېشكه د ده په ذمه دي (له دې مړۀ نه پس) بل ځلې پيدا كول
53|48|او دا چې بېشكه همدغه (الله) غني كول كوي او خزانې وركوي
53|49|او دا چې همدغه (الله) د شِعرٰى ستوري رب (او مالك) دى
53|50|او دا چې بېشكه همده ړومبني عاديان هلاك كړي دي
53|51|او ثموديان هم، نو باقي يې پرې نه ښودل
53|52|او له دوى نه مخكې يې د نوح قوم هلاك كړ،. بېشكه دوى، هم دوى، ډېر ظالمان او ډېر سركشان وو
53|53|او اړول شوي كلي يې ښكته راوغورځول
53|54|نو دغه هغه شي پټ كړچې دى يې پټ كړ
53|55|نو (اى انسانه!) ته د خپل رب په كومو نعمتونو كې شك كوې
53|56|دا (محمدﷺ) له ړومبنيو وېرونكو ځنې يو وېرونكى دى
53|57|قيامت ډېر نژدې راغى
53|58|دې (قيامت) لره له الله نه غير هېڅ څرګندوونكى نشته
53|59|ايا نو تاسو له دې خبرې (قرآن) نه تعجب كوئ
53|60|او خاندئ او نه ژاړئ
53|61|او تاسو غافلان يئ (لوبې كوونكي يئ)
53|62|نو تاسو الله ته سجده وكړئ او (د ده) عبادت وكړئ
54|1|قيامت ډېر رانژدې شو او سپوږمۍ وچاودله
54|2|او كه چېرې دوى كوم دليل ووينې (نو) اعراض كوي او وايي: دا خو راروان (قوي) جادو دى
54|3|او تكذيب كوي او د خپلو خواهشاتو پيروي كوي او هر كار قرار نيونكى دى
54|4|او يقينًا يقينًا دوى ته له خبرونو ځنې هغه راغلي دي چې په هغو كې (د دوى لپاره) زجر او سرزنش و
54|5|ډېر كامل حكمت دى، پس (دوى ته) وېروونكي نفع نه رسوي (دغه)
54|6|نو ته له دوى نه مخ وګرځوه. (او ياده كړه) هغه ورځ چې بلونكى به يو ناخوښه، (نااشنا) شي ته بلنه وكړي
54|7|په دې حال كې چې د دوى سترګې به خړې خوارې وي، دوى به له قبرونو نه (داسې) راوځي ګويا كې دوى خواره واره ملخان دي
54|8|د بلونكي په طرف به تلوار كوونكي وي، كافران به وايي: دا ډېره سخته ورځ ده
54|9|له دوى نه مخكې د نوح قوم تكذيب كړى دى، نو دوى زمونږ د بنده (نوح) تكذيب وكړ او ويې ويل: (دا نوح) لېونى دى او (له تبليغه) منع كړى شو (او سخت وځورول شو)
54|10|نو ده له خپل رب نه دعا وغوښته، داسې چې بېشكه زه مغلوب (او عاجز) يم، نو ته (زما) انتقام (او بدله) واخله
54|11|نو مونږ د اسمان دروازې په ډېرو راتويدونكو اوبو سره پرانستلې
54|12|او له ځمكې نه مو چينې روانې كړې،. نو اوبه په هغه كار باندې سره يوځاى (او ګډې) شوې چې مقرر شوى و
54|13|او مونږ هغه (په داسې بېړۍ) سور كړچې د پلنو تختو او پېرو ميخونو والا وه
54|14|چې زمونږ د سترګو په وړاندې ګرځېدله. (دا طوفان راغلى و) د هغه چا د بدلې (او امداد) لپاره چې بې قدري (او ناشكري) يې كړى شوې وه
54|15|او يقينًا يقينًا مونږ دغه (بېړۍ) يو دليل پرېښوده، نو ايا څوك پند اخيستونكى شته؟
54|16|نو زما عذاب او زما وېرول څنګه وو؟
54|17|او يقينًا يقينًا مونږ دا قرآن (د يادولو او پند اخيستلو لپاره) اسان كړى دى، نو ايا څوك پند اخيستونكى شته؟
54|18|عاديانو تكذيب وكړ، نو زما عذاب او زما وېرول څنګه وو
54|19|بېشكه مونږ په دوى باندې ډېر سخت باد راخوشې كړد ډېر سخت سپېره والي په ورځ كې
54|20|دغه (باد) به خلق (له ژورو پټو كندو نه) داسې را ايستل ګويا كې دوى له بېخه راوتلو د كجورو د ونو تنې دي
54|21|نو زما عذاب او زما وېرول څنګه وو؟
54|22|او يقينًا يقينًا مونږ قرآن د پند اخيستلو لپاره اسان كړى دى، نو ايا څوك پند اخيستونكى شته؟
54|23|ثمودیانو د وېروونكو (نبيانو) تكذيب وكړ
54|24|پس دوى وويل: ايا د يو داسې بشر چې زمونږ ځنې دى (او) يو دى، مونږ به د ده پيروي كوو؟ بېشكه مونږ به

په دغه وخت کې خامخا په ګمراهۍ او لېونتوب کې يو
54|25|ايا زمونږ له مينځه په ده باندې وحي راوغورځولی شوه؟ (داسې نه ده) بلکې دی ډېر دروغجن دی، ډېر خود پسند (متکبر) دی
54|26|ژر به دوی سبا ته پوه شي چې ډېر دروغجن، ډېر تکبر کوونکی څوک دی
54|27|بېشکه مونږ د دوی د ازمېښت لپاره اوښې لېږونکي يو، نو ته دوی ته منتظر اوسه او ښه صبر کوه
54|28|او دوی ته خبر ورکړه چې بېشکه اوبه د دوی په مينځ کې تقسيم دي- هر وار د اوبو ته به حاضري کول شي
54|29|او دوی خپل ملګري ته آواز وکړ، نو هغه توره راواخيسته، پس د هغې لېنګې يې پرې کړل (بيا يې مړه کړه)
54|30|نو زما عذاب او زما وېرول څنګه وو؟
54|31|بېشکه مونږ پر هغوی باندې يوه چغه راخوشې کړه، نو د شپول جوړوونکي د مات (او چوره) کړی شويو وښو په شان شول
54|32|او يقينًا يقينًا مونږ قرآن د پند اخيستلو لپاره اسان کړی دی، نو ايا څوک پند اخيستونکی شته؟
54|33|د لوط قوم د وېروونکو تکذيب وکړ
54|34|بېشکه مونږ پر هغوی باندې کاڼي ويشتونکی باد راخوشې کړ- د لوط له کورنۍ نه غير، مونږ دوی ته په پېشلمي کې نجات ورکړ
54|35|زمونږ له جانبه د مهربانۍ په وجه-، همداسې مونږ هغه چا ته بدله ورکوو چې شکر وباسي
54|36|او يقينًا يقينًا هغه (لوط) دوی زمونږ له نيولو نه وېرولي وو-، پس دوی (د هغه) په وېرولو کې شك وکړ
54|37|او يقينًا يقينًا دوی له ده نه د ده د مېلمنو غوښتنه وکړه، نو مونږ د دوی سترګې (محوه) ړندې کړې، پس (دوی ته وويل شو چې) تاسو زما عذاب او زما وېرول وڅکئ
54|38|او يقينًا يقينًا په دوی باندې سهار وختي ثابت (او قرار نيونکی) عذاب راغی
54|39|نو تاسو زما عذاب او زما وېرول وڅکئ
54|40|او يقينًا يقينًا مونږ قرآن د پند اخيستلو لپاره اسان کړی دی، نو ايا څوك پند اخيستونکی شته؟
54|41|او يقينًا يقينًا ال فرعون ته وېروونکي راغلي وو
54|42|دوی زمونږ د ټولو دليلونو (معجزو) تکذيب وکړ، نو مونږ دوی ونيول، د ډېر غالب او ښه ذات په نيولو سره (نو)
54|43|ايا ستاسو کفار له دغو (ړومبنو کفارو) نه ډېر غوره دي، يا تاسو لپاره په کتابونو کې خلاصی (!ای عربو) (راغلی) دی؟
54|44|يا دوی وايي چې مونږ بدله اخيستونکې ډله يو
54|45|دغه جمع (ډله) به يقينًا يقينًا ماته کړی شي او دوی به شاګانې وګرځوي
54|46|بلکې قيامت د دوی د وعدې ځای دی او قيامت ډېر سخت او ډېر تريخ دی
54|47|بېشکه مجرمان په ګمراهۍ او لمبې وهونکي اور کې دي
54|48|په هغې ورځ کې چې دوی به په خپلو مخونو په اور کې راښکلی شي (او ويلی به شي چې) تاسو د دوزخ رسېدل وڅکئ
54|49|بېشکه مونږ هر شي لره، مونږ هغه په (ازلي) اندازې سره پيدا کړی دی
54|50|او زمونږ امر نه دی مګر يو ځل دی، لکه د سترګو رپول
54|51|او يقينًا مونږ ستاسو مشابه (او نظاير) هلاك کړي دي، نو ايا څوك پند اخيستونکی شته؟
54|52|او هر هغه شی (کار) چې دوی کړی دی، په کتابونو کې دی
54|53|او هر وړوکی او لوی (عمل) ليکل شوی دی
54|54|بېشکه متقيان به په باغونو او ويالو کې وي
54|55|د راستۍ په مجلس کې به وي، له لوی قدرت لرونکي بادشاه سره
55|1|ډېر زيات مهربان ذات
55|2|قرآن ښودلی دی (دا)
55|3|هغه انسان پيدا کړی دی
55|4|ده ته يې بيان (او وينا) کول ښودلي دي
55|5|لمر او سپوږمۍ په حساب سره (روان) دي
55|6|او ستوري / واښه او ونې دواړه سجدې کوي
55|7|او اسمان لره، دا هغه پورته (اوچت) کړی دی او تله يې اېښې (مقرر کړې) ده
55|8|چې تاسو په تله کې تېری ونه کړئ (د دې لپاره)
55|9|او تاسو په انصاف سره وزن برابروئ او په تول کې کمی مه کوئ
55|10|او ځمکې لره، هغه دا د ژونديو لپاره غوړولې ده
55|11|په دې کې مېوې دي او د پوښونو والا د کجورو ونې دي
55|12|او د وښو (بوسو) والا دانې دي او خوشبويه ګلان دي
55|13|نو (ای انسانانو او پېريانو!) تاسو دواړه د خپل رب په نعمتونو کې د کوم يوه تکذيب کوئ (او ترې منکرېږئ)
55|14|انسان يې د کودرې په شان له وچې کړنګېدونکې خټې نه پيدا کړی دی
55|15|او جان (د پېريانو پلار) يې د اور له خالصې (بې لوګي) شغلې نه پيدا کړی دی
55|16|نو تاسو (ای انسانانو او پېريانو) دواړه د خپل رب په نعمتونو کې د کوم يوه تکذيب کوئ؟
55|17|د دواړو مشرقونو رب دی او (د ژمي او د اوړي) د دواړو مغربونو رب دی (هغه د ژمي او د اوړي)
55|18|نو تاسو (ای انسانانو او پېريانو) دواړه د خپل رب په نعمتونو کې د کوم يوه تکذيب کوئ؟
55|19|هغه دوه سمندرونه بهولي دي، په دې حال کې چې يوله بله سره ميلاوېږي
55|20|د دواړو په مينځ کې يوه پرده ده، چې په يو بل باندې نه ورګډېږي
55|21|نو تاسو (ای انسانانو او پېريانو!) دواړه د خپل رب په نعمتونو کې د کوم يوه تکذيب کوئ؟
55|22|له دواړو (د سمندرونو) نه ملغلرې او مرجان راوځي
55|23|نو تاسو (ای انسانانو او پېريانو) د خپل رب په نعمتونو کې د کوم يوه تکذيب کوئ؟
55|24|او خاص هغه لره دي په سمندر کې بادبان پورته کړی شوې بېړۍ، لکه غرونه
55|25|نو تاسو (ای انسانانو او پېريانو!) دواړه د خپل رب په نعمتونو کې د کوم يوه تکذيب کوئ؟
55|26|هر هغه څوك چې په دې (ځمکې) باندې دي؛ فاني کېدونکي دي

55|27|او باقي به پاتې شي ستا د رب مخ (ذات) چې د جلال او د عزت خاوند دی
55|28|نو (ای انسانانو او پېریانو!) تاسو دواړه د خپل رب په نعمتونو کې کوم یو دروغ ګڼئ؟
55|29|له ده نه سوال کوي هر هغه څوك چې په ا سمانونو او ځمکه کې دي.، هر وخت هغه په یوکار کې دی
55|30|نو تاسو (ای انسانانو او پېریانو!) د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ؟
55|31|ژر ده چې مونږ به تاسو ته وزګار شو، ای دوه درنو قبیلو (انسانانو او پېریانو!)
55|32|نو تاسو (ای انسانانو او پېریانو!) د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ؟
55|33| ای د پېریانو او انسانانو ډلې! که چېرې تاسو د دې طاقت لرئ چې تاسو د اسمانونو او ځمکې له غاړو نه بهر ووځئ، نو ووځئ. او تاسو به بهر ونه وتلی شئ مګر په قوت (او زور) سره
55|34|نو (ای پېریانو او انسانانو!) تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ؟
55|35|په تاسو دواړو (ډلو) باندې به د اور خالصې لمبې او لوګی درخوشې کړی شي، بیا به تاسو یوله بل سره مدد نشئ
کولی
55|36|نو تاسو دواړه (ای پېریانو او انسانانو!) د خپل رب په نعمتونو کې له کوم کوم نه انکار کوئ؟
55|37|بیا چې کله اسمان څیرې شي، نو سور رنګه ګل به شي، لکه د سرې څرمنې
55|38|نو تاسو دواړه (ای پېریانو او انسانانو!) د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ؟
55|39|نو په دغې ورځ کې به د خپلې ګناه په باره کې نه له انسان نه پوښتنه کولی شي او نه له پېري نه
55|40|نو (ای پېریانو او انسانانو!) تاسو دواړه د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ؟
55|41|مجرمان به په خپلو نښو سره پېژندلی شي، نو (د مجرمانو) وچولې او قدمونه به ونیولی شي
55|42|نو (ای پېریانو او انسانانو!) تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|43|دا هغه دوزخ دی چې مجرمانو (کافرانو) به دا دروغ ګاڼه
55|44|دوی به د دغه (دوزخ) په مینځ کې او د ډېرو ګرمو اوبو په مینځ کې ګرځي
55|45|نو (ای پېریانو او انسانانو!) تاسو دواړه د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه انکار کوئ؟
55|46|او د هغه چا لپاره چې د خپل رب په واړندې له ودرېدلو نه وېرېږي، دوه جنتونه دي
55|47|نو تاسو (ای پېریانو او انسانانو!) د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ؟
55|48|د ډېرو ډېرو څانګو والا دي (دغه جنتونه)
55|49|نو تاسو (ای پېریانو او انسانانو!) د خپل رب په نعمتونو کې کوم کوم دروغ ګڼئ
55|50|په دغو دواړو (جنتونو) کې دوه چینې دي چې بهېږي
55|51|نو تاسو (ای پېریانو او انسانانو!) د خپل رب په نعمتونو کې له کوم یو نه انکار کوئ
55|52|په دغو (جنتونو) کې له هرې مېوې نه دوه دوه قسمه دي
55|53|نو تاسو (ای پېریانو او انسانانو!) د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|54| په داسې حال کې چې دوی به په داسې فرشونو باندې تکیه وهونکي وي چې د هغو استرونه به له پېړو ورېښمو څخه وي او د دواړو جنتونو مېوې به نژدې وي
55|55|نو تاسو (ای انسانانو او پېریانو!) د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|56| په دغو (جنتونو) کې به د سترګو رامنع کوونکې حورې وي، چې له دغو (جنتي خاوندانو) نه به مخکې دوی ته نه بل انسان لاس وروړی وي او نه پېري
55|57|نو تاسو (ای پېریانو او انسانانو!) د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|58|ګویا کې دغه (حورې) یاقوت لعل دي، یا مرجان دي
55|59|نو تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|60|د احسان بدل نه دی مګر احسان (او نېکي) کول
55|61|نو تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|62|او له دغو دواړو نه غیر دوه نور جنتونه دي
55|63|نو تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|64|تك تور دي (له ډېر شین والي او خړوب والي نه)
55|65|نو تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|66|په دغو دواړو کې دوه جوش وهونکې چینې دي
55|67|نو تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|68|په دغو دواړو کې مېوې او کجورې او انار دي
55|69|نو تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|70|په دغو (جنتونو) کې ډېرې غوره (نېك سیرتې) ډېرې ښکلې حورې دي
55|71|نو تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|72|په خېمو کې محفوظې ساتلې شوې حورې به وي
55|73|نو تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|74|چې له دغو (جنتي خاوندانو) نه به مخکې دوی ته نه انسان لاس وروړی وي او نه پېري
55|75|نو تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|76|په داسې حال کې چې تکیه کوونکي به ـوي په شین رنګه بالښتونو او په ډېرو نفیسو ښکلو فرشونو باندې
55|77|نو تاسو د خپل رب په نعمتونو کې د کوم یوه تکذیب کوئ
55|78|ډېر برکتي دی ستا د رب نوم، چې د جلال او د اکرام (عزت ورکولو) والا دی
56|1|کله چې واقع کېدونکې (قیامت) واقع شي
56|2|د ده پېښېدو لره هېڅ دروغجنوونکې نشته
56|3|ښکته کوونکې، (او) اوچتوونکې دی (دا)
56|4|کله چې ځمکه وخوځولی شي، خوځول
56|5|او غرونه ورژول شي، رژول
56|6|نو دغه (غرونه) به یوه خوره شوې دوړه شي
56|7|اوتاسو به درې قسمونه شئ
56|8|نو د ښي لاس والا (خلق) ـ، څه (ښه) دي د ښې لاس والا خلق!

56|9|او د چپ لاس والا خلق، څه (بد) دي د چپ لاس والا خلق؟
56|10|او ړومبی کېدونکي (همدوی) ړومبی کېدونکي دي
56|11|هم دوی نژدې کړی شوي دي (الله ته)
56|12|د نعمتونو په جنتونو کې به وي
56|13|لويه ډله به د ړومبنو خلقو څني وي
56|14|او لږ به د وروستنو خلقو څني وي
56|15|په (زرو او ملغلرو سره) بُڼل شويو تختونو باندې به (ناست) وي
56|16|چې په دغو باندې به يو بل ته مخامخ تکيه وهونکي وي
56|17|په دوی باندې به (د خدمت لپاره) تل پاتې (همېشني) هلکان ګرځي
56|18|د ګلاسونو او کوزو سره او د جاري (بهېدونکو) شرابو پيالو سره
56|19|چې له دغو (شرابو) نه به نه د دوی سر خوږېږي او نه به بې خوده (نشه) کېږي
56|20|او له هغه قسمه مېوو سره چې دوی يې خوښوي
56|21|او د مرغانو له هغه قسمه غوښو سره چې د دوی زړونه يې غواړي
56|22|او (د دوی لپاره) پيمخې غټسترګې حورې دي
56|23|د پټو ساتل شويو ملغلرو په شان
56|24|د هغو عملونو د بدلې ورکولو لپاره چې دوی به کول
56|25|دوی به په دغه (جنت) کې نه عبث خبرې اوري او نه د ګناه (خبرې)
56|26|لېکن سلام، سلام ويل (به اوري)
56|27|او د ښي اړخ والا، څه دي د ښي اړخ والا
56|28|په بې اغزيو بېرو کې به وي
56|29|او له بېخه تر سره ډکو کړی شويو (د) کېلو (په ونو) کې به وی
56|30|او په اوږد کړی شويو همېشني سيورو کې به وي
56|31|او په راتوی کړی شويو اوبو کې به وي
56|32|اوپه ډېرو زياتو مېوو کې به وي
56|33|چې نه به قطع کولی شي او نه به منع کولی شي
56|34|او په اوچت کړی شويو فرشونو کې به وي
56|35|بېشکه مونږ دغه (ښځې/حورې) پيدا کړې دي، خاص پيدا کول
56|36|نو مونږ دغه (حورې) پېغلې ګرځولې دي
56|37|په خپلو خاوندانو مينانې (او) همزولې
56|38|د ښي اړخ والاو لپاره
56|39|لويه ډله وي له ړومبنو خلقو نه (د ښي اړخ والا به)
56|40|او بله لويه ډله به له وروستنيو خلقو نه وي
56|41|او د چپ اړخ (ګس) والا، څه دي د چپ اړخ والا
56|42|په ګرم باد او ډېرو تودو اوبو کې وي (دوی به)
56|43|او د تك تور لوګي په سيوري کې به وي
56|44|چې نه به يخ وي او نه به د عزت وي
56|45|بېشکه دوی له دې نه مخکې (په دنيا کې) په نعمتونو کې پالل شوي وو
56|46|او دوی په ډېره لويه ګناه (کفر) باندې دوام (او اصرار) کاوه
56|47|او دوی به ويل: ايا کله چې مونږ مړه شو او خاورې او هډوکي شو، ايا په رښتيا او يقينًا به مونږ بيا راژوندي کولی شو
56|48|او ايا زمونږ ړومبني پلرونه هم!
56|49|ته (دوی ته) ووايه چې بېشکه ړومبني او وروستني خلق
56|50|دوی به خامخا د معلومې ورځې مقرر وخت ته راجمع کولی شي
56|51|بيا به يقينًا تاسو ای ګمراهانو، تکذيب کوونکو!
56|52|خامخا خوړونکي به يئ د زقوم له ونې نه
56|53|نو له هغې نه به خېټې ډکوونکي يئ
56|54|بيا به تاسو د دغه (خوړل شوي زقوم) له پاسه تودې اوبه څښونکي يئ
56|55|نو د ډېرو تږو اوښانو د څښلو په شان به څښونکي يئ
56|56|دا د بدلې په ورځ د دوی مېلمستيا ده
56|57|مونږ تاسو پيدا کړي يئ، نو ولې تاسو تصديق نه کوئ!
56|58|نو تاسو ما ته خبر راکړئ! هغه نطفه چې تاسو يې تويوئ
56|59|ايا تاسو (له) دغې (نطفې نه بشر) پيدا کوئ، يا هم دا مونږ يې پيدا کوونکي يو
56|60|بېشکه مونږ ستاسو په مينځ کې مرګ مقدر کړی دی او مونږ عاجز کړی شوي نه يو
56|61|له دې نه چې مونږ ستاسو په شان (نور خلق ستاسو) په بدل کې پيدا کړو او تاسو په هغو (صورتونو) سره پيدا کړو چې تاسو پرې علم نه لرئ
56|62|او يقينًا يقينًا تاسو په ړومبني پيدا کولو عالمان شوي يئ، نو ولې تاسو پند نه اخلئ!
56|63|نو تاسو ما ته خبر راکړئ! هغه تخم چې تاسو يې کرئ
56|64|ايا تاسو دغه (کرل شوی) زرغونوئ، يا هم دا مونږ يې زرغونوونکي يو
56|65|که مونږ وغواړو (نو) خامخا دغه به وچ او ذره ذره کړو، بيا به تاسو حيران شئ
56|66|بېشکه مونږ خامخا په تاوان کې غورځول شوي يو (او وايئ به)
56|67|بلکې مونږ محروم کړی شوي يو
56|68|نو تاسو ما ته خبر راکړئ! هغه اوبه چې تاسو يې څښئ
56|69|ايا تاسو دغه له سپينو وريځو نه نازلې کړې دي، يا هم دا مونږ يې نازلوونکي يو؟
56|70|که مونږ وغواړو، دغه به تروې ترخې وګرځوو، نو تاسو ولې شکر نه وباسئ!

56|71|نو تاسو ما ته خبر راکړئ! هغه اور چې تاسو یې بلوئ
56|72|ایا تاسو د ده ونه پیدا کړې ده، یا هم دا مونږ یې پیدا کوونکي یو؟
56|73|مونږه دغه (اور) تذکره (نصیحت) او د مسافرو لپاره نفعمن ګرځولی دی
56|74|نو ته د خپل عظیم رب د نوم پاکي بیانوه
56|75|نو زه د ستوریو د پرېوتو په ځایونو باندې قسم خورم
56|76|او بېشکه دا یقینًا ډېر لوی قسم دی که تاسو پوهېږئ
56|77|بېشکه دا خامخا ډېر عزتمن قرآن دی
56|78|په پټساتل شوي کتاب کې دی
56|79|چې ده لره نه مسه کوي مګر ښه پاك کړی شوي خلق (ملایك)
56|80|د رب العلمین له جانبه نازل کړی شوی دی
56|81|ایا نو تاسو د دې حدیث (قرآن) سپکاوی کوونکي یئ
56|82|او تاسو خپله برخه دا ګرځوئ چې لازمًا تاسو یې تکذیب کوئ (دروغ یې ګڼئ)
56|83|نو ولې یې نه (راګرځوئ) کله چې ساه ستوني ته ورسېږي
56|84|او په دغه وخت کې تاسو ګورئ
56|85|او مونږ ده ته له تاسو نه ډېر نژدې یو او لېکن تاسو نه وینئ
56|86|نو ولې یې نه (راګرځوئ) که تاسو محکومان نه یئ
56|87|دغه ساه (نه) راګرځوئ۔ که تاسو رښتیني یئ (نو ولې)
56|88|نو که چېرې (دغه مړی) له مقربینو څخه وي
56|89|نو (د ده لپاره) راحت او ښه رزق او له نعمتونو ډك جنت دی
56|90|او که د ښي اړخ والاو ځنې وي
56|91|!نو (ورته ویلی به شي:) تا ته سلام دی۔ (ای) له ښي اړخ والاو ځنې
56|92|او که چېرې (دا مړی) د تکذیب کوونکو ګمراهانو ځنې وي
56|93|نو (د ده لپاره) د ډېرو اېشېدلو اوبو مېلمستیا ده
56|94|او دوزخ ته ننه اېستل دي
56|95|بېشکه دا خبره یقینًا هم دا حقه یقیني ده
56|96|پس ته د خپل عظیم رب د نوم پاکي بیانوه
57|1|د الله پاکي بیانوي هر هغه شی چې په اسمانونو او ځمکه کې دی او هم دی ښه غالب، ډېر حکمت والا دی
57|2| خاص هم ده لپاره د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ده، دی ژوندي کول کوي اومړه کول کوي اوهم دی په هر شی
باندې ښه قادر دی
57|3| هم دغه (الله) اول دی (هیڅ شی له هغه نه مخکې نه و) او اخر دی (له ده نه بعد هیڅ شی نشته) او لوړ
دی (په هر شي بره دی) او باطن دی (له ده په وړاندې هیڅ شی پټنه دی) او هغه په هر شي باندې ښه پوه دی
57|4|دی هغه ذات دی چې اسمانونه او ځمکه یې په شپږو ورځو کې پیدا کړي دي، بیا دی په عرش باندې برقراره شو۔،
دی عالم دی په هر شي چې په ځمکه کې ننوځي او په هر هغه شي چې له دې نه راوځي او په هر هغه شي چې له
اسمانه راکوزېږي او په هر هغه شي چې په ده کې پورته خېژي او دغه (الله د خپل شان لایق) له تاسو سره دی، هر
چېرې چې تاسو یئ۔ او الله هغو کارونو لره چې تاسو یې کوئ، ښه لیدونکی دی
57|5|خاص هم ده لره د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ده او خاص الله ته ټول کارونه ورګرځولی شي
57|6|دی شپه په ورځ کې ننباسي او ورځ په شپه کې ننباسي او دی د سینو په پټو خبرو ښه عالم دی
57|7|(ای خلقو! تاسو په الله او د هغه په رسول ایمان راوړئ او له هغه (مال) څخه څه خرچ کړئ چې هغه (الله)
تاسو په دغه (مال) کې (د نورو خلقو) ځای ناستي (خلیفه ګان) جوړکړي یئ۔، نو هغه کسان چې له تاسو نه یې
ایمان راوړی دی او انفاق یې کړی دی، د دوی لپاره ډېر لوی اجر دی
57|8|او تاسو ته څه عذر دی چې په الله ایمان نه راوړئ، حال دا چې (د الله) رسول تاسو ته بلنه درکوي دې ته چې
تاسو په خپل رب ایمان راوړئ او یقینًا هغه (الله له تاسو نه) ستاسو پخه وعده اخیستې ده۔، که چېرې تاسو مومنان یئ
57|9| دی همغه ذات دی چې په خپل بنده باندې څرګندې نښې (دلیلونه) نازلوي، د دې لپاره چې دغه (الله) تاسو له
تیارو نه رڼا ته وباسي او بېشکه الله پر تاسو باندې یقینًا ډېر نرمي کوونکی، بې حده رحم کوونکی دی
57|10| او تاسو ته څه مانع (او عذر) دی چې د الله په لاره کې خپل مال) نه لګوئ، حال دا چې د اسمانونو او
ځمکې میراث خاص د الله لپاره دی۔ په تاسو کې هغه څوك نه دي برابر چا چې (د الله په لاره کې) له فتحې نه مخکې
انفاق کړی دی او جنګېږي کړی دی۔، دغه خلق د درجې په لحاظ له هغو کسانو نه ډېر لوی دي چې له دغې (فتحې) نه
یې وروسته (د الله په لاره کې) انفاق کړی وي او جنګېږي کړی وي او (په دوی کې) له هر یو سره الله د ښېګڼې
(جنت) وعده کړې ده۔ او الله په هغو کارونو چې تاسو یې کوئ، ښه خبردار دی
57|11| څوك دی هغه کس چې الله ته قرض ورکړي، ډېر ښکلی قرض (حسن) نو چې هغه (الله) دغه (قرض) د ده
لپاره دوه چنده کړي او د ده لپاره ډېر د عزت اجر دی
57|12| هغه ورځ (یاده کړه) چې ته به مومنان سړي او مومنې ښځې وینې چې د دوی رڼا به د دوی مخې ته او د
دوی ښي اړخ ته منډې وهي، ستاسو زېری نن ورځ داسې جنتونه دي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، چې په هغو کې به
تل اوسېدونکي یئ۔، همدغه ډېره لویه کامیابي ده
57|13|(ای نبي! ته) هغه ورځ (یاده کړه) چې منافق سړي اومنافقې ښځې به ایمان داره کسانو ته وایي: مونږ ته
وګورئ (انتظار وکړئ) چې ستاسو له رڼا نه رڼا واخلو (، نو) دوی ته به وویل شي چې خپلې شا ته وګرځئ، نو (هلته)
رڼا ولټوئ، نو د دوی په مینځ کې به یو داسې دېوال وواهه شي چې د هغه به دروازه (هم) وي، د دغه (دېوال) دننه
طرف، په هغه کې به رحمت وي او د دغه (دېوال) د باندې طرف، له دغه جانبه به عذاب وي
57|14| دوی به دغو (مومنانو) ته اواز وکړي: ایا مونږ له تاسو سره نه وو؟ نو دوی (مومنان) به ووایي: ولې نه! او
لېکن تاسو خپل ځانونه په فتنه کې اچولي وو او تاسو انتظار کاوه او شك مو کاوه او (خپلو) ارزوګانو دوکه کړي
(تېرایستلي) وئ، تر هغه پورې چې د الله امر راغی او تاسو د الله په باره کې ډېر دوکه کوونکي دوکه کړي وئ
57|15| نو نن ورځ به نه له تاسو نه څه فدیه (معاوضه) اخیستلی شي او نه له کافران شویو کسانو نه۔، ستاسو استوګنه
اور دی، هغه (اور) ستاسو دوست (او لایق) دی او هغه د ورتلو بد ځای دی
57|16| ایا هغو کسانو ته چې ایمان یې راوړی دی (دغه) وخت نه دی راغلی چې د دوی زړونه نرم (او په وېره) شي

د الله ذکر ته او هغه حق ته چې نازل شوی دی! او د هغو کسانو په شان نشي چې له دې نه مخکې ورته کتاب ورکړی
شوی و، نو په دوی باندې زمانه اوږده شوه، پس د دوی زړونه سخت شول او په دوی کې ډېر فاسقان (نافران) دي
57|17| تاسو پوه شئ چې بېشکه الله ځمکه د هغې له مرګ (وچوالي) نه پس ژوندۍ کوي، یقینًا مونږ تاسو ته ایتونه بیان
کړي دي، د دې لپاره چې تاسو له عقل نه کار واخلئ
57|18| بېشکه خیرات کوونکي سړي او خیرات کوونکې ښځې او هغه چې الله ته قرض ورکوي، ښه قرض، د دوی لپاره
(دغه قرضِ حسن) دوچند کولی شي او د دوی لپاره ډېر د عزت اجر دي
57|19| او هغه کسان چې په الله او د هغه په رسولانو یې ایمان راوړی دی همدغه کسان ډېر رښتني دي او د خپل رب
په وړاندې شاهدان دي۔، د دوی لپاره د دوی اجر او د دوی رڼا ده او هغه کسان چې کافران شوي او زمونږ ایتونو ته یې
دروغ ویلي دي۔؛ دغه کسان د دوزخ ملګري دي
57|20| تاسو پوه شئ چې بېشکه دنیایي ژوند یواځې لوبې او عبث او زینت او په خپل مینځ یو په بل باندې فخر کول
دي او په یو بل باندې په مالونو او اولادونو کې ډېر والی کول دي۔ د هغه باران په شان چې کرونکي (کروندګر) لره د هغه
(باران) زرغونه خوشاله کړي، بیا هغه (زرغونه) وچېږي، نو ته دغه زرغونه تکه زېړه وینې، بیا هغه رېزه رېزه شي او په
اخرت کې (د اخرت منکرانو ته) ډېر سخت عذاب دی او (منونکو ته) د الله له جانبه بخښنه او رضامندي ده، او دنیایي
ژوند نه دی مګر د دوکې (او غولېدلو) سامان دی
57|21| تاسو تلوار وکړئ د الله له جانبه مغفرت ته او داسې جنت ته چې د هغه پلنوالی د اسمان او ځمکې د پلنوالي
په شان دی، د هغو کسانو لپاره تیار کړی شوی دی چې په الله او د هغه په رسولانو ایمان لري، دغه د الله فضل دی، چا
ته چې وغواړي دغه ورکوي او الله د ډېر لوی فضل والا دی
57|22| نه رسېږي په ځمکه کې او نه ستاسو په ځانونو کې کوم مصیبت مګر (دا) په کتاب کې دي مخکې له دې نه
چې دغه (ځانونه) پیدا کړو، بېشکه الله ته دا ډېره اسانه ده
57|23| لپاره د دې چې تاسو په هغه څه خفه نشئ چې له تاسو فوت شول او په هغه څه خوشاله نشئ چې تاسو ته
هغه درکړل او الله نه خوښوي هېڅ کبرجن (او) فخر کوونکی
57|24| هغه کسان چې (پخپله) بخل کوي او (نورو) خلقو ته (هم) د بخل کولو حکم کوي او هغه څوك چې مخ یې
وګرځاوه، نو بېشکه الله، هم دی ښه بې پروا۔، ډېر ستایل شوی دی
57|25| د یقینًا یقینًا مونږ خپل رسولان په ښکاره دلیلونو سره لېږلي دي او له دوی سره مونږ کتاب او تله نازل کړي دي،
دې لپاره چې خلق په انصاف ودرېږي او مونږ اوسپنه نازله کړې ده، په دې کې (قوت د) سخت جنګېدی او د خلقو لپاره
ګټې دي۔ او د دې لپاره چې الله په هغه چا باندې پوه شي چې د ده او د ده د رسولانو په نالیدلو مدد کوي، بېشکه الله
ډېر قوي، ښه غالب دی
57|26| او یقینًا یقینًا مونږ نوح او ابراهیم رسولان لېږلي وو او د دغو دواړو په اولاده کې مو نبوت او کتاب ایښی و، نو په
دوی کې ځینې هدایت موندونکي دي او په دوی کې ډېر زیات فاسقان دي
57|27| بیا مونږ د دوی د قدمونو په اثارو پسې خپل رسولان راولېږل او ورپسې مو راوست عیسٰی زوی د مریمې او مونږ ده
ته انجیل ورکړی و۔ او مونږ د ده د پېروي کوونکو په زړونو کې نرمي او مهرباني کول ایښي وو او رهبانیت چې دغه دوی
له ځانه ایجاد کړی و، مونږ په دوی باندې لازم کړی نه و لېکن (دوی غوره کړی و) د الله د رضامندۍ لټولو لپاره، نو دوی
د هغه (رهبانیت) رعایت ونه کړ، حق رعایت، نو په دوی کې هغو کسانو ته چې ایمان یې راوړی و؛ مونږ د دوی اجر ورکړ
او په دوی کې ډېر زیات فاسقان وو
57|28| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو له الله نهووېرېږئ او د هغه په رسول ایمان راوړئ هغه (الله) به
تاسو ته له خپل رحمت نه دوه حصې درکړي او تاسو لپاره به رڼا پیدا کړي چې تاسو به له هغې سره (په پل صراط)
ځئ او تاسو به وبخښي او الله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
57|29| د دې لپاره چې اهل کتاب (په دې) ښه پوه شي چې دوی د الله له فضله په هېڅ شي باندې قادر نه دي او
دا چې بېشکه فضل د الله په لاس کې دی، چا ته چې وغواړي هغه ورکوي او الله د ډېر لوی فضل والا دی
58|1| یقینًا الله د هغې ښځې خبره واورېدله چې له تا سره یې د خپل خاوند په باره کې بحث (او سوال و جواب)
کاوه او الله ته یې شکایت کاوه۔ او الله ستاسو د دواړو سوال او جواب اورېده۔، بېشکه الله ښه اورېدونکی، ښه لیدونکی
دی
58|2| هغه کسان چې په تاسو کې له خپلو ښځو نه ظهار کوي (ورته وایي چې ته په ما باندې د خپلې مور د شا په
شان یې، نو) دغه (ښځې) د دوی میندې نه دي۔، د دوی میندې نه دي مګر هغه چې دوی یې زېږولي دي۔ او بېشکه
یقینًا دوی یوه خرابه خبره او دروغ وایي او بېشکه یقینًا الله ډېر معافي کوونکی، ډېر بخښونکی دی
58|3| او هغه کسان چې له خپلو ښځو نه ظهار کوي، بیا دوی (ماتولو د) هغې خبرې ته راګرځي چې ویلې وه، نو د یو
مریي ازادول (لازم) دي، مخکې له دې چې دوی یو بل سره مسه کړي (کور والی وکړي) دغه (حکم) دی، تاسو ته په
ده سره پند درکاوه شي۔ او الله په هغو کارونو چې تاسو یې کوئ ښه خبردار دی
58|4| نو چا چې (مریی) ونه مونده، نو (په هغه) دوه میاشتې پرله پسې روژه نیول (لازم) دي، مخکې له دې چې دوی
یو بل سره مسه کړي، نو هغه څوك چې (د دې) توان نه لري، نو (په ده) شپېتو مسکینانو ته خوراك ورکول (لازم) دي۔
دا (حکم) د دې لپاره دی چې تاسو په الله او د هغه په رسول ایمان راوړئ او دغه د الله (مقرر کړي) حدونه دي او د
کافرانو لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی
58|5| بېشکه هغه کسان چې د الله او د هغه د رسول مخالفت کوي، دوی به هلاك کړی شي، لکه چې هلاك کړی شوي وو
هغه کسان چې له دوی نه مخکې وو۔ او یقینًا مونږ ډېرې روښانه نښې (او دلایل) نازلې کړې دي او د کافرانو لپاره
سپکوونکی عذاب دی
58|6| هغه ورځ چې الله به دوی ټول ژوندي راپورته کړي، پس دوی به په هغو کارونو خبر کړي چې دوی کړي (یاده کړه)
دي، الله هغه محفوظ کړي دي او دوی هغه هېر کړي دي او الله په هر شي باندې ښه شاهد (ګواه) دی
58|7| ایا ته نه یې خبر چې بېشکه الله پوهېږي په هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او په هر هغه څه چې په
ځمکه کې دي۔، نه وي هېڅ پټه مشوره د درې کسانو مګر هغه (الله) د دوی څلورم وي او نه د پنځو کسانو مګر هغه د
دوی شپږم وي او نه له دې نه د کمو وي او نه (له دې نه) د زیاتو مګر هغه له دوی سره وي۔، دوی چې هرچېرې وي۔،
بیا به هغه د قیامت په ورځ دوی په هغو عملونو خبر کړي چې دوی کړي دي۔، بېشکه الله په هر شي باندې ښه پوه دی
58|8| ایا تا هغه کسان نه دي کتلي چې له پټو مشورو نه منع کړی شوي وو، بیا دوی هغه څه ته راګرځي چې له هغه
نه منع کړی شوي وو او دوی د ګناه او ظلم او د رسول د نافرمانۍ په هکله پټې مشورې کوي۔ او کله چې دوی تا ته
راشي (نو) تا ته په هغه (کلمې) سره سلام کوي چې په هغې سره الله تا ته سلام نه دی (مقرر) کړی۔ او دوی په

خپلو نفسونو (زړونو) کې وايي: الله مونږ ته په هغه څه ولې عذاب نه راکوي چې مونږ يې وايو۔ دوی ته جهنم بس دی،
چې دوی به هغه ته ننوځي، پس هغه د ورتلو بد ځای دی
ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! کله چې تاسو په خپل مينځ کې پټې خبرې (او مشورې)، کوئ، نو دګناه 58|9|
کولو او ظلم او د رسول د نافرمانۍ په هکله يو له بله سره پټې مشورې مه کوئ او د نيکۍ او تقوئ په هکله يو له بل
سره پټې مشورې کوئ۔ او تاسو له هغه الله نه ووېرېږئ چې تاسو به خاص هغه ته ورجمع کولی شئ
بېشکه (د ګناه) پټې مشورې يواځې د شيطان له اړخه دي، د دې لپاره چې دی هغه کسان غمجن کړي چې ايمان 58|10|
يې راوړی دی، حال دا چې دغه (شيطان) دوی ته هېڅ شی ضرر رسوونکی نه دی مګر د الله په اذن (او ارادې) سره۔ او
لازم ده چې مومنان خاص په الله باندې توکل وکړي
ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! کله چې تاسو ته وويل شي: تاسو په مجلس کې ځای ارت کړئ، نو 58|11|
تاسو ځای ارت کړئ، الله به تاسو ته ځای ارت کړي او کله چې تاسو ته وويل شي چې (کوم نېك كار ته) پورته شئ،
نو پورته شئ، الله به په تاسو کې هغه کسان په درجو کې اوچت کړي چې ايمان يې راوړی دی او هغه کسان چې هغوی
ته علم ورکړی شوی دی۔ او الله په هغو کارونو چې تاسو يې کوئ ښه خبردار دی
ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! کله چې تاسو له رسول سره پټه خبره کول غواړئ، نو تاسو له خپلې 58|12|
پټې مشورې نه مخکې صدقه وړاندې کړئ، دا تاسو لپاره ډېر غوره او ډېر پاکيزه دي۔، نو که تاسو (صدقه) ونه مومئ، نو
بېشکه الله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
ايا تاسو له دې نه ووېرېدئ چې له خپلې پټې مشورې نه مخکې صدقې وړاندې کړئ، نو کله چې تاسو (دا کار) 58|13|
ونه کړ او الله پر تاسو باندې رجوع وکړه، نو تاسو لمونځ قايموئ او زکات ورکوئ او د الله او د هغه د رسول اطاعت کوئ
او الله په هغو عملونو چې تاسو يې کوئ ښه خبردار دی
ايا تا هغو کسانو ته نه دي کتلي چې له داسې قوم سره دوستي کوي چې الله پر هغوی باندې غضب کړی دی۔، 58|14|
دغه کسان (منافقان) نه ستاسو څخه دي او نه له هغوی (کافرانو) څخه دي او دوی په دروغو باندې قسمونه خوري، حال
دا چې دوی پوهېږي
الله د دوی لپاره ډېر سخت عذاب تيار کړی دی، بېشکه دوی (چې دي) بد دی هغه (کار) چې دوی به کاوه 58|15|
دوی خپل قسمونه ډال ګرځولي دي، نو دوی (خلق) د الله له لارې نه منع کړل، نو د دوی لپاره سپکوونکی عذاب 58|16|
دی
د دوی لپاره به د الله په مقابله کې نه د دوی مالونونه هېڅ شی پکار راشي او نه د دوی اولادونه۔، دغه کسان د 58|17|
اور ملګري دي۔ دوی به په هغه کې تل تر تله وي
هغه ورځ چې الله به دوی ټول ژوندي راپورته کړي، نو دوی به هغه (الله) ته قسمونه خوري، لکه (ياده کړه) 58|18|
څنګه چې تاسو ته قسمونه خوري او دوی به ګمان کوي چې يقينًا دوی په يو (نفعمن) شي (لار) باندې دي۔، خبردار
شئ! بېشکه هم دوی دروغجنان دي
په دوی باندې شيطان غالب شوی دی، نو هغه له دوی نه د الله ذکر هېر کړی دی، دغه کسان د شيطان لښکر 58|19|
دی۔، خبردار شئ! بېشکه د شيطان لښکر (چې دی)، هم دوی زيان کاران دي
بېشکه هغه کسان چې د الله او د هغه د رسول مخالفت کوي، دغه کسان په ډېر زياتو ذليلو (خلقو) کې دي 58|20|
الله ليکلي دي چې خامخا (او) لازمًا به زه غالب کېږم او زما رسولان، بېشکه الله ډېر قوي، ښه غالب دی 58|21|
ته به داسې قوم ونه مومې چې په الله او په ورځ د اخرت ايمان لري، چې دوی به له هغو کسانو سره دوستي 58|22|
کوي چې د الله او د هغه د رسول مخالفت کوي۔ اګر چې دغه خلق د دوی پلرونه وي، يا د دوی زامن، يا د دوی وروڼه،
يا د دوی قبيله وي۔، دغه کسان دي چې هغه (الله) د دوی په زړونو کې ايمان ليکلی دی او دوی يې په هغه روح سره
قوي کړي دي چې د ده له جانبه دی او هغه به دوی داسې جنتونو ته داخل کړي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، چې
دوی به په هغه کې تل تر تله وي، الله له دوی نه راضي شو او دوی له هغه نه راضي شول۔، دغه کسان د الله لښکر دی۔
اګاه شئ! بېشکه د الله لښکر، هم دوی کامياب دي
د الله لپاره پاکي بيانوي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي او هم دی 59|1|
ښه غالب، ډېر حکمت والا دی
دی هغه ذات دی چې کتابي کافران يې له خپلو کورونو نه وويستل۔ په اول وېستلو کې۔، تاسو دا ګمان نه کاوه چې 59|2|
دوی به ووځي او دوی ګمان کاوه چې د دوی قلاګانې دوی لره د الله (له عذاب) نه منع کوونکې (او ساتونکې) دي۔، نو
الله دوی ته له هغه ځایه راغی چې دوی (يې) خيال هم نه کاوه۔ او د دوی په زړونو کې يې رعب واچاوه۔، دوی خپل
کورونه په خپلو لاسونو او د مومنانو په لاسونو ورانول، نو ای د سترګو خاوندانو! تاسو عبرت واخلئ
او که الله په دوی باندې بې کوره کېدل نه وی ليکلي (نو) يقينًا دوی ته به يې په دنيا کې عذاب ورکړی و او د 59|3|
دوی لپاره په اخرت کې د اور عذاب دی
دا ځکه چې يقينًا دوی د الله او د هغه د رسول مخالفت کړی و او هغه څوك چې د الله مخالفت وکړي، نو بېشکه 59|4|
الله د ډېر سخت عذاب والا دی
د کجورو هره هغه ونه چې تاسو پرې کړه، يا مو هغه په خپلو بېخونو ولاړه پرېښوده، نو (دغه) د الله په حکم 59|5|
سره دي او د دې لپاره چې هغه (الله) دغو فاسقانو (کافرانو) لره رسوا (او ذليله) کړي
او هغه (مال) چې الله له دوی نه په خپل رسول باندې راګرځولی دی، نو تاسو په دغه (مال) باندې نه اسونه 59|6|
ځغلولي دي او نه اوښان۔ او لېکن الله خپل رسولان مسلط کوي په هر هغه چا باندې چې يې وغواړي۔ او الله په هر شي
باندې ښه قادر دی
هغه شی چې الله په خپل رسول باندې د کليو له اوسېدونکو نه راګرځولی دی، نو (هغه) الله لره او (د الله) 59|7|
رسول لره دی او (او د رسول) خپلوانو او يتيمانو او مسکينانو اومسافرو لره دی، د دې لپاره چې دغه (مال) په تاسو کې
د غنيانو په مينځ کې ګردش کوونکی ونه ګرځي۔ او رسول چې تاسو ته څه هم درکړي، نو هغه واخلئ او له څه نه چې
هغه تاسو منع کړي، نو تاسو منع شئ او له الله نه ووېرېږئ، بېشکه الله ډېر سخت عذاب والا دی
د هغو فقيرو هجرت کوونکو لپاره دي چې له خپلو کورونو او خپلو مالونو نه اېستل شوي دي، په (دغه مالونه) 59|8|
داسې حال کې چې دوی د الله فضل او رضامندي لټوي او د الله او د هغه د رسول مدد کوي۔، همدغه کسان رښتيني دي
او د هغو کسانو لپاره دي چې دوی له دغو (مهاجرينو) نه مخکې په دغه کور (مدينه) کې او په ايمان کې ځای 59|9|
نيولی دی۔، دوی له هغو کسانو سره مينه کوي چې دوی ته يې هجرت کړی دی۔ او دوی په خپلو سينو (زړونو) کې هېڅ
غصه (او حسد) نه مومي د هغه (مال) په وجه چې دغو (مهاجرينو) ته ورکړی شو او دوی په خپلو ځانونو باندې
(هجرت کوونکو ته) ترجيح ورکوي اګر که په دوی باندې تنګي (او حاجت مندي) وي او هر هغه څوك چې د خپل نفس

له بخیلۍ نه بچ کړی شو، نو همدغه کسان کامیاب (او په مراد رسېدلي) دي
59|10| او د هغو کسانو لپاره دي چې له دوی (هجرت کوونکو او انصارو) نه وروسته راغلي دي۔؛ دوی وايي: ای زمونږه
ربه: ته مونږ ته مغفرت وکړه او زمونږ هغو وروڼو ته چې زمونږ نه یې په ایمان سره سبقت (او ړومبی والی) کړی دی او
ته زمونږ په زړونو کې د هغو کسانو لپاره هېڅ بغض (او کینه) مه پیدا کوه چې ایمان یې راوړی دی۔ ای زمونږه ربه!
بېشکه ته ډېر نرمي کوونکی، بې حده رحم کوونکی یې
59|11| ایا تا نه دي کتلي هغو کسانو ته چې منافقان شوي دي۔، دوی خپلو هغو وروڼو ته چې په اهل کتابو کې کافران
شوي دي؛ وايي: قسم دی که تاسو وویستل شئ (نو) خامخا ضرور به مونږ هم له تاسو سره وځو او ستاسو په باره کې به
د هیچا خبره هیڅکله هم ونه منو او که چېرې له تاسو سره جنګشروع کړی شي (نو) مونږ به خامخا ضرور ستاسو مدد
کوو۔ او الله ګواهي ورکوي چې بېشکه دوی یقینًا دروغجن دي
59|12| قسم دی که دوی وویستل شي (نو) دوی به له دغو سره نه وځي او یقینًا که دوی سره جنګوکړی شي (نو)
دوی به د هغو امداد نه کوي او خامخا که دوی د هغوی مدد وکړي (، نو) ضرور (او) خامخا به دوی خپلې شاګانې (په
تېښته) وګرځوي۔، بیا به د دوی مرسته نه کېږي
59|13| خامخا تاسو (ای مومنانو!) د دوی په سینو (زړونو) کې د وېرې په لحاظ له الله نه زیات سخت یئ۔، دغه
(وېره) په دې سبب ده چې بېشکه دوی داسې قوم دی چې نه پوهېږي
59|14| دوی به له تاسوسره ټول په ګډه جنګونه کړي مګر په کلابندو کلیو کې، یا د دیوالونو شا ته۔، د دوی په خپل
مینځ کې جنګډېر سخت دی۔، ته به په دوی ګمان کوې چې سره یو (ملګري) دي، حال دا چې د دوی زړونه بېل بېل
دي، دا په دې وجه چې بېشکه دوی داسې قوم دی چې له عقل نه کار نه اخلي
59|15| د هغو کسانو په شان دی چې له دوی نه مخکې په نږدې زمانه کې وو، (د دوی مثال په ایمان نه راوړو کې)
چې هغوی د خپلو بدو چارو سزا (په دنیا کې) وڅکله او د هغوی لپاره (په اخرت کې) ډېر دردوونکی عذاب دی
59|16| د شیطان په شان دی کله چې هغه انسان ته ووایي چې کافر شه، نو (د منافقانو مثال د وعدې په مخالفت کې)
کله چې هغه (انسان) کافر شي، دی (ورته) وایي: بېشکه زه له تا نه بېزاره (او جدا) یم۔، بېشکه زه له الله رب
العالمین نه وېرېږم
59|17| نو د دغو دواړو عاقبت (او انجام) دا دی چې بېشکه دوی دواړه په اور کې دي، چې په ده کې به تل ترتله وي
او دغه د ظالمانو بدله ده
59|18| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو له الله نه ووېرېږئ۔ او هر نفس دې هغه شي ته وګوري چې ده د
سبا ورځې (قیامت) لپاره مخکې لېږلی دی۔ او تاسو له الله نه ووېرېږئ ۔، بېشکه الله په هغو عملونو ښه خبردار دی چې
تاسو یې کوئ
59|19| او تاسو د هغو کسانو په شان مه کېږئ چې الله یې هېر کړی دی، نو هغه (الله) له دوی نه خپل ځانونه هېر
کړل۔، همدغه کسان نافرمانه دي
59|20| د دوزخ والا او د جنت والا سره برابر نه دي۔، جنت والا چې دي؛ هم دوی کامیاب (او په مراد رسېدلي) دي
59|21| که مونږ دا قرآن په یوه غره باندې نازل کړی وی (نو) تا به خامخا هغه (غر) لیدلی وی، چې وېرېدونکی او د
الله له وېرې نه ټوټې کېدونکی به وی او دغه مثالونه (دي) چې مونږ یې د خلقو لپاره بیانوو، د دې لپاره چې دوی
فکر وکړي
59|22| دغه الله هغه ذات دی چې له ده نه غیر بل هېڅ حق معبود نشته، په غیبو او په ښکاره و عالم دی۔، هم دی
ډېر مهربان، بې حده رحم کوونکی دی
59|23| دغه الله هغه ذات دی چې نشته هېڅ حق معبود مګر هم دی دی، چې (حقیقي) بادشاه دی، ښه پاك دی،
سلامتي ورکوونکی (او) امان ورکوونکی دی، نګهبان (محافظ) ښه غالب (او زورور)، ډېر عظمت والا، ډېر لویي والا دی۔،
الله پاك دی له هغو (شیانو) نه چې دوی یې ورسره شریکوي
59|24| هم دغه الله پیدا کوونکی، (له نیشت نه وجود ته) راوېستونکی، صورت ورکوونکی دی، خاص هم ده لپاره تر ټولو
ښکلي نومونه دي۔، د ده پاکې بیانوي هر هغه شی چې په اسمانونو او ځمکه کې دی، او هم دی ښه غالب، ډېر حکمت
والا دی۔
60|1| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو زما دښمنان او خپل دښمنان دوستان مه نیسئ، چې تاسو دوی ته
مینه وروړاندې کوئ، حال دا چې دوی په هغه حق باندې کافران شوي دي چې تاسو ته راغلی دی، دوی رسول او تاسو په
دې سبب (له خپل وطنه) وباسي چې تاسو په خپل رب الله باندې ایمان راوړی دی۔؛ که چېرې یئ تاسو چې زما په لاره
کې د جهاد لپاره او زما د رضامندۍ د غوښتلو لپاره راوتلي یئ۔، تاسو دوی ته په پټه سره (پیغام د) دوستي لېږئ، حال
دا چې زه په هغه څه ښه عالم یم چې تاسو یې پټوئ او په هغه څه چې تاسو یې څرګندوئ او په تاسو کې چې هر
څوك دغه (کار) وکړي، نو یقینًا هغه له نېغې لارې نه بې لارې شو
60|2| که چېرې دوی په تاسو بری ومومي (، نو) تاسو لپاره به دښمنان شي او تاسو ته به در اوږده کړي خپل لاسونه او
خپلې ژبې په بدۍ سره او دوی خوښوي چې تاسو کافران شئ
60|3| تاسو ته به له سره نفع در ونه رسوي ستاسو خپلویانې او نه ستاسو اولاد۔، د قیامت په ورځ به هغه (الله) ستاسو
په مینځ کې فیصله کوي۔ او الله هغو کارونو لره چې تاسو یې کوئ؛ ښه لیدونکی دی
60|4| یقینًا تاسو لپاره یوه ښکلې طریقه په ابراهیم او په هغو کسانو کې ده چې له هغه سره ملګري وو کله چې هغوی
خپل قوم ته وویل: بېشکه مونږ له تاسو نه او له هغو څیزونو نه چې تاسو یې له الله نه غیر عبادت کوئ، سخت بېزاره
(او جدا) یو، مونږ پر تاسو باندې منکران شوي یو۔ او زمونږ په مینځ کې او ستاسو په منیځ کې عداوت (دښمني) او
بغض د تل لپاره څرګند (او واقع) شوی دی۔، تر هغه پورې چې تاسو په الله باندې ایمان راوړئ چې ایکې یواځې دی۔ خو
خپل پلار ته د ابراهیم د دې (استغفار له) خبرې نه غیر چې: ''زه به تا لپاره خامخا ضرور استغفار غواړم''، او زه تا
لپاره د الله په مقابله کې د هېڅ شي اختیار نه لرم ۔، ای زمونږه ربه! خاص په تا باندې مونږ توکل کړی دی او خاص تا
ته مو رجوع کړې ده او خاص تا ته بېرته درتلېدی
60|5| ای زمونږه ربه! ته مونږ د کافران شویو خلقو لپاره (ځای د) فتنې مه ګرځوه۔ او ته مونږ ته مغفرت وکړه ای زمونږ
ربه! بېشکه هم دا ته ډېر غالب، ښه حکمت والا یې
60|6| یقینًا یقینًا تاسو لپاره په دغو کې ډېر ښکلې (قابلِ اقتدا) طریقه ده، د هغه چا لپاره چې د الله او د اخري ورځې
امېد لري او هر هغه څوك چې مخ واړوي، نو بېشکه الله، هم دی غني (ډېر بې پروا)، ښه ستایل شوی دی
60|7| امېد دی چې الله ستاسو په مینځ کې او د هغو کسانو په مینځ کې دوستي پیدا کړي چې تاسو ورسره دښمني کړې
ده او الله ښه قادر دی، او الله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی

60|8|الله تاسو له هغو کسانو نه نه منع کوي چې له تاسو سره يې په دين کې نه جنګ‌کړی دی او نه يې تاسو له
خپلو کورونو نه وېستلي يئ دا چې تاسو له هغوی سره نېکي وکړئ او له دوی سره انصاف وکړئ. بېشکه الله انصاف
کوونکي خوښوي
60|9|بېشکه الله تاسو يواځې له هغو کسانو نه منع کوي چې له تاسو سره يې په دين کې جنګ‌کړی دی او تاسو يې له
خپلو کورونو نه ايستلي يئ او ستاسو په ايستلو کې يې يو له بل سره مدد کړی دی، دا چې تاسو له دوی سره دوستي
وکړئ او هر هغه څوک چې له دوی سره دوستي وکړي، نو هم دغه کسان ظالمان دي
60|10|ای هغو کسانوچې ايمان يې راوړی دی! کله چې تاسو ته مومنې ښځې راشي، چې هجرت کوونکي وي، نو تاسو
دوی وازمايئ. الله د دوی په ايمان ښه عالم دی. نو که تاسو دوی مومنې وپېژنئ (معلومې کړئ)، نو تاسو دوی کافرانو ته
بېرته مه لېږئ، ـ دوی د هغوی (کافرانو) لپاره حلالې نه دي او نه هغوی د دغو (مومنو ښځو) لپاره حلال دي او تاسو
(د دغو مومنو ښځو) دغو (کافرو خاوندانو) ته هغه څه ورکړئ چې دوی لګولي دي. او پر تاسو باندې په دې کې هېڅ
ګناه نشته چې تاسو له دوی سره نکاح وکړئ (خو په دې شرط) کله چې تاسو دوی ته د دوی مهرونه ورکړئ. او تاسو د
کافرو ښځو په عصمتونو منګولې مه لګوئ (په نکاح کې يې مه ساتئ) او تاسو هغه څه وغواړئ چې تاسو (په دغو کافرو
ښځو) لګولي دي. او دوی (کافر خاوندان) دې هم هغه څه وغواړي چې دوی (په دغو مهاجرو ښځو باندې) لګولي وي.
دغه د الله حکم دی، الله ستاسو په مینځ کې (په ده سره) فيصله کوي او الله ښه عالم، ښه حکمت والا دی
60|11|او که چېرې ستاسو په ښځو کې کومه ښځه ستاسو له لاسه ووځي (او) کافرو ته (لاړه شي) بیا ستاسو وار
راشي (غزا وکړئ نو غنيمت واخلئ) نو تاسو هغو کسانو ته چې د هغوی ښځې تللې وي هومره (مال) ورکړئ چې هغوی
(پر هغو ښځو) لګولی دی او تاسو له هغه الله نه ووېرېږئ چې تاسو په هغه ايمان لرونکي يئ
60|12|ای نبي! کله چې تا ته مومنې ښځې راشي چې له تا سره په دې خبره بیعت کوي چې له الله سره به هېڅ
شی نه شریکوي او غلا به نه کوي او زنا به نه کوي او خپل اولاد به نه وژني او نه به داسې بهتان لګوي چې هغه د
خپلو لاسونو او خپلو پښو په وړاندې جوړوي. او په معروفو (نېکو چارو) کې به ستا نافرماني نه کوي، نو ته دوی بیعت
کړه او د دوی لپاره د الله مغفرت (بخښنه) وغواړه، بېشکه الله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
60|13|ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! له هغه قوم سره دوستي مه کوئ چې الله پر هغوی باندې غضب کړی
دی، ـ یقینًا دوی له اخرته داسې نا امېده شوي دي لکه کفار چې د قبرونو والاو (له راژوندي کېدو) نه نا امېده شوي دي
61|1|د الله پاکي بیانوي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي او هم دی ښه
غالب، ډېر حکمت والا دی
61|2|ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو هغه (خبره) ولې وایئ چې نه يې کوئ!
61|3|دا (خبره) د الله په نیز د غضب په لحاظ لویه ده چې تاسو هغه (خبره) ووایئ چې نه يې کوئ
61|4|بېشکه الله هغه کسان خوښوي چې د هغه په لاره کې صف تړلي جنګېږي، ګویاکې دوی په قلعې سره په يو بل
پورې ټینګ‌کړی شوی (ښه محکم) عمارت دي
61|5|او (یاد کړه) هغه وخت چې موسٰی خپل قوم ته وویل: ای زما قومه! تاسو ما ته ولې ضرر رارسوئ، حال دا چې
تاسو پوهېږئ چې یقینًا زه تاسو ته د الله رسول یم. نو کله چې دوی (د الله له حکم نه) کاږه شول، نوالله د دوی زړونه
کاږه کړل. او الله نافرمانه قوم ته هدایت نه کوي
61|6|او (یاده کړه) هغه وخت چې د مریمې زوی عیسٰی وویل: ای بني اسرائیلو! بېشکه زه تاسو ته د الله رسول یم،
چې د هغه څه تصدیق کوونکی یم چې له ما نه مخکې تېر شوی دی، چې تورات دی او د داسې رسول زېری درکوونکی یم
چې له ما نه وروسته به راځي، چې د هغه نوم احمد دی. نو کله چې دوی ته دغه (رسول) له ښکاره معجزو سره
راغی (نو) دوی وویل: دا ښکاره جادو دی
61|7|او له هغه چا نه لوی ظالم څوک دی چې په الله پورې له ځانه دروغ تړي، حال دا چې هغه اسلام ته بللی شي.
او الله ظالم قوم ته هدایت نه کوي
61|8|دوی غواړي چې په خپلو خولو سره د الله رڼا مړه کړي. او الله د خپلې رڼا پوره کوونکی دی. اګر که کافران (دا
کار) بد ګڼي
61|9|دغه (الله) هغه ذات دی چې خپل رسول يې په هدایت او حق دين سره لېږلی دی، د دې لپاره چې دغه (الله)
دغه (حق دين) ته په نورو ټولو دینونو باندې غلبه ورکړي. اګر که مشرکان دغه (کار) بد ګڼي
61|10|ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! ایا زه تاسو ته داسې تجارت (سوداګري) وښیم چې تاسو ته به له ډېر
دردونکي عذاب نه نجات درکوي
61|11|تاسو په الله او د هغه په رسول ايمان لرئ او د الله په لاره کې په خپلو مالونو او خپلو ځانونو سره جهاد کوئ.،
دا تاسو لپاره ډېر غوره دي. که تاسو پوهېږئ
61|12|هغه به تاسو ته ستاسو ګناهونه وبخښي او تاسو به داسې جنتونو ته داخل کړي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي
او د تل اوسېدنې په جنتونو کې په ډېرو پاکېزه استوګنو کې (به مو داخل کړي) . دغه ډېره لویه کامیابي ده
61|13|او بل (نعمت) چې تاسو يې خوښوئ، د الله له جانبه مرسته او نژدې بری دی او ته مومنانو ته زېری ورکړه
61|14|ای هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی! تاسو د الله مدد کوونکي شئ، لکه چې د مریمې زوی عیسٰی حواریانو
(خپلو ملګرو) ته ویلي وو: د الله طرف ته زما مدد کوونکي څوک دي؟ حواریانو وویل: مونږ د الله مدد کوونکي یو، نو په
بني اسرائیلو کې یوې ډلې ايمان راوړو او بله ډله کافره شوه، نو مونږ هغو کسانو ته د خپل دښمن په خلاف قوت ورکړو
چې ايمان يې راوړی و، نو دوی غالبه شول
62|1|د الله لپاره پاکي بیانوي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي، (د هغه الله
چې) بادشاه دی، ډېر پاک دی، ښه غالب دی، ډېر حکمت والا دی
62|2|دغه (الله) همغه ذات دی چې امیانو ته يې له همدوی څخه يو رسول لېږلی دی، چې دوی ته د هغه (الله)
ایتونه تلاوت کوي او د دوی تزکیه کوي او دوی ته کتاب او حکمت (سنت) ښيي او بېشکه شان دا دی چې دوی له ده
نه مخکې یقینًا په ښکاره ګمراهۍ کې وو
62|3|او له دوی څخه نورو ته (هم) چې لا تر اوسه دوی هغو (پخوانیو) ته نه دي رسېدلي او هم دی ښه غالب، ډېر
حکمت والا دی
62|4|دغه د الله فضل دی چې دا هغه چا ته ورکوي چې يې وغواړي او الله د ډېر لوی فضل والا دی
62|5|د هغو کسانو حال چې په هغوی باندې تورات وربار کړی شوی و (د تورات مکلف کړی شوي وو)، بیا دوی هغه
پورته نه کړ؛ د هغه خره د حال په شان دی چې کتابونه يې په شا کړي وي، د هغو کسانو بد مثال (حال) دی چې د
الله د ایتونو تکذیب کوي او الله ظالم قوم ته هدایت نه کوي

62|6| ته (دوی ته) ووایه: ای هغو کسانو چې یهودیان شوي دي! که تاسو دا (غلطه) عقیده لرئ چې یقینًا تاسو له نورو خلقو نه غیر د الله دوستان یئ، نو تاسو د مرګ ارزو وکړئ، که چېرې تاسو رښتیني یئ

62|7| او دوی به د دغه (مرګ) ارزو هیڅکله هم ونه کړي، په سبب د هغو (کارونو) چې د دوی لاسونو مخکې لېږلي دي۔ او الله په ظالمانو باندې ښه پوه دی

62|8| ته (دوی ته) ووایه: بېشکه هغه مرګ چې تاسو له هغه نه تښتئ، پس یقینًا هغه له تاسو سره ملاقات کوونکی دی، بیا به تاسو د غیبو او ښکاره و عالم ذات ته بوتلی شئ، نو هغه به تاسو په هغو عملونو خبر کړي چې تاسو به کول

62|9| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! کله چې د جمعې د ورځې د لمانځه لپاره اذان وویلی شي، نو تاسو د الله ذکر ته منډې وهئ او اخیستل خرڅول پرېږدئ۔، دا تاسو لپاره ډېر غوره دي که تاسو پوهېږئ

62|10| نو کله چې لمونځ ادا کړی شي، نو تاسو په ځمکه کې خواره شئ او د الله له فضل څخه (څه) ولټوئ او تاسو الله ډېر زیات یادوئ، د دې لپاره چې تاسو کامیاب شئ

62|11| او کله چې دوی تجارت (سوداګري)، یا تماشه ولیدله (نو) دوی هغې ته خواره شول او ته یې ولاړ پرېښودلې۔، ته (دوی ته) ووایه: هغه څه چې له الله سره دي له دغې تماشې نه او له دغې سوداګرۍ نه ډېر غوره دي۔ او الله تر ټولو ښه رزق ورکوونکی دی

63|1| کله چې تا ته منافقان راشي (نو) دوی وایي: مونږ شاهدي ورکوو چې بېشکه ته یقینًا د الله رسول یې او الله پوهېږي چې ته بېشکه (او) یقینًا د هغه رسول یې۔ او الله شاهدي ورکوي چې بېشکه منافقان یقینًا دروغ ویونکي دي (!ای نبي)

63|2| دوی خپل قسمونه ډال ګرځولي دي، نو دوی د الله له لارې نه منع شول، بېشکه دوی چې دي، بد دی هغه کار چې دوی یې کوي

63|3| دا ځکه چې یقینًا دوی ایمان راوړ، بیا کافر شول، نو د دوی په زړونو باندې مهر ولګول شو، پس (اوس نو) دوی نه پوهېږي

63|4| او کله چې ته دوی ووینې (نو) تا د دوی جسمونه (تنې) په تعجب کې اچوي۔ او که دوی خبرې کوي، (نو) ته د دوی خبرو ته غوږ ږدې، حال دا چې ګویاکې دوی ودرول شوي وچ لرګي دي۔، هر اوچت غږ دخپل ځان په خلاف ګڼي۔، هم دوی دښمنان دي، لهذا ته له دوی نه محتاط اوسه۔، الله دې دوی هلاك كړي، څرنګه دوی ګرځولی شي

63|5| او کله چې دوی ته وویل شي: تاسو راشئ چې د الله رسول ستاسو لپاره مغفرت وغواړي (نو) دوی خپل سرونه تاو کړي۔ او ته دوی وینې چې اعراض کوي، په داسې حال کې چې تکبر کوونکي وي

63|6| د دوی لپاره یو شان ده که ته د دوی لپاره مغفرت (بخښنه) وغواړې، یا ته دوی لپاره مغفرت ونه غواړې، الله به دوی هېڅ کله هم ونه بخښي، بېشکه الله نافرمان قوم ته هدایت نه کوي

63|7| هم دوی هغه کسان دي چې وایي: تاسو په هغو کسانو باندې مال مه لګوئ چې له رسول الله سره دي، تر دې چې دوی خواره شي۔ او خاص د الله لپاره د اسمانونو او ځمکې خزانې دي او لېکن منافقان نه پوهېږي

63|8| دوی وایي چې قسم دی که مونږ مدینې ته بېرته وګرځو (نو) تر ټولو عزتمن (خلق) به له دغې (مدینې) نه تر ټولو ذلیله (خلق) خامخا ضرور وباسي او عزت (خو) خاص د الله لپاره دی او د هغه د رسول لپاره دی او د مومنانو لپاره دی او لېکن منافقان پوهه نه لري

63|9| ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو دې د الله له ذکر نه نه خپل مالونه غافله کړي او نه خپل اولادونه۔ او هغه څوك چې دا کار وکړي، نو همدغه زیانکاران (تاوانیان) دي

63|10| او تاسو له هغه (مال) نه چې مونږ تاسو ته درکړی دی څه انفاق کوئ، مخکې له دې نه چې په تاسو کې یو کس ته مرګ راشي، بیا دا ووایي: ای زما ربه! ته ما تر نژدې مودې پورې ولې نه وروسته کوې، پس چې زه خیرات (صدقه) وکړم او له صالحانو (نېکانو) څنې شم

63|11| او الله هېڅ یو نفس نه وروسته کوي کله چې د هغه اجل (نېټه) راشي۔ او الله په هغو عملونو ښه خبردا دی چې تاسو یې کوئ

64|1| د الله پاکي بیانوي هر هغه څه چې په اسمانونوکې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي، خاص د هغه لپاره بادشاهي ده او خاص د هغه لپاره ټول د کمال صفتونه دي او هغه په هر شي باندې ښه قادر دی

64|2| هم دغه (الله) هغه ذات دی چې تاسو یې پیدا کړي یئ، نو په تاسو کې ځینې کافر دي او ځینې په تاسو کې مومن دي۔ او الله هغو کارونو لره چې تاسو یې کوئ ښه لیدونکی دی

64|3| ده اسمانونه او ځمکه په حقه سره پیدا کړي دي او ستاسو صورتونه یې جوړ کړل، پس ستاسو صورتونه یې ډېر ښکلي کړي دي او خاص ده ته بېرته ورتلل دی

64|4| دی پوهېږي په هر هغه څه چې په اسمانونو اوځمکه کې دي او پوهېږي په هغه څه چې تاسو یې پټوئ او په هغه څه چې تاسویې څرګندوئ۔ او الله د سینو په (پټو) خبرو هم ښه عالم دی

64|5| ایا تاسو ته د هغو خلقو خبر نه دی راغلی چې له دې نه مخکې کافران شوي وو، نو هغوی د خپل عمل سزا وڅکله او د هغوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب دی

64|6| دا په دې سبب چې بېشکه شان دا دی چې دوی ته به د دوی رسولان له ښکاره معجزو سره راتلل، نو دوی به ویل چې ایا مونږ ته به بشر (انسانان) لاره ښیي، نو دوی کافر شول او مخ یې وګرځاوه او الله استغنا وکړه او الله ډېر بې پروا، ښه ستایل شوی دی

64|7| کافران شوي کسان (دا غلطه) عقیده ساتي چې دوی به له سره بیا راژوندي نه کړی شي۔، ته (دوی ته) ووایه: ولې نه! زما په خپل رب قسم دی چې تاسو به خامخا ضرور بیا راژوندي کړی شئ، بیا به تاسو ته خامخا ضرور د خپلو کړو عملونو خبر درکولی شي او دا (کارونه) الله ته ډېر اسان دي

64|8| نو تاسو په الله او د هغه په رسول او په هغې رڼا (قرآن) باندې ایمان راوړئ چې مونږ نازله کړې ده او الله په هغو کارونو چې تاسو یې کوئ؛ ښه خبردار دی

64|9| هغه ورځ چې تاسو به دی (الله) د جمع کېدلو ورځې ته راجمع کړي۔، دغه د تاوان د ښکاره کېدو (یاده کړه) ورځ ده او هغه څوك چې په الله ایمان راوړي او نېك عمل وکړي (، نو) هغه به له هغه نه د هغه ګناهونه لرې کړي او داسې جنتونو ته به یې داخل کړي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، چې دوی به په هغو کې تل ترتله وي۔، دغه ډېره لویه کامیابي ده

64|10| او هغه کسان چې کافران شوي دي او زمونږ د ایتونو تکذیب یې کړی دی دغه کسان د اور والا دي، چې په ده کې به همېشه وي او هغه د ورتلو بد ځای دی۔

64|11| هېڅ یو مصیبت نه رسېږي مګر د الله په حکم سره او هغه څوك چې په الله ایمان راوړي (، نو) هغه به د ده

زړه ته هدایت وکړي او الله په هر شي باندې ښه عالم دی
او تاسو د الله اطاعت وکړئ او د رسول اطاعت وکړئ، نو که تاسو وګرځېدئ، نو یقینًا زمونږ د رسول په ذمه خو 64|12|
یواځې ښکاره پېغام رسونه ده
الله (چې دی) نشته هېڅ لایق د عبادت مګر هم دی دی او لازم ده چې مومنان خاص په الله باندې توکل وکړي 64|13|
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! بېشکه ستاسو په ښځو او اولادونو کې ځینې ستاسو دښمنان دي، نو 64|14|
تاسو له دوی نه محتاط اوسئ او که چېرې تاسو معافي وکړئ او تېر شئ او بخښنه وکړئ، نو بېشکه چې الله ډېر
بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
بېشکه هم دا خبره ده چې ستاسو مالونه او ستاسو اولادونه ازموینه (او فتنه) ده او الله (چې دی) له هغه سره 64|15|
ډېر لوی اجر دی
نو تاسو له الله نه ووېرېږئ څومره چې تاسو کولی شئ او واورئ او اطاعت وکړئ او انفاق کوئ، (دا به) ستاسو 64|16|
د ځانونو لپاره خیر وي۔ او هغه څوك چې د خپل نفس له د بخیلۍ نه وساتل شو، نو هم دغه خلق کامیاب دي
که چېرې تاسو الله ته قرض ورکړئ، ښه قرض، (نو) دی به دغه (قرض) تاسو لپاره دوه چنده کړي او تاسو ته 64|17|
به بخښنه وکړي او الله ښه قدردان، ښه تحمل والا دی
د غیبو او ښکاره و عالم دی، ښه غالب، ښه حکمت والا دی 64|18|
ای نبي! (دوی ته ووایه) کله چې تاسو (خپلې) ښځې طلاقول غواړئ، نو دوی په خپل (مناسب) وخت د عدت 65|1|
کې طلاقې کړئ او عدت وشمېرئ او له خپل رب الله نه ووېرېږئ۔ (او) تاسو دغه (خپلې ښځې) د دوی له کورونو نه
مه وباسئ او دوی دې (پخپله) هم نه وځي مګر په دې حال کې چې دوی ښکاره بې حیایي وکړي۔ او دغه د الله حدونه
دي او هر څوك چې د الله له حدونو نه تېر شي، نو یقینًا ده په خپل ځان ظلم وکړ، (ای طلاق ورکوونکیه!) ته نه
پوهېږې، کېدی شي چې الله له دغه نه وروسته کوم (ښه) کار پیدا کړي
نو کله چې دغه (ښځې) خپلې نېټې ته ورسېږي، نو (یا) خو تاسو دوی په نېکه طریقه (په رجوع کولو سره په 65|2|
خپل نکاح کې) وساتئ، یا په نېکه طریقه له دوی نه جدا شئ۔ او په تاسو کې دوه عدل والا کسان (په دې کار) ګواهان
ونیسئ او تاسو (ای ګواهانو) ګواهي د الله لپاره ادا کړئ۔، دا (حکم چې دی) په ده سره هغه چا ته نصیحت کاوه شي
چې په الله او د اخرت په ورځ ایمان لري او هغه څوك چې له الله نه ووېرېږي، (نو) هغه به د ده لپاره د وتلو ځای
پیدا کړي
او ده ته به له هغه ځایه رزق ورکړي چې دی به ګمان هم نه کوي۔ او هغه څوك چې په الله باندې توکل وکړي، 65|3|
نو همدی د ده لپاره بس (او کافی) دی، بېشکه الله خپل کار ته رسېدونکی دی۔ یقینًا الله د هر شي لپاره یوه اندازه مقرر
کړې ده
او هغه ښځې چې ستاسو په ښځو کې د حیض له راتلو نه نااُمېده شوي دي۔ که چېرې تاسو شك وکړئ۔، نو د 65|4|
دوی عدت درې میاشتې دی او هغه (جینکۍ) چې لا حایضه شوې نه وي۔ او امېدوارې (حامله) ښځې (چې دي) د دوی
عدت دا دی چې حمل (بچی) وزېږوي۔ او هغه څوك چې له الله نه ووېرېږي، هغه به د ده لپاره په کار کې ډېره اساني
پیدا کړي
دغه د الله حکم دی، چې تاسو ته یې دغه نازل کړی دی۔ او هغه څوك چې له الله نه ووېرېږي، هغه به له ده نه 65|5|
د ده ګناهونه لرې کړي او د ده لپاره به اجر ډېر لوی کړي
تاسو دغه ښځې (په عدت کې) د خپل طاقت سره سم د هغه ځای په څه حصه کې اوسوئ چې تاسو (په کې) 65|6|
اوسېږئ۔ او تاسو دوی ته ضرر مه رسوئ، د دې لپاره چې تاسو په دوی باندې تنګسیا راولئ۔ او که چېرې دغه (ښځې)
امېدوارې (حامله) وي، بیا نو تاسو په دوی باندې خرچه کوئ تر هغه پورې چې دوی خپل حمل وزېږوي۔، نو که دوی
ستاسو (اولاد) لپاره تی ورکړي، نو تاسو دوی ته د دوی مزدوري ورکړئ او تاسو په خپل مینځ کې په ښې طریقې سره یو
له بله سره مشوره کوئ۔ او که تاسو یو له بل سره سختي وکړئ، نو ده (اولاد) ته به عنقریب بله ښځه تی ورکړي
د فراخۍ والا دې له خپلې فراخۍ نه خرچه وکړي او هغه څوك چې په هغه باندې خپل رزق تنګکړی شوی وي، 65|7|
نو هغه دې له هغه (مال) نه څه خرچ کړي چې الله ده ته ورکړی دی۔. الله هېڅ یونفس نه مکلف کوي مګر هومره چې
ده ته یې ورکړی دی۔، ژر ده چې الله به له تنګۍ نه پس اساني راولي
او ډېر کلي وو چې د خپل رب او د هغه د رسولانو له حکم نه یې سرکشي کړې وه، نو مونږ له هغوی سره حساب 65|8|
وکړ، ډېر سخت حساب کول۔ او مونږ هغوی ته عذاب ورکړډېر ناکاره عذاب ورکول
نو هغوی د خپل کار سزا وڅکله او د دوی د کار انجام زیان (او تاوان) شو 65|9|
الله د دوی لپاره ډېر سخت عذاب تیار کړی دی۔، نو تاسو له الله نه ووېرېږئ ای د خالصو عقلونو خاوندانو، هغه 65|10|
کسان چې ایمان یې راوړی دی، یقینًا الله تاسو ته ذکر (قرآن) نازل کړی دی
رسول (یې رالېږلی دی) چې تاسو ته د الله ایتونه لولي، چې ښه څرګندوونکي دي، د دې لپاره چې دغه (او) 65|11|
(الله) هغو کسانو لره چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، له تیارو نه رڼا ته وباسي۔ او هغه څوك چې
په الله ایمان راوړي او نېك عمل وکړي (نو) دی به دغه کس داسې جنتونو ته داخل کړي چې د هغو له لاندې ولې
بهېږي، چې دوی به په هغو کې تل ترتله وي۔. یقینًا الله د ده لپاره رزق ډېر ښه کړی دی
الله هغه ذات دی چې اوه اسمانونه یې پیدا کړي دي او له ځمکې نه هم د دغو په مثل۔، (د الله) امر د دوی 65|12|
په مینځ کې نازلېږي، د دې لپاره چې تاسو پوه شي چې یقینًا الله په هر شي باندې ښه قادر دی او دا چې یقینًا الله د
علم په لحاظ هر شی راګېر کړی دی
ای نبي! ته ولې هغه شی حراموې (بندوې) چې الله تا ته حلال کړی دی؟ ته د خپلو ښځو خوشحالول (او 66|1|
راضی کول) غواړې۔ او الله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
یقینًا الله تاسو لپاره ستاسو د قسمونو حلالوالی مقرر کړی دی۔ او الله ستا مددګار دی، او هم دی ښه پوه، ښه 66|2|
حکمت والا دی
او (یاد کړه) هغه وخت چې نبي په خپلو ښځو کې کومې ته په راز کې یوه خبره وویله۔، نو کله چې هغې په 66|3|
دې سره (بلې ته) خبر ورکړ۔ او الله ده ته دغه (خبره) ښکاره کړه (نو) ده ځینې خبره وښودله او له ځینې نه یې
اعراض وکړ۔، نو کله چې ده هغه (ښځه) په دې خبره کړه (نو) هغې وویل: ته په دې باندې چا خبر کړې؟ ده وویل:
ما ته ډېر پوه (او) ښه خبردار ذات خبر راکړ
که چېرې تاسو دواړه الله ته توبه وباسئ، نو یقینًا ستاسو د دواړو زړونه مایله شوي دي او که د ده (نبي) په 66|4|
خلاف تاسو یوه له بلې سره مدد وکړئ، نو بېشکه چې الله، همغه د ده مددګار دی۔ او جبریل او صالح مومنان او ملایك له
دې نه پس مددګاران دي

که دی تاسو ته طلاق درکړي (، نو) امېد دی چې د ده رب به ده ته په بدل کې له تاسو نه ډېرې غوره ښځې 66|5|
ورکړي، چې مسلمانانې، مومنانې، اطاعت ګزارې، توبه اېستونکې، عبادت کوونکې، روژه نیوونکې، (هجرت کوونکې) څښتن
لیدلې او پېغلې به وي
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو خپل ځانونه او خپل اهل له داسې اور نه بچ وساتئ چې د هغه 66|6|
خشاك خلق او کاڼي دي، په ده باندې ډېر سخت خویه، قوتناك ملایك مقرر دي، چې دوی په هغه څه کې د الله نافرمانۍ
نه کوي چې دوی ته یې حکم کړی وي۔ او دوی هغه څه کوي چې دوی ته یې حکم کولی شي
ای هغو کسانو چې کافران شوي دي! تاسو نن ورځ عذرونه مه وړاندې کوئ۔، بېشکه همدا خبره ده چې تاسو ته به 66|7|
د هغه څه بدله درکولی شي چې تاسو به کول
ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی! تاسو الله ته توبه وباسئ خالصه رښتینې توبه۔، امېد دی چې ستاسو رب 66|8|
به له تاسو نه ستاسو ګناهونه ورژوي او تاسو به داسې جنتونو ته داخل کړي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي۔، په هغه ورځ
کې چې الله به نبي او هغه کسان چې له ده سره یې ایمان راوړی دی رسوا نه کړي۔، د دوی رڼا به د دوی په وړاندې او
د دوی په ښي اړخ منډې وهي۔، دوی به وایي: ای زمونږه ربه! ته مونږ ته زمونږ رڼا پوره کړه او مونږ وبخښه۔، بېشکه
ته په هر شي باندې ښه قادر یې
ای نبي! ته له کافرانو او منافقانو سره جهاد کوه او په دوی باندې سختي کوه۔ او د دوی استوګنه جهنم دی او هغه 66|9|
د ورتلو بد ځای دی
الله د هغو کسانو لپاره مثال بیانوي چې کافران شوي دي: د نوح ښځه او د لوط ښځه، دا دواړه زمونږ په بنده 66|10|
ګانو کې ددوه نېکو بنده ګانو لاندې وې، نو دغو دواړو (ښځو) له هغو سره خیانت وکړ، نو هغوی د الله په مقابله کې د
دوی هېڅ په کار رانغلل۔ او دغو دواړو (ښځو) ته وویل شول چې تاسو اور ته له ننوتونکو سره ننوځئ
او الله د ایمان راوړونکو لپاره یو بل مثال بیانوي: د فرعون ښځه ده، کله چې هغې وویل: ای زما ربه! ته ما 66|11|
ته زما لپاره خپلې خوا کې په جنت کې یو کور جوړکړه او ته ما له فرعون او د هغه له عمل نه خلاصه کړه او ته ما
ته له ظالم قوم نه نجات راکړه
او د عمران لور مریم ده، هغه چې د خپل شرم ځای حفاظت یې کړی و، پس مونږ له خپل روح نه په ده کې 66|12|
پوکی ووهه او دې د خپل رب د کلمو (خبرو) او د هغه د کتابونو تصدیق کړی و او دا له حکم منونکو ځنې وه
ډېر برکت والا دی هغه ذات چې خاص د هغه په لاس کې بادشاهي ده، او هغه په هر شي باندې ښه قادر دی 67|1|
هغه ذات چې مرګ او ژوند یې پیدا کړی دی، د دې لپاره چې تاسو وازمایي چې په تاسو کې د عمل په لحاظ کوم 67|2|
یو ډېر ښه دی۔ او هم دی ښه غالب، ډېر بخښونکی دی
هغه (الله) چې اوه اسمانونه یې طبقې طبقې (لاندې باندې) پیدا کړي دي، ته به د رحمٰن په پیداکونه کې هېڅ 67|3|
خلل (او فرق)، ونه وینې۔، پس سترګې بېرته راواړه۔، ایا ته کوم څیرې والی (او چاود) وینې
بیا سترګې راواړه دوه ځلې۔، تا ته به سترګې بېرته راوګرځي، چې ذلیله به وي، په دې حال کې چې ستړې ستومانه 67|4|
به وي
او یقینًا یقینًا مونږ دا تر ټولو نژدې اسمان په ډېوو (ستوریو) سره ښایسته کړی دی او مونږ دغه (ډېوې، یعنې 67|5|
ستوري) د شیطانانو د وېشتلو لپاره ذریعې جوړې کړې دي او مونږ د دوی لپاره ډېر سوځوونکی عذاب تیار کړی دی
او د هغو کسانو لپاره چې په خپل رب باندې کافران شوي دي د جهنم عذاب دی او هغه د ورتلو بد ځای دی 67|6|
کله چې دوی په ده کې وغورځول شي دوی به د ده (لکه د خر) بد اواز واوري، په داسې حال کې چې دا به 67|7|
خوټکېږي
نژدې به وي چې دی له غصې نه ټوټې شي، هر وارې چې په ده کې یوه ډله وغورځول شي (نو) له دوی نه به 67|8|
د دغه (دوزخ) څوکیداران پوښتنه وکړي چې ایا تاسو ته وېروونکی (پېغمبر) نه و راغلی؟
دوی به وایي: ولې نه! یقینًا مونږ ته وېروونکی راغلی و، پس مونږ (د هغه) تکذیب وکړ (هغه مو دروغجن وګاڼه) 67|9|
او مونږ وویل چې الله هېڅ شی هم نه دی نازل کړی۔، نه یئ تاسو مګر په ډېره لویه ګمراهۍ کې
او دوی به وایي: که چېرې مونږ اورېدل کولی، یا مو له عقل نه کار اخیستلی (نو) مونږ به (نن) د دوزخ په 67|10|
ملګرو کې نه وی
نو دوی د خپلو ګناهونو اقرار وکړ، نو د دوزخ والاو لپاره (د الله له رحمت نه) لرې والی دی 67|11|
بېشکه هغه کسان چې له خپل رب نه په غیبو (نالېدلو) سره وېرېږي، د دوی لپاره مغفرت او ډېر لوی اجر دی 67|12|
او تاسو خپله خبره پټه وکړئ، یا تاسو هغه ښکاره وکړئ، بېشکه هغه (الله) د سینو په پټو خبرو هم ښه عالم 67|13|
دی
ایا هغه ذات به نه پوهېږي چې یې (هر څه) پیدا کړي دي (ولې نه!) او هم دی ډېر باریك بین، ښه خبردار 67|14|
دی
دی همغه ذات دی چې تاسو لپاره یې ځمکه تابع ګرځولې ده، نو تاسو د دې په اوږو (اطرافو، لارو) کې ګرځئ او 67|15|
د دغه (الله) له رزق نه خورئ او خاص ده ته (ستاسو) بیا ژوندي راپورته کېدل دي
ایا تاسو په امن (او بې وېرې) شوي یئ له هغه ذات نه چې په اسمان کې دی، له دې نه چې هغه تاسو په 67|16|
ځمکه کې ښکته ننباسي، بیا دغه (ځمکه) ناڅاپه لړزان شروع کړي
ایا تاسو له هغه ذات، نه چې په اسمان کې دی په امن (او بې وېرې) شوي یئ، له دې نه چې پر تاسو باندې 67|17|
د کاڼو باران راخوشې کړي، نو چې تاسو به ژر پوه شئ چې زما وېرول څنګه دي
او یقینًا یقینًا هغو کسانو (د خپلو رسولانو) تکذیب کړی و چې له دغو خلقو نه مخکې وو، نو زما انکار او عذاب 67|18|
څنګه وو؟
او ایا دوی د خپل (سر) له پاسه مرغانو ته نه دي کتلي، په داسې حال کې چې خپل وزرونه پرانستونکي وي او 67|19|
ټولوي یې، دوی (له پرېوتلو نه) نه راټینګوي مګر رحمن ذات، بېشکه هغه هر شي لره ښه لیدونکی دی
ایا څوك دی هغه کس (ای مشرکانو!) چې هغه ستاسو لپاره لښکر دی چې له رحمٰن نه غیر به ستاسو مدد 67|20|
وکړي، کافران نه دي مګر په دوکه (او غولېدلو) کې
ایا څوك دی هغه ذات چې تاسو ته به روزي درکړي که چېرې هغه (الله) خپل رزق بند کړي۔ بلکې دوی په 67|21|
سرکشۍ او تېښته کې ننوتلي (او پاخه شوي) دي
ایا نو هغه څوك چې په خپل مخ باندې نسکور ځي ښه لار موندونکی دی، یا هغه څوك چې په نېغه لار سم برابر 67|22|
روان دی؟
ته (دوی ته) ووایه: دغه (الله) هغه ذات دی چې تاسو یې پیدا کړي یئ او تاسو لپاره یې غوږونه او سترګې او 67|23|

زړونه پیدا کړي دي۔ (خو) تاسو ډېر لږ شکر وباسئ
67|24|ته (دوی ته) ووایه چې دغه (الله) هغه ذات دی چې تاسو یې په ځمکه کې خواره کړي یئ او خاص ده ته به تاسو ورجمع کولی شئ
67|25|او دوی وایي چې دغه (د قیامت) وعده به کله وي، که تاسو رښتیني یئ؟
67|26|ته (دوی ته) ووایه چې بېشکه (د قیامت) علم خو یواځې الله ته دی او بېشکه زه خو یواځې ښکاره وېروونکی یم
67|27|نو کله چې دوی دغه (عذاب) ډېر نژدې ووینې (نو) د هغو کسانو مخونه به بدشکله (او تور) شي چې کافران شوي وو او وبه ویل شي چې دا هغه (عذاب) دی چې تاسو به دا ژر غوښته
67|28|ته (دوی ته) ووایه: تاسو ما ته خبر راکړئ! که چېرې الله ما او هغه کسان چې زما سره دي، (!ای نبي) هلاك (او مړه) کړي، یا پر مونږ رحم وکړي، نو څوك دی چې کافران به له ډېر دردونکي عذاب نه بچ کړي؟
67|29|ته (دوی ته) ووایه: هم دغه (الله) رحمٰن دی، مونږ په ده ایمان راوړی دی او مونږ خاص په ده باندې توکل کړی دی، نو تاسو به ژر پوه شئ چې هغه څوك دی چې په ښکاره ګمراهۍ کې دی
67|30|ته (دوی ته) ووایه چې تاسو ما ته خبر راکړئ! که چېرې ستاسو اوبه (په ځمکه کې) ډېرې ښکته لاړې شي۔، نو څوك دی چې تاسو ته به روانې اوبه راولي؟
68|1|نون۔، قسم دی په قلم او په هغه څه چې دوی یې لیکي
68|2|چې ته د خپل رب په نعمت (او فضل) سره هېڅ لېونی نه یې
68|3|او بېشکه چې خاص تا لره یقینًا داسې اجر دی چې قطع کولی به نشي
68|4|او بېشکه چې ته یقینًا په ډېرو لویو اخلاقو باندې (فایز) یې
68|5|پس ژر به ته ووینې (ای نبي!) او دوی به هم ووینې
68|6|چې په تاسو کې کوم یو لېونی دی
68|7|بېشکه ستا رب په هغه چا ښه پوه دی چې د ده له لارې نه ګمراه شوی دی او هم دی په هدایت موندونکو باندې ښه عالم دی
68|8|نو ته د تکذیب کوونکو خبره مه منه
68|9|دوی خوښوي چې کاشکې ته نرم شې، نو دوی به هم نرم شي
68|10|او ته د هر ډېر سوګند خوړونکي، سپك، خبره مه منه
68|11|چې ډېر عیب ویونکی، چغلۍ لره ډېر چلوونکی دی
68|12|خیر لره ډېر منع کوونکی، له حده تېرېدونکی، سخت ګناهګار دی
68|13|ډېر بد خویه دی (او) له دغو (عیبونو) نه پس بد اصله (حرامي هم) دی
68|14|په دې وجه چې دی د مال او زامنو والا دی
68|15|کله چې ده ته زمونږ ایتونه ولوستل شي (نو) دی وایي: (دا) د ړومبنو خلقو باطلې قصې دي
68|16|ژر ده چې مونږ به د ده په خلتم (پوزه) باندې داغ کېږدو
68|17|بېشکه مونږ دوی وازمایل، لکه چې مونږ د باغ خاوندان ازمایلي وو، کله چې هغوی قسمونه وخوړل چې دوی به خامخا ضرور دغه (د باغ مېوې) پرې کړي، په دې حال کې چې سبا کوونکي به وي
68|18|او دوی استثنا نه کوله (ان شاء الله یې ونه وایه)
68|19|نو په دغه (باغ) باندې ستا د رب له جانبه یوه طواف کوونکې بلا راچاپېره شوه، په داسې حال کې چې دوی ویده وو
68|20|نو دغه (باغ داسې) شو، لکه رېبل شوی فصل
68|21|نو دوی یو بل ته اواز وکړ، په داسې حال کې چې سبا کوونکي وو
68|22|داسې چې خپل فصل ته سبا وختي ورشئ که چېرې تاسو لَو کوونکي یئ
68|23|نو دوی روان شول، په داسې حال کې چې یو له بل سره یې پټې پټې خبرې کولې
68|24|چې دې (باغ) ته دې پر تاسو باندې نن ورځ ببخي هېڅ مسکین داخل نه شي (داسې)
68|25|او دوی د نه ورکولو په ارادې سره سهار لاړل، په داسې حال کې چې دوی (په خپل خیال کې) قادر وو
68|26|نو دوی چې کله هغه (باغ) ولیده، وېې ویل: بېشکه مونږ یقینًا لار ورکي یو
68|27|بلکې مونږ محروم کړی شوي یو
68|28|د دوی منځني (غوره) کس وویل: ایا ما تاسو ته نه و ویلي! ولې تاسو تسبیح نه وایئ
68|29|دوی وویل: پاکي ده زمونږ رب لره، بېشکه مونږ ظالمان وو (نو)
68|30|نو د دوی ځینو ځینو نورو ته مخ واړوه، چې یو بل یې ملامته کول
68|31|دوی وویل: ای زمونږ هلاکته! یقینًا مونږ سرکشان وو
68|32|امېد دی چې زمونږ رب به مونږ ته له دې (باغ) نه غوره په بدل کې راکړي، بېشکه مونږ خپل رب ته رغبت کوونکي یو
68|33|همداسې عذاب وي او یقینًا د اخرت عذاب تر ټولو لوی دی، که چېرې دوی پوهېدلی
68|34|بېشکه د پرهېزګارو لپاره د خپل رب په نیز د نعمتونو جنتونه دی
68|35|ایا نو مونږ به مسلمانان د مجرمانو په شان کړو؟
68|36|!په تاسو څه شوي دي؟ تاسو څنګه فیصله کوئ
68|37|ایا تاسو سره کتاب دی چې په هغه کې تاسو (دا) لولئ؟
68|38|چې بېشکه تاسو لپاره په دغه (کتاب) کې هغه څه دي چې تاسو یې خوښوئ
68|39|ایا تاسو لپاره زمونږ په ذمه څه قسمونه (وعدې) شته چې د قیامت د ورځې پورې رسېدونکي دي چې یقینًا تاسو لپاره به خامخا هغه څه وي چې تاسو یې فیصله کوئ
68|40|ته له دوی نه پوښتنه وکړه چې په دوی کې کوم یو د دغه کار ضامن دی؟
68|41|ایا د دوی لپاره شریکان شته دی، نو دوی دې خپل (دغه) شریکان راولي، که چېرې دوی رښتیني وي
68|42|او (یاده کړه) هغه ورځ چې پنډۍ به بربنډه کړی شي او دوی به سجدې کولو ته راوبلل شي، نو دوی به توان ونه لري
68|43|په داسې حال کې چې د دوی سترګې به ذلیله (او ټیټې) وي، دوی به ذلت راګېر کړي وي او یقینًا دوی به سجدې کولو ته رابللی شول، په داسې حال کې چې روغ رمټه وو

68|44| نو ته ما او هغه څوک پرېږده چې د دغه حديث (قرآن) تکذيب کوي۔ ژر به مونږ دوی په استدراج کې واچوو (ورو به يې ورو راونيسو) له هغه ځايه چې دوی به نه پوهېږي
68|45| او زه دوی ته مهلت ورکوم۔ بېشکه زما حيله (چل) مضبوط (او محکم) دی
68|46| ايا ته له دوی نه مزدوري غواړې، نو دوی له (دغه) تاوانه، درانه کړی شوي دي
68|47| ايا له دوی سره علم غيب دی، نو چې دوی يې ليکي
68|48| نو ته د خپل رب حکم ته صبر کوه او د کب (مهي) والا (يونس) په شان مه کېږه، کله چې ده اواز وکړ، په داسې حال کې چې له غم نه ډک و
68|49| که چېرې داسې نه وی چې ده ته د خپل رب مهرباني ورسېدله (نو) دی به خامخا په سپېره ميدان کې غورځول شوی و، په داسې حال کې چې دی به مذموم (ملامت کړی شوی) و
68|50| نو دی خپل رب غوره کړ، پس دی يې له صالحانو څخه وګرځاوه
68|51| او بېشکه شان دا دی چې کافران شوي خلق نژدې وو چې تا په خپلو سترګو سره خامخا وښيوي، کله چې دوی ذکر (قرآن) واورېده او دوی وايي چې بېشکه دی خامخا لېونی دی
68|52| حال دا چې دغه (قرآن) نه دی مګر د عالمونو لپاره نصيحت
69|1| دغه (قيامت) خامخا واقع کېدونکی
69|2| دغه لازمًا واقع کېدونکی څه شی دی
69|3| او ته څه شي پوه کړې چې دغه قيامت څه شی دی
69|4| ثموديانو او عاديانو د ټکوونکي (قيامت) تکذيب کړی و
69|5| نو هر چې ثموديان وو، پس هغوی په سخت اواز سره هلاک کړی شول
69|6| او هر چې عاديان وو، نو دوی په ډېر سخت اواز، له حده وتونکي باد سره هلاک کړی شول
69|7| دغه (باد) په دوی باندې اوه شپې او اته ورځې متواتر (پرله پسې د دوی د هلاکت لپاره) مسخر کړی و، (الله) نو تا به دغه قوم په دغه (شپو ورځو، کورونو، باد) کې لوېدلي مړه پراته ليدل، ګوياکې دوی د زړو کجورو تش ډډونه دي
69|8| نو ايا ته دوی لره څه باقي پاتې شويويني
69|9| او فرعون او هغه چا چې له ده نه مخکې وو او چپه کړی شويو کليو غټجرم (شرك) وکړ
69|10| نو دوی د خپل رب د رسول نافرماني وکړه، نو هغه دوی ونيول، ډېر سخت نيول
69|11| بېشکه مونږ، کله چې اوبه له حده ووتې، (نو) مونږ تاسو په بېړۍ کې سواره کړئ
69|12| د دې لپاره چې مونږ دغه (بېړۍ) تاسو لپاره پند وګرځوو او ياد ساتونکي غوږونه دغه (پند) ياد ولري
69|13| نو کله چې په شپېلۍ کې پوکی وکړی شي۔ يو پوکی
69|14| او ځمکه او غرونه پورته کړی شي، پس دغه دواړه ربزه ربزه کړی شي، يو ځلې ربزه کول
69|15| نو په دغې ورځ کې به واقع کېدونکی (قيامت) واقع شي
69|16| او اسمان به وچوي، نو دغه (اسمان) به په دغې ورځ کې سست وي
69|17| او ملايك به د ده د څنډو له پاسه وي او په دغې ورځ کې به ستا د رب عرش اتو (ملايکو) د دوی له پاسه اوچت کړی وي
69|18| په دغې ورځ کې به تاسو وړاندې کولی شئ، ستاسو له پټو (عملونو) نه به هېڅ (شی) پټېاتې نشي
69|19| نو هر چې هغه څوك دی چې هغه ته خپل کتاب (عمل نامه) د ده په ښي لاس کې ورکړی شوه، نو دی به وايي: چې واخلئ! زما عمل نامه ولولئ
69|20| بېشکه ما دا يقين کاوه چې زه به خامخا له خپل حساب سره مېلاوېدونکی يم
69|21| نو دغه (کس) به په خوشاله ژوند کې وي
69|22| په اوچت جنت کې
69|23| چې د هغه مېوې به نژدې وي
69|24| تاسو ښه په مزې سره خورئ او څښئ، د هغو عملونو په بدل کې چې تاسو په تېرو شويو ورځو کې مخکې لېږلي وو
69|25| او هر چې هغه کس دی چې ده ته خپل کتاب د ده په چپ لاس کې ورکړی شي، نو دی به وايي: ای کاشکې ما ته زما کتاب (عمل نامه) نه وی راکړی شوی
69|26| او زه نه وی خبر شوی چې زما حساب څه دی
69|27| ای کاشکې چې هغه (مرګ) فيصله کوونکی وی
69|28| زما مال زما هېڅ په کار رانغی
69|29| له ما نه زما بادشاهي برباده شوه
69|30| دی ونيسئ، پس دی په زلونو سره وتړئ (:وبه ويل شي)
69|31| بيا دی دوزخ ته داخل کړئ
69|32| بيا په يو ځنځير کې چې د هغه ګزونه (اوږدوالی) اويا ګزه وي، پس دی ننه باسئ
69|33| بېشکه ده په ډېر لوی الله باندې ايمان نه راوړ
69|34| او مسکين ته په طعام ورکولو يې ترغيب نه ورکاوه
69|35| نو د ده لپاره دلته نن ورځ هېڅ دوست نشته
69|36| او نه څه طعام، سوا له غِسلين (د دوزخيانو د زخمونو د وينې او زوې) نه
69|37| چې دغه نه خوري مګر (دغه) خطاکاران
69|38| نو زه قسم خورم په هغو شيانو چې تاسو يې وينئ
69|39| او په هغو چې تاسو يې نه وينئ
69|40| بېشکه دا (قرآن) يقينًا د ډېر عزتمن رسول خبره ده
69|41| او دا د کوم شاعر خبره بېخي نه ده، تاسو ډېر لږ ايمان راوړئ
69|42| او نه د کاهن (ترويټي) خبره ده، تاسو ډېر لږ پند اخلئ
69|43| د رب العلمين نازلول دي (دغه قرآن)
69|44| او که ده پر مونږ باندې له ځانه ځيني خبرې جوړې کړې وی
69|45| مونږ به د ده ښی لاس نيولی وی (نو)
69|46| بيا به مونږ خامخا د ده د زړه رګ پرې کړی وی

69|47|نو په تاسو کې به هیڅوك له ده نه منع كوونكي نه وو
69|48|او بېشكه دا (قرآن) د پرهېزګارانو لپاره پند (او نصیحت) دی
69|49|او بېشكه مونږ خامخا پوهېږو چې یقینًا په تاسو كې تكذیب كوونكي دي
69|50|او بېشكه دغه (قرآن) په كافرانو باندې د پښېمانۍ سبب دی
69|51|او بېشكه دغه (قرآن) خامخا یقیني حق دی
69|52|نو ته د خپل عظیم رب د نوم تسبیح وایه
70|1|یو غوښتونكي هغه عذاب وغوښت چې واقع كېدونكی دی
70|2|په كافرانو باندې، دغه (عذاب) لره هیڅوك دفع كوونكی نشته
70|3|د الله له جانبه دی، چې د اوچتو زینومالك دی
70|4|چې د ده په طرف پورته ملایك او روح ورخېژي، په هغې ورځ كې چې د هغې مقدار پنځوس زره كاله دی
70|5|نو ته صبر كوه، ډېر ښه صبر
70|6|بېشكه دوی (منكران) دغه (عذاب، قیامت) ډېر لرېویني
70|7|او مونږه دی ډېر نژدې وینو
70|8|په هغې ورځ چې اسمان به د ویلې كړی شوې قلعي په شان شي
70|9|او غرونه به د رنګدارې وهل شوې وړۍ په شان شي
70|10|او یو دوست به له بل دوست نه پوښتنه نه كوي
70|11| حال دا چې دوی ته به هغوی ښودلی شي، مجرم (كافر) به ارزو كوي چې د دغې ورځې له عذابه خپل زامن
په عوض كې وركړي
70|12|او خپله ښځه او خپل ورور
70|13|او خپله هغه قبیله چې ده ته به یې ځای وركاوه
70|14|او هر هغه څوك چې په ځمكه كې دي ټول، بیا ده ته (دا كار) نجات وركړي
70|15|كله هم داسې نه ده، بېشكه دغه (د دوزخ اور) لمبې وهونكی دی
70|16|چې (د سر، لاسونو او پښو) پوستكي وېستونكی دی
70|17|دا (دوزخ) به راغواړي هغه څوك چې شا كړې یې وي او مخ یې اړولی وي
70|18|او جمع (د مال) یې كړې وي، نو ساتلی یې وي
70|19|بېشكه انسان بې صبره پیدا كړی شوی دی
70|20|كله چې ده ته شر (مصیبت) ورسېږي (نو) ډېر فریاد كوونكی وي
70|21|او كله چې ده ته خیر (او خوشحالي) ورسېږي (نو)، ډېر منع كوونكی (او بخل كوونكی) وي
70|22|له لمونځ ګزارو نه غیر (خو)
70|23|هغه كسان چې دوی په خپلو لمونځونو باندې همېشه والی كوونكي وي
70|24|او هغه كسان چې د دوی په مالونو كې معلومه برخه (مقرر) ده
70|25|د سوالګر او محروم لپاره
70|26|او هغه كسان چې د بدلې د ورځې تصدیق (او باور) كوي
70|27|او هغه كسان چې دوی د خپل رب له عذاب نه وېرېدونكي دي
70|28|بېشكه د دوی د رب عذاب داسې دی چې بې وېرې كېدل ترې نشته
70|29|او هغه كسان چې هغوی د خپل شرم ځایونو حفاظت كوونكي دي
70|30|مګر له خپلو ښځو او خپلو وینځو نه، نو بېشكه دوی ملامت كړی شوي نه دي
70|31|نو هغه څوك چې له دغو نه علاوه غواړي، نو هم دغه كسان له حده تېرېدونكي دي
70|32|او هغه كسان چې دوی د خپلو امانتونو او خپلو وعدو لحاظ ساتونكي دي
70|33|او هغه كسان چې دوی په خپلو شهادتونو (ګواهیو) باندې قایم (او ولاړ) دي
70|34|او هغه كسان چې دوی په خپلو لمونځونو همېشه والی (او پابندي) كوي
70|35|دغه كسان به په باغونو كې وي، عزتمن كړی شوي به وي
70|36|نو (ای نبي!) په دغو كافران شویو كسانو څه شوي دي چې ستا په طرف منډې راوهونكي دي
70|37|له ښي اړخ نه او له چپ اړخ نه ډلې ډلې
70|38|ایا په دوی كې هر یو سړی دا طمع لري چې دی به د نعمتونو جنت ته ننه اېستل شي؟
70|39|هیڅكله نه! بېشكه همدا مونږ دوی له هغه څه نه پیدا كړي دي چې دوی یې پېژني
70|40|نو زه د مشرقونو او مغربونو په رب قسم خورم چې بېشكه (او) یقینًا مونږ قادر یو
70|41|په دې باندې چې مونږ له دوی نه غوره (مخلوق) په بدل كې راولو اومونږ عاجز كړی شوي نه یو
70|42|نو ته دوی پرېږده چې په باطلو او عبثو خبرو كې مشغولېږي او لوبې كوي۔ تر هغه پورې چې دوی له خپلې هغې
ورځې سره ملاقات وكړي چې دوی ته یې وعده وركړی شوې ده
70|43|هغه ورځ چې دوی به له قبرونو نه داسې په منډه (او تېزۍ) سره راوځي ګویاكې دوی هدف ته په منډه ځغلي
70|44| په داسې حال كې چې د دوی سترګې به خوارې وي۔، دوی به ذلت (راګېر) او پټكړي وي، دا هغه ورځ ده
چې دوی ته به د دې وعده وركول كېده
71|1| بېشكه مونږ نوح خپل قوم ته په دې سره لېږلی و چې ته خپل قوم ووېروه، مخكې له دې چې په دوی ډېر
دردوونكی عذاب راشي
71|2|(نو) ده وویل: ای زما قومه! بېشكه زه ستاسو لپاره ښكاره وېروونكی یم
71|3|چې تاسو د الله عبادت كوئ او له ده نه ووېرېږئ او زما اطاعت وكړئ
71|4|دی به تاسو ته ستاسو ځینې ګناهونه وبخښي او ترټاكلې نېټې پورې به تاسو وروسته (او باقي پاتې) كړي، بېشكه د
الله نېټه چې كله راشي (نو) وروسته كېدی نشي، كه چېرې تاسو پوهېږئ
71|5|ده وویل: ای زما ربه! بېشكه ما شپه او ورځ خپل قوم (توحید ته) راوباله
71|6|نو دوی ته زما بلنې زیاته نه كړه مګر تېښته
71|7|او بېشكه زه چې هر وارې دوی د دې لپاره راوبلم چې ته دوی وبخښې (نو) دوی خپلې ګوتې په خپلو غوږونو كې
ننباسي او په خپلو جامو سره ځان (مخ) پټكړي او په كفر باندې) اصرار (او همېشه والی) كوي او لویي كوي ډېر غټه
لویي

71|8|بیا یقینًا ما دوی ښه په جار (په اوچت اواز سره) راوبلل
71|9|بیا یقینًا ما دوی ته ځرګند (او ښکاره) دعوت ورکړ او ما دوی ته په پټه هم دعوت ورکړ، ښه په پټه
71|10|نو ما (دوی ته) وویل: تاسو له خپل رب نه بخښنه وغواړئ بېشکه دی ډېر بخښونکی دی
71|11|دی به په تاسو ښه ورېدونکی باران راخوشې کړي
71|12|او تاسو ته به مالونه او زامن درزیات کړي، او تاسو ته به باغونه پیدا کړي او تاسو ته به ولې پیدا کړي
71|13|په تاسو څه شوي دي چې د الله لپاره د لویې عقیده نه ساتئ؟
71|14|حال دا چې ده تاسو قسما قسم پیدا کړي یئ
71|15|ایا تاسو نه دي کتلي چې الله اوه اسمانونه لاندې باندې پیدا کړي
71|16|او په دغو کې یې سپوږمۍ روښانه جوړه کړه او لمر یې بَله (ځلېدونکې) ډیوه جوړه کړه
71|17|او الله تاسو په خاصو زرغونولو سره له ځمکې نه رازرغون کړئ
71|18|بیا به دی تاسو په دې کې ننباسي او راوبه موباسي په خاصو را اېستلو سره
71|19|او الله تاسو لپاره ځمکه فرش جوړه کړې ده
71|20|د دې لپاره چې تاسو د دې په ارتو لویو لارو باندې لاړشئ
71|21|نوح وویل: ای زما ربه! بېشکه دوی زما نافرماني وکړه، او دوی د هغه چا پیروي وکړه چې دغه (کس) ته د ده مال او د ده اولاد زیاته نه کړه مګر زیانکاري (او تاوان)
71|22|او دغو خلقو ډېر لوی مکر وچلاوه
71|23|او وېې ویل (خپلو خلقو ته): تاسو خپل معبودان مه پرېږدئ او تاسو مه پرېږدئ (عبادت د) وَد، او نه (د) سُواع او نه (د) یغوث او یعوق اونسر
71|24|او یقینًا دغو (خلقو) ډېر کسان ګمراه کړي دي او ته ظالمانو ته مه زیاتوه مګر ګمراهي
71|25|دوی د خپلو ګناهونو په سبب غرق (ډوب) کړی شول، نو اور ته داخل کړی شول، نو دوی د خپلو ځانونو لپاره له الله نه غیر هېڅ مدد کوونکي ونه موندل
71|26|او نوح وویل: ای زما ربه! ته د ځمکې له پاسه (د ځمکې په سر) په کافرانو کې هېڅ یو ګرځېدونکی مه پرېږده
71|27|یقینًا ته که دوی پرېږدې، نو دوی به ستا بنده ګان ګمراه کړي او دوی نه زېږوي مګر فاجر (بدکاره)، ډېر ناشکره
71|28|ای زما ربه! ته ما وبخښه او زما مور او پلار او هغه څوك (هم) چې زما کور ته داخل شي، چې ایمان لرونکی وي او اوموِمن سړي او مومنې ښځې (وبخښه) او ظالمانو ته مه زیاتوه مګر هلاکت
72|1|(زما) ته (دوی ته) ووایه چې ما ته وحي شوې ده چې په پېریانو کې یو ټولي (ډلې) (زما قراءت) په غور سره واورېده، (نو کله چې خپل قوم ته لاړل)، نو دوی وویل: بېشکه مونږ یو عجیبه قرآن واورېده
72|2|چې نېغې لارې ته هدایت کوي، نو مونږ په ده ایمان راوړ، او مونږ به هېڅکله له خپل رب سره هېڅوك شریك نه کړو
72|3|او بېشکه شان دا دی چې زمونږ د رب شان ډېر اوچت دی، ده نه ښځه نیولې ده او نه اولاد
72|4|او بېشکه شان دا دی چې زمونږ ناپوهو (بېوقوفو) په الله باندې زیاتي (او بې حقیقته) خبرې اړولې
72|5|او یقینًا مونږ دا خیال کاوه چې په الله باندې به انسانان او پېریان هېڅکله دروغ ونه وایي
72|6|او بېشکه شان دا دی چې په انسانانو کې ډېر داسې سړي وو چې په پېریانو کې په ځینو سړیو پورې به یې پناه نیوله، نو دغو خلقو دغو (پېریانو) ته سرکشي ورزیاته کړه
72|7|او دا چې یقینًا دوی ګمان کړی و لکه چې تاسو ګمان کړی دی چې الله به هرګز هېڅوك بیا ژوندي راپورته نه کړي
72|8|او دا چې بېشکه مونږ اسمان ته ورسېدو، نو مونږ هغه ومونده چې په ډېرو سختو څوکیدارانو او سوځوونکو شغلو (ستوریو) سره ډك کړی شوی دی
72|9|او دا چې بېشکه مونږ به د اورېدلو لپاره له دې (اسمان) نه د کېناستو په ځایونو کې کېناستو، نو هغه څوك چې اوس غواړي چې واوري (نو) دی به د ځان لپاره د اور لمبه منتظره ومومي
72|10|او دا چې یقینًا مونږ نه پوهېږو چې له هغه چا سره د شر (او بدۍ) اراده شوې ده چې په ځمکه کې دي، یا له دوی سره د دوی رب د لارښوونې (او خیر) اراده کړې ده
72|11|او دا چې بېشکه په مونږ کې ځینې نېکان (او صالحه خلق) دي او په مونږ کې له دغو نه لاندې هم شته، مونږ په مختلفو لارو روان یو
72|12|او دا چې بېشکه مونږ یقین وکړ چې مونږ به په ځمکه کې الله له سره عاجز نه کړی شو او مونږ به دی له سره په تېښتې سره عاجز نه کړی شو
72|13|او دا چې بېشکه مونږ چې کله هدایت واورېده (، نو) مونږ په ده ایمان راوړ، نو هغه څوك چې په خپل رب ایمان راوړي، نو دی به نه له نقصان نه وېرېږي او نه (د چا) له ظلم نه
72|14|او دا چې بېشکه په مونږ کې ځینې مسلمانان دي او ځینې په مونږ کې ظالمان دي، نو هغه چې اسلام راوړي، نو دغو خلقو د نېغې لارې قصد (او طلب) وکړ
72|15|او هر چې ظالمان دي، نو دوی به د جهنم لرګي (خشاك) وي
72|16|او (بله وحي ما ته دا راغلې ده چې) که دوی په نېغې لارې باندې سم ودرېږي (نو) مونږ به په دوی ډېرې اوبه وڅښوو
72|17|د دې لپاره چې مونږ دوی په دغه (نعمت) کې وازمایو او هغه څوك چې د خپل رب له ذکر (قرآن) نه مخ واړوي، نو هغه (رب) به دی سخت عذاب ته داخل کړي
72|18|او دا چې یقینًا جوماتونه خاص د الله لپاره دي، نو تاسو له الله سره بل هېڅوك مه بلئ
72|19|او دا چې یقینًا شان دا دی چې کله د الله بنده (محمدﷺ لمانځه ته) ودرېده، چې دغه (الله) یې باله، (نو) دوی نژدې وو چې په ده باندې په یو بل پسې وربرېبوتونکي شي
72|20|ته (دوی ته) ووایه: یقینًا زه خو یواځې خپل رب بولم او زه به له ده سره هېڅوك شریك نه کړم
72|21|ته (دوی ته) ووایه: بېشکه زه تاسو لپاره نه د هېڅ ضرر مالك (او اختیار من) یم او نه د خیر رسولو
72|22|ته (دوی ته) ووایه: بېشکه زه چې یم هېڅوك به ما له الله نه له سره خلاص نه کړی شي او زه به له ده نه غیر هېڅ پناه ځای ونه مومم
72|23|مګر د الله له جانبه د تبلیغ او د هغه د پیغام رسولو (اختیارمن یم) او هغه څوك چې د الله او د هغه د رسول نافرماني وکړي، نو بېشکه د ده لپاره د جهنم اور دی، چې دوی به په هغه کې تل ترتله وي
72|24|تر هغه پورې چې کله دوی هغه څه ووینې چې له دوی سره یې وعده کولی شي، نو دوی به ژر پوه شي چې د

مددګار په لحاظ څوک ډېر کمزوری دی او د شمېر په لحاظ څوک ډېر کم دی
72|25|ته (دوی ته) ووایه: زه نه پوهېږم چې ایا هغه (عذاب) نژدې دی چې تاسو سره یې وعده کولی شي، یا به د ده لپاره زما رب لرې زمانه مقرره کړي
72|26|دی عالم الغیب (په غیبو عالم) دی، نو دی په خپلو غیبو باندې هیڅوك نه خبروي
72|27|مګر هغه چې کوم رسول یې خوښ شي، نو بېشکه دغه (الله) د ده په مخ کې او د ده شا ته ساتونکي (څوکیداران) روانوي
72|28|د دې لپاره چې دی په دې پوه شي چې دوی د خپل رب پېغامونه رسولي دي۔ او ده په هغه څه احاطه کړې ده چې له دوی سره دی او ده هر شی ښه په شمېر سره ساتلی دی
73|1|ای په ځان پورې جامه راتاوونکیه!
73|2|په شپه کې لمانځه ته ودرېږه مګر لږه حصه (نه)
73|3|چې هغه د دغې (شپې) نیمه (ده)، یا ته له دغې (نیمې) نه لږ څه کم شه
73|4|یا ته په دغې (نیمې) باندې څه اضافه وکړه او قرآن ښه ښکاره واضح لوله، واضح لوستل
73|5|بېشکه مونږ به خامخا په تا باندې ډېر درونډ قول نازلوو
73|6|بېشکه د شپې پورته کېدل، دغه (پاڅېدل) د (نفس) د پایمال کولو په لحاظ ډېر سخت دي او د (قرآن د) ویلو په لحاظ ډېر سموونکي دي
73|7|بېشکه تا لره په ورځ کې ډېره اوږده مشغولتیا (مصروفیت) وي
73|8|او ته د خپل رب نوم یادوه او ده ته (له هر څه نه) جدا شه، پوره جدا کېدل
73|9|د مشرق او مغرب رب دی۔ نشته هېڅ لایق د عبادت مګر هم دی دی، نو ته دی (خپل) کار ساز (دغه الله) ونیسه
73|10|او ته په هغو خبرو صبر کوه چې دوی یې وایي او ته دوی پرېږده۔ ډېر ښه پرېښودل
73|11|او پرېږده ما او دروغ ګڼونکي چې د نعمت والا دي او دوی ته لږ مهلت ورکړه
73|12|بېشکه زمونږ سره درانه ځنځیرونه (زولنې) او سوځوونکی اور دی
73|13|او داسې طعام دی چې په مرئ کې نښتونکی دی او ډېر دردوونکی عذاب دی
73|14|په هغې ورځ کې چې ځمکه او غرونه به خوځېږي او غرونه به د شګو روانې ډېرۍ شي
73|15|بېشکه مونږ تاسو ته رسول درلېږلی دی، چې په تاسو (د قیامت په ورځ) شاهد دی، لکه څنګه چې مونږ فرعون ته رسول لېږلی و
73|16|نو فرعون د دغه رسول نافرماني وکړه، نو مونږ دغه (فرعون) ونیولو په سختو نیولو سره
73|17|که تاسو کافر شئ، نو تاسو به ځان له هغې ورځې نه څنګه وساتئ چې (واړه) هلکان به سپین ږیري (بوډاګان) وګرځوي
73|18|اسمان په دغې (ورځ) کې چاودېدونکی دی۔ د دغه (الله) وعده کېدونکې ده
73|19|بېشکه دا (ایتونه) نصیحت (او پند) دی، نو هغه څوك چې غواړي چې خپل رب ته تلونکې لاره غوره کړي، (نو غوره دې کړي)
73|20|بېشکه ستا رب یقینًا په دې پوهېږي چې ته د شپې (په درې برخو کې) له دوو نه لږ کم (لمانځه ته) پاڅېږې او (کله) د دې نیمه برخه او (کله) دریمه برخه (هم) او له هغو کسانو نه یوه ډله هم چې له تا سره دي۔ او الله شپه او ورځ مقدار (او اندازه) کوي۔ دی په دې پوه دی چې بېشکه حقیقت دا دی چې تاسو به هرګز د دې طاقت ونه لرئ۔ نو ده پر تاسو باندې رجوع وکړه، نو تاسو له قرآنه هومره لولئ چې اسان وي. دی په دې پوه دی چې یقینًا شان دا دی چې په تاسو کې به مریضان وي او نور به په ځمکه کې سفر کوي، چې د الله فضل به لټوي او نور به د الله په لاره کې جنګ‌کوي، نو تاسو له دغه (قرآنه) هومره لولئ چې (درته) اسان وي او لمونځ قایموئ او زکاټ ادا کوئ او الله ته قرض ورکوئ، ډېر ښکلی قرض۔ او هر هغه څه چې تاسو یې د خپلو ځانونو لپاره له څه خیره مخکې لېږئ (نو) هغه به تاسو له الله سره ومومئ. دغه ډېر غوره او د اجر په لحاظ ډېر لوی دي او تاسو له الله نه بخښنه وغواړئ، بېشکه الله ډېر بخښونکی، بې حده رحم کوونکی دی
74|1|ای په جامه کې نغښتونکیه!
74|2|ته پورته شه، نو (خلق) ووېروه
74|3|او نو د خپل رب لویي بیانوه
74|4|او نو خپلې جامې پاکې ساته
74|5|او ګناه (او بتان) نو ترك کړه
74|6|او (داسې) احسان مه کوه چې بدل (او ډېرول) یې غواړې
74|7|او خاص د خپل رب لپاره، پس صبر کوه
74|8|نو کله چې په شپېلۍ کې پوکی وکړی شي
74|9|نو په دغه وخت کې دغه ډېره سخته ورځ ده
74|10|په کافرانو باندې اسانه نه ده
74|11|ته پرېږده ما او هغه څوك چې ما دی یواځې پیدا کړی دی
74|12|او (بیا مې) ده ته ډېر زیات مال ورکړ
74|13|او زامن حاضر (باشه)
74|14|او ده ته مې فراخي ورکړه، ډېره فراخي
74|15|بیا دی طمع لري چې زه به ده ته لا زیات ورکړم
74|16|هیڅکله هم نه، بېشکه دی زمونږ له ایتونو سره ډېر عناد کوونکی (مخالف) و
74|17|ژر به زه ده ته ډېر سخت تکلیف ورکړم
74|18|بېشکه ده فکر وکړ او اندازه یې وکړه
74|19|پس دی دې هلاك کړی شي، ده څنګه اندازه وکړه؟
74|20|بیا دې هلاك کړی شي، ده څنګه اندازه وکړه
74|21|بیا یې وکتل
74|22|بیا یې مخ تریو کړ او وچولی (تندی) یې بوت کړ
74|23|بیا یې شا کړه او لویي یې وکړه

74|24|نو ده وویل: نه دی دا (قرآن) مگر داسې جادو چې رانقل کولی شي
74|25|نه دی دا مگر د انسان قول
74|26|ژر به زه دی د دوزخ اور ته داخل کړم
74|27|او ته څه شي پوه کړې چې سقر (د دوزخ اور) څه شی دی
74|28|دی به نه باقي ساتي او نه به پرېږدي
74|29|انسان لره ډېر سوځوونکی دی
74|30|په ده باندې نولس (ملايك) مقرر دي
74|31|او مونږ د دوزخ څوکيداران نه دي گرځولي مگر ملايك او مونږ د دوی شمېر نه دی گرځولی مگر ازمېښت د هغو
کسانو لپاره چې کافران شوي دي، د دې لپاره چې هغه کسان يقين وکړي چې کتاب ورته ورکړی شوی دی او د هغو کسانو
ايمان زيات شي چې ايمان يې راوړی دی او شك ونه کړي هغه کسان چې کتاب ورته ورکړی شوی دی او مومنان۔ او د دې
لپاره چې هغه کسان ووايي چې د هغوی په زړونو کې مرض دی او کافران: الله په دې سره د مثال په لحاظ څه اراده
کړې ده۔. همداسې الله گمراه کوي چا ته چې وغواړي او هدايت ورکوي چا ته چې وغواړي۔ او ستا د رب لښکرې نه
پېژني مگر هم دی. او نه دی دا مگر د خلقو لپاره نصيحت (او پند)
74|32|هيڅکله داسې نه ده، قسم دی په سپوږمۍ
74|33|او په شپې باندې کله چې شا کړي
74|34|او په سبا باندې کله چې روښانه شي
74|35|بېشکه دغه (اور د سقر) يقينًا په لويو (بلاگانو) کې يو دی
74|36|چې انسان لره وېروونکی دی
74|37|هغه چا لره چې په تاسو کې غواړي چې وړاندې شي، يا وروسته شي
74|38|هر نفس به د خپلو کړو په بدل کې گاڼه (گرو) وي
74|39|غير له ښي اړخ والاو نه
74|40|په جنتونو کې وي، يو تر بله به پوښتنې کوي (دوی به)
74|41|د مجرمانو (کافرانو) په باره کې
74|42|تاسو په دوزخ کې څه شي داخل کړي يئ؟ (:مومنان به مجرمانو ته وايي)
74|43|دوی به ووايي: مونږ له لمونځ کوونکو څخه نه وو
74|44|او مسکين ته به مو طعام نه ورکاوه
74|45|او له باطل ويونکو سره به مونږ په باطلو خبرو کې ننوتلو
74|46|او مونږ به د بدلې ورځ دروغ گڼله
74|47|تر دې پورې چې مونږ ته يقين راغی
74|48|نو دوی ته د سفارش کوونکو سفارش فايده نه رسوي
74|49|نو په دوی څه شوي دي چې له نصيحت (قرآن) نه مخ گرځوونکي دي
74|50|گويا کې دوی تښتېدونکي ځنگلي خره دي
74|51|چې له زمري نه تښتي
74|52|بلکې په دوی کې هر يو سړی غواړي چې ده ته خورې کړی شوې صحيفې (پاڼې) ورکړی شي
74|53|هيڅکله داسې نه ده۔ بلکې دوی له اخرت نه نه وېرېږي
74|54|هيڅکله داسې نه ده۔، بېشکه دا (قرآن) نصيحت دی
74|55|نو څوك چې غواړي (نو) له ده نه دې پند واخلي
74|56|او دوی نصيحت (او پند) نه اخلي مگر که الله يې وغواړي. هم دی د وېرې لايق دی او د بخښنې اهل دی
75|1|زه د قيامت په ورځې باندې قسم خورم
75|2|او زه په ډېر ملامت کوونکي نفس باندې قسم خورم
75|3|ايا (کافر) انسان دا گمان کوي چې مونږ به د ده هډوکي له سره راجمع نه کړو
75|4|ولې نه! (جمع به يې کړو)، په داسې حال کې چې مونږ په دې قادر يو چې د ده (هډوکي او) د گوتو بندونه
(هم) برابر کړو
75|5|بلکې (کافر) انسان اراده لري چې په خپله مخه (راتلونکې زمانه) کې هم نافرمانۍ وکړي
75|6|دی تپوس کوي چې د قيامت ورځ به کله وي؟
75|7|نو کله چې سترگې خړې (سپينې) شي
75|8|او سپوږمۍ توره (بې رڼا) شي
75|9|او لمر او سپوږمۍ سره جمع کړی شي
75|10|نو (کافر) انسان به په دغه وخت کې وايي: د تښتې ځای چېرته دی؟
75|11|هيڅکله داسې نه ده۔، هېڅ پناه ځای نشته
75|12|په دغې ورځ کې ځای د قرار ستا د رب په طرف دی
75|13|په دغې ورځ کې به انسان په هغه څه خبر کړی شي چې ده مخکې لېږلي دي او وروسته يې پرېښي دي
75|14|بلکې انسان په خپل ځان باندې ښه دليل دی
75|15|اگر که دی خپل عذرونه وړاندې کړي
75|16|ته خپله ژبه په دې (قرآن) سره مه خوځوه، د دې لپاره چې ته دا په تُندۍ سره حاصل کړې (!ای نبي)
75|17|بېشکه پر مونږ باندې د ده جمع کول او د ده لوستل دي
75|18|نو کله چې مونږ دی ولولو، نو ته د ده د لوستلو پيروي کوه
75|19|بيا يقينًا زمونږ په ذمه د ده بيانول دي
75|20|هيڅکله داسې نه ده۔ بلکې تاسو تادي کوونکې (زر تېرېدونکې فاني کېدونکې دنيا) خوښوئ
75|21|او تاسو اخرت پرېږدئ
75|22|په دغې ورځ کې به څه مخونه تازه روښانه وي
75|23|خپل رب ته به کتونکي وي
75|24|او په دغې ورځ کې به څه مخونه سخت تريو (او سپېره) وي
75|25|يقين به کوي چې له دوی سره به مَلا ماتوونکی عمل وشي

75|26|داسې نه ده۔ کله چې ساه د ستوني هډوکي ته ورسېږي
75|27|او وبه ويل شي: څوك دی دم کوونکی؟
75|28|او دی به يقين وکړي چې بېشکه دغه (وخت د) بېلتون دی
75|29|او یوه پنډۍ به له بلې پنډۍ تاوېږي
75|30|ستا د رب په لوري به دغې ورځ کې ورتله دي
75|31|پس ده نه تصديق وکړاو نه يې لمونځ وکړ
75|32|او لېکن دروغ يې وګڼل (قرآن) او مخ يې وګرځاوه
75|33|بيا خپل اهل ته لاړ، په داسې حال کې چې تکبر يې کاوه
75|34|تا ته دې هلاکت (او افسوس) وي، پس هلاکت دې وي
75|35|بيا دې تا لپاره هلاکت وي، نو هلاکت دې وي
75|36|ايا (کافر) انسان ګمان کوي چې دی به مهمل (او بې کاره) پرېښودل شي
75|37|ايا دغه (انسان) د هغې منۍ يو څاڅکی نه و چې تویولی شي
75|38|بيا دی د وينې يوه ټوټه وه، نو دغه (الله دی) پيدا کړ، پس برابر يې کړ
75|39|نو له دغې (منۍ) نه يې دوه قسمه پيدا کړل (يعنې) سړی او ښځه
75|40|ايا دغه (الله) په دې قادر نه دی چې مړي راژوندي کړي؟
76|1|يقينًا په انسان باندې داسې وخت هم راغلی دی چې دی څه داسې د يادولو (وړ) شی نه و
76|2|بېشکه مونږ انسان له ګډې وډې شوې نطفې نه پيدا کړی دی، چې مونږ به دی ازمايو، نو دی مونږ اورېدونکی (او) ليدونکی وګرځاوه
76|3|بېشکه مونږ ده ته د نېغې لارې ښوونه کړې ده، يا به دی شکر کوونکی وي او يا به ډېر ناشکره وي
76|4|بېشکه مونږ د کافرانو لپاره ځنځيرونه او طوقونه (زلونې) او لمبې وهونکی اور تيار کړی دی
76|5|بېشکه نېکان خلق به د شرابو له داسې جامونو نه څښاك کوي چې د هغو ګډونی (امېزش) به کافور وي
76|6|چې چينه ده، د الله بنده ګان به له هغې نه څښي۔، دوی به هغه بهوي (چېرته چې وغواړي) ښه بهول
76|7|دوی نذرونه پوره کوي او له هغې ورځې نه وېرېږي چې د هغې شر ښه ښکاره دی
76|8|او دوی د هغه (الله) په مينه کې مسکين او يتيم او بندي ته طعام ورکوي
76|9|بېشکه همدا خبره ده چې مونږ تاسو ته د الله له مخه طعام درکوو۔، مونږ له تاسو نه څه بدله او (:دوی وايي) شکر نه غواړو
76|10|بېشکه مونږ له خپل رب نه د تريو مخې ډېرې سختې ورځې (له عذاب) نه وېرېږو
76|11|نو الله به دوی د دغې ورځې له شر نه بچ وساتي او دوی ته به تازګي او خوشالي ورسوي
76|12|او دوی ته به د خپل صبر په سبب جنت او ورېښم په بدل کې ورکړي
76|13|په داسې حال کې چې په تختونو باندې به تکيه وهونکي وي۔، دوی به په هغه (جنت) کې نه لمر ويني او نه ساړه (يخنې)
76|14|په داسې حال کې چې په دوی باندې به د دغه (جنت د ونو) سيوری نژدې وي او د هغه د مېوو شوکول به مُسخّر (راټيټ) کړی شوي وي، مُسخرکېدل
76|15|او په دوی باندې به لوښي د سپينو زرو او ګلاسونه ګرځولی شي چې د شيشو به وي
76|16|د سپينو زرو شيشې چې دوی به دغه (لوښي) اندازه کړي وي، اندازه کول
76|17|او په دغه (جنت) کې به په دوی د شرابو داسې جامونه ورڅښول کېږي چې ګډونی به يې زنجبيل وي
76|18|چې چينه ده په دغه (جنت) کې چې نوم يې سلسبيل ايښودل شوی دی
76|19|او په دوی باندې به (د خدمت لپاره) همېشني هلکان ګرځي۔، کله چې ته دوی ووينې۔ (نو) ته به دوی خورې کړی شوې ملغلرې ګڼې
76|20|او کله چې ته وګورې (نو) په دغه ځای کې به نعمتونه او ډېره لويه بادشاهي ووينې
76|21|د دوی په تن باندې به د نري ورېښمو جامې وي چې شنې به وي او د پېړو ورېښمو (جامې به هم وي) او دوی ته به د سپينو زرو باهوګان واچولی شي۔ او خپل رب به په دوی ډېر پاکيزه شراب وڅښي
76|22|بېشکه دا (نعمت) تاسو لپاره بدله ده. او ستاسو سعي (کوشش) قبول کړی شوی دی
76|23|بېشکه همدا مونږ پر تاسو باندې قرآن نازل کړی دی، ښه نازلول
76|24|نو ته د خپل رب حکم ته صبر کوه او په دوی کې د هېڅ ګناهګار او سخت ناشکره خبره مه منه
76|25|او په سبا او بېګاه کې ته د خپل رب نوم يادوه
76|26|او د شپې په څه حصه کې۔، نو ته هغه ته سجده کوه او د هغه تسبيح وايه په اوږده شپه کې
76|27|بېشکه دغه خلق تادي کوونکې (زر تېرېدونکي دنيا) خوښوي او له خپل ځان وروسته درنه ورځ پرېږدي
76|28|مونږ دوی پيدا کړي دي او مونږ د دوی بندونه مضبوط کړي دي۔ او کله چې مونږ وغواړو د دوی مثالونه به په بدل کې راولو، په بدل کې راوستل
76|29|بېشکه دا (قرآن) نصيحت دی، نو هغه څوك چې غواړي چې خپل رب طرف ته لار ونيسي (نو ودې نيسي)
76|30|او تاسو اراده نشئ کولی مګر دا چې الله وغواړي۔، بېشکه الله ښه عالم، ښه حکمت والا دی
76|31|چا ته چې وغواړي په خپل رحمت کې يې داخلوي او ظالمان (کافران) چې دي هغۀ، د دوی لپاره ډېر دردوونکی عذاب تيار کړی دی
77|1|قسم دی په هغو بادونو چې پرله پسې لېږل شوي دي!
77|2|بيا په هغو سختو تېزو چلېدونکو بادونو باندې، تېز تلل
77|3|او په خورونکو بادونو باندې، خورول
77|4|بيا په هغو بادونو چې جدا والی راولي، جدا کول
77|5|بيا په هغو بادونو باندې چې د ذکر اچونکي دي
77|6|د عذر لپاره او وېرولو لپاره
77|7|بېشکه چې له تاسو سره څه وعده کولی شي يقينًا (هغه) واقع کېدونکې ده
77|8|نو کله چې ستوري بې رڼا کړی شي
77|9|او کله چې اسمان څيرې کړی شي
77|10|او کله چې غرونه والوزول شي

77|11|او کله چې رسولانو ته وخت وټاکل شي
77|12|د کومې ورځې لپاره دغه (څیزونه) وروسته کړی شوي دي؟
77|13|د فیصلې د ورځې لپاره
77|14|او ته څه شي پوه کړې چې د فیصلې ورځ کله ده
77|15|د دروغ ګڼونکو لپاره په دغې ورځ کې هلاکت دی
77|16|ایا مونږ ړومبني (مجرمان) نه دي هلاك کړي
77|17|بیا مونږ په دوی پسې وروستني خلق ورلېږو
77|18|همداسې کار مونږ له مجرمانو (کافرانو) سره کوو
77|19|په دغې ورځې کې د تکذیب کوونکو (دروغ ګڼونکو) لپاره هلاکت دی
77|20|ایا مونږ تاسو له سپکو اوبو نه نه یئ پیدا کړي
77|21|پس مونږ دغه (اوبه) په مضبوط ځای کې کېښودلې
77|22|تر مقررې نېټې (اندازې) پورې
77|23|نو مونږ قادر یو، پس (مونږ) ښه قدرت لرونکي یو
77|24|په دغې ورځې کې د دروغ ګڼونکو لپاره هلاکت دی
77|25|ایا مونږ ځمکه نه ده ګرځولې راجمع کوونکې
77|26|ژوندیو لره او مړیو لره
77|27|او مونږ په دې کې اوچت لوی غرونه پیدا کړي دي او په تاسو مو خوږې تنده ماتوونکې اوبه څښلې
77|28|په دغې ورځ کې د دروغ ګڼونکو لپاره هلاکت دی
77|29|تاسو ځئ لاړشئ هغه څیز ته چې تاسو به هغه دروغ ګاڼه
77|30|تاسو ځئ لاړشئ هغه سیوري ته چې د دریوڅانګو والا دی
77|31|چې نه یخ دی او نه د اور لمبې لرې کولی شي
77|32|بېشکه دغه (اور) داسې سرې سکروټې ولي (غورځوي)، لکه اوچتې ماڼۍ
77|33|ګویا کې دغه (سکروټې، بڅرکي) زېړتور بخن اوښان دي
77|34|په دغې ورځ کې د دروغ ګڼونکو لپاره هلاکت دی
77|35|دغه ورځ ده چې دوی به (په کې) خبرې نشي کولی
77|36|او دوی ته به اجازت ورکولی نشي، پس چې دوی عذر وکړي
77|37|په دغې ورځ کې د دروغ ګڼونکو لپاره هلاکت دی
77|38|دغه د فیصلې ورځ ده، مونږ، تاسو او ړومبني خلق راجمع کړي دي
77|39|نو که له تاسو سره څه چل مکر وي، نو زما سره (دغه) چل مکر وکړئ
77|40|په دغې ورځ کې د دروغ ګڼونکو لپاره هلاکت دی
77|41|یقینًا پرهېزګاران به په سیورو او چینو کې وي
77|42|او په داسې مېوو کې چې دوی یې غواړي
77|43|(ملایك به مومنانو ته وایي:) تاسو خورئ او څښئ، په داسې حال کې چې خوند اخیستونکي یئ د هغو عملونو
په بدل کې چې تاسو به کول
77|44|بېشکه همداسې مونږ نېکي کوونکو ته بدله ورکوو
77|45|په دغې ورځ کې د دروغ ګڼونکو لپاره هلاکت دی
77|46|تاسو خورئ او فایده واخلئ لږه، بېشکه تاسو مجرمان یئ
77|47|په دغې ورځ کې د تکذیب کوونکو (دروغ ویونکو) لپاره هلاکت او تباهي ده
77|48|او کله چې دوی ته وویل شي تاسو رکوع کوئ (نو) دوی رکوع نه کوي
77|49|په دغې ورځ کې د تکذیب کوونکو لپاره هلاکت دی
77|50|نو له دې (قرآن) نه وروسته دوی په څه شي ایمان راوړي؟
78|1|دوی د څه شي په باره کې یو له بل پوښتنه کوي؟
78|2|د ډېر لوی خبر په باره کې
78|3|هغه چې دوی په هغه کې سره اختلاف کوونکي دي
78|4|نه دې کوي (دغه اختلاف او پوښتنې)، ژر به دوی پوه شي
78|5|بیا هیڅکله دې نه کوي، ژر به دوی پوه شي
78|6|ایا مونږ ځمکه فرش نه ده ګرځولې؟
78|7|او غرونه (مو) میخونه
78|8|او مونږ تاسو پیدا کړي یئ جوړې (نر او ښځه)
78|9|او مونږ ستاسو خوب (تاسو لپاره) راحت ګرځولی دی
78|10|او شپه مو لباس ګرځولې ده
78|11|او ورځ مو د روزۍ لټولو وخت ګرځولی دی
78|12|او ستاسو له پاسه مو اوه ډېر مضبوط اسمانونه جوړکړي دي
78|13|او مونږ روښانه ځلېدونکې ډېوه پیدا کړې ده
78|14|او مونږ له ډکو ورېځو نه ډېرې توییدونکې اوبه نازلې کړې دي
78|15|د دې لپاره چې مونږ په دغو (اوبو) سره دانې او زرغونه راوباسو
78|16|او باغونه یو له بل سره نژدې
78|17|بېشکه د فیصلې ورځ مقرر وخت دی
78|18|هغه ورځ چې پوکی به ووهل شي په شپېلۍ کې، نو تاسو به ډلې ډلې راځئ
78|19|او اسمان به پرانستل شي، نو دی به دروازې دروازې وي
78|20|او غرونه به روان کړی شي، نو دوی به سراب شي
78|21|بېشکه دوزخ به د انتظار ځای (کمین ځای) شي
78|22|د سرکشو لپاره د ورتللو ځای
78|23|چې دوی به په هغه کې زمانې زمانې (همېشه) پاتې کېږي

78|24|دوی به په هغه کې نه څه یخوالی څکې او نه څه اوبه
78|25|غیر د اېشېدلو تودو اوبو او بهېدونکو وینو زوو نه
78|26|بدله به ورکولی شي د عملونو سره برابره موافقه
78|27|بېشکه دوی به د حساب امېد نه کاوه
78|28|او زمونږ ایتونه به یې دروغ ګڼل، سخت دروغ ګڼل
78|29|او هر شی، مونږ هغه په کتاب (لوح محفوظ) کې شمېرلی (او محفوظ کړی) دی
78|30|نو تاسو (خپله سزا) وڅکئ۔، پس مونږ به تاسو ته له سره زیات نه کړو مګر عذاب
78|31|بېشکه خاص د متقیانو لپاره کامیابي ده
78|32|باغونه او انګور دي (چې)
78|33|او انارسینه همځولې پیغلې دي
78|34|او ترڅندو پورې ډکې د شرابو پیالې دي
78|35|دوی په دغه (جنت) کې نه لغوه (بېکاره) خبره اوري او نه دروغ
78|36|د رب له جانبه به بدله ورکولی شي۔ (د عملونو) په حساب سره ډېره ورکړه
78|37|چې د اسمانونو او ځمکې رب دی او د هغه څه چې د دغو دواړو په مینځ کې دي، چې ډېر زیات مهربان دی، دوی له هغه سره د خبرو کولو اختیار (او قدرت) نه لري
78|38|په هغې ورځ کې چې روح او ملایك به صفونه صفونه ودرېږي۔، دوی به خبرې نشي کولی مګرهغه څوك چې هغه ته رحمٰن اجازت ورکړي او ده (په دنیا کې) حقه خبره (لا إله الا الله) ویلې وي
78|39|دغه حق ورځ ده، نو هغه څوك چې د خپل رب په طرف د ورتلو ځای نیسي (نو ودې نیسي)
78|40|بېشکه مونږ تاسو له نژدې (راتلونکي) عذاب څخه ووېرولئ، په هغه ورځ کې چې هر سړی به هغه څه ته ګوري چې د ده لاسونو مخکې لېږلي دي او کافر به وایي: ای کاشکې چې زه خاورې وی
79|1|قسم دی په (ملایکو) راوښکونکو (روحونو د کفارو لره)، راوښکل
79|2|او په (ملایکو) اسان راوښکونکو (د مومنانو روحونو لره)، اسان راوښکل
79|3|او په تېزو تلونکو (ملایکو)، تېز تلل
79|4|پس په وړاندې کېدونکو (ملایکو)، وړاندې کېدل
79|5|(بیا د کار په تدبیر جوړونکو (ملایکو) چې تاسو به خامخا بیا راژوندي کړی شئ
79|6|په هغه ورځ چې لړځېدونکې به ولړځېږي
79|7|په دې پسې به راځي ورپسې راتلونکې
79|8|زړونه به په دغه ورځ کې رپېدونکي (درزېدونکي) وي (د مجرمانو)
79|9|د دغو سترګې به ښکته وي
79|10|دوی به وایي: ایا په رښتیا (او) یقینًا به مونږ رومبني حالت ته ګرځولی شو (بیا به ژوندي کېږو؟)
79|11|ایا کله چې مونږ زاړه رژېدونکي هډوکي شو
79|12|دوی وویل: دغه (ګرځېدل) به په هغه وخت کې زیانمن ګرځېدل وي
79|13|پس بېشکه دغه خو بس یوه چغه ده
79|14|نو ناڅاپه به دوی د ځمکې په مخ وي
79|15|ایا تا ته د موسٰی خبره راغلې ده
79|16|کله چې ده ته خپل رب په پاکې دَرې (ناو) ''طُوٰی'' کې اواز وکړ
79|17|ته فرعون ته لاړ شه، بېشکه ده سرکشي شروع کړې ده
79|18|نو ته (ورته) ووایه: ایا ته دا خوښوې چې ته پاك شې
79|19|او دا چې زه تا ته ستا د رب په طرف ښوونه وکړم، پس چې ته ووېرېږې
79|20|نو ده (موسٰی) دغه (فرعون) ته تر ټولو لویه نښه وښودله
79|21|نو ده تکذیب وکړ او نافرماني یې وکړه
79|22|بیا یې شا کړه (او) په ډېره بیړه سره لاړ
79|23|نو ده (جادوګر) راجمع کړل، پس اواز یې وکړ
79|24|نو ویې ویل: زه ستاسو رب یم، تر ټولو اوچت (رب)
79|25|نو دی الله راونیوه په عذاب د اخرت او دنیا سره
79|26|بېشکه په دغه (غرقولو او سوځولو) کې یقینًا د هغه چا لپاره عبرت دی چې (له الله نه) وېرېږي
79|27|ایا تاسو د پیدا کولو په لحاظ ډېر سخت یئ، یا که اسمان، دغه هغه (الله) جوړکړی دی
79|28|د ده چت یې اوچت کړی دی، نو دغه یې ښه برابر جوړکړی دی
79|29|او د ده شپه یې توره تیاره کړې ده او د ده رڼا یې راوېستلې ده
79|30|او ځمکه یې له ده نه وروسته غوړولې ده
79|31|ده له دغې (ځمکې) نه د دې اوبه او د دې واښه راایستلي دي
79|32|او غرونو لره، ده دغه محکم کړي دي
79|33|ستاسو او ستاسو د څاریو د فایدې لپاره
79|34|نو کله چې تر ټولو لویه بلا (قیامت) راشي
79|35|په هغه ورځ چې انسان به هغه څه یادوي چې ده کړي وي
79|36|او دوزخ به هغه چا ته ښرګند کړی شي چې یې ویني
79|37|نو هر چې هغه څوك دی چې سرکشي یې کړې وي
79|38|او دنیایي ژوند ته یې ترجیح ورکړې وي
79|39|نو بېشکه چې هم دا دوزخ (د ده) استوګنه ده
79|40|او هر چې هغه څوك دی چې د خپل رب په وړاندې له ودرېدلو نه وېرېدلی وي او نفس (ځان) یې له خواهشاتو نه منع کړی وي
79|41|نو بېشکه چې هم دا جنت (د ده) استوګنه ده
79|42|دوی له تا نه د قیامت په باره کې پوښتنه کوي چې د ده واقع کېدل به کله وي (!ای نبي)
79|43|ته د ده له یاده (علمه) په څه کې یې

79|44|خاص ستا رب ته د دغه (قیامت) انتها ده
79|45|بېشکه ته خو یوازې د هغه چا وېروونکی یې چې له ده (قیامت) نه وېرېږي
79|46|ګویاکې دوی به په هغې ورځې کې چې دوی دغه (قیامت) ووینې (داسې به وي لکه چې) دوی (په دنیا، یا په قبر کې) نه دي ایسار شوي مګر د ورځې اخر، یا څاښت
80|1|ده تندی تریو کړاو مخ یې وګرځاوه
80|2|په دې وجه چې ده ته ړوند راغی
80|3|او ته څه شي پوه کړې یې-، ښایي چې دی پاك شي
80|4|یا به دی نصیحت (او پند) واخلي، نو ده ته به پند نفع ورسوي
80|5|هر چې هغه څوك دی چې استغنا یې کړې ده
80|6|نو ته په هغه پسې کېږې
80|7|حال دا چې په تا هېڅ الزام نشته چې هغه پاك نشي
80|8|او هر چې هغه څوك دی چې تا ته په منډو راځي
80|9|په داسې حال کې چې دی (له الله نه) وېرېږي
80|10|نو ته له هغه نه مشغولېږې
80|11|داسې کله هم مه کوه، بېشکه دا (سورت) یو پند (او نصیحت) دی
80|12|نو هغه څوك چې غواړي (نو) دی دې ومني
80|13|په عزتمنو پاڼو کې دی (دغه)
80|14|چې پورته کړی شوې، ښې پاکې کړی شوې دي
80|15|د لیکونکو (ملایکو) په لاسونو کې
80|16|چې ډېر عزتمن، ډېر نېك دي
80|17|انسان دې هلاك کړی شي، دی څومره ډېر ناشکره دی!
80|18|دی دغه (الله) له څه شي نه پیدا کړی دی؟
80|19|له نطفې نه-، دی یې پیدا کړی دی، پس دی یې اندازه کړی دی
80|20|بیا یې ده ته لاره ور اسانه کړې ده
80|21|بیا یې دی مړکړ، نو دی یې په قبر کې کېښود
80|22|بیا چې کله وغواړي دی به ژوندی کړي
80|23|داسې نه ده-، دغه (انسان) هغه کار نه دی کړی چې دغه (الله) ده ته حکم کړی دی
80|24|نو انسان دې خپل طعام ته وګوري
80|25|چې بېشکه مونږ اوبه راتوی کړې دي، راتویول
80|26|بیا مونږ ځمکه څیرې کړې ده، څیرول
80|27|نو مونږ په دې کې دانې را زرغونه کړې دي
80|28|او انګور او ترکاریانې
80|29|او زیتون او کجورې
80|30|او ګڼ باغونه
80|31|او مېوې او ګیاه (واښه)
80|32|ستاسو او ستاسو د څارویو د فایدې لپاره
80|33|نو کله چې سخت اواز راشي
80|34|په هغه ورځ چې سړی به له خپل وروره تښتي
80|35|او له خپلې مور او خپل پلاره
80|36|او له خپلې ښځې او خپلو زامنو نه
80|37|په دوی کې د هر سړي لپاره به په دغه ورځ کې یو حال وي چې دی به (له نورو نه) بې پروا (بې غوره) کوي
80|38|څه مخونه به په دغې ورځ کې روښانه وي
80|39|خندېدونکي (او) خوشاله به وي
80|40|او څه مخونه به په دغې ورځ کې پر هغو به ګرد پروت وي
80|41|دغه (مخونه) به توروالي پټ کړي وي
80|42|دغه (تور مخي) خلق هم دوی کافران (او) فاجران (بدکاران) دي
81|1|کله چې لمر ونغښتل شي
81|2|او کله چې ستوري خړ شي
81|3|او کله چې غرونه روان کړل شي
81|4|او کله چې د لسو میاشتو بلاربې اوښې معطلې (ازادې) پرېښودی شي
81|5|او کله چې وحشي ځناوران راجمع کړل شي
81|6|او کله چې دریابونه بل کړی شي
81|7|او کله چې نفسونه جوړه کړل شي
81|8|او کله چې ژوندۍ خښه کړی شوې جینۍ وپوښتی شي
81|9|چې دا په کومې ګناه وژل شوې ده
81|10|او کله چې اعمال نامې وغوړولی شي
81|11|او کله چې له اسمان نه پوستکی ووېستل شي
81|12|او کله چې دوزخ بلې لمبې کړی شي
81|13|او کله چې جنت ښه نژدې کړی شي
81|14|هر نفس به په هغه شي پوه شي چې ده حاضر کړی وي
81|15|نو زه قسم خورم په هغو (ستوریو) چې بېرته ګرځېدونکي دي
81|16|په روانو، پټېدونکو باندې
81|17|او قسم خورم په شپې کله چې شروع شي

81|18|او په سبا کله چې دی ساه واخلي (روښانه شي)
81|19|بېشکه دا (قرآن) خامخا د ډېر عزتمن رسول قول دی
81|20|چې د عرش د مالك په نیز د قوت والا (او) د مرتبې والا دی
81|21|منلی شوی دی هلته، امین دی
81|22|او ستاسو ملګری (محمدﷺ) له سره لېونی نه دی
81|23|او یقینًا یقینًا ده دغه (جبریل د اسمان) په ځرګنده غاړه کې لیدلی و
81|24|او دی د وحې په بیانولو کې له سره بخل کوونکی نه دی
81|25|او بېخي نه دی دا (قرآن) خبره د شیطان رټل شوي
81|26|نو تاسو (ای کافرانو!) چېرته ځئ؟
81|27|نه دی دا (قرآن) مګر د عالمونو لپاره نصیحت (او پند)
81|28|د هغه چا لپاره چې په تاسو کې غواړي چې دی نېغ برابر شي
81|29|او تاسو د (د سمې لارې) اراده نشئ کولی مګر دا چې الله رب العلمین یې اراده وکړي
82|1|کله چې اسمان وچوي
82|2|او کله چې ستوري ګډوډ شي (او) راولوېږي
82|3|او کله چې دریابونه یو ځای روان کړی شي
82|4|او کله چې قبرونه لاندې باندې کړی شي
82|5|هر نفس به په هغه څه پوه شي چې ده وړاندې لېږلي دي او وروسته یې پرېښې دي
82|6|ای (کافره) انسانه! ته په خپل کریم (او سخي) رب باندې څه شي دوکه کړی یې
82|7|هغه چې ته یې پیدا کړې، نو ته یې ښه برابر کړې
82|8|په هر صورت (شکل) کې چې هغه غوښتل، ته یې پیوند (او جوړ) کړې
82|9|داسې بېخي نه ده، بلکې تاسو د بدلې ورځ (قیامت) دروغ ګڼئ
82|10|په داسې حال کې چې پر تاسو باندې ساتونکي (ملایك) مقرر دي
82|11|چې عزتمن لیکونکي دي
82|12|دوی په هغه څه پوهېږي چې تاسو یې کوئ
82|13|بېشکه نېکان (مومنان) به خامخا په نعمتونو کې وي
82|14|او بېشکه چې بدکاران (کافران) به خامخا په جهنم کې وي
82|15|دوی به ده ته د بدلې په ورځ ننوځي
82|16|او دوی به له دغه (دوزخ) نه له سره پټېدونکي نه وي
82|17|او ته څه شي پوه کړې چې د بدلې ورځ (قیامت) څه شی دی؟
82|18|بیا ته څه شي پوه کړې چې د بدلې ورځ څه شی دی
82|19|هغه ورځ چې هېڅ یو نفس به د بل نفس لپاره د هېڅ شي اختیار ونه لري- او په دغې ورځ کې به (یاده کړه) امر (حکم) خاص الله لره وي
83|1|کمې کوونکو لره هلاکت دی (په تول او پیمانه کې)
83|2|هغه کسان چې دوی له خلقو نه ځان ته پیمانه اخلي (، نو) پوره (یې) اخلي
83|3|او کله چې دغو (خلقو) ته پیمانه ورکوي، یا یې دوی ته تلي (، نو) کمی کوي
83|4|ایا دغه خلق یقین نه کوي چې بېشکه دوی به بیا راژوندي کول شي
83|5|په ډېره لویه ورځ کې (د حساب لپاره)
83|6|هغه ورځ چې خلق به ''رب العلمین'' ته ودرېږي
83|7|هیڅکله داسې نه ده په کار، بېشکه د فاجرانو (کافرانو) کتاب (لیکل شوي عملونه) خامخا په سجین کې دي
83|8|او ته څه شي پوه کړې چې سجین څه شی دی
83|9|یو دفتر (کتاب) دی لیکل شوی
83|10|په دغې ورځ کې د دروغ ګڼونکو لپاره هلاکت دی
83|11|هغه کسان چې د بدلې ورځ دروغ ګڼي
83|12|او دغه (ورځ) دروغ نه ګڼي مګر هر زیاتي کوونکی، سخت ګناه ګار
83|13|کله چې ده ته زمونږ ایتونه تلاوت کولی شي؛ دی وایي: (دا) د ړومبنیو (خلقو) باطلې قصې دي
83|14|داسې نه ده، بلکې د دوی په زړونو باندې هغو (د ګناه عملونو) زنګلګولی دی چې دوی به کول
83|15|داسې نه ده په کار، بېشکه دوی به په دغې ورځ کې له خپل رب نه یقینًا په حجاب (بند) کړی شوي وي
83|16|بیا بېشکه دوی یقینًا دوزخ ته ننوتونکي دي
83|17|بیا به (دوی ته) ویلی شي: دا هغه (دوزخ) دی چې تاسو به دا دروغ ګاڼه
83|18|داسې نه ده، بېشکه د نېکانو (خلقو) عملنامې (لیکلی کتاب) خامخا په ''عِلّیین'' کې دي
83|19|او ته څه شي پوه کړې چې ''علّیون'' څه شی دی
83|20|یو دفتر (کتاب) دی چې لیکل شوی دی
83|21|چې ده ته مقرب (بنده ګان او ملایك) حاضرېږي
83|22|بېشکه نېکان خلق یقینًا په نعمتونو کې دي
83|23|دوی به په تختونو باندې (ناست) وي، ګوري به
83|24|ته به د دوی په مخونو کې د نعمتونو تازګي ویني (!ای کتونکیه)
83|25|په دوی به مُهر (ټاپه) کړی شوي خالص شراب څښولی شي
83|26|چې د دغو مُهر (ټاپه) به مشك وي، پس په کار ده چې رغبت کوونکي رغبت وکړي
83|27|د دغو (شرابو) ګډون له تسنیم (چینې) څخه دی
83|28|چې یوه چینه ده چې له دې نه به (د الله) مقربین څښي
83|29|بېشکه هغه کسان چې جرم (د کفر) یې کړی دی-، دوی به په هغو کسانو پورې خندا کوله چې ایمان یې راوړی و
83|30|او کله چې به د دوی (مومنانو) په خوا کې تېرېدل (نو) په خپلو منځونو کې به یې سترګکونه وهل
83|31|او کله چې به دوی خپلو کورونو ته واپس کېدل (نو) خوشاله به واپس کېدل
83|32|او کله چې به دوی دغه (مسلمانان) ولیدل (نو) ویل به یې: بېشکه دغه خلق یقینًا ګمراهان دي

83|33|حال دا چې دوی په دغو (مومنانو) باندې نګرانان (څوکیداران) نه وو لېږل شوي
83|34|نو په نن ورځ به هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی؛ په کافرانو پورې خندا کوي
83|35|په تختونو باندې به ناست وي، چې ګوري به
83|36|یقینًا کافرانو ته د هغه څه بدله ورکړی شوه چې دوی به کول
84|1|کله چې اسمان څیرې شي
84|2|او خپل رب ته غوږ کېږدي او دی (اسمان) د همدې لایق دی
84|3|او کله چې ځمکه راښکلی شي
84|4|او هغه څه د باندې وغورځوي چې په دې کې دي او خالي شي
84|5|او خپل رب ته غوږ کېږدي او دا د همدې لایق ده
84|6|ای انسانه! بېشکه ته په پوره کوشش سره کار کوونکی یې تر خپل ربه (سره د ملاقات پورې)، ښه په کوشش سره کار کول، پس ته له دغه (خپل عمل) سره ملاقات کوونکی یې
84|7|نو هر چې هغه څوك دی چې هغه ته خپل کتاب (عمل نامه) په ښي لاس کې ورکړی شي
84|8|نو ژر ده چې له ده سره به حساب وکړی شي، ډېر اسان حساب
84|9|او دی به خپل اهل ته خوشاله وګرځي
84|10|او هر چې هغه څوك دی چې هغه ته خپل کتاب (عمل نامه) له خپلې شا نه وروسته ورکړی شي
84|11|نو دی به ژر هلاکت ته چغې کړي
84|12|او د دوزخ بل اور ته به ننوځي
84|13|بېشکه دی په خپل اهل کې خوشاله و
84|14|بېشکه ده یقین کړی و چې دی به له سره بېرته (الله ته) ونه ګرځي
84|15|ولې نه! بېشکه د ده رب ده لره تل ښه لیدونکی و
84|16|نو زه قسم خورم په شفق (له ماښام نه پس په سوروالي)
84|17|او په شپه او په هغه څه چې دې راجمع کړي دي
84|18|او په سپوږمۍ کله چې دا کامله شي
84|19|چې تاسو به خامخا ضرور رسېږئ یو حال ته وروسته له بل حال نه
84|20|نو په دوی څه شوي دي چې دوی ایمان نه راوړي
84|21|او کله چې په دوی باندې قرآن لوستی شي دوی سجده نه کوي
84|22|بلکې هغه کسان چې کافران شوي دي؛ هغوی تکذیب کوي
84|23|او الله ښه عالم دی په هغه څه چې دوی یې پټساتي
84|24|نو ته دوی ته د ډېر دردوونکي عذاب زېری ورکړه
84|25|غیر له هغو کسانو نه چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي، د دوی لپاره نه ختمېدونکی اجر دی
85|1|قسم دی په اسمان چې خاوند د برجونو دی
85|2|او په وعده کړی شوې ورځې (د قیامت)
85|3|او په ګواه یا حاضرېدونکي او په هغې (ورځې) چې هغې ته حاضري کولی شي (چې د قیامت ورځ ده)
85|4|هلاك دې کړی شي خاوندان د خندق
85|5|چې (په کې) اور و د بلېدلو (او لرګو) والا
85|6|کله چې دوی په (غاړو د) هغو ناست وو
85|7|او دوی هغه څه ته چې دوی به په مومنانو باندې کول؛ حاضر وو
85|8|او دوی له دغو (مومنانو) نه هېڅ عیب نه لیده مګر دا چې دوی په الله باندې ایمان راوړی و، چې ډېر غالب، ښه ستایل شوی دی
85|9|هغه (الله) چې خاص د هغه لپاره د اسمانونو او ځمکې بادشاهي ده او الله په هر شي باندې ښه خبردار (او ګواه) دی
85|10|بېشکه هغه کسان چې مومنان سړي او مومنې ښځې یې په فتنه (عذاب) کې اچولي وي، بیا یې توبه نه وي ایستلې، نو د دوی لپاره د جهنم (دوزخ) عذاب دی او د دوی لپاره د ډېر سوځوونکي اور عذاب دی
85|11|بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي د دوی لپاره داسې جنتونه دي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، همدغه ډېره لویه کامیابي ده
85|12|بېشکه ستا د رب نیول یقینًا ډېر سخت دي
85|13|بېشکه هم دغه (الله) اول ځلې پیدا کوي او دویم ځلې پیدا کوي
85|14|او هم دی ډېر بخښونکی، ډېر محبت کوونکی دی
85|15|د عرش مالك دی، لوی شان (او عزت) والا دی
85|16|ډېر کوونکی دی هغه څه لره چې دی یې اراده وکړي
85|17|ایا تا ته د لښکرو خبر راغلی دی؟
85|18|چې فرعونیان او ثمودیان وو
85|19|بلکې هغه کسان چې کافران شوي دي په دروغ ګڼلو کې (لګیا) دي
85|20|او الله د دوی له چاپېره نه راګېروونکی دی
85|21|بلکې دغه د لوی قدر والا قرآن دی
85|22|په لوح محفوظ کې دی
86|1|قسم دی په اسمان او د شپې په راتلونکي
86|2|او ته څه شي پوه کړې چې د شپې راتلونکی څه شی دی؟
86|3|ځلېدونکی ستوری دی
86|4|نشته هېڅ یو نفس مګر په هغه باندې څارونکی (ساتونکی) شته
86|5|نو انسان دې وګوري چې دی له څه شي نه پیدا کړی شوی دی؟
86|6|دی له ټوپ وهونکو اوبو نه پیدا کړی شوی دی
86|7|چې د شا او له سینو د هډوکو له مینځ نه راوځي
86|8|بېشکه دغه (الله) د دغه (انسان) په بیا راژوندي کولو یقینًا قادر دی

86|9|په هغې ورځ چې د پټو ځیزونو به (په کې) څېړنه (او ځرګندونه) کولی شي
86|10|نو د دغه (انسان) لپاره به نه هېڅ قوت وي او نه څوك مدد کوونکی
86|11|قسم دی په اسمان چې خاوند د باران دی
86|12|او په ځمکه چې د (زرغونې راوتلو لپاره) چاودېدلو والا ده
86|13|بېشکه دا (قرآن) یقینًا (د حق او باطل) بېلونکې وینا ده
86|14|او دا هیڅکله عبثه (او د ټوقو) خبره نه ده
86|15|بېشکه دوی مکر او چل کوي، یو چل کول
86|16|او زه هم یو تدبیر کوم، تدبیر کول
86|17|نو ته کافرانو ته مهلت ورکړه، ته دوی ته لږ مهلت ورکړه
87|1|ته پاکي بیان کړه د خپل رب د نامې چې تر ټولو اوچت دی
87|2|هغه چې پیدا یې کړل ټول شیان، پس ښه یې برابر کړل
87|3|او هغه (رب) چې اندازه یې وکړه، پس لاره یې وښووله
87|4|او هغه ذات چې تازه ګیاه یې را اېستلې ده
87|5|بیا یې هغه وګرځوله وچه توره
87|6|ژر ده چې مونږ به په تا باندې (قرآن) ولولو، نو ته به یې نه هېروې
87|7|مګر هغه چې الله یې وغواړي، بېشکه دغه (الله) په ښکاره و پوهېږي او په هغه څه چې پټېږي
87|8|او مونږ به تا ته اسانې لارې ته اسانتیا درکوو
87|9|نو ته نصیحت (پند) کوه که نصیحت کول نفع رسوي (یا بېشکه نصیحت کول نفع رسوي)
87|10|ژر ده چې هغه څوك به پند واخلي چې وېرېږي
87|11|او له دغه (نصیحت) نه به تر ټولو بدبخته ډډه کوي
87|12|هغه چې تر ټولو لوی اور ته به ننوځي
87|13|بیا به دی په دغه (اور) کې نه مري او نه به ښه ژوند لري
87|14|یقینًا هغه څوك کامیاب شو چې پاك شو
87|15|او د خپل رب نامه یې یاده کړه، پس لمونځ یې وکړ
87|16|بلکې تاسو (په اخرت باندې) دنیایي ژوند غوره کوئ
87|17|حال دا چې اخرت ډېر غوره او تل ترتله دی
87|18|بېشکه دا (خبرې) یقینًا په ړومبنیو صحیفو کې هم دي
87|19|د ابراهیم او موسی په صحیفو کې
88|1|ایا تا ته (یعنې خلقو لره) د پټوونکې (قیامت) خبر راغلی دی؟
88|2|څه مخونه به په دغې ورځ کې خوار (او) وېرېدونکي وي
88|3|سخت کار کوونکي، ستړي کېدونکي به وي
88|4|ډېر ګرم اور ته به ننوځي
88|5|په دوی به له ډېرې ګرمې چینې نه اوبه څښولی شي
88|6|د دوی لپاره به طعام نه وي مګر له اغزنې ترخې ونې نه
88|7|چې نه څربول کوي او نه هېڅ لوږه لرې کوي
88|8|څه مخونه به په دغې ورځ کې تروتازه وي
88|9|په خپل کوشش به راضي (خوشاله) وي
88|10|په اوچت جنت کې به وي
88|11|دوی به په دغه (جنت) کې هېڅ بېکاره خبره نه اوري
88|12|په دغه (جنت) کې روانه چینه ده
88|13|په دغه (جنت) کې اوچت تختونه دي
88|14|او (په اندازې سره) ایښودل شوي جامونه دي
88|15|او په قطار کې ایښودل شوي بالښتونه دي
88|16|او غوړول شوي اعلی فرشونه دي
88|17|ایا نو دوی اوښانو ته نه ګوري چې دوی څرنګه پیدا کړی شوي دي؟
88|18|او اسمان ته چې دی څنګه اوچت کړی شوی دی؟
88|19|او غرونو ته چې دوی څنګه ودرول شوي دي؟
88|20|او ځمکې ته چې څنګه غوړول شوې ده؟
88|21|نو ته پند ورکړه، بېشکه ته خو یواځې پند ورکوونکی یې
88|22|ته په دوی باندې مسلط کړی شوی نه یې
88|23|مګر هغه څوك چې (له ایمانه) وګرځي او کافر شي
88|24|نو الله به ده ته عذاب ورکړي تر ټولو لوی عذاب
88|25|بېشکه خاص مونږ ته د دوی بېرته راتلدی
88|26|بیا یقینًا د دوی حساب زمونږ په غاړه دی
89|1|قسم دی په فجر (سبا) باندې
89|2|او په لسو شپو باندې
89|3|او په جفت او طاق باندې
89|4|او په شپه باندې کله چې روانه وي
89|5|ایا په دغو (قسمونو) کې خاوند د عقل لره (کوم قانع کوونکی) قسم شته؟
89|6|ایا تا نه دي کتلي چې ستا رب څه وکړل له ''قوم عاد'' سره؟
89|7|چې ارم و د ستنو والا
89|8|هغه چې په ښارونو کې د دوی په مثل نه و پیدا کړی شوي
89|9|او ثمودیانو سره (یې څه وکړل) هغه چې په دره کې یې تیګې غوڅې کړې (تراشلې) وې؟
89|10|او له میخونو والا فرعون سره (یې څه وکړل)

89|11|هغه کسان چې دوی په ښارونو کې سرکشي کړې وه
89|12|نو په دغو کې یې فساد ډېر کړی و
89|13|نو ستا رب په دوی باندې د عذاب قمچینه (کروړه) نازله کړه
89|14|بېشکه ستا رب یقینًا په ځای د انتظار کې دی
89|15|نو هر چې انسان دی، کله چې ده لره خپل رب وازمایي، پس ده ته عزت ورکړي او ده ته نعمت ورکړي، نو دی وایي: زما رب ما ته عزت راکړ
89|16|او خو هر کله چې دی وازمایي، پس په ده باندې د ده رزق تنګکړي، نو دی وایي: زما رب زه سپك کړم
89|17|داسې نه ده، بلکې تاسو د یتیم (سره احسان او د هغه) عزت نه کوئ
89|18|او مسکین ته په طعام ورکولو یو بل ته ترغیب نه ورکوئ
89|19|او تاسو د میراث (پردی) مال خورئ، په خوړلو ټولو سره
89|20|او تاسو له مال سره مینه کوئ، ډېره زیاته مینه
89|21|داسې نه ده۔ کله چې ځمکه وټکولی شي، په ټکولو ماتولو سختو سره
89|22|او ستا رب راشي او ملایك قطار قطار (راشي)
89|23| او په دغې ورځ کې به دوزخ راوستی شي۔، په دغې ورځ کې به انسان نصیحت (او پند) اخلي او (په دغه وخت کې) د ده لپاره نصیحت به څنګه (نفعمن) وي
89|24|دی به وایي: ای کاشکې ما د خپل ژوند لپاره مخکې (څه نېك عملونه) لېږلي وی
89|25|نو په دغې ورځ کې به د ده (یعنې د رب) د عذاب په شان هیڅوك عذاب نه ورکوي
89|26|او د ده د تړلو په شان به هیڅوك تړل نه کوي
89|27|ای اطمینان نیوونکیه نفسه!
89|28|ته وګرځه خپل رب ته، په داسې حال کې چې خوشاله او راضي کړی شوی به یې
89|29|نو ته زما په بنده ګانو کې داخل شه
89|30|او زما جنت ته ننوځه
90|1|زه قسم خورم په دې ښار باندې
90|2|په داسې حال کې چې ته په دې ښار کې اوسېدونکی یې
90|3|او په زېږوونکي باندې او په هغه باندې چې ده زېږولي دي
90|4|یقینًا یقینًا مونږ انسان په مشقت کې پیدا کړی دی
90|5|ایا دغه (کافر انسان) خیال کوي چې بېشکه شان دا دی چې په ده باندې به هیڅوك قادر نشي
90|6|دی وایي: ما ډېر زیات مال خرڅ کړی (لګولی) دی
90|7|ایا دی خیال کوي چې بېشکه دی هیچا نه دی لیدلی
90|8|ایا مونږ ده ته دوه سترګې نه دي ورکړي
90|9|او یوه ژبه او دوه شونډې
90|10|اومونږ ده ته دوه لارې ښودلې دي
90|11|نو ده د غونډۍ په ختلو کې هېڅ تکلیف ونه وېست
90|12|او ته څه شي پوه کړې چې (ختل د) غونډۍ څه شی دی؟
90|13|خلاصول د څټ(ازادول د مریي) دي
90|14|او طعام ورکول دي په داسې ورځ کې چې د لوږې والا ده
90|15|یتیم ته چې د خپلوۍ خاوند وي
90|16|یا مسکین ته چې په خاورو ککړوي
90|17|بیا دغه له هغو کسانو څنې وي چې ایمان یې راوړی وي او یو بل ته د صبر وصیت کوي او یو بل ته د مهربانۍ (او شفقت) کولو وصیت کوي
90|18|دغه کسان دښي اړخ والا دي
90|19|او هغه کسان چې زمونږ په ایتونو باندې کافران شوي دي۔ دوی د چپ (ګس) اړخ والا دي
90|20|په دوی باندې به سرپوښ کړی شوی اور وي
91|1|قسم دی په لمر باندې او د هغه په رڼا باندې
91|2|اوسپوږمۍ باندې کله چې په ده پسې وروسته راځي
91|3|او په ورځ باندې کله چې دغه (لمر) ښکاره کاندي
91|4|او په شپه باندې کله چې دغه (لمر) پټکاندي (په خپلو تیارو کې)
91|5|او په اسمان باندې او په هغه ذات چې دغه یې جوړکړی دی
91|6|او په ځمکه باندې او په هغه ذات چې دغه (ځمکه) یې غوړولې ده
91|7|او په نفس باندې او په هغه ذات چې دغه یې ښه برابر کړی دی
91|8|نو ده ته یې د ده بدي او د ده تقوٰی (نېکي) الهام کړې (او ورښودلې) ده
91|9|چې یقینًا کامیاب شو هغه څوك چې دغه (نفس) یې پاك کړ
91|10|او یقینًا نامراده شو هغه څوك چې دغه (نفس) یې په خاورو کې پټ کړ
91|11|ثمودیانو د خپلې سرکشۍ په سبب (د رسولانو) تکذیب کړی و
91|12|کله چې د دوی لوی بدبخت راپورته شو
91|13|نو دوی ته د الله رسول وویل: تاسو د الله اوښه او د هغې اوبه څښل پرېږدئ
91|14| نو دوی د هغه تکذیب وکړ (دروغجن یې وګاڼه) نو دوی د هغې پړکې (لینګي) پرې کړل (او مړه یې کړه) نو په دوی باندې د دوی رب د خپلو ګناهونو په سبب راګېروونکی عذاب راولېږه، نو دغه (ټول) یې (په هلاکت کې) برابر کړل
91|15|او دی (الله) د دغه (هلاکت او عذاب) له انجام نه نه وېرېږي
92|1|قسم دی په شپه کله چې دا (هر شی) پټکړي
92|2|او په ورځ باندې کله چې روښانه شي
92|3|او په هغه ذات باندې چې نر او ښځه یې پیدا کړي دي
92|4|چې بېشکه ستاسو سعي (او عمل) خامخا بېل بېل دي

92|5|نو هر چې هغه څوك دی چې ورکړه کوي او وېرېږي
92|6|او د ډېرې ښکلې کلمې تصدیق کوي
92|7|نو مونږ به ضرور ده ته د اسانې لارې اسانتیا ورکړو
92|8|او هر چې هغه څوك دی چې بخیلي کوي او بې پروایي کوي
92|9|او د ډېرې ښکلې کلمې تکذیب کوي (دروغ یې ګڼي)
92|10|نو مونږ به ضرور ده ته د سختې لارې اسانتیا ورکړو
92|11|او کله چې دی په کنده کې غورځېږي (هلاکېږي، نو) د ده مال به د ده هېڅ په کار رانشي
92|12|بېشکه خاص زمونږ په ذمه خامخا لاره ښوول دي
92|13|او بېشکه خاص زمونږ لپاره اخرت او دنیا ده (د دواړو اختیار دی)
92|14|نوما تاسو له داسې اوره ووېرولئ چې لمبې وهي
92|15|ده ته به نه ننوځي مګر ترټولو بدبخته
92|16|هغه چې تکذیب یې کړی او مخ یې (له حقه) ګرځولی دی
92|17|او له ده نه به خامخا لرې ساتلی شي ښه وېرېدونکی
92|18|هغه چې خپل مال د دې لپاره ورکوي چې پاك شي
92|19|او له ده سره (د ده په غاړه) د هیچا لپاره څه نعمت (او احسان) نشته چې بدله یې ورکولی شي
92|20|مګر د خپل رب د مخ لټونې لپاره چې تر ټولو اوچت دی
92|21|اؘو خامخا ژر به دی راضي شي
93|1|قسم دی په څاښت باندې
93|2|او په شپه باندې کله چې قراره شي
93|3|چې ته خپل رب نه پرېښی یې او نه یې (درسره) بغض ساتلی دی
93|4|او خامخا اخرت تا لپاره له دنیا نه ډېر غوره دی
93|5|او خامخا ژر به تا ته ستا رب درکړي، نو ته به راضي (خوشحاله) شې
93|6|ایا ته یې یتیم نه وې موندلی؟ پس پناه ځای یې درکړ
93|7|او ته یې ناخبره (او ناپوه) وموندلې، نو لار ښوونه یې (درته) وکړه
93|8|او ته یې فقیر وموندلې، نو غني یې کړې
93|9|نو هر چې یتیم دی، نو ته (ده ته) قهر مه کوه
93|10|او هر چې سوالګری دی، نو ته یې مه رټه
93|11|او پاتې شو (نعمت) نو ته د خپل رب نعمت بیانوه
94|1|ایا مونږ تا لره ستا سینه نه ده فراخه کړې
94|2|او له تا نه مو ستا دروند بار کوز کړی
94|3|هغه (بار) چې ستا شا یې کږه (او) درنه کړې وه
94|4|او تا لپاره مو ستا ذکر اوچت کړ
94|5|نو بېشکه له سختۍ سره اسانې شته
94|6|بېشکه له سختۍ سره اسانې شته
94|7|نو کله چې ته فارغ شې، نو (په عبادت کې،) ځان ستړی کوه
94|8|او خاص خپل رب ته رغبت (او زاري) کوه
95|1|قسم دی په انځر او زیتون (ښوون) باندې
95|2|او په طور سینین (غره) باندې
95|3|او په دې امان ورکوونکي/امن والا ښار باندې
95|4|چې یقینًا یقینًا مونږ انسان په ډېر ښکلې صورت (او اعتدال) کې پیدا کړی دی
95|5|بیا دی مونږ وګرځاوه د ښکتو ډېر ښکته
95|6|مګر هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړې دي، نو د دوی لپاره نه ختمېدونکی اجر دی
95|7|نو (ای د قیامت منکره!) له دې نه وروسته تا څه شی د قیامت په هکله دروغ ګڼلو ته اماده کوي؟
95|8|ایا الله تر ټولو لوی حاکم نه دی؟
96|1|ته د خپل هغه رب په نامه سره ولوله چې پیدا کړې یې دي (ټول مخلوقات)
96|2|ده انسان له پرنې (ټوټې) وینې نه پیدا کړی دی
96|3|ته ولوله، په داسې حال کې چې ستا رب تر ټولو لوی کریم دی
96|4|هغه چې په قلم سره یې ښوونه کړې ده
96|5|انسان ته یې هغه څه ښودلي دي چې دی پرې نه پوهېده
96|6|حقه دا خبره ده چې یقینًا انسان خامخا سرکشي کوي
96|7|په دې وجه چې دی خپل ځان ویني چې دی بې پروا (بې حاجته) شو
96|8|بېشکه خاص ستا رب ته بېرته ورتلل دي
96|9|ته ما ته خبر راکړه د هغه کس چې منع کوي
96|10|بنده (محمدﷺ) لره کله چې دی لمونځ کوي
96|11|ته ما ته خبر راکړه که چېرې دغه (بنده) په هدایت وي
96|12|یا په تقوٰی (پرهېزګارۍ) سره حکم کوي
96|13|ته ما ته خبر راکړه که دغه (منع کوونکی) تکذیب کوي او (له حق نه) مخ اړوي
96|14|ایا دی نه پوهېږي چې بېشکه الله ویني؟
96|15|داسې نه ده! قسم دی که دی منع نشو، (نو) مونږ به (دی) خامخا ضرور ډېر سخت راکاږو د تندي (وچولي) په وېښتانو سره
96|16|داسې تندی چې دروغجن (او) خطا کار دی
96|17|نو دی دې خپل مجلس والا راوبلي
96|18|ژر ده چې مونږ به ډېر سخت تند خویه ملایك راوبلو
96|19|داسې نه ده ته د ده خبره مه منه، او (الله ته) سجده کوه او (الله ته) ښه نژدې شه

97|1|بېشکه مونږ دا (قرآن) د قدر په شپه کې نازل کړی دی
97|2|او ته څه شي پوه کړې چې د قدر شپه څه شی دی؟
97|3|د قدر شپه له زرو میاشتو نه غوره ده
97|4|په دغه (شپه) کې (نور) ملایك او روح (جبریل) د خپل رب په حکم سره نازلېږي لپاره (د پوره کولو) د هر (مقرر شوي) کار
97|5|سلامتیا ده، دغه (شپه) تر سبا ختلو پورې ده (دغه شپه)
98|1|هغه کسان چې کافران شوي دي، چې کتابیان او مشرکان دي، جدا کېدونکي نه وو تر دې چې دوی ته ښکاره دلیل راشي
98|2|چې د الله له جانبه رسول دی، چې (دوی ته) ډېرې پاکې صحیفې لولي
98|3|په دغو (صحیفو) کې ډېر سم (او درست) حکمونه (او فریضې) دي
98|4|او اهل کتاب په خپل مینځ کې سره جدا (او مختلف) شوي نه وو مګر وروسته له دې چې دوی ته ښکاره دلیل راغی
98|5|حال دا چې دوی ته حکم نه و ورکړی شوی مګر په دې چې دوی دې د الله عبادت کوي، په داسې حال کې چې دین (عبادت) دغه (الله) لره خالص کوونکي وي (او) حنیفان (له باطله حق ته راګرځېدونکي) وي، او (د دې چې) دوی دې لمونځ قایموي او زکاټت دې ورکوي اوهم دغه ډېر محکم دین دی
98|6|بېشکه هغه کسان چې کافران شوي دي، چې اهل کتاب او مشرکان دي، (دوی به) د دوزخ په اور کې وي، چې په ده کې به تل ترتله وي. هم دغه کسان د خلقو بدترین دي
98|7|بېشکه هغه کسان چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي همدغه کسان د خلقو بهترین دي
98|8|د خپل رب په نیز د دوی بدله د تل اوسېدنې جنتونه دي چې د هغو له لاندې ولې بهېږي، چې دوی به په دغو کې تل ترتله همېشه وي، الله له دوی نه راضي شوی دی او دوی له هغه نه راضي شوي دي، دغه (وعده) د هغه چا لپاره ده چې له خپل رب نه وېرېږي
99|1|کله چې ځمکه وخوزلی شي په خپلو سختو خوزولو سره
99|2|او ځمکه خپل درانه بارونه بهر ته راوباسي
99|3|او انسان به ووایي چې په دې څه شوي دي
99|4|په دغې ورځې کې به دا ځمکه خپلې خبرې (حالات) بیانوي
99|5|په دې سبب چې ستا رب به دې ته وحي وکړي
99|6|په دغې ورځ کې به خلق بېرته راګرځي، په داسې حال کې چې بېل بېل (او مختلف) به وي، د دې لپاره چې دوی ته خپل عملونه وښودل شي
99|7|نو هغه څوك چې د یوې ذرې په اندازه نېك عمل وکړي (، نو) دی به هغه ویني
99|8|او هغه څوك چې د یوې ذرې په اندازه د شر (او بدۍ) عمل کوي (، نو) دی به هغه ویني
100|1|قسم دی په تېزو ځغلېدونکو اسونو، چې له سینو او ګېډو نه اواز ایستونکي دي
100|2|پس (قسم دی) په هغو اسونو چې په خپلو سُمانو سره تیږې وهي او اور را ایستونکي دي
100|3|پس (قسم دی) په هغو اسونو چې د سبا په وخت کې لوټمار کوونکي دي
100|4|نو په دغه وخت کې دغه (اسونه) ګرد پورته کوي
100|5|پس په دغه وخت کې د لویې ډلې په مینځ کې ننوځي
100|6|چې بېشکه انسان د خپل رب ډېر ناشکره دی
100|7|او بېشکه دی په دې خبره یقینًا ښه خبردار (او ګواه) دی
100|8|او بېشکه دی د مال په مینه کې یقینًا ډېر سخت دی
100|9|ایا نو دی نه پوهېږي کله چې هغه (مړي) راوښکل شي چې په قبرونو کې دي؟
100|10|او هغه څه راښکاره کړی شي چې په سینو کې دي
100|11|بېشکه د دوی رب په دغې ورځ کې په دوی باندې یقینًا ښه خبردار دی۔
101|1|ټکوونکی (قیامت) (د زړونو)
101|2|ټکوونکی څه شی دی؟ (د زړونو)
101|3|او ته څه شي پوه کړې چې (د زړونو) ټکوونکی څه شی دی؟
101|4|په هغې ورځ کې چې خلق به د خواره کړی شویو پتنګانو په شان شي (دی به زړونه ټکوي)
101|5|او غرونه به د ډانډس کړی شوې رنګینې وړۍ په شان شي
101|6|نو هر چې هغه څوك دی چې د هغه تلې درنې شوې
101|7|نو دی به په ډېر ښه ژوندون کې وي
101|8|او پاتې شو هغه کس چې د هغه تلې سپکې شوې
101|9|نو د ده استوګنځی هاویه ده
101|10|او ته څه شي پوه کړې چې دغه (هاویه) څه شی دی؟
101|11|ډېر ګرم اور دی (دغه)
102|1|تاسو غافله کړئ فخر کولو په یو بل باندې په ډېروالي (د مال، اولاد او قام) سره
102|2|تر هغه پورې چې تاسو هدېرو ته ورشئ
102|3|داسې نه ده په کار، ژر ده چې تاسو به پوه شئ
102|4|بیا بېخي داسې نه ده، ژر ده چې تاسو به پوه شئ
102|5|داسې نه ده که تاسو په علم الیقین سره پوهېدلی
102|6|تاسو به خامخا ضرور دوزخ وینئ
102|7|بیا به تاسو خامخا ضرور دغه (دوزخ) د یقین په سترګو وینئ
102|8|بیا به په دغې ورځ کې له تاسو نه خامخا ضرور د نعمتونو په باره کې تپوس کېږي
103|1|قسم دی په عصر (مازیګر، یا زمانه)
103|2|چې بېشکه یقینًا انسان په زیان (او تاوان) کې دی
103|3|غیر له هغو کسانو نه چې ایمان یې راوړی دی او نېك عملونه یې کړي دي او یو بل ته یې د حق (دین) وصیت کړی دی، او یو بل ته یې د صبر وصیت کړی دی

104|1|هلاکت دی د هر ډېر غیبت کوونکي، ډېر عیبت لګوونکي لپاره
104|2|هغه چې مال یې جمع کړی دی او دغه یې بیا بیا شمېرلی (او ذخیره کړی) دی
104|3|دی خیال کوي چې بېشکه د ده مال به دی تل ژوندی وساتي؟
104|4|داسې هیڅکله نشي کېدی، دی به خامخا ضرور په حطمه (ماتوونکي او سوځوونکي دوزخ) کې وغورځول شي
104|5|او ته څه شي پوه کړې چې حطمه څه شی دی؟
104|6|د الله هغه بل کړی شوی اور دی
104|7|هغه چې په زړونو راخېژي (او غالب کېږي)
104|8|بېشکه دغه (اور) به په دوی باندې (له هره جانبه) رابند کړی شوی وي
104|9|په اوږدو (راښکلی شویو) ستنو کې
105|1|ایا ته نه یې خبر شوی چې ستا رب له فیل والاو سره څنګه کار کړی و؟
105|2|ایا د هغوی چل (او مکر) یې په ګمراهۍ او زیان کې نه و ګرځولی؟
105|3|او په دوی باندې یې ډلې ډلې مرغان راخوشې کړل
105|4|چې دغو (مرغانو) به دوی لره په داسې کاڼو ویشتل چې له ختو نه جوړ، په اور پخ شوي وو
105|5|نو دغه (خلق) یې د خوړل شویو وښو په شان وګرځول
106|1|د قریشو له یو بل سره د الفت له وجې نه
106|2|د ژمي او اوړي په سفر کې د دوی د الفت په وجه
106|3|نو لازم دي چې دوی د دې کور د رب عبادت وکړي
106|4|هغه (رب) چې دوی ته یې له لوږې نه (د بچ کولو لپاره) طعام ورکړی دی او دوی ته یې له وېرې نه (د ساتلو لپاره) امن (او بې خوفي) ورکړی ده
107|1|ایا تا هغه کس لیدلی چې د بدلې ورځ (قیامت) دروغ ګڼي
107|2|نو همدغه هغه کس دی چې یتیم ته دیکې ورکوي
107|3|او مسکین ته په طعام ورکولو ترغیب نه ورکوي
107|4|نو هلاکت دی لمونځ کوونکو لره
107|5|هغه کسان چې دوی له خپلو لمونځونو نه غافله (او اعراض کوونکي) وي
107|6|هغه کسان چې دوی ریاکاري کوي
107|7|او دوی ماعون (د استعمال عام څیزونه هم له یو بل نه) منع کوي
108|1|بېشکه مونږ تا ته کوثر درکړی دی
108|2|نو ته د خپل رب لپاره لمونځ کوه او قرباني کوه
108|3|بېشکه ستا دښمن هم هغه بې بنیاده (او لاولده) دی
109|1|ته (دوی ته) ووایه: ای کافرانو (!ای نبي)!
109|2|زه د هغو (شیانو) عبادت نه کوم چې تاسو یې عبادت کوئ
109|3|او نه تاسو د هغه ذات عبادت کوونکي یئ چې زه یې عبادت کوم
109|4|او نه زه د هغه شي عبادت کوونکی یم چې تاسو یې عبادت کړی دی
109|5|او نه تاسو عبادت کوونکي یئ د هغه ذات چې زه یې عبادت کوم
109|6|تاسو لپاره ستاسو دین دی او زما لپاره زما دین دی
110|1|کله چې د الله مدد راشي او فتح
110|2|او ته خلق ووینې چې د الله په دین کې ډلې ډلې داخلېږي
110|3|نو ته پاکي بیانوه د خپل رب له ستاینې سره او له ده نه مغفرت غواړه، بېشکه دی تل ښه توبه قبلوونکی دی
111|1|د ابو لهب دواړه لاسونه دې هلاك شي او دی هلاك شو
111|2|د ده هېڅ په کار رانغی د ده مال او (نه) هغه څه چې ده ګټلي وو
111|3|ژر ده چې دی به لمبې وهونکي اور ته داخل شي
111|4|او د ده ښځه هم، (زه د دغې) د لرګو اوچتوونکې (مذمت کوم)
111|5|د دې په غاړه کې د کجورې د پټمضبوطه رسۍ ده
112|1|ته (دوی ته) ووایه: شان دا دی چې الله یو دی (!ای نبي)
112|2|هم دا الله بې نیاز (بې حاجته) دی
112|3|نه یې (څوك) زېږولی دی او نه دی (له چا) زېږول شوی دی
112|4|او د ده هیڅوك سیال (او) برابر نشته
113|1|ته ووایه: زه په رب د سبا پورې پناه نیسم (ای نبي)
113|2|د هر هغه شي له شر نه چې ده پیدا کړی دی
113|3|او د تیارې شپې له شر نه کله چې تکه توره (او خوره) شي
113|4|او له شره د هغو (جادوګرو) ښځو چې په غوټو کې پوکې وهونکې دي
113|5|او د حسد کوونکي له شر نه کله چې دی حسد (شروع او ښکاره) کړي
114|1|ته ووایه: زه د خلقو په رب پورې پناه نیسم (ای نبي)
114|2|چې د خلقو بادشاه دی
114|3|د خلقو (حقیقي) معبود دی
114|4|له شره د وسوسې اچوونکي، تښتېدونکي
114|5|هغه چې د خلقو په سینو کې وسوسې اچوي
114|6|چې (دغه وسوسې اچوونکي) له پېریانو او انسانانو څخه دي

Translator: Abdulwali Khan